Samningar Íslands við erlend ríki
II. Samningar við einstök ríki

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af ritinu "Samningar Íslands við erlend ríki". Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af ritinu án endurgjalds. Engin stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta lög, reglugerðir, fyrirmæli stjórnvalda, dómar og önnur áþekk gögn ekki verndar höfundalaga og telur höfundur skjalsins að samningar sem þessir falli undir "áþekk gögn".

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Meiriháttar galli á bls. 933, 1153.
Minniháttar gallar á bls. 889, 908, 936, 1392.
Í útgáfu 1.1 var OCR endurunnið og textinn er beinni.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

SAMNINGAR ÍSLANDS
VIÐ ERLEND RÍKI

II.
SAMNINGAR VIÐ EINSTÖK RÍKI

REYKJAVÍK
1963

SAMNINGAR ÍSLANDS
VIÐ ERLEND RÍKI

SEM TALDIR ERU Í GILDI Í ÁRSLOK 1961,
AÐ UNDANSKYLDUM TÆKNILEGUM SAMNINGUM
OG LÁNSSAMNINGUM

II.
SAMNINGAR VIÐ EINSTÖK RÍKI

HELGI P. BRIEM
BJÓ UNDIR PRENTUN

GEFIÐ ÚT AF
UTANRÍKISRÁÐUNEYTI ÍSLANDS
REYKJAVÍK 1963

Printed in Iceland.

RÍKISPRENTSMIÐJAN GUTENBERG

ÁSTRALÍA

Nr. 126. *London, 13. nóvember 1952.*

Samningur um beztu kjör.

Most-favoured Nation Agreement.

I.

Erindi stjórnarfulltrúa Ástralíu til sendiherra Íslands.

High Commissioner
for Australia.

Australia House,
London, W.C. 2.
13th November 1952.

Sir,

I have the honour to inform you that the Government of the Commonwealth of Australia is prepared to enter into an Agreement with the Government of Iceland in the following terms:—

1) Goods the produce or manufacture of Iceland on their importation into Australia shall receive treatment not less favourable than that accorded to like goods the produce or manufacture of the most-favoured-foreign country.
2) Goods the produce or manufacture of Australia on their importation into Iceland shall receive treatment not less favourable than that accorded to like goods the produce or manufacture of the most-favoured-foreign country.
3) It shall be understood that nothing in this Agreement shall entitle Iceland to claim the benefit of any treatment, preference or privilege which may at any time be in force exclusively between two or more of the territories listed in Annex "A" to the General Agreement on Tariffs and Trade.
4) The present Agreement shall take effect on 17th November, 1952, and shall remain in force for a period of one year from that date. If neither Government shall have notified the other three months before the expiration of the above-mentioned period of one year of its intention to terminate the Agreement, it shall continue in force until the expiration of three months from the date on which either of the two Governments shall have given notice to the other of its intention to terminate the Agreement.

If the foregoing provisions are acceptable to your Government, I have the honour to suggest that the present Note and your confirmatory reply should be regarded as constituting and evidencing the Agreement reached between our two Governments.

I have the honour to be, Sir, your obedient Servant,

Thomas White.

His Excellency Monsieur Agnar Kl. Jónsson,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary,
Legation of Iceland,
LONDON.

II.

Erindi sendiherra Íslands til stjórnarfulltrúa Ástralíu.

Icelandic Legation,
London, 13th November 1952.

Sir,

I acknowledge receipt of your Note of 13th November, 1952, and have the honour to inform you that the Government of Iceland is willing to enter into an agreement with the Government of the Commonwealth of Australia in the terms set forth therein, viz:—

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

I am authorized by the Government of Iceland to state that it agrees to the foregoing provisions and to the suggestion that Your Note and this reply should be regarded as constituting and evidencing the Agreement between our two Governments.

I have the honour to be, Sir, your obedient Servant,

Agnar Kl. Jónsson.

His Excellency
The Honourable Sir Thomas White, K.B.E., D.F.C., V.D.,
High Commissioner for Australia,
Australia House, Strand, W.C. 2.

Helstu atriði úr samningi þessum voru birt með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 78, dags. 2. desember 1952.

Auk ofangreinds samnings er Ástralía aðili að neðangreindum samningum við Bretland, sem prentaðir eru í samningasafni þessu:

Nr. 179. Samningur um undanþágu frá herskyldu, dags. 14. júní 1869. (Þó með fyrirvara.
Nr. 180. Samningur um framsal sakamanna, dags. 31. marz 1873.
Nr. 181 Erindaskipti um að samningur um framsal sakamanna nái einnig til Nýju Guineu og Nauru, dags. 25. nóvember 1937.
Nr. 182. Viðbótarsamningur við samning um framsal sakamanna, dags. 25. október 1938.
Nr. 184 Samningur um framsal strokumanna af kaupskipum, dags. 21. júní 1881.
Nr. 188. Sáttmáli um gerðardóm, dags. 22. marz 1937.

AUSTURRÍKI

Nr. 127.

Vín, 6. apríl 1928.

Verzlunar og siglingasamningur.

Traité de commerce et de navigation.

1. grein.

Ísland og Austurríki skuldbinda sig til að veita hvort öðru í öllu því, er lýtur að verzlun þeirra, iðnaði og siglingum, jafngóð kjör sem þau, er veitt eru, eða veitt kunna að verða þeirri þjóð, er beztu kjörum sætir.

2. grein.

Að því er lýtur að verzlun, skal ákvæðið um beztu kjör sérstaklega ná til aðflutnings- og útflutningsgjalda, svo og til sérhverra annara gjalda, og annara skilyrða, sem sett eru fyrir innflutningi og útflutningi, flutningi á vörum yfir og um löndin og um bönn eða tálmanir á innflutningi og útflutningi, nema því að eins að slíkar ráðstafanir séu álitnar nauðsynlegar til þess að tryggja öryggi ríkisins eða almennings, eða til þess að vernda heilbrigði manna, jurta og dýra.

3. grein.

Að því er snertir siglingar skal beztu kjara ákvæðið sérstaklega ná til hverskonar gjalda, svo og til fermingar og affermingarmöguleikanna fyrir skip, ennfremur til allra fyrirmæla viðvíkjandi skipum og áhöfn þeirra.

4. grein.

Þjóðerni skipa ber gagnkvæmt að viðurkenna samkvæmt skjölum og skilríkjum, er skipið hefir meðferðis, sem hafa verið gerð handa skipinu af hlutaðeigandi yfirvöldum í hvoru landinu um

Article I

L'Islande et l'Autriche s'engagent á s'accorder réciproquement, en tout ce qui concerne leur commerce, leur industrie et leur navigation, un traitement au moins aussi favorable que celui qui est accordé ou pourrait être accordé à la nation la plus favorisée.

Article II

Pour ce qui concerne le commerce, le traitement de la nation la plus favorisée s'appliquera spécialement aux droits d'importation et d'exportation et à tous autres droits de nature quelconque, ainsi qu'aux autres conditions pour l'importation et l'exportation, le transit et le transport des marchandises et aux prohibitions ou restrictions d'importation et d'exportation, à moins que celles-ci ne soient jugées nécessaires pour assurer la sécurité de l'Etat ou la sûreté publique ou pour protéger la santé des hommes, des animaux et des plantes.

Article III

Pour ce qui concerne le navigation, le traitement de la nation la plus favorisée s'appliquera spécialement aux droits de nature quelconque, ainsi qu'à l'égard de l'accès des navires à charger et décharger des marchandises et de toutes les formalités relatives aux navires et á leurs équipages.

Article IV

La nationalité des navires devra être réciproquement reconnue conformément aux documents et certificats se trouvant à bord du navire et qui à cet effet sont délivrés par les autorités compétentes de

sig samkvæmt gildandi lagafyrirmælum, og sem jafnframt heimila skipinu að bera fána þess landsins, er hlut á að máli.

Mælingaskírteini skipa hvers samningsaðila um sig skulu viðurkennd af yfirvöldum hins aðilans án þess að nýjar rannsóknargjörðir eða mælingar fari fram, og skulu hafa sama gildi og skírteini gagnaðilans, einkanlega til ákvörðunar á gjöldum og sköttum, gegn því skilyrði, að fyrirmæli og aðferðir við skipamælingar í því landinu, þar sem skírteinið er gefið út, séu viðurkennd samhljóða eða jafngildandi skipamælingafyrirmælum og aðferðum við útgáfu slíkra skírteina í hinu landinu.

5. grein.

Ríkisborgarar svo og félög stofnuð í hagsmunaskyni hvors samningslandanna um sig skulu njóta eins góðra kjara og ríkisborgarar og félög þess ríkis, er nýtur beztu kjara, að því er snertir aðgang að hinu landinu, réttinn til þess að eignast þar og ráða yfir fasteignum og lausafé, og til þess að reka þar verzlun eða iðnað, svo og með tilliti til hverskonar skatta og gjalda-álaga.

6. grein.

Ríkisborgarar samningsaðilanna, svo og félög, sem hafa aðsetur sitt í öðruhvoru samningslandinu, sem færa út til hins landsins starfssvið verzlunar eða iðnaðar, sem ríkisborgararnir eða félögin reka í því ríki, þar sem þeir eða þau hafa hvort heldur heimilisfang eða aðsetur, skulu ekki í síðarnefndu landi greiða beina skatta af viðskiptum og tekjum af viðskiptum, nema því aðeins að þeir eða þau hafi þar útibú. Skattaálagið ber í því tilfelli að miða við viðskipti útibúsins.

7. grein.

Stórkaupmenn, verksmiðjurekendur og aðrir iðnrekendur, sem sanna með heimildarskírteinum útgefnum af réttum yfirvöldum lands þeirra, að þeir hafi heimild

chacun des deux Pays en conformité des dispositions légales en vigueur et qui autorisent le navire à battre le pavillon du Pays en question.

Les certificats de jaugeage des navires d'une des deux Parties Contractantes seront acceptés par les autorités de l'autre, sans qu'il soit procédé à de nouvelles vérifications ou mesures, et assimilés aux certificats de l'autre Partie, notamment pour le paiement des droits et taxes, à condition que les règles et procédés de jaugeage du Pays ou le certificat a été délivré soient reconnus identiques ou équivalents aux règles et procédés de jaugeage servant à l'établissement des certificats dans l'autre Pays.

Article V

Les ressortissants ainsi que les sociétés de caractère économique de l'un des Pays Contractants jouiront à l'égard de l'accès à l'autre Pays, d'y acquérir et d'y posséder des biens meubles et immeubles et d'y exercer leur commerce ou industrie, ainsi qu'à l'égard des impôts et taxes, de quelque nature qu'ils soient, d'un traitement aussi favorable que celui qui est accordé aux ressortissants et aux sociétés de la nation la plus favorisée.

Article VI

Les ressortissants des Parties Contractantes ainsi que les sociétés ayant leur siège dans le territoire de l'une des Parties Contractantes qui étendent l activité commerciale ou industrielle qu'ils exercent dans l'Etat où ils ont respectivement leur domicile ou leur siège dans le territoire de l'autre Partie, n'y seront soumis à des impôts directs sur leur activité et sur le revenu qui en découle que s'ils y entretiennent un établissement. L'imposition se fera alors à mesure de l'activité exercée par cet établissement.

Article VII

Les négociants, les fabricants et autres industriels qui prouveront par la présentation d'une carte de légitimation, délivrée par les autorités compétentes de leur

til að reka þar viðskipti þeirra eða iðnað, og að þeir greiði þar skatta og gjöld, er lög mæla fyrir um, eiga rétt á, gegn því að þeir uppfylli lagafyrirmæli landanna að gera, hvortheldur sjálfir eða fyrir milligöngu umboðssala, sem eru í þjónustu þeirra, kaup í hinu landinu hjá stórkaupmönnum eða iðnrekendum eða á opinberum sölutorgum, svo og rétt á að leita tilboða hjá stórkaupmönnum eða öðrum mönnum, sem í verzlun þeirra og iðn nota vörur, er svara til sýnishorna, er sýna verður þegar leitað er tilboða.

Tollskyldar vörur, sem eru innfluttar af nefndum vörusölum sem sýnishorn, skulu gagnkvæmt undanþegnar aðflutnings- og útflutningsgjöldum, enda hafi sýnishornin ekki verið seld, og verði auk þess útflutt innan eins árs eftir að þau voru innflutt, og ekki leikur nokkur vafi á, að um sömu vörur sé að ræða.

Endurútflutning sýnishorna ber frá beggja landa hálfu að tryggja við innflutninginn, með því að setja til varðveizlu tollupphæðina, sem hefði átt að greiðast eða á annan hátt, sem hlutaðeigandi yfirvöld telja fullnægjandi.

Stórkaupmenn, verksmiðjurekendur og aðrir iðnrekendur (umferðasalar) skulu, að því er snertir hverskonar fyrirmæli og í öllu öðru tilliti gagnkvæmt njóta beztu kjara.

8. grein.

Ríkisborgarar samningsaðilanna skulu, að því er snertir einkaleyfi, iðnaðar- eða verzlunarvörumerki, teikningar eða fyrirmyndir notaðar í iðnaði, njóta sömu verndar í landi hins samningsaðilans, sem lög þessa aðila veita nú, eða síðar meir sínum eigin ríkisborgurum.

Ríkisborgarar annara ríkja, sem eru búsettir eða hafa föst verzlunar- eða iðnaðarfyrirtæki í landi annarshvors samningsaðilanna, skulu njóta sömu rétt-

Pays, qu'ils y sont autorisés à exercer leur commerce ou leur industrie et qu'ils y acquittent les taxes et impôts prévus par la loi auront le droit, en se soumettant aux règlements en vigueur dans les deux Pays, de faire, soit personnellement, soit par des commis—voyageurs á leur service, des achats dans le territoire de l'autre Partie Contractante chez des négociants et producteurs ou dans les locaux de vente publique, et, même en portant des échantillons avec eux, de rechercher des commandes chez les négociants ou autres personnes qui pour leur commerce et leur industrie utilisent des produits correspondant à ces échantillons.

Les objets passibles d'un droit de douane qui seront importés comme échantillons par lesdits voyageurs seront, de part et d'autre, admis en franchise de droits d'entrée et de sortie, à la condition que ces objets, sans avoir été vendus, soient réexportés dans un délai d'un an et que l'identité des objets importés et réexportés ne soit pas douteuse.

La réexportation des échantillons devra être garantie dans les deux Pays à l'entrée par le dépôt du montant des droits de douane respectifs ou d'autre manière reconnue par l'autorité compétente.

En ce qui concerne les formalités quelconques ainsi que sous tout autre rapport les négociants, fabricants et autres industriels (commis-voyageurs) jouiront réciproquement du traitement accordé à la nation la plus favorisée.

Article VIII

Les ressortisants de chacune des Parties Contractantes jouiront sur le territoire de l'autre Partie, en ce qui concerne les brevets d'invention, les marques de fabrique ou de commerce et les dessins ou protection que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par le suite aux nationaux. Sont assimilés aux ressortissants des Parties Contractantes les ressortissants d'autres Etats qui sont domiciliés ou ont des établissements

arverndar og ríkisborgarar hlutaðeigandi lands.

9. grein.

Samning þennan ber að staðfesta og staðfestingarskjölum skipzt á í Vín eins fljótt og auðið er.

Samningurinn gengur í, gildi tíu dögum eftir áskiptingu staðfestingarskjalanna.

Samningurinn er gerður fyrir eitt ár. Ef honum hinsvegar hefir ekki verið sagt upp þrem mánuðum fyrir lok þessa tímabils, framlengist hann með þögninni í óákveðinn tíma, og má úr því segja honum upp hvenær sem er.

Ef samningnum er sagt upp, heldur hann áfram að vera í gildi í þrjá mánuði frá þeim degi, er annar samningsaðilinn tilkynnir hinum tilætlun sína að ógilda samninginn.

Þessu til staðfestu hafa hlutaðeigandi umboðsmenn undirritað samning þennan og sett við innsigli sín.

Saminn í tveim eintökum í Vín 6. apríl 1928.

P. V. Bigler. Seipel.

industriels ou commerciaux effectifs sur le territoire de l'une des Parties Contractantes.

Article IX

Le présent Traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées à Vienne aussitôt que faire se pourra.

Il entrera en vigueur dix jours après l'echange des ratifications.

Le traité est conclu pour la durée d'un an. Cependant, s'il n'est pas dénoncé trois mois avant l'expiration de ce délai, il sera prolongé par voie de tacite reconduction pour une période indéterminée et sera dénonçable en tout temps.

En cas de dénonciation, il demeurera encore en vigueur trois mois à compter du jour où l'une des Parties Contractantes aura notifié à l'autre son intention d'en faire cesser les effets.

En Foi de quoi les Plénipotentiares respectifs ont signé le présent Traité et l'ont revêtu de leurs cachets.

Fait à Vienne, en double exemplaire le 6 avril mil neuf cent vingt-huit.

P. V. Bigler. Seipel.

Lokaákvæði.

Undirritaðir, er hafa mætzt í dag til þess að undirskrifa hjálagðan verzlunarsamning, hafa orðið ásáttir um það, sem hér fer á eftir.

1. Að athugaðri afstöðu þeirri, sem samkvæmt Sambandslögunum frá 30. nóvbr. 1918 er á milli Íslands og Danmerkur, er samkomulag um, að Austurríki getur ekki vísað til ákvæða samningsins, er hér fer á undan til þess að krefja handa sér þau sérrréttindi, sem Ísland hefir eða kann síðar meir að veita Danmörku.

2. Samningsaðilarnir eru ásáttir um, að ákvæði 5. greinar um beztu kjör að því er lítur að sköttum og gjöldum skulu ekki ná til sérstakra ákvæða samninga milli annars samningsaðila og þriðja ríkis til þess að koma á jöfnuði í skattaálagi innanríkis og erlendis, til þess að

Protocole Final.

Les Soussignés réunis en date d'aujourd'hui pour signer le Traité de Commerce ci-contre sont convenus de ce qui suit:

1° Considérant les relations qui, conformément au contenu de la loi unionelle du 30 novembre 1918, existent entre le Danemark et l'Islande, il est entendu que les dispositions du susdit Traité ne pourront pas, de la part de l'Autriche, être invoquées pour réclamer les avantages spéciaux que l'Islande a accordés ou pourrait à l'avenir accorder au Danemark.

2° Les Parties Contractantes sont d'accord que les stipulations de l'article 5 concernant le traitement de la nation la plus favorisée au sujet des impôts et taxes ne sont pas applicables à des clauses spéciales de traités conclus entre une des Parties Contractantes et un tiers

setja takmörk fyrir sjálfræði hinna tveggja samningsaðila í skattmálefnum, og sér í lagi til ákvæða, sem sett eru til þess að forðast tvísköttun.

Pays pour équilibrer l'imposition à l'intérieur et à l'étranger, pour délimiter la souveraineté des deux Pays Contractants en matière de contribution notamment pour éviter la double imposition.

Gert í tveim eintökum í Vín 6. apríl 1928.

P. V. Bigler. Seipel.

Fait à Vienne, en double exemplaire, le 6 avril mil neuf cent vingt-huit.

P. V. Bigler. Seipel.

Skipzt var á staðfestingarskrám samnings þessa, í Vín, hinn 15. marz 1929, skv. auglýsingu forsætisráðherrans nr. 69, dags. 28, október 1929.

Nr. 128.

Afnám frádráttarréttar var staðfest með yfirlýsingum dags. í Vín, 30. apríl 1830 og Kaupmannahöfn 2. júní 1830.

Samningur þessi var birtur í Landsyfirréttinum þ. 6. desember 1830, og á prestastefnu (Synodus) í júlí 1831. Hann er prentaður í Lovs. f. Isl. IX. bls. 538.

Nr. 129.

Ísland og Austurríki hafa hvort um sig ákveðið að fella niður skyldu til vegabréfs-áritana fyrir borgara annars ríkisins, sem ferðast vilja til hins, enda sé ekki um launaða atvinnu, eða lengri dvöl en þriggja mánaða að ræða (sbr. auglýsingu í Lögbirtingablaðinu nr. 31, dags. 8. maí 1954) segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 15, dags. 23. marz 1959.

BANDARÍKI AMERÍKU

Nr. 130. *Washington, 6. janúar 1902.*

Samningur um framsal sakamanna.

Treaty for the Extradition of Fugitives from Justice.

Article I

The Government of Denmark and the Government of the United States mutually agree to deliver up persons who, having been charged with or convicted of any of the crimes and offenses specified in the following article, committed within the jurisdiction of one of the contracting parties, shall seek an asylum or be found within the territories of the other: Provided that this shall only be done upon such evidence of criminality as, according to the laws of the place where the fugitive or person so charged shall be found, would justify his or her apprehension and commitment for trial if the crime or offense had been there committed.

Article II

Extradition shall be granted for the following crimes and offenses:

1. Murder, comprehending assassination, parricide, infanticide, and poisoning; attempt to commit murder; the killing of a human being, when such act is punishable in the United States as voluntary manslaughter, and in Denmark as manslaughter.

2. Arson.

3. Robbery, defined to be the act of feloniously and forcibly taking from the person of another money or goods, by violence or putting him in fear; burglary, also house-breaking or shop-breaking.

4. Forgery, or the utterance of forged papers; the forgery or falsification of official acts of government, of public authorities, or of courts of justice, or the utterance of the thing forged or falsified.

5. The counterfeiting, falsifying or altering of money, whether coin or paper, or of instruments of debt created by national, state, provincial or municipal governments, or of coupons thereof, or of bank-notes, or the utterance or circulation of the same; or the counterfeiting, falsifying or altering of seals of state.

6. Embezzlement by public officers; embezzlement by persons hired or salaried, to the detriment of their employers; larceny; obtaining money, valuables, securities or other property by false pretenses, or receiving money, valuable securities, or other property, knowing the same to have been embezzled, stolen or fraudulently obtained, when such act is made criminal by the laws of both countries and the amount of money or the value of the property fraudulently obtained or received is not less than $200. or Kroner 740.

7. Fraud or breach of trust by a bailee, banker, agent, factor, trustee or other person acting in a fiduciary capacity, or director or member or officer of any company, when such act is made criminal by the laws of both countries, and the amount of money or the value of the property misappropriated is not less than $200. or Kroner 740.

8. Perjury; subornation of perjury.

9. Rape; abduction; kidnapping.

10. Malicious destruction of, or attempt to destroy, railways, trains or cars, bridges, dwellings, public edifices, or other buildings, when the act endangers human life.

11. Crimes committed at sea:

a) Piracy, by statute or by the law of nations.

b) Revolt, or conspiracy to revolt, by two or more persons on board a ship on the high seas against the authority of the master.

c) Wrongfully sinking or destroying a vessel at sea, or attempting to do so.

d) Assaults on board a ship on the high seas with intent to do grievous bodily harm.

12. Crimes and offenses against the laws of both countries for the suppression of slavery and slave-trading.

13. Procuring abortion.

Extradition is also to take place for participation in any of the crimes and offenses mentioned in this Treaty, provided such participation may be punished, in Denmark by imprisonment at hard labor, and in the United States as a felony.

Article III

Requisitions for the surrender of fugitives from justice shall be made by the diplomatic agents of the contracting parties, or in the absence of these from the country or its seat of government, may be made by the superior consular officers.

If the person whose extradition is requested shall have been convicted of a crime or offense, a duly authenticated copy of the sentence of the court in which he was convicted, or if the fugitive is merely charged with crime, a duly authenticated copy of the warrant of arrest in the country where the crime has been committed, and of the depositions or other evidence upon which such warrant was issued, shall be produced.

The extradition of fugitives under the provisions of this Treaty shall be carried out in Denmark and in the United States respectively, in conformity with the laws regulating extradition for the time being in force in the state on which the demand for surrender is made.

Article IV

When the arrest and detention of a fugitive in the United States are desired on telegraphic or other information in advance of the presentation of formal proofs, complaint on oath, as provided by the statutes of the United States, shall be made by an agent of the Danish Government before a judge or other magistrate authorized to issue warrants of arrest in extradition cases.

In the Kingdom of Denmark the diplomatic or consular officer of the United States shall apply to the Foreign Office, which will immediately cause the necessary steps to be taken in order to secure the provisional arrest and detention of the fugitive.

The provisional detention of a fugitive shall cease and the prisoner be released, if a formal requisition for his surrender, accompanied by the necessary evidence of his criminality, has not been produced under the stipulations of this Convention, within two months from the date of his provisional arrest or detention.

Article V

Neither of the contracting parties shall be bound to de liver up its own citizens, born or naturalized, under the stipulations of this Convention.

Article VI

A fugitive criminal shall not be surrendered if the offense in respect of which his surrender is demanded be of a political character, or if he proves that the requisition for his surrender has, in fact, been made with a view to try or punish him for an offense of a political character.

No person surrendered by either of the high contracting parties to the other shall be triable or tried, or be punished, for any political crime or offense, or for any act connected therewith, committed previously to his extradition.

An attempt against the life of the head of either Government, or against that of any member of his family, when such attempt comprises the act either of murder or assassination, or of poisoning, shall not be considered a political offense or an act connected with such offense.

If any question shall arise as to whether a case comes within the provisions of this Article, the decision of the authorities of the government on which the demand for surrender is made, or which may have granted the extradition, shall be final.

Article VII

Extradition shal not be granted, in pursuance of the provisions of this Convention, if legal proceedings or the enforcement of the penalty for the act committed by the person claimed has become barred by limitation, according to the laws of the country to which the requisition is addressed.

Article VIII

No person surrendered by either of the high contracting parties to the other shall without his consent, freely granted and publicly declared by him, be triable or tried, or be punished for any crime or offense committed prior to his extradition, other than that for which he was delivered up, until he shall have had an opportunity of returning to the country from which he was surrendered.

Article IX

All articles seized which are in the possession of the person to be surrendered at the time of his apprehension, whether being the proceeds of the crime or offense charged, or being material as evidence in making proof of the crime or offense shall, so far as practicable and in conformity with the laws of the respective countries, be given up when the extradition takes place. Nevertheless, the rights of third parties with regard to such articles shall be duly respected.

Article X

If the individual claimed by one of the high contracting parties, in pursuance of the present Treaty, shall also be claimed by one or several other powers on account of crimes or offenses committed within their respective jurisdictions, his extradition shall be granted to the State whose demand is first received: Provided, that the Government from which extradition is sought is not bound by treaty to give preference otherwise.

Article XI

The expenses incurred in the arrest, detention, examination and delivery of fugitives under this Treaty shall be borne by the State in whose name the extradition is sought; Provided, that the demanding government shall not be compelled to bear any expense for the services of such public officers of the government from which extradition is sought as receive a fixed salary; and Provided that the charge for the services of such public officers as receive only fees or perquisites shall not exceed their customary fees for the acts or services performed by them had such acts or services been performed in ordinary criminal proceedings under the laws of the country of which they are officers.

Article XII

The present Treaty shall take effect on the thirtieth day after the date of the exchange of ratifications, and shall not operate retroactively.

The ratifications of the present Treaty shall be exchanged at Washington as soon as possible, and it shall remain in force for a period of six months after either of the contracting governments shall have given notice of a purpose to terminate it.

In witness wherof, the respective plenipotetiaries have signed the above articles, both in the Danish and the English languages and have hereunto affixed their seals.

Done in duplicate, at the City of Washington this sixth day of January nineteenhundred and two.

C. Brun. John Hay.

Skipzt var á staðfestingarskrám í Washington, hinn 16. apríl 1902
Samningurinn var ekki birtur á Íslandi.

Nr. 131. *Washington, 6. nóvember 1905.*

Viðbótarsamningur við samning um framsal sakamanna, dags. 6. janúar 1902.

Supplementary Treaty for the Extradition of Fugitives from Justice.

Article I

In the case of crimes committed in the colonies or island possessions of the contracting parties, applications for the surrender of the accused may be made directly to the Governor or Chief Magistrate of the colony or island possession in which the fugitive has sought refuge, by the Governor or Chief Magistrate of the island possession or colony of the other contracting party, provided that both colonies or island possessions are situated in America.

The aforesaid Governors or Chief Magistrates shall have authority either to grant the extradition or to refer the matter for decision to the Government of the mother country. In all other cases applications for extradition shall be made through the diplomatic channel.

Where a fugitive criminal is arrested in the Faroe Islands, Iceland, the Philippine Islands or the Hawaiian Islands he may be provisionally detained for a period of four months.

Article II

In addition to the crimes and offenses mentioned in Article 2 of the convention between the United States of America and the Kingdom of Denmark for the extradition of criminals, signed at Washington on January 6, 1902, extradition shall be granted also for the following crime or offense:

Bribery, defined to be the offering, giving or receiving of bribes, when made punishable by the laws of the two contracting parties.

Article III

The present convention shall be considered as an integral part of the said extradition convention of January 6, 1902, and shall be ratified according to the respective laws of the two contracting parties. The ratifications shall be exchanged at Washington as soon as possible.

In testimony whereof, the respective plenipotentiaries have signed the above articles, both in the Danish and English languages and have hereunto affixed their seals.

Done in duplicate, at the City of Washington, this sixth day of November, nineteen hundred and five.

C. Brun. Elihu Root.

Skipzt var á staðfestingarskrám í Washington hinn 19. febrúar 1906, og telja Bandaríkjamenn að samningarnir nr. 130 og 131, hafi verið í gildi, að því er Ísland varðar, frá þeim degi, en þessi samningur var heldur ekki birtur á Íslandi.

Nr. 132. *Washington, 17. apríl 1914.*

Samningur um friðsamlega lausn deilumála.

Treaty to Advance the Cause of General Peace.

Article I

The High Contracting Parties agree that all disputes between them, of every nature whatsoever, which diplomacy shall fail to adjust, shall be submitted for investigation and report to an International Commission, to be constituted in the manner prescribed in the next succeeding article; and they agree not to declare war or begin hostilities during such investigation and report.

Article II

The International Commission shall be composed of five members, to be appointed as follows: One member shall be chosen from each country, by the Government thereof; one member shall be chosen by each Government from some third country; the fifth member shall be chosen by common agreement between the two Governments. It is understood that the fifth member of the Commission shall not be a citizen of either country. The expenses of the Commission shall be paid by the two Governments in equal proportion.

The International Commission shall be appointed within four months after the exchange of the ratifications of this treaty; and vacancies shall be filled according to the manner of the original appointment.

Unless otherwise agreed between the parties the procedure of the International Commission shall be regulated by the prescriptions contained in the Convention signed at The Hague on October 18, 1907, for the peaceful settlement of international disputes, Chapter 3.

Article III

In case the High Contracting Parties shall have failed to adjust a dispute by diplomatic methods, they shall at once refer it to the International Commission for investigation and report. The International Commission may, however, act upon its own initiative, and in such case it shall notify both Governments and request their cooperation in the investigation.

The High Contracting Parties agree to furnish the Permanent International Commission with all the means and facilities required for its investigation and report.

The report of the International Commission shall be completed within one year after the date on which it shall declare its investigation to have begun, unless the High Contracting Parties shall extend the time by mutual agreement. The report shall be prepared in triplicate; one copy shall be presented to each Government, and the third retained by the Commission for its files.

Article IV

The High Contracting Parties agree that, upon the receipt of the report of the International Commission as provided in Article 3, they will immediately endeavor to adjust the dispute directly between them upon the basis of the Commission's findings. The High Contracting Parties, however, reserve the right to act idependently on the subject matter of the dispute after the report of the Commission shall have been submitted.

Article V

The present treaty shall be ratified by His Majesty the King of Denmark and by the President of the United States of America, by and with the advise and consent of the Senate thereof.

The ratifications shall be exchanged at Washington as soon as possible. It shall take effect immediately after the exchange of ratifications, and shall continue in force for a period of five year; and it shall thereafter remain in force until twelve months after one of the High Contracting Parties shall have given notice to the other of an intention to terminate it.

In witness whereof the repective plenipotentiaries have signed the present treaty and have affixed thereunto their seals.

Done in duplicate in the Danish and English languages at Washington this 17th day of April, in the year 1914.

C. Brun. William Jennings Bryan.

Skipzt var á staðfestingarskrám í Washington, hinn 19. janúar 1915.
Samningurinn var ekki birtur á Íslandi.

Nr. 133.

Washington, 24. og 28. október og 5. desember 1922.

Samningur um gagnkvæma undanþágu útgerðarfyrirtækja frá tekjuskatti.

Agreement relating to Relief from Double Income Tax from Shipping Profits.

I.

Erindi sendiherra Dana til utanrríkisráðherra Bandaríkja Ameríku.

Royal Danish Legation
Washington D. C.

October 24th 1922.

Sir,

With further reference to your reply-note of August 9th 1922 relative to the reciprocal exemption of shipowners from income tax as from January 1st 1921, in accordance with Section 213 b 8 of the Revenue Act of 1921, and pursuant to instructions now received from the Danish Minister of Foreign Affairs, I have the honor to declare on behalf of the Danish Government that the income from sources in Denmark and Iceland of a citizen of the United States or of an American corporation which consists exclusively of earnings derived from the operation of ships documented under the laws of the United States is not subject to income taxation in Denmark or in Iceland.

In these circumstances I venture to hope that you will state in a note to me, for the information of the Danish Government, that Denmark and Iceland satisfy the equivalent exemption provision of Section 213 b 8 of the Revenue Act of 1921 and that Danish and Icelandic shipowners will be exempted from income tax in the

United States as provided in the said Section as from January 1st 1921 in accordance with the letter (No. 236) which I had the honor to address to you on August 18th 1922.

I have the honor to be, Sir, with the highest consideration,

Your most obedient and humble servant.

C. Brun.

The Honorable
Charles Evans Hughes,
Secretary of State.

II.

Erindi sendiherra Dana til utanríkisráðherra Bandaríkja Ameríku.

Royal Danish Legation
Washington D. C.

October 28th 1922.

Sir,

I have the honor to acknowledge the receipt of your reply-letter of October 25th[1]) with reference to the proposed exchange of notes between Denmark and the United States for the reciprocal exemption of shipowners from income taxation, which has evidently crossed my note to you of October 24th on the same subject.

In answer thereto I beg to state that the income from sources in Denmark and Iceland of a citizen of the United States or of an American corporation, which consists exclusively of earnings derived from the operation of ships documented under the laws of the United States, is not and has not since January 1st 1921 or previously been subject to income taxation in Denmark, or in Iceland, and that my letter to you of October 24th should be so understood.

I have the honor to be, Sir, with the highest consideration,

Your most obedient and humble servant.

C. Brun.

The Honorable
Charles Evans Hughes,
Secretary of State.

III.

Erindi utanríkisráðuneytis Bandaríkjanna til sendiherra Dana.

Department of State[2])
Washington D. C.

Sir,

I have the honor to refer to your note of October 28, 1922, in further reference to the proposed exchange of notes between the United States and Denmark for the reciprocal exemption of shipowners from income taxation, for which provision is made in Section 213 (b) (8) of the Revenue Act of 1921, and to inform you of the receipt of a communication from the Treasury Department regarding the matter, from which the following paragraph is quoted for your information:

---

1) Ekki talið ástæða til að birta það hér.

2) Erindið er ódagsett. Í skrá Bandaríkjanna um samninga við erlend ríki er það talið dagsett 5. desember 1922 en Danir segjast hafa fengið það 4. s. m.

I have the honor to advise that in as much as the income from sources in Denmark and Iceland of a citizen of the United States or of a corporation organized therein which consists exclusively of earnings derived from the operation of ships documented under the laws of the United States is not and has not been subject to income tax since January 1, 1921, or previously, it is held that Denmark and Iceland satisfy the equivalent exemption provision of Section 213 (b) (8) of the Revenue Act of 1921. In case any Federal income taxes have been collected from nonresident aliens or foreign corporations on income which consists exclusively of earnings derived on or since January 1, 1921, from the operation of ships documented under the laws of Denmark or Iceland, such taxes will be the proper subject of a claim for refund.

Accept, Sir, the renewed assurances of my highest consideration.

For the Secretary of State:

William Phillips.

Mr. Constantin Brun,
Minister of Denmark.

Erindi stjórnvalda um þetta mál voru dagsett 22. maí, 9. og 18. ágúst, 24., 25. og 28. október og 5. og 6. desember 1922, en ekki þótti ástæða til að birta hér nema ofangreind þrjú erindi.

Samningurinn gekk í gildi hinn 6. desember 1922, en var látinn verka aftur fyrir sig til 1. janúar 1921.

Erindaskipti þessi voru ekki birt á Íslandi.

Nr. 134.

Kaupmannahöfn, 19. og 21. júní 1926.

Samkomulag um ókeypis áritun á vegabréf ferðamanna.

Arrangement relating to the Waiver of Passport Visas for Non-Immigrants.

I.

Erindi danska utanríkisráðuneytisins til sendiráðs Bandaríkja Ameríku í Kaupmannahöfn.

Note Verbale

Referring to the note of Mr. John C. Wiley, Chargé d'Affaires ad interim of the United States of America, No. 440 of June 11, 1926, relative to the suppression of visa fees for Icelandic and American subjects, the Minister for Foreign Affairs has the honor to inform the Legation of the United States of America that the Ministry is prepared to fix the date of August 6, 1925, for the coming into force of the above-mentioned arrangement.

At the same time the Minister for Foreign Affairs has the honor to inquire of the Legation if the Government of the United States is prepared to consider the arrangement as being concluded by the receipt of the present note.

Copenhagen, June 19, 1926.

II.

Erindi sendifulltrúa Bandaríkjanna til utanríkisráðherra Danmerkur.

No. 445.

American Legation,
Copenhagen, June 21, 1926.

Mr. Minister:

I have the honor to acknowledge receipt of the Ministry's Note Verbale No. 36 D 57, of June 19, 1926, in which the Ministry was pleased to state that it is prepared to fix the date of August 6, 1925, for the entrance into vigor of the agreement for the reciprocal suppression of fees for non-immigrant visas between the Government of the United States and that of Iceland.

At the same time the Ministry kindly inquired if this Legation was prepared to accept the arrangement as having been concluded by the receipt of the aforesaid Note Verbale. In reply I have the honor to inform Your Excellency that I am authorized to reply in the affirmative, viz., that it is understood that the present agreement is indentical with the one concluded between the Government of the United States and the Government of Denmark, effective August 6, 1925.

I now have the honor to inform Your Excellency that I shall advise my Government that the above agreement is therefore now effective retroactively from August 6, 1925, in order that the appropriate instructions may be given to the competent authorities of the United States.

I avail myself of this occasion to renew to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

John C. Wiley,
Chargé d'affaires a.i.

The Honorable
Th. Stauning, Minister of State,
Royal Ministry for Foreign Affairs,
Copenhagen.

Sendiherra Bandaríkjanna í Kaupmannahöfn, bauð utanríkisráðherra Danmerkur að samningur, sem hann var þá nýbúinn að gera við Danmörku um ókeypis áritun á vegabréf ferðamanna, skyldi einnig ná til Íslands, með skilyrði um gagnkvæmi. Var það erindi dagsett hinn 3. nóvember 1925.

Í svarerindi sínu, dags. 21. desember 1925, skýrði utanríkisráðherrann frá því, að áritanir á vegabréf erlendra ríkisborgara, væru ekki nauðsynlegar, vegna þess að þeir þyrftu ekki að hafa nein vegabréf er þeir kæmu til Íslands. Hinsvegar væri ríkisstjórn Íslands fús til þess að semja við ríkisstjórn Bandaríkjanna um það að Íslendingar, sem fara vilja til Bandaríkjanna, og ekki teljast útflytjendur, fái ókeypis áritun á vegabréf sín til eins árs, og mundu þá Bandaríkjamenn einnig fá ókeypis áritun á sín vegabréf til eins árs, ef ríkisstjórn Íslands síðarmeir skyldi ákveða að krefjast þess að útlendingar, sem kæmu til Íslands hefðu vegabréf og áritun á þau.

Erindi nr. 440, dags. 11. júlí 1926, hefur ekki fengizt frá danska utanríkisráðuneytinu, en erindi nr. 445, sem hér er prentað, ber með sér efni þess.

Svo sem ofanbirt erindi bera með sér var ákveðið, að samningurinn skyldi verka aftur fyrir sig og taka gildi frá 6. ágúst 1925.

Samkomulag þetta var ekki birt á Íslandi.

Nr. 135.

Washington, 23. júní og Reykjavík, 5. júlí 1928.

Samningur um póstávísana-viðskipti.

Money Order Convention.

Erindaskipti þessi eru ekki birt hér frekar en aðrir póstsamningar, en hægt er að fá að sjá þau í skrifstofu póst- og símamálastjóra.

Samningurinn gekk í gildi hinn 1. október 1928, og var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 78, dags. 28. ágúst 1928.

Nr. 136. *Washington, 15. mai 1930.*

Gerðardómssamningur.

Treaty of Arbitration.

1. grein.

Allur ágreiningur milliríkjaeðlis, sem snertir hina tignu samningsaðila þannig, að annar gerir kröfu á hinn samkvæmt samningi eða á öðrum grundvelli, sem ekki hefir tekizt að jafna milli fulltrúa ríkjanna, og ekki hefir verið jafnaður með því að vísa honum til föstu milliríkjanefndarinnar skipaðrar samkvæmt samningum sem undirritaður var í Washington 17. apríl 1914, en ágreiningurinn er hinsvegar þess eðlis, að hann á að vera hægt að útkljá með úrskurði í samræmi við meginreglur laga og á grundvelli sanngirni, skal vísast til fasta gerðardómsins, er stofnaður var í Haag samkvæmt samþykktinni frá 18. okt. 1907, eða til einhvers annars réttbærs dómstóls, er aðilarnir í hverju einstöku tilfelli kynnu að verða ásáttir um samkvæmt sérstöku samkomulagi, er kveði á um stofnun slíks sérstaks dómstóls, sé þess þörf, og ákveði valdsvið hans, tilgreini ágreiningsatriðið eða atriðin, og fresti fyrir málskotinu.

Þetta sérstaka samkomulag skal í hverju einstöku tilfelli gert af hálfu Íslands í samræmi við stjórnskipunarlög þess, og af hálfu Bandaríkja Ameríku af forseta Bandaríkjanna, að ráði og með samþykki öldungadeildarinnar.

2. grein.

Ákvæði þessa samnings skulu ekki ná til ágreinings sem að meginefni:

a) snertir lög annarshvors hinna háu samningsaðila.

b) er viðriðinn hagsmunum þriðja aðila,

c) sem byggist á eða felur í sér spurningu um afstöðu Bandaríkjanna til

All differences relating to international matters in which the High Contracting Parties are concerned by virtue of a claim of right made by one against the other under treaty or otherwise, which it has not been possible to adjust by diplomacy, which have not been adjusted as a result of reference to the Permanent International Commission constituted pursuant to the treaty signed at Washington April 17, 1914, and which are justiciable in their nature by reason of being susceptible of decision by the application of the principles of law or equity, shall be submitted to the Permanent Court of Arbitration established at The Hague by the Convention of October 18, 1907, or to some other competent tribunal, as shall be decided in each case by special agreement, which special agreement shall provide for the organization of such tribunal if necessary, define its powers, state the question or questions at issue, and settle the terms of reference.

The special agreement in each case shall be made on the part of Iceland in accordance with its constitutional laws, and on the part of the United States of America by the President of the United States of America by and with the advice and consent of the Senate thereof.

Article II

The provisions of this treaty shall not be invoked in respect of any dispute the subject matter of which

a) is within the domestic jurisdiction of either of the High Contracting Parties,

b) involves the interests of third Parties,

c) depends upon or involves the maintenance of the traditional attitude of the

málefna Ameríku, sem helguð er af venju, hinni svokölluðu Monroe kenningu,

d) byggist á eða felur í sér spurningu um, hvort Ísland fullnægi skyldum sínum sem meðlimur Þjóðabandalagssamningsins, fari svo að Ísland gangi að greindum samningi.

3. grein.

Samningur þessi skal fullgiltur. Fullgildingarskjölin skulu afhent í Washington sem fyrst, og samningurinn skal ganga í gildi á þeim degi sem afhending skjalanna fer fram. Hann gildir þar eftir óslitið þar til honum hefir verið sagt upp skrifega með árs fyrirvara af öðrum hvorum samningsaðilanum.

Þessu til staðfestu hafa hlutaðeigandi fulltrúar undirritað samning þennan í tveimur eintökum á ensku og sett við innsigli sín.

Saminn í Washington, 15. maí 1930.

Fyrir Ísland:

C. Brun.

Fyrir Bandaríki Ameríku:

Henry L. Stimson.

United States concerning American questions commonly described as the Monroe Doctrine,

d) depends upon or involves the obserance by Iceland, in the event that Iceland becomes a Party to the Covenant of the League of Nations, of its obligations in accordance with the Covenant.

Article III

The present treaty shall be ratified. The ratifications shall be exchanged at Washington as soon as possible, and the treaty shall take effect on the date of the exchange of the ratifications. It shall thereafter remain in force continuously unless and until terminated by one year's written notice given by either High Contracting Party to the other.

In faith whereof the respective Plenipotentiaries have signed this treaty in duplicate in the English language and hereunto affixed their seals.

Done at Washington the 15th day of May, one thousand nine hundred and thirty.

For Iceland:

C. Brun.

For the United States of America:

Henry L. Stimson.

Skipzt var á staðfestingarskrám um samning þennan í Washington, hinn 2. október 1930 og gekk samningurinn í gildi þann dag, skv. 3. grein hans og skv. auglýsingu forsætisráðherrans nr. 75, dags. 3. febrúar 1931.

Nr. 137.

Reykjavik, 11. október og Washington, 31. október 1938.

Samningur um póstbögglaviðskipti.

Agreement concerning the Exchange of Parcel Post.

Samningur þessi er ekki birtur hér frekar en aðrir póstsamningar, en hægt er að fá að sjá hann í skrifstofu póst- og símamálastjóra.

Samningurinn var staðfestur af forseta Bandaríkjanna hinn 10. nóvember 1938 og af samgöngumálaráðherra Íslands, hinn 4. marz 1939. Gekk hann í gildi þann dag, skv. auglýsingu hans nr. 8, dags. 4. marz 1939, og var hann birtur með þeirri auglýsingu, ásamt starfsreglugerð.

Nr. 138. *Washington, 21. nóvember 1941.*

Samningur um láns og leigu hjálp, vegna varna Íslands.

Agreement relating to Lend-Lease Aid for the Defense of Iceland.

Whereas the United States of America and the Government of Iceland have agreed that in their mutual interests, the protection of Iceland should be entrusted to the United States of America; and

Whereas the United States of America has agreed to further the interests of Iceland in every way in its power, including that of supplying Iceland with sufficient necessities and of securing necessary shipping to and from that country and of making in other respects favorable commercial and trade agreements with it; and

Whereas the President of the United States of America has determined, pursuant to the Act of the Congress of the United States of March 11, 1941, that the defense of Iceland is vital to the defense of the United States of America; and

Whereas the Government of the United States of America and the Government of Iceland are mutually desirous of concluding an agreement which will facilitate the procurement of such defense articles, as defined in said Act, as the Government of Iceland may wish to obtain from the United States of America; and

Whereas the making of such an agreement has been in all respects duly authorized, and all acts, conditions and formalities which it may have been necessary to perform, fulfill or execute prior to the making of such agreement, in conformity with the laws either of the United States of America or of Iceland have been performed, fulfilled or executed, as required, the undersigned, being duly authorized for that purpose, have agreed as follows:

Article I

The Government of the United States of America will procure for the Government of Iceland through an agency of the United States of America such defense articles as the Government of Iceland may wish to purchase, in so far as the Government of the United States of America and the Government of Iceland deem such procurement in the best interests of both Governments. The Government of Iceland will pay the Government of the United States of America for defense articles procured for it in accordance with this agreement, prior to the receipt of such articles, and will make such payments from time to time as the President of the United States of America may require to protect the interests of the United States of America; and, upon payment of the full cost the President of the United States of America will dispose of such articles to the Government of Iceland. In conformity, however, with the Act of the Congress of the United States of America of March 11, 1941, the Government of the United States of America reserves the right at any time to suspend, defer, or stop deliveries whenever in the opinion of the President of the United States of America further deliveries are not consistent with the needs of the defense of the United States of America.

If, by reason of the exercise of the right so reserved, the Government of the United States of America shall fail to deliver any defense articles for which the Government of Iceland has, prior to the receipt of such articles, made any payment, the Government of the United States of America will refund such payment or will credit such payment against other defense articles to be procured by an agency of

the United States of America for or on behalf of the Government of Iceland, in accordance with this agreement.

Records shall be kept of such articles agreed to be procured, of all payments therefor, and of all deliveries thereof, and of the use or disposition thereof and of any other pertinent information; and not less than every ninety days these records shall be exchanged, reviewed, and verified.

Article II

The Government of Iceland will not, without the prior consent of the President of the United States of America, transfer title to, or possession of, any defense article to any person not an officer, employee or agent of the Government of Iceland, or permit the use of any such article or any part thereof by any such person.

Article III

If, as a result of the sale to the Government of Iceland of such articles in accordance with this agreement, it is necessary for the Government of Iceland to take any action or make any payment in order fully to protect any of the rights of any citizen of the United States of America who has patent rights in or to any such article, the Government of Iceland will, in conformity with the Act of the Congress of the United States of America of March 11, 1941, do so, when so requested by the President of the United States of America.

Article IV

This Agreement shall continue in force from the date on which it is signed until a date agreed upon between the two Governments.

Signed in duplicate in the English language at Washington, this twenty-first day of November 1941.

For the Government of Iceland:

Vilhjálmur Þór
Chairman of the Iceland Trade Delegation.

Ásg. Ásgeirsson
Member of the Delegation.

Björn Ólafsson.
Member of the Delegation.

For the United States of America:

Cordell Hull
Secretary of State of the United States of America.

RELATED NOTE

The Secretary of State to the Appointed Minister of Iceland

DEPARTMENT OF STATE

Washington, November 21, 1941.

Sir:

I have the honor to refer to the Lend-Lease Agreement signed today by representatives of the Government of Iceland and the Government of the United States

and to assure you that in taking action under Article II of the Agreement the Government of the United States will consent to transfers of defense articles by the Government of Iceland to usual distributing agencies within Iceland, provided that such articles will not be reexported from Iceland without the prior consent of the United States Government and will be distributed by such agencies only for the purposes which may be set forth in the pertinent requisitions filed with the Lend-Lease Administration.

Accept, Sir, the renewed assurances of my highest consideration.

Cordell Hull.

The Honorable Thor Thors
Appointed Minister of Iceland.

Samningur þessi gekk í gildi við undirskrift, en hefir ekki verið birtur á Íslandi.

Nr. 139. *Reykjavík 17. ágúst 1942.*

Samningur um skipti á opinberum ritum.

Agreement relating to the Exchange of Official Publications.

I.

Erindi sendifulltrúa Bandaríkja Ameríku til utanríkisráðherra Íslands.

Þýðing.

Hr. ráðherra:

Ég leyfi mér virðingarfyllst að skírskota til erinda yðar dagsettra 26. marz 1942 (db. 4 nr. 174/1048) og 12. ágúst 1942 (db. 4 nr. 174/2614) varðandi skipti á opinberum ritum milli Bandaríkja Norður-Ameríku og Íslands.

Mér hefur verið falið að tjá yður, herra ráðherra, að ríkisstjórn mín muni fúslega vilja hafa skipti á opinberum ritum við íslenzku ríkisstjórnina, sem fari fram samkvæmt eftirfarandi reglum:

1. Hinar opinberu stofnanir, sem hafa skulu á hendi framsendingu þeirra rita, sem skipta skal á skulu vera, af hálfu Bandaríkjanna the Smithsonian Institution og af hálfu Íslands Landsbókasafn Íslands.

2. Ritum þeim, sem skipzt er á, skal Library of Congress veita viðtöku af

Frumrit.

Excellency:

I have the honor to refer to Your Excellency's notes of March 26, 1942 (Db. 4 nr. 174/1048), and August 12, 1942 (Db. 4 nr. 174/2614), concerning the exchange of official publications between the United States of America and Iceland.

I have been instructed to inform Your Excellency that my Government will be glad to undertake an exchange of official publications with the Government of Iceland, which shall be carried out in accordance with the following provisions:

1. The official exchange offices for the transmission of publications shall be, on the part of the United States of America, the Smithsonian Institution; and on the part of Iceland, the National Library of Iceland (Landsbókasafn Íslands).

2. The publications exchanged shall be received on behalf of the United States

hálfu Bandaríkjanna, og Landsbókasafn Íslands af hálfu Íslands.

3. Ríkisstjórn Bandaríkja Norður-Ameríku skal láta reglulega af hendi 1 eintak af sérhverju því riti sem ræðir um í meðfylgjandi lista nr. 1.

4. Íslenzka ríkisstjórnin skal láta reglulega af hendi 1 eintak af sérhverju því riti, sem ræðir um í meðfylgjandi lista nr. II.

5. Hvor samningsaðiljanna um sig skal bera þann póstkostnað, járnbrautarkostnað, gufuskipakostnað og annann kostnað sem á kann að falla í þeirra eigin landi.

6. Báðir samningsaðiljar lýsa yfir vilja sínum til þess að hraða afgreiðslum að svo miklu leyti, sem það er á þeirra valdi.

7. Ekki ber að skilja samning þennan þannig að hann á nokkurn hátt rýri gildi samkomulaga, sem í gildi kunna að vera milli stjórnardeilda eða stofnana hinna tveggja ríkisstjórna varðandi skipti á opinberum ritum.

Þar sem erindi yðar, dagsett 26. marz og 12. ágúst 1942, létu í ljósi samþykki íslenzku ríkisstjórnarinnar á undanfarandi málsmeðferð, þá mun ríkisstjórn mín, herra ráðherra, þegar hún hefur veitt viðtöku hliðstæðu bréfi af yðar hálfu líta svo á að samningsgerðinni sé lokið, og að samningurinn gangi í gildi þann 17. ágúst 1942.

Ég bið yður, herra ráðherra, að vera fullviss um sérstaka virðingu mína.

Carlos J. Warner
sendifulltrúi.

Herra forsætisráðherra,
utanríkisráðherra
Ólafur Thors,
Reykjavík.

of America by the Library of Congress; and on behalf of Iceland by the National Library of Iceland.

3. The Government of the United States of America shall furnish regularly one copy of each of the publications included in the attached List No. 1.

4. The Government of Iceland shall furnish regularly one copy of each of the publications included in the attached List No. II.

5. Each party to the agreement shall bear the postal, railroad, steamship, and other charges arising in its own country.

6. Both parties express their willingness as far as possible to expedite shipments.

7. This agreement shall not be understood to modify any agreements concerning the exchange of official publications which may be in effect between departments or instrumentalities of the two Governments.

Since Your Excellency's notes of March 26 and August 12, 1942, expressed the approval of the Government of Iceland of the foregoing procedure, my Government will, upon the receipt of a corresponding note from Your Excellency, consider the agreement concluded and in effect from August 17, 1942.

Accept, Excellency, the renewed assurance of my highest consideration.

Carlos J. Warner
Charge d'Affaires ad interim.

His Excellency Ólafur Thors,
Prime Minister of Iceland,
Minister for Foreign Affairs etc., etc.

Listi nr. I

Opinber rit, sem ríkisstjórn Bandaríkja Norður-Ameríku ber að láta reglulega af hendi.

Congress of the United States: House Journal, Senate Journal, Code of Laws and Supplements.

President of the United States: Annual Messages to Congress.
Department of Agriculture: Annual Report of the Secretary of Agriculture, Farmers' Bulletins, Yearbook.
Department of Commerce: Annual Report of the Secretary of Commerce, Bureau of the Census: Reports, Abstracts, Statistical Abstract of the United States (annual); Bureau of Foreign and Domestic Commerce: Foreign Commerce (weekly), Foreign Commerce and Navigation of the United States (annual), Survey of Current Business (monthly) Trade Information Bulletins; National Bureau of Standards: Technical News Bulletin; Weather Bureau: Monthly Weather Review.
Department of Justice: Annual Report of the Attorney General.
Department of Labor: Annual Report of the Secretary of Labor; Bureau of Labor Statistics: Bulletins, Monthly Labor Review.
Department of State: Department of State Bulletin, Inter-American Series, Foreign Relations of the United States (annual), Statutes at Large, Treaty Series.
Department of the Interior: Annual Report of the Secretary of the Interior; Fish and Wild Life Service: Bulletins, Investigational Reports; Bureau of Mines; Minerals Yearbook; Bureau of Reclamation: New Reclamation Era (Monthly); National Park Service: General Publications.
District of Columbia: Annual Report of the Government of the District of Columbia, Annual Report of the Public Utilities Commission.
Federal Security Agency: Office of Education: School Life (monthly); Public Health Service: Public Health Reports (weekly); Social Security Board: Social Security Board: Social Security Bulletin (monthly).
Federal Works Agency: Public Roads Administration: Public Roads (monthly).
Interstate Commerce Commission: Annual Report.
Library of Congress: Annual Report of the Libriarian of Congress.
National Advisory Committee for Aeronautics: Annual Report with technical reports.
National Archives: Annual Report.
Navy Department: Annual Report of the Secretary of the Navy; Nautical Almanac Office: American Ephemeris and Nautical Almanac.
Post Office Department: Annual Report of the Postmaster General.
Smithsonian Institution: Annual Report.
Treasury Department: Annual Report on the State of the Finances; Bureau of Internal Revenue: Annual Report of the Commissioner; Bureau of the Mint: Annual Report of the Director; Comptroller of Currency: Annual Report.
War Department: Annual Report.

List nr. II.

Opinber rit, sem íslenzku ríkisstjórninni ber að láta reglulega af hendi.

Alþingistíðindi (Parliamentary Gazette).
Búnaðarbanki Íslands: Ársreikningur (Agricultural Bank of Iceland: Annual Report).
Búnaðarfélag Íslands: Búnaðarrit (Agricultural Society of Iceland: Agricultural Bulletin).
Eimskipafélag Íslands h.f.: Aðalfundur, Fundargerð og fundarskjöl, Reikningur, Skýrsla félagsstjórnarinnar. (The Iceland Steamship Co., Ltd.,: Minutes of Annual Meeting Constitution of Bylaws, Report of Balance, Report of Board of Directors).
Fiskifélag Íslands: Ársrit. Íslenzkt sjómannaalmanak. (Fisheries Association of Iceland: Annual Bulletin. Icelandic Seaman's Almanac).
Fræðslumálaskrifstofan: Skýrslur (Bureau of Education: Reports).

Hagstofan: Hagskýrslur Íslands, Hagtíðindi, Statistical Bulletin (Statistical Bureau of Iceland: Icelandic Statistical Reports, Statistical Bulletin in Icelandic, Statistical Bulletin in English).
Háskóli Íslands: Árbók, Kennsluskrá, Skýrslur atvinnudeildar (University of Iceland: Annual Bulletin, Curriculum, Reports of University Research Institute of Applied Science).
Hæstaréttardómar (Decisions of the Supreme Court).
Landsbanki Íslands (The National Bank of Iceland's Annual Report).
Landsbókasafnið: Ritaukaskrá (The National Library of Iceland: Catalogue of Accessions).
Landssími Íslands (Annual Report of the National Telephone and Telegraph System).
Póst- og símatíðindi (Póst and Telegraph Gazette).
Rafmagnseftirlit ríkisins (Report of the State Supervisor of Electrical Services).
Skógræktarfélag Íslands: Ársrit (Forestry Association of Iceland: Annual Bulletin).
Stjórnarráðið: Lögbirtingablaðið, Ríkisreikningurinn, Stjórnartíðindi fyrir Ísland (Government of Iceland: Law Gazette, State Accounts, Government Gazette for Iceland).
Tryggingarstofnun ríkisins: Ársreikningur (Icelandic State Insurance Institution: Annual Report).
Útvegsbanki Íslands h.f.: Reikningur (The Fisheries Bank of Iceland, Ltd.: Annual Report).
Verzlunarráð Íslands: Skýrsla (The Chamber of Commerce of Iceland: Report).

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til sendifulltrúa Bandaríkja Ameríku.

17. ágúst 1942.

Herra sendifulltrúi,

Ég leyfi mér virðingarfyllst að skírskota til erindis yðar dagsetts í dag, varðandi skipti á opinberum ritum milli Íslands og Bandaríkja Norður-Ameríku.

Ég leyfi mér samtímis að staðfesta að íslenzku ríkisstjórninni er ánægja að því að stofna til skipta á opinberum ritum við ríkisstjórn Bandaríkjanna, og að hún er samþykk reglum þeim, sem gert er grein fyrir í fyrnefndu erindi yðar, og lítur enn fremur svo á að samningsgerðinni sé lokið, og að samningurinn gangi í gildi þann 17. ágúst 1942.

Ég bið yður, herra sendifulltrúi, að vera fullviss um sérstaka virðingu mína.

Ólafur Thors.

Herra sendifulltrúi
Carlos J. Warner

August 17th, 1942.

Monsieur le Chargé d'Affaires.

I have the honour to refer to your note of today's date concerning the exchange of official publications between Iceland and the United States of America.

At the same time I have the honour to state that the Icelandic Government is pleased to undertake an exchange of official publications with the Government of the United States, and that they concur in the provisions outlined in your note under reply and do consider an agreement of the same content concluded and in effect as from August 17, 1942.

I have the honour to renew to your, Monsieur le Chargé d'Affaires, the assurance of my highest consideration.

Ólafur Thors.

M. Carlos J. Warner,
American Chargé d'Affaires,
Reykjavík.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 84, dags. 18. ágúst 1942.

Nr. 140. *Reykjavík, 27. ágúst 1943.*

Viðskiptasamningur.

Trade Agreement.

Ríkisstjóri Íslands og Hans hágöfgi Forseti Bandaríkja Ameríku, sem óska að treysta hin hefðbundnu vináttubönd milli beggja ríkjanna með því að halda uppi skilyrðislaust og ótakmarkað stefnu jafnréttiskjara sem grundvelli viðskiptasambands, svo og með því að veita gagnkvæmar ívilnanir og fríðindi til eflingar viðskiptum, hafa með aðstoð umboðsmanna hvors um sig gert með sér samkomulag það, er hér fer á eftir:

The Regent of Iceland and His Excellency the President of the United States of America being desirous of strengthening the traditional bonds of friendship existing between the two countries by maintaining the principle of equality of treatment in its unconditional and unlimited form as the basis of commercial relations and by granting mutual and reciprocal concessions and advantages for the promotion of trade, have through their respective Plenipotentiaries arrived at the following Agreement:

1. grein.

1. Ísland og Bandaríki Ameríku veita hvort öðru skilyrðislaus og ótakmörkuð beztu kjör í öllum málum, er varða hvers konar tolla og aukaálögur, svo og í álagningaraðferðum og enn fremur í öllum málum, varðandi reglur, formsatriði og álög í sambandi við tollafgreiðslu varnings og með tilliti til allra laga og reglugerða viðvíkjandi sölu, skattaálagningu eða notkun á innfluttum vörum innanlands.

2. Samkvæmt þessu skal af varningi, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður hvors ríkis um sig og fluttur er til hins ríkisins, aldrei krafizt, að því er snertir atriði þau er að ofan getur, annarra eða hærri tolla, skatta eða álaga, eða um hann beitt öðrum eða þyngri reglum eða formsatriðum en þeim, sem krafizt er, eða síðar verður krafizt um samskonar varning, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður einhvers þriðja ríkis.

3. Á sama hátt skal, þegar um varning er að ræða sem útfluttur er frá Íslandi eða Bandaríkjum Ameríku og send-

Article I

1. Iceland and the United States of America will grant each other unconditional and unrestricted most-favored-nation treatment in all matters concerning customs duties and subsidiary charges of every kind and in the method of levying duties, and, further, in all matters concerning the rules, formalities and charges imposed in connection with the clearing of goods through the customs, and with respect to all laws or regulations affecting the sale, taxation or use of imported goods within the country.

2. Accordingly, articles the growth, produce or manufacture of either country imported into the other shall in no case be subject, in regard to the matters referred to above, to any duties, taxes or charges other or higher, or to any rules or formalities other or more burdensome, than those to which the like articles the growth, produce or manufacture of any third country are or may hereafter be subject.

3. Similarly, articles exported from the territory of Iceland or the United States of America and consigned to the terri-

ur er til hins landsins, aldrei, að því er snertir útflutning og með tilliti til ofangreindra atriða, leggja á hann aðra eða hærri tolla, skatta eða álög eða beita öðrum eða þyngri reglum eða formsatriðum en þeim, sem beitt er eða síðar verður beitt um vörur, sem sendar eru til einhvers þriðja ríkis.

4. Sérhver fríðindi, hagsbætur, sérréttindi eða undanþágur, sem Ísland eða Bandaríki Ameríku hafa veitt eða síðar kunna að veita með tilliti til ofangreindra atriða um varning, sem upprunninn er í einhverju þriðja landi, eða sem sendur er til einhvers þriðja ríkis, skulu samstundis og án endurgjalds veitt um samskonar varning, sem upprunninn er í eða sendur er til Bandaríkja Ameríku eða Íslands.

2. grein.

Varningur, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður Íslands eða Bandaríkja Ameríku, og sem fluttur hefur verið inn í hitt landið, skal vera undanþeginn öllum innanlands sköttum, gjöldum, álögum eða kröfum, öðrum eða hærri en þeim, sem lagður er á samskonar varning af innlendum uppruna eða sérhverjum öðrum erlendum uppruna.

3. grein.

1. Ekkert bann eða nokkur önnur takmörkun skal af stjórn annars hvors ríkis lagt á innflutning nokkurs varnings, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður hins ríkisins eða á útflutning nokkurs varnings, sem ætlaður er hinu landinu, nema innflutningur samskonar varnings, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður allra þriðju ríkja eða útflutningur samkynja varnings til allra þriðju ríkja sé á sama hátt bannaður eða takmarkaður.

2. Engin takmörkun skal af ríkisstjórn annars ríkisins gerð á innflutningi frá hinu ríkinu á nokkrum þeim varningi, sem því ríki þykir máli skipta, hvorki með innflutningsleyfum, heimildum eða

tory of the other country shall in no case be subject with respect to exportation and in regard to the above-mentioned matters, to any duties, taxes or charges other or higher, or to any rules or formalities other or more burdensome, than those to which the like articles when consigned to the territory of any third country are or may hereafter be subject.

4. Any advantage, favor, privilege or immunity which has been or may hereafter be granted by Iceland or the United States of America in regard to the abovementioned matters, to any article originating in any third country or consigned to the territory of any third country shall be accorded immediately and without compensation to the like article originating in or consigned to the territory of the United States of America or Iceland, respectively.

Article II

Articles the growth, produce or manufacture of Iceland or the United States of America, shall, after importation into the other country, be exempt from all internal taxes, fees, charges or exactions other or higher than those imposed on like articles of national origin or of any other foreign origin.

Article III

1. No prohibition or restriction of any kind shall be imposed by the Government of either country on the importation of any article the growth, produce or manufacture of the other country or upon the exportation of any article destined for the other country, unless the importation of the like article the growth, produce or manufacture of all third countries, or the exportation of the like article to all third countries, respectively, is similarly prohibited or restricted.

2. No restriction of any kind shall be imposed by the Government of either country on the importation from the other country of any article in which that country has an interest, whether by

öðruvísi, nema allt magn eða verðmæti slíks varnings, sem innflutningur er leyfður á um tilgreindan tíma eða sérhver breyting á slíku magni eða verðmæti hafi verið ákveðið og birt opinberlega. Ef stjórn annars hvors ríkisins úthlutur þriðja ríki hluta af öllu slíku magni eða verði, skal það úthluta hinu ríkinu, nema gagnkvæmlega hafi verið ákveðið að fella slíka úthlutun niður, hluta sem vera skal í réttu hlutfalli við allan innflutning á slíkum varningi frá því ríki eitthvert meðal og vanalegt tímabil á undan, og skal, að svo miklu leyti sem fært þykir, taka tillit til allra sérstakra ástæðna, sem kunna að hafa haft eða kunna að hafa áhrif á verzlun með þann varning. Ber að láta slíkan hluta í té þannig að greitt sé fyrir fullum notum hans. Engin skerðing eða takmörkun, önnur en slík úthlutun, skal með innflutningsleyfum, heimildum eða öðruvísi lögð á hluta af öllu slíku magni eða verðmæti, sem flytja má inn frá hinu ríkinu.

3. Ákvæði þessarar greinar skulu koma til greina með tilliti til magns sérhvers varnings, sem innflutningur er leyfður á, samkvæmt sérgreindum tolli.

4. grein.

1. Stofni stjórn annars hvors ríkisins til eða starfræki í einhverri mynd eftirlit með alþjóðlegum greiðslumiðli, skal það veita verzlun hins ríkisins skilyrðislaus beztu kjör með tilliti til allra greina slíks eftirlits.

2. Sú ríkisstjórn, sem stofnar til eða starfrækir slíkt eftirlit, skal ekki leggja neitt bann, takmörkun eða tafir á yfirfærslur á greiðslum fyrir neinn þann varning, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður hins ríkisins, og sem ekki er lagt á yfirfærslur á greiðslum fyrir samskonar varning, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður einhvers þriðja ríkis. Að því er snertir gengi og með tilliti til skatta eða álaga á gjaldeyrisyfirfærslur, skal varningur, sem er afurð, framleiðsla eða iðn-

means of import licenses or permits or otherwise, unless the total quantity or value of such article permitted to be imported during a specified period, or any change in such quantity or value shall have been established and made public. If the Government of either country allots a share of such total quantity to any third country, it shall allot to the other country, unless it is mutually agreed to dispense with such allotment, a share based upon the proportion of the total imports of such article supplied by that country in a previous representative period, account being taken in so far as practicable of any special factors which may have affected or may be affecting the trade in that article, and shall make such share available so as to facilitate its full utilization. No limitation or restriction of any kind other than such an allotment shall be imposed, by means of import licenses or permits or otherwise, on the share of such total quantity or value which may be imported from the other country.

3. The provisions of this Article shall apply in respect of the quantity of any article permitted to be imported at a specified rate of duty.

Article IV

1. If the Government of either country establishes or maintains any form of control of the means of international payment, it shall accord unconditional most-favored-nation treatment to the commerce of the other country with respect to all aspects of such control.

2. The Government establishing or maintaining such control shall impose no prohibition, restriction or delay on the transfer of payment for any article the growth, produce or manufacture of the other country which is not imposed on the transfer of payment for the like article the growth, produce or manufacture of any third country. With respect to rates of exchange and with respect to taxes or charges on exchange transactions, articles the growth, produce or

aður hins ríkisins, sæta skilyrðislaust eigi lakari meðferð en þeirri, sem samskonar varningur, afurð, framleiðsla eða iðnaður einhvers þriðja ríkis, er látinn sæta. Framangreind ákvæði skulu einnig látin ná til slíks eftirlits með greiðslum, sem nauðsynlegar eru eða óhjákvæmilegar í sambandi við innflutning varnings, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður hins ríkisins. Að jafnaði skal eftirlitið framkvæmt þannig, að það sé eigi til tjóns fyrir hitt ríkið í samkeppni milli varnings, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður landssvæðis þess ríkis og samskonar varnings, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður einhvers þriðja ríkis.

manufacture of the other country shall be accorded unconditionally treatment no less favorable than that accorded to the like articles the growth, produce or manufacture of any third country. The foregoing provisions shall also extend to the application of such control to payments necessary for or incidental to the importation of articles the growth, produce or manufacture of the other country. In general, the control shall be administered so as not to influence to the disadvantage of the other country the competitive relationships between articles the growth, produce or manufacture of the territories of that country and like articles the growth, produce or manufacture of third countries.

5. grein.

1. Ef stjórn annars hvors ríkis stofnar eða starfrækir einkasölu að því er snertir innflutning, framleiðslu eða sölu nokkurs varnings eða veitir einhverju fyrirtæki einkaréttindi, formlega eða raunverulega, á innflutningi, framleiðslu eða sölu á nokkrum varningi, er samkomulag um, að verzlun hins ríkisins skuli veitt sanngjörn og réttlát meðferð með tilliti til erlendra innkaupa slíkrar einkasölu eða fyrirtækis. Í þessu skyni mun hlutaðeigandi einkasala eða fyrirtæki um erlend innkaup sín á sérhverjum varningi láta stjórnast eingöngu af aðstæðum eins og verðlagi, gæðum, markaðshæfni og söluskilmálum, eða því, sem venjulega mundi vera tekið tillit til, ef um einkaverzlun væri að ræða, sem eingöngu mundi vilja gera kaup á slíkum varningi með sem allra hagkvæmustum skilmálum.

2. Stjórn hvors ríkis um sig skal, hvað snertir útboð um opinberar framkvæmdir og innkaup á birgðum, veita verzlun hins ríkisins sanngjarna og réttláta meðferð, samanborið við þá meðferð, sem veitt er verzlun sérhvers þriðja ríkis.

Article V

1. In the event that the Government of either country establishes or maintains a monopoly for the importation, production or sale of any article or grants exclusive privileges, formally or in effect, to any agency to import, produce or sell any article, it is agreed that the commerce of the other country shall be accorded fair and equitable treatment in respect of the foreign purchases of such monopoly or agency. To this end such monopoly or agency will, in making its foreign purchases of any article, be influenced solely by those considerations, such as price, quality, marketability and terms of sale, which would ordinarily be taken into account by a private commercial enterprise interested solely in purchasing such article on the most favorable terms.

2. The Government of each country, in the awarding of contracts for public works and generally in the purchase of supplies, shall accord fair and equitable treatment to the commerce of the other country as compared with the treatment accorded to the commerce of any third country.

6. grein.

1. Lög, reglugerðir framkvæmdarvalds og ákvarðanir framkvæmdarvalds eða dómsyfirvalda Íslands eða Bandaríkja Ameríku hvors um sig, er lúta að tollflokkun og tolltaxta varnings, skulu birt tafarlaust á þann hátt, að þeir sem viðskipti reka, eigi kost á að kynnast þeim. Slíkum lögum, reglugerðum og ákvörðunum skal framfylgt á sama hátt í öllum hafnarbæjum hlutaðeigandi ríkis, nema þar sem sérstaklega er öðruvísi fyrir mælt í lögum Bandaríkja Ameríku, varðandi varning, sem flutter er til Puerto Rico.

2. Engir úrskurðir framkvæmdarvalds af hálfu stjórnar hvors ríkis um sig, sem hafa í för með sér hækkun á tolltaxta eða álögum, sem beitt er samkvæmt ákveðinni og óhagganlegri venju um innflutningsvörur, sem upprunnar eru á landssvæði hins ríkisins, eða sem leggja á nýjar kvaðir í sambandi við slíkan innflutning skulu látnir gilda aftur fyrir sig eða látnir taka til varnings, sem annað hvort er komin í eða fluttur úr geymsluhúsi til neyzlu, fyrr en þrjátíu dagar eru liðnir frá dagsetningu auglýsingar á venjulegan opinberan hátt um slíkan úrskurð. Fyrirmæli þessarar málsgreinar skulu ekki taka til fyrirskipana framkvæmdarvalds, sem innleiða verndartolla gegn lágsöluvarningi, eða til reglugerða um vernd lífs og heilsu manna, dýra eða jurta, né heldur reglugerða um almennt öryggi eða um framkvæmd dómsúrskurða.

3. Stjórn hvors ríkis um sig skal eigi leggja þyngri viðurlög en málamyndarefsingu við villum í skjölum, þegar bersýnilega er um að ræða ritvillur eða villur, sem sanna má, að gerðar hafi verið í góðri trú, þegar um er að ræða innflutning á vöru, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður hins landsins.

7. grein.

1. Varningur, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður Bandaríkja Ameríku, og sem upptalinn er og tilgreindur á Lista I, er

Article VI

1. Laws, regulations of administrative authorities and decisions of administrative or judicial authorities of Iceland and the United States of America, respectively, pertaining to the classification of articles for customs purposes or to rates of duty shall be published promptly in such manner as to enable traders to become aquainted with them. Such laws, regulations and decisions shall be applied uniformly at all ports of the respective country, except as otherwise specifically provided in statutes of the United States of America relating to articles imported into Puerto Rico.

2. No administrative ruling by the Government of either country effecting advances in rates of duties or in charges applicable under an established and uniform practice to imports originating in the territory of the other country, or imposing any new requirement with respect to such importations, shall be effective retroactively or with respect to articles either entered, or withdrawn from warehouse, for consumption prior to the expiration of thirty days after the date of publication of notice of such ruling in the usual offical manner. The provisions of this paragraph shall not apply to administrative orders imposing antidumping duties or relating to regulations for the production of human, animal or plant life or health, or relating to public safety, or giving effect to judicial decisions.

3. Greater than nominal penalties shall not be imposed by the Government of either country in connection with the importation of articles the growth, produce or manufacture of the other country because of errors in documentation which are obviously clerical in origin or with regard to which good faith can be established.

Article VII

1. Articles the growth, produce or manufacture of the United States of America enumerated and described in Schedule I

fylgir þessum samningi, skal vera undanþeginn venjulegum tollgreiðslum, umfram það, sem greinir og mælt er fyrir um á téðum lista, þegar hann er innfluttur til Íslands. Nefndur varningur skal einnig vera undanþeginn öllum öðrum tollum, sköttum, gjöldum, álögum eða kröfum, sem lagðar eru á, eða í sambandi við, innflutning, fram yfir það, sem lagt er á hann á undirskriftardegi þessa samnings, eða sem leggja skal á síðar, samkvæmt íslenzkum lögum í gildi þann dag.

2. Listi I skal hafa fullt gildi og verkun sem órjúfanlegur hluti samnings þessa.

8. grein.

1. Varningur, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður Íslands, og sem upptalinn er og tilgreindur á Lista II, er fylgir þessum samningi, skal vera undanþeginn venjulegum tollgreiðslum, umfram það, sem greinir og mælt er fyrir um á téðum lista, þegar hann er innfluttur til Bandaríkja Ameríku, samkvæmt þeim skilmálum, sem þar eru til teknir. Nefndur varningur skal einnig vera undanþeginn öllum öðrum tollum, sköttum, gjöldum, álögum eða kröfum, sem lagðar eru á, eða í sambandi við, innflutning, fram yfir það, sem lagt er á hann á undirskriftardegi þessa samnings, eða sem leggja skal á síðar, samkvæmt lögum Bandaríkja Ameríku í gildi þann dag.

2. Listi II og þær athugasemdir, sem þar eru greindar, skal hafa fullt gildi og verkun sem órjúfanlegur hluti samnings þessa.

9. grein.

Ákvæði 7. og 8. greina samnings þessa skulu eigi vera því til fyrirstöðu, að stjórn hvors ríkis geti hvenær sem er lagt á innflutning sérhvers varnings álag, er jafngildi innlendu gjaldi, sem lagt er á samskonar innlendan varning eða vöru, sem hinn innflutti varningur hefur verið framleiddur eða tilbúinn úr að öllu eða einhverju leyti.

annexed to this Agreement shall, on their importation into Iceland, be exempt from ordinary customs duties in excess of those set forth and provided for in the said Schedule. The said articles shall also be exempt from all other duties, taxes, fees, charges or exactions, imposed on or in connection with importation, in excess of those imposed on the day of the signature of this Agreement or required to be imposed thereafter under laws of Iceland in force on that day.

2. Schedule I shall have full force and effect as an integral part of this Agreement.

Article VIII

1. Articles the growth, produce or manufacture of Iceland enumerated and described in Schedule II annexed to this Agreement shall, on their importation into the United States of America, be exempt from ordinary customs duties in excess of those set forth and provided for in the said Schedule, subject to the conditions therein set out. The said articles shall also be exempt from all other duties, taxes, fees, charges or exactions, imposed on or in connection with importation, in excess of those imposed on the day of the signature of this Agreement or required to be imposed thereaftter under laws of the United States of America in force on that day.

2. Schedule II and the notes included therein shall have full force and effect as integral parts of this Agreement.

Article IX

The provisions of Articles VII and VIII of this Agreement shall not prevent the Government of either country from imposing at any time on the importation of any article a charge equivalent to an internal tax imposed in respect of a like domestic article or in respect of a commodity from which the imported article has been manufactured or produced in whole or in part.

10. grein.

Hvað við kemur varningi, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður Íslands eða Bandaríkja Ameríku og sem upp talinn er og tilgreindur á Listum I og II, og sem innfluttur er í hitt ríkið og verðtollur, eða tollur, byggður á, eða á einhvern hátt ákvarðaður eftir verðgildi, er eða verður lagður á, skal hinum almennu meginreglum, sem fylgt er í hvoru ríki fyrir sig til að ákvarða tollskyld verðmæti og gjaldeyrisbreytingar, ekki breytt þannig, að þær dragi úr gildi nokkurra þeirra ívilnana, sem ákveðnar eru í þessum samningi.

Article X

In respect of articles the growth, produce or manufacture of Iceland or of the United States of America enumerated and described in Schedules I and II, respectively, imported into the other country, on which ad valorem rates of duty, or duties based upon or regulated in any manner by value, are or may be assessed, the general principles applicable in the respective countries for determining dutiable value and converting currencies shall not be altered so as to impair the value of any of the concessions provided for in this Agreement.

11. grein.

1. Ekkert bann, takmörkun eða nokkrar aðrar reglur, sem fela í sér takmörkun á magni, hvort sem beitt er í sambandi við allsherjar eftirlitsstofnun eða ekki, skal af Íslands hálfu setja um innflutning eða sölu nokkurs varnings, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður Bandaríkja Ameríku og upptalinn er og tilgreindur á Lista I, né af hálfu Bandaríkja Ameríku setja um innflutning eða sölu nokkurs varnings, sem er afurð, framleiðsla eða iðnaður Íslands og upptalinn er og tilgreindur á Lista II.

2. Framangreind fyrirmæli skulu eigi vera því til fyrirstöðu, að stjórn hvors ríkis um sig lögleiði reglur, sem fela í sér takmarkanir á magni, í hvaða formi sem vera skal, að því er snertir innflutning eða sölu alls varnings í sambandi við stjórnarráðstafanir eða ráðstafanir gerðar að valdboði ríkisstjórnar, í því skyni að skipuleggja eða hafa heimil á framleiðslu, markaðsbirgðum, gæðum eða verðlagi á samskonar varningi innlendum, eða sem miða að aukningu vinnukostnaðar á framleiðslu slíks varnings, eða sem eiga að viðhalda gengi á mynt ríkisins. Hvenær sem stjórn annars hvors ríkis leggur til að lögleiða eða breyta verulega einhverjum reglum, sem fela í sér takmarkanir á magni, samkvæmt heimild þessarar málsgreinar, skal hún senda hinni ríkisstjórninni skriflega tilkynningu þar að lútandi og

Article XI

1. No prohibition, restriction or any other form of quantitative regulation, whether or not operated in connection with any agency of centralized control, shall be imposed by Iceland on the importation or sale of any article the growth, produce or manufacture of the United States of America enumerated and described in Schedule I, or by the United States of America on the importation or sale of any article the growth, produce or manufacture of Iceland enumerated and described in Schedule II.

2. The foregoing provisions shall not prevent the Government of either country from imposing quantitative regulations in whatever form on the importation or sale of any article in conjunction with governmental measures or measures under governmental authority operating to regulate or control the production, market supply, quality or prices of like domestic articles, or tending to increase the labor costs of production of such articles, or to maintain the exchange value of the currency of the country. Whenever the Government of either country proposes to impose or substantially alter any quantitative regulation authorized by this paragraph, it shall give notice thereof in writing to the other Government and shall afford such other Government an opportunity to consult with it in respect of the proposed action; and if agreement

gefa þeirri ríkisstjórn kost á að ráðgast við sig með tilliti til væntanlegra framkvæmda. Verði ekki samkomulag um þær, skal þeirri ríkisstjórn, sem uppástunguna átti, engu að síður vera heimilt að fylgja henni fram, og skal þá hinni ríkisstjórninni heimilt, innan þrjátíu daga frá því að framkvæmdin var gerð, að segja samningi þessum upp, að öllu eða nokkru leyti, með þrjátíu daga skriflegum fyrirvara.

12. grein.

Álíti stjórn annars hvors ríkis, að einhverjar ástæður eða einhver ráðstöfun, sem hitt ríkið hefur komið á, miði í þá átt að ónýta, eða draga úr, einhverjum tilgangi samnings þessa, eða skaði iðnað eða verzlun þess, enda þótt slíkt brjóti eigi í bága við ákvæði samningsins, þá skal hin ríkisstjórnin taka til velviljaðrar athugunar þær skriflegu athugasemdir eða uppástungur, sem fram kunna að vera bornar í því skyni að koma á gagnkvæmum, fullnægjandi lagfæringum í þessu efni. Náist eigi samkomulag í þessu efni innan þrjátíu daga frá því að slíkum athugasemdum eða uppástungum hefur verið veitt móttaka, skal þeirri ríkisstjórn, sem bar þær fram, vera heimilt, innan fimmtán daga eftir lok fyrrnefnds þrjátíu daga tímabils, að segja samningi þessum upp að öllu eða nokkru leyti með þrjátíu daga skriflegum fyrirvara.

13. grein.

1. Ákvæði þessa samnings um þá meðferð, sem Ísland og Bandaríki Ameríku hvort um sig veita verzlun hins ríkisins, skulu ná til tollumdæma hvors ríkis um sig.

2. Enn fremur skulu fyrirmæli þessa samnings, að því er snertir beztu kjör, ná til allra landssvæða, sem eru undir yfirráðum, eða valdi beggja ríkja, með þeirri undantekningu, að þau skulu ekki ná til Panamaskurðarsvæðisins.

with respect thereto is not reached the Government which proposes to take such action shall, nevertheless, be free to do so and the other Government shall be free within thirty days after such action is taken to terminate this Agreement in whole or in part on thirty days' written notice.

Article XII

If the Government of either country should consider that any circumstance, or any measure adopted by the other Government, even though it does not conflict with the terms of this Agreement, has the effect of nullifying or impairing any object of the Agreement or of prejudicing an industry or the commerce of that country, such other Government shall give sympathetic consideration to such written representations or proposals as may be made with a view to effecting a mutually satisfactory adjustment of the matter. If agreement is not reached with respect to the matter within thirty days after such representations or proposals are received, the Government which made them shall be free, within fifteen days after the expiration of the aforesaid period of thirty days, to terminate this Agreement in whole or in part on thirty days' written notice.

Article XIII

1. The provisions of this Agreement relating to the treatment to be accorded by Iceland and the United States of America, respectively, to the commerce of the other country shall apply to the respective customs territories of the two countries.

2. Furthermore, the provisions of this Agreement relating to most-favored-nation treatment shall apply to all territory under the sovereignty or authority of the two countries, except that they shall not apply to the Panama Canal Zone.

14. grein.

1. Þau fríðindi, sem Ísland eða Bandaríki Ameríku hafa veitt eða kunna að veita nágrannalöndum til þess að flýta fyrir landamæraumferð, svo og fríðindi veitt samkvæmt tollsambandi, sem hvort ríki um sig kann að gangi í, skulu undanþegin framkvæmd samnings þessa.

2. Fríðindi þau, sem Bandaríki Ameríku, landssvæði þeirra eða eignarlönd eða Panamaskurðarsvæðið, hafa veitt eða kunna að veita hvert öðru eða lýðveldinu Cuba, skulu undanþegin framkvæmd samnings þessa. Fyrirmæli þessarar málsgreinar skulu gilda áfram, að því er snertir öll þau fríðindi, sem Bandaríki Ameríku, landssvæði þeirra eða eignarlönd eða Panamaskurðarsvæðið hafa veitt, eða kunna að veita, hvert öðru, án tillits til nokkurra breytinga á pólitísku ásigkomulagi nokkurra annarra landssvæða eða eignarlanda Bandaríkja Ameríku.

15. grein.

1. Ekkert í samningi þessum skal þannig skýrt, að það komi í veg fyrir að beitt verði eða framfylgt ráðstöfunum

a) sem beitt er af siðferðis- og mannúðarástæðum,
b) sem ætlað er að vernda líf og heilsu manna, dýra og jurta,
c) út af varningi, sem framleiddur er í fangelsum,
d) út af framfylgd lögreglu- eða skattlaga,
e) út af innflutningi eða útflutningi á gulli eða silfri,
f) út af eftirliti með útflutningi eða sölu til útflutnings á vopnum, skotfærum eða hergögnum og, ef sérstaklega stendur á, með öllum öðrum hernaðarvörum,
g) út af hlutleysi,
h) út af almennu öryggi, eða sem beitt er til verndar þýðingarmiklum hagsmunum ríkisins á ófriðartímum eða öðrum hættutímum þjóðarinnar.

Article XIV

1. The advantages now accorded or which may hereafter be accorded by Iceland or the United States of America to adjacent countries in order to facilitate frontier traffic, and advantages accorded by virtue of a customs union to which either country may become a party, shall be exempted from the operation of this Agreement.

2. The advantages now accorded or which may hereafter be accorded by the United States of America, its territories or possessions or the Panama Canal Zone to one another or to the Republic of Cuba shall be excepted from the operation of this Agreement. The provisions of this paragraph shall continue to apply in respect of any advantages now or hereafter accorded by the United States of America, its territories or possessions or the Panama Canal Zone to one another, irrespective of any change in the political status of any of the territories or possessions of the United States of America.

Article XV

1. Nothing in this Agreement shall be construed to prevent the adoption or enforcement of measures

a) imposed on moral or humitarian grounds;
b) designed to protect human, animal or plant life or health;
c) relating to prison-made goods;
d) relating to the enforcement of police or revenue laws;
e) relating to the importation or exportation of gold or silver;
f) relating to the control of the export or sale for export of arms, ammunition, or implements of war, and, in exceptional circumstances, all other military supplies;
g) relating to neutrality
h) relating to public security, or imposed for the protection of the country's essential interests in time of war or other national emergency.

2. Áskilið er, að fyrirmæli samnings þessa um sölu, skattaálagningu eða notkun innflutts varnings í Bandaríkjum Ameríku, skulu háð þeim takmörkunum, sem gerðar eru á valdi sambandsstjórnarinnar samkvæmt stjórnarskránni.

16. grein.

Stjórnir hvors ríkis um sig munu taka til velviljaðrar athugunar og munu veita nægileg tækifæri til ráðaleitana um þær athugasemdir, sem hin stjórnin kann að bera fram út af framkvæmd á tollreglugerðum og reglum, sem fela í sér takmarkanir á magni eða framkvæmd á þeim, aðgæzlu tollformsatriða og framkvæmdar heilbrigðislaga og reglugerða til verndar lífi og heilsu manna, dýra og jurta.

17. grein.

Samningur þessi skal öðlast staðfestingu Ríkisstjóra Íslands og Forseti Bandaríkja Ameríku skal auglýsa hann. Hann skal ganga í gildi þrjátíu dögum eftir að skipzt hefur verið á staðfestingarskjali og auglýsingu, en það skal gert í Washington, eins fljótt og auðið er.

18. grein.

Samkvæmt fyrirmælum 11. og 12. greina, skal samningur þessi gilda um þriggja ára bil, frá þeim degi er samningurinn öðlast gildi, samkvæmt 17. grein, og hafi ekki stjórn annars hvors ríkis skriflega tilkynnt hinni, að minnsta kosti sex mánuðum fyrir lok þess þriggja ára tímabils, að hún ætli að segja samningnum upp að því tímabili loknu, skal hann gilda áfram, að viðlögðum ákvæðum 11. og 12. greina, þar til liðnir eru sex mánuðir frá þeim degi, er ríkisstjórn annars hvors ríkis hefur tilkynnt hinni skriflega, að hún ætlist til að samningurinn gangi úr gildi.

2. The provisions of this Agreement relating to the sale, taxation or use of imported articles within the United States of America are understood to be subject to the constitutional limitations on the authority of the Federal Government.

Article XVI

The Government of each country will accord sympathetic consideration to, and will afford adequate opportunity for consultation regarding, such representations as the other Government may make with respect to the operation of customs regulations, quantitative regulations or the administration thereof, the observance of customs formalities, and the application of sanitary laws and regulations for the protection of human, animal or plant life or health.

Article XVII

This Agreement shall be ratified by the Regent of Iceland and shall be proclaimed by the President of the United States of America. It shall enter into force on the thirtieth day following the exchange of the proclamation and the instrument of ratification, which shall take place in Washington as soon as possible.

Article XVIII

Subject to the provisions of Article XI and Article XII, this Agreement shall remain in force for a term of three years from the date of entry into force pursuant to Article XVII, and, unless at least six months before the expiration of the aforesaid term of three years, the Government of either country shall have give notice in writing to the other Government of intention to terminate the Agreement upon the expiration of that terms, the Agreement shall remain in force thereafter, subject to the provisions of Article XI and Article XII, until six months from the date on which the Government of either country shall have given written notice to the other Government of intention to terminate the Agreement.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa hlutaðeigandi umboðsmenn undirritað samning þenna og sett við hann **innsigli sín.**

Gert í tveim eintökum, á íslenzku og ensku, báðum jafngildum, í Reykjavík hinn tuttugasta og sjöunda dag ágústmánaðar 1943.

Fyrir hönd Ríkisstjóra Íslands:

Vilhjálmur Þór
Utanríkisráðherra Íslands.

Fyrir hönd Hans Hágöfgi
Forseta Bandaríkja Ameríku:

Leland B. Morris
Sérlegur sendiherra og ráðherra
með umboði fyrir Bandaríki Ameríku
á Íslandi.

IN WITNESS WHEREOF the respective Plenipotentiaries have signed the Agreement and have affixed their seals hereto.

Done in duplicate in the Icelandic and English languages, both authentic, at the City of Reykjavík this twenty-seventh day of August 1943.

For the Regent of Iceland:

Vilhjálmur Þór
Minister for Foreign Affairs of Iceland.

For his Excellency the President of the United States of America:

Leland B. Morris
Envoy Extraordinary and Minister
Plenipotentiary of the United States
of America to Iceland.

Listi I

Tollskrá Íslands			Vöruheiti	Tollur	
Flokkur	Kafli	Númer		Vörumagnstollur kg aur.	Verðtollur %
II	8	6	Epli ný	7	10
II	8	15	Perur nýjar	7	10
II	8	33	Rúsínur	7	25
II	8	34	Sveskjur	7	25
II	10	3	Ris með hýði eða án ytra hýðis, ómalað		2
II	10	6	Maís, ómalað		4
II	11	1	Mjöl úr hveiti	2	8
II	11	5	Mjöl úr höfrum		2
II	11	6	Mjöl úr maís		8
II	11	10	Grjón úr höfrum		2
II	11	11	Grjón úr ris		2
III	15	14	Baðmullarfræsolía	2	8
III	15	17	Soyjuolía	2	8
IV	19	5	Ris og aðrar kornvörutegundir og rótarávextir, steikt, gufusoðið eða tilreitt á annan svipaðan hátt	7	10
IV	20	7	Pulp og safi úr ávöxtum, (ósykraður)	7	8

Schedule I

Icelandic Tariff			Description of Article	Rate of Duty	
Group	Section	Item		Specific duty in aurar per gross kilo	Ad valorem duty (percent)
II	8	6	Fresh apples	7	10
II	8	15	Fresh pears	7	10
II	8	33	Raisins	7	25
II	8	34	Prunes	7	25
II	10	3	Rice, with hull or without outside hull, unground		2
II	10	6	Corn, unground		4
II	11	1	Wheat flour	2	8
II	11	5	Oatmeal		2
II	11	6	Corn meal		8
II	11	10	Oat grits		2
II	11	11	Rice grits		2
III	15	14	Cottonseed oil	2	8
III	15	17	Soybean oil	2	8
IV	19	5	Rice and other cereals and edible roots, roasted, steam-cooked or processed in other like manner	7	10
IV	20	7	Pulp and juices of fruit (unsweetened)	7	8

Listi I

Tollskrá Íslands			Vöruheiti	Tollur	
Flokkur	Kafli	Númer		Vörumagnstollur kg aur.	Verðtollur %
IV	20	9	Saft úr ávöxtum og jurtahlutum	7	10
V	27	18	Smurningsolíur allskonar	2	2
XII	54	6	Stígvél úr kátsjúk	20	8
XVI	72	11	Herfi	2	2
XVI	72	22	Reiknivélar	3½	15
XVI	72	23	Ritvélar	3½	15
XVI	72	24	Talningarvélar (fétalar)	3½	15
XVI	72	25	Fjölritarar (duplikator)	3½	15
XVI	72	26	Aðrar skrifstofuvélar og hlutar til þeirra, ót. a.	3½	15

Schedule I

Icelandic Tariff			Description of Article	Rate of Duty	
Group	Section	Item		Specific duty in aurar per gross kilo	Ad valorem duty (percent)
IV	20	9	Juice from fruits and plant parts	7	10
V	27	18	Lubricating oils of all kinds	2	2
XII	54	6	Rubber boots	20	8
XVI	72	11	Harrows	2	2
XVI	72	22	Calculating machines	3½	15
XVI	72	23	Typewriters	3½	15
XVI	72	24	Adding machines	3½	15
XVI	72	25	Duplicating machines	3½	15
XVI	72	26	Other office machines and parts therefor, n. o. s.	3½	15

Listi II

ATHUGASEMD: Fyrirmæli þessa lista skulu skýrð og þeim gefið sama gildi og framkvæmd fyrirmæla í tollalöggjöf Bandaríkjanna, sem hliðstæð eru fyrirmælum þessa lista, skal ákveðin, að svo miklu leyti, sem gerlegt kann að þykja, eins og sérhvert fyrirmæli þessa lista væri í hinni lögákveðnu grein, sem nefnd er í dálkinum til vinstri við lýsingu hverrar vörutegundar um sig.

Að því er snertir sérhvern þann varning, sem í þessum lista er talinn, og á undirskriftardegi er háður hvers konar viðbótar- eða sérstökum almennum tolli, hvort sem sá tollur er á lagður samkvæmt hinni lögákveðnu grein, sem talin er til vinstri dálki við lýsingu vörunnar, eða ekki, þá skal slíkur sérstakur eða viðbótartollur gilda áfram og vera háður sérhverri þeirri lækkun, sem talin er á þessum lista, eða sem síðar kann að verða ákveðin, þar til hann fellur niður, samkvæmt lögum, en hækka má hann ekki.

Schedule II

NOTE: The provisions of this Schedule shall be construed and given the same effect, and the application of collateral provisions of the customs laws of the United States to the provisions of this Schedule shall be determined, in so far as may be practicable, as if each provision of this Schedule appeared respectively in the statutory provision noted in the column at the left of the respective descriptions of artices.

In the case of any article enumerated in this Schedule, which is subject on the day of the signature of this Agreement to any additional or separate ordinary customs duty, whether or not imposed under the statutory provision noted in the column at the left of the respective description of the article, such separate or additional duty shall continue in force, subject to any reduction indicated in this Schedule or hereafter provided for, until terminated in accordance with law, but shall not be increased.

Númer í tollskrá Bandaríkjanna 1930	Lýsing vöru	Tollur
52	Síldarlýsi	2½ c. á gallon
717 (c)	Fiskur, þurkaður og ósaltaður:	
	Þorskur, ýsa, lýsingur, lýr og keila	1¼ c. á pund
	Annar, ásamt hákarlsuggum.	⅝ c. á pund
718 (a)	Fiskur, verkaður og varinn á hvern hátt sem er, í olíu eða olíu og öðru efni:	
	Reyktur lýr, hverju nafni sem nefnist, ef verðið er yfir 9 cent pundið, ásamt þyngd næstu umbúða	15% verðtollur
718 (b)	Fiskur, verkaður og varinn á hvern hátt sem er í loftþéttum umbúðum, er vega með innihaldi ekki meir en 15 pund hver (að undanteknum fiski í olíu eða olíu og öðrum efnum):	
	Allt framangreint (að undantekinni síld, reyktri eða kryddreyktri eða í tómatsósu, í næstu umbúðum, sem vega með innihaldi yfir 1 pund hver, og að undanteknum laxi og ansjósum)	12½% verðtollur
719	Fiskur, pæklaður eða saltaður (að undanteknum fiski í olíu eða olíu og öðrum efnum og að undanteknum fiski í loftþéttum umbúðum, sem ekki vega yfir 15 pund hver)	
	(4) Síld, heil eða beinlaus, án tillits til verðmætis, þar með talin stórsíld, í lausri vikt eða næstu umbúðum, sem með innihaldi vega meir en 15 pund hver og	

United States Tariff Act of 1930 Paragraph	Description of Article	Rate of duty
52	Herring oil	2½ c. per gallon
717 (c)	Fish, dried and unsalted:	
	Cod, haddock, hake, pollock, and cusk	1¼ c. per pound
	Other, including shark fins	⅝ c. per pound
718 (a)	Fish, prepared or preserved in any manner, when packed in oil or in oil and other substances:	
	Smoked pollock, by whatever name known, of a value exceeding 9 cents per pound including the weight of the immediate container only	15% ad valorem
718 (b)	Fish, prepared or preserved in any manner, when packed in air-tight containers weighing with their contents not more than fifteen pounds each (except fish packed in oil or in oil and other substances):	
	Any of the foregoing (except herring, smoked or kippered or in tomato sauce, packed in immediate containers weighing with their contents more than one pound each, and except salmon and anchovies)	12½% ad valorem
719	Fish, pickled or salted (except fish packed in oil or in oil and other substances and except fish packed in air-tight containers weighing with their contents not more than fifteen pounds each):	
	(4) Herring, whether or not boned, regardless of value, and including full herring, in bulk or in immediate containers weighing with their contents more than fifteen pounds each and containing each more than 10	

Númer í tollskrá Bandaríkjanna 1930	Lýsing vöru	Tollur
	innihalda meir en 10 pund nettó af síld	½ c. á pund nettóvigt
720 (a)	Fiskur, reyktur eða krydd-reyktur (að undanteknum fiski í olíu eða olíu og öðrum efnum og að undanteknum fiski í loftþéttum umbúðum, sem vega ekki með innihaldi meir en 15 pund hver):	
	(6) Annar fiskur	12½% verðtollur
721 (d)	Kaviar og önnur hrogn til manneldis (að undanteknum styrjuhrognum):	
	Soðin og í loftþéttum umbúðum, hvort þau eru í syði eða sósu, eða ekki	15% verðtollur
	Annað	10 c. á pund
1519 (a)	Verkaðir feldir og loðskinn, ólitað:	
	Lamba-og loðskinn (nema karakúl og persneskt lamb)	12½% verðtollur
1685	Fiskúrgangur og fiskimjöl í flokki sem aðallega notast til áburðar eða sem hráefni til áburðarvinnslu	Tollfrjáls
1730 (b)	Þorskalýsi og þorsklifrarlýsi	Tollfrjálst
1780	Fiskúrgangur og fiskimjöl, óhæft til manneldis	Tollfrjáls

Internal Revenue Code Section	Lýsing vöru	Innflutningsgjald
2491 (a)	Síldarlýsi	1½ c. á pund

United States Tariff Act of 1930 Paragraph	Description of Article	Rate of duty
	pounds of herring, net weight	½ c. per pound net weight
720 (a)	Fish, smoked or kippered (except fish packed in oil or in oil and other substances and except fish packed in air-tight containers weighing with their contents not more than fifteen pounds each):	
	(6) Other fish	12½% ad valorem
721 (d)	Caviar and other fish roe for food purposes (except sturgeon):	
	Boiled and packed in air - tight containers, whether or not in bouillon or sauce	15% ad valorem
	Other	10 c. per pound
1519 (a)	Dressed furs and dressed fur skins, not dyed:	
	Lamb and sheep (except caracul and Persian lamb)	12½% ad valorem
1685	Fish scrap and fish meal of a grade used chiefly for fertilizers, or chiefly as an ingredient in the manufacture of fertilizers	Free
1730 (b)	Cod oil and cod-liver oil	Free
1780	Fish scrap and fish meal, unfit for human consumption	Free

Internal Revenue Code Section	Description of Article	Rate of Import Tax
2491 (a)	Herring oil	1½ c. per pound

Skipzt var á staðfestingarskrám í Washington, hinn 20. október 1943, og gekk samningurinn í gildi hinn 19. nóvember 1943, skv. auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 73, dags. 22. október 1943, er birti samninginn.

Nr. 141. *Reykjavík, 5. og 6. marz 1956.*

Breyting á viðskiptasamningi, dags. 27. ágúst 1943.

Amendment to the Trade Agreement of August 27, 1943.

I.

Erindi ambassadors Bandaríkjanna til utanríkisráðherra Íslands.

THE FOREIGN SERVICE OF THE UNITED STATES OF AMERICA
AMERICAN EMBASSY

Reykjavík, March 5, 1956.

Excellency:

I have the honor to refer to the conversations which have recently taken place at Reykjavik between representatives of the Government of the United States of America and the Government of Iceland with reference to the addition of tuna to the types of fish excepted from item 718 (b) of Schedule II of the trade agreement between the United States of America and Iceland, signed at Reykjavik on August 27, 1943.

As a result of these conversations the two Governments agreed that effective April 14, 1956, item 718 (b) of the said Schedule shall read in the English and Icelandic languages as follows:

"United States Tariff Act of 1930 Paragraph	Description of article	Rate of duty
"718 (b)	Fish, prepared or preserved in any manner, when packed in air-tight containers weighing with their contents not more than fifteen pounds each (except fish packed in oil or in oil and other substances; except herring, smoked or kippered or in tomato sauce, packed in immediate containers weighing with their contents more than one pound each; and except salmon, anchovies, and tuna).	12½% ad valorem"

"Númer í tollskrá Bandaríkjanna 1930	Lýsing vöru	Tollur
"718 (b)	Fiskur, verkaður og varinn á hvern hátt sem er í loftþéttum umbúðum, er vega með innihaldi ekki meir en 15 pund hver (að undantegnum fiski í olíu eða olíu og öðrum efnum; að undantekinni síld, reyktri eða kryddreyktri eða í tómatsósu, í næstu umbúðum, sem vega með innihaldi yfir 1 pund hver; og að undanteknum laxi, ansjósum og túnafiski).	12½% verðtollur"

The Government of the United States of America proposes that this note and your reply agreeing thereto shall constitute an agreement between our two Governments regarding this matter.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

John J. Muccio

His Excellency Dr. Kristinn Guðmundsson
Minister for Foreign Affairs
Reykjavik

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til ambassadors Bandaríkjanna.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
REYKJAVÍK

March 6, 1956.

Excellency,

I have the honor to acknowledge the receipt of your Excellency's Note dated March 5, 1956, reading as follows:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

I have the honor to inform Your Excellency that the proposals contained in the Note under reference above are acceptable to the Government of Iceland and that it agrees that your Note and this reply shall be regarded as constituting an Agreement between the two Governments in this matter.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

Kristinn Guðmundsson

His Excellency John J. Muccio
Ambassador of the United States
Reykjavík

Erindi þessi gengu í gildi 6 marz 1956, en hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 142. *Reykjavik, 27. janúar 1945.*

Loftflutningasamningur.

Agreement relating to Air Transport Services.

Herra sendiherra:

Ég leyfi mér hér með að viðurkenna móttöku á erindi yðar, dagsettu í dag, þar sem þér tilkynnið mér orðalag tillagna yðar um gagnkvæman loftflutninga samning milli Íslands og Bandaríkja Ameríku, eftir samkomulagi okkar í umræðum þeim er undanfarið hafa fram farið okkar á milli og nú er lokið.

Efni samnings þessa er, samkvæmt tilkynningu yðar, sem hér segir:

Excellency:

I have the honor to refer to our negotiations for the conclusion of a reciprocal air transport agreement between the United States of America and Iceland.

It is my understanding that these negotiations, now terminated, have resulted in the following agreement:

Loftflutningasamningur milli Íslands og Bandaríkja Ameríku.

Með tilliti til ályktunar þeirrar, sem undirrituð var 7. desember 1944 á alþjóðaflugmálaráðstefnunni í Chicago, Illinois, um að upp yrði tekið allsherjar samningsform um bráðabirgðaloftleiðir og flugrekstur, og með því að æskilegt er að örva gagnkvæmt og stuðla að heilbrigðri efnalegri þróun loftflutninga milli Íslands og Bandaríkjanna, eru stjórnir beggja ríkja, sem aðilar eru að samningi þessum, ásáttar um, að stofnun og þróun flugrekstrar milli landa þeirra skuli hlíta þeim ákvæðum, er hér segir:

1. gr.

Samningsaðilar veita þau réttindi, er greind eru í viðbæti við samning þennan og nauðsynleg eru til að koma á þeim millilandaloftleiðum og flugrekstri, sem þar segir fyrir um, hvort heldur sem slíkur rekstur hefst þegar í stað eða síðar, samkvæmt ósk þess samningsaðila, sem réttindin eru veitt.

2. gr.

a) Flugrekstur, sem þannig er lýst, skal látinn hefjast, þegar er þeim samningsaðila, er veitt hafa verið réttindin samkvæmt 1. gr. til að tilnefna flugfélag eða flugfélög til að starfa á viðkomandi loftleið, hefur löggilt flugfélag fyrir slíka loftleið, og sá samningsaðili, sem réttindin veitir, skal samkvæmt ákvæðum 6. gr. þessa samnings skyldur að veita viðkomandi flugfélagi eða flugfélögum slíkt rekstrarleyfi, sem um er að ræða, að því tilskildu, að krefjast megi af flugfélögum þeim, er á þennan hátt hafa verið tilnefnd, að þau sanni hæfni sína gagnvart þar til bærum flugmálayfirvöldum þess samningsaðila, er réttindin veitir, samkvæmt þeim lögum og reglugerðum, sem að jafnaði er beitt af slíkum yfirvöldum, áður en þeim er heimilað að takast á hendur rekstur þann, sem fyrirhugaður er í samningi þessum; enn

Agreement between the United States of America and Iceland relating to Air Transport Services.

Having in mind the resolution signed under date of December 7, 1944, at the International Civil Aviation Conference in Chicago, Illinois, for the adoption of a standard form of agreement for provisional air routes and services, and the desirability of mutually stimulating and promoting the sound economic development of air transportation between the United States and Iceland, the two Governments parties to this arrangement agree that the establishment and development of air transport services between their respective territories shall be governed by the following provisions:

Article 1

The contracting parties grant the rights specified in the Annex hereto necessary for establishing the international civil air routes and services therein described, whether such services be inaugurated immediately or at a later date at the option of the contracting party to whom the rights are granted.

Article 2

a) Each of the air services so described shall be placed in operation as soon as the contracting party to whom the rights have been granted by Article 1 to designate an airline or airlines for the route concerned has authorized an airline for such route, and the contracting party granting the rights shall, subject to Article 6 hereof, be bound to give the appropriate operating permission to the airline or airlines concerned; provided that the airlines so designated may be required to qualify before the competent aeronautical authorities of the contracting party granting the rights under the laws and regulations normally applied by these authorities before being permitted to engage in the operations contemplated by this agreement; and provided that in areas of hostilities or of military occupation, or in areas affected thereby, such

fremur að því tilskildu, að á ófriðar- og hernámssvæðum eða svæðum, þar sem áhrifa þessa gætir, sé upphaf loftferða háð samþykki réttra hernaðaryfirvalda.

b) Það er undirskilið, að hvor samningsaðili, sem veitt eru viðskiptaréttindi með samningi þessum, skuli neyta þeirra svo fljótt sem hagkvæmt þykir, nema svo standi á, að honum sé það ókleift um stundarsakir.

3. gr.

Til þess að koma í veg fyrir misskipti í framkvæmd, og til að tryggja jafnræði í meðferð, samþykkja báðir aðilar:

a) að hvorum samningsaðila um sig heimilast að leggja á, eða leyfa að lögð verði á, réttmæt og sanngjörn gjöld fyrir afnot opinberra flughafna og annarra þæginda, sem hann hefur yfir að ráða. Hvor samningsaðili samþykkir þó, að þessi gjöld skuli eigi vera hærri en þau, sem greidd væru fyrir afnot slíkra flughafna og þæginda af hálfu innlendra loftfara, sem fást við sams konar rekstur.

b) Eldsneyti, smurningsolíur og varahlutir, sem fluttir eru inn á landssvæði annars samningsaðila af hinum samningsaðila eða þegnum hans og ætluð eru eingöngu til notkunar loftfara þess samningsaðila, skal fara með í samræmi við reglur um meðferð slíkra vara til innlendra aðila eða aðila að samningum um beztu kjör, hvað snertir álag tolla, skoðunargjalda eða annarra innlendra gjalda eða álaga af hálfu þess samningsaðila, er ræður yfir því landssvæði, er slíkar vörur eru fluttar inn í.

c) Eldsneyti það, smurningsolíur, varahlutir, venjulegur útbúnaður og loftfaraforði, sem geymdur er um borð í loftfari flugfélags annars samningsaðila, sem heimild hefur til að starfrækja loftleiðir og flugrekstur, og sem lýst er í viðbæti, skal, við komu og brottför frá landssvæði hins samningsaðilans, undanþegið tolli, skoðunargjöldum eða þess háttar gjöldum og álögum, jafnvel þótt slíkum forða sé eytt eða hans neytt af loftfarinu á flugi innan landssvæðisins.

inauguration shall be subject to the approval of the competent military authorities.

b) It is understood that either contracting party granted commercial rights under this agreement should exercise them at the earliest practicable date except in the case of temporary inability to do so.

Article 3

In order to prevent discriminatory practices and to assure equality of treatment, both contracting parties agree that:

a) Each of the contracting parties may impose or permit to be imposed just and reasonable charges for the use of public airports and other facilities under its control. Each of the contracting parties agrees, however, that these charges shall not be higher than would be paid for the use of such airports and facilities by its national aircraft engaged in similar international services.

b) Fuel, lubricating oils and spare parts introduced into the territory of one contracting party by the other contracting party or its nationals, and intended solely for use by aircraft of such other contracting party shall be accorded national and most-favored-nation treatment with respect to the imposition of customs duties, inspection fees or other national duties or charges by the contracting party whose territory is entered.

c) The fuel, lubricating oils, spare parts, regular equipment and aircraft stores retained on board civil aircraft of the airlines of one contracting party authorized to operate the routes and services described in the Annex shall, upon arriving in or leaving the territory of the other contracting party, be exempt from customs, inspection fees or similar duties or charges, even though such supplies be used or consumed by such aircraft on flights in that territory.

4. gr.

Loftfærisskírteini, hæfnivottorð og leyfisbréf, sem gefin eru út eða gerð eru gildandi af öðrum samningsaðilanum, skulu viðurkennd gild af hinum samningsaðilanum, um starfrækslu leiða þeirra og flugrekstrar, sem getið er í viðbætinum. Hvor samningsaðili áskilur sér þó rétt til þess að synja viðurkenningar um flug yfir eigið landssvæði, á hæfnivottorðum og leyfisbréfum, sem gefin eru þegnum hans af öðru ríki.

Article 4

Certificates of airworthiness, certificates of competency and licences issued or rendered valid by one contracting party shall be recognized as valid by the other contracting party for the purpose of operating the routes and services described in the Annex. Each contracting party reserves the right, however, to refuse to recognize, for the purpose of flight above its own territory, certificates of competency and licences granted to its own nationals by another State.

5. gr.

a) Lög og reglugerðir annars samningsaðila um för loftfars, sem rekið er í millilandaflugi, til eða frá landssvæði hans eða um starfrækslu og stjórn slíks loftfars, meðan það er innan landssvæðis hans, skulu gilda um loftför hins samningsaðilans, og skulu slík loftför hlýða þeim, þegar þau koma til landssvæðis hins fyrrnefnda samningsaðila, fara frá því eða eru innan landssvæðis hans.

b) Lögum og reglugerðum annars samningsaðilans um komu farþega, áhafnar eða farms loftfars til landssvæðis hans eða brotför frá því, svo sem reglum um komu, afgreiðslu, innflutning fólks, vegabréf, tollskoðun og læknisskoðun, skal fylgt af eða vegna farþega, áhafnar eða farms við komu til, brottför frá eða viðstöðu á landssvæði hins fyrrgreinda aðila.

Article 5

a) The laws and regulations of one contracting party relating to the admission to or departure from its territory of aircraft engaged in international air navigation, or to the operation and navigation of such aircraft while within its territory, shall be applied to the aircraft of the other contracting party, and shall be complied with by such aircraft upon entering or departing from or while within the territory of the first party.

b) The laws and regulations of one contracting party as to the admission to or departure from its territory of passengers, crew, or cargo of aircraft, such as regulations relating to entry, clearance, immigration, passports, customs, and quarantine shall be complied with by or on behalf of such passengers, crew or cargo of the other contracting party upon entrance into or departure from, or while within the territory of the first party.

6. gr.

Hvor samningsaðili geymir sér rétt til að halda eða afturkalla vottorð eða leyfi til flugfélags hins aðilans í sérhverju tilviki, þegar hann telur eigi nægilega upplýst, að þegnar annars hvors samningsaðila hafi yfir að ráða verulegum eignarrétti og fullnægjandi eftirliti, eða þegar flugfélag fullnægir eigi ákvæðum laga þess ríkis, er það starfrækir flug sitt yfir, svo sem lýst er í 5. gr. þessa samnings, eða leysir eigi af hendi skyldu sína samkvæmt samningi þessum.

Article 6

Each contracting party reserves the right to withhold or revoke a certificate or permit to an airline of the other party in any case where it is not satisfied that substantial ownership and effective control are vested in nationals of either party to this agreement, or in case of failure of an airline to comply with the laws of the State over which it operates as described in Article 5 hereof, or to perform its obligations under this agreement.

7. gr.

Þessi samningur og allir samningar í sambandi við hann skulu skrásettir hjá Bráðabirgðastofnun alþjóðaflugsamgangna.

8. gr.

Hvor aðili getur sagt upp réttindum þeim til flugrekstrar, sem hann hefur veitt með samningi þessum, með því að senda hinum aðilanum uppsögn með eins árs fyrirvara.

9. gr.

Nú álitur annar hvor samningsaðila æskilegt að breyta þeim leiðum eða skilmálum, sem settir eru í viðbæti þeim, sem samningi þessum fylgir, og getur hann þá krafizt samningaumleitana milli réttra yfirvalda beggja samningsaðila, og skulu slíkar samningsumleitanir hefjast innan 60 daga, frá því að slík krafa er gerð. Komi þessi yfirvöld sér gagnkvæmt saman um nýja eða endurskoðaða skilmála, er hafa áhrif á viðbætinn, skulu tillögur þeirra í þessu efni ganga í gildi, þegar þær hafa verið staðfestar með skiptum á diplómatiskum nótum.

Article 7

This agreement and all contracts connected therewith shall be registered with the Provisional International Civil Aviation Organisation.

Article 8

Either contracting party may terminate the rights for services granted by it under this agreement by giving one year's notice to the other contracting party.

Article 9

In the event either of the contracting parties considers it desirable to modify the routes or conditions set forth in the attached Annex, it may request consultation between the competent authorities of both contracting parties, such consultation to begin within a period of sixty days from the date of the request. When these authorities mutually agree on new or revised conditions affecting the Annex, their recommendations on the matter will come into effect after they have been confirmed by an exchange of diplomatic notes.

Viðbætir við loftflutningasamning milli Íslands og Bandaríkja Ameríku.

A. Flugfélögum Bandaríkjanna, sem löggildingu hljóta samkvæmt samningi þessum, skulu veitt réttindi til yfirferðar og viðkomu án flutnings á landssvæði Íslands, svo og réttindi til að taka og skilja eftir millilandaflutning, hvort heldur er farþegar, farmur eða póstar, í Keflavík, eða annarri hæfilegri flughöfn, á eftirfarandi leið:

Bandaríkin til Íslands og stöðvar handan þeirra endastöðva, með viðkomu á millistöðvum, í báðar áttir.

B. Flugfélögum Íslands, sem löggildingu hljóta samkvæmt samningi þessum, skulu veitt réttindi til yfirferðar og viðkomu án flutnings á landssvæði Bandaríkjanna, svo og réttindi til að taka og skilja eftir millilandaflutning, hvort held-

Annex to Air Transport Agreement between the United States of America and Iceland.

A. Airlines of the United States authorized under the present agreement are accorded rights of transit and non-traffic stop in the territory of Iceland, as well as the right to pick up and discharge international traffic in passengers, cargo and mail at Keflavík or other suitable airport, on the following route:

The United States to Iceland and points beyond, via intermediate points; in both directions.

B. Airlines of Iceland authorized under the present agreement are accorded rights of transit and non-traffic stop in the territory of the United States, as well as the right to pick up and discharge international traffic in passengers, cargo and

ur er farþegar, farmur eða póstur, í New York eða Chicago, á þessari flugleið:

Ísland til New York eða Chicago, með viðkomu á millistöðvum, í báðar áttir.

Sem svar við tilmælum yðar leyfi ég mér hér með að tilkynna yður, herra sendiherra, að ríkisstjórn Íslands fellst á orðalag samningsins, sem lýst er hér að framan.

Það er undirskilið að lagafyrirmæli sem Bandaríkjaþing kann að setja, muni geta haft áhrif á efni samningsins.

Enn fremur leyfi ég mér að tilkynna yður, að fallizt er á, að samningurinn öðlist gildi hinn 1. febrúar 1945, og að ríkisstjórn Íslands muni skoða samninginn gildandi frá þeim degi að telja.

Ég leyfi mér að votta yður, herra sendiherra, sérstaka virðingu mína.

Ólafur Thors.

Herra sendiherra
Louis G. Dreyfus,
Reykjavík.

mail at New York or Chicago, on the following route:

Iceland to New York or Chicago, via intermediate points; in both directions.

You will, of course, understand that agreement may be affected by subsequent legislation enacted by the Congress of the United States.

I shall be glad to have you inform me whether it is the understanding of your Government that the terms of the agreement resulting from the negotiations are as above set forth. If so, it is suggested that February 1, 1945 become the effective date. If your government concurs in this suggestion the Government of the United States will regard it as becoming effective at such time.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

Louis G. Dreyfus jr.

His Excellency
Ólafur Thors,
Minister for Foreign Affairs,
Reykjavík.

Samningur þessi var gerður skv. heimild í ályktun Alþingis hinn 24. janúar 1945. Öðlaðist hann gildi við undirskrift en varð virkur frá 1. febrúar 1945.

Hann var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 51, dags. 6. febrúar 1945.

Nr. 143.

Reykjavík, 27. janúar og 11. apríl 1945.

Samningur um flutninga á íslenzkum farþegum og pósti með flugvélum.

Agreement relating to Transportation by Air of Icelandic Passengers and Mail.

I.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til sendiherra Bandaríkjanna.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
REYKJAVÍK

Monsieur le Ministre, January 27, 1945.

I have the honour to refer to our exchange of notes, dated today, establishing an agreement between Iceland and the United States of America relating to air transport services.

Furthermore, I wish to refer to our conversation concerning the said agreement, in which I expressed the desire, considering that Iceland is an intermediate point on the contemplated air route, to have an additional article included in the agreement to insure the transportation of passengers and mail to and from Iceland in both directions. However this question was not stressed, because Your Excellency assured me, that this was a matter which might more properly be taken up separately, as it did not come within the scope of a general basic agreement, such as the one which just has been concluded between Iceland and the United States.

With reference to the aforesaid I have the honour to request that through the good offices of the Legation, the Government of the United States arrange that the operators of the airlines concerned transport Icelandic passengers and mail to and from Iceland in both directions, on an equal basis with nationals of other countries, and further that the charges for such transportation be fixed in proportion to the distances.

I have the honour to renew to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

Ólafur Thors

His Excellency Louis G. Dreyfus
Minister of the United States of America
Reykjavík

II.

Erindi sendiherra Bandaríkjanna til utanríkisráðherra Íslands.

No. 220. LEGATION OF THE UNITED STATES OF AMERICA

Excellency: Reykjavík, April 11, 1945.

I have the honor to refer to Your Excellency's note dated January 22, 1945[1]) requesting that the United States Government arrange that operators of the airlines concerned in the reciprocal air transport agreement concluded between Iceland and the United States on January 27, 1945 carry Icelandic passengers and mail to and from Iceland in both directions on an equal basis with nationals of other countries, and further that the charges for such transportation be fixed in proportion to the distances.

I have now been authorized by my Government to give you assurance that airlines of the United States, having the right to pick up and discharge international traffic under paragraph A of the annex to the above mentioned agreement, will offer reasonable commercial service for Icelandic traffic at the airport referred to in that paragraph provided that this undertaking shall not involve any discrimination between airlines of the United States and other countries operating on that same route, shall take into account the capacity of the aircraft, and shall be fulfilled in such a manner as not to prejudice the normal operations of the international air services concerned.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

Francis L. Spalding

His Excellency Ólafur Thors
Minister for Foreign Affairs
Reykjavík

Ofangreindur samningur gekk í gildi hinn 11. apríl 1945, en var ekki birtur á Íslandi.

1) Þetta eru pennaglöp í staðinn fyrir 27. janúar, 1945.

Nr. 144. *Reykjavík, 3. júlí 1948.*

Samningur um efnahagssamvinnu.

Economic Cooperation Agreement.

I. grein.

Aðstoð og samvinna.

1. Ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku tekst á hendur að veita Íslandi aðstoð með því að gefa ríkisstjórn Íslands, eða einstaklingi, félagi eða stofnun, sem hún tilnefnir, kost á þeirri aðstoð, sem hún kann að óska eftir og ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku samþykkir að láta í té. Ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku mun veita téða aðstoð í samræmi við og að viðlögðum öllum ákvæðum, skilyrðum og brottfallsgreinum laga frá 1948, um efnahagssamvinnu, laga um breytingu á og viðauka við þau lög og fjárveitingalaga í framhaldi af þeim, og mun einungis gefa ríkisstjórn Íslands kost á þeim vörum, þjónustu og annarri aðstoð, sem heimiluð er samkvæmt slíkum lögum.

2. Ríkisstjórn Íslands mun með eigin átökum og fyrir atbeina Efnahagssamvinnustofnunar Evrópu og í samræmi við samninginn um efnahagssamvinnu Evrópu, sem undirritaður var í París hinn 16. apríl 1948, ásamt öðrum þáttökuríkjum gera virkar tilraunir til þess að ná sem fyrst með sameiginlegri viðreisnaráætlun þeim efnahagsaðstæðum í Evrópu, sem nauðsynlegar eru varanlegum friði og velmegun og til þess að gera ríkjum Evrópu, sem þátt taka í slíkri sameiginlegri áætlun, fært að verða óháð óvenjulegri utanaðkomandi aðstoð innan gildistímabils samnings þessa. Ríkisstjórn Íslands staðfestir þann ásetning sinn að gera ráðstafanir til þess að framkvæma ákvæði hinna almennu skuldbindinga, sem greindar eru í samningi um efnahagssamvinnu Evrópu, að halda áfram að taka virkan þátt í störfum Efnahagssamvinnu-

Article I.

Assistance and Cooperation.

1. The Government of the United States of America undertakes to assist Iceland, by making available to the Government of Iceland or to any person, agency or organization designated by the latter Government such assistance as may be requested by it and approved by the Government of the United States of America. The Government of the United States of America will furnish this assistance under the provisions, and subject to all of the terms, conditions and termination provisions, of the Economic Cooperation Act of 1948, acts amendatory and supplementary thereto and appropriation acts thereunder, and will make available to the Government of Iceland only such commodities, services and other assistance as are authorized to be made available by such acts.

2. The Government of Iceland, acting individually and through the Organization for European Economic Cooperation, consistently with the Convention for European Economic Cooperation signed at Paris on April 16, 1948, will exert sustained efforts in common with other participating countries speedily to achieve through a joint recovery program economic conditions in Europe essential to lasting peace and prosperity and to enable the countries of Europe participating in such a joint recovery program to become independent of extraordinary outside economic assistance within the period of this Agreement. The Government of Iceland reaffirms its intention to take action to carry out the provisions of the General Obligations of the Convention for European Economic Cooperation, to continue to participate actively in the

stofnunar Evrópu og að halda áfram að fylgja markmiðun og stefnu laga frá 1948, um efnahagssamvinnu.

3. Að því er snertir aðstoð, sem ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku veitir Íslandi og útveguð er utan Bandaríkja Ameríku, lendna þeirra eða eignarlanda, mun ríkisstjórn Íslands hafa samvinnu við ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku um að tryggja, að það sem útvegað er, fáist með sanngjörnu verði og með sanngjörnum skilyrðum og þannig, að þeir dollarar, sem það ríki öðlast, er aðstoð er útveguð frá verði notaðir á þann hátt, sem samrýmanlegur er þeim ráðstöfunum, sem ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku gerir í samráði við hlutaðeigandi ríki.

work of the Organization for European Economic Cooperation, and to continue to adhere to the purposes and policies of the Economic Cooperation Act of 1948.

3. With respect to assistance furnished by the Government of the United States of America to Iceland and procured from areas outside the United States of America, its territories and possessions, the Government of Iceland will cooperate with the Government of the United States of America in ensuring that procurement will be effected at reasonable prices and on reasonable terms and so as to arrange that the dollars thereby made available to the country from which the assistance is procured are used in a manner consistent with any arrangements made by the Government of the United States of America with such country.

II. grein.

Almennar skuldbindingar.

1. Í þeim tilgangi, að viðreisn Íslands megi ná sem fyllstum árangri fyrir atbeina aðstoðar þeirrar, sem fengin er hjá ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku, mun ríkisstjórn Íslands gera sitt ýtrasta til þess:

a) að gera eða halda áfram þeim ráðstöfunum, sem nauðsynlegar eru til þess að tryggja hagkvæma og hagsýna notkun allra auðlinda, sem hún hefur umráð yfir, þar á meðal
   i) þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar kuna að vera til þess að tryggja það, að vörur þær og þjónusta, sem fengnar eru fyrir aðstoð, sem veitt er samkvæmt samningi þessum, séu notaðar á þann hátt, sem samrýmanlegur er samningi þessum og, eftir því sem við verður komið, hinum almennu markmiðum, sem fram koma í áætlunum, er ríkisstjórn Íslands lætur í té til stuðnings þörfum sínum fyrir aðstoð, er veitt sé af ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku;
   ii) Athugun og endurskoðun á hagnýtingu slíkra auðlinda með

Article II.

General Undertakings.

1. In order to achieve the maximum recovery through the employment of assistance received from the Government of the United States of America, the Government of Iceland will use its best endeavours:

a) to adopt or maintain the measures necessary to ensure efficient and practical use of all the resources available to it, including
   i) such measures as may be necessary to ensure that the commodities and services obtained with assistance furnished under this Agreement are used for purposes consistent with this Agreement and, as far as practicable, with the general purposes outlined in the schedules furnished by the Government of Iceland in support of the requirements of assistance to be furnished by the Government of the United States of America;
   ii) the observation and review of the use of such resources

ströngu eftirlitskerfi, sem samþykkt sé af Efnahagssamvinnustofnun Evrópu; og

iii) að því leyti sem því verður við komið, ráðstafanir til að hafa upp á, finna eigendur að og nota á viðeigandi hátt til eflingar sameiginlegri áætlun um viðreisn Evrópu, eignir og tekjur af þeim, sem tilheyra íslenzkum ríkisborgurum og eru innan Bandaríkja Ameríku, lendna þeirra eða eignarlanda. Með ákvæði þessu er engin skylda lögð á ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku til þess að aðstoða við framkvæmd slíkra ráðstafana né á ríkisstjórn Íslands til að ráðstafa slíkum eignum.

b) að efla framleiðslu iðnaðar- og akuryrkjuvara á heilbrigðum efnahagslegum grundvelli, að ná þeim framleiðslumarkmiðum, sem sett kunna að verða fyrir atbeina Efnahagssamvinnustofnunar Evrópu, og að láta ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku í té — þegar hún óskar þess — nákvæmar tillögur um tilteknar framkvæmdir, sem ríkisstjórn Íslands hefur í hyggju, að gerðar verði að verulegu leyti fyrir aðstoð, sem fáanleg verður samkvæmt þessum samningi, þ. á m., eftir því sem við verður komið, áætlanir um aukna framleiðslu samgöngutækja og matvæla;

c) að koma gjaldmiðli sínum í öruggt horf, koma á eða viðhalda réttu gengi, afnema halla á fjárlögum, svo fljótt sem því verður við komið, koma á eða viðhalda öryggi í innanlandsfjármálum og yfirleitt að endurreisa eða viðhalda trausti á peningamálum sínum; og

d) að hafa samvinnu við önnur þátttökuríki um að auðvelda og efla vaxandi skipti á vörum og þjónustu milli þátttökuríkjanna og við önnur ríki og að draga úr hömlum af hálfu einstak-

through an effective follow-up system approved by the Organization for European Economic Cooperation; and

iii) to the extent practicable, measures to locate, identify and put into appropriate use in furtherance of the joint program for European recovery, assets and earnings therefrom which belong to nationals of Iceland and which are situated within the United States of America, its territories or possessions. Nothing in this clause imposes any obligation on the Government of the United States of America to assist in carrying out such measures or on the Government of Iceland to dispose of such assets;

b) to promote the development of industrial and agricultural production on a sound economic basis; to achieve such productive targets as may be established through the Organization for European Economic Cooperation; and when desired by the Government of the United States of America, to communicate to that Government detailed proposals for specific projects contemplated by the Government of Iceland to be undertaken in substantial part with assistance made available pursuant to this Agreement including, whenever practicable, projects for increased production of transportation facilities and food;

c) to stabilize its currency, establish or maintain a valid rate of exchange, balance its governmental budget as soon as practicable, create or maintain internal financial stability, and generally restore or maintain confidence in its monetary system; and

d) to cooperate with other participating countries in facilitating and stimulating an increasing interchange of goods and services among the participating countries and with other

linga og þess opinbera í viðskiptum milli ríkjanna og gagnvart öðrum ríkjum.

2. Með hliðsjón af 8. gr. samningsins um efnahagssamvinnu Evrópu, þar sem gert er ráð fyrir fullkominni og hagnýtri notkun mannafla, sem fyrir hendi er í þátttökuríkjunum, mun ríkisstjórn Íslands taka til velviljaðrar athugunar tillögur, sem gerðar eru í samráði við Alþjóðaflóttamannastofnunina og miða að sem fullkomnastri hagnýtingu mannafla, sem fyrir hendi er í einhverju þáttökuríkjanna, til þess að náð verði markmið samnings þessa.

3. Ríkisstjórn Íslands mun gera þær ráðstafanir, sem hún telur viðeigandi, og mun hafa samvinnu við önnur þátttökuríki um að koma í veg fyrir, að beitt verði af hálfu verzlunarfyrirtækja einstaklinga eða opinberra aðila þeim verzlunaraðferðum eða ráðstöfunum á sviði milliríkjaverzlunar, sem torvelda samkeppni, takmarka aðgang að mörkuðum eða stuðla að einokunar fyrirkomulagi, þegar slíkar aðferðir eða ráðstafanir verða til þess að hefta framgang hinnar sameiginlegu áætlunar um viðreisn Evrópu.

countries and in reducing public and private barriers to trade among themselves and with other countries.

2. Taking into account Article 8 of the Convention for European Economic Co-operation looking toward the full and effective use of manpower available in the participating countries, the Government of Iceland will accord sympathetic consideration to proposals made in conjunction with the International Refugee Organization directed to the largest practicable utilization of manpower available in any of the participating countries in furtherance of the accomplishment of the purposes of this Agreement.

3. The Government of Iceland will take the measures which it deems appropriate, and will cooperate with other participating countries, to prevent, on the part of private or public commercial enterprises, business practises or business arrangements affecting international trade which restrain competition, limit access to markets or foster monopolistic control whenever such practices or arrangements have the effect of interfering with the achievement of the joint program of European recovery.

III. grein.
Ábyrgðir.

1. Ríkisstjórnir Íslands og Bandaríkja Ameríku munu, þegar önnur þeirra óskar þess, hafa viðræður um áætlanir á Íslandi, sem ríkisborgarar Bandaríkja Ameríku hafa gert tillögu um og ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku getur á viðeigandi hátt ábyrgzt gjaldeyrisyfirfærslu í sambandi við samkvæmt 111. gr. (b) (3) laga frá 1948, um efnahagssamvinnu.

2. Ríkisstjórn Íslands fellst á, að ef ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku innir af hendi greiðslu í Bandaríkjadollurum til einhvers aðila samkvæmt slíkri ábyrgð, skuli krónur þær, eða inneign í krónum, sem framseld er ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku samkvæmt téðri grein, verða

Article III.
Guaranties.

1. The Governments of Iceland and the United States of America will, upon the request of either Government, consult respecting projects in Iceland proposed by nationals of the United States of America and with regard to which the Government of the United States of America may appropriately make guaranties of currency transfer under section 111 (b) (3) of the Economic Cooperation Act of 1948.

2. The Government of Iceland agrees that if the Government of the United States of America makes payment in United States dollars to any person under such a guaranty, any krónur, or credits in krónur, assigned or transferred to the Government of the United States of Am-

skoðaðar sem eign ríkisstjórnar Bandaríkja Ameríku.

IV. grein.

Innlendur gjaldmiðill.

1. Ákvæði þessarar greinar ná einungis til aðstoðar, sem ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku kann að veita án þess að endurgjald komi fyrir.

2. Ríkisstjórn Íslands mun stofna sérstakan reikning á sínu nafni í Landsbanka Íslands (hér nefndur „sérstakur reikningur") og mun leggja inn á þann reikning í krónum upphæðir, sem samsvara þeim dollaraútgjöldum, sem ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku ráðgerir vegna útvegunar vara, þjónustu eða tæknilegra upplýsinga (þ. á m. hvers konar kostnað við verkun, geymslu, flutning, viðgerðir og aðra þjónustu í því sambandi), sem Íslandi hafa verið útvegaðar án endurgjalds á einhvern hátt, sem heimilað er í lögum frá 1948, um efnahagssamvinnu. Ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku tilkynnir ríkisstjórn Íslands við og við ráðgert dollaraverð slíkra vara, þjónustu og tæknilegra upplýsinga, og ríkisstjórn Íslands leggur síðan inn á hinn sérstaka reikning samsvarandi upphæð í krónum samkvæmt því gengi, sem á hverjum tíma hefur orðið samkomulag um við Alþjóðagjaldeyrissjóðinn. Ríkisstjórn Íslands getur hvenær sem er innt af hendi fyrirframgreiðslur inn á hinn sérstaka reikning, sem síðan skulu koma til frádráttar síðari upphæðum, sem tilkynntar eru samkvæmt þessari málsgrein.

3. Ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku tilkynnir ríkisstjórn Íslands við og við um upphæðir þær í krónum, sem hún þarfnast vegna reksturskostnaðar á Íslandi við framkvæmd laga frá 1948, um efnahagssamvinnu, og ríkisstjórn Íslands lætur síðan slíkar upphæðir í té af innstæðum á hinum sérstaka reikningi á þann hátt,

erica pursuant to that section shall be recognized as property of the Government of the United States of America.

Article IV.

Local Currency.

1. The provisions of this Article shall apply only with respect to assistance which may be furnished by the Government of the United States of America on a grant basis.

2. The Government of Iceland will establish a special account in the Landsbank Íslands (National Bank of Iceland) in the name of the Government of Iceland (hereinafter called the Special Account) and will make deposits in krónur to this account in amounts commensurate with the indicated dollar cost to the Government of the United States of America of commodities, services and technical information (including any costs of processing, storing, transporting, repairing or other services incident thereto) made available to Iceland on a grant basis by any means authorized under the Economic Cooperation Act of 1948. The Government of the United States of America shall from time to time notify the Government of Iceland of the indicated dollar cost of any such commodities, services and technical information, and the Government of Iceland will thereupon deposit in the Special Account a commensurate amount of krónur computed at a rate of exchange, which shall be the par value agreed at such time with the International Monetary Fund. The Government of Iceland may at any time make advance deposits in the Special Account which shall be credited against subsequent notifications pursuant to this paragraph.

3. The Government of the United States of America will from time to time notify the Government of Iceland of its requirements for administrative expenditures in krónur within Iceland incident to operations under the Economic Cooperation Act of 1948, and the Government of Iceland will thereupon make such sums

sem ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku óskar eftir í tilkynningunni.

4. Fimm af hundraði af fé því, sem greitt er inn á hinn sérstaka reikning samkvæmt þessari grein vegna aðstoðar, sem veitt er samkvæmt heimild laga frá 1949, um fjárveitingu í sambandi við aðstoð til annarra þjóða, skal leggja til hliðar til ráðstöfunar ríkisstjórnar Bandaríkja Ameríku vegna útgjalda hennar á Íslandi, og skulu upphæðir þær, sem látnar eru í té samkvæmt 3. mgr. þessarar greinar fyrst dregnar frá þeim upphæðum, sem lagðar eru til hliðar samkvæmt þessari málsgrein.

5. Ríkisstjórn Íslands mun enn fremur láta í té þær upphæðir í krónum af innstæðum á hinum sérstaka reikningi, sem nauðsynlegar kunna að vera til þess að standast kostnað (þ. á m. hafnar-, geymslu-, afgreiðslu- og slíkan kostnað) við flutning frá aðkomuhöfn á Íslandi til afgreiðslustaðar viðtakanda á Íslandi á þeim gjafasendingum og bögglum, sem um ræðir í 117. gr. (c) laga frá 1948, um efnahagssamvinnu.

6. Ríkisstjórn Íslands getur hafið innstæður, sem fyrir hendi kunna að vera á hinum sérstaka reikningi, til þeirra ráðstafana, sem samkomulag kann að nást um á hverjum tíma við ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku. Við athugun á tillögum, sem ríkisstjórn Íslands gerir um ráðstöfun á innstæðum á hinum sérstaka reikningi, mun ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku hafa í huga þá þörf, sem er á því að efla eða viðhalda öryggi í peningamálum og fjármálum innanlands á Íslandi og á því að efla framleiðslustörf og milliríkjaviðskipti svo og leit að og eflingu á nýjum auðlindum á Íslandi, þar með talið sérstaklega:

a) útgjöld vegna fyrirætlana eða áætlana, þ. á m. þeirra, sem eru þáttur í heildaráætlun um eflingu framleiðslugetu Íslands og hinna þátttökuríkjanna, og fyrirætlana eða áætlana, sem erlendur gjaldeyris-

available out of any balances in the Special Account in the manner requested by the Government of the United States of America in the notification.

4. Five percent of each deposit made pursuant to this Article in respect of assistance furnished under authority of the Foreign Aid Appropriation Act, 1949, shall be allocated to the use of the Government of the United States of America for its expenditure in Iceland and sums made available pursuant to paragraph 3 of this Article shall first be charged to the amounts allocated under this paragraph.

5. The Government of Iceland will further make such sums of krónur available out of any balances in the Special Account as may be required to cover costs (including port, storage, handling and similar charges) of transportation from any point of entry in Iceland to the consignee's designated point of delivery in Iceland of such relief supplies and packages as are provided for in Section 117 (c) of the Economic Cooperation Act of 1948.

6. The Government of Iceland may draw upon any remaining balance in the Special Account for such purposes as may be agreed from time to time with the Government of the United States of America. In considering proposals put forward by the Government of Iceland for drawings from the Special Account, the Government of the United States of America will take into account the need for promoting or maintaining internal monetary and financial stabilization in Iceland and for stimulating productive activity and international trade and the exploration for and development of new sources of wealth within Iceland, including in particular:

a) expenditure upon projects or programs, including those which are part of a comprehensive program for the development of the productive capacity of Iceland and the other participating countries, and projects

kostnaður við er greiddur með aðstoð, sem ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku veitir samkvæmt lögum frá 1948, um efnahagssamvinnu eða á annan hátt, eða með lánum frá Alþjóðabankanum.

b) útgjöld í sambandi við leit að og aukna framleiðslu á efnivörum, sem þörf kann að vera fyrir í Bandaríkjum Ameríku vegna skorts, sem er eða líklegt er að verði á slíkum vörum í Bandaríkjum Ameríku; og

c) niðurgreiðslum, sem um munar, á þjóðarskuldum, einkum á skuldum Landsbanka Íslands eða annarra bankastofnana.

7. Kvaðalausum innstæðum, öðrum en óráðstöfuðum upphæðum, sem lagðar hafa verið til hliðar samkvæmt 4. mgr. þessarar greinar, sem eftir eru á hinum sérstaka reikningi hinn 30. júní 1952, skal ráðstafað á Íslandi í þeim tilgangi, sem samkomulag kann að nást um milli ríkisstjórna Íslands og Bandaríkja Ameríku, og er þá áskilið, að samþykki Bandaríkja Ameríku sé háð staðfestingu löggjafarþings Bandaríkja Ameríku í formi laga eða sameiginlegrar ályktunar beggja deilda.

or programs the external costs of which are being covered by assistance rendered by the Government of the United States of America under the Economic Cooperation Act of 1948 or otherwise, or by loans from the International Bank for Reconstruction and Development;

b) expenditures upon the exploration for and development of additional production of materials which may be required in the United States of America because of deficiencies or potential deficiencies in the resources of the United States of America; and

c) effective retirement of the national debt, especially debt held by the National Bank of Iceland or other banking institutions.

7. Any unencumbered balance, other than unexpended amounts allocated under paragraph 4 of this Article, remaining in the Special Account on June 30, 1952, shall be disposed of within Iceland for such purposes as may hereafter be agreed between the Governments of Iceland and the United States of America, it being understood that the agreement of the United States of America shall be subject to approval by Act or Joint Resolution of the Congress of the United States of America.

V. grein.
Öflun efnivara.

1. Ríkisstjórn Íslands mun greiða fyrir afhendingu til Bandaríkja Ameríku, til birgðasöfnunar eða í öðru skyni, á efnivörum, sem framleiddar eru á Íslandi og Bandaríki Ameríku þarfnast vegna skorts, sem er eða líklegt er að verði á þeirra eigin auðlindum, með sanngjörnum söluskilmálum, skiptum, vöruskiptum eða á annan hátt og í því magni og til þess tíma, sem samkomulag kann að nást um milli ríkisstjórna Íslands og Bandaríkja Ameríku eftir að hæfilegt tillit hefur verið tekið til sanngjarnra þarfa Íslands til eigin notkunar og venjulegs útflutnings slíkra efnivara. Ríkisstjórn Íslands mun gera þær sérstöku ráðstafanir, sem nauðsyn-

Article V.
Access to Materials.

1. The Government of Iceland will facilitate the transfer to the United States of America, for stockpiling or other purposes, of materials originating in Iceland which are required by the United States of America as a result of deficiencies or potential deficiencies in its own resources, upon such reasonable terms of sale, exchange, barter or otherwise, and in such quantities, and for such period of time, as may be agreed to between the Governments of Iceland and the United States of America, after due regard for the reasonable requirements of Iceland for domestic use and commercial export of such materials. The Government of Ice-

legar kunna að vera til þess að framkvæma ákvæði þessarar málsgreinar, þ. á m. stuðla að aukinni framleiðslu slíkra efnivara á Íslandi og afnema sérhverjar tálmanir á afhendingu slíkra efnivara til Bandaríkja Ameríku. Ríkisstjórn Íslands mun, þegar ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku óskar þess, hefja samningaviðræður um nánari ákvæði, er nauðsynleg eru til þess að framkvæma fyrirmæli þessarar málsgreinar.

2. Ríkisstjórn Íslands mun, þegar ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku fer þess á leit, taka þátt í samningaumleitunum um viðeigandi ákvæði til að framkvæma fyrirmæli 115. gr. (b) (9) laga frá 1948, um efnahagssamvinnu, er varðar framleiðslu og afhendingu á efnivörum, sem Bandaríki Ameríku þarfnast.

3. Ríkisstjórn Íslands mun, ef ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku óskar þess, hafa samvinnu, þegar það á við, um að markmiðum 1. og 2. mgr. þessarar greinar verði náð að því er snertir efnivörur, sem til eru orðnar utan Íslands.

land will take such specific measures as may be necessary to carry out the provisions of this paragraph, including the promotion of the increased production of such materials within Iceland, and the removal of any hindrances to the transfer of such materials to the United States of America. The Government of Iceland will, when so requested by the Government of the United States of America, enter into negotiations for detailed arrangements necessary to carry out the provisions of this paragraph.

2. The Government of Iceland will, when so requested by the Government of the United States of America, negotiate such arrangements as are appropriate to carry out the provisions of paragraph (9) of subsection 115 (b) of the Economic Cooperation Act of 1948, which relates to the development and transfer of materials required by the United States of America.

3. The Government of Iceland, when so requested by the Government of the United States of America, will cooperate, wherever appropriate, to further the objectives of paragraphs 1 and 2 of this Article in respect of materials originating outside of Iceland.

VI. grein.

Ferðalög.

Ríkisstjórn Íslands mun hafa samvinnu við ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku um að greiða fyrir og stuðla að auknum ferðalögum Bandaríkjaþegna til þátttökuríkja og innan þeirra.

Article VI.

Travel Arrangements.

The Government of Iceland wil cooperate with the Government of the United States of America in facilitating and encouraging the promotion and development of travel by citizens of the United States of America to and within participating countries.

VII. grein.

Samráð og framsending upplýsinga.

1. Báðar ríkisstjórnirnar munu, þegar önnur þeirra óskar þess, ráðgast um hvers konar atriði, er snerta framkvæmd samnings þessa svo og framkvæmdir eða ráðstafanir, sem gerðar eru í framhaldi samnings þessa.

2. Ríkisstjórn Íslands mun senda ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku í því formi

Article VII.

Consultation and Transmittal of Information.

1. The two Governments will, upon the request of either of them, consult regarding any matter relating to the application of this Agreement or to operations or arrangements carried out pursuant to this Agreement.

2. The Government of Iceland will communicate to the Government of the United

og á þeim tímum, sem ríkisstjórn Bandaríkjanna óskar eftir, er hún hefur ráðgast við ríkisstjórn Íslands:

a) nákvæmar upplýsingar um fyrirætlanir, áætlanir og ráðstafanir, sem ríkisstjórn Íslands ráðgerir eða ákveður með það fyrir augum að framkvæma fyrirmæli samnings þessa og hinna almennu skuldbindinga samningsins um efnahagssamvinnu Evrópu;
b) nákvæmar skýrslur um framkvæmdir samkvæmt samningi þessum, þ. á m. skýrslu um notkun fjár, vara og þjónustu, sem tekið er við samkvæmt honum, og skulu slíkar skýrslur gerðar ársfjórðungslega;
c) Upplýsingar varðandi efnahag sinn og hvers konar aðrar upplýsingar, sem máli skipta og nauðsynlegar eru til viðbótar þeim upplýsingum, sem ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku fær hjá Efnahagssamvinnustofnun Evrópu og ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku kann að þarfnast við ákvörðun um eðli og umfang framkvæmda samkvæmt lögum frá 1948, um efnahagssamvinnu og til að meta áhrif aðstoðar, sem veitt er eða ráðgert er að veita samkvæmt samningi þessum og yfirleitt hversu hinni sameiginlegu viðreisnaráætlun miðar áfram.

3. Ríkisstjórn Íslands mun aðstoða ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku við öflun upplýsinga varðandi efnivörur þær, sem framleiddar eru á Íslandi og vitnað er til í V. gr., eftir því sem nauðsyn ber til við ákvörðun og framkvæmd þeirra ráðstafana, sem kveðið er á um í þeirri grein.

States of America in a form and at intervals to be indicated by the latter after consultation with the Government of Iceland:

a) detailed information of projects, programs and measures proposed or adopted by the Government of Iceland to carry out the provisions of this Agreement and the General Obligations of the Convention for European Economic Cooperation;
b) full statements of operations under this Agreement, including a statement of the use of funds, commodities and services received thereunder, such statements to be made in each calendar quarter;
c) information regarding its economy and any other relevant information, necessary to supplement that obtained by the Government of the United States of America from the Organization for European Economic Cooperation, which the Government of the United States of America may need to determine the nature and scope of operations under the Economic Cooperation Act of 1948, and to evaluate the effectiveness of assistance furnished or contemplated under this Agreement and generally the progress of the joint recovery program.

3. The Government of Iceland will assist the Government of the United States of America to obtain information relating to the materials originating in Iceland referred to in Article V which is necessary to the formulation and execution of the arrangements provided for in that Article.

VIII. grein.
Fréttastarfsemi.

1. Ríkisstjórnir Íslands og Bandaríkja Ameríku viðurkenna, að það sé sameiginlegt hagsmunamál þeirra, að fullkomnar upplýsingar séu veittar almenningi um markmið og framgang hinnar sameiginlegu áætlunar um viðreisn Evrópu og um

Article VIII.
Publicity.

1. The Governments of Iceland and the United States of America recognize that it is in their mutual interest that full publicity be given to the objectives and progress of the joint program for European recovery and of the actions taken in

ráðstafanir þær, sem gerðar eru til framgangs þeirrar áætlunar. Það er viðurkennt, að víðtæk útbreiðsla upplýsinga um framgang áætlunarinnar sé æskileg til þess að efla þann skilning á því, að um sameiginleg átök og gagnkvæma aðstoð sé að ræða, sem nauðsynlegur er til þess að markmiðum áætlunarinnar verði náð.

2. Ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku mun stuðla að útbreiðslu slíkra upplýsinga og mun útvega fréttastofnunum þær.

3. Ríkisstjórn Íslands mun stuðla að útbreiðslu slíkra upplýsinga bæði fyrir sitt leyti og í samvinnu við Efnahagsstofnun Evrópu. Mun hún láta fréttastofnunum í té slíkar upplýsingar og gera allar raunhæfar ráðstafanir til þess að tryggja það, að hæfileg aðstaða verði fyrir hendi til slíkrar útbreiðslu. Þá mun hún og láta öðrum þátttökuríkjum og Efnahagssamvinnustofnun Evrópu í té fullkomnar upplýsingar um framgang viðreisnaráætlunarinnar.

4. Ríkisstjórn Íslands mun ársfjórðungslega birta nákvæmar skýrslur um framkvæmdir samkvæmt samningi þessum, þar á meðal upplýsingar um notkun fjár, vara og þjónustu, sem tekið hefur verið við.

furtherance of that program. It is recognized that wide dissemination of information on the progress of the program is desirable in order to develop the sense of common effort and mutual aid which are essential to the accomplishment of the objectives of the program.

2. The Government of the United States of America will encourage the dissemination of such information and will make it available to the media of public information.

3. The Government of Iceland will encourage the dissemination of such information both directly and in cooperation with the Organization for European Economic Cooperation. It will make such information available to the media of public information and take all practicable steps to ensure that appropriate facilities are provided for such dissemination. It will further provide other participating countries and the Organization for European Economic Cooperation with full information on the progress of the program for economic recovery.

4. The Government of Iceland will make public in Iceland in each calendar quarter, full statements of operations under this Agreement, including information as to the use of funds, commodities and services received.

IX. grein.

Sendinefndir.

1. Ríkisstjórn Íslands samþykkir að veita viðtöku sérstakri sendinefnd um efnahagssamvinnu, er mun inna af hendi skuldbindingar ríkisstjórnar Bandaríkja Ameríku á Íslandi samkvæmt þessum samningi.

2. Ríkisstjórn Íslands mun að fenginni tilkynningu um það efni frá sendiherra Bandaríkja Ameríku á Íslandi skoða hina sérstöku sendinefnd, starfslið hennar og hinn sérstaka fulltrúa Bandaríkjanna í Evrópu sem hluta af sendiráði Bandaríkja Ameríku á Íslandi að því er snertir sérréttindi og forréttindi, sem veitt eru

Article IX.

Missions.

1. The Government of Iceland agrees to receive a Special Mission for Economic Cooperation which will discharge the responsibilities of the Government of the United States of America in Iceland under this Agreement.

2. The Government of Iceland will, upon appropriate notification from the Minister of the United States of America in Iceland, consider the Special Mission and its personnel, and the United States Special Representative in Europe, as part of the Legation of the United States of America in Iceland for the

sendiráðinu og starfsmönnum þess, þeim er sambærilega stöðu hafa. Ríkisstjórn Íslands mun enn fremur veita meðlimum þingnefndar löggjafarþings Bandaríkja Ameríku um efnahagssamvinnu við önnur lönd og starfsliði hennar viðeigandi fyrirgreiðslu og láta þeim í té þau hlunnindi og aðstoð, sem nauðsynleg eru til þess að góður árangur náist of störfum þeirra.

3. Ríkisstjórn Íslands mun sjálf og fyrir atbeina fulltrúa sinna í Efnahagssamvinnustofnun Evrópu hafa fullkomna samvinnu við hina sérstöku sendinefnd, hinn sérstaka fulltrúa Bandaríkjanna í Evrópu og starfslið hans svo og við þingnefndina og starfslið hennar. Skal sú samvinna ná til hvers konar upplýsinga og fyrirgreiðslu, sem nauðsynleg er til athugunar og endurskoðunar á framkvæmd samnings þessa, þar á meðal hagnýtingar þeirrar aðstoðar, sem veitt er samkvæmt honum.

purpose of enjoying the privileges and immunities accorded to that Legation and its personnel of comparable rank. The Government of Iceland will further accord appropriate courtesies to the members and staff of the Joint Committee on Foreign Economic Cooperation of the Congress of the United States of America and grant them the facilities and assistance necessary to the effective performance of their responsibilities.

3. The Government of Iceland, directly and through its representatives on the Organization for European Economic Cooperation, will extend full cooperation to the Special Mission, to the United States Special Representative in Europe and his staff, and to the members and staff of the Joint Committee. Such cooperation shall include the provision of all information and facilities necessary to the observation and review of the carrying out of this Agreement, including the use of assistance furnished under it.

X. grein.

Lausn deilumála.

1. Ríkisstjórnir Íslands og Bandaríkja Ameríku fallast á að leggja undir úrskurð Alþjóðadómsins hverja þá kröfu, er önnur þeirra tekur að sér fyrir einhvern þegna sinna gagnvart hinni, um skaðabætur fyrir tjón, sem hlotizt hefur vegna stjórnarráðstafana (annarra en ráðstafana varðandi eigur eða hagsmuni óvinaþjóðar), er gerðar hafa verið eftir 3. apríl 1948 og snerta eigur eða hagsmuni þess þegns, þar með taldir samningar við eða sérleyfi veitt af þar til bærum yfirvöldum. Það er áskilið, að skuldbinding ríkisstjórnar Bandaríkja Ameríku varðandi kröfur, sem ríkisstjórn Íslands tekur að sér samkvæmt þessari málsgrein, sé byggð á og háð skilyrðum þeim, er ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku gerði við samþykkt sína á lögskyldri lögsögu Alþjóðadómsins samkvæmt 36. gr. stofnskrár dómsins, svo sem þeim er lýst í yfirlýsingu forseta Bandaríkja Ameríku frá 14. ágúst 1946. Ákvæði þessarar málsgreinar skulu að engu leyti hafa áhrif á

Article X.

Settlement of Claims of Nationals.

1. The Governments of Iceland and the United States of America agree to submit to the decision of the International Court of Justice any claim espoused by either Government on behalf of one of its nationals against the other Government for compensation for damage arising as a consequence of governmental measures (other than measures concerning enemy property or interests) taken after April 3, 1948, by the other Government and affecting property or interests of such national, including contracts with or concessions granted by duly authorized authorities of such other Government. It is understood that the undertaking of the Government of the United States of America in respect of claims espoused by the Government of Iceland pursuant to this paragraph is made under the authority of and is limited by the terms and conditions of the recognition by the United States of America of the compulsory jurisdiction of

þann rétt, sem önnur hver ríkisstjórnin kann að hafa til að leita úrskurðar Alþjóðadómsins eða taka að sér og bera fram kröfu, er byggð sé á staðhæfingu um brot annarrar hvorrar ríkisstjórnarinnar á samningum, samþykktum eða þjóðarétti.

2. Ríkisstjórnir Íslands og Bandaríkja Ameríku eru enn fremur ásáttar um, að slíkum kröfum megi og vísa til hvers þess gerðardóms, er samkomulag kanna að nást um í stað Alþjóðadómsins.

3. Það er enn fremur áskilið, að hvorug ríkisstjórnin muni taka að sér kröfu samkvæmt þessari grein, fyrr en hlutaðeigandi þegn hefur leitað réttar síns fyrir öllum þeim stofnunum og dómstólum, sem honum er heimilt að leita til í því landi, sem krafan varð til í.

the International Court of Justice under Article 36 of the Statute of the Court, as set forth in the Declaration of the President of the United States of America dated August 14, 1946. The provisions of this paragraph shall be in all respects without prejudice to other rights of access, if any, of either Government to the International Court of Justice or to the espousal and presentation of claims based upon alleged violation by either Government of rights and duties arising under treaties, agreements or principles of international law.

2. The Governments of Iceland and the United States of America further agree that such claims may be referred, in lieu of the Court, to any arbitral tribunal mutually agreed upon.

3. It is further understood that neither Government will espouse a claim pursuant to this Article until its national has exhausted the remedies available to him in the administrative and judicial tribunals of the country in which the claim arose.

XI. grein.

Orðskýringar.

Í samningi þessum merkir orðið „þátttökuríki“

i) hvert það ríki, sem undirritaði skýrslu nefndarinnar um efnahagssamvinnu Evrópu í París hinn 22. september 1947, og lendur þær, sem það hefur fyrirsvar fyrir á alþjóðavettvangi, enda hafi samningur þess ríkis við ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku um efnahagssamvinnu verið talinn ná til þeirra, og

ii) þau ríki önnur (þar með talið hvert herverndarsvæði í Þýzkalandi, lendur undir alþjóðastjórn eða eftirliti og fríríkið Trieste eða annað hvort svæði þess), sem að öllu leyti eða einhverju eru í Evrópu, ásamt lendum undir þeirra yfirstjórn;

á meðan viðkomandi ríki er aðili að samningnum um efnahagssamvinnu Evrópu og

Article XI.

Definitions.

As used in this agreement:

The term "participating country" means:

i) any country which signed the Report of the Committee of European Economic Cooperation at Paris on September 22, 1947, and territories for which it has international responsibility and to which the Economic Cooperation Agreement concluded between that country and the Government of the United States of America has been applied, and

ii) any other country (including any of the zones of occupation of Germany, any areas under international administration or control, and the Free Territory of Trieste or either of its zones) wholly or partly in Europe, together with dependent areas under its administration;

for so long as such country is a party to the Convention for European Eco-

tekur þátt í sameiginlegri áætlun um viðrisn Evrópu, sem miðar að því, að markmiðum samnings þessa verði náð.

XII. grein.

Gildistaka, breytingar, gildistími.

1. Samningur þessi öðlast þegar gildi. Hann skal vera í gildi til 30. júní 1953, sbr. þó 2. og 3. mgr. þessarar greinar, og hafi hvorug ríkisstjórnin a. m. k. sex mánuðum fyrir þann dag tilkynnt hinni skriflega, að hún vilji, að samningurinn falli úr gildi þann dag, skal hann halda gildi sínu þar til sex mánuðir eru liðnir frá því að slík tilkynning hefur farið fram.

2. Nú álitur önnurhvor ríkisstjórnin, meðan á samningstímabilinu stendur, að grundvallarbreyting hafi orðið á höfuð sjónarmiðum þeim, sem samningur þessi byggist á, og skal hún þá tilkynna það skriflega hinni ríkisstjórninni, og munu ríkisstjórnirnar síðan ráðgast um breytingar á samningnum, lagfæringu eða brottfall hans. Nú hefur samkomulag eigi náðst um lausn málsins innan þriggja mánaða frá því að slík tilkynning fór fram, og getur þá hvor ríkisstjórnin tilkynnt hinni skriflega, að hún vilji, að samningur þessi falli úr gildi. Skal þá samningur þessi, að áskildum fyrirmælum 3. mgr. þessarar greinar, falla úr gildi, annaðhvort:

a) sex mánuðum eftir að slík tilkynning um uppsögn hefur farið fram, eða
b) með styttri fyrirvara, er samkomulag kann að nást um, að sé nægur til að tryggja það, að fullnægt sé skuldbindingum ríkisstjórnar Íslands varðandi aðstoð, sem ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku kann að veita eftir að slík tilkynning hefur verið gefin.

V. gr. og 3. mgr. VII. gr. skulu þó halda gildi sínu þar til tvö ár eru liðin frá slíkri

nomic Cooperation and adheres to a joint program for European recovery designed to accomplish the purposes of this Agreement.

Article XII.

Entry into Force, Amendment, Duration.

1. This Agreement shall become effective on this day's date. Subject to the provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article, it shall remain in force until June 30, 1953, and, unless at least six months before June 30, 1953, either Government shall have given notice in writing to the other of intention to terminate the Agreement on that date, it shall remain in force thereafter until the expiration of six months from the date on which such notice shall have been given.

2. If, during the life of this Agreement, either Government should consider there has been a fundamental change in the basic assumptions underlying this Agreement, it shall so notify the other Government in writing and the two Governments will thereupon consult with a view to agreeing upon the amendment, modification or termination of this agreement. If, after three months from such notification, the two Governments have not agreed upon the action to be taken in the circumstances, either Government may give notice in writing to the other of intention to terminate this Agreement. Then, subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, this Agreement shall terminate either:

a) six months after the date of such notice of intention to terminate, or
b) after such shorter period as may be agreed to be sufficient to ensure that the obligations of the Government of Iceland are performed in respect of any assistance which may continue to be furnished by the Government of the United States of America after the date of such notice:

provided, however, that Article V and paragraph 3 of Article VII shall remain

tilkynningu um uppsögn, þó eigi lengur en til 30. júní 1953.

3. Viðbótarsamningar og samþykktir, sem gerðar eru í framhaldi af samningi þessum, geta haldið gildi sínu enda þótt samningur þessi falli úr gildi, og skal gildistími slíkra viðbótarsamninga og samþykkta fara eftir því, sem ákveðið er í þeim sjálfum. IV. gr. skal halda gildi sínu þar til öllum upphæðum í íslenzkum gjaldmiðli, er leggja skal til hliðar samkvæmt þeirri grein, hefur verið ráðstafað svo sem ráð er fyrir gert í þeirri grein. 2. mgr. III. gr. skal halda gildi sínu meðan ríkisstjórn Bandaríkjanna getur ábyrgzt greiðslur samkvæmt þeirri grein.

4. Ríkisstjórnirnar geta hvenær sem er breytt samningi þessum með samkomulagi sín á milli.

5. Fylgiskjal samnings þessa er óaðskiljanlegur hluti hans.

6. Samning þennan skal skrásetja hjá aðalritara Sameinuðu þjóðanna.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar hvors aðila um sig, er til þess hafa fullgild umboð, undirritað samning þennan.

Gert í Reykjavík í tveim eintökum á íslenzku og ensku hinn 3. júlí 1948, og eru báðir textar jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:

Bjarni Benediktsson,
utanríkisráðherra Íslands.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Bandaríkja Ameríku:

Richard P. Butrick,
sérlegur sendiherra og ráðherra með umboði fyrir Bandaríki Ameríku á Íslandi.

in effect until two years after the date of such notice on intention to terminate, but not later than June 30, 1953.

3. Subsidiary agreements and arrangements negotiated pursuant to this Agreement may remain in force beyond the date of termination of this Agreement and the period of effectiveness of such subsidiary agreements and arrangements shall be governed by their own terms. Article IV shall remain in effect until all the sums in the currency of Iceland required to be deposited in accordance with its own terms have been disposed of as provided in that Article. Paragraph 2 of Article III shall remain in effect for so long as the guaranty payments referred to in that Article may be made by the Government of the United States of America.

4. This Agreement may be amended at any time by agreement between the two Governments.

5. The Annex to this Agreement forms an integral part thereof.

6. This Agreement shall be registered with the Secretary-General of the United Nations.

In witness whereof the respective representatives, duly authorized for the purpose, have signed the present Agreement.

Done at Reykjavík, in duplicate, in the Icelandic and English languages, both texts authentic, this third day of July, 1948.

For the Government of Iceland:

Bjarni Benediktsson,
Minister for Foreign Affairs of Iceland.

For the Government of the United States of America:

Richard P. Butrick,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of the United States of America to Iceland.

FYLGISKJAL

Athugasemdir til skýringar.

1. Samkomulag er um, að ákvæði II. gr. (1) (a) varðandi ráðstafanir til hagnýtingar auðlinda, myndu, að því er snertir vörur, sem látnar eru í té samkvæmt samningi þessum, taka til virkra ráðstafana til varðveizlu slíkra vara og til að koma í veg fyrir, að þær lendi á ólöglegum eða óvenjulegum mörkuðum eða viðskiptaleiðum.

2. Samkomulag er um, að skuldbinding skv. II. gr. 1 (c) um að afnema halla á fjárlögum svo fljótt sem verða má, myndi eigi koma í veg fyrir halla um stundarsakir, heldur að átt sé við fjármálastefnu, er myndi leiða til hallalausra fjárlaga, er fram líða stundir.

3. Samkomulag er um, að verzlunarhættir þeir og ráðstafanir, sem kveðið er á um í II. gr. 3. mgr., skuli ná til:

a) festingar verðs, kjara eða skilyrða, er farið skuli eftir í viðskiptum við aðra, þegar vara er keypt, seld eða leigð;
b) útilokunar fyrirtækja frá tilteknum mörkuðum eða viðskiptasvæðum svo og niðurjöfnunar og skiptingar slíkra markaða eða svæða, niðurjöfnunar viðskiptavina eða ákvörðunar sölukvóta eða innkaupakvóta;
c) hlutdrægni í garð einstakra fyrirtækja;
d) takmörkunar á framleiðslu eða ákvörðunar framleiðslukvóta;
e) samninga, sem koma í veg fyrir þróun eða hagnýtingu á sviði tækni og uppgötvana, hvort sem einkaleyfi hefur fengizt eða ekki;
f) þess, að réttindi samkvæmt einkaleyfum, vörumerkjum eða höfundaréttindum, er annað ríkið veitir, séu látin ná til tilvika, sem ekki felast í slíkum réttindum samkvæmt lögum þess og reglugerðum, eða til framleiðsluskilyrða, afnota eða sölu, sem slík réttindi á sama hátt ná eigi til; og

ANNEX

Interpretative Notes.

1. It is understood that the requirements of paragraph 1 (a) of Article II, relating to the adoption of measures for the efficient use of resources, would include, with respect to commodities furnished under the Agreement, effective measures for safeguarding such commodities and for preventing their diversion to illegal or irregular markets or channels of trade.

2. It is understood that the obligation under paragraph 1 (c) of Article II to balance the budget as soon as practicable would not preclude deficits over a short period but would mean a budgetary policy involving the balancing of the budget in the long run.

3. It is understood that the business practices and business arrangements referred to in paragraph 3 of Article II mean:

a) fixing prices, terms or conditions to be observed in dealing with others in the purchase, sale or lease of any product;
b) excluding enterprises from, or allocating or dividing, any territorial market or field of business activity, or allocating customers, or fixing sales quotas or purchase quotas;
c) discriminating against particular enterprises;
d) limiting production or fixing production quotas;
e) preventing by agreement the development or application of technology or invention whether patented or unpatented;
f) extending the use of rights under patents, trademarks or copyrights granted by either country to matters which, according to its laws and regulations, are not within the scope of such grants, or to products or conditions of production, use or sale which are likewise not the subject of such grants; and

g) annarra þeirra aðferða, sem ríkisstjórnirnar kunna að verða ásáttar um.

4. Samkomulag er um, að ríkisstjórn Íslands beri eigi að gera ráðstafanir í tilteknum málum skv. II. gr. 3. mgr. fyrr en að lokinni viðeigandi athugun eða rannsókn.

5. Samkomulag er um, að í V. gr. mundu orðin „eftir að hæfilegt tillit hefur verið tekið til sanngjarnra þarfa Íslands til eigin notkunar“ ná til hæfilegra birgða og hugtakið „venjulegur útflutningur“ taka til vöruskipta. Þá er og samkomulag um, að í samningum, sem gerðir eru samkvæmt V. gr., geti verið rétt að hafa ákvæði um viðræður í samræmi við meginreglur 32. gr. Havana sáttmálans um Alþjóðaviðskiptastofnun (International Trade Organization) að því er varðar ráðstöfun á birgðum.

6. Samkomulag er um, að ákvæði V. gr. 2. mgr. samningsins skuli eigi skýrð þannig, að af þeim leiði samningaumleitanir um breytingu á fiskveiðalöggjöf Íslands. Þá er og samkomulag um, að ákvæði, sem V. gr. kynni að gefa tilefni til og háð eru samkomulagi beggja ríkisstjórnanna, muni verða í samræmi við ákvæði íslenzkra laga.

7. Samkomulag er um, að þess muni eigi verða farið á leit við ríkisstjórn Íslands samkvæmt VII. gr. 2 (a) að hún gefi nákvæmar upplýsingar um minniháttar fyrirætlanir eða um trúnaðarmál á sviði viðskipta eða tækni, ef slíkar upplýsingar myndu skaða lögmæta viðskiptahagsmuni.

8. Samkomulag er um, að þegar ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku gefur tilkynningar þær, sem kveðið er á um í IX. gr. 2. mgr. muni hún hafa í huga, að æskilegt er að takmarka svo sem hægt er fjölda þeirra embættismanna, sem fullra sérréttinda er óskað fyrir. Þá er og samkomulag um, að ríkisstjórnirnar muni, þegar þess gerist þörf, ráðgast um framkvæmd IX. gr.

g) such other practices as the two Governments may agree to include.

4. It is understood that the Government of Iceland is obligated to take action in particular instances in accordance with paragraph 3 of Article II only after appropriate investigation or examination.

5. It is understood that the phrase in Article V "after due regard for the reasonable requirements of Iceland for domestic use" would include the maintenance of reasonable stocks of the materials concerned and that the phrase "commercial export" might include barter transactions. It is also understood that arrangements negotiated under Article V might appropriately include provisions for consultation, in accordance with the principles of Article 32 of the Havana Charter for an International Trade Organization, in the event that stockpiles are liquidated.

6. It is understood that the provisions in Article V paragraph 2 of the Agreement shall not be interpreted in such a way as to entail negotiations for the change of the fisheries legislation of Iceland. It is also understood that arrangements which might be called for under Article V, to be agreed between the two Governments, will take into account the provisions of the laws of Iceland.

7. It is understood that the Government of Iceland will not be requested, under paragraph 2 (a) of Article VII, to furnish detailed information about minor projects or confidential commercial or technical information the disclosure of which would injure legitimate commercial interests.

8. It is understood that the Government of the United States of America in making the notifications referred to in paragraph 2 of Article IX would bear in mind the desirability of restricting, so far as practicable, the number of officials for whom full diplomatic privileges would be requested. It is also understood that the detailed application of Article IX would, when necessary, be the subject of intergovernmental discussions.

9. Samkomulag er um, að ef ríkisstjórn Íslands samþykkir lögskyldu til að hlíta lögsögu Alþjóðadómsins skv. 36. gr. stofnskrár dómsins með viðeigandi skilyrðum og skilmálum, muni ríkisstjórnirnar ráðgast um að setja í stað annars málsliðs 1. mgr. X. gr. ákvæði, er að efni til séu á þessa leið: Samkomulag er um, að skuldbindingar hvorrar ríkisstjórnar varðandi kröfur, sem hin ríkisstjórnin hefur tekið að sér samkvæmt þessari málsgrein, sé gerð að því er hvora ríkisstjórnina snertir með heimild í þeirri viðurkenningu, sem hún hefur gefið varðandi lögskyldu til að hlíta lögsögu Alþjóðadómsins skv. 36. gr. stofnskrár dómsins, og skulu þær skuldbindingar vera háðar sömu skilyrðum og skilmálum.

10. Samkomulag er um, að samningar, sem gerðir kunna að verða í framhaldi af X. gr. 2. mgr., skuli vera háðir staðfestingu öldungadeildar (Senate) Bandaríkja Ameríku.

9. It is understood that if the Government of Iceland should accept the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice under Article 36 of the Statute of the Court, on suitable terms and conditions, the two Governments will consult with a view to replacing the second sentence of paragraph 1 of Article X with provisions along the following lines: it is understood that the undertaking of each Government in respect of claims espoused by the other Government pursuant to this paragraph is made in the case of each Government under the authority of and is limited by the terms and conditions of such effective recognition as it has heretofore given to the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice under Article 36 of the Statute of the Court.

10. It is understood that any agreements which might be arrived at pursuant to paragraph 2 of Article X would be subject to ratification by the Senate of the United States of America.

Skv. XII. grein samnings þessa, gekk hann í gildi við undirskrift.
Hann var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 62, dags. 5. júlí 1948.

Nr. 145. *Washington, 7. febrúar 1950.*

Breyting á samningi um efnahagssamvinnu dags. 3. júlí 1948 með erindaskiptum.

Exchange of Notes Amending the Economic Cooperation Agreement signed on 3 July 1948.

I.

Erindi utanríkisráðherra Bandaríkja Ameríku til sendiherra Íslands.

DEPARTMENT OF STATE
WASHINGTON

February 7, 1950.

Sir:

I have the honor to refer to the conversations which have recently taken place between representatives of our two Governments relating to the Economic Cooperation Agreement between the United States of America and Iceland, signed at Reykjavik on July 3, 1948, to the Interpretative Notes annexed to that Agreement,

and to the enactment into law of Public Law 47, 81st Congress, amending the Economic Cooperation Act of 1948. I also have the honor to confirm the understandings reached as a result of these conversations, as follows:

1. The Government of Iceland has expressed its adherence to the purposes and policies of the Economic Cooperation Act of 1948 as heretofore amended.

2. Whenever reference is made in any of the articles of such Economic Cooperation Agreement to the Economic Cooperation Act of 1948, it shall be construed as meaning the Economic Cooperation Act of 1948 as heretofore amended.

3. The reference in paragraph 2 of Article III of the Economic Cooperation Agreement to recognition as the property of the Government of the United States of any Icelandic kronur or credits in Icelandic kronur assigned or transferred to it pursuant to section 111 (b) (3) of the Economic Cooperation Act of 1948 as heretofore amended, includes an obligation to recognize that the Government of the United States will be subrogated to any right, title, claim, or cause of action existing in connection with such Icelandic kronur or credits in Icelandic kronur.

4. The provisions of Article IV, paragraph 4 of the Economic Cooperation Agreement, shall be applied to all deposits made pursuant to that Article without limitation to deposits in respect of assistance furnished under authority of the Foreign Aid Appropriation Act, 1949.

5. It is understood that the time of notification to which reference is made in Article IV, paragraph 2 of the Economic Cooperation Agreement for the purpose of determing the rate of exchange to be used in computing the deposits to be made upon notifications to the Government of Iceland of the indicated dollar costs of commodities, services, and technical information shall, in the case of each notification covering a disbursement period after September 30, 1949, be deemed to be the date of the last day of the disbursement period covered by the notification.

Upon the receipt of a note from you indicating that the foregoing provisions are acceptable to the Government of Iceland, the Government of the United States of America will consider that this note and your reply thereto constitue an agreement between the two Government on this subject, the agreement to enter into force on the date of your note in reply.

Accept, Sir, the renewed assurances of my highest consideration.

Dean Acheson

The Honorable Thor Thors
Minister of Iceland

II.

Erindi sendiherra Íslands til utanríkisráðherra Bandaríkja Ameríku.

LEGATION OF ICELAND
WASHINGTON 6, D. C.

7th February, 1950

Sir:

I have the honor to aknowledge the receipt of your note of February 7th, which reads as follows:

[Sleppt er kafla, sem tekinn er orðréttur úr erindinu hér á undan].

In reply, I have the honor to confirm to you that the provision set forth in the said note are acceptable to the Government of Iceland and that they agree with your proposal that your note and this reply constitute an agreement between our two Governments on this subject, the agreement to enter into force on the date of this note.

I avail myself of this opportunity to renew to you the assurances of my highest consideration.

Thor Thors

The Honorable Dean Acheson
Secretary of State
Washington 25, D.C.

Erindaskipti þessi gengu í gildi við undirskrift, en hafa ekki verið birt.

Nr. 146. *Reykjavík, 23. febrúar 1951.*

Breytingar á samningi um efnahagssamvinnu dags. 3. júlí 1948.

Exchange of Notes Amending the Economic Cooperation Agreement, signed on 3 July 1948.

I.

Erindi sendiherra Bandaríkja Ameríku til utanríkisráðuneytis Íslands.

AMERICAN LEGATION

Reykjavík, February 23th 1951

I have the honor to refer to the conversations which have recently taken place between the representatives of our two governments relating to the Economic Cooperation Agreement between the United States of America and Iceland, signed at Reykjavik on July 3, 1948, as heretofore amended and to the enactment into law of Public Law 535, 81st Congress, amending the Economic Cooperation Act of 1948. I also have the honor to confirm the understanding reached as a result of these conversations:

1. The Government of Iceland has expressed its adherence to the principles and policies of the Economic Cooperation Act of 1948, as heretofore amended.

2. Whenever reference is made in any of two articles of such Economic Cooperation Agreement to the Economic Cooperation Act of 1948 it shall be construed as meaning the Economic Cooperation Act of 1948, as heretofore amended.

3. Paragraph 6 of Article IV shall include expenditures in furtherance of any central institution or other organization formed by two or more participating countries to facilitate the development of transferability of European currencies or to promote liberalization of trade by participating countries with one another or with other countries.

4. The consultation referred to in Article III, paragraph 1, shall refer to all guarantees authorized under Section 111 (b) (3) of the Economic Cooperation Act of 1948, as heretofore amended.

Edward B. Lawson

The Ministry for Foreign Affairs,
Reykjavik.

II.

Erindi utanríkisráðuneytis Íslands til sendiráðs Bandaríkja Ameríku.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
REYKJAVÍK

23th February 1951.

I have the honor to acknowledge the receipt of the American Legation's note No. 56 of February 23, 1951, which reads as follows:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

In reply, I have the honor to confirm that the provisions set forth in the note are acceptable to the Government of Iceland.

Bjarni Benediktsson

The American Legation,
Reykjavík

Erindaskipti þessi gengu í gildi við undirskrift, en hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 147. *Reykjavík, 9. október 1952 og 1. október 1953.*

Breytingar á samningi um efnahagssamvinnu dags. 3. júlí 1948, með erindaskiptum.

Exchange of Notes Amending the Economic Cooperation Agreement, signed on 3 July 1948.

I.

Erindi sendiherra Bandaríkja Ameríku til utanríkisráðherra Íslands.

AMERICAN LEGATION

No. 57.

Reykjavík, October 9, 1952

Excellency:

I have the honor to refer to the conversations which have recently taken place between Representatives of our two Governments relating to the Economic Cooperation Agreement between the United States of America and the Republic of Iceland signed at Reykjavik on July 3, 1948, and to the enactment into law of Public Law 400, 82nd Congress, amending the Economic Cooperation Act of 1948 and the Mutual Security Act of 1951. I also have the honor to confirm the understandings reached as a result of these conversations as follows:

1. Whenever reference is made in the said Economic Cooperation Agreement as amended to the Mutual Security Act of 1951, or to the Economic Cooperation Act of 1948, such reference shall be construed as meaning such acts as heretofore amended.

2. The phrase "five percent of each deposit", appearing in article IV paragraph 4 of the said Economic Cooperation Agreement shall be changed to "ten percent of each deposit." The application of this provision shall be in accordance with the provisions

set forth in the letter dated July 8, 1952, from the Mutual Security Agency Mission to the Icelandic Minister of Commerce.

Upon receipt of a note from your Government indicating that the foregoing understandings are acceptable to the Icelandic Government, the Government of the United States of America will consider that this note and your reply thereto constitute an agreement between the two governments on this subject.

Please accept, Excellency, the assurances of my highest consideration.

Edward B. Lawson

His Excellency
The Minister for Foreign Affairs of Iceland

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til sendiherra Bandaríkja Ameríku.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
REYKJAVÍK

October 1, 1953

Excellency:

With a Note dated October 9, 1952, Your Excellency confirmed the undstandings, reached as a result of conversations which had recently taken place between Representatives of our two Governments relating to the Economic Cooperation Agreement between the United States of America and the Republic of Iceland signed at Reykjavik on July 3, 1948, and to the enactment into law of Public Law 400, 82nd Congress, amending the Economic Cooperation Act of 1948 and the Mutual Security Act of 1951 as follows:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

The Government of Iceland confirms that the foregoing understandings are acceptable and the Government will consider that this Note and your Note of October 9, 1952 constitute an agreement between the two Governments on this subject.

Please accept, Excellency, the assurances of my highest consideration.

Kristinn Guðmundsson

His Excellency Edward B. Lawson
Minister of the United States of America,
Reykjavík

Breytingar þessar gengu í gildi 1. október 1953, en erindaskiptin hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 148. *Reykjavík, 5. maí 1951.*

Varnarsamningur á grundvelli Norður-Atlantshafssamningsins.

Defense Agreement Pursuant to the North Atlantic Treaty.

Inngangsorð.

Þar sem Íslendingar geta ekki sjálfir varið land sitt, en reynslan hefur sýnt, að varnarleysi lands stofnar öryggi þess sjálfs og friðsamra nágranna þess í voða, og þar sem tvísýnt er um alþjóðamál, hefur Norður-Atlantshafsbandalagið farið þess á leit við Ísland og Bandaríkin, að þau geri ráðstafanir til, að látin verði í té aðstaða á Íslandi til varnar landinu og þar með einnig til varnar svæði því, sem Norður-Atlantshafssamningurinn tekur til, með sameiginlega viðleitni aðila Norður-Atlantshafssamningsins til að varðveita frið og öryggi á því svæði fyrir augum. Samningur sá, sem hér fer á eftir, hefur verið gerður samkvæmt þessum tilmælum.

1. gr.

Bandaríkin mun fyrir hönd Norður-Atlantshafsbandalagsins og samkvæmt skuldbindingum þeim, sem þau hafa tekizt á hendur með Norður-Atlantshafssamningnum, gera ráðstafanir til varnar Íslandi með þeim skilyrðum, sem greinir í samningi þessum. Í þessu skyni og með varnir á svæði því, sem Norður-Atlantshafssamningurinn tekur til, fyrir augum, lætur Ísland í té þá aðstöðu í landinu, sem báðir aðilar eru ásáttir um, að sé nauðsynleg.

2. gr.

Ísland mun afla heimildar á landsvæðum og gera aðrar nauðsynlegar ráðstafanir til þess, að í té verði látin aðstaða sú, sem veitt er með samningi þessum, og ber Bandaríkjunum eigi skylda til að greiða Íslandi, íslenzkum þegnum eða öðrum mönnum gjald fyrir það.

Preamble

Having regard to the fact that the people of Iceland cannot themselves adequately secure their own defenses, and whereas experience has shown that a country's lack of defenses greatly endangers it security and that of its peaceful neighbors, the North Atlantic Treaty Organization has requested, because of the unsettled state of world affairs that the United States and Iceland in view of the collective efforts of the parties to the North Atlantic Treaty to preserve peace and security in the North Atlantic Treaty area, make arrangements for the use of facilities in Iceland in defense of Iceland and thus also the North Atlantic Treaty area. In conformity with this proposal the following agreement has been entered into.

Article 1

The United States on behalf of the North Atlantic Treaty Organization and in accordance with its responsibilities under the North Atlantic Treaty will make arrangements regarding the defense of Iceland subject to the conditions set forth in this Agreement. For this purpose and in view of the defense of the North Atlantic Treaty area, Iceland will provide such facilities in Iceland as are mutually agreed to be necessary.

Article II

Iceland will make all acquisitions of land and other arrangements required to permit entry upon and use of facilities in accordance with this Agreement, and the United States shall not be obliged to compensate Iceland or any national of Iceland or other person for such entry or use.

3. gr.

Það skal vera háð samþykki Íslands, hverrar þjóðar menn eru í varnarliðinu, svo og með hverjum hætti það tekur við og hagnýtir þá aðstöðu á Íslandi, sem veitt er með samningi þessum.

4. gr.

Það skal háð samþykki íslenzku ríkisstjórnarinnar, hversu margir menn hafa setu á Íslandi samkvæmt samningi þessum.

5. gr.

Bandaríkin skulu framkvæma skyldur sínar samkvæmt samningi þessum þannig, að stuðlað sé svo sem frekast má vera að öryggi íslenzku þjóðarinnar og skal ávallt haft í huga, hve fámennir Íslendingar eru, svo og það, að þeir hafa ekki öldum saman vanizt vopnaburði. Ekkert ákvæði þessa samnings skal skýrt þannig, að það raski úrslitayfirráðum Íslands yfir íslenzkum málefnum.

6. gr.

Samningur sá, er gerður var hinn 7. október 1946 milli Íslands og Bandaríkjanna um bráðabirgðaafnot af Keflavíkurflugvelli, fellur úr gildi við gildistöku samnings þessa, og mun Ísland þá taka í sínar hendur stjórn og ábyrgð á almennri flugstarfsemi á Keflavíkurflugvelli. Ísland og Bandaríkin munu koma sér saman um viðeigandi ráðstafanir varðandi skipulag á rekstri flugvallarins til þess að samræma starfsemi þar því, að hann er jafnframt notaður í þágu varna Íslands.

7. gr.

Hvor ríkisstjórnin getur, hvenær sem er, að undanfarinni tilkynningu til hinnar ríkisstjórnarinnar, farið þess á leit við ráð Norður-Atlantshafsbandalagsins, að það endurskoði, hvort lengur þurfi á að halda framangreindri aðstöðu, og geri tillögur til beggja ríkisstjórnanna um það, hvort samningur þessi skuli gilda áfram. Ef slík málaleitan um endurskoðun leiðir ekki til þess, að ríkisstjórn-

Article III

The national composition of forces, and the conditions under which they may enter upon and make use of facilities in Iceland pursuant to this Agreement, shall be determined in agreement with Iceland.

Article IV

The number of personnel to be stationed in Iceland pursuant to this Agreement shall be subject to the approval of the Icelandic Government.

Article V

The United States in carrying out its responsibilities under this Agreement shall do so in a manner that contributes to the maximum safety of the Icelandic people, keeping always in mind that Iceland has a sparse population and has been unarmed for centuries. Nothing in this Agreement shall be so construed as to impair the ultimate authority of Iceland with regard to Icelandic affairs.

Article VI

The Agreement of October 7, 1946, between the United States and Iceland for interim use of Keflavik Airport shall terminate upon the coming into force of this Agreement whereupon Iceland will assume direction of and responsibility for civil aviation operations at Keflavik Airport. The United States and Iceland will negotiate appropriate arrangements concerning the organization of the Airport to coordinate the operation thereof with the defense of Iceland.

Article VII

Either Government may at any time, on notification to the other Government, request the Council of the North Atlantic Treaty Organization to review the continued necessity for the facilities and their utilization, and to make recommendations to the two Governments concerning the continuation of this Agreement. If no understanding between the two Governments is reached as a result

irnar verði ásáttar innan sex mánaða, frá því að málaleitunin var borin fram, getur hvor ríkisstjórnin, hvenær sem er eftir það, sagt samningnum upp, og skal hann þá falla úr gildi tólf mánuðum síðar. Hvenær sem atburðir þeir verða, sem 5. og 6. gr. Norður-Atlantshafssamningsins tekur til, skal aðstaða sú, sem veitt er með samningi þessum, látin í té á sama hátt. Meðan aðstaðan er eigi notuð til hernaðarþarfa, mun Ísland annað hvort sjálft sjá um nauðsynlegt viðhald á mannvirkjum og útbúnaði eða heimila Bandaríkjunum að annast það.

of such request for review within a period of six months from the date of the original request, either Government may at any time thereafter give notice of its intention to terminate the Agreement, and the Agreement shall then cease to be in force twelve months from the date of such notice. Whenever the contingency provided for in Articles 5 and 6 of the North Atlantic Treaty shall occur, the facilities, which will be afforded in accordance with this Agreement shall be available for the same use. While such facilities are not being used for military purposes, necessary maintenance work will be performed by Iceland or Iceland will authorize its performance by the United States.

8. gr.

Samningur þessi er gerður á íslenzku og á ensku, og eru báðir textar jafngildir. Hann gengur í gildi, er hann hefur verið undirritaður af réttum yfirvöldum Íslands og Bandaríkjanna og ríkisstjórn Íslands hefur afhent ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku tilkynningu um, að samningurinn hafi verið fullgiltur af Íslands hálfu.

Article VIII

After signature by the appropriate authorities of the United States and Iceland, this Agreement, of which the English and Icelandic texts are equally authentic, shall come into force on the date of receipt by the Government of the United States of America of a notification from the Government of Iceland of its ratification of the Agreement.

Gert í Reykjavík, hinn 5. maí 1951.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:

Bjarni Benediktsson,
utanríkisráðherra Íslands.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Bandaríkja Ameríku:

Edward B. Lawson,
sérlegur sendiherra og ráðherra með umboði fyrir Bandaríki Ameríku á Íslandi.

Done at Reykjavik,
the fifth day of May 1951.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 64, dags. 23. maí 1951 og þar skýrt frá því að hann hafi verið "fullgiltur af handhöfum valds forseta Íslands hinn 5. maí 1951 og gekk hann í gildi samdægurs."

Hinn 24. maí voru síðan gefin út "bráðabirgðalög um lagagildi varnarsamnings milli Íslands og Bandaríkjanna og um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess" og voru þau staðfest sem lög frá Alþingi nr. 110, dags. 19. desember 1951. Var varnarsamningurinn og samningurinn um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna (sjá samning nr. 149) prentaðir sem fylgiskjöl með þeim lögum.

Nr. 149. *Reykjavík, 8. maí 1951.*

Viðbætir (við varnarsamning á grundvelli Norður-Atlantshafssamningsins) um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess.

Annex (to the Defense Agreement pursuant to the North-Atlantic Treaty) on the Status of United States Personnel and Property.

1. gr.

Í viðbæti þessum taka orðin „lið Bandaríkjanna" yfir liðsmenn í herliði Bandaríkjanna og starfslið, sem herliðinu fylgir og er í þjónustu þess, enda hafi menn þessir hvorki ríkisfang né fasta búsetu á Íslandi, heldur dveljist þar vegna framkvæmda á samningi þessum.

2. gr.

1. a. Herdómstólar Bandaríkjanna skulu aldrei hafa lögsögu á Íslandi yfir íslenzkum ríkisborgurum eða öðrum mönnum, sem ekki lúta herlögum Bandaríkjanna.
   b. Liði Bandaríkjanna og skylduliði liðsmanna á Íslandi ber að virða íslenzk lög og hafast ekkert það að, sem fer í bága við anda þessa samnings, og einkum skulu þeir forðast að hafa nokkur afskipti af íslenzkum stjórnmálum. Bandaríkin muni gera viðeigandi ráðstafanir í þessu skyni.
2. Innan marka þessarar greinar:
   a. hafa hervöld Bandaríkjanna heimild til að fara með á Íslandi hvers konar lögsögu og eftirlit, sem lög Bandaríkjanna veita þeim, yfir þeim mönnum, sem lúta herlögum Bandaríkjanna;
   b. hafa íslenzk stjórnvöld lögsögu yfir mönnum í liði Bandaríkjanna, að því er varðar brot, sem framin eru á Íslandi og refsiverð eru að íslenzkum lögum.
3. a. Hervöld Bandaríkjanna skulu ein fara með lögsögu yfir mönnum, sem lúta herlögum Bandaríkjanna, að því er varðar brot gegn öryggi Bandaríkjanna, en ekki öryggi Íslands, svo og að því er varðar öll brot, sem refsiverð eru að lögum Bandaríkjanna, en ekki lögum Íslands.
   b. Íslenzk stjórnvöld skulu ein fara með lögsögu yfir mönnum í liði Bandaríkjanna, að því er varðar brot gegn öryggi Íslands, en ekki öryggi Bandaríkjanna, svo og að því er varðar öll brot, sem refsiverð eru að lögum Íslands, en ekki lögum Bandaríkjanna.
   c. Til brota gegn öryggi Íslands eða Bandaríkjanna teljast:
      1. Landráð.
      2. Skemmdarverk, njósnir og brot á hvers konar lögum, er varða leyndarmál íslenzka ríkisins eða Bandaríkjanna, eða leyndarmál, er varða varnir Íslands eða Bandaríkjanna.
4. Nú ber rétt lögsögu undir bæði ríkin, og skulu þá eftirfarandi reglur gilda:
   a. Hervöld Bandaríkjanna skulu hafa forrétt til lögsögu yfir mönnum í liði Bandaríkjanna, að því er varðar:
      1. brot, er einungis beinast gegn eignum Bandaríkjanna eða gegn manni í liði Bandaríkjanna, skylduliði hans eða eignum þeirra;
      2. brot, sem drýgð eru í sambandi við framkvæmd starfsskyldu.
   b. Íslenzk stjórnvöld hafa forrétt til lögsögu í öllum málum vegna annarra brota.

c. Nú hyggst sá aðili, er forrétt til lögsögu hefur, hvort heldur er Ísland eða Bandaríkin, að fara ekki með hana, og skal þá sú niðurstaða tilkynnt hinum aðilanum, svo fljótt sem verða má. Sá aðili, er forrétt hefur, hvort heldur eru íslenzk stjórnvöld eða stjórnvöld Bandaríkjanna, skal taka til vinsamlegrar athugunar beiðni hins aðilans um, að horfið sé frá lögsögu, þegar sá aðili telur það mjög miklu máli skipta.

5. Stjórnvöld Bandaríkjanna skulu eigi framkvæma dauðadóma á Íslandi.

6. a. Íslenzk stjórnvöld og stjórnvöld Bandaríkjanna skulu veita hvor öðrum aðstoð við handtöku manna úr liði Bandaríkjanna eða skylduliði slíkra manna, sem drýgja brot á Íslandi, svo og við afhendingu þeirra til stjórnvalda þess aðila, sem fer með lögsögu samkvæmt framanskráðum ákvæðum.

b. Íslenzk stjórnvöld skulu tilkynna hervöldum Bandaríkjanna tafarlaust, er maður í liði Bandarikjanna hefur verið handtekinn á Íslandi eða maður úr skylduliði hans.

c. Nú er sökunautur, sem íslenzk stjórnvöld hafa lögsögu yfir, í gæzlu hjá stjórnvöldum Bandaríkjanna, og skal hann þá vera þar áfram, unz íslenzk stjórnvöld hefja saksókn gegn honum.

7. a. Nú er maður í liði Bandaríkjanna sóttur til sakar um brot, og skulu þá þau íslenzk og bandarísk stjórnvöld, er í hlut eiga, veita hvor öðrum aðstoð við nauðsynlega rannsókn á brotinu og saksókn gegn sökunaut.

b. Nú fara Bandaríkin með lögsögu í máli, og skulu þá íslenzk stjórnvöld gera nauðsynlegar ráðstafanir til, að tryggð sé návist og fengnar skýrslur íslenzkra þegna og manna á Íslandi utan samningssvæðanna, annarra en manna úr liði Bandaríkjanna og skylduliði þeirra. Nú er nauðsynlegt samkvæmt lögum Bandaríkjanna, að bandarísk yfirvöld taki sjálf skýrslur af íslenzkum þegnum, og munu þá íslenzk stjórnvöld gera allar þær ráðstafanir, sem unnt er, til þess að slíkir þegnar komi til skýrslugjafar í viðurvist íslenkzkra yfirvalda á þeim stöðum, sem þau kveða á um.

Nú ber brot undir lögsögu íslenzkra stjórnvalda, og munu þá hervöldin með sama hætti annast öflun sönnunargagna hjá mönnum í liði Bandaríkjanna og skylduliði þeirra.

c. Stjórnvöld Íslands og Bandaríkjanna skulu gefa hvor öðrum skýrslur um árangur hvers konar rannsóknar og saksóknar í málum, þar sem lögsögu getur borið undir hvorn aðila sem er.

8. Nú hefur maður í liði Bandaríkjanna eða maður úr skylduliði hans verið sóttur til sakar af stjórnvöldum Bandaríkjanna og verið sýknaður eða verið sakfelldur og er að taka út refsingu eða hefur þegar tekið hana út, og skal þá íslenzkum stjórnvöldum eigi heimilt að sækja hann til sakar fyrir það brot.

9. Þegar maður í liði Bandaríkjanna eða maður úr skylduliði hans er sóttur til sakar og íslenzk stjórnvöld fara með lögsögu, á hann rétt á því:

a. að rannsókn og saksókn sé hraðað;

b. að fá vitneskju fyrir upphaf saksóknar um sakargiftir á hendur honum;

c. að hann og vitni, sem bera gegn honum, séu samspurð;

d. að vitnum, sem kunna að geta borið honum í hag og eru innan íslenzkrar lögsögu, sé gert skylt að bera vætti;

e. að hæfur málflutningsmaður sé skipaður verjandi hans, enda ráði hann vali hans, ef hann óskar þess;

f. að hæfur dómtúlkur sé tilkvaddur, ef hann telur þess þörf; og

g. að hafa samband við fulltrúa ríkisstjórnar sinnar og, ef dómreglur leyfa það, að sá fulltrúi sé viðstaddur réttarhöldin.

10. Liði Bandaríkjanna er rétt að fara með lögregluvald á samningassvæðunum og gera allar viðeigandi ráðstafanir til að halda þar uppi aga, allsherjarreglu og öryggi. Utan samningssvæðanna mega menn úr liði Bandaríkjanna hafa með höndum lögreglustörf, eftir því sem um semst við íslenzk stjórnvöld, í samvinnu við þau og einungis að svo miklu leyti, sem það er nauðsynlegt til að halda uppi aga og reglu meðal manna úr liði Bandaríkjanna og manna úr skylduliði þeirra.

Þegar menn úr liði Bandaríkjanna hafa slíka samvinnu við íslenzk yfirvöld, fara þau ein með yfirráð yfir íslenzkum þegnum og öðrum mönnum á Íslandi og eignum þeirra í öllum málum, er varða uppihald reglu og aga utan samningssvæðanna samkvæmt ofanskráðu. Þetta tekur þó eigi til manna úr liði Bandaríkjanna, manna úr skylduliði slíkra manna og þeirra starfsmanna verktaka Bandaríkjanna, sem ekki eru íslenzkir þegnar.

3. gr.

1. Íslenzk yfirvöld skulu gera eitt af tvennu:
   a. taka gild, án þess að ökupróf fari fram eða gjald sé greitt, venjuleg ökuskírteini eða hermannaökuskírteini, sem gefin eru út af Bandaríkjunum eða fylkjum þeirra, til handa mönnum í liði Bandaríkjanna eða mönnum í skylduliði þeirra, eða
   b. gefa út, án ökuprófs eða gjalds, íslenzk ökuskírteini handa mönnum í liði Bandaríkjanna eða mönnum í skylduliði þeirra, enda hafi þeir skírteini frá Bandaríkjunum eða fylkjum þeirra.
2. Yfirvöld Bandaríkjanna munu í samvinnu við íslenzk yfirvöld gefa út rækilegar leiðbeiningar til manna í liði Bandaríkjanna og manna í skylduliði þeirra um íslenzka umferðarlöggjöf og reglur og leggja fyrir þá að hlýða þeim í einu og öllu.

4. gr.

1. Hermenn í liði Bandaríkjanna skulu að jafnaði vera einkennisklæddir.
2. Ökutæki, sem notuð eru af liði Bandaríkjanna, skulu merkt skrásetningartölu og glöggu þjóðernisauðkenni.
3. Yfirvöld Bandaríkjanna munu afhenda íslenzkum yfirvöldum skrá yfir öll ökutæki, skrásetningartölu þeirra og eigendur.

5. gr.

Liði Bandaríkjanna á Íslandi er heimilt að bera vopn á samningssvæðunum, svo sem þörf krefur, til framkvæmdar á skyldustörfum. Utan samningssvæðanna má liðið einungis bera vopn við framkvæmd skyldustarfa eða vegna hernaðarþarfa, nema rétt íslenzk stjórnvöld samþykki annað.

6. gr.

1. Menn í liði Bandaríkjanna og skyldulið þeirra mega kaupa á Íslandi vörur til sjálfs sín neyzlu og þá þjónustu, sem þeir þarfnast, með sömu kjörum og íslenzkir þegnar.
2. Vörur, sem keyptar eru á Íslandi og lið Bandaríkjanna þarfnast sér til viðurværis, skulu að jafnaði keyptar fyrir atbeina þeirrar umsýslustofnunar íslenzka ríkisins, sem af Íslands hálfu er til þess nefnd, til að koma í veg fyrir, að slík kaup hafi skaðleg áhrif á hagkerfi Íslands.
3. Þar til bær íslenzk stjórnvöld munu, þegar þörf krefur, segja til, er kaup á tilteknum vörum, sem greindar eru í töluliðunum 1 og 2 að ofan, skulu takmörkuð eða bönnuð, og munu yfirvöld Bandaríkjanna taka fullt tillit til slíkrar málaleitunar.

4. Bandaríkin æskja þess að ráða hæfa íslenzka borgara, eftir því sem föng eru á, til starfa í sambandi við samning þennan. Að svo miklu leyti sem Ísland kann að samþykkja ráðningu íslenzkra borgara til starfa hjá liði Bandaríkjanna, skal slík starfsráðning framkvæmd með aðstoð og um hendur þess eða þeirra fyrirsvarsmanna, sem af Íslands hálfu eru til þess kvaddir. Ráðningarkjör og vinnuskilyrði, einkum vinnulaun, launauppbætur og öryggisráðstafanir við vinnu, skulu fara að íslenzkum lögum og venjum.
5. Ísland og Bandaríkin munu hafa samvinnu um að uppræta og koma í veg fyrir hvers konar ólöglega starfsemi, svo og afstýra athöfnum, sem óheppileg áhrif hafa á íslenzkt hagkerfi.

7. gr.

1. Nú dvelst á Íslandi maður í liði Bandaríkjanna, maður í skylduliði slíks manns eða starfsmaður, sem ekki er íslenzkur þegn, en ráðinn hefur verið til starfa vegna framkvæmda samkvæmt samningi þessum og er þar einungis vegna þess starfa, og skal þá slík dvöl um stundarsakir hvorki talin heimilisfang né búseta og skal ekki út af fyrir sig skapa honum skattskyldu á Íslandi, hvorki að því er varðar tekjur né eignir, sem hann aflar þar eða á þar vegna téðrar dvalar sinnar. Eigi skal heldur taka dánargjöld af búi slíks aðila.
2. Enginn Bandaríkjaþegn eða félag, stofnað samkvæmt lögum Bandaríkjanna, sem heimilisfang á í Bandaríkjunum, skal greiða tekjuskatt á Íslandi af tekjum, sem aflað er með samningi við Bandaríkin í sambandi við framkvæmdir samkvæmt samningi þessum.
3. Enga skatta, gjöld eða aðrar álögur skal leggja á efni, útbúnað, birgðir eða vörur, þ. á m. persónulega muni, búsmuni, bifreiðar í einkaeign og fatnað, sem flutt hefur verið til Íslands í sambandi við framkvæmdir samkvæmt samningi þessum. Engan slíkan skatt, gjöld eða álögur skal leggja á eignir, sem stjórnvöld Bandaríkjanna afla á Íslandi til afnota fyrir Bandaríkin, umsýsluaðila sína eða lið, sem dvelst á Íslandi einungis í sambandi við framkvæmdir samkvæmt samningi þessum.

8. gr.

1. Menn í liði Bandaríkjanna svo og skyldulið þeirra skulu, nema öðruvísi sé ákveðið berum orðum í samningi þessum, lúta lögum þeim og reglugerðum, sem tollyfirvöld Íslands framkvæma. Einkanlega skal íslenzkum tollyfirvöldum heimilt, samkvæmt almennum ákvæðum íslenzkra laga og reglugerða, að leita á mönnum úr liði Bandaríkjanna og skylduliði þeirra svo og á verktökum Bandaríkjanna og mönnum í þeirra þjónustu, sem ekki eru íslenzkir þegnar, skoða farangur þeirra og ökutæki og leggja hald á muni samkvæmt ákvæðum slíkra laga og reglugerða.
2. Eigi skal tollskoða innsigluð opinber skjöl. Sérstakir sendiboðar, sem flytja slík skjöl, skulu án tillits til stöðu sinnar hafa meðferðis hverju sinni fyrirmæli um ferð sína. Fyrirmæli þessi skulu sýna tölu bréfa, er þeir hafa meðferðis, og geyma vottorð þess efnis, að þau séu einungis opinber skjöl.
3. Hervöld Bandaríkjanna mega flytja inn tollfrjálst útbúnað handa liði sínu og hæfilegt magn vista, birgða og annars varnings til nota fyrir liðsmenn eina og skyldulið þeirra svo og fyrir verktaka Bandaríkjanna og menn í þeirra þjónustu, sem eigi eru íslenzkir þegnar. Þessi tollfrjálsi innflutningur skal háður því skilyrði, að afhent sé, auk tollskjalanna á tollskrifstofu á innflutningsstað, yfirlýsing, undirrituð af þar til bærum fyrirsvarsmanni liðs Bandaríkjanna. Afhenda skal íslenzkum tollyfirvöldum skrá yfir þá fyrirsvarsmenn, sem heimild hafa fengið til að undirrita slíkar yfirlýsingar, svo og sýnishorn af nafnritun þeirra og stimplum, er nota skal.

4. Menn úr liði Bandaríkjanna og skyldulið þeirra mega, þegar þeir koma fyrsta sinn til Íslands til að taka við starfa sínum þar, flytja tollfrjálst persónulega muni sína og húsgögn til afnota, meðan á starfa þeirra stendur þar.
5. Menn úr liði Bandaríkjanna og skyldulið mega flytja inn einkabifreiðar og bifhjól til sjálfs sín nota, meðan þeir dveljast á Íslandi.
6. Nú flytja menn úr liði Bandaríkjanna eða skyldulið þeirra inn aðrar vörur en þær, sem greindar eru í töluliðum 4 og 5 þessarar greinar, þar með taldar sendingar fyrir atbeina pósthúsa Bandaríkjanna, og skal þá slíkur innflutningur ekki samkvæmt þessari grein undanþeginn tolli eða öðrum skilyrðum.
7. Nú hafa vörur verið fluttar inn tollfrjálst samkvæmt töluliðum 3, 4 og 5 að ofan, og skal þá með fara sem hér segir:
   a. Slíkar vörur má flytja út aftur óhindrað, enda sé yfirlýsing, sem gefin hefur verið út samkvæmt 3. tölulið sýnd á tollskrifstofu, ef um er að tefla innflutning samkvæmt þeim tölulið. Tollyfirvöld mega samt ganga úr skugga um, að endurútfluttar vörur séu í samræmi við yfirlýsingu, er út kann að hafa verið gefin, og að þær hafi raunverulega verið fluttar inn með þeim hætti, er segir í töluliðunum 3, 4 og 5.
   b. Slíkar vörur skulu eigi látnar af hendi á Íslandi, hvorki með sölu, að gjöf né í skiptum. Þó má, er sérstaklega stendur á, veita heimild til slíkrar afhendingar með þeim skilyrðum, er tollyfirvöld setja (t. d. um greiðslu á tolli og gjöldum og um að gætt sé fyrirmæla um eftirlit með verzlun og gjaldeyri). Yfirvöld Bandaríkjanna munu, svo sem unnt er, setja og framkvæma fyrirmæli, er miða að því að koma í veg fyrir, að einstökum mönnum í liði Bandaríkjanna, skylduliði þeirra og mönnum í þjónustu verktaka Bandaríkjanna séu seldar eða afhentar umfram persónulegar þarfir sínar vörur, sem yfirvöld Bandaríkjanna flytja tollfrjálst til Íslands, hvernig svo sem þeim innflutningi er háttað, enda sé um að tefla vörur, sem yfirvöld Bandaríkjanna í samráði við íslenzk stjórnvöld telja mest líkindi til, að verði seldar, gefnar eða látnar af hendi í skiptum á Íslandi.
8. Vörur, sem keyptar eru á Íslandi, skulu einungis fluttar út þaðan samkvæmt þeim reglum, er gilda á Íslandi.
9. Af Íslands hálfu skulu gerðar sérstakar ráðstafanir til þess, að látið sé af hendi án greiðslu tolla og gjalda eldsneyti, olía og smurningsolíur til afnota fyrir opinber ökutæki, flugvélar og skip liðs Bandaríkjanna og verktaka þeirra, sem eigi eru íslenzkir þegnar.
10. Í töluliðunum 1—8 í grein þessari tekur orðið „tollur“ yfir tolla og hvers konar önnur gjöld, sem greiða ber af innflutningi eða útflutningi.
11. Íslenzk tollyfirvöld og fjármála geta gert það að skilyrði fyrir hvers konar undanþágu eða tilhliðrun, að því er varðar tolla og gjöld samkvæmt samningi þessum, að gætt sé þeirra reglna, er þau telja nauðsynlegar til þess að koma í veg fyrir misnotkun.

9. gr.

1. Tolla- og fjármálayfirvöld Íslands og Bandaríkjanna skulu veita hvor öðrum aðstoð við rannsókn og öflun skýrslna til að koma í veg fyrir brot gegn lögum og reglugerðum um tolla og fjármál.
2. Hervöld Bandaríkjanna skulu láta í té þá aðstoð, sem þeim er unnt, til að tryggja það, að vörur, sem íslenzkum tollyfirvöldum og fjármála er rétt að leggja hald á, séu þeim afhentar.
3. Hervöld Bandaríkjanna skulu láta í té alla þá aðstoð, sem þeim er unnt, til að tryggja greiðslu tolla, gjalda, sekta og upptæks fjár úr hendi manna í liði Bandaríkjanna eða skylduliði þeirra.

4. Nú leggja íslenzk yfirvöld hald á opinber ökutæki og muni Bandaríkjaliðs vegna brots gegn íslenzkum lögum og reglugerðum um tolla og fjármál, og skulu þá ökutæki þessi og munir afhentir réttum hervöldum Bandaríkjanna.

10. gr.

Lið Bandaríkjanna, menn í því, svo og skyldulið þeirra, skulu hlýða íslenzkri gjaldeyrislöggjöf. Rétt yfirvöld Íslands og Bandaríkjanna skulu koma sér saman um sérstakar ráðstafanir til að afstýra því, að laun séu greidd í bandarískum gjaldeyri, svo og ráðstafanir til að heimila liði Bandaríkjanna að afla íslenzks gjaldeyris á skráðu gengi og að fá hæfilegum fjárhæðum þess gjaldeyris breytt í erlendan gjaldeyri, er þeir hverfa af Íslandi.

11. gr.

Ríkisstjórn Íslands mun veita liði hvers þess ríkis, sem aðili er að Norður-Atlantshafssamningnum og þess æskir, þegar það lið dvelst á Íslandi, þau réttindi, sem liði Bandaríkjanna eru veitt í undanfarandi greinum þessa viðbætis.

12. gr.

1. a. Bandaríkun munu eigi gera kröfu til skaðabóta á hendur ríkisstjórn Íslands fyrir tjón, sem starfsmenn íslenzku ríkisstjórnarinnar valda á eignum, sem Bandaríkin eiga og lið þeirra notar, eða á lífi og limum manna úr Bandaríkjaliði.

   b. Ríkisstjórn Íslands mun ekki gera kröfu til skaðabóta á hendur Bandaríkjunum fyrir tjón á eignum íslenzka ríkisins á samningssvæðunum og mun ekki gera kröfur á hendur Bandaríkjunum, heldur bæta sjálf tjón á lífi og limum starfsmanna íslenzku ríkisstjórnarinnar, sem verða kann á samningssvæðunum, þegar slíkur starfsmaður er þar vegna starfsskyldu sinnar að áliti fulltrúa, er Ísland og Bandaríkin skipa, og slíkt tjón á eignum, lífi eða limum hefur orðið af völdum manns úr liði Bandaríkjanna. Ríkisstjórn Íslands mun ekki heldur gera kröfu til skaðabóta fyrir tjón á eign íslenzka ríkisins eða tjón á lífi eða limum starfsmanna íslenzka ríkisins, er maður úr liði Bandaríkjanna veldur utan samningssvæðanna, enda telji skipaðir fulltrúar Íslands og Bandaríkjanna, að eignin hafi, er tjónið varð, verið notuð eða starfsmaðurinn verið að verki í sambandi við framkvæmd samnings þessa.

   c. Ísland og Bandaríkin munu eigi gera kröfur til skaðbóta hvort á hendur öðru fyrir tjón á skipum, sem Ísland eða Bandaríkin eigi, er slík skip eru notuð í sambandi við framkvæmdir samkvæmt samningi þessum, án tillits til þess, hvar slíkt tjón verður og hvort sem það verður af völdum manns í liði Bandaríkjanna eða starfsmanns íslenzku ríkisstjórnarinnar. Ísland og Bandaríkin munu ekki gera kröfu til björgunarlauna, ef skip það eða farmur, sem bjargað var var í eigu Íslands eða Bandaríkjanna vegna framkvæmdar samnings þessa.

   d. Í þessum tölulið taka orðin „í eigu Bandaríkjanna“, „í eigu Íslands“ og „í eigu Íslands eða Bandaríkjanna“ til skipa, sem Ísland eða Bandaríkin taka á leigu eða taka til hernota eða opinberra nota með leiguskilmálum eða Ísland eða Bandaríkin hafa önnur umráð yfir (nema að því leyti sem ábyrgð á skipunum eða áhætta á tjóni á þeim hvílir á öðrum aðila en Íslandi eða Bandaríkjunum eða vátryggjendum þeirra).

2. Ísland skal samkvæmt þeim ákvæðum sem hér fara á eftir, úrskurða og greiða kröfur, aðrar en samningskröfur, vegna verknaða manna í liði Bandaríkjanna, sem af hlýzt tjón á eignum manna eða stofnana á Íslandi eða tjón á lífi eða limum manna þar, annað en það, er greinir í næsta tölulið hér að framan.

a. Kröfur skulu gerðar, um þær fjallað og samið eða dómur á þær lagður í samræmi við íslenzk lög og reglur um kröfur, er rísa vegna verknaðar starfsmanns íslenzka ríkisins.
b. Íslandi er rétt að kveða á um hverja slíka kröfu, og Ísland skal greiða með innlendum gjaldeyri þá fjárhæð, sem um er samið eða úrskurðuð er.
c. Slík greiðsla eða fullnaðardómur bærs íslenzks dómstóls, þar sem synjað er greiðslu, skal vera bindandi úrslit sakarefnis fyrir Ísland og Bandaríkin.
d. Sérhver krafa, sem Ísland greiðir, skal tilkynnt hervöldum Bandaríkjanna ásamt fullnægjandi skýrslum og gögnum.
e. Kostnaður af fullnægingu krafna samkvæmt stafliðunum hér á undan skal jafnað niður á Ísland og Bandaríkin, svo sem hér segir:
   1. Þar sem Bandaríkin ein bera ábyrgð, skal fjárhæð þeirri, er úrskurðuð hefur verið eða dæmd, skipt í þeim hlutföllum, að Ísland greiði 15% en Bandaríkin 85%.
   2. Þar sem menn í liði Bandaríkjanna og íslenzkir þegnar eiga báðir sök, þá skulu Ísland og Bandaríkin hvort um sig greiða helming hinnar úrskurðuðu eða dæmdu kröfu.
   3. Bandaríkjunum skal á hálfs árs fresti send skýrsla um fjárhæðir þær, sem Ísland hefur greitt síðasta missirið vegna hvers máls ásamt kröfu um endurgreiðslu. Endurgreiðsla skal fara fram, svo fljótt sem unnt er, í íslenzkum gjaldeyri.
f. Eigi skal maður í liði Bandaríkjanna sæta lögsókn vegna kröfu, er rís af verknaði, sem þessi töluliður tekur til.

3. Grein þessi tekur eigi til krafna, sem bornar eru fram af þegnum ríkis, sem á í styrjöld við Bandaríkin, eða af bandalagsríki slíks óvinaríkis, né heldur til krafna, sem eiga rót sína að rekja til styrjaldarverka óvina eða beinlínis eða óbeinlínis til athafna Bandaríkjaliðs í orustu.
4. Hervöld Bandaríkjanna og réttir íslenzkir embættismenn skulu hafa samvinnu um öflun gagna til afnota við sanngjarna dómsmeðferð og afgreiðslu krafna, sem Ísland og Bandaríkin eiga hlut að.
5. Bandaríkin munu afla nauðsynlegrar lagaheimildar til að framkvæma skyldur sínar samkvæmt þessari grein.

Gert í Reykjavík, hinn 8. maí 1951.

Bjarni Benediktsson. Edward B. Lawson.

Svo sem segir í athugasemd við samning nr. 148 voru gefin út bráðabirgðalög nr. 65, dags. 24. maí 1951, um að varnarsamningurinn og viðbætir við hann, sem að ofan er birtur, skuli hafa lagagildi á Íslandi. Var hann prentaður sem fylgiskjal með bráðabirgðalögunum og síðan með lögum nr. 110, dags. 19. desember 1951.

Nr. 150. *Reykjavík, 7. og 8. janúar 1952.*

Erindaskipti um gagnkvæmt öryggi.

Exchange of Notes relating to Mutual Security.

I.

Erindi sendifulltrúa Bandaríkja Ameríku til utanríkisráðherra Íslands.

No. 55.

AMERICAN LEGATION
REYKJAVÍK, ICELAND

January 7, 1952

Excellency:

I have the honor to refer to the conversations which have recently taken place between representatives of our two Governments relating to the Economic Cooperation Agreement between the United States of America and Iceland signed at Reykjavik on July 3, 1948, as heretofore amended, and to the enactment by the Congress of the United States of the Mutual Security Act of 1951, Public Law 165, 82nd Congress. I also have the honor to confirm the understandings reached as a result of these conversations, as follows:

The Government of Iceland has expressed its adherence to the purposes and policies of the Economic Cooperation Act of 1948 as heretofore amended, including the statement of purpose contained in Section 2 of the Mutual Security Act of 1951, which recognizes the primary importance of strengthening the mutual security and individual and collective defenses of the free world, developing their resources in the interest of the security and independence and national interest of friendly countries and facilitating the effective participation of those countries in the United Nations system for collective security.

Whenever reference is made in any of the articles of such Economic Cooperation Agreement to the Economic Cooperation Act of 1948, such reference shall be construed as meaning the Economic Cooperation Act of 1948, as heretofore amended.

1. The Government of Iceland hereby confirms that it has agreed to

a) join in promoting international understanding and good will, and maintaining world peace;

b) take such action as may be mutually agreed upon to eliminate causes of international tension;

c) fulfill the military obligations which it has assumed under multilateral or bilateral agreements or treaties to which the United States is a party;

d) make, consistent with its political and economic stability, the full contribution permitted by its manpower, resources, facilities, and general economic condition to the development and maintenance of its own defensive strength and the defensive strength of the free world;

e) take all reasonable measures which may be needed to develop its defense capacities; and

f) take appropriate steps to insure the effective utilization of the economic and military assistance provided by the United States.

2. Sums allocated to the use of the Government of the United States of America pursuant to paragraph 4 of Article IV of the Economic Cooperation Agreement may be used by the Government of the United States of America for its expenditures in any area.

3. In lieu of the date referred to in paragraph 7 of Article IV of the Economic Cooperation Agreement, the amount of unencumbered balances referred to in that paragraph shall be determined as of the date of the termination of the assistance program under this Agreement.

4. Paragraph 6 of Article IV of the Economic Cooperation Agreement shall include expenditures for military production, construction, equipment and material. It shall also include expenditures for the encouragement of emigration from participating countries having permanent surplus manpower areas, particularly the undeveloped and dependent areas, where such manpower can be effectively utilized.

5. The two Governments will establish procedures whereby the Government of Iceland will so deposit, segregate, or assure title to all funds allocated to or derived from any program of assistance undertaken by the Government of the United States so that such funds shall not be subject to garnishment, attachment, seizure or other legal process by any person, firm, agency, corporation, organization or government, when the Government of Iceland is advised by the Government of the United States that any such legal process would interfere with the attainment of the objectives of the program of assistance.

Upon receipt of a note from your Government indicating that the foregoing provisions are acceptable to the Icelandic Government, the Government of the United States of America will consider that this note and your reply thereto constitute an agreement between the two governments on this subject which shall enter into force on the date of your note in reply.

Morris N. Hughes
Chargé d'Affaires ad interim

His Excellency Bjarni Benediktsson
Minister for Foreign Affairs
Reykjavik

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til sendifulltrúa Bandaríkja Ameríku.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
No. 1. REYKJAVÍK

January 8, 1952

Sir,

I have the honor to acknowledge the receipt of Your Note of January 7, 1952, in the following terms:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

On behalf of the Government of Iceland I have the honour to confirm the foregoing understandings as constituting an Agreement between the two Governments which shall enter into force to-day.

I have the honour to renew to you, Sir, the assurances of my high consideration.

Bjarni Benediktsson

Mr. Morris N. Hughes
Chargé d'Affaires ad interim
Legation of the United States of America
Reykjavík

Ofangreind erindi, sem gengu í gildi 8. janúar 1952, hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 151. *Reykjavík, 5. og 18. marz 1952.*

Samningur um undanþágu frá opinberum gjöldum á greiðslur Bandaríkjanna vegna sameiginlegra varna.

Agreement relating to Relief from Taxation of United States Expenditures in Iceland for Common Defense.

I.

Erindi sendiherra Bandaríkja Ameríku til utanríkisráðherra Íslands.

THE FOREIGN SERVICE OF THE UNITED STATES OF AMERICA
AMERICAN LEGATION, REYKJAVÍK, ICELAND

March 5, 1952

Excellency:

I have the honor to call your attention to the recent discussions which have been held between the Government of the United States and the Government of Iceland on the subject of Icelandic taxation insofar as such taxes may affect United States expenditures in Iceland for the common defense. These discussions have culminated in certain understandings which I am pleased to communicate to you for your approval as undertakings of the Icelandic Government.

By the terms of the Annex on the Status of U. S. Personnel and Property of the Icelandic-United States Defence Agreement of May 5, 1951, the Government of Iceland has agreed that no tax will be levied on material, equipment, supplies or goods brought into Iceland in connection with operations under that Agreement. Similarly, the Government of Iceland has also agreed that no tax will be levied on property procured in Iceland by U. S. authorities for the use of the U. S. or its agents or for the use of personnel present in Iceland only in connection with operations under that Agreement.

The Government of Iceland agrees that, with respect to any other U. S. expenditures for equipment, materials, facilities or services for the common defense effort, including such expenditures for any foreign aid program of the U. S., it will provide relief to the U. S. from any taxes which might affect such expenditures. This relief will be afforded to the U. S. Government pursuant to mutually satisfactory arrangements developed by the two governments in consultation.

Tax benefits or exemptions now in effect will be continued, and relief granted pursuant to this note will continue in effect without regard to limitation which may be contained in other agreements previously signed.

Please accept, Excellency, the assurances of my highest consideration.

Edward Lawson

His Excellency Bjarni Benediktsson
Minister for Foreign Affairs
Iceland

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til sendiherra Bandaríkjanna.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
No. 19. REYKJAVÍK

March 18, 1952

Monsieur le Ministre,

I have the honor to acknowldge the receipt of Your Excellency's note, dated March 5, 1952, reading as follows:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

The contents of your note are approved by the Government of Iceland.

Please accept, Excellency, the assurances of my highest consideration.

Bjarni Benediktsson

His Excellency Edward B. Lawson
Minister of the United States of America
Reykjavik

Ofangreind erindi hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 152.

Reykjavik, 4. október og 10. desember 1954.

Samningur um að Ísland kaupi vissan herbúnað, tæki og þjónustu.

Agreement relating to the Purchase of certain Military Equipment, Materials and Services by Iceland.

I.

Erindi staðgengils sendiherra Bandaríkjanna til utanríkisráðherra Íslands.

AMERICAN LEGATION

Reykjavík, October 4, 1954.

Excellency:

I have the honor to refer to the request of Your Excellency's Government to purchase certain military equipment, materials and services from the Government of the United States of America, and to inform Your Excellency that my Government is prepared to enter into discussions concerning sales of this nature under the provisions of Section 106 of the Mutual Security Act of 1954, or any legislation which may supplement or replace that section, and on the following understandings:

1. Such equipment, materials or services as may be acquired from the United States under this Agreement are required by Iceland for and will be used solely to maintain its internal security or its legitimate self-defense and Iceland will not undertake any act of aggression against any other state.

2. The Government of Iceland will not, without the prior consent of the Government of the United States, relinquish title to or possession of any equipment, materials, information or services furnished under this Agreement.

3. The Government of Iceland will protect the security of any article, service or information furnished under this Agreement.

4. The Government of Iceland understands that, prior to the transfer of any item or the rendering of any services under this Agreement, the Government of the United States retains the right to terminate the transaction.

5. It is understood that the terms and conditions of payment to be agreed upon in connection with any sales under this Agreement will be accordance with the provisions of Section 106 of the Mutual Security Act of 1954, or any other applicable United States legislation.

I have the honor to propose that, if these understandings are acceptable to Your Excellency's Government, this note and Your Excellency's reply in concurrence constitute an Agreement between the Government of the United States of America and the Government of Iceland, effective on the date of your reply note.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

Thomas P. Dillon

His Excellency Kristinn Guðmundsson
Minister for Foreign Affairs of Iceland.

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til sendiherra Bandaríkjanna.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
REYKJAVÍK

December 10th, 1954.

Excellency,

I have the honor to acknowledge receipt of Mr. Dillon's Note of October 4, 1954, reading as follows:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

I have the honour to inform Your Excellency that the proposals contained in the Note under reference above are acceptable to the Government of Iceland and that it agrees that Mr. Dillon's Note and this reply shall be regarded as constituting an Agreement between the two Governments in this matter.

I avail myself of this opportunity of renewing to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

Kristinn Guðmundsson

His Excellency John J. Muccio
Minister of the United States of America
Reykjavík.

Ofangreind erindi hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 153. *Reykjavík, 11. og 20. júlí 1955.*

Samningur um skráningu öldutíðna fyrir útvarp vegna varnarliðsins á Íslandi.

Agreement relating to the Registration with the International Frequency Registration Board of Radio Frequencies for the use of the Iceland Defense Force.

Ofangreind erindi hafa ekki verið birt á Íslandi og verða ekki birt hér frekar en aðrir fjarskiptasamningar, en hægt er að fá að sjá þá í skrifstofu póst- og símamálastjóra.

Nr. 154. *Reykjavík, 4. júní 1956.*

Samkomulag um að gildistími áritana á vegabréf vissra ferðamanna, sem ekki teljast útflytjendur, skuli verða framlengdur.

Agreement relating to the Reciprocal Extension of the Validity Period of Visas for Certain Non-Immigrants.

I.

Erindi sendiherra Bandaríkjanna til utanríkisráðherra Íslands.

No. 87 AMERICAN EMBASSY

Reykjavík, June 4, 1956.

Excellency:

Pursuant to instructions from my Government, I have the honor to propose that the Government of Iceland and the Government of the United States of America enter into an agreement according to which, unless special circumstances exist, each Government will hereafter reciprocally issue visas valid for a period of forty-eight months to temporary visitors who are nationals of our respective countries, and according to which each Government will revalidate up to a total period of validity of forty-eight months temporary visitors' visas, previously issued to such nationals, which are about to expire or will have expired less than twelve months before the date of revalidation.

It is suggested that this procedure enter into effect on August 1, 1956. This agreement, it should be noted, would supersede the agreement effected by exchange of notes at Reykjavík on October 1, 1947, and December 9, 1947, but would not disturb the arrangement dated November 3 and December 21, 1925, and June 11, 19 and 21, 1926 between the two Governments whereby all non-immigrant passport visa fees are waived on a reciprocal basis.

Should the Government of Iceland accept the foregoing proposal, the affirmative reply of Your Excellency shall constitute, together with this note, the agreement of the two Governments in this matter.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

John J. Muccio

His Excellency Dr. Kristinn Guðmundsson
Minister for Foreign Affairs
Reykjavík.

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til ambassadors Bandaríkjanna.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
No. 36 REYKJAVÍK

June 4, 1956.

Excellency,

I have the honor to acknowledge receipt of your Note of today's date, which reads as follows:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

In reply, I have the honour to confirm that the Icelandic Government agrees to this proposal and to the suggestion that Your Excellency's Note and this reply shall constitute an agreement between the two Governments.

I avail myself of this opportunity to renew to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

Kristinn Guðmundsson

His Excellency John J. Muccio
Ambassador of the United States of America
Reykjavík.

Utanríkisráðuneytið birti auglýsingu nr. 69, dags. 2. júlí 1956, um samkomulag þetta.

Nr. 155. *Washington, 23 nóvember 1956.*

Samningur um greiðslu á kröfum íslenzkra vátryggingarfélaga.

Agreement regarding the Settlement of Claims of Icelandic Insurance Companies.

Article I

The two Governments agree that the claim of Sjovatryggingarfelag Islands h. f. is meritorious in the sum of 84,703.19 kronur. Claims of the United States against policyholders of that company are meritorious in the sum of 27,982.58 kronur, which latter amount is set off against the former. There remains a net amount of 56,720.61 kronur due Sjovatryggingarfelag Islands h. f.

The two Governments agree that the claim of Trolle and Rothe h. f. (Baltica) is meritorious in the sum of 60,291.36 kronur. Claims of the United States against policyholders of that company are meritorious in the sum of 29,011.97 kronur, which latter amount is set off against the former. There remains a net amount of 31,279.39 kronur due Trolle and Rothe h. f. (Baltica).

The sum of the net amounts due is 88,000 kronur.

Article II

The Congress of the United States will be requested to appropriate the necessary funds to effect payment of this settlement.

Article III

During the course of negotiations leading to this Agreement, representatives of the two Governments have considered claims of the aforementioned insurance companies which grew out of accidents of incidents involving military personnel and equipment of the armed forces of the United States, and policyholders, and vehicles owned by policyholders, of the two Icelandic insurance companies, during the period July 7, 1941 to April 5, 1947, when United States armed forces were present in Iceland under the terms of the Agreement between the United States and Iceland, dated July 1, 1941 (55 Stat. 1547).

Claims of the Government of the United States of America against policyholders of these same insurance companies which resulted from the same or similar incidents have been evaluated, and set off, as shown in Article I of this Agreement.

Article IV

During the course of negotiations leading to this Agreement, the representatives of the two Governments considered, but excluded from the setoff, those claims of the United States against policyholders of these insurance companies for expenses incurred relating to medical expenses, loss of services, burial expenses and gratuity payment in cases involving injury or death of military personnel; which claims are to be regarded as having been taken into account, but waived, under the terms of this Agreement.

Claims of the insurance companies arising out of the Agreement dated July 1, 1941, between the United States and Iceland, supra, which have not hitherto been presented and described in this Settlement are to be regarded as having been waived.

Article V

Upon payment of the amount heretofore agreed upon in settlement of the claims described herein, the Government of the Republic of Iceland discharges and agrees to save harmless the Government of the United States of America, its officials, employees, or agencies and instrumentalities, its nationals or other individuals and organizations, for these and all other claims of these same claimants, which may have arisen out of the Agreement, dated July 1, 1941, between the United States and Iceland, supra.

In witness whereof, the undersigned representatives duly authorized thereto by their respective governments have signed this Agreement.

Done at Washington, in duplicate, this twenty-third day of November, 1956.

For the Government of the United States of America:

C. Burke Elbrick

For the Government of the Republic of Iceland:

Thor Thors

Samningur þessi hefir ekki verið birtur á Íslandi.

Nr. 156. *Reykjavík, 6. desember 1956.*

Samningur um dvöl varnarliðs á Íslandi, um að umræður um endurskoðun á varnarsamningnum frá 1951 verði látnar niðurfalla, og um að stofna íslenzka varnarmálanefnd.

Agreement relating to the Presence of Defense Forces in Iceland, Discontinuing the Discussions for the Revision of the 1951 Defense Agreement and Setting up an Iceland Defense Standing Group.

I.

Erindi ambassadors Bandaríkjanna til utanríkisráðherra Íslands.

No. 45 AMERICAN EMBASSY

Reykjavík, December 6, 1956.

Excellency:

I have the honor to confirm that during the discussions which took place in Reykjavík from November 20 to November 24, 1956, between representatives of the Government of Iceland and representatives of the Government of the United States of America, an understanding was reached as follows:

Recognizing the traditional principles expressed by the Government of Iceland upon its adherence to the North Atlantic Treaty Organization relating to the stationing of forces in Iceland and the fact that final decision as to the presence of the defense forces in Iceland rests with the Government of Iceland, the Governments of Iceland and the United States have held discussions concerning the revision of the Defense Agreement and the withdrawal of the defense force and have reached an understanding that the recent development of the world affairs and the continuing threat to the security of Iceland and the North Atlantic community call for the presence of defense forces in Iceland under the Defense Agreement and therefore decided:

1. That discussions concerning the revision of the Defense Agreement for the purpose of the withdrawal of the Defense Force will be discontinued until notice is given according to paragraph 2 below.
2. That the six-month period of notice provided for in Article VII of the Defense Agreement will start to run when either Government gives notice.
3. That a Standing Group will study defense needs in the light of the development of world conditions and make recommendations to the Governments how to meet these problems.

I have the honor to suggest that the present note and your Excellency's reply in similar terms shall be regarded as constituting an agreement between our two governments to the above effect.

I have the honor to renew to you, Excellency, the assurances of my highest consideration.

John J. Muccio

His Excellency Guðmundur Í. Guðmundsson
The Minister for Foreign Affairs
Reykjavík.

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til ambassadors Bandaríkjanna.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
REYKJAVÍK

Reykjavík, December 6, 1956.

Excellency:

I hereby have the honor to confirm that during the discussions which took place in Reykjavík November 20 to 24, 1956, between representatives of the Government of Iceland and the Government of the United States of America, an understanding was reached as follows:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

I hereby have he honour to suggest that the present note and Your Excellency's reply in similar terms should be regarded as constituting an agreement between the two Governments to the above effect.

I have the honor to renew to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

Guðm. Í. Guðmundsson

His Excellency John J. Muccio
Ambassador of the United States of America
Reykjavík.

III.

Erindi ambassadors Bandaríkjanna til utanríkisráðherra Íslands.

THE FOREIGN SERVICE OF THE UNITED STATES OF AMERICA
THE AMERICAN EMBASSY

No. 46

Reykjavík, December 6, 1956.

Excellency:

I have the honor to refer to my note of today's date relating to the understanding reached by our two governments as a result of the discussions held between our two governments in Reykjavik from November 20 to November 24, 1956, and to suggest the following:

An Iceland Defense Standing Group consisting of not more than three senior representatives of each Government will be constituted for the following purposes:

I. to consult from time to time as to the defense needs of Iceland and the North Atlantic area, to consider arrangements appropriate to meeting such needs, and, taking into account the general political and military situations, to make recommendations to the two governments;

II. to make preparations consistent with military readiness for a broader participation by Icelandic nationals in the performance of functions connected with defense insofar as qualified personnel are available, and to assure the establishment of training programs appropriate to this purpose;

III. to endeavor to resolve general problems of policy with regard to the relations between the Icelandic people and the Defense Force.

I have the honor further to suggest that the present note and your Excellency's reply in similar terms shall be regarded as constituting an agreement between our two governments to the above effect.

I have the honor to renew to you, Excellency, the assurances of my highest consideration.

John J. Muccio

His Excellency Guðmundur Í. Guðmundsson
The Minister for Foreign Affairs
Reykjavík.

IV.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til ambassadors Bandaríkjanna.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
REYKJAVÍK

Reykjavík, December 6, 1956.

Excellency:

With reference to Art. 3 of my note of to-day's date relating to the understanding reached as a result of the discussions in Reykjavik November 20 to 24, 1956, I hereby have the honor to suggest as follows:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

I further have the honor to suggest that the present note and Your Excellency's reply in similar terms should be regarded as constituting an agreement between the two Governments to the above effect.

I have the honor to renew to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

Guðm. Í. Guðmundsson

His Excellency John J. Muccio
Ambassador of the United States of America
Reykjavík.

Erindi þessi hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 157. *Reykjavík, 23. febrúar 1957.*

Samningur um greiðslu kostnaðar af ýmsum menningarskiptum.

Agreements for Financing Certain Educational Exchange Programs.

Þar sem ríkisstjórnir Íslands og Bandaríkja Ameríku

hafa hug á að efla gagnkvæman skilning milli beggja þjóðanna með fræðslustarfsemi, er horfir til aukinnar þekkingar og starfsþjálfunar,

og með því að utanríkisráðherra Bandaríkja Ameríku hefur verið heimilað að

The Government of the United States of America and the Government of Iceland;

Desiring to promote further mutual understanding between the peoples of the United States of America and Iceland by a wider exchange of knowledge and professional talents through educational activities;

Considering that the Secretary of State of the United States of America may enter

gera samning um að veita fé til ýmissar fræðslustarfsemi í íslenzkum gjaldeyri, sem ríkisstjórn Bandaríkjanna hefur til ráðstöfunar í því skyni,

gera þær með sér svofelldan samning:

1. gr.

Komið skal á fót stofnun, er nefnist Menntastofnun Bandaríkjanna á Íslandi "The United States Educational Foundation in Iceland" (hér eftir nefnd „stofnunin") og ríkisstjórnir Íslands og Bandaríkja Ameríku viðurkenna sem stofnun, er sé stofnsett og starfrækt til að auðvelda framkvæmd fræðslustarfsemi, sem kostuð er af fé, er ríkisstjórn Bandaríkjanna gefur stofnuninni kost á úr sjóðum, sem ríkisstjórn Íslands hefur á hendi og ætlaðir eru ríkisstjórn Bandaríkjanna til greiðslu á slíkum kostnaði.

Með þeirri undantekningu, sem getur í 3. gr. samnings þessa, skal stofnunin vera undanþegin ákvæðum Bandaríkjalaga um ráðstöfun á gjaldeyri og gjaldeyrisinnstæðum, vegna framkvæmdar á samningi þessum. Á Íslandi skal líta á fé, sem fram verður lagt samkvæmt samningnum, sem eign erlendrar ríkisstjórnar.

Fé, sem lagt verður fram samkvæmt samningi þessum skal stofnunin eða hver sá aðili, sem ríkisstjórnir Íslands og Bandaríkjanna kunna að koma sér saman um, nota, með þeim skilyrðum og takmörkunum, sem greinir hér á eftir, samkvæmt því, sem fram er tekið í lið 32 (b) í "U.S. Surplus Property Act" frá 1944, með breytingum, til þess að:

1. greiða kostnað við nám, rannsóknir, kennslu og aðra fræðslustarfsemi, sem borgarar Bandaríkjanna rækja eða stunda í æðri skólum og menntastofnunum á Íslandi, eða íslenzkir ríkisborgarar rækja eða stunda í bandarískum æðri skólum og menntastofnunum utan Bandaríkjanna, Hawiieyja, Alaska (þar með taldar

into an agreement for financing certain educational exchange programs from the currency of Iceland held or available for expenditure by the United States for such purposes;

Have agreed as follows:

Article 1

There shall be established a foundation to be known as the United States Educational Foundation in Iceland (hereinafter designated "the Foundation"), which shall be recognized by the Government of the United States of America and the Government of Iceland as an organization created and established to facilitate the administration of an educational program to be financed by funds made available to the Foundation by the Government of the United States from funds obtained from the Government of Iceland and held or available for expenditure by the United States for such purpose.

Except as provided in Article 3 hereof the Foundation shall be exempt from the domestic and local laws of the United States of America as they relate to the use and expenditure of currencies and credits for currencies for the purposes set forth in the present agreement. The funds shall be regarded in Iceland as property of a foreign government.

The funds made available under the present agreement, within the conditions and limitations hereinafter set forth, shall be used by the Foundation or such other instrumentality as may be agreed upon by the Government of the United States of America and the Government of Iceland, for the purposes, as set forth in Section 32(b) of the United States Surplus Property Act of 1944, as amended, of

1) financing studies, research, instruction, and other educational activities of or for citizens of the United States of America in schools and institutions of higher learning located in Iceland, or of the citizens of Iceland in United States schools and institutions of higher learning located outside the continental United States,

Aleutianeyjar), Puerto Rico og Virgineyja, þar með talinn ferðakostnað, kennslugjöld, dvalarkostnað og annan kostnað, sem fræðslustarfsemi fylgir; eða

2. að greiða ferðakostnað fyrir íslenzka ríkisborgara, sem óska að sækja æðri skóla og menntastofnanir á meginlandi Bandaríkjanna, Hawaiieyjum, Alaska (þar með taldar Aleutianeyjar), Puerto Rico og Virgineyjum, þó þannig, að námsdvöl þeirra þar svipti ekki ríkisborgara Bandaríkjanna tækifæri til að sækja þessa sömu skóla og menntastofnanir.

2. gr.

Til að vinna að þessum tilgangi, er stofnuninni heimilt, innan takmarka þessa samnings, að gera allar þær ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar til þess að tilgangi samningsins verði náð, þar með talið eftirfarandi:

1. að undirbúa, skipuleggja, samþykkja og framkvæma áætlanir í samræmi við tilgang 32 (b) liðar í "U.S. Surplus Property Act" frá 1944, með breytingum, og tilgang þessa samnings.
2. að mæla með námsmönnum, háskólakennurum, vísinda- og fræðimönnum, kennurum, búsettum á Íslandi, og íslenzkum stofnunum, er teljast hæfar til þess að taka þátt í starfsáætlun samkvæmt ákvæðum ofannefndra laga, við námsstyrkjanefnd, sem skipuð var skv. "U.S. Surplus Property Act" frá 1944, með breytingum.
3. Gera tillögur til áðurnefndrar námsstyrkjanefndar um, hverjar kröfur skulu gerðar til þátttakenda í áætluninni, eftir því sem hún telur nauðsynlegt til þess, að tilgangi þessa samnings verði náð.
4. Veita gjaldkera stofnunarinnar eða hverjum þeim, sem stofnunin tilnefnir, heimild til þess að taka við

Hawaii, Alaska (including the Aleutian Islands), Puerto Rico, and the Virgin Islands, including payment for transportation, tuition, maintenance, and other expenses incident to scholastic activities; or

2) furnishing transportation for citizens of Iceland who desire to attend United States schools and institutions of higher learning in the continental United States, Hawaii, Alaska (including the Aleutian Islands), Puerto Rico, and the Virgin Islands and whose attendance will not deprive citizens of the United States of an opportunity to atend such schools and institutions.

Article 2

In furtherance of the aforementioned purposes, the Foundation may, subject to the provisions of the present agreement, exercise all powers necessary to the carrying out of the purposes of the present agreement, including the following:

1) Plan, adopt and carry out programs in accordance with the purposes of Section 32 (b) of the United States Surplus Property Act of 1944, as amended, and the purposes of the present agreement.
2) Recommend to the Board of Foreign Scholarships, provided for in the United States Surplus Property Act of 1944, as amended, students, professors, research scholars, teachers, resident in Iceland, and institutions of Iceland qualified to participate in the program in accordance with the aforesaid Act.
3) Recommend to the aforesaid Board of Foreign Scholarships such qualifications for the selection of participants in the programs as it may deem necessary for achieving the purpose and objectives of the present agreement.
4) Authorize the Treasurer of the Foundation or such other person as the Foundation may designate to

fé til varðveizlu í banka, í nafni gjaldkera stofnunarinnar eða hvers þess sem tilnefndur er til þessa starfa. Skipu gjaldkera eða tilnefning skv. framansögðu skal vera háð samþykki utanríkisráðherra Bandaríkja Ameríku. Gjaldkerinn skal leggja fé, sem hann tekur við, á reikning í þeirri peningastofnun eða peningastofnunum, sem utanríkisráðherra Bandaríkja Ameríku ákveður.

5. Heimila fjárveitingar, styrkveitingar og greiðslur í þeim tilgangi, sem samningur þessi ákveður.

6. Sjá um að reikningar gjaldkera stofnunarinnar verði endurskoðaðir reglulega á ákveðnum tímum, eftir því sem endurskoðendur, er utanríkisráðherra Bandaríkja Ameríku velur, segja til um.

7. Ráða til sín starfsmenn og ákveða kaupgreiðslur til þeirra af fé því, sem verður til ráðstöfunar samkvæmt samningi þessum.

receive funds to be deposited in bank accounts in the name of the Treasurer of the Foundation or such other person as may be designated. The appointment of the Treasurer or such designee shall be approved by the Secretary of State of the United States of America. The Treasurer shall deposit funds received in a depository or depositories designated by the Secretary of State of the United States of America.

5) Authorize the disbursement of funds and the making of grants and advances of funds for the authorized purposes of the present agreement.

6) Provide for periodic audits of the accounts of the Treasurer of the Foundation as directed by auditors selected by the Secretary of State of the United States of America.

7) Engage administrative and clerical staff and fix and authorize the payment of the salaries and wages thereof out of funds made available under the present agreement.

3. gr.

Allar fjárhagslegar skuldbindingar og greiðslur, sem stofnunin heimilar, skulu gerðar samkvæmt árlegri fjárhagsáætlun, er skal háð samþykki utanríkisráðherra Bandaríkja Ameríku og þeim reglum, er hann kann að setja.

Article 3

All commitments, obligations, and expenditures authorized by the Foundation shall be made in accordance with an annual budget, to be approved by the Secretary of State of the United States of America pursuant to such regulations as he may prescribe.

4. gr.

Stjórn stofnunarinnar og framkvæmdir allar á vegum hennar skulu vera í höndum sérstakrar stjórnar (hér á eftir nefnd „stjórnin“). Skipa hana sex menn, og skulu þrír þeirra vera ríkisborgarar Bandaríkja Ameríku og þrír íslenzkir ríkisborgarar. Auk þess skal sendiherra Bandaríkja Ameríku á Íslandi, eða staðgengill hans (hér á eftir nefndur sendiherra), vera heiðursformaður stjórnarinnar, án atkvæðisréttar, nema atkvæði innan stjórnarinar reynist jöfn, en þá skal atkvæði hans ráða úrslitum. Sendi-

Article 4

The management and direction of the affairs of the Foundation shall be vested in a Board of Directors consisting of six members (hereinafter designated "the Board"), three of whom shall be citizens of the United States of America and three of whom shall be citizens of Iceland. In addition, the principal officer in charge of the Diplomatic Mission of the United States of America to Iceland (hereinafter designated "Chief of Mission") shall be Honorary Chairman of the Board, without the right to vote, except that he shall

herra tilnefnir formann stjórnar. Stjórnarformaður, sem fastur meðlimur stjórnarinnar, hefur atkvæðisrétt. Sendiherrann skipar hina bandarísku meðlimi stjórnarinnar og leysir þá frá störfum, en að minnsta kosti tveir þeirra skulu vera starfandi fulltrúar bandarísku utanríkisþjónustunnar á Íslandi. Ríkisstjórn Íslands skipar hina íslenzku stjórnarmeðlimi og leysir þá frá störfum.

Meðlimir stjórnarinnar skulu gegna störfum frá þeim tíma, sem þeir eru skipaðir, og til 31. desember sama árs. Skal þá heimilt að skipa þá til starfa að nýju. Ef meðlimur í stjórn hefur sagt starfi sínu lausu, flutzt brott af Íslandi, starfstími hans er útrunninn eða sæti hans losnar af einhverjum öðrum ástæðum, skal skipa mann í hans stað samkvæmt þeim reglum, sem þessi grein samningsins mælir fyrir um.

Meðlimir stjórnarinnar skulu inna störf sín af höndum án launa. Stjórninni er heimilt að greiða nauðsynlegan kostnað, sem meðlimir hennar hafa af því að sækja fundi stjórnarinnar og vinna önnur skyldustörf, er stjórnin kann að fela þeim.

5. gr.

Stjórnin setur reglur og skipar þær nefndir, er hún telur nauðsyn til bera vegna starfa stofnunarinnar.

6. gr.

Árlega skal utanríkisráðherra Bandaríkja Ameríku og ríkisstjórn Íslands send fullnægjandi skýrsla um starfsemi stofnunarinnar.

7. gr.

Aðalskrifstofa stofnunarinnar skal vera í höfuðborg Íslands. Stjórnin og nefndir þær, er hún kann að skipa, geta haldið fundi sína á þeim stöðum, sem stjórnin

cast the deciding vote in the event of a tie vote by the Board. He shall appoint the Chairman of the Board. The Chairman as a regular member of the Board shall have the right to vote. The Chief of Mission shall have the power to appoint and remove the citizens of the United States of America on the Board, at least two of whom shal be officers of the United States Foreign Service establishment in Iceland. The Government of Iceland shall have the power to appoint and remove the citizens of Iceland on the Board.

The members shall serve from the time of their appointment until the following December 31 and shall be eligible for reappointment. Vacancies by reason of resignation, transfer of residence outside Iceland, expiration of service, or otherwise, shall be filled in accordance with the appointment procedure set forth in this article.

The members shall serve without compensation but the Board may authorize the payment of the necessary expenses of the members in attending the meetings of the Board and in performing other official duties assigned by the Board.

Article 5

The Board shall adopt such by-laws and appoint such committees as it shall deem necessary for the conduct of the affairs of the Foundation.

Article 6

Reports acceptable in form and content to the Secretary of State of the United States of America shall be made annually on the activities of the Foundation to the Secretary of State of the United States of America and the Government of Iceland.

Article 7

The principal office of the Foundation shall be in the capital city of Iceland but meetings of the Board and any of its committees may be held in such other

kann að ákveða hverju sinni. Einnig mega stjórnendur og starfsmenn stofnunarinnar vinna störf sín á hverjum þeim stað, sem stjórnin ákveður.

8. gr.

Ríkisstjórn Íslands skal, þegar ríkisstjórn Bandaríkja Ameríku beiðist þess vegna framkvæmdar á þessum samningi, leggja fram fé í íslenzkum gjaldeyri til varðveizlu í íslenzkum banka í nafni ríkisféhirðis Bandaríkjanna, í samræmi við ákvæði "U.S. Surplus Property Act" og samkvæmt orðsendingu nr. 20 frá sendiráði Bandaríkja Ameríku í Reykjavík, dags. 15. ágúst 1950, og orðsendingu nr. 5 frá utanríkisráðuneyti Íslands, dags. 26. janúar 1953, að upphæði allt að $ 100 000 (bandarískur gjaldeyrir), þó að því tilskildu, að sú upphæði, sem þannig er lögð í banka, nemi aldrei meiru en 25 000 bandarískum dollurum á hverju almanaksári. Gengi það, sem reikna skal með, til þess að ákveða, hve há sú fjárupphæð á að vera, sem íslenzka ríkisstjórnin leggur fram í íslenzkum gjaldeyri, skal vera hið sama og tekið er fram í ofannefndum orðsendingum, sem í sér fela samning um eftirskildar eignir.

Nú hefur ríkisféhirðir Bandaríkjanna í vörzlu sinni fé í íslenzkum gjaldeyri annað en það, sem greitt hefur verið samkvæmt samningnum um eftirskildar eignir og heimilt er að nota til framkvæmdar þessum samningi, og getur ríkisstjórn Bandaríkjanna þá ákveðið, hvort fé þetta skuli notað í þessum tilgangi, þó að því tilskildu, að upphæð þessa fjár takmarkist af þeim 100 000 og 25 000 bandarískum dollurum, sem getið er hér að framan. Hvenær sem slíkt fé er tekið til afnota og nota þarf ákveðið gengi milli gjaldmiðils Bandaríkjanna og Íslands, skal lagt til grundvallar gengi það, sem gildir við yfirfærslur Bandaríkjanna á

places as the Board may from time to time determine, and the activities of any of the Foundation's officers or staff may be carried on at such places as may be approved by the Board.

Article 8

The Government of Iceland shall, as and when requested by the Government of the United States of America for purposes of the present agreement, make available for deposit into an account in Iceland in the name of the Treasurer of the United States of America amounts of currency of Iceland, in accordance with the terms of the Surplus Property Agreement embodied in exchange of notes no. 20 of the American Legation, Reykjavik, dated August 15, 1950, and no. 5 of the Ministry or Foreign Affairs of the Government of Iceland, dated January 26, 1953, up to a total amount equivalent to $ 100 000 (United States currency), provided, however, that in no event shall a total of the currency of Iceland in excess of the equivalent of $ 25 000 (United States currency) be deposited during any single calendar year. The rate of exchange between the currency of Iceland and the currency of the United States to be used to determine the amount of currency of Iceland to be thus made available shall be the rate specified in the above notes constituting the Surplus Property Agreement.

In the event that the Treasurer of the United States holds currency of Iceland, other than that obtained through the Surplus Property Agreement, which is available for purposes of this Agreement, such currency may be used for such purposes at the option of the United States, provided, however, that the amounts of such currency so employed shall be included within the $ 100 000 and $ 25 000 limitations specified above. Whenever in using such currency a rate of exchange between the currency of Iceland and the currency of the United States is needed, it shall be the rate available to the United States in Iceland for the conversion of

bandarískum dollurum til greiðslu á opinberum útgjöldum þeirra á Íslandi þann dag, sem utanríkisráðherra Bandaríkjanna heimilar notkun slíks fjár í íslenzkum gjaldeyri, samkvæmt ráðstöfunum stofnunarinnar.

Framkvæmd þessa samnings skal vera háð fjárveitingum til utanríkisráðherra Bandaríkja Ameríku, þegar slíkra fjárveitinga er krafizt samkvæmt bandarískum lögum.

Utanríkisráðherra Bandaríkjanna mun veita fé í íslenzkum gjaldeyri til ráðstöfunar samkvæmt því, sem stofnunin heimilar, og í þeim upphæðum, sem talizt geta nauðsynlegar til framkvæmdar þessum samningi. Þó skulu þessar fjárupphæðir aldrei fara fram úr þeim takmörkum, sem felast í ákvæðum 3. greinar þessa samnings.

9. gr.

Ríkisstjórnir Íslands og Bandaríkja Ameríku skulu gera það, sem í þeirra valdi stendur, til þess að auðvelda framkvæmd þeirra áætlana, sem samningur þessi heimilar, og til þess að leysa þau vandamál, sem framkvæmd samningsins kann að hafa í för með sér.

10. gr.

Þar, sem talað er um „utanríkisráðherra Bandaríkja Ameríku“ í samningi þessum, er átt við utanríkisráðherra Bandaríkja Ameríku eða sérhvern fulltrúa eða starfsmann ríkisstjórnar Bandaríkja Ameríku, sem hann kann að tilnefna til þess að fara með málefni þau, sem samningur þessi fjallar um.

11. gr.

Ríkisstjórnir Íslands og Bandaríkja Ameríku geta breytt samningi þessum með erindaskiptum.

12. gr.

Samningur þessi gengur í gildi þann dag, sem hann er undirritaður.

dollar exchange for its official disbursements on the day on which currency of Iceland is made available by the Secretary of State for expenditures as authorized by the Foundation.

The performance of this agreement shall be subject to the availability of appropriations to the Secretary of State of the United States of America, when such appropriations are required by the laws of the United States.

The Secretary of State of the United States of America will make available for expenditure as authorized by the Foundation currency of Iceland in such amounts as may be required for the purposes of this agreement, but in no event in excess of the budgetary limitation established pursuant to Article 3 of the present agreement.

Article 9

The Government of the United States of America and the Government of Iceland shall make every effort to facilitate the exchange of persons programs authorized in this agreement and to resolve problems which may arise in the operations thereof.

Article 10

Wherever, in the present agreement, the term "Secretary of State of the United States of America" is used, it shall be understood to mean the Secretary of State of the United States of America or any officer or employee of the Government of the United States of America designated by him to act in his behalf.

Article 11

The present agreement may be amended by the exchange of diplomatic notes between the Government of the United States of America and the Government of Iceland.

Article 12

The present agreement shall come into force upon the date of signature.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir, sem til þess hafa umboð ríkisstjórna sinna, ritað nöfn sín á þennan samning.

Gert í Reykjavík í tvíriti, á íslenzku og ensku hinn 23. dag febrúar mánaðar árið 1957.

F. h. ríkisstjórnar Íslands:
Guðm. Í. Guðmundsson.

F. h. ríkisstjórnar Bandaríkja Ameríku:
John J. Muccio.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present agreement.

Done at Reykjavik in duplicate, in the English and Icelandic languages this 23 day of February 1957.

For the Government of the United States of America:
John J. Muccio.

For the Government of Iceland:
Guðm. Í. Guðmundsson.

Samningur þessi, sem gekk í gildi við undirskrift, var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 12, dags. 27. febrúar 1957.

Nr. 158.

Reykjavík, 2. október og 27. nóvember 1958.

Breyting á samningi um greiðslu kostnaðar af ýmsum menningarskiptum dags. 23. febrúar 1957.

Amendment to the Agreement for Financing Certain Educational Exchange Programs, signed on 23 February 1957.

I.

Erindi ambassadors Bandaríkjanna til utanríkisráðherra Íslands.

EMBASSY OF THE UNITED STATES OF AMERICA

No. 26.

October 2, 1958

I have the honor to refer to the agreement between the United States of America and Iceland dated February 23, 1957 establishing a program of educational exchange between the two countries.

In view of the provisions in the Surplus Agricultural Commodities Agreement between the United States of America and Iceland signed April 11, 1957, making currency of Iceland accruing thereunder available for international educational exchange activities, among other things, it is the desire of the Government of the United States of America to use a portion of such funds for the purpose of extending and increasing the level of the educational exchange program provided for under the agreement of February 23, 1957.

I have the honor to refer also to recent conversations between representatives of our two governments on the same subject and to confirm the understanding reached that the agreement of February 23, 1957 shall be amended as follows to accomplish this objective:

Paragraph 2 of Article 8 should be deleted and the following paragraph inserted in lieu thereof:

"In addition to the funds provided for in paragraph one above, currency of Iceland up to an aggregate amount of 2,448,000 kronur, accruing to the Government of the United States of America as a consequence of sales made pursuant to the Surplus Agricultural Commodities Agreement signed April 11, 1957, may be used for purposes of this agreement."

Upon receipt of a note from Your Excellency indicating that the foregoing provisions are acceptable to the Government of Iceland, the Government of the United States of America will consider that this note and your reply thereto constitute an agreement between the two governments on this subject, the agreement to enter into force on the date of your note in reply.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

John J. Muccio

His Excellency the Minister for Foreign Affairs
Reykjavik.

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til ambassadors Bandaríkjanna.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
REYKJAVÍK

November 27, 1958

Your Excellency,

I have the honor to refer to your Excellency's note No. 26, concerning an amendment to the agreement of February 23, 1957, establishing a program of educational exchange between Iceland and the United States of America as follows:

Paragraph 2 of Article 8 should be deleted and the following paragraph inserted in lieu thereof:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

The Government of Iceland fully concurs with this amendment and will consider your Excellency's note as well as this reply constituting an agreement between Iceland and the United States of America, effective from today.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

Guðm. Í. Guðmundsson

His Excellency, John J. Muccio
Ambassador of the United States of America
Reykjavík.

Erindi þessi hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 159. *Reykjavík, 23. júní 1959.*

Samningur um sérstaka efnahagsaðstoð.

Agreement relating to Special Economic Assistance.

I.

Erindi ambassadors Bandaríkjanna til utanríkisráðherra Íslands.

THE FOREIGN SERVICE OF THE UNITED STATES OF AMERICA
REYKJAVIK, ICELAND

No. 79.

June 23, 1959

Excellency:

I have the honor to refer to recent conversations between representatives of our two Governments and to inform Your Excellency that the Government of the United States is prepared to furnish financial assistance, on terms of repayment, to the Government of Iceland to enable it to arrange for the importation of essential commodities in the hope that this may help speed the attainment by Iceland of its stabilization objectives. The Government of the United States has presently at its disposal for obligation on or before June 30, 1959, the sum of three million dollars for a loan to the Government of Iceland according to the terms and conditions specified herein. I have the honor to propose the following understandings, provided they are accepted by June 30, 1959, in view of the requirements of United States legislation:

1. The International Cooperation Administration, an agency of the Government of the United States, shall make available, subject to applicable United States laws and regulations, a line of credit to the Government of Iceland and not to exceed the sum of three million dollars for the purpose of assisting the Government of Iceland in financing imports of essential commodities in the following categories:

Iron and steel products, agricultural implements, machinery, hand and machine tools, electrical machinery, automobiles, spare parts for repair of these items, chemicals, textiles, rubber products, petroleum and fertilizer.

These commodities are to be contracted for on or before June 30, 1960, in accordance with established ICA procurement procedures.

2. The Government of Iceland promises to pay, for value received, to the International Cooperation Administration or to any agency of the Government of the United States designated by the International Cooperation Administration to administer the credit, or its successor or assigns, in Washington, D. C., the principal sum of three million dollars, or so much thereof as may be drawn down under this line of credit, and interest on the unpaid principal balance outstanding. Interest will accrue at the rate of three and one-half percent per annum beginning from the end of the month in which disbursements under this credit are made. Principal and interest will be payable in United States dollars. The principal shall be paid in thirty-five equal successive semi-annual installments, beginning one (1) year after the end of the month in which first disbursement is made. Interest shall be paid semi-annually, commencing six (6) months from the end of the month in which first disbursement is made. In the event of default in the prompt and full payment thereunder, the entire unpaid principal hereof and interest thereon shall become due and shall be payable at the option and upon demand of the agency of the Government of the United States

administering the credit. The non-exercise of such right at any time shall not constitute a waiver of such right. Prepayment of principal may be made, without penalty or premium, to apply to installments in the inverse order of their maturity.

3. Disbursements under this credit shall be reimbursements to the Government of Iceland for its expenditures made, subsequent to the effective date of this agreement, in order to carry out the purposes for which this credit is established. Reimbursements shall be made against such documentation as the International Cooperation Administration may reasonably require and shall be deemed to be disbursements under this credit as of the last day of the month for which such disbursements are reported to the Government of Iceland.

4. Prior to the first disbursement under this credit, the Government of Iceland shall submit satisfactory evidence that these understandings constitute the valid and binding obligation of the Government of Iceland in accordance with their terms.

I have the honor to propose that, if these understandings are acceptable to Your Excellency's Government, this Note and Your Excellency's Note in reply concurring therein shall constitute an agreement between the Government of the United States and the Government of Iceland, which shall enter into force on the date of Your Excellency's Note.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

John J. Muccio

His Excellency Guðmundur Í. Guðmundsson
Minister for Foreign Affairs
Reykjavik, Iceland.

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til ambassadors Bandaríkjanna.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
REYKJAVÍK

Reykjavík, June 23, 1959

Excellency:

I have the honor to acknowldege receipt of Your Excellency's Note No. 79 of today's date reading in substance as follows:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

I have the honor to confirm that the Government of Iceland accepts the above understandings and agrees that Your Excellency's Note and the present reply thereto shall constitute an agreement between the Government of Iceland and the Government of the United States of America, entering into force today.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

Guðm. Í. Guðmundsson

His Excellency John J. Muccio
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary
of the United States of America
Reykjavík.

Ofangreind erindi hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 160. *Washington, 30. desember 1960.*

Samningur um fjárveitingu til styrktar verðfestingar-áætlun Íslands.

Agreement providing for an Assistance Grant in Support of Iceland's Economic Stabilization Program.

I.

Erindi utanríkisráðuneytis Bandaríkjanna til ambassadors Íslands.

Department of State
Washington
December 30, 1960

Excellency:

I have he honor to refer to your note of July 30, 1960, my note of August 11, 1960, and our recent conversation regarding the Government of Iceland's application for a six million dollar assistance grant to provide support for its economic stabilization program. I am now authorized to inform you that, in accordance with the economic Cooperation Agreement between our two Governments signed at Reykjavik, July 3, 1948, as subsequently modified and extended, the Government of the United States of America will provide the sum of six million dollars on a grant basis to your Government. It is understood that:

1. This grant will be used to finance imports essential to the stability of Iceland's economy pursuant to procurement authorizations issued by the International Cooperation Administration.

2. The Government of Iceland will deposit kronur in amounts commensurate with the assistance provided under this Agreement in the special account referred to in Article IV, paragraph 2, of the above-mentioned Economic Cooperation Agreement. However, the kronur deposited hereunder and available under paragraph 6 of Article IV will be held in the account until such time as our two Governments may agree that the Iceland economy can absorb without strain the release of such kronur for mutually agreed economic development projects. Similarly, kronur deposited hereunder and available for official expenditures of the Government of the United States of America as provided under paragraph 4 of Article IV, as amended by the notes exchanged by our Governments on October 9, 1952 and October 1, 1953, will not be expended by the Government of the United States of America until agreement has been reached to release the kronur available under paragraph 6 of Article IV as provided in the preceding sentence.

I should also state that the Government of the United States of America regards the present grant as completing the assistance by grant or non-project loan it can provide for the support of the stabilization program which it is understood the Government of Iceland will seek to implement by the effective and timely use of all means under its control. It is also the understanding of my Government that future Icelandic applications for United States public foreign exchange assistance to development projects will be made to such lending institutions as the Export-Import Bank.

I propose that, if the numbered understandings are acceptable to Your Excellency's Government, this note and Your Excellency's note in reply concurring therein shall constitute an Agreement between our two Governments, which shall enter into force on the date of Your Excellency's note.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

For the Secretary of State:

Ivan B. White

His Excellency
Thor Thors
Ambassador of Iceland
Washington, D. C.

II.

Erindi ambassadors Íslands til utanríkisráðherra Bandaríkjanna.

EMBASSY OF ICELAND
WASHINGTON 8, D.C.

December 30, 1960

Sir:

I have the honor to refer to your note of December 30, 1960, regarding a six million dollar assistance grant to provide support for the Government of Iceland's economic stabilization program. The Icelandic Government is deeply appreciative of the decision of the U.S. Government to make available a grant in the amount of six million dollars. The Icelandic Government confirms its understanding that:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

It is further understood that the Government of the United States of America regards the present grant as completing the assistance by grant or non-project loan it can provide for the stabilization program which the Government of Iceland will seek to implement by the effective and timely use of all means under its control. It is also understood that future Icelandic applications for United States public foreign exchange assistance to development projects will be made to such lending institutions as the Export-Import Bank.

The above-mentioned note of Your Excellency's Government and the present note shall constitute an Agreement between our two Governments which shall enter into force on this date.

Accept, Sir, the renewed assurances of my highest consideration.

Thor Thors

The Honorable
Mr. Christian A. Herter
Secretary of State
Department of State
Washington, D.C.

Erindi þessi hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 161. *Reykjavik, 7. apríl 1961.*

Samningur um kaup á umframbirgðum af landbúnaðarvörum.

Surplus Agricultural Commodities Agreement.

The Government of the United States of America and the Government of Iceland:

Recognizing the desirability of expanding trade in agricultural commodities between their two countries and with other friendly nations in a manner which would not displace usual marketings of the United States in these commodities or unduly disrupt world prices of agricultural commodities or normal patterns of commercial trade with friendly countries;

Considering that the purchase for kronur of surplus agricultural commodities produced in the United States of America will assist in achieving such an expansion of trade;

Considering that the kronur accruing from such purchase will be utilized in a manner beneficial to both countries;

Desiring to set forth the understandings which will govern the sales, as specified below, of surplus agricultural commodities to Iceland pursuant to Title I of the Agricultural Trade Development and Assistance Act, as amended, (hereinafter referred to as the Act) and the measures which the two Governments will take individually and collectively in furthering the expansion of trade in such commodities;

Have agreed as follows:

Article 1

Sales for Kronur.

1. Subject to the availability of commodities for programming under the Act and to issuance by the Government of the United States of America and acceptance by the Government of Iceland of purchase authorizations, the Government of the United States of America undertakes to finance the sales for kronur to purchasers authorized by the Government of Iceland of the following agricultural commodities determined to be surplus pursuant to the Act, in the amounts indicated:

Commodity	**Export Market Value** (thousands)
Wheat/wheat flour	$ 600
Cracked corn/cornmeal	200
Barley/barleymeal	200
Rice	20
Tobacco/tobacco products	500
Soybean/cottonseed oil	100
Fresh lemons and lemon juice	20
Ocean transportation (est)	100
Total	$ 1,740

2. Applications for purchase authorizations will be made within 90 calendar days after the effective date of this Agreement, except that applications for purchase authorizations for any additional commodities or amounts of commodities provided

for in any amendment or supplement to this Agreement will be made within 90 days after the effective date of such amendment or supplement. Purchase authorizations will include provisions relating to the sale and delivery of commodities, the time and circumstances of deposit of the kronur accruing from such sale. and other relevant matters.

3. It is understood that the sale of agricultural commodities under this Agreement is not intended to increase the availability of these or like commodities for export and is made on the condition that no exports of such commodities will be made from Iceland during the period that the commodities are being imported and utilized.

Article II

Uses of Kronur.

1. The two Governments agree that the kronur accruing to the Government of the United States of America as a consequence of sales made pursuant to this Agreement will be used by the Government of the United States of America, in such manner and order of priority as the Government of the United States of America shall determine, for the following purposes, in the amounts shown:

a) For United States expenditures under subsections (a), (b), (c), (d), (f), and (h) through (r) of Section 104 of the Act or under any of such subsections, the kronur equivalent of $435,000.

b) For a loan to the Government of Iceland under sub-section (g) of Section 104 of the Act, the kronur equivalent of not more than $1,305,000 for financing such projects to promote economic development, including projects not heretofore included in plans of the Government of Iceland, as may be mutually agreed. In the event that agreement is not reached on the use of local currency set aside for loans under this paragraph within three years from the date of this agreement, the Government of the United States may use the local currency for any other purposes authorized by Section 104 of the Act.

2. In the event the total kronur accruing to the Government of the United States of America as a consequence of sales made pursuant to this agreement is less than the equivalent of $1.74 million, the amount available for loans to the Government of Iceland under Section 104 (g) will be reduced by the amount of such difference; in the event the total kronur deposit exceeds the equivalent of $1.74 million, 75 percent of the excess will be available for a loan under Section 104 (g), and 25 percent for any use or uses authorized by Section 104 as the Government of the United States of America may determine.

Article III.

Deposit of Kronur.

The deposit of kronur to the account of the Government of the United States of America in payment for the commodities and for ocean transportation costs financed by the Government of the United States of America (except excess costs resulting from the requirement that United States flag vessels be used) shall be made at the rate of exchange for United States dollars generally applicable to import transactions (excluding imports granted a preferential rate) in effect on the date of dollar disbursement by United States banks, or by the Government of the United States of America, as provided in the purchase authorizations.

Article IV.

General Undertakings.

1. The Government of Iceland agrees that it will take all possible measures to prevent the resale or transshipment to other countries, or the use for other than domestic purposes (except where such resale, transshipment or use is specifically approved by the Government of the United States of America), of the surplus agricultural commodities purchased pursuant to the provisions of this Agreement, and to assure that the purchase of such commodities does not result in increased availability of these or like commodities to nations unfriendly to the United States of America.

2. The two Governments agree that they will take reasonable precautions to assure that all sales or purchases of surplus agricultural commodities, pursuant to the Agreement, will not unduly disrupt world prices of agricultural commodities, displace usual marketings of the United States of America in these commodities, or disrupt normal patterns of commercial trade with friendly countries.

3. In carrying out this Agreement, the two Governments will seek to assure conditions of commerce permitting private traders to function effectively and will use their best endeavors to develop and expand continuous market demand for agricultural commodities.

4. The Government of Iceland agrees to furnish, upon request of the United States of America, information on the progress of the program, particularly with respect to arrivals and conditions of commodities and the provisions for the maintenance of usual marketings, and information relating to exports of the same or like commodities.

Article V.

Consultation.

The two Governments will, upon the request of either of them, consult regarding any matter relating to the application of this Agreement or to the operation of arrangements carried out pursuant to this Agreement.

Article VI.

Entry Into Force.

The Agreement shall enter into force upon signature.

In witness whereof, the respective representatives, duly authorized for the purpose, have signed the present Agreement.

Done at Reykjavik this seventh day of April, 1961.

For the Government of Iceland:

Guðm. Í. Guðmundsson.

For the Government of the United States of America:

James K. Penfield.

Memorandum.

The following understandings were reached in the course of negotiations between representatives of the Governments of the United States and of Iceland with respect to the maintenance of usual marketings in Iceland of commodities sold under the Agricultural Commodities Agreement, signed today, and to other undertakings of the Government of Iceland on which this Agreement is based.

1. The Government of Iceland will provide facilities for Icelandic importers to purchase, during calendar year 1961, at least 1,500 tons of wheat and/or wheat flour from the United States and other friendly countries in order to maintain its usual marketings.

In addition, a least the following amounts of commodities will be imported from the United States during calendar year 1961 and financed from funds other than those provided for in the Agreement:

Feed and Feed Grains — 10,000 metric tons.

Tobacco and Tobacco Products — $390,000.

Soybean and/or Cottonseed Oil — 100 metric tons.

2. The Government of Iceland undertakes not to resell to third countries or permit to be resold to third countries any grains, fruit, or tobacco acquired from foreign countries during calendar year 1961.

3. It is understood that the Government of Iceland may, at its discretion, arrange for the processing in the United States at its own expense of any leaf tobacco, and for the grinding of barley.

4. The Government of Iceland agrees, upon request of the United States Government, to convert the kronur equivalent of up to $35,000 of the amount of kronur deposits reserved for United States uses into other non-dollar currencies for agricultural market development projects in countries where Title I local currency funds are not available or are inadequate.

5. The Government of Iceland gives assurances that any taxes collected in connection with the import of commodities under this agreement will not be used for export promotion.

6. The Government of Iceland undertakes to keep the United States Embassy informed as to the operations of the program and in particular, to supply the same information as to arrivals and unloadings of commodities by ship, assurances regarding re-export, and progress in meeting usual marketing requirements, as was supplied under the 1960 program.

7. With respect to paragraph 1 (b) of Article II, the two Governments agree to follow the procedures in effect for the Agricultural Commodities Agreement of March 3, 1959, and, specifically, those referred to in paragraph 7 of the Memorandum of Understanding attached to that Agreement.

Ísland gerði samning um kaup á umframbirgðum af landbúnaðarvörum, hinn 11. apríl 1957, og síðan hafa verið gerðir einn eða fleiri á hverju ári.

Samningar þessir hafa ekki verið birtir á Íslandi.

Nr. 162.

Reykjavík, 3. maí og 14. september 1961.

Samningur um að loka reikningi vegna samnings um kaup á umframbirgðum af landbúnaðarvörum dags. 11. apríl 1957.

Agreement concerning the Close-out of the Collection Account of the Agricultural Commodities Agreement of April 11, 1957.

I.

Erindi sendifulltrúa Bandaríkjanna til utanríkisráðherra Íslands.

No. 66. AMERICAN EMBASSY

Excellency: Reykjavik, May 3, 1961.

I have the honor to refer to the Agricultural Commodities Agreement between the Government of the United States of America and the Government of Iceland signed on April 11, 1957.

Article I of the Agreement of April 11, 1957, provided that the Government of the United States of America would finance sales for Icelandic Kronur of surplus agricultural commodities with a total value of up to $2,785,000.00 including estimated ocean transportation costs to be financed by the Government of the United States of America. While actual disbursements by the Government of the United States of America were $2,662,352.39, disbursements for which deposits of Icelandic Kronur were required totalled $2,632,361.25, the difference representing excess costs resulting from the requirement that United States-flag vessels be used. It has been determined that deposits of 43,621,362.45 Icelandic Kronur pursuant to Article III of the Agreement are equal to the value for which deposits were required and that such deposits have been made to the account of the Government of the United States of America. As Your Excellency's Government has already been informed by the United States Department of Agriculture, no further disbursements will be made by the Government of the United States of America pursuant to this Agreement and dollar funds not disbursed are not available for financing any additional purchases under this Agreement.

To facilitate the closing out of the accounts in connection with the abovementioned Agreement and at the same time to make provision for the payment of any necessary adjustment refunds, I have the honor to propose that any refunds of Icelandic Kronur which may be due or may become due under this Agreement would be made by the Government of the United States of America from funds available from the most recent Agricultural Commodities Agreement between our two Governments under Title I of the Agricultural Trade Development and Assistance Act, as amended, in effect at the time of the refund.

Accordingly, I have the honor to propose that this note and Your Excellency's reply concurring herein shall constitute an Agreement between our two Governments to enter into force upon the date of Your Excellency's note in reply.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

Garrett H. Soulen
Chargé d'Affaires ad interim.

His Excellency
Guðmundur Í. Guðmundsson,
Minister for Foreign Affairs, Reykjavik.

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til ambassadors Bandaríkjanna.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
REYKJAVÍK

September 14, 1961.

Your Excellency,

I have the honor to acknowledge receipt of Mr. Garrett H. Soulen's Note of May 3, 1961, reading as follows:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

In reply, I have the honor to signify on behalf of the Government of Iceland its concurrence in the foregoing proposals and to confirm that Your Excellency's Note and this Note shall constitute an Agreement between our two Governments on this matter, effective from today's date.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

Gylfi Th. Gíslason
Acting Minister for Foreign Affairs.

His Excellency
James K. Penfield,
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary
of the United States of America,
Reykjavík.

Erindi þessi hafa ekki verið birt á Íslandi.

BELGÍA

Nr. 163. *Kaupmannahöfn, 25. marz 1876.*

Samningur um framsal sakamanna.

Convention d'extradition.

Article 1

Les Gouvernements Danois et Belge s'engagent à se livrer réciproquement, sur la demande que l'un des deux Gouvernements adressera à l'autre, les individus réfugiés de Danemark et des Colonies Danoises en Belgique ou de Belgique en Danemark et dans les Colonies Danoises et poursuivis, mis en prévention ou en accusation, ou condamnés comme auteurs ou complices par les autorités compétentes de celui des deux pays où l'infraction a été commise pour les crimes et délits énumérés dans l'article ci-après.

Néanmoins lorsque le crime ou le délit motivant la demande d'extradition aura été commis hors du territoire du Gouvernement requérant, il pourra être donné suite

à cette demande, si la législation du pays requis autorise la poursuite des mêmes infractions commises hors de son territoire.

Article 2

Ces crimes et délits sont:

1. Parricide, infanticide, assassinat, empoisonnement, meurtre.

2. Coups portés ou blessures faites volontairement avec préméditation ou ayant causé une maladie paraissant incurable, une incapacité permanente de travail personnel, la perte absolue de l'usage d'un organe, une mutilation grave ou la mort sans l'intention de la donner.

3. Bigamie, enlèvement de mineurs, viol, avortement, attentat à la pudeur commis avec violence, attentat à la pudeur commis sans violence sur la personne ou à l'aide de la personne d'un enfant de l'un ou de l'autre sexe, âgé de moins de 12 ans; attentat aux moeurs en excitant, facilitant ou favorisant habituellement, pour satisfaire les passions d'autrui, la débauche ou la corruption de mineurs de l'un ou de l'autre sexe.

4. Enlèvement d'enfants et attentat à la liberté individuelle commis par des particuliers.

5. Incendie.

6. Destruction de constructions, machines à vapeur ou appareils télégraphiques.

7. Vol commis sans violence ni menaces et vol commis à l'aide de violence ou menaces.

8. Menaces d'attentat contre les personnes ou les propriétés, punissables d'après le paragraphe 245 du code pénal Danois et d'après les articles 327 à 330 du code pénal Belge.

9. Fausse monnaie, comprenant le contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite ou altérée, contrefaçon et falsification d'effets publics ou de billets de banque, de titres publics ou privés; émission ou mise en circulation de ces effets, billets ou titres contrefaits ou falsifiés; faux en écriture et usage des documents contrefaits, fabriqués ou falsifiés.

10. Faux témoignage et fausses déclarations d'experts ou d'interprètes, subornation de témoins, d'experts ou d'interprètes,

11. Faux serment.

12. Concussion et détournements commis par des fonctionnaires publics.

13. Banqueroute frauduleuse.

14. Escroquerie, abus de confiance dans les cas prévus simultanément par la législation des deux pays.

15. Echouement, perte ou destruction volontaire et illégale d'un navire par le capitaine ou les officiers et gens de l'équipage, rébellion on mutinerie de l'équipage du navire.

16. Recelement des objets obtenus à l'aide d'un des crimes ou délits prévus par la présente convention.

L'extradition pourra aussi avoir lieu pour la tentative des faits ci-dessus énumérés.

Dans tous les cas l'extradition ne pourra avoir lieu que lorsque le fait incriminé est punissable à la fois d'après la législation des deux pays contractants.

Article 3

L'obligation d'extradition ne s'étend pas aux nationaux.

Vu les dispositions du paragraphe 6 du code pénal Danois, le Danemark se réserve en outre la faculte de ne pas livrer les étrangers fixés et domiciliés dans le pays, à

moins que la demande d'extradition ne concerne un fait commis par l'étranger avant son arrivée en Danemark et que la demande soit faite avant que l'étranger soit domicilié depuis deux ans révolus.

Si l'individu réclamé par une des Parties contractantes est réclamé en même temps par un autre ou plusieurs autres Gouvernements, le Gouvernement auquel les demandes d'extradition ont été adressées pourra à son choix le livrer à l'un ou à l'autre des Gouvernements réclamants.

Si l'individu réclamé n'est sujet d'aucun des Gouvernements contractants, le Gouvernement auquel l'extradition est demandée pourra informer de cette demande le Gouvernement auquel appartient le poursuivi, et, si ce Gouvernement sans aucun retard réclame à son tour le prévenu pour le faire juger par ses tribunaux pour l'acte incriminé, la disposition de l'alinéa précédent sera applicable.

Article 4

Il est expressément stipulé que l'étranger dont l'extradition aura été accordée ne pourra, dans aucun cas, être poursuivi ou puni pour aucun délit politique antérieur à l'extradition, ni pour aucun fait connexe à un sembable délit.

Il ne pourra non plus être poursuivi ou condamné pour aucun des crimes ou délits antérieurs à l'extradition, qui ne sont pas prévus dans la présente convention, à moins qu'après avoir été puni ou acquitté du chef du crime ou délit qui a donné lieu à l'extradition, il n'ait négligé de quitter le pays avant un délai d'un mois, ou bien qu'il n'y vienne de nouveau.

Ne sera pas réputé délit politique, ni fait connexe à un semblable délit, l'attentat contre la personne du chef d'un Etat étranger ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait soit de meurtre, soit d'assassinat, soit d'empoisonnement.

Article 5

L'extradition ne pourra avoir lieu si, depuis les faits imputés, les poursuites ou la condamnation, la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois du pays dans lequel le prévenu ou le condamné s'est réfugié.

Article 6

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans le pays où il s'est réfugié pour un crime ou délit commis dans ce même pays, son extradition pourra, être différée jusqu'à ce que les poursuites soient abandonnées, qu'il soit acquitté ou absous, ou qu'il ait subi sa peine.

Article 7

L'extradition sera accordée lors même que le condammé, l'accusé ou le prévenu viendrait par ce fait à être empêché de remplir ses engagements contractés envers des particuliers, lesquels pourront toujours faire valoir leurs droits auprès des autorités judiciaires compétentes.

Article 8

L'extradition sera accordée sur la demande adressée par l'un des deux Gouvernements à l'autre par voie diplomatique et sur la production d'un arrêt de condamnation ou de mise en accusation, d'une ordonnance de renvoi devant le tribunal correctionnel, d'un mandat d'arrêt, ou de tout autre acte ayant la même force que ce mandat et renfermant l'indication précise des faits incriminés ainsi que la disposition pénale applicable à ces faits.

Ces actes seront délivrés en original ou en expédition authentique, soit par un tribunal, soit par toute autre autorité compétente du pays qui demande l'extradition.

On fournira en même temps, si c'est possible, le signalement de l'individu réclamé ou toute autre indication de nature à en constater l'identité.

Article 9

En cas d'urgence, l'arrestation provisoire sera effectuée sur avis transmis par la poste ou par le télégraphe de l'existence d'un mandat d'arrêt, à la condition toutefois que cet avis sera régulièrement donné par voie diplomatique au ministre des affaires étrangères du pays où l'inculpé s'est réfugié.

L'arrestation de l'étranger aura lieu dans les formes et suivant les règles établies par la législation du Gouvernement auquel elle est demandée.

Article 10

L'étranger arrêté provisoirement aux termes de l'article précédent, sera mis en liberté si dans le délai de trois semaines après son arrestation il ne reçoit notification de l'un des documents mentionnés dans l'article 8 de la présente convention.

Article 11

Quand il y aura lieu à l'extradition, tous les objets saisis qui peuvent servir à constater le crime ou le délit ainsi que les objets provenant de vol, seront, suivant l'appréciation de l'autorité compétente, remis à la puissance réclamante, soit que l'extradition puisse s'effectuer, l'accusé ayant été arrêté, soit qu'il ne puisse y être donné suite, l'accusé ou le coupable s'étant de nouveau évadé ou étant décédé.

Cette remise comprendra aussi tous les objets de la même nature que ie prévenu aurait cachés on déposés dans le pays et qui seraient découverts ultérieurement. Sont réservés toutefois les droits que des tiers non impliqués dans la poursite auraient pu acquérir sur les objets indiqués dans le présent article.

Article 12

Les frais d'arrestation, d'entretien et de transport de l'individu dont l'extradition aura été accordée, ainsi que ceux de consignation et de transport des objets qui, aux termes de l'article précédent, doivent être restitués ou remis, resteront à la charge des deux Etats dans la limite de leurs territoires respectifs.

Les frais de transport et autres sur le territoire des Etats intermédiaires seront à la charge de l'Etat réclamant.

Au cas ou le transport par mer serait jugé préférable, l'individu à extrader sera conduit au port de l'Etat requis que désignera l'Agent diplomatique ou consulaire accrédité par le Gouvernement réclamant, aux frais duquel il sera embarqué.

Article 13

Il est formellement stipulé que l'extradition par voie de transit sur les territoires respectifs des Etats contractants d'un individu n'appartenant pas au pays de transit, sera accordée sur la simple production, en original ou en expédition authentique, de l'un des actes de procédure mentionnés, selon les cas, dans l'article 8 ci-dessus, pourvu que le fait, servant de base à l'extradition, soit compris dans la présente convention et ne rentre pas dans les dispositions des articles 4 et 5.

Article 14

Lorsque dans la poursuits d'une affaire pénale, non politique, un des deux Gouvernements jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans l'autre Etat, ou tout autre acte d'instruction judiciaire, une commission rogatoire sera envoyée, à cet effet, par la voie diplomatipue, et il y sera donné suite en observant les lois du pays dans lequel l'audition des témoins ou l'acte d'instruction devra avoir lieu.

Les commissions rogatoires émanées de l'autorité compétente étrangère et tendant à faire opérer soit une visite domiciliaire, soit la saisie du corps du délit ou de pièces à conviction, ne pourront être exécutées que pour un des faits énumérés à l'article 2 et sous la réserve exprimée au dernier paragraphe de l'article 11.

Les Gouvernements respectifs renoncent à toute réclamation ayant pour objet la restitution des frais résultant de l'exécution de la commission rogatoire, dans les cas même où il s'agirait d'expertise, pourvu toutefois que cette expertise n'ait pas entraîné plus d'une vacation.

Article 15

En matière pénale non politique, lorsque la notification d'un acte de procédure ou d'un jugement à un Danois ou à un Belge paraîtra nécessaire au Gouvernement Danois et réciproquement, la pièce transmise diplomatiquement sera signifiée à personne à la requête du ministère public du lieu de la résidence par les soins d'un officier compétent, et l'original, constatant la notification, revêtu du visa, sera envoyé par la même voie au Gouvernement requérant sans restitution des frais.

Article 16

Si dans une cause pénale non politique la comparution personnelle d'un témoin est nécessaire, le Gouvernement du pays où réside le témoin l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui sera faite, et, dans ce cas, il devra être dédommagé par l'Etat intéressé à la comparution du témoin des frais de voyage et de séjour ainsi que de la peine personnelle et de la perte de temps. Les personnes résidant en Danemark et dans les Colonies Danoises ou en Belgique, appelées en témoignage devant les tribunaux de l'un ou de l'autre pays, ne pourront être poursuivies ni détenues pour des faits ou condamnations criminels antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits, objet du procès où elles figureront comme témoins.

Lorsque dans une cause pénale non politique, instruite dans l'un des deux pays, la production de pièces de conviction ou documents judiciaires sera jugée utile, la demande en sera faite par voie diplomatique et on y donnera suite, à moins que des considérations particulières ne s'y opposent et sous l'obligation de renvoyer les pièces.

Les Gouvernements contractants renoncent à toute réclamation des frais résultant, dans les limites de leurs territorires respectifs, de l'envoi et de la restitution des pièces de conviction et documents.

Article 17

Toutes les pièces et documents qui seront communiqués réciproquement par les deux Gouvernements en exécution de la présente convention et qui ne seraient pas rédigés en Français, devront être accompagnés de leur traduction en langue Française.

Article 18

La présente convention qui remplacera celle du 10 Décember 1850, sera exécutoire le trentième jour à partir de l'échange des ratifications.

Elle demeurera en vigueur jusqu'a l'expiration d'une année à compter du jour où l'une des deux Hautes Parties contractantes aura déclaré vouloir en faire cesser les effets.

En foi de quoi les Plénipotentiares respectifs ont signé la présente convention, qu'ils ont revêtue du cachet le leurs armes.

Fait à Copenhague, le 25 Mars 1876.

O. D. Rosenörn-Lehn. Th. de Bounder de Melsbroeck.

Samningur þessi mun ekki hafa verið birtur á Íslandi, en vegna ákvæða 16. greinar, hefir hann verið talin ná til Íslands.

Nr. 164. *Kaupmannahöfn, 18. júní 1895.*

Verzlunar- og siglingasamningur.

Traité de commerce et de navigation.

1. grein.

Verzlun og siglingar milli Danmerkur og Belgíu skulu í öllum efnum vera fullkomlega frjálsar. Að því er snertir verzlun, iðnað og siglingar, skulu allir þegnar hinna tignu samningsaðila njóta í konungsríkinu Danmörku og konungsríkinu Belgíu sömu rjettinda, einkarjettinda og hlunninda, sama frelsis, undanþágna og ívilnana, sem þarlendir menn eru eða verða aðnjótandi, og eigi má á þá leggja önnur eða hærri gjöld eða skatta en þá, sem lagðir eru eða verða á þarlenda menn, þó með þeim undantekningum, er áskildar eru og greindar í samningi þessum.

Það er samkomulag, að á verzlunarfarendur frá öðru ríkinu megi leggja einkaleyfisskatt í hinu, en þó má hann eigi hærri vera en einkaleyfisskattur sá, er verzlunarfarendur annara þjóða greiða.

2. grein.

Þegnar annars samningsaðilans, er dvelja í ríkjum, löndum eða nýlendum hins, skulu hafa fullt frelsi til að skipa sjálfir málum sínum eins og innlendir menn eða fela þau hverjum öðrum á hendur, er þeir vilja, svo sem verzlunarmiðlum, verlunarstjórum, erindrekum eða túlkum. Þeir hafa frjálsar hendur í vali þessara manna, og eru eigi skyldir að greiða laun eða þóknun neinum, er þeim hefur eigi litizt að nota; kaupendum og seljendum er að öðru leyti fullfrjálst að semja með sjer um kaup sín og ákveða verð á vörum þeim öllum og munum, er innfluttar eru eða eiga út að flytjast, með þeim skildaga að þeir hagi sjer eptir toll-lögum og tilskipunum landsins.

3. grein.

Danir skulu í Belgíu og Belgir skulu í Danmörku undanþegnir herþjónustu bæði á sjó og landi, svo og þjónustu í þjóðverði og landvarnarliði, og eigi má vegna fasteigna þeirra eða lausafjár leggja þeim aðrar byrðar, skatta eða álögur á herðar eða setja þeim aðrar skorður, en þær, er landsmenn eiga sjálfir við að búa.

4. grein.

Í Belgíu skulu þau skip talin dönsk, er sigla undir dönskum fána, en í Danmörku þau skip belgsk, er sigla undir belgskum fána, ef skipin hafa meðferðis skjöl þau og skilríki, er samkvæmt lögum þess landsins, er þau eiga heima í, eru nauðsynleg til þess að sanna þjóðerni verzlunarskipa.

5. grein.

Skip annars hins tigna semjanda, er koma til eða fara frá höfnun hins, með kjölfestu eða farm, skulu án tillits til þess, hvaðan þau koma eða hvert þau eiga að fara, í alla staði sæta hinum sömu kjörum og innlend skip. Ber þeim eigi, þá er þau koma þangað, meðan þau dvelja þar, eða þá er þau fara þaðan, að gjalda hærri lestar-, vita-, hafnsögu-, hafnar-, skipsdráttar- eða sóttvarnargjöld eða aðrar álögur, er hvíla á skipinu sjálfu, hvað svo sem þær heita, en þær, er lagðar eru eða kynnu að verða á innlend skip, og kemur í sama stað niður, hvort gjöld þessi eiga að renna í ríkissjóð eða til opinberra embættismanna, sveitarfjelaga, fjelaga eða stofnana, eða þeirra krafizt fyrir þeirra hönd.

6. grein.

Um legu skipa, ferming eða afferming á höfnum, í skipalægi, innhöfnum eða hafnardældum, og að því er yfirleitt snertir hverskyns reglur og fyrirskipanir um verzlunarskip, skipshafnir þeirra eða farm, þá er það samkomulag, að eigi megi veita skipum annars hins tigna semjanda nokkur þau einkarjettindi eða hlunnindi, er eigi sjeu einnig veitt skipum hins, þar eð það er beggja vilji, að skip þeirra skuli að þessu leyti njóta fullkomins jafnrjettis.

7. grein.

Skipum frá öðru ríkinu, er koma inn á hafnir hins til þess að bæta á hleðslu, eða afferma þar að nokkru leyti, skal heimilt, ef þau annars fullnægja lögum og tilskipunum þess landsins, að halda innanborðs þeim hluta farmsins, er á að fara til annarar hafnar innanlands eða utan, og að flytja hann út aptur, án þess að þau þurfi að greiða nokkurn toll af síðastgreindum hluta farmsins, þó að tilsjónargjaldi undanteknu; en það gjald má á hinn bóginn einungis heimta samkvæmt taxta þeim, er lögboðinn er fyrir siglingar landsins sjálfs.

8. grein.

Hverskonar vörur, er lögheimilað er eða kann að verða að flytja á dönskum skipum inn á danskar hafnir, skal og heimilt að flytja inn á greindar hafnir á belgskum skipum, án þess á þær sjeu lögð önnur eða hærri gjöld en þau, er lögð eru á samskonar vörur, þá þær eru fluttar inn á skipum frá landinu sjálfu.

Hverskonar vörur, er lögheimilað er eða kann að verða að flytja á belgskum skipum inn á hafnir í Belgíu, skal og hins vegar heimilt að flytja inn á greindar hafnir á dönskum skipum, án þess að á þær sjeu lögð önnur eða hærri gjöld en þau, er lögð eru á samskonar vörur, þá þær eru fluttar inn á skipum frá landinu sjálfu.

Undantekning frá samningi þessum er gjörð að því er snertir hlunnindi þau, er veitt eru eða kunna að verða í öðru hvoru landinu afurðum af fiskveiðum innanlands; þó skuldbindur hvor hinna tignu samningsaðila sig til þess að láta hinn sæta jafngóðum kjörum í þessu efni eins og þær þjóðir, er beztum kjörum sæta.

9. grein.

Eigi má á neinskonar vörur, er fluttar eru út frá Danmörku á belgskum skipum eða frá Belgíu á dönskum skipum, án tillits til þess hvert vörurnar eiga að fara, leggja önnur gjöld eða skipa öðru vísa fyrir um útflutning þeirra, en gjört væri, ef þær væru fluttar út á innlendum skipum; og án tillits til þess hvort skipin, er vörurnar eru fluttar út á, fara undir dönskum eða belgskum fána, skulu þær njóta allra verðlauna þeirra, tolluppbóta og annara hlunninda, er í hvoru landinu um sig eru veitt eða kunna að verða veitt innlendum siglingum.

10. grein.

Frá því að vörur eru lagðar til geymslu og þangað til þær eru teknar aptur úr geymslu til yfirflutnings, útflutnings á ný eða afneyzlu, og meðan tímabil það, er lögákveðið er um vörugeymslu, eigi er útrunnið, skal á báðar hliðar farið með vörurnar á sama hátt og með þær væri farið, ef þær væru fluttar inn á innlendum skipum.

Á þessar vörur skal aldrei leggja hærri geymslugjöld og eigi skipað öðru vísi fyrir um meðferð þeirra, en gjört væri, ef þær væru innfluttar á innlendum skipum eða frá landi, er sætir beztum kostum í þessum efnum.

11. grein.

Hvorugum semjandanna skal heimilt að taka nokkur yfirflutningsgjöld af neinskonar vörum hins, er fluttar verða yfir land hans; eigi skal þó fara í bága við sjerstök ákvæði, er gjörð eru um púðurflutning, hervopna eða skotfæra.

Semjendur heita hvor öðrum jafnrjetti við þjóðir þær, er beztum kjörum eiga að sæta, í öllum þeim efnum, er snerta vöruflutninga yfir lönd þeirra.

12. grein.

Hvorugur hinna tignu samningsaðila mun gefa út innflutnings-, útflutnings- eða yfirflutningsbann gegn hinum, nema því banni sje jafnframt beitt gegn öðrum þjóðum; eru þó undanþegin bönn eða bráðabirgðarskorður, er öðrum hvorum aðilanum kynni að virðast nauðsyn á að koma á vegna almennrar heilbrigði, eða til þess að koma í veg fyrir útbreiðslu á fjenaðarsýki eða firra menn uppskerutjóni, eða vegna ófriðar.

13. grein.

Eptir gildandi lögum og tilskipunum fer um heimild til strandsiglinga hafna á milli í löndum, eignum og nýlendum beggja ríkja. Þó er það samkomulag milli hinna tignu samningsaðila, að skip og þegnar annars skuli í löndum hins, eignum og nýlendum í hvívetna njóta hlunninda þeirra og einkarjettinda, er veitt eru eða veitt kunna að verða þjóðum þeim, er beztum kostum eiga að sæta.

14. grein.

Hvorugur hinna tignu samningsaðila mun leggja önnur eða hærri innflutningsgjöld á jarðar- eða iðnaðarafurðir hins, en þau, er lögð eru eða lögð kunna að verða á samskonar afurðir frá hverju öðru landi sem er.

Hvor samningsaðilinn um sig skuldbindur sig til þess að láta hinn njóta góðs af sjerhverjum hlunnindum, forrjettindum eða ívilnunum, að því er snertir innflutnings- eða útflutningstollskrár, er hann kynni að veita einhverju öðru ríki.

15. grein.

Hinir tignu samningsaðilar lýsa yfir því, að hverskonar fjelögum, er leggja stund á verzlun, iðnað eða hafa annað fjárhagslegt augnamið og stofnuð eru eða viðurkennd samkvæmt lögum annars landsins, skuli heimilt, hvar sem er í löndum og landeignum hins aðilans, að framfylgja rjettindum sínum og að sækja og verja mál fyrir dómstólunum, án þess það sje öðrum skildaga bundið en þeim, að þau hlýði lögum þeim, er gilda í greindum ríkjum og landeignum. Þesskonar fjelög, er heima eiga í löndum annars hins tigna samningsaðila, skulu í löndum hins mega njóta rjettinda þeirra, sem kunna að verða veitt áþekkum fjelögum frá hverju öðru landi sem er.

Það er samkomulag, að framanskráð ákvæði skuli ná jafnt til þeirra fjelaga, er stofnuð eru eða viðurkennd áður en samningur þessi er unirritaður, og til þeirra, er síðar verða stofnuð eða viðurkennd.

16. grein.

Ef svo ber til, að skip, vörur eða aðrir munir, er Danir eða Belgir eiga, verða teknir af sjóræningjum innan umráða annars hvors samningsaðilans eða á rúmsjó, og fluttir inn á hafnir, skipalægi, flóa, innhafnir eða fljót í löndum eða landhelgi hins aðilans eða handsamaðir þar, þá skal þeim skilað aptur til eiganda gegn því að hann greiði kostnað þann, er leitt kann að hafa af því að ná þessu aptur frá víkingunum, og sem ákveðinn skal af hlutaðeigandi dómstólum, þegar eignarrjetturinn hefur sannaður verið fyrir dómi og sje krafa um framsöluna gjörð innan eins árs af málsaðilum, umboðsmönnum þeirra, eða erindrekum hlutaðeigandi stjórna.

17. grein.

Hvorugum hinna tignu samningsaðila skal heimilt í nokkurri þeirri grein, er snertir siglingar, verzlun eða fiskiveiðar, að veita neinu öðru ríki nein einkarjettindi, hlunnindi eða undanþágur, nema þau sjeu og jafnskjótt látin ná til þegna hins aðila.

18. grein.

Ákvæði samnings þessa snerta ekki sjerstök hlunnindi, er annarhvor hinna tignu samningsaðila hefur veitt eða kann að veita nágrannaríkjum til þess að greiða fyrir verzlun á landamærum, þó því að eins, að hlunnindi þessi sjeu eigi látin ná lengra en til nágrannaríkja.

19. grein.

Ákvæði samnings þessa ná eigi einungis til konungsríkisins sjálfs að meðtöldum Færeyjum, heldur einnig til:

Íslands; en þó svo, að 1. grein hans kemur eigi að fullum notum, nema hlutaðeigandi hafi tekið sjer fast aðsetur í hinu danska ríki, og að belgsk fiskiskip geta eigi borið 5. grein fyrir sig til þess að losast við að greiða hafnargjöld þau á tilteknum íslenzkum höfnum, er dönsk skip eru undanþegin frá að greiða; en að öðru leyti skal Belgía í þessum efnum njóta jafnrjettis við þjóð þá, er beztum kjörum á að sæta;

Vesturheimseyja Dana, nema að því er áhrærir fyrsta atriði 11. greinar; á hinn bóginn skal eigi heimilt að heimta hærri yfirflutningstoll á eyjum þessum af belgskum vörum, en af dönskum vörum.

Aptur á móti snertir samningur þessi eigi Grænland, því þar eru verzlun og siglingar áskildar hinum danska ríkissjóði.

20. grein.

Hinir tignu samningsaðilar eru sammála um að vísa til gjörðardóms vafamálum öllum þeim, er útskýringar eða framkvæmdir á samningi þessum kynnu að leiða til.

21. grein.

Samningur þessi skal standa í 10 ár, talið frá þeim degi, er fullgilding hans fór fram.

Nú hefur hvorugur hinna tignu samningsaðila tólf mánuðum áður en hinn tiltekni tími er liðinn, tilkynnt hinum, að hann ætli að láta samninginn falla úr gildi, og stendur hann þá þar til eitt ár er liðið frá þeim degi, er annarhvor hinna tignu samningsaðila hefur sagt honum upp.

22 grein.

Samning þenna skal fullgilda og skal skipzt á fullgildingum svo fljótt sem unnt er.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir ritað undir samninginn og sett innsigli sín á hann.

Samið í tvennu lagi í Kaupmannahöfn 18. júní 1895.

Reedtz-Thott.	Daelmann.
(L. S.)	(L. S.)

Samningur þessi, sem var staðfestur 26. júní 1895, var birtur með auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 17, dags. 26. október 1898.

Nr. 165. *Brussel, 26. apríl 1905.*

Samningur um gerð.

Convention d'arbitrage.

1. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að leggja undir hinn fasta gjörðardóm, sem stofnaður var með sáttmálanum 29. júlí 1899 í Haag, þau deilumál, sem kynnu að rísa upp á milli þeirra, þegar svo stendur á sem segir í 3. gr., að svo miklu leyti, sem þau snerta hvorki lífshagsmuni nje sjálfstæði samningslandanna, og sáttum hefur ekki orðið komið á með beinum samningum af hálfu erindreka, nje á neinn annan friðsamlegan hátt, sem vera kann.

2. grein.

Það ber undir hvern hinna hátignu málsaðila fyrir sig að skera úr því, hvort deilumálið, sem upp hefur risið, snertir lífshagsmuni eða sjálfstæði hans og fyrir því er þess eðlis, að það heyrir undir þau mál, sem samkvæmt undangangandi grein eru undanskilin skuldbundinni gjörð.

3. grein.

Gjörð skal vera skuldbindandi mill hinna hátignu samningsaðila:

1. Þegar svo er, með þeim fyrirvara, sem áskilinn er í 1. gr., að ágreiningur hefur risið um framkvæmd eða skilning á öllum samningum, sem gjörðir hafa verið eða gjörðir kunna að verða milli þeirra, að undanskildum þeim samningum, sem önnur ríki hafa tekið þátt í eða aðhylst.

2. Þegar svo er, að ágreiningur hefur risið upp um peningakröfur, og greiðsluskuldbindingin er viðurkend í aðalatriðunum af hinum hátignu samningsaðilum, og ágreiningurinn er að eins um fjárhæð greiðslunnar. Þegar svo stendur á, falla undirskrifuð ríki frá að bera fyrir sig áðurnefndan fyrirvara.

4. grein.

Þessi samningur á við, þrátt fyrir það, þó þau deilumál, sem kynnu að rísa upp, ættu rót sína að rekja til atvika, sem gjörðust áður en samningurinn varð til.

5. grein.

Það er vitaskuld, að greinar þær, sem á undan fara, eiga ekki við um þau deilumál, sem kynnu að rísa upp milli þegns annars samningsaðila og hins samningsríkisins, þegar dómstólarnir eru bærir um samkvæmt löggjöf ríkisins að leggja dóm á deilumálið.

6. grein.

Þegar tilefni er til gjörðardóms milli hinna hátignu samningsaðila, vilja þeir, ef ekki eru til gjörðardómi samkvæmar ákvarðanir í gagnstæða átt, fara í öllu, sem snertir tilnefning gjörðardómendanna og gjörðarrjettarfarið, eftir fyrirmælum þeim, sem sett eru í sáttmálanum, er undirskrifaður var í Haag 29. júlí 1899 um að koma friðsamlegum sáttum á deilumál þjóða á milli, að undanskildu því er snertir atriði þau, er talin verða hjer á eftir.

7. grein.

Enginn gjörðardómendanna má vera þegn þeirra ríkja, sem hafa skrifað undir þennan samning, eða eiga heimkynni í löndum þeirra, enda mega atriði þau, sem gjörðin beinist að, ekki snerta hagsmunasemi hans.

8. grein.

Í gjörðarsamþykt þeirri, sem gjört er ráð fyrir í 31. gr. í sáttmálanum frá 29. júlí 1899, skal ákveðinn frestur, sem ekki má vera liðinn áður en málspartarnir eru búnir að skiftast á um erindi þau eða skjöl, sem varða efni deilumálsins. Þessum skjalaskiftum á í öllu falli að vera lokið, áður en fundir gjörðardómsins hefjast.

9. grein.

Í gjörðarsamþyktinni skal ákveðin fjárhæð sú, sem hinir hátignu samningsaðilar eiga þá þegar að láta vera til taks handa hinni föstu ritstofu gjörðardómsins til lúkningar kostnaðinum af dómsgjörningnum, samkvæmt 57. gr. í sáttmálanum frá 29. júlí 1899.

10. grein.

Í gjörðardóminum eiga að vera tilteknir frestir þeir, sem eigi mega vera út runnir, áður en honum er fullnægt.

11. grein.

Samningur þessi er gjörður fyrir 10 ár. Hann gengur í gildi mánuði eftir að skifst hefur verið á um fullgildingar hans. Sje svo, að hvorugur hinna hátignu samningsaðila hafi, sex mánuðum áður en þetta árabil er liðið, látið í ljósi það áform sitt, að láta hann falla úr gildi, heldur samningurinn áfram að vera skuldbindandi, þangað til ár er liðið frá þeim degi að telja, er annarhvor hinna hátignu samningsaðila hefur sagt honum upp.

12. grein.

Samning þennan skal fullgilda svo fljótt sem auðið er, og um fullgildingarnar skal skifst á í Bryssel.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir ritað nöfn sín undir þennan samning og sett á hann innsigli sín.

Gjört í Bryssel í tveimur frumritum 26. apríl 1905.

W. Grevenkop Castenskiold. Favereau.

Um fullgildingarnar var skifst á í Bryssel 2. maí 1906, og var þá um leið ritað undir gjörðabók, svo látandi:

Bókun.[1])

Um leið og undirritaðir umboðsmenn skiftast á um fullgildingar gjörðarsamnings þess milli Danmerkur og Belgíu, sem gjörður var 26. apríl 1905, lýsa þeir eftir skipunum stjórna sinna, yfir því sem hjer fer á eftir:

Það er samkomulag, að tjeður samningur nemi ekki úr gildi fyrirmælin í 20. gr. í verslunar- og siglingasamningi þeim, sem gjörður var milli Danmerkur og Belgíu 18. júní 1895.

1) Í auglýsingunni stendur: þýðing.

Því til staðfestu hafa báðir umboðsmenn samið þennan viðauka, sem á að hafa sama gildi, eins og fyrirmæli hans hefðu verið tekin í sjálfan samninginn.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa, hinn 2. maí 1906, og var samningurinn birtur með auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 39, dags. 25. nóvember 1912.

Nr. 166. *Kaupmannahöfn, 26. ágúst 1909.*

Samningur um ræðismenn.

Convention consulaire.

Article 1

Chacune des Hautes Parties contractantes consent à admettre des consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires dans tous les ports, villes et places, excepté dans les localités où il y aurait inconvénient à admettre de tels agents.

Cette réserve, toutefois, ne sera pas appliquée à l'une des Hautes Parties contractantes sans l'être également à toute autre Puissance.

Article 2

Les consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de chacune des deux Hautes Parties contractantes jouiront réciproquement dans les États de l'autre, de tous les privilèges, exemptions et immunités dont jouissent les agents de même qualité de la nation la plus favorisée. Lesdits agents, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, devront produire une commission dans la forme établie par les lois de leurs pays respectifs. Le Gouvernement territorial de chacune des deux Hautes Parties contractantes leur accordera sans aucuns frais, l'exequatur nécessaire à l'exercice de leurs fonctions, et, l'exequatur obtenu, ils jouiront des droits, prérogatives et immunités accordés par la présente Convention.

Article 3

Les consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, citoyens de l'État qui les a nommés, ne pourront être arrêtés préventivement que dans le cas de crime, qualifié et puni comme tel par la législation locale; ils seront exempts du logement militaire, de tout service tant dans l'armée régulière de terre ou de mer, que dans la garde nationale ou civique ou milice; ils seront de même exempts de toutes les contributions directes au profit de l'État, des provinces ou des communes, et dont la perception se fait sur des listes nominatives, à moins qu'elles ne soient imposées à raison de la possession de biens immeubles ou sur les intérêts d'un capital employé dans l'État où lesdits agents exercent leurs fonctions. Cette exemption ne pourra cependant pas s'appliquer aux consuls généraux, consuls, vice-consuls ou agents consulaires qui exerceraient une profession, une industrie ou un commerce quelconque, lesdits agents devant, en ce cas, être soumis au payement des taxes dues par tout autre étranger dans les mêmes conditions.

Article 4

Quand la justice de l'un des deux pays aura quelque déclaration juridique ou déposition à recevoir d'un consul général, d'un consul, d'un vice-consul ou d'un agent

consulaire, citoyen de l'État qui l'a nommé et n'exerçant aucun commerce, elle l'invitera par écrit à se présenter devant elle, et, en cas d'empêchement elle devra lui demander son témoignage par écrit ou se transporter à sa demeure ou chancellerie pour l'obtenir de vive voix.

Ledit agent devra satisfaire à cette demande dans le plus bref délai possible.

Il est toutefois bien entendu qu'il n'est dérogé en rien aux règles de la procédure civile et pénale en vigueur dans les deux pays et qu'en matière de juridiction civile et répressive, les agents mentionnés ci-dessus seront assignés out cités selon les formes et les lois en vigueur dans le pays de leur résidence.

Article 5

Les consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires pourront placer au-dessus de la porte extérieure de leurs chancelleries un écusson aux armes de leur nation, avec une inscription portant ces mots: Consulat général, consulat, vice-consulat ou agence consulaire de Belgique ou de Danemark.

Ils pourront aussi y arborer le drapeau de leur nation, excepté dans la capitale du pays s'il s'y trouve une légation. Ils pourront de même arborer le pavillon national sur le bateau qu'ils monteront dans le port pour l'exercice de leurs fonctions.

Article 6

Les chancelleries consulaires seront en tout temps inviolables. Les autorités locales ne pourront les envahir sous aucun prétexte. Elles ne pourront, dans aucun cas, visiter ni saisir les papiers qui y seront enfermés. Les chancelleries consulaires ne sauraient, dans aucun cas, servir de lieux d'asile, et si un agent du service consulaire est engagé dans d'autres affaires, les papiers se rapportant au consulat seront tenus séparément.

Article 7

En cas de décès, d'empêchement ou d'absence des consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, leurs chanceliers ou secrétaires, après que leur mission intérimaire aura été notifiée au Ministère des Affaires Étrangères en Belgique ou au Ministère des Affaires Étrangères en Danemark, seront de plein droit admis à gérer, par intérim, les affaires des postes respectifs; ils jouiront, pendant toute la durée de cette gestion temporaire, de tous les droits, prérogatives et immunités accordés aux titulaires.

Article 8

Les consuls généraux et consuls pourront, pour autant que les lois de leur pays le leur permettent, nommer, avec l'approbation de leurs Gouvernements respectifs, des vice-consuls et agents consulaires dans les villes, ports et places compris dans leur arrondissement. Ces agents pourront être choisis indistinctement parmi les Belges, les Danois ou les citoyens d'autres pays. Ils seront munis d'une commission régulière et jouiront des privilèges stipulés dans cette convention en faveur des agents du service consulaire, en se soumettant aux exceptions spécifiées dans les articles 3 et 4.

Article 9

Les consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires auront le droit de s'adresser aux autorités administratives ou judiciaires, soit de l'État, de la province ou de la commune des pays respectifs, dans toute l'étendue de leur arrondissement consulaire, pour réclamer contre toute infraction aux traités ou conventions existant entre la Belgique et le Danemark, et pour protéger les droits et les intérêts de leurs nationaux.

S'il n'était pas fait droit à leur réclamation, lesdits agents, en l'absence d'un agent diplomatique de leur pays, pourront recourir directement au Gouvernement du pays dans lequel ils exercent leurs fonctions.

Article 10

Les consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de chacune des deux Hautes Parties contractantes auront le droit de recevoir dans leurs chancelleries, dans leur demeure privée, dans celle des parties ou à bord des bâtiments, les déclarations des capitaines et équipages des navires de leur pays, des passagers qui se trouvent à bord et de tout autre citoyen de leur nation.

Lesdits agents auront, en outre, le droit de dresser, conformément aux lois et règlements de leur pays, dans leurs chancelleries ou bureaux, les actes de mariage concernant les citoyens de leur pays, ainsi que tous actes conventionnels passés entre des citoyens de leur pays et des citoyens ou autres habitants du pays où ils résident, et même tous actes de ces derniers, pourvu que ces actes aient rapport à des biens situés ou à des affaires à traiter sur le territoire de la nation à laquelle appartiendra le consul ou l'agent devant lequel ils seront passés.

Les expéditions, copies ou traductions des actes dressés et des déclarations reçues en vertu des dispositions du présent article feront foi en justice comme le feraient les originaux eux-mêmes dans les tribunaux de Belgique et de Danemark, pourvu qu'elles soient dûment certifiées par les consuls généraux, consuls, vice-consuls ou agents consulaires, munies de leur cachet officiel et revêtues des légalisations nécessaires.

Article 11

Les consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires respectifs seront exclusivement chargés du maintien de l'ordre intérieur à bord des navires de commerce de leur nation, et connaîtront seuls, conformément à la législation de leur pays fixant leur compétence, de tous différends qui se seront élevés en mer ou s'élèveront dans les ports entre les capitaines, les officiers et les hommes de l'équipage, à quelque titre que ce soit, particulièrement pour le règlement des salaires et l'exécution des engagements réciproquement consentis.

Les autorités locales ne pourront intervenir que lorsque les désordres survenus seraient de nature à troubler la tranquillité et l'ordre public à terre ou dans le port, ou quand une personne du pays ou ne faisant pas partie de l'équipage s'y trouvera mêlée.

Dans tous les autres cas, les autorités précitées se borneront à prêter tout appui aux consuls et vice-consuls ou agents consulaires, si elles en sont requises par eux, pour faire arrêter et conduire en prison tout individu inscrit sur le rôle de l'équipage, chaque fois que, pour un motif quelconque, lesdits agents le jugeront convenable.

Article 12

Les consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires pourront faire arrêter les officiers, matelots et toutes les autres personnes faisant partie des équipages, à quelque titre que ce soit, des bâtiments de guerre ou de commerce de leur nation, qui seraient prévenus ou accusés d'avoir déserté lesdits bâtiments, pour les renvoyer à bord ou les transporter dans leur pays. A cet effet, ils s'adresseront, par écrit, aux autorités locales compétentes des pays respectifs et leur feront, par écrit, la demande de ces déserteurs, en justifiant, par l'exhibition des registres du bâtiment ou du rôle d'équipage ou par d'autres documents officiels, que les hommes qu'ils réclament faisaient partie dudit équipage.

Sur cette seule demande ainsi justifiée, la remise des déserteurs ne pourra leur être refusée, à moins qu'il ne soit dûment prouvé qu'ils étaient citoyens du pays où l'extradition est réclamée ,au moment de leur inscription sur le rôle. Il sera donné aux autorités consulaires toute aide et protection pour la recherche, la saisie et l'arrestation de ces déserteurs, qui seront même détenus et gardés dans les prisons du pays, à la réquisition et aux frais des consuls, jusqu'à ce que ces agents aient trouvé une occasion de les faire partir. Si pourtant cette occasion ne se présentait pas dans un délai de deux mois à partir du jour de l'arrestation, les déserteurs seraient mis en liberté et ne pourraient plus être arrêtés pour la même cause.

Si le déserteur avait commis quelque délit, son extradition serait différée jusqu'à ce que le tribunal qui a droit d'en connaître, ait rendu son jugement et que celui-ci ait eu son effet.

Article 13

Si un navire d'un des États contractants fait naufrage sur les côtes de l'autre État et que le capitaine ou celui qui commande le navire ne désire pas que les autorités locales dirigent les opérations de sauvetage, elles seront dirigées, en tant que le permet la législation locale, par les consuls généraux, consuls et vice-consuls du pays dont le navire porte le pavillon et, jusqu'à leur arrivée, par les agents consulaires là où il existera une agence.

Si, en vertu de la législation du pays où le naufrage a eu lieu, les autorités locales dirigent les opérations de sauvetage, soit à la demande du capitaine ou de celui qui commande le navire, soit en l'absence de toute personne autorisée à représenter l'armateur ou le propriétaire du navire ou des objets jetés à la côte, elles inviteront sans délai le consul général, consul, vice-consul ou agent consulaire compétent à se rendre sur les lieux du sauvetage pour recevoir son avis sur les dispositions à prendre.

Lorsque les fonctionnaires consulaires dirigeront les opérations de sauvetage, les autorités locales n'auront d'ailleurs à intervenir que pour maintenir l'ordre, garantir les intérêts des sauveteurs, s'ils sont étrangers aux équipages naufragés, et assurer l'exécution des dispositions à observer pour l'entrée et la sortie des marchandises sauvées.

Il est bien entendu que ces marchandises ne seront tenues à aucun droit de douane, à moins qu'elles ne soient destinées à être livrées à la consommation dans le pays où le naufrage aurait eu lieu.

L'intervention des autorités locales dans ces différents cas n'occasionnera des frais d'aucune espèce, hors ceux auxquels donneraient lieu les opérations du sauvetage et la conservation des objets sauvés, ainsi que ceux auxquels seraient soumis, en pareil cas, les navires nationaux.

Les habitants du pays qui se trouveraient intéressés dans les objets sauvés pourront avoir recours à l'autorité locale compétente pour toutes les questions concernant la revendication, la remise ou la vente desdits objets ainsi que pour les dépenses de sauvetage et de conservation.

Les dispositions qui précèdent ne portent pas atteinte au droit reconnu aux deux pays de faire procéder à l'enlèvement des épaves de nature à entraver la navigation ou la pêche.

Article 14

En cas de décès dans l'un des deux pays d'un sujet de l'autre qui n'a pas acquis de domicile fixe dans le pays où il est mort, les autorités locales compétentes doivent immédiatement en donner avis au consul général, consul, vice-consul ou agent consulaire le plus rapproché de la nation à laquelle le défunt appartient; ceux-ci, de leur côté, devront donner le même avis aux autorités locales lorsqu'ils en seront informés les premiers.

L'autorité locale compétente complétera ledit avis par la remise d'une expédition, en due forme et sans frais, de l'acte de décès.

En cas d'incapacité ou d'absence des héritiers ou d'absence des exécuteurs testamentaires, les agents du service consulaire, concurremment avec l'autorité locale compétente, auront le droit, conformément aux lois de leurs pays respectifs, de faire tous actes nécessaires à la conservation et à l'administration de la succession, notamment d'apposer et de lever les scellés, de former l'inventaire, d'administrer et de liquider la succession, en un mot de prendre toutes les mesures nécessaires à la sauvegarde des intérêts des héritiers, sauf le cas où naîtraient des contestations, lesquelles devraient être décidées par les tribunaux compétents du pays où la succession est ouverte.

Article 15

Les consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires de chacune des deux Haute Parties contractantes jouiront réciproquement dans les colonies et possessions de l'autre du traitement de la nation la plus favorisée en ce qui concerne les différents points repris dans la présente Convention.

Article 16

La présente Convention restera en vigueur pendant dix ans à partir de l'échange des ratifications.

Dans le cas où aucune des deux Hautes Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant la fin de ladite période, son intention d'en faire cesser les effets, la Convention demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncée.

Article 17

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires l'ont signée et y ont apposé leurs cachets.

Faite à Copenhague en double original le 26 Août 1909.

C. W. Ahlefeldt-Laurvig. P. de Groote.

Samningur þessi var staðfestur 27. júní 1910, en hefir ekki verið birtur á Íslandi. Vegna orðalags 15. greinar, þykir þó rétt að birta hann hér.

Nr. 167. *Brussel, 21. desember 1928.*

Samningur til að forðast tvísköttun á tekjum siglingafyrirtækja landanna.

Convention ayant pour but d'éviter la double imposition des revenus des entreprises de navigation maritime des deux pays.

Article 1

Les entreprises de navigation maritime domiciliées en Belgique et dont les navires visitent les ports islandais pour y charger ou y décharger des marchandises ou des voyageurs, seront exemptées en Islande du paiement de l'impôt sur les revenus ou bénéfices résultant de l'exploitation de ces navires.

Par réciprocité, les entreprises de navigation maritime domiciliées en Islande et dont les navires visitent les ports belges pour y charger ou y décharger des marchandises ou des voyageurs, seront exemptées en Belgique du paiement de l'impôt sur les revenus ou bénéfices résultant de l'exploitation de ces navires.

Article 2

Par "entreprises de navigation maritime" il faut entendre celles qui sont dirigées par un "propriétaire" de navires, le terme "propriétaire" comprenant tout affréteur.

Article 3

Les revenus ou bénéfices de l'exploitation des navires comprennent également ceux provenant de la vente des billets de passage dans le pays où la société qui les émet n'est pas domiciliée.

Article 4

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées à Copenhague.

Elle entrera en vigueur deux mois après l'échange des ratifications.

Elle pourra être dénoncée à toute époque moyennant un préavis de six mois.

Samningur þessi var staðfestur 12. ágúst 1930 og gekk í gildi hinn 12. október 1930, skv. 4. grein hans.

Forsætisræðherrann auglýsti gildistöku hans með auglýsingu nr. 79, dags. 16. janúar 1931.

Nr. 168.

Afnám frádráttarréttar var staðfest með yfirlýsingum dags. í Brussel, 26. janúar 1834 og Kaupmannahöfn, 21. marz 1834. Samningur þessi var birtur á syndodus í Reykjavík árið 1837, og nokkrum sýslum. Prentaður í Lovs. f. I., X. bls. 561.

Nr. 169.

Með erindum sendiráða Íslands og Belgíu, dags. 20. nóvember og 5. desember 1947, hefir náðst samkomulag um afnám vegabréfsáritana fyrir borgara Íslands, sem ferðast vilja til Belgíu, og gagnkvæmt, enda sé ekki um lengri dvöl en tveggja mánaða að ræða, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 132, dags. 24. desember 1947.

BOLIVÍA

Nr. 170. *La Paz, 9. nóvember 1931.*

Verzlunarsamningur.

Treaty of Commerce.

1. grein.

Hvor inna háu samningsaðilja skuldbindur sig til að beita gagnvart hinum reglunni um þá þjóð, er beztu kjörum sætir, um allt er snertir réttindi borgaranna og meðferð á vörum til innflutnings, útflutnings og flutnings um landið.

2. grein.

Ekki er unnt, með skírskotun til ákvæða samnings þessa um beztu kjör, sem nokkur þjóð sætir, að krefjast þeirra hlunninda, sem veitt eru eða síðar kunna að verða veitt ríkjum, sem að öðru landanna liggja, í því skyni að gera viðskiptin á landamærunum auðveldari.

3. grein.

Samning þenna, sem er gerður á íslenzku, spönsku og frönsku — og skal hinn franski texti hans ráða úrslitum —, ber að fullgilda, og skal fullgildingarskjölunum skipzt á í Buenos Aires svo fljótt sem verða má. Hann gengur í gildi þrem mánuðum eftir að fullgildingarskjölunum var skipzt á, og segja má honum upp af hvorum hinna háu samningsaðilja með sex mánaða fyrirvara.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir undirritað samning þenna og sett undir hann innsigli sín.

Gert í tveim eintökum í La Paz, hinn 9. nóvember nítján hundruð þrjátíu og eitt.

K. Monrad-Hansen. Julio A. Gutierrez.

LOKAÁKVÆÐI

Undirritaðir, sem hafa komið saman í dag til að undirskrifa verzlunarsamning þann, er hér fer á undan, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði:

Að athugaðri afstöðu þeirri, sem er á milli Íslands og Danmerkur samkvæmt efni sambandslaganna frá 30. nóvember 1918, er það áskilið, að frá Bolivíu hálfu er ekki unnt, með skírskotun til fyrrgreinds samnings, að gera kröfur til þeirra sérstöku réttinda, sem Ísland hefir veitt eða kann síðar meir að veita Danmörku.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir undirritað lokaákvæði þessi og sett undir þau innsigli sín.

Gert í tveim eintökum í La Paz, hinn 9. nóvember nítján hundruð þrjátíu og eitt.

K. Monrad-Hansen. Julio A. Gutierrez.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa hinn 29. desember 1933 og gekk hann í gildi hinn 29. marz 1934, skv. auglýsingu forsætisráðherrans nr. 24, dags. 18. janúar 1934.

BRASILÍA

Nr. 171.

Kaupmannahöfn, 27. nóvember 1911.

Samningur um gerðardóm.

Convention d'arbitrage.

Article 1

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à soumettre à l'arbitrage tous les différends de n'importe quelle nature qui viendraient à s'élever entre Elles et qui n'auraient pu être résolus par les voies diplomatiques à condition qu'ils ne mettent en cause des prescriptions de la loi constitutionnelle de l'un ou de l'autre des États contractants.

Les Hautes Parties contractantes s'adresseront à cet effet à la Cour permanente d'arbitrage, établie à la Haye par la Convention du 29 juillet 1899, à moins d'être convenues d'un gouvernement ami, d'un autre arbitre, ou d'un tribunal arbitral différent.

La présente Convention recevra son application même si les contestations qui viendraient à s'élever avaient leur origine dans des faits antérieurs à sa conclusion.

Article 2

Dans chaque cas particulier les Hautes Parties contractantes, avant de s'adresser au tribunal arbitral, signeront un compromis spécial, déterminant nettement l'objet du litige, l'étendue des pouvoirs de l'arbitre ou des arbitres et les délais à observer en ce qui concerne la constitution du tribunal et la procédure.

Ces compromis spéciaux seront soumis dans les deux pays aux formalités requises par les lois constitutionnelles.

A défaut de clauses compromissoires contraires, la procédure arbitrale sera réglée par les dispositions établies par la Convention signée à la Haye le 29 juillet 1899, pour le règlement pacifique des conflits internationaux, addition faite des dispositions supplémentaires indiquées à l'article suivant.

Article 3

Aucun des arbitres ne pourra être sujet des États signataires de la présente Convention, ni être domicilié dans leurs territoires, ni être intéressé dans les questions qui feront l'objet de l'arbitrage.

Le compromis prévu par l'article précédent fixera un terme avant l'expiration duquel devra avoir lieu l'échange entre les deux Parties des mémoires et documents se rapportant à l'objet du litige. Cet échange sera terminé dans tous les cas avant l'ouverture des séances du tribunal arbitral.

La sentence arbitrale contiendra l'indication des délais dans lesquels elle devra être exécutée.

Article 4

Il est entendu qu'à moins que la controverse ne porte sur l'application d'une convention entre les deux États, ou qu'il ne s'agisse d'un cas de déni de justice, l'article 1er ne sera pas applicable aux différends qui pourraient s'élever entre un

ressortissant de l'une des Parties et l'autre État contractant lorsque les tribunaux auront, d'après la législation de cet État, compétence pour juger la contestation.

Article 5

La présente Convention aura la durée de dix ans à partir de l'échange des ratifications. Dans le cas où aucune des Hautes Parties contractantes n'aurait notifié, six mois avant la fin de la dite période, son intention d'en faire cesser les effets, la Convention demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration de six mois à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncée.

Article 6

La présente Convention sera ratifiée dans le plus bref délai possible et les ratifications seront échangées à Rio de Janeiro ou à Copenhague.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs sceaux.

Fait à Copenhague, en double expédition, le 27 novembre 1911.

C. W. Ahlefeldt Laurvig. Gastao da Cunha.

Samningur þessi hefir ekki verið birtur á Íslandi, og getur það stafað af því, að ekki var skipzt á staðfestingarskrám, fyrr en 12. janúar 1916, þegar samgöngur við Danmörku voru næsta erfiðar. Utanríkisráðuneytið hefir þó talið rétt, að hann skuli gilda fyrir Ísland, og skrifaði utanríkisráðuneyti Brasilíu um það mál, en svar var ókomið þegar gengið var frá prentun þessarar arkar.

Nr. 172. *Rio de Janeiro, 30. júlí 1936.*

Verzlunar- og siglingasamningur.

Treaty of Commerce and Navigation.

Danska sendiráðið
Rio de Janeiro.
30. júlí 1936.

Herra ráðherra!

Ég hefi þann heiður að tilkynna yðar tign, að þar sem íslenzka ríkisstjórnin, á sama hátt sem ríkisstjórn Brasilíu, hefir viðurkennt þörfina á því að framlengja enn þá um nokkurn tíma þær samningaumleitanir, sem nú fara fram milli þessara landa, til þess að gera nýjan verzlunarsamning, og þar sem íslenzka ríkisstjórnin vill enn fremur komast hjá því að verzlunarviðskipti Íslands og Brasilíu stöðvist þann 31. júlí þ. á., þá samþykkir hún, að þessi verzlunarviðskipti haldi áfram á grundvelli gildandi viðskiptaákvæði, og að um þau skuli sett þau nánari bráðabirgðaákvæði, er hér fara á eftir:

1. gr.

Ísland og Brasilía veita hvort öðru beztu kjör, skilyrðislaust og ótakmarkað, að því er innflutningstolla snertir.

2. gr.

Hvor samningsaðilja um sig skuldbindur sig til þess að breyta ekki hinu gagnkvæma ákvæði um beztu kjör, sem nú gildir um verzlunarskip hins samningsaðiljans,

nema að því er snertir strandsiglingarnar. Þetta beztu-kjara ákvæði skal einnig gilda um greiðslu fyrir vöruinnflutning.

3. gr.

Ef annarhvor samningsaðilja leggur á nýja tolla, sem koma á vörur frá hinum samningsaðiljanum, er áður voru tollfrjálsar, eða hækkar gildandi tolla, þá hefir sá samningsaðilinn, sem verður fyrir slíkum tolllagabreytingum, rétt til að krefjast þess af hinum samningsaðiljanum, að hafnar verði samningaumleitanir, til þess að ráða bót á óheppilegum afleiðingum áðurnefndra ráðstafana.

4. gr.

Ef annarhvor samningsaðilja hefir, eða setur í framtíðinni ákvæði um innflutningsskammta eða höft á greiðslur eða hver önnur bein eða óbein ákvæði, sem hefta innflutninginn á vörum frá hinum samningsaðiljanum, þá hefir sá samningsaðilinn, sem telur sig bíða hagsmunalegt tjón við það, hvernig þessum ráðstöfunum er eða verður breytt, rétt til þess að krefjast þess af hinum samningsaðiljanum, að hafnar verði samningaumleitanir, til þess að bæta úr hinum óheppilegu afleiðingum, sem áðurnefndar ráðstafanir hafa í för með sér.

5. gr.

Framangreind ákvæði gilda ekki um fríðindi, sem hafa verið veitt, eða kynnu síðar að verða veitt, landamæraríkjum, til þess að greiða fyrir viðskiptum á landamærunum, né um fríðindi samkvæmt bandalagi um tollmál, sem annarhvor samningsaðili hefir þegar gert, eða kynni síðar að gera.

6. gr.

Með tilliti til þess sambands, sem nú er milli Íslands og Danmerkur samkvæmt Sambandslögunum frá 30. nóvember 1918, þá er það tilskilið, að ekki er hægt fyrir Brasilíu að skírskota til ákvæða þessa samkomulags, til þess að krefjast hinna sérstöku réttinda, sem Ísland hefir veitt eða kynni síðar meir að veita Danmörku.

7. gr.

Bráðabirgða-samkomulag þetta gildir, þangað til að viðskiptasamkomulagið, sem nú er verið að vinna að, verður undirritað. Hvor samningsaðili getur þó sagt því upp með 30 daga fyrirvara.

Ég nota þetta tækifæri til þess að fullvissa yður, herra ráðherra, um sérstaka virðingu mína.

Fyrir Ísland

O. Sehested.

Hans tign, herra doktor José Carlos de Macedo Soares
utanríkismálaráðherra, Rio de Janeiro.

„Stjórnir Íslands og Brasilíu hafa með erindum, dags. 30. júlí 1936, komið sér saman um ákvæði, er skulu gilda til bráðabirgða um viðskipti þessara þjóða.

Erindin, sem eru skráð á frönsku og spænsku, eru að efni til samhljóða, og er hér birt erindið af Íslands hálfu í íslenzkri þýðingu," segir í auglýsingu ríkisstjórnar Íslands nr. 111, dags. 28. september 1936.

Nr. 173. *Rio de Janeiro, 10. maí 1956.*

Viðskiptasamkomulag.

Commercial Agreement.

Excellency:

As a result of the negotiations held in Rio de Janeiro, betweeen the representatives of Iceland and Brazil, I have the honor to inform Your Excellency that the Government of Iceland agrees to the following terms which will govern the direct commercial trade between Iceland and the United States of Brazil.

1. The payments relative to the commercial exchange and related services between Iceland and the United States of Brazil will be governed by the Payments Agreement between the National Bank of Iceland and the Banco do Brazil S.A., and by the arrangements which are being agreed by the two mentioned institutions.

2. The Icelandic Government is compromising itself to facilitate, through the competent authorities, the exportation of codfish to Brazil, up to the annual limit of £800,000 (eight hundred thousand Pound Sterling).

3. The Brazilian Government, in its turn, is compromising itself to facilitate, through the competent authorities, the annual exportation to Iceland of the following goods:

Coffee, type Rio, up to the maximum limit of ..... £ 600,000
Hides, Pará nuts, vegetable oils, cocoa, cocoa butter, wool and woolen fabrics, cotton and cotton fabrics, sugar, lumber, cigars, oranges, bananas, and other fresh and canned fruits, sweets, manioca meal, manufactured products and other products, approximately £ 200,000

4. The importation of Icelandic codfish will be authorized by the competent Brazilian authorities, having in view the exportation of Brazilian products of approximately the equivalent value.

5. The competent authorities of the two countries reserve the right to require that the goods imported be accompanied by certificates of origin issued by the producing country.

6. Notwithstanding the requirement of the following clause, the products originating in one of the two countries when imported into the other country under the provision of the present agreement shall be exclusively destined for the internal consumption or its transformation into manufactured goods of the importing country.

7. Reexportations to third countries will only be permitted in accordance with previous agreement between the contracting parties. The commodities which in this way will be reexported will be paid for in freely convertible currency or in other currency which in each case should be accepted by the official Bank of the country of origin of the merchandise.

8. In order to accompany and to facilitate the execution of this Agreement, there will be constituted a Mixed Commission in Rio de Janeiro, which will be composed of Icelandic and Brazilian representatives, and which will meet on convocation of one of the concerned parties. The Mixed Commisssion will be able to propose modifications to this Agreement, which, if accepted by both Governments, will enter into force by exchange of notes.

9. The present agreement will enter into force on July 1, 1956 and can be denounced at any time, and will cease to be in effect three months after the respective notification.

The present Note and the Note of Your Excellency of the same date and identical content constitute an agreement between the Government of Iceland and the United States of Brazil.

Accept, Excellency, the assurances of my highest consideration.

Thor Thors

His Excellency
Ambassador José Carlos de Macedo Soares
Minister of State
Itamarati Palace
RIO DE JANEIRO.

Viðskiptasamkomulag þetta hefir ekki verið birt á Íslandi, en skýrt var frá nokkrum atriðum þess, með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 83, dags. 13. október 1956.

Nr. 174.

Samningur um afnám frádráttarréttar, dags. 5. febrúar 1839, var birtur á synodus í Reykjavík 1839. Hann var prentaður í Lovs. f. I., XI, bls. 320.

BRETLAND

Nr. 175. *London, 13. febrúar 1660—1661.*

Friðar- og verzlunarsamningur.

Treaty of Peace and Commerce.

(Extract).
(Translation).

Article 1

It is covenanted, accorded, and concluded that there be a sincere, true, and perfect friendship, peace, and alliance for ever, between both the Kings, their heirs and successors, kingdoms, provinces, and principalities, subjects and vassals, of what condition, dignity, and degree soever, as well those who now are, as who hereafter shall be, both by land and sea, in rivers, fresh waters, and everywhere; so as they neither do wrong one to the other, nor the one cause any damage or harm to the kingdoms, provinces, subjects, and vassals of the other, nor as much as in them lies suffer or consent that the like be done by other persons; but that they adhere each to other in sincere amity and love, and that the one promote to his uttermost the advantage and comodity of the other, and of each other's subjects respectively as his own; but that they hinder and prevent each other's losses and destruction, both by fact, counsels, and all their power.

Article 2

(Anything to the prejudice of either state to be made known by one to the other.)

Article 3

(No assistance to be given by either state to the enemies of the other.)

Article 5

(Neither state shall harbour enemies of the other).

Article 6

It shall be free for the subjects of both Kings to come with their merchandise, as well by land as by sea, into the kingdoms, provinces, mart-towns, ports, and rivers of the other, and there to converse and trade, paying the usual customs and duties, saving always the sovereignty and right of either King, in their kingdoms, provinces, principalities, and territories, respectively.

Article 7

It is also covenanted, accorded, and concluded, that the subjects of the Most Serene King of Great Britain, may in no wise come unto forbidden ports (whereof mention is made in former treaties,) without the special licence of the King of Denmark and Norway, desired and obtained, unless evident danger of the sea, or violence of storms, shall force them to approach or enter; where then it shall in no case be lawful for them to trade or merchandise

Article 8

It is also convenanted, accorded, and concluded, that in case any one suffer shipwreck upon the coasts of the other King, he may freely challenge, and lay claim to, the broken and wrecked vessel, with the goods, (saving the right of any place whatsoever,) neither shall anything be a prejudice or hindrance to him therein; but rather the inhabitants of the place shall be obliged, if it be desired of them, to be aiding to him who hath suffered shipwreck, upon reasonable consideration for their labour, to recover such things as can be saved of the wreck.

Article 9

If the subjects of either King be wronged, injured, or endamaged in the territory of the other, then the King of that place where the wrong is offered, shall take care that speedy justice be done according to the rights and accumstomed laws of the country, and that due punishment be inflicted upon those who have committed the offence or injury, with reparation to be made unto the suffering parties.

Article 10

(Private injuries not to affect treaty.)

Article 11

(Amicable settlement of differences between the two states.)

Article 12

It is further agreed that by no agreements, covenants, articles, or clauses contained in this present treaty, former treaties or leagues heretofore made between the foresaid confederates, or their royal predecessors, as well for the realms of England, Scotland and Ireland, as for the hereditary kingdoms of Denmark and Norway respectively, be no way deemed to be taken away or abrogated, but that they remain perpetually in their ancient force, stability and vigour, so far forth as they are not contrary or repugnant to the present treaty, or to any of the articles therein contained.

Article 13

It is also covenanted and concluded that the people and subjects of the King of England, Scotland, France and Ireland, sailing unto any of the hereditary kingdoms, principalities, or dominions of the King of Denmark and Norway, or exercising merchandise therein, shall pay neither more nor greater customs, tributes, tolls, and other duties, nor in other manner than as the people of the United Provinces of The Netherlands, and other strangers (the Swedes only excepted) trading thither, and paying less customs, do or shall pay; and that as well in going, returning, and staying, as also in fishing and trading, they shall enjoy the same liberties, immunities, and privileges which the people of any foreign nation whatsover, abiding or trading in the said kingdoms and dominions of the King of Denmark and Norway do or shall enjoy. On the other side, the people and subjects of the King of Denmark and Norway shall use and enjoy the same privileges in the countries and dominions of the King of England; to wit, that the people and subjects of the King of Denmark and Norway sailing unto any of the kingdoms, principalities, or dominions of the King of England, or exercising merchandise therein, shall pay neither more nor greater customs, tributes, tolls, and other duties, nor in any other manner than as the people of the United Provinces of The Netherlands, or other strangers trading thither, and paying less customs, do or shall pay, and that as well in going, returning, and staying, as also in fishing and trading, they shall enjoy the same liberties, immunities, and privileges which the people of any foreign nation whatsover, abiding or trading in the said kingdoms and dominions of the King of England, do or shall enjoy. But so that the sovereign power of both Kings, in their kingdoms, principalities, dominions, and ports respectively, to appoint and change customs and any other matters according to the occasion, be preserved, and remain inviolate: provided the said equality be strictly observed on either part in manner aforesaid.

Article 14

It is also agreed, that in case the subjects and inhabitants of either of the confederates, with their shipping (either by reason of pirates chasing them, or by stress of weather, or by any other inconvenience) be forced to repair into the rivers, creeks, bays, or ports, of the other confederate, there to seek harbour, they shall be kindly and courteously used by the magistrate and inhabitants of such place; and it shall be lawful for them to provide themselves, at a reasonable price, with those things which shall be necessary for the repairing of their ships, and freely to depart again without any hindrance or search, and paying no tolls and customs: provided they do not carry out of their ship or ships, any goods or packs, nor expose them to sale, nor have or receive on board persons guilty or suspected of any crime, or prohibited goods, nor finally do anything repugnant to the laws, statutes, or customs of that place and port where they shall arrive.

Article 15

If it shall happen that the ships of either of the confederates, and of their subjects and inhabitants (whether they be ships of war or of burthen) do run aground, or split upon rocks, or by any accident whatsoever suffer shipwreck (which God forbid) upon or about the coasts of the other, the aforesaid ships, with all their tackle, goods, and merchandise, or whatsoever remains of them, shall be restored to their owners and proprietors, provided they, or their commissioners or deputies, challenge and claim the ships or goods within the space of one year after the wreck hath happened, (saving always the rights and customs of every nation whatsoever), also the subjects and inhabitants dwelling upon such shores and coasts shall be obliged to succour them in their danger, and help them as much as they are able, and shall use all diligence,

either to deliver the ship or save the goods, merchandise, tackle, and other things that may be preserved, which are to be conveyed into some safe place, that they may be restored to the owners; yet paying to those persons, by whose pains and care the goods shall be recovered and kept, the expenses and recompences which they shall deserve.

Article 16

Each party shall, in all causes and controversies now depending, or hereafter to commence, cause justice and rights to be speedily administered to the subjects and people of the other party, according to the laws and statutes of each country, without tedious and unnecessary delays and charges.

Article 17

It is also convenanted and agreed, that all ships belonging to English subjects and inhabitants, together with their ladings and merchandise, sailing by the fort of Gluckstadt, or other towns and places under the King of Denmark's dominions, situate upon the River of Elbe, shall, both in going and coming back, be free and exempt from all customs, toll, search, stop, and molestation, except only the case of search in time of war when the King of Denmark shall be in hostility with any other prince or state.

Article 18

It is also agreed, that firs, masts, and other sorts of timber, after once they are laden upon the ships of the English subjects or inhabitants, shall be no further subject to be visited, but alle visits and searches shall be made before, and if then either oak or other prohibited timber be found, they shall forthwith be stopped upon the place before they be brought on board; neither shall the persons or goods of the people of the King of England, or of his subjects, be for that cause anyway molested, either by arrest, or any other kind of detention; but the subjects only of the King of Denmark who shall have presumed to sell or alienate such like prohibited timber, shall be punished for the offence after the accustomed manner; and the people and subjects of the King of England shall have, possesss, and enjoy all and singular the things contained and granted in this article, without any molestation and interruption, so long and during all the time that the subjects or any of the people of the United Provinces of The Netherlands have, possess, and enjoy, or ought, or might have, possess, or enjoy the same, or the like, by any treaty, covenant, agreement, or permission whatsover made or to be made.

Article 19

For the greater security of trade and freedom of navigation, it is convenanted and agreed that neither party shall, (as much as is possible, and as far as they are able,) suffer open pirates, or other robbers of that kind, to make their retreats in the ports of either's kingdom or country, or shall permit any of the inhabitants or people of either to harbour or relieve them, or any way assist them, but on the contrary shall use means that the aforesaid pirates and robbers, and their partners and abettors, may be apprehended and suffer condign punishment, and that the ships and goods (so much of them as can be found) may be restored to their lawful owners of their attornies, so as their right be made to appear by due and legal proof in the court of admiralty for maritime causes.

Article 20

It is covenanted and agreed that the subjects and people of either party shall always have free access to the ports and coasts of the other confederate; and it shall be lawful for them to abide there, and thence to depart again, and also to pass

through the seas and territories whatsover of either King respectively, (doing no damage or prejudice,) not only with merchant ships, but also with men-of-war, whether they be public or belong to those who shall have obtained private commissions, and whether they come through violence of the weather or to avoid the danger of the sea, or to repair their ships, or buy provisions, so as they exceed not the number of six men-of-war, if they come in of their own accord, nor stay longer in or about the ports than will be requisite to repair their ships, and furnish themselves with victuals or other necessaries: and if upon occasion they would approach such ports with a greater number of men-of-war, they shall by no means be permitted to enter, unless timely notice of their coming be first given by letter, and leave obtained of those to whom foresaid ports belong; but if they be driven by violence of storm, or other urgent necessity, to seek shelter, in such case, without any notice given beforehand, the ships shall not be restrained to a certain number, but with this condition, that their commander shall, immediately upon their arrival, acquaint the chief magistrate or the governor of that place, port, or coast where they arrive, with the cause of their coming, neither shall he stay longer there than the chief magistrate or governor will permit, and shall neither do nor attempt any hostile act in the ports whereinto he shall repair, nor anything prejudicial to that ally unto whom the ports belong.

Article 21

It is also covenanted that no ships, or shipping, goods, or merchandise, laden in any ships, of what nature, kind, or quality soever, howsoever taken, belonging to the subjects of either King, shall under any colour or pretence whatsoever be adjudged prize, unless by a judicial examination and proceeding in form of law, in the court of admiralty, legally ordained in that behalf for such like maritime prizes.

Article 22

It is also covenanted and agreed, that all ships and merchants of England, in their passage through the Sound, appertaining to the King of Denmark and Norway, shall enjoy the benefit and privilege of deferring the payment of customs until their return, in the same manner as they enjoyed the five years last past; but so that the said ships and merchants carry with them certificates under the seal of the officers of His said Majesty of England thereunto appointed, witnessing that those ships belong to the subjects of the King of England; and also that, before their passage, they give good and sufficient security to make the said payment in due place unto the receivers of the King of Denmark's customs at their return, or if they return not within three months at the furthest, in case they do not pay the same in their said first passage.

Article 23

It is also concluded that the ships and subjects of the King of England shall receive their dispatch and discharge at Elsinore, as soon as they arrive, without any delay, no ships of any nation whatsoever to have a preference in that behalf before them, except the inhabitants of certain places who have obtained such a privilege of old in this case, and enjoy the same to this day.

Article 24

It is also agreed, that if the Dutch or any other nation whatsoever, (the Swedish only excepted,) hath already obtained, or hereafter shall obtain, of the King of Denmark and Norway, any better agreements, covenants, exemptions, and privileges than those contained in this treaty, the same and such like shall be communicated and effectually granted, freely and with all fulness, to the King of England and to

his subjects; and on the other side if the Dutch, or any other nation whatsoever, hath obtained, or shall hereafter obtain, of the King of England, any better agreements, covenants, exemptions, or privileges than those contained in this treaty, the same and such like shall be communicated and effectually granted, freely and with all fulness, to the King of Denmark and Norway, and to his subjects.

Article 25

Lastly, it is covenanted, agreed, and concluded, that the aforesaid Most Serene Princes and Kings shall sincerely and faithfully observe all and singular the articles contained and established in this present treaty, and cause the same to be observed by their subjects and inhabitants; neither shall they break them directly or indirectly, nor suffer them to be broken directly or indirectly, by their subjects or inhabitants; and shall ratify and confirm all and singular the things covenanted as aforesaid by letters patent, subscribed with their own hands, and sealed, with their great seals, drawn up and engrossed in sufficient, valid, and effectual form, and shall interchangeably deliver the same, or cause them to be delivered within three months after the date of these presents, faitfully, really, and effectually.

Done at Whitehall, the 13th day of February, 1660—1.

Dorchester. Tho. Wentworth. G. Carteret.

Edw. Nicholas. Gulielmus Mauritius.

Samningur þessi er ritaður á latínu, en hér er notuð þýðing sú, sem prentuð er í Danmarks Handels- og Skibsfartstrakter, en hún er tekin úr hinu opinbera samningasafni Breta. Þar eru nokkrar greinar, sem taldar eru úreltar feldar úr samningnum, en það þótti ekki fært að prenta hann hér öðru vísi en þar. Þeir sem vilja sjá upprunalega gerð hans, er vísað á samningasafn Laursens: Danmark-Norges Traktater, V. bindi, bls. 389.

Samningurinn náði til allra þegna konunga þeirra, er gerðu samninginn. Hefir hann því verið talinn gilda við Ceylon, Indland, Kanada, Nýja Sjáland og Suður-Afríku, og að sjálfsögðu við allar þær nýlendur Breta, sem ekki höfðu sjálfstjórn. Ástralía sagði samningnum upp 8. febrúar 1915, og gilti sú uppsögn einnig fyrir Papua og Norfolk eyju, en gerði síðan sérsamning við Ísland (sbr. samning nr. 126). Nýja Sjáland sagði samningnum upp 11. apríl 1933.

Vegna stjórnarfarslegra breytinga undanfarandi ára í samveldislöndum Breta, umboðsríkjum þeirra og nýlendum, sneri íslenzka sendiráðið í London sér til utanríkisráðuneytisins þar, og bað það um að segja álit sitt á því, við hvaða lönd þessi samningur og nokkrir aðrir, teldust gilda. Ráðuneytið færðist undan því, og vísaði til samveldislandanna til að fá þær upplýsingar.

Sendiráðið sneri sér þvínæst til hinna helstu þeirra, en svör hafa ekki borist frá þeim, er gengið var frá prentun þessarar arkar, nema frá Ceylon, Indlandi, Kanada og Nýja Sjálandi, og vísast til þessara landa.

Samningur þessi og þeir tveir, sem næstir koma, (nr. 176 og 177) hafa ekki verið birtir á Íslandi, en eru nefndir sem gildandi í viðskiptasamkomulagi Íslands og Bretlands, sem gert var 1933. (Samningur nr. 187).

Nr. 176. *Kaupmannahöfn, 11. júlí 1670.*

Friðar- og verzlunarsamningur.

Treaty of Peace and Commerce.

(Extract.)
(Translation from the original Latin.)

Article 1

That there be between the two Kings, their heirs and successors, as also their kingdoms, principalities, provinces, estates, counties, islands, cities, subjects, and vassals of what condition, dignity, and degree soever by land and sea, in rivers, fresh waters, and all places whatsoever, as well in Europe as out of Europe, now and for the time to come, a sincere, true and perfect friendship, peace and confederation; so as that neither party do any wrong, injury, or prejudice to the kingdoms, principalities, provinces, and estates, or to the inhabitants and subjects of the other; nor suffer any to be done by others, as much as in him is; but rather live as friends together, using each other with goodwill and respect, and promoting upon all occasions the interests and advantages of each other, and their subjects as if they were their own; and preventing and hindering with all their power, by their assistance and advice, any damage, wrong, and injury, that may be offered them.

Article 5

It shall be lawful for the subjects of both Kings, with their commodities and merchandise, both by sea and land, in time of peace, without licence or safe conduct, general or special, to come to the kingdoms, provinces, mart-towns, ports and rivers of each other, and in any place therein to remain and trade, paying usual customs and duties; reserving nevertheless to either prince his superiority and regal jurisdiction in his kingdoms, provinces, principalities, and territories, respectively.

Article 6

It is, notwithstanding, covenanted and concluded, that the subjects of the King of Great Britain shall in no wise come to the prohibited ports, of which mention is made in precedent treaties, nor colonies, without the special licence of the King of Denmark first desired and obtained; unless they shall be compelled to make thither, and enter therein, by stress of weather, or pursuit of pirates, in which case neither shall it be lawful for them to buy or sell. As also in like manner the subjects of the King of Denmark shall not come to the British colonies, unless by special licence of the King of Great Britain first desired and obtained.

Article 7

It shall be lawful for the subjects of the Most Serene King of Denmark to bring into their own stores and warehouses in England, Scotland, and Ireland, and other the ports of the King of Great Britain in Europe such commodities as now, or hereafter, shall be of the growth and production of the estates, countries, and dominions, subject to the King of Denmark, or of the manufacture thereof, and likewise such as come from any part of the River of Elbe.

In like manner shall it be lawful for the subjects of the King of Great Britain to import and bring into Denmark, Norway, and all other ports and colonies, not

prohibited, of the King of Denmark, all kinds of merchandise which now or hereafter shall be produced or made in the kingdoms, countries, and estates under the subjection of the King of Great Britain. But if, at any time hereafter, it be permitted to any foreign nations to bring all kinds of commodities without exception, into England, Scotland, and Ireland, and other the ports belonging to the King of Great Britain, then the same also shall be lawful for the subjects of the King of Denmark; which in like manner shall be permitted to the subjects of the King of Great Britain, upon the like occasion, in the prohibited ports and colonies of the King of Denmark.

Article 8

It is also covenanted and agreed, that the people and subjects of the King of Great Britain sailing to any of the hereditary kingdoms, countries, or dominions of the King of Denmark, or trading in the same, shall pay no more or greater customs, tribute, or other duties, nor in any other manner than the people of the United Provinces of the Low Countries, and other strangers (the Swede only excepted) trading thither, and paying lesser customs, do or shall pay; and in going, returning and staying, as also in fishing and trading, and all other things, shall enjoy the same liberties, immunities, and privileges, which the people of any foreign country, in the said kingdoms and dominions of the King of Denmark, abiding and trading, do or shall enjoy; and so on the other side, the people and subjects of the King of Denmark shall have and enjoy the same privileges, in the countries and territories of the King of Great Britain; to wit, that the people and subjects of the King of Denmark, sailing to any of the kingdoms, countries, or dominions of the King of Great Britain, or trading in the same, shall not pay any more or greater customs, tributes, toll or other duties, nor in any other manner than the people of The United Netherlands, or other strangers trading thither, and paying lesser customs, do or shall pay; and in going, returning, and staying, as also in fishing and trading, and all other things, shall enjoy the same liberties, immunities, and privileges, which the people of any other foreign country in the said kingdoms and dominions of the King of Great Britain, abiding and trading, do or shall enjoy; but so, as that the power of each King, of making or altering customs, or other duties, as they shall see occasion, in their respective kingdoms, countries, dominions and ports, remain full and entire: provided the aforesaid equality be strictly observed on both sides in manner aforesaid.

Article 9

It is also covenanted, that when the subjects of either King have imported their commodities into the dominions of the other, have paid the usual customs for them, and undergone their search, it shall be free and lawful for them to bring their said commodities into their own proper store-houses and cellars, or into places which they shall think most fit and convenient, and there store them; nor shall any magistrate or officer of any of the cities or ports of either, impose upon them any cellars or store-houses without their consent.

Article 10

The subjects of either Crown trading upon the seas, and sailing by the coasts of either kingdom, shall not be obliged to come into any port, if their course were not directed thither; but shall have liberty to pursue their voyage without hindrance or detention whithersoever they please. Nor shall they, being by tempest forced into port, and there remaining, be obliged to unlade their cargo, or to barter or sell any part thereof; but it shall be lawful for them to dispose of it as they shall think fit, and to do any other thing which they shall judge most for their advantage: pro-

vided nothing be done that may be to the defrauding of either Prince of his due rights and customs.

Article 11

It is also agreed, that after any planks, masts, and other sorts of timber, have once been put on board the ships of the subjects or people of the King of Great Britain, they shall not be liable to any further search; but all search or scrutiny shall be made before; and if then, either oaken or other prohibited timber be found, it shall be presently stopped and detained upon the place before it be put on board the ships; nor shall the people of the said King of Great Britain, or his subjects, be therefore molested in their persons or estates by arrest or other detention whatsoever; but only the subjects of the King of Denmark, who shall have presumed to sell or alienate any the like prohibited timber, shall be punished in due manner. And the people and subjects of the King of Great Britain shall have, possess, and enjoy, all and singular the contents and concessions of this article, without any molestation or interruption, so long, and for all such time as the subjects or any of the people of The United Netherlands, shall hold, possess, and enjoy, or might, or ought to hold, possess, and enjoy, the same or like privileges by any treaty already made, or to be made, or by any contract, agreement, or permission.

Article 12

It is also concluded and agreed, that all ships belonging to the subjects of the King of Great Britain, and merchants, in their passage through the Sound, under the Most Serene King of Denmark and Norway, &c., shall enjoy, after the same manner, the benefit and privilege of deferring the payment of their customs until their return, as they held and enjoyed in former years last, preceding the late war; but so nevertheless, that the said ships and merchants bring with them certificates under the seal of the officers of the said King of Great Britain deputed thereunto, testifying the said ships to belong to subjects of the King of Great Britain; and likewise that before their passage they give sufficient and good security for paying the same, in place convenient to the collectors of the customs of the said King of Denmark, at their return, or if they shall not return, within three months' time at the farthest, if they do not pay the same at their said first passage.

Article 13

And furthermore it is agreed, that whatsoever merchandise the subjects of the King of Great Britain shall land at Elsinore, and there lay in their store-houses, to no other end than to put on board again entire, and transport them to other parts, they shall be obliged to pay only the same duties for such merchandise, and no more, than is wont to be paid in this case by the Dutch nation, or any other strangers: which shall be reciprocally observed to the subjects of the King of Denmark, after the same manner, in England.

Article 14

Also it is agreed, that the ships and subjects of the King of Great Britain shall have their despatch at Elsinore as soon as they arrive there, without delay; no ships, of what nation soever, having preference before them in this behalf: except the inhabitants of certain places, who have anciently held a privilege to that purpose, and still do.

Article 15

If any subject of either Prince shall happen to die in the dominions or territories of the other, it shall be lawful for him to dispose of his estate, both money and goods, in any manner whatsoever: and if any one die within the kingdoms or prov-

inces of the other Prince, without making any such dispositions, then the goods by him left, movable or immovable, of whatever nature or condition the same shall be, shall be faithfully preserved for the use of the right heir, and for satisfaction of such debts as the party deceased was justly bound to pay; and to that end, as soon as any subject of either Prince shall die in the other Prince's dominions, the consul or public minister, then residing there, shall have right to possess the said monies and goods, and shall make inventories of the same before some magistrate of the place; which goods shall afterwards remain in his hands, to be answered to the heirs and creditors as aforesaid; but if no such consul or public minister shall be there, then it shall be lawful for two merchants of the same country with the party deceased, to possess the goods left by him, to preserve them, and in like manner to answer them to the heirs and creditors; which, notwithstanding, is to be so understood, that no papers or books of accounts are by this article to be exposed to the inspection of the said magistrate, but only the real goods and merchandise of the deceased; and that the said magistrate within the space of 48 hours after notice given, and request made, shall be obliged to be present, otherwise the said inventories shall be made without him.

Article 16

It shall be lawful for either of the confederates and their subjects or people to trade with the enemies of the other, and to carry to them, or furnish them with any merchandises (prohibited only, which they call contraband, excepted) without any impediment, unless in ports and places besieged by the other; which, nevertheless, if they shall so do, it shall be free for them either to sell their good to the besiegers, or betake themselves to any other port or place not besieged.

Article 17

It is also agreed that it shall be free and lawful for the subjects of either Prince, trading in the dominions or ports of the other, there to remain and reside for the buying and selling commodities, without any restriction of time, or limitation to be imposed upon them by any officers or magistrates of the said dominions or ports, they paying the accustomed duties for all goods and merchandise by them imported or exported; and further provided that they trade with none but such as are citizens, or burgers of some city or town within the Kingdoms of Denmark or Norway, and that only by wholesale, and not by parcels or retail.

Article 18

Furthermore, for the better encouragement of trade and commerce, and for the utter avoiding of all frauds and disputes that may arise between the officers of ports and merchants, it is agreed and concluded, that all and singular duties shall be demanded and paid according to the printed tariff, (or books of rates), wherein shall be comprised all customs and duties to be paid, as well for goods in the respective ports, as for passage through the Sound: and to the end that this may be the more strictly observed, both Kings shall not only enjoin his officers and collectors of his customs under the highest penalty, not to do anything that may frustrate or elude this agreement; but also that they do not, by molestation or exaction, cause any trouble, or offer any injury to the subjects of either King.

Article 19

Moreover, it is concluded and agreed, that the King of Denmark shall constitute the overseers of his customs or others, commissioners for remeasuring all ships belonging to the subjects of the King of Great Britain trading in Norway, according

to their burden and content, so as that what has been hitherto not rightly observed, either in excess or defect, may be hereafter reduced into better order.

Article 20

But lest such freedom of navigation, or passage of the one ally and his subjects and people, during the war that the other may have, by sea or land, with any other country, may be to the prejudice of the other ally, and that goods and merchandise belonging to the enemy may be fraudulently concealed under colour of being in amity; for the preventing of fraud, and clearing all suspicion, it is thought fit that the ships, goods, and men, belonging to the other confederate, in their passage and voyages, be accompanied with letters of passport and certificate; the forms whereof to be as follows:—

[*Forms not reproduced.*]

When therefore the merchandise, goods, ships, or men of either of the confederates and their subjects and people, shall meet in open sea, straits, ports, havens, lands and places whatsoever; the ships of war, whether public or private, or the men, subjects, and people of the other confederate, upon exhibiting only the foresaid letters of safe conduct and certificate, there shall be nothing more required of them, nor shall search be made after the goods, ships, or men, nor shall they be any other ways whatsoever molested or troubled, but suffered with all freedom to pursue their intended voyage; but if this solemn and set form of passport and certificate be not exhibited, or that there be any other just and urgent cause of suspicion, then shall the ship be searched, which is nevertheless in this case only understood to be permitted, and not otherwise. If by either party any thing shall be committed contrary to the true meaning of this article, against either of the confederates, each of the said confederates shall cause his subjects and people offending to be severely punished, and full and entire satisfaction to be forthwith given, and without delay, to the party injured and his subjects and people for their whole loss and expenses.

Article 21

It is also concluded and agreed, that all ships of subjects and people of the King of Great Britain, together with their lading and merchandise, passing by the Port of Gluckstadt, or other places and towns under the dominion of the King of Denmark, situate upon the Elbe Stream, both going and returning, shall be free and exempt from all customs, impost, search, seizure, and molestation, except only the case of search in the time of war, when the King of Denmark hath war with any other King or state.

Article 22

If the subjects of either Prince be hurt or injured in the territories of the other; then the King of that place where the injury is done, shall take care that speedy justice be administered according to the laws and customs of the country; and that the persons guilty be duly punished, with satisfaction to be made to the party wronged.

Article 23

It is also agreed, that no ships whatsoever, vessels, or merchandise laden on ships of whatsoever nature, kind, or quality howsoever taken, belonging to any of the subjects of either of the aforesaid Kings, under any colour or pretence whatsoever, be adjudged prize, unless by a judicial examination and process in form of law, in a court of admiralty for prizes taken at sea, in that behalf lawfully constituted.

Article 24

Both parties shall cause justice and equity to be administered to the subjects and people of each other, according to the laws and statutes of either country, speedily, and without long and unnecessary formalities of law and expenses, in all causes and controversies, as well now depending, as which may hereafter arise.

Article 25

If the ships of either of the confederates, and their subjects and people, whether they be merchant-men, or men-of-war, shall happen to run on ground, or fall upon rocks, or be forced to lighten themselves, or shall otherwise suffer shipwreck (which God forbid) upon the coasts of either King, the foresaid ships with their tackle, goods, and merchandise, or whatsoever shall be remaining of them, shall be restored to their owners and proprietors; provided they or their agents and proctors do claim the said ships and goods within the space of a year and a day after such shipwreck suffered, saving always the rights and customs of both nations. The subjects also and inhabitants dwelling upon the said coasts and shores, shall be obliged to come in to their help, in case of danger, and as much as in them lies to give their assistance; and shall do their utmost endeavour either for the freeing of the ship, or saving the goods, merchandise and apparel of the said ship, and what else of the same they shall be able, and for the conveying the same into some safe place in order to be restored to the owners; they paying salvage, and giving such recompense to the persons by whose assistance and diligence the said merchandise and goods shall have been recovered and preserved, as they shall deserve. And finally both parties, in case of such misfortune, shall see observed on their side, what they would desire to have observed and done on the other side.

Article 26

The commanders of ships, or governors, soldiers, mariners and company belonging to the same, as also the ships themselves, and the goods and merchandise on board them, shall not be detained by any arrest or seizure upon any warrant either general or special, or for any cause, unless for the defence and preservation of the kingdom; which yet shall not be understood to be meant of arrests laid by authority of law, for debt contracted upon any other lawful occasion whatsoever, in which case it shall be lawful to proceed according to the rules of justice and law.

Article 27

It shall be free for the merchants of both kingdoms, their factors and servants, and also the masters and mariners of ships upon the sea, and in other waters, as likewise in the ports, and upon the coasts and lands of either confederate, going, returning and walking, for the defence of their persons and goods, to carry any kind of portable arms, as well offensive as defensive, so that they give no just cause of suspicion to the commanders and magistrates of any place, of any plots or contrivances against the public or private peace.

Article 28

The convoys of ships of war, of either party, meeting in their voyage, or overtaking any merchant ships, or others belonging to the other confederate or his subjects, and making the same course at sea, in Europe or out of Europe, shall be obliged to guard and defend them as long as they shall hold the same course together.

Article 29

For the greater security of commerce and freedom of navigation, it is concluded and agreed, that neither party, as much as may be, and shall lie in their powers, shall

permit that public pirates, or other robbers upon the sea, in any the ports of the other kingdom or country, have their receptacles or retreats, or shall suffer that any of the inhabitants, or people of either Prince, do receive them into their houses, or supply them with provisions, or be otherwise assisting to them; but on the contrary, shall endeavour that the said pirates or robbers, and their partisans and accomplices, be apprehended and punished according to their demerit, and the ships and goods, as much as can be found of them, restored to the lawful owners or their agents, provided their right be made appear by due proof of law in the court of admiralty.

Article 30

It is concluded and agreed that there shall be at all times free access for the subjects and people of either party, to the ports and coast of both Princes, and it shall be lawful for them to remain therein, and from thence again to depart, and also to pass through the seas and territories whatsoever of either King respectively (not committing any waste or injury) not only with merchant ships and ships of burthen, but also with ships of war, whether the same be upon the public account, or acting by private commissions; whether they enter by reason of tempest, and for avoiding the danger of the sea, or to refit or buy provisions: so that they exceed not the number of six ships of war, if they enter of their own accord, nor shall they remain longer in or about the ports than shall be necessary for the refitting of their ships, buying provisions or other necessaries: and if they should upon occasion desire to come into the said ports with a greater number of ships of war, it shall in no wise be lawful for them to enter thereinto, without first giving timely notice by letter of their coming, and obtaining leave of those to whom the foresaid ports belong. But if by force of tempest, or other urgent necessity, they shall be compelled to put into harbour, in such case, without any precedent notice, the ships shall not be restrained to a certain number; but with this condition, nevertheless, that their admiral or commander-in-chief presently after his arrival shall make acquainted with the chief magistrate or commander of the place, haven, or coast, whiter they are come, with the cause of his coming; nor shall he stay longer there than shall be permitted him by the chief magistrate or commander, and shall not act or attempt any hostility in the ports whereinto he hath betaken himself, or anything prejudicial to him of the two confederates to whom they shall belong.

Article 31

It shall not be lawful for the subjects of either King, or the inhabitants of the kingdoms or lands under their obedience, to procure any prince or state, who is at difference, or in open war with either of the confederates, letters patent called commissions or reprisals, much less by virtue of such letters to molest or damnify the subjects of either. Both of the said Kings shall strictly prohibit their subjects respectively, that they do not procure or accept from other princes or states any such commissions; but shall, as much as in them lies, forbid and hinder the committing of any depredations by virtue of such commissions.

Article 32

If any ship or ships belonging to the subjects of either King be taken in the ports of either a third party, they in whose port, or within whose jurisdiction whatsoever the foresaid ships shall be taken, shall be mutually obliged to use their endeavour, together with the other party, for the finding and retaking the said ship or ships, and restoring them to the owners; which, nevertheless, shall be done at the charge of the said owners, or the parties interested.

Article 33

But if also in the ships taken by the subjects of either confederate, and brought into any port belonging to the other, there be found any seamen or other persons who are subjects of that confederate, into whose ports or rivers the prize shall be brought, they shall be civilly used by those who have taken them, and restored to their liberty forthwith, and without ransom.

Article 34

But if a ship of war or any other, laden with prohibited goods, belonging to the other Crown, happen to be taken; it shall not be lawful for the captains or commanders who have taken her, to open or break up any chests, tons, or bales, on board the said ship, or likewise to transport, or otherwise alienate any of her merchandise, until they have been first put on shore, and an inventory thereof made before the judges of the admiralty.

Article 35

And for the greater security of the subjects of both Kings, and for preventing of all violence towards them from the said ships of war; all commanders of any the ships of war belonging to the King of Great Britain, and all other his subjects whatsoever, shall be strictly charged and required, that they do not molest or injure the subjects of the King of Denmark; if they shall do otherwise, they shall be liable to answer it in their persons and estates, and shall therein stand bound until just satisfaction and compensation shall be made for the wrongs by them done, and the damage thereby sustained or to be sustained; in like manner shall all commanders of the ships of war belonging to the King of Denmark, and all other his subjects whatsoever, be straightly under the same penalties charged and required, that they do not molest or injure the said subjects of the King of Great Britain: provided nevertheless, that all the foresaid actions be examined and adjudged by due and legal proceeding in the court of admiralty of both Kings; or if it shall rather seem meet to either of the parties, being a stranger in the place where the controversy is to be decided, they shall be examined before certain commissioners, which both Kings, as soon as they shall be desired, shall appoint to that end, that so proceedings by this means may be not only carried on without great expenses, but also ended within three months at farthest.

Article 36

Both Kings shall take care that judgment and sentence in things taken at sea, be given according to the rules of justice and equity, by persons not suspected or interested, and being once given by such judges as aforesaid, they shall straightly charge and require their officers, and whom it shall concern, to see the same put in due execution according to the form and tenor thereof.

Article 37

If the ambassadors of either King, or any other public ministers residing with the other King, shall happen to make complaint of any such sentence, that King to whom complaint shall be made shall cause the said judgment and sentence to be reheard and examined in his council; that it may appear whether all things requisite and necessary have been performed according to the rules of this treaty, and with due caution: if the contrary shall happen, it shall be redressed, which is to be done at the furthest within three months' time.

Neither shall it be lawful either before the giving of the first sentence, or afterwards, during the time of rehearing, to unlade or sell and make away with the goods in controversy, unless it happen to be done by consent of parties, and to prevent the perishing of the said goods and merchandise.

Article 38

The said Kings shall have in each other's court, their ministers, and in certain ports, their consuls, for the better and more easy communicating and proposing such things as they shall think advantageous to the public interest, or private concerns of any particular person.

Article 39

No private injury shall in any wise letten this treaty, nor shall raise any discord or hatred between the foresaid nations but every man shall answer for his own doings, and shall be responsible therefor; nor shall one man suffer for that which another has offended in, by having recourse to reprisals, or such like rigorous proceedings, unless justice be denied or delayed longer than is fitting. In which case it shall be lawful for that King, whose subject has received the injury, to proceed according to the rules and prescriptions of the law of nations, until reparation be made to the party injured; provided notwithstanding that he have first in due manner advertised the other King thereof.

Article 40

Also it is agreed, that if the Hollander, or any other nation whatsoever (the Swedish nation only excepted) hath already, or shall hereafter obtain any better articles, agreement, exemptions, or privileges, than what are contained in this treaty, from the King of Denmark, that the same and like privileges shall be likewise granted to the King of Great Britain, and his subjects, effectually and fully to all intents and purposes; and on the other side, if the Hollander or any other nation whatsoever, hath or shall obtain from His Majesty of Great Britain, any better articles, agreements, exemptions, or privileges, than what are contained in this treaty, that the same and like privileges shall be granted to the King of Denmark, and his subjects also, in most full and effectual manner.

Article 41

It is also concluded, that former treaties, and leagues, at any time heretofore made between the aforesaid confederates, or their predecessors, Kings, as well for the kingdoms of Great Britain, &c., as for the hereditary kingdoms of Denmark and Norway, &c., respectively, be not in the least reputed or taken to be broken and abolished, by any agreement, covenants, or articles in the present treaty contained; but that the same remain in full force, effect, and virtue, so far as they are not contrary or repugnant to the present treaty, or any article therein contained.

Article 42

Finally, it is convenanted, concluded, and agreed, that the foresaid Kings shall sincerely and *bona fide* observe, all and singular the articles contained and set down in this treaty, and shall cause them to be observed by their subjects and people; nor shall transgress the same directly or indirectly, or suffer the same to be transgressed by their subjects or people, and shall ratify and confirm all and singular the premises as before agreed, by letters patent subscribed with their hands, and sealed with their great seals in good, sufficient, and effectual form, and shall deliver the same reciprocally within three months after the date of these presents, or cause them to be delivered, in good faith, and reality, and with effect.

Given at Copenhagen, the 11th day of July, 1670.

Essex. Hans Schack. P. Reedtz. H. Bjelke.
Gyldenlöve. Christoffer Parsberg. P. Schumacher.

Um þennan samning má segja hið sama og um samning nr. 175, hér á undan. Hann var einnig gerður á latínu og gildir fyrir sömu lönd og hann.

Hann hefur ekki verið birtur á Íslandi, en 6. og 7. grein hans eru prentaðar í Lovsamling for Island I, bls. 333. Í neðanmálsgrein þar er bent á, að í þessum greinum samningsins séu endurtekin ákvæði (um bann við siglingar á Ísland) í samningi dags. 29. apríl 1621, 15. sept. 1654, 13. febrúar 1660 og 29. nóv. 1669; sbr. einnig samning dags. 22. júní 1583.

Nr. 177. *Kaupmannahöfn, 9. maí 1912.*

Bókun varðandi breytingar á samningunum frá 13. febrúar 1660—61 og 11. júlí 1670.

Protocol Modifying the Treaties of 13th of February 1660—61 and 11th of July 1670.

Whereas the commercial relations between the Kingdom of Denmark and the British Empire are regulated by the Treaties of February 13, 1660—1 and July 11, 1670 and whereas it is desirable to make further provision with regard to the application of the said Treaties to certain parts of His Britannic Majesty's Dominions viz: the Dominion of Canada, the Commonwealth of Australia, the Dominion of New Zealand, the Union of South Africa, and the Colony of Newfoundland, the Government of His Majesty the King of Denmark and the Government of His Britannic Majesty hereby agree that either of the contracting parties shall have the right to terminate the said treaties with respect to any or all of the above mentioned dominions at any time on giving twelve months notice to that effect.

It is further agreed that should the said treaties cease, in pursuance of this protocol, to be applicable to the Commonwealth of Australia, they shall also cease to be applicable to Papua and Norfolk Island, if so desired by either of the contracting parties.

Done at Copenhagen, the 9th of May 1912.

C. W. Ahlefeldt Laurvig. Conyngham Greene.

Bókun þessi var ekki birt á Íslandi, en vísað er til athugasemdar við samning nr. 175 og 4. gr. samnings nr. 187.

Nr. 178. *London, 7. febrúar 1810.*

Yfirlýsing í ríkisráði um grið og réttarstöðu Íslendinga o. fl.

Order in Council deciding that the Inhabitants of Iceland shall be Exempted from Attack and Hostility and be considered as Stranger Friends.

At the Court at the Queen's Palace, February 7th, 1810, present,

The King's Most Excellent Majesty in Council.

"Whereas it has been humbly represented to His Majesty, that the islands of Ferroe and Iceland, and also certain settlements on the coast of Greenland, parts of

the dominions of Denmark, have, since the commencement of the war between Great Britain and Denmark, been deprived of all intercourse with Denmark, and that the inhabitants of those islands and settlements are, in consequence of the want of their accustomed supplies, reduced to extreme misery, being without many of the necessaries and of most of the conveniences of life.

His Majesty, being moved by compassion for the sufferings of these defenceless people, has, by and with the advice of his privy council, thought fit to declare his royal will and pleasure, and it is hereby declared and ordered, that the said islands of Ferroe and Iceland and the settlements on the coast of Greeland, and the inhabitants thereof, and the property therein, shall be exempted from the attack and hostility of His Majesty's forces and subjects, and that the ships belonging to the inhabitants of such islands and settlements, and all goods being of the growth, produce or manufacture of the said islands or settlements, on board the ships belonging to such inhabitants, engaged in a direct trade between such islands and settlements respectively and the ports of London or Leith, shall not be liable to seizure and confiscation as prize.

His Majesty is further pleased to order, with the advice aforesaid, that the people of all the said islands and settlements be considered, when resident in His Majesty's dominions, as stranger friends, under the safeguard of His Majesty's royal peace, and entitled to the protection of the laws of the realm, and in no case treated as alien enemies.

His Majesty is further pleased to order, with the advice aforesaid, that the ships of the United Kingdom, navigated according to law, be permitted to repair to the said islands and settlements, and to trade with the inhabitants thereof.

And His Majesty is further pleased to order, with the advice aforesaid, that all His Majesty's cruisers and all other his subjects be inhibited from committing any acts of depredation or violence against the persons, ships, and goods of any of the inhabitants of the said islands and settlements, and against any property in the said islands and settlements respectively.

And the right honorable the lords commissioners of His Majesty's treasury, His Majesty's principal secretaries of state, the lords commissioners of the admiralty, and the judges of the high court of admiralty, and the judges of the courts of vice-admiralty, are to take the necessary measures herein, as to them shall respectively appertain.

W. Fawkener."

Sendiráð Íslands í London sneri sér til utanríkisráðuneytisins þar, með erindi dags. 21. águst 1962, og spurði hvort það teldi nokkurn samning vantalinn eða oftalinn á skrá um samninga, sem utanríkisráðuneytið hafði gert um samninga er væru í gildi milli Íslands og Bretlands.

Í svarerindi utanríkisráðuneytisins, dags. 16. október 1962 (No. L 2241/23), segir um yfirlýsingu þessa:

"The third item on the list should be omitted. The declaration of the 7th of February, 1810 was not an agreement but an unilateral declaration which was made as a result of the then state of war between the United Kingdom and Denmark."

Þjóðaréttarfræðingar munu sammála um það, að einhliða yfirlýsingar séu jafn bindandi og aðrir samningar. En svo sem svarið ber með sér hefir þessari yfirlýsingu ekki verið sagt upp.

Þess er einnig að gæta að á árinu 1809 hafði stjórn Íslands gert þrjá samninga við brezka herskipaforingja, dags. 19. janúar, 16. júní og 22. ágúst, þar sem griðum var lýst. En með samningnum 22. ágúst fylgdi bréf frá stjórninni, þeim Magnúsi dómstjóra Stephensen og Stefáni amtmanni Stephensen, þar sem beðið er um að staðfesta samning um frjálsa verzlun og grið milli Íslands og Bretlands. Virðist því rétt að skoða ofangreinda yfirlýsingu staðfestingu á þessum samningum, og Bretum til mikils sóma.

Í friðarsamningunum milli Breta og Dana, dags. í Kiel, 14. janúar 1814, sem prentaður er síðast í þessu riti, meðal annara merkra samninga, sem nú eru úreltir, er sérstaklega tekið fram að allir friðar- og verzlunarsamningar séu settir í fullu gildi.

Um þessi mál vísast til ritgerðar eftir Helga P. Briem: Sjálfstæði Íslands 1809, en áður hafði yfirlýsingin verið prentuð í Sagnablöðum I, bls. 75—79 og Lovsamling f. Island VII bls. 344—7.

Nr. 179. *Kaupmannahöfn, 14. júní 1869.*

Yfirlýsing um undanþágu frá nauðungar-lánum og herþjónustu.

Declaration respecting Exemption from Forced Loans and Compulsory Military Service.

The undersigned Sir Charles Lennox Wyke, Knight Commander of the Bath, Her Britannic Majesty's Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at the Court of Denmark, and Count Krag-Juel-Vind-Frijs, President of the Council and Minister for Foreign Affairs of His Majesty the King of Denmark, being duly authorized by their respective Governments, hereby declare that British Subjects in the Dominions and Possessions of Denmark and Danish Subjects in the Dominions and Possessions of Great Britain are exempt from forced loans, as well as from all compulsory military service, whether in the Army, Navy, Militia or National Guard, and from all contributions, whether pecuniary or in kind, as a commutation for personal service, provided they shall not have become naturalized in the Country in which they reside; and with regard to all other military requisitions in respect of the possession or occupation of Property, said British and Danish Subjects respectively, shall be on precisely the same footing as the Nativeborn subjects of the two countries.

Done at Copenhagen this 14th day of June 1869.

C. Lennox Wyke.
C. E. Krag-Juel-Vind-Frijs.

Samningur þessi mun ekki hafa verið birtur á Íslandi en hann er prentaður í Lovsamling for Island XX bls. 170.

Samningurinn gildir ekki aðeins fyrir Bretland, heldur einnig fyrir Kanada, Ástralíu og önnur samveldislönd Breta og nýlendur þeirra.

Nr. 180. *Kaupmannahöfn, 31. marz 1873.*

Samningur um framsal sakamanna.

Convention regarding Fugitives from Justice being Delivered up.

Article I

It is agreed that Her Britannic Majesty and his Majesty the King of Denmark shall, on requisition made in their name by their respective Diplomatic Agents, deliver up to each other reciprocally, any persons, except native born or naturalized subjects of the Party upon whom the requisition may be made, who, being accused or convicted of any of the crimes hereinafter specified, committed within the territory of the requiring Party, shall be found within the territories of the other Party:

1. Murder, or attempt or conspiracy to murder.
2. Manslaughter.
3. Counterfeiting or altering money, or uttering counterfeit or altered money.
4. Forgery, or counterfeiting, or altering, or uttering what is forged or counterfeited or altered.
5. Embezzlement or larceny.
6. Obtaining money or goods by false pretences.
7. Crimes by bankrupts against bankruptcy law.
8. Fraud by a bailee, banker, agent, factor, trustee, or director, or member or public officers of any company made criminal by any law for the time being in force.
9. Rape.
10. Abduction.
11. Child stealing.
12. Burglary or housebreaking.
13. Arson.
14. Robbery with violence.
15. Threats by letter or otherwise with intent to extort.
16. Piracy by laws of nations.
17. Sinking or destroying a vessel at sea, or attempting or conspiring to do so.
18. Assaults on board a ship on the high seas with intent to destroy life or to do grievous bodily harm.
19. Revolt or conspiracy to revolt by two or more persons on board a ship on the high seas against the authority of the master.

Provided that the surrender shall be made only when, in the case of a person accused, the commission of the crime shall be so established as that the laws of the country where the fugitive or person so accused shall be found would justify his apprehension and commitment for trial if the crime had been there committed; and, in the case of a person alleged to have been convicted, on such evidence as, according to the laws of the country where he is found, would prove that he had been convicted.

Article II

In the dominions of Her Britannic Majesty, other than the Colonies or Foreign possessions of Her Majesty, the manner of proceeding shall be as follows:

1. In the case of a person accused —

The requisition for the surrender shall be made to Her Britannic Majesty's Principal Secretary of State for Foreign Affairs by the Minister or other Diplomatic Agent of His Majesty the King of Denmark at London, accompanied by 1) a warrant or other equivalent judicial document for the arrest of the accused, issued by a Judge or Magistrate duly authorized to take cognizance of the acts charged against him in Denmark, 2) duly authenticated depositions or statements taken on oath before such Judge or Magistrate, clearly setting forth the acts on account of which the fugitive is demanded; and 3) a description of the person claimed, and any other particulars which may serve to identify him. The said Secretary of State shall transmit such documents to Her Britannic Majesty's Principal Secretary of State for the Home Department who shall then, by order under his hand and seal, signify to some Police Magistrate in London that such requisition has been made, and require him, if there be due cause, to issue his warrant for the apprehension of the fugitive.

On the receipt of such order from the Secretary of State, and on the production of such evidence as would, in the opinion of the Magistrate, justify the issue of the

warrant if the crime had been committed in the United Kingdom, he shall issue his warrant accordingly.

When the fugitive shall have been apprehended in virtue of such warrant, he shall be brought before the Police Magistrate who issued it, or some other Police Magistrate in London. If the evidence to be then produced shall be such as to justify, according to the law of England, the committal for trial of the prisoner if the crime of which he is accused had been committed in England, the Police Magistrate shall commit him to prison to await the warrant of the Secretary of State for his surrender; sending immediately to the Secretary of State a certificate of the committal and a report upon the case.

After the expiration of a period from the committal of the prisoner, which shall never be less than fifteen days, the Secretary of State shall, by order under his hand and seal, order the fugitive criminal to be surrendered to such person as may be duly authorized to receive him on the part of the Government of His Majesty the King of Denmark.

2. In the case of a person convicted —

The course of proceeding shall be the same as in the preceding case of a person accused, except that the document to be produced by the Minister or other diplomatic Agent of His Danish majesty in support of his requisition shall clearly set forth the crime of which the person claimed has been convicted, and state the fact, place, and date of his conviction. The evidence to be produced before the Police Magistrate shall be such as would, according to the law of England, prove that the prisoner was convicted of the crime charged.

After the Police Magistrate shall have committed the accused or convicted person to prison to await the order of a Secretary of State for his surrender, such person shall have the right to apply for a writ of habeas corpus. If he should so apply, his surrender must be deferred until after the decision of the Court upon the return to the writ, and even then can only take place if the decision is adverse to the applicant. In the latter case the Court may at once order his delivery to the person authorized to receive him, without the order of a Secretary of State for his surrender, or commit him to prison to await such order.

Article III

In the dominions of His Majesty the King of Denmark others than the Colonies or Foreign possessions of His said Majesty, the manner of proceeding shall be as follows.

1. In the case of a person accused —

The requisition for the surrender shall be made to the Minister for Foreign Affaire of His Majesty the King of Denmark by the Minister or other Diplomatic Agent of Her Britannic Majesty at Copenhagen, accompanied by 1 ° a warrant for the arrest of the accused, issued by a Judge or Magistrate duly authorized to take cognizance of the acts charged against him in Great Britain, 2 ° duly authenticated depositions or statements taken on oath before such Judge or Magistrate, clearly setting forth the acts on account of which the fugitive is demanded, and 3 ° description of the person claimed, and any other particulars which may serve to identify him.

The Minister for Foreign Affairs of His Majesty the King of Denmark shall transmit such requisition for surrender to the Minister of Justice of His Majesty the King of Denmark, who, after having ascertained that the crime therein specified is one of those enumerated in the present Treaty, and satisfied himself that the evidence produced is such as, according to Danish Law, would justify the committal for trial

of the individual demanded, if the crime had been committed in Denmark, shall take the necessary measures for causing the fugitive to be delivered to the person charged to receive him by the Government of Her Britannic Majesty.

2. In the case of a person convicted —

The course of proceeding shall be the same as in the preceding case of a person accused, except that the warrant to be transmitted by the Minister or other Diplomatic Agent of Her Britannic Majesty, in support of his requisition, shall clearly set forth the crime of which the person claimed has been convicted, and state the fact, place, and date of his conviction. The evidence to be produced shall be such as would, according to the laws of Denmark, prove that the prisoner was convicted of the crime charged.

Article IV

A fugitive criminal may, however, be apprehended under a warrant issued by any Police Magistrate, Justice of the Peace, or other competent authority in either country, on such information or complaint, and such evidence, or after such proceedings as would, in the opinion of the person issuing the warrant, justify the issue of a warrant, if the crime had been committed or the prisoner convicted in that part of the dominions of the two Contracting Parties in which he exercises jurisdiction: Provided, however, that in the United Kingdom the accused shall, in such case, be sent as speedily as possible before a Police Magistrate in London; and that in the dominions of His Majesty the King of Denmark, the case shall be immediately sumbitted to the Minister of Justice of His Majesty the King of Denmark; and provided also that individual arrested shall in either country be discharged, if within fifteen days a requisition shall not have been made for his surrender by the Diplomatic Agent of his country, in the manner directed by Articles II and III of this Treaty.

The same rule shall apply to the cases of persons accused or convicted of any crimes specified in this Treaty, committed on the high seas, on board a vessel of either country, which may come into a port of the other.

Article V

If the fugitive criminal who has been committed to prison be not surrendered and conveyed away within two months after such committal (or within two months after the decision of the Court, upon the return to a writ of habeas corpus in the United Kingdom), he shall be discharged from custody, unless sufficient cause be shown to the contrary.

Article VI

When any person shall have been surrendered by either of the High Contracting Parties to the other, such person shall not, until he has been restored or had an opportunity of returning to the country from whence he was surrendered, be triable or tried for any offence committed in the other country prior to the surrender, other than the particular offence on account of which he was surrendered.

Article VII

No accused or convicted person shall be surrendered, if the offence in respect of which his surrender is demanded shall be deemed by the Government upon which it is made to be one of a political character, or if in the United Kingdom he prove to the satisfaction of the Police Magistrate, or of the Court before which he is brought on habeas corpus, or to the Secretary of State, or, in Denmark, to the satisfaction of the Minister of Justice of His Majesty the King of Denmark, that the requisition for his

surrender has, in fact, been made with a view to try or to punish him for an offence of a political character.

Article VIII

Warrants, depositions, or statements on oath, issued or taken in the dominions of either of the two High Contracting Parties, and copies thereof, and certificates of or judicial documents stating the fact of conviction, shall be received in evidence in proceedings in the dominions of the other, if purporting to be signed or certified by a Judge, Magistrate, or officer of the country where they were issued or taken, and provided they are authenticated by the oath of some witness, or by being sealed with the official seal of the Minister of Justice, or some other Minister of State.

Article IX

The surrender shall not take place if, since the commission of the acts charged, the accusation, or the conviction, exemption from prosecution or punishment has been acquired by lapse of time, according to the laws of the country where the accused or convicted person shall have taken refuge.

Article X

If the individual claimed should be under prosecution, or in custody, for a crime or offence committed in the country where he may have taken refuge, his surrender may be deferred until he shall have been set at liberty in due course of law.

In case he should be proceeded against or detained in such country, on account of obligations contracted towards private individuals, his surrender shall nevertheless take place, the injured party retaining his right to prosecute his claims before the competent authority.

Article XI

Every article found in the possession of the individual claimed at the time of his arrest shall be seized, in order to be delivered up with his person at the time when the surrender shall be made. Such delivery shall not be limited to the property or articles obtained by stealing or by fraudulent bankruptcy, but shall extend to every thing that may serve as proof of the crime. It shall take place even when the surrender, after having been ordered, shall be prevented from taking place by reason of the escape or death of the individual claimed.

Article XII

Each of the two Contracting Parties shall defray the expenses occasioned by the arrest within its territories, the detention, and the conveyance to its frontier, of the persons whom it may consent to surrender in pursuance of the present Treaty.

Article XIII

The stipulations of the present Treaty shall be applicable to the Colonies or Foreign possessions of the two High Contracting Parties in following manner:

The requisition for the surrender of a fugitive criminal who has taken refuge in a Colony or Foreign possession of either of the two Contracting Parties shall be made to the Governor or Chief Authority of such Colony or possession by the Chief Consular Officer of the other Party in such Colony or possession; or, if the fugitive has escaped from a Colony or Foreign possession of the Party on whose behalf the requisition is made, by the Governor or Chief Authority of such Colony or possession.

Such requisition may be disposed of, subject always, as nearly as may be, to the provisions of this Treaty, by the respective Governors or Chief Authorities, who, however, shall be at liberty either to grant the surrender, or to refer the matter to their Government.

Her Britannic Majesty and His Majesty the King of Denmark shall, however, be at liberty to make special arrangements in their Colonies and Foreign possessions for the surrender of criminals who may take refuge therein, on the basis, as nearly as may be, of the provisions of the present Treaty.

Article XIV

The present Treaty shall come into operation ten days after its publication in conformity with the forms prescribed by the laws of the High Contracting Parties.

After the Treaty shall so have been brought into operation, the Convention concluded between the High Contracting Parties on the 15th of April 1862 shall be considered as canceled except as to any proceeding that may have already been taken or commenced in virtue thereof.

Either Party may at any time terminate the Treaty on giving to the other six months notice of its intention.

Article XV

The present Treaty shall be ratified, and the Ratifications shall be exchanged at Copenhagen as soon as may be within four weeks from the date of signature.

Done at Copenhagen, the thirty first day of March, in the year of Our Lord One Thousand Eight Hundred and Seventy Three.

Charles Lennox Wyke. O. D. Rosenörn-Lehn.

Samningur þessi mun ekki hafa verið birtur á Íslandi, en hann er prentaður í Lovsamling for Island, XXI bls. 609.

Samningur þessi gildir ekki aðeins fyrir Bretland, heldur einnig fyrir Kanada, Ástralíu og önnur samveldislönd Breta og nýlendur þeirra.

Nr. 181. *London, 25. nóvember 1937.*

Samkomulag um að framsalssamningur dags. 31. marz 1873 skuli ná til vissra nýlendna og landssvæða.

Extension of Extradition Treaty of 31st of March 1873 to certain Colonies etc.

I.

Erindi utanríkisráðherra Bretlands til sendiherra Danmerkur.

FOREIGN OFFICE, S.W. 1.

No. T 15240/2509/374

25th November, 1937.

Sir,

I have the honour to inform you that His Majesty's Government in the United Kingdom consider it desirable that the provisions of the extradition treaty between Her late Majesty Queen Victoria and His late Majesty the King of Denmark, signed at Copenhagen on the 31th March, 1873, should, in so far as that Treaty applies to Iceland, be extended to —

i) the following British Protectorates, viz., Bechuanaland Protectorate, Gambia Protectorate, Kenya Protectorate, Nigeria Protectorate, Northern Rhodesia, Northern Territories of the Gold Coast, Nyasaland, Sierra Leone Protectorate,

Solomon Islands Protectorate, Somaliland Protectorate, Swaziland, Uganda Protectorate and Zanzibar;

ii) the following British-protected States, viz., Perak, Selangor, Negri Sembilan, Pahang, Johore, Kedah, Perlis, Kelantan, Trengganu and Brunei; and

iii) the following mandated territorites, the mandate in respect of which is exercised by His Majesty's Government in the United Kingdom, viz., Cameroons under British mandate, Togoland under British mandate, Palestine (including Transjordan) and the Tanganyika Territory.

2. If this proposal is agreeable to the Royal Icelandic Government, I have the honour to suggest that the present note and your reply to that effect should be regarded as placing upon formal record the agreement that the provisions of the Treaty of the 31st March, 1873, shall apply to the territories specified in the first paragraph of the present note, the requisitions for extradition from and to those territories being made in accordance therewith, in like manner as if those territories were possessions of His Majesty The King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India, and as if the nationals or natives of those territories were British subjects.

I have the honour to be
with the highest consideration,
Sir,
Your obedient Servant,
Anthony Eden

Count Preben Ahlefeldt Laurvig, G.C.V.O.,
etc. etc. etc.

II.

Erindi sendiherra Dana til utanríkisráðherra Bretlands.

No. 220/37.
Ref. 27. D. l. a.

Danish Legation,
LONDON.
25th November 1937.

Sir,

I have the honour to acknowledge receipt of your note of today's date and beg to inform you that the Royal Icelandic Government are willing that the provisions of the extradition treaty between His late Majesty the King of Denmark and Her late Majesty Queen Victoria, signed at Copenhagen on the 31st March, 1873, should in so far as that Treaty applies to Iceland, be extended to:—

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

The present note and your note under reply shall be regarded as placing upon formal record the agreement that the provisions of the Treaty of the 31st March, 1873, shall apply to the territories specified in the first paragraph of the present note, the requisitions for extradition from and to those territories being made in accordance therewith, in like manner as if those territories were possessions of His Majesty the

King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India, and as if the nationals or natives of those territories were British subjects.

I have the honour to be,
with the highest consideration,
Sir,
Your most obedient humble Servant,

(For Iceland)
P. F. Ahlefeldt-Laurvig.

The Right Honourable
Anthony Eden, M.C., M.P.,
Secretary of State for Foreign Affairs.

Erindaskipti þessi voru ekki birt, en efni þeirra auglýst með auglýsingu ríkisstjórnar Íslands nr. 34, dags. 25. febrúar 1938.

Nr. 182. *London, 25. október 1938.*

Viðbótar-samningur við samning um framsal sakamanna dags. 31. marz 1873.

Supplementary Convention to Extradition Treaty of 31st of March 1873.

1. grein.

Eftir að samningur þessi er genginn í gildi skal 1. grein framsalssamningsins, sem var undirritaður í Kaupmannahöfn, þann 31. marz 1873, breytt á þann hátt, að eftirfarandi ákvæði bætist við greinina:

„Framsal getur samningsaðili, sem til er leitað, einnig leyft þegar um er að ræða hverskonar annan glæp eða yfirsjón, og framsal er heimilt samkvæmt gildandi lögum beggja samningsaðilja á hverjum tíma."

2. grein.

Fyrnefnd breyting skal gilda um framsöl milli Íslands annarsvegar og eftirfarandi landa Hans Hátignar konungsins og keisarans hinsvegar, þ. e. a. s., Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands, Channel Islands, Isle of Man, Newfoundlands, brezku nýlendnanna, brezku verndarríkjanna, sem framsalssamningurinn frá 31.

Article 1

From the date of the coming into force of the present Convention Article 1 of the Extradition Treaty signed at Copenhagen on the 31st March, 1873, shall be amended by the addition of the following clause: —

"Extradition may also be granted at the discretion of the High Contracting Party applied to in respect of any other, crime or offence for which, according to the laws of both of the High Contracting Parties for the time being in force, the grant may be made."

Article 2

The foregoing amendment shall apply to extradition proceedings between Iceland on the one hand, and on the other hand, the following territories of His Majesty The King and Emperor, that is to say, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the Channel Islands, the Isle of Man, Newfoundland, British Colonies, British

marz 1873 gildir fyrir, svo og umboðsstjórnarríkja, er sami samningur hefir verið, eða mun verða látinn gilda fyrir, og ríkisstjórn Hans Hátignar í Sameinaða konungsríkinu Stóra-Bretlandi og Norður-Írlandi hefir umboðsstjórn fyrir.

3. grein.

Samningsaðiljar eru ásáttir um, að Hans Hátign konungurinn og keisarinn geti gengið að þessum samningi fyrir sérhvern annan meðlim Brezka Ríkjasambandsins, sem óskar að gerast aðili, með því að hlutaðeigandi stjórnarfulltrúi Hans Hátignar konungsins og keisarans í Kaupmannahöfn gefi tilkynningu um það. Frá því að slík tilkynning gengur í gildi, skal breyting sú, er um ræðir í 1. grein, gilda um framsöl milli Íslands annarsvegar, og lands hlutaðeigandi meðlims Ríkjasambandsins, hinvegar.

Hver sú tilkynning, sem gefin er samkvæmt fyrstu málsgrein þessarar greinar, fyrir hvaða meðlim Brezka Ríkjasambandsins, sem vera skal, getur náð yfir hvert það land, sem Hans Hátign konungurinn og keisarinn hefir, fyrir hönd þjóðabandalagsins, tekið að sér umboðsstjórn fyrir, og er framkvæmd af ríkisstjórn þess meðlims, sem um er að ræða.

4. grein.

Samningur þessi skal fullgiltur. Fullgildingarnar skulu afhentar í London svo fljótt sem auðið er.

5. grein.

Samningur þessi skal ganga í gildi þremur mánuðum eftir að skipzt hefir verið á fullgildingum, og skal gilda jafn lengi og framsalssamningurinn frá 31. marz 1873.

Gjört í tveimur eintökum, á íslenzku og ensku í London þann 25. október 1938.

E. Reventlow. Halifax.

Protectorates to which the Extradition Treaty of the 31st March, 1873, applies, and mandated territories to which the said Treaty has been or may be extended, and in respect of which the mandate is exercised by His Majesty's Government in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

Article 3

The High Contracting Parties agree that His Majesty The King and Emperor may accede to the present Convention in respect of any other Member of the British Commonwealth of Nations, whose Government may desire that such accession be effected, by a notice given to that effect by the appropriate diplomatic representative of His Majesty The King and Emperor at Copenhagen. From the date that such notice comes into force the amendment set forth in Article 1 shall apply to extradition proceedings between Iceland on the one hand, and, on the other, the territory of the Member of the Commonwealth concerned.

Any notice given under the first paragraph of this Article in respect of any Member of the British Commonwealth of Nations may include any territory in respect of which a mandate on behalf of the League of Nations has been accepted by His Majesty The King and Emperor and is exercised by the Government of the Member concerned.

Article 4

The present Convention shall be ratified. The ratifications shall be exchanged at London as soon as possible.

Article 5

The present Convention shall enter into force three months after the exchange of ratifications, and shall have the same duration as the Extradition Treaty of the 31st March, 1873.

Done in duplicate in Icelandic and English at London the 25th day of October, 1938.

E. Reventlow. Halifax.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa hinn 15. júní 1939, og gekk hann í gildi hinn 15. september 1939, skv. auglýsingu utanríkismáladeild forsætisráðuneytisins nr. 43, dags. 14. júlí 1939.

Skv. tilkynningu í erindi brezka sendiráðsins í Kaupmannahöfn, dags. 13. september 1939 hefir verið ákveðið að samningur um framsal sakamanna, dags. 25. október 1938, skuli einnig taka til Ástralíu, Papua, Norfolk Island, New Guinea og Nauru. Með erindi sendiráðsins dags. 27. nóvember 1939 tilkynnti það, að ákveðið hefði verið að samningur þessi skyldi einnig ná til Nýja Sjálands og Western Samoa.

Var skýrt frá fyrir tilkynningunni með auglýsingu forsætisráðuneytisins, utanríkismáladeild. nr. 52, dags. 12. október 1939, en hinni seinni með auglýsingu nr. 6, dags. 31. janúar 1940.

Nr. 183. *London, 11. april 1877.*

Samkomulag um meðferð á eigum látinna sjómanna.

Agreement regarding the Disposal of the Estates of Deceased Seamen.

Article I

If any British seaman dies on board a Danish ship, or whilst serving on board a Danish ship within Danish territory; or if on the other hand, any Danish seaman dies on board a British vessel, or whilst serving on board a British vessel, within British territory, the Governments of Denmark and of Great Britain respectively shall provide as far as possible for the protection, without loss or injury, of any estate belonging to such deceased seaman.

In the case of a British seaman dying as aforesaid, the Danish Government shall cause the estate, if not exceeding £ 50 in value, to be delivered, as soon as possible after the decease, to the British Concul at the Danish port where the decease occurs; or if the decease does not occur at a Danish port but on Danish territory, to the British Consul, nearest to the place where such decease occurs, or where the estate may be, or if such decease occurs at sea on board a Danish vessel, to the British Consul at the first Danish port at which the vessel arrives after such decease.

In the case of a Danish seaman dying, as aforesaid, his estate, if not exceeding £ 50 in value shall, subject to the provision contained in Article II, be delivered by the British Government, as soon as possible, to the Danish Consul of the district to which the vessel may belong.

When the estate exceeds £ 50 in value, in the event of there being no person at hand who, within the period of six months, proves to be rightfully entitled to administer to the estate of the deceased seaman, the Consul-Generals or Consuls of either state in whose jurisdiction such decease shall take place, shall, subject to the provision contained in Article II, have the power to take possession of and administer to the estate of such deceased seaman.

If any British seaman, whilst serving on board a Danish ship, dies within British territory; or if, on the other hand, any Danish seaman, whilst serving on board a British ship, dies within Danish territory, — then the estate (if any) belonging to such deceased seaman shall, after deducting the expenses incurred, be paid over to the nearest Consul of the nation to which the ship belongs, in order that he may cause it to be, under observation of the aforesaid regulations, delivered to the competent authority in the country of the deceased seaman.

In the event of a seaman of one nation serving on board a ship of the other nation, and dying in the territory of a third nation, any estate of such deceased

seaman (which may have been received by the Consul at the port, where such death may have taken place, of the nation to which the ship belongs) shall, after deducting the expenses incurred, be paid over to the Consul of the other nation at the same port.

In cases where a deceased seaman has signed articles either as a Danish or as a British subject, as the case may be, but the Government into whose possession his estate comes is not satisfied of his nationality, that Government shall equally protect his estate and shall send an account of it, and its value, and of all information in the possession of that Government relating to the deceased, to the other Government as soon as possible, and shall deliver the estate to the other Government immediately on receiving its assurance that there is no doubt that the deceased was a subject of it.

Article II

If the deceased shall have served in the Royal Navy of Great Britain any assets which may be payable by the British Admiralty shall be dealt with according to the law of Great Britain.

Article III

The term "seaman" in this declaration includes every person (except masters and pilots) employed or engaged in any capacity on board any merchant-ship, or who has been so employed or engaged within six months before his death, and every person (not being a Commissioned, Warrant, or Subordinate Officer, or assistant Engineer) borne on the books of, or forming part of the complement of any public ship of war.

The term "estate" includes all "property, wages due, money and other effects" left by a deceased seaman on board a ship.

The term "Consul" includes Consul-General, Consul, and Vice-Consul, and every person for the time being discharging the duties of Consul-General, Consul or Vice-Consul.

Done at London this Eleventh day of April 1877.

J. Bülow. Derby.

Samkomulag þetta hefir ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 184. *London, 21. júní 1881.*

Samningur um framsal strokumanna af kaupskipum.

Treaty on Extradition of Merchant Seamen Deserters.

Stjórnarráð utanríkismálanna hefir tilkynnt stjórnarráðinu fyrir Ísland, að þann 21. dag júnímánaðar 1881 var samningur sá, er ritaður er hjer á eptir, gjörður á danskri og enskri tungu, milli hins konunglega sendiherra í Lundúnum, Kammerherra Falbes, og hins brezka utanríkisráðgjafa, lávarðar Granvilles, um framsölu strokumanna af kaupskipum frá hvorutveggja ríkinu.

Stjórn hans Hátignar, konungsins yfir Danmörku, og stjórn hennar Hátignar, drottningarinnar yfir hinum sameinuðu konungsríkjum Bretlandi hinu mikla og Írlandi, hafa, til þess að gjöra eptirleit, handtöku og framsölu sjómanna, er strjúka af kaupskipum annarshvors ríkis, auðveldari, til hagnaðar fyrir verzlun beggja ríkja, gjört eptirritaðan samning með þeim skilmála, að ríkin láti hvort annað í þessu efni njóta jafnrjettis að fullu og öllu.

Þegar sjómaður eða ljettadrengur, að þrælum þó undantaknum, strýkur af skipi, er tilheyrir einhverjum þegni annars af ríkjum þeim, er samning þennan gjöra, í höfnum, löndum, eignum eða nýlendum hins ríkisins, skulu yflrvöldin í þessum höfnum, löndum, eignum eða nýlendum, ef verzlunarfulltrúi þeirrar þjóðar, er skip það tilheyrir, er strokumaður var á, eða annar maður með fulltrúans umboði eða í hans stað, krefst þess, vera skyld, að veita alla þá aðstoð, er í þeirra valdi stendur, til þess að leita að slíkum strokumönnum, handtaka þá og flytja aptur á skip.

Stjórnunum hefir komið saman um, að framanrituð ákvörðun verði eigi heimfærð til þegna þess lands, þar sem strokið hefir fram farið.

Báðir málspartar áskilja sjer hvor fyrir sig rjett til, að segja samningi þessum slitið hvenær, sem vera skal, þannig, að samningurinn fellur úr gildi þegar eitt ár er liðið frá uppsagnartíðinni.

Samið í Lundúnum í tvennum frumritum, þann tuttugasta og fyrsta dag júnímánaðar, árið eitt þúsund, átta hundruð, áttatíu og eitt.

Falbe. Granville.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu nr. 8, sem út var gefin "í stjórnarráðinu fyrir Ísland" hinn 20. júlí 1881.

Samningurinn gildir ekki aðeins fyrir Bretland, heldur einnig fyrir Kanada, Ástralíu og önnur samveldislönd Breta og nýlendur þeirra.

Nr. 185.

Reykjavík, 13. október og London, 30. september 1921.

Samningur um póstávísanaviðskipti.

Money Order Agreement.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu samgöngumálaráðherra nr. 82, dags. 31. október 1921.

Hann er ekki birtur hér frekar en aðrir póst-samningar en þeir sem óska geta fengið að sjá hann í skrifstofu póst- og símamálastjóra.

Nr. 186.

London, 27. apríl 1928.

Samningur um gagnkvæma undanþágu frá tekjuskatti af hagnaði af skipaútgerð.

Agreement concerning Exemption of Shipping Profits from Income Tax.

1. grein.

Stjórn Hans Hátignar Bretakonungs á Stóra-Bretlandi fellst á að gera nauðsynlegar ráðstafanir samkvæmt 18. grein laga hins sameinaða konungsríkis, sem ganga undir nafninu „the Finance Act, 1923", til þess að undanþiggja tekjuskatti

Article 1

His Britannic Majesty's Government in Great Britain agrees to take the necessary steps under Section 18 of the Act of Parliament of the United Kingdom known as the Finance Act, 1923, for exempting from income tax (including supertax)

(aukaskattur innifalinn) sem greiða ber á Stóra-Bretlandi og Norður-Írandi skattárið 1923—24, er byrjar 6. apríl 1923, og öll skattár þar á eftir, allan arð sem stafar frá skipaútgerð sem rekinn er af einstaklingi búsettum á Íslandi eða af félagi sem rekur slíka atvinnu og stjórnar henni á Íslandi. Samkomulagið sem fellst í þessari grein fellur úr gildi ef og þegar er íslenzk lög hætta að veita þau hlunnindi sem um ræðir í 2. grein.

chargeable in Great Britain and Northern Ireland for the year of assessment 1923—24 commencing on the 6th day of April, 1923, and for every subsequent year of assessment, any profits which accrue from the business of shipping carried on by an individual resident in Iceland or by a company managing and controlling such business in Iceland. The arrangements made in accordance with this Article shall cease to have effect if and so soon as the laws of Iceland cease to give the relief indicated in Article 2.

2. grein.

Konunglega íslenzka ríkisstjórnin hefir lýst því yfir, að samkvæmt lögum konungsríkisins Íslands um tekju- og eignarskatt, sé ekki hægt að leggja skatt á arð, sem stafar frá skipaútgerð sem rekin er af einstaklingi búsettum á Stóra-Bretlandi eða Norður-Írlandi eða af félagi, sem rekur slíka atvinnu og stjórnar henni á Stóra-Bretlandi eða Norður-Írlandi.

Article 2

The Royal Icelandic Government have declared that under the laws of the Kingdom of Iceland regarding income tax and property tax, tax is not chargeable in respect of profits which accrue from the business of shipping carried on by an individual resident in Great Britain or Northern Ireland or by a company managing and controlling such business in Great Britain or Northern Ireland.

3. grein.

Orðið „skipaútgerð“ merkir atvinnu rekna af eiganda skips, og þessu til frekari skýringar tekur orðið „eigandi“ einnig til leigutaka skips.

Article 3

The expression "the business of shipping" means the business carried on by an owner of ships, and for the purposes of this definition the expression "owner" includes any charterer.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir undirskrifað samning þenna og sett við innsigli sín.

In witness whereof the undersigned have signed the present agreement and have affixed thereto their seals.

Gert í tveim eintökum í London þann tuttugasta og sjöunda dag aprílmánaðar 1928.

Done in duplicate at London this twenty-seventh day of April 1928.

Fyrir Ísland

P. A. Ahlefeldt-Laurvig.

Austen Chamberlain.

Ofangreindur samningur var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 4, dags. 4. marz 1930.

Nr. 187. *London, 19. maí 1933.*

Viðskiptasamkomulag.

Agreement on Trade and Commerce.

1. grein.

Af vörum þeim, sem taldar eru í skrá þeirri, sem fest er við samkomulag þetta, og framleiddar eru eða tilbúnar í Sameinaða Konungsríkinu, hvaðan sem þær koma, skal ekki krafizt annara eða hærri tolla eða gjalda við innflutning til Íslands en þeirra, sem taldir eru upp í skránni.

2. grein.

1. Af nýjum eða söltuðum fiski (öðrum en skelfiski), sem fluttur er frá Íslandi til Sameinaða Konungsríkisins skal ekki krafizt annars eða hærri tolls eða gjalda en 10% verðtolls.

2. Ríkisstjórn Sameinaða Konungsríkisins skuldbindur sig til, ef sett verða ákvæði til þess að takmarka magn af fiski, sem leyft sé að flytja inn til Sameinaða Konungsríkisins, þá skuli heildarmagnið af nýjum fiski og óverkuðum saltfiski, sem heimilt sé að flytja inn frá Íslandi, öðrum en laxi, silung, ál eða vatnafiski, ekki fara neitt ár niður fyrir 354,000 cwts., enda séu 104,000 cwts. af þessu minnsta magni óverkaður saltfiskur.

3. Ríkisstjórn Sameinaða Konungsríkisins skuldbindur sig til þess að setja þau ákvæði, að endurgreiddur skuli tollur, sem greiddur hefir verið af nýjum fiski eða óverkuðum saltfiski við innflutning til Sameinaða Konungsríkisins, ef fiskurinn er fluttur út sem þurrkaður saltfiskur eftir að hafa verið verkaður í Sameinaða Konungsríkinu úr nýjum fiski eða óverkuðum saltfiski fluttum frá Íslandi.

4. Núgildandi ákvæði um, að þurrkaður saltfiskur, sem framleiddur hefir verið á Íslandi, skuli vera undanþeginn innflutningstolli, ef hann er fluttur til Sameinaða Konungsríkisins einungis til

Article 1

The articles enumerated in the Schedule to this Agreement produced or manufactured in the United Kingdom from whatever place arriving shall not, on importation into Iceland, be subjected to duties or charges other or higher than those specified in the Schedule.

Article 2

1. Fresh or salted fish (other than shell fish) imported into the United Kingdom from Iceland shall not be subject to any other or higher duty or charge than a duty of 10 per cent. *ad valorem*.

2. The Government of the United Kingdom undertake that in the event of their regulating the quantity of the imports of fish into the United Kingdom the total quantity of fresh and wet salted fish permitted to be imported from Iceland, exclusive of any salmon, seatrout, eels and fresh-water fish, shall be not less than 354,000 cwts. in any year, of which minimum permitted total not less than 104,000 cwts. shall consist of wet salted fish.

3. The Government of the United Kingdom undertake to bring into force, in the case of the export of dried salted fish prepared in the United Kingdom from fresh or wet salted fish imported from Iceland, a system of drawback in respect of the import duty paid on the fresh or wet salted fish on importation into the United Kingdom.

4. The existing provision for freedom from import duty of dried fish produced in Iceland, imported into the United Kingdom solely with a view to the re-exportation thereof after transit through

þess að verða endurúfluttur þaðan eftir flutning um Sameinaða Konungsríkið eða eftir umhleðslu þar, skulu gilda áfram.

5. Ákvæði í þessari grein „fiskur, sem fluttur er frá Íslandi," nær einnig til fiskjar, sem settur er á land í Sameinaða Konungsríkinu af íslenzkum skipum, sem koma með fiskinn beint af veiðum.

3. grein.

1. Innflutningurinn til Sameinaða Konungsríkisins á kældu eða frosnu kindakjöti og lambakjöti frá Íslandi skal eigi undir neinum kringumstæðum gerður hlutfallslega minni en frá nokkru öðru erlendu ríki.

2. Ef gerðar verða breytingar á núgildandi reglum um takmörkun á innflutningi á kældu eða frosnu kindakjöti og lambakjöti til Sameinaða Konungsríkisins frá erlendum ríkjum, þá skal tekið fullt tillit til krafna þeirra, sem gerðar hafa verið af Íslandi hálfu.

3. Ef eitthvert annað erlent ríki, sem flytur þessar vörur á brezka markaðinn, sleppir eða missir rétt sinn, að einhverju eða öllu leyti, til hlutdeildar í innflutningnum á framannefndum vörum, þá skal hlutdeild Íslands aukin hlutfallslega engu minna en hlutdeild nokkurs annars erlends ríkis.

4. grein.

Ekkert í samkomulagi þessu skal hafa áhrif á réttindi þau og skyldur, sem leiðir af nokkrum samningi, sem nú er í gildi milli Íslands og Sameinaða Konungsríkisins, og skulu í því efni sérstaklega nefndir friðar- og verzlunarsamningur gerður í Whitehall 13. febrúar 1660/61, og friðar- og verzlunarsamningur gerður í Kaupmannahöfn þann 11. júlí 1670, þar með einnig talin yfirlýsingin um breytingu á nefndum samningum, sem undirrituð var í Kaupmannahöfn þann 9. maí 1912.

Samkomulagsríkin eru ásátt um, að með hliðsjón af ákvæðunum í ofannefndum samningum frá 1660/61 og frá 1670, skuli vörur framleiddar eða

the United Kingdom or by way of transhipment, shall continue in operation.

5. In this article, the expression "fish imported from Iceland", includes fish landed in the United Kingdom direct from sea by Icelandic vessels.

Article 3

1. In no circumstances shall any reduction be applied to the imports into the United Kingdom of chilled or frozen mutton and lamb from Iceland proportionately greater than that applied to similar descriptions of mutton and lamb from any other foreign country.

2. In the event of any modification in the present scheme of regulation of imports of chilled or frozen mutton and lamb into the United Kingdom from foreign countries, full consideration shall be given to the claims of Iceland.

3. In the event of any other foreign supplying country renouncing or forfeiting in whole or in part its allocation of imports of the aforesaid products, the allocation to Iceland shall be increased in not less ratio than the alloction to any other foreign country.

Article 4

Nothing in this Agreement shall be deemed to affect the rights and obligations arising out of any Treaty at present in force between the United Kingdom and Iceland, and, in particular, the Treaty of Peace and Commerce signed at Whitehall on the 13th February, 1660/1, or the Treaty of Peace and Commerce signed at Copenhagen on the 11th July, 1670, including the declaration amending the said treaties signed at Copenhagen on the 9th May, 1912.

The Contracting Governments agree that, having regard to the provisions of the above-mentioned treaties of 1660/1 and 1670, goods produced or manufac-

tilbúnar á Íslandi njóta í Sameinaða Konungsríkinu, og vörur framleiddar eða tilbúnar í Sameinaða Konungsríkinu njóta á Íslandi þeirra kjara, sem að öllu leyti séu ekki óhagkvæmari en kjör þau, sem vörur framleiddar eða tilbúnar í sérhverju öðru erlendu ríki njóta.

5. grein.

Samkomulagsríkin eru ásátt um, að sérhverri deilu, sem kynni að rísa milli þeirra um rétta skýringu eða framkvæmd á einhverjum af ákvæðum þessa samkomulags, eða á ákvæðum einhvers samninganna, sem nefndir eru í 4. gr., skuli, ef annarhvor samningsaðiljanna óskar þess, vísað til fasta alþjóðadómstólsins, nema samkomulagsríkin verði ásátt um, í einhverju sérstöku máli, að vísa deilumálinu til einhvers annars dómstóls, eða að leiða það til lykta með einhverri annari málsmeðferð. Ef einhverju deilumáli verður vísað til fasta alþjóðadómstólsins, þá skal, ef samkomulagsríkin verða ekki ásátt um annað, þess farið á leit við dómstólinn, að hann felli úrskurð sinn eftir að beitt hefir verið þeirri einföldu málsmeðferð, sem 29. gr. reglugerðar dómstólsins felur í sér fyrirmæli um.

6. grein.

Samkomulag þetta gengur í gildi þegar er ríkisstjórn Íslands hefir tilkynnt ríkisstjórninni í Sameinaða Konungsríkinu, að Alþingi hafi sett þau lagafyrirmæli, sem nauðsynleg eru, og skal halda áfram að gilda í þrjú ár frá gildistöku þess, enda sé fullnægt ákvæðunum í 1. lið bókunarinnar, sem undirrituð hefir verið á þessum sama degi.

Ef hvorugt samkomulagsríkjanna hefir tilkynnt hinu samkomulagsríkinu sex mánuðum fyrir lok hins nefnda þriggja ára tímabils, að það vilji láta samkomulagið falla úr gildi, þá skal það gilda áfram þar til sex mánuðir eru liðnir frá því slík tilkynning er gefin, enda sé fullnægt ákvæðunum í 1. lið bókunarinnar,

tured in the United Kingdom shall enjoy in Iceland, and goods produced or manufactured in Iceland shall enjoy in the United Kingdom, treatment in all respects not less favourable than that enjoyed by goods produced or manufactured in any other foreign country.

Article 5

The Contracting Governments agree that any dispute that may arise between them as to the proper interpretation or application of any of the provisions of the present Agreement or of any of the treaties enumerated in Article 4 shall, at the request of either of them, be referred to the Permanent Court of International Justice, unless in any particular case the Contracting Governments agree to submit the dispute to some other tribunal, or to dispose of it by some other form of procedure. In case any dispute shall fail to be submitted to the Permanent Court of International Justice, the Court shall, unless the Contracting Governments otherwise agree, be requested to give its decision in accordance with the summary procedure provided for in Article 29 of the Statute of the Court.

Article 6.

The present Agreement shall come into operation as soon as a notification has been given by the Government of Iceland to the Government of the United Kingdom that the necessary legislation has been passed by the Icelandic Parliament, and, subject to the provisions of paragraph 1 of the Protocol signed this day, shall continue in force during a period of three years from the date of its coming into operation.

In case neither of the Contracting Governments shall have given notice to the other six months before the expiration of the said period of three years of their intention to terminate this Agreement, it shall remain in force, subject to the provisions of paragraph 1 of the Protocol signed this day, until the expiry of six

sem undirrituð hefir verið á þessum sama degi.

Gert í London þann nítjanda dag maímánaðar árið nítján hundruð þrátíu og þrjú í tveimur eintökum á íslenzku og tveimur eintökum á ensku, og skulu báðir textar vera jafngildir.

Sveinn Björnsson.
John Simon.
Walter Runciman.

BÓKUN

Um leið og samkomulag um verzlunarviðskipti, dagsett þennan sama dag, milli ríkisstjórnar Íslands og ríkisstjórnar Sameinaða Konungsríkisins Stórabretlands og Norður Írlands, er undirritað, lýsa undirritaðir, sem hafa til þess fullnægjandi umboð, því yfir, að þeir hafi fallizt á ákvæðin, sem sett eru í bókun þeirri, sem hér fer á eftir, en bókun þessi skal vera efnishluti samkomulags þess, er ofan greinir:

1. Ríkisstjórn Sameinaða Konungsríkisins skal hafa heimild til þess að segja upp samkomulaginu hvenær sem er með þriggja mánaða fyrirvara, ef á einhverju einu ári innflutningurinn til Íslands á kolum, sem unnin hafa verið í Sameinaða Konungsríkinu, fer niður fyrir 77% af heildarinnflutningnum af kolum til Íslands á sama ári, samkvæmt opinberum íslenzkum verzlunarskýrslum. Samkomulagið skal þó ekki ganga úr gildi vegna þessa ákvæðis, ef á tímabilinu milli uppsagnardagsins og dags þess, sem það ætti að ganga úr gildi samkvæmt uppsögninni, svo mikið hefir verið flutt inn til Íslands af kolum unnum í Sameinaða Konungsríkinu, að það bæti upp það, sem á hefir skort.

Samkomulagsríkin taka tillit til efnis bréfs til formanns íslenzku sendinefndarinnar, dagsett í dag, og undirritað fyrir hönd kolaiðnaðarins í Sameinaða Konungsríkinu af formanni „Central Council of Colliery Owners“ og af formanninum fyrir „The British Coal Ex-

months from the date on which notice of such intention is given.

Done at London this nineteenth day of May nineteen hundred and thirty-three, in duplicate in English and Icelandic, both texts being equally authentic.

Sveinn Björnsson.
John Simon.
Walter Runciman.

PROTOCOL

At the moment of signing the Agreement of this day's date between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of Iceland relating to trade and commerce, the undersigned, being duly authorised to that effect, declare that they have agreed on the provisions set out in the following Protocol, which shall form an integral part of the abovementioned Agreement: —

1. The Government of the United Kingdom shall have the right to terminate the Agreement at any time upon three months' notice, if in any one year the amount of coal of United Kingdom origin imported into Iceland is less than 77 per cent, of the total imports of coal into Iceland in that year, as shown by the official statistics issued by the Icelandic Government. The Agreement shall not be terminated in virtue of this arrangement if, during the period between the date when notice of termination is given and the date of its taking effect, quantities of coal of United Kingdom origin are imported into Iceland sufficient to make good the deficiency.

The Contracting Governments take note of a letter to the Chairman of the Icelandic Delegation dated this day and signed on behalf of the United Kingdom coal industry by the Chairman of the Central Council of Colliery Owners and the Chairman of the British Coal Export-

porters' Federation", þar sem þeir láta í ljósi ósk þeirra og fasta ásetning að gera allt, sem í þeirra valdi stendur, til þess að fullnægja kröfum íslenzkra kolakaupenda og kolanotenda, og hafa með það fyrir augum gefið íslenzkum kaupendum og notendum kola þau tryggingarloforð, sem felast í nefndu bréfi, um verð, gæði, að birgðir séu fyrir hendi, og önnur efni. Réttur ríkisstjórnarinnar í Sameinaða Konungsríkinu til þess, samkvæmt framansögðu, að segja upp samkomulaginu með þriggja mánaða fyrirvara þegar þær ástæður eru fyrir hendi, sem þar er getið, er því skilyrði bundinn, að fullnægt sé nefndum tryggingarloforðum.

2. Það er samkomulag um, að orðin „erlent ríki" gagnvart Sameinaða Konungsríkinu skuli merkja ríki, sem ekki er hluti Bretaveldis eða land háð vernd eða fullveldi Breta, eða land með umboðsstjórn, þar sem ríkisstjórn einhvers hluta Bretaveldis hefir á hendi umboðsstjórnina.

3. Ríkisstjórn Sameinaða Konungsríkisins lýsir því yfir, að hún muni ekki krefjast að fá að njóta neinnar þeirrar ívilnunar, sem Ísland veitir Danmörku einvörðungu.

Gert í London þann nítjánda dag maímánaðar árið nítján hundruð þrátíu og þrjú í tveimur eintökum á íslenzku og tveimur eintökum á ensku, og skulu báðir textar vera jafngildir.

Sveinn Björnsson.
John Simon.
Walter Runciman.

ers' Federation, wherein they have expressed their desire and firm intention to fulfil the requirements of Icelandic buyers and users of coal by every means within their power; and for this purpose have given to Icelandic buyers and users the assurances contained in that letter with regard to prices, qualities, availability of supplies and other matters. The right of the Government of the United Kingdom, as stipulated above, to terminate the Agreement upon three months' notice in the circumstances set out is conditional upon those assurances being implemented.

2. It is understood that in the Agreement the term "foreign country" in relation to the United Kingdom, means a country not being a part of the British Commonwealth of Nations nor a territory under British protection or suzerainty, nor a mandated territory in respect of which the mandate is exercised by the Government of a part of the British Commonwealth of Nations.

3. The Government of the United Kingdom declare that they will not claim the benefit of any privileges accorded by the Government of Iceland exclusively to Denmark.

Done at London this nineteenth day of May nineteen hundred and thirty-three, in duplicate in English and Icelandic, both texts being equally authentic.

Sveinn Björnsson.
John Simon.
Walter Runciman.

SKRÁ

Númer í verzlunarskýrslum.	Vara.	Tollur.
9 a 1	Silkivefnaður úr gervisilki	18 aurar per kg. plus 10% verðtollur.
9 a 3	Karlmannafataefni úr ull	18 aurar per kg. plus 15% verðtollur.
9 a 7	Kjólaefni kvenna úr baðmull ...	18 aurar per kg. plus 10% verðtollur.
9 a 8	Tvisttau og rifti úr baðmull	18 aurar per kg. plus 10% verðtollur.
9 a 10	Fóðurefni o. fl. úr baðmull	18 aurar per kg. plus 10% verðtollur.
9 a 12	Gluggatjaldaefni úr baðmull	18 aurar per kg. plus 10% verðtollur.
9 a 15	Léreft úr hör eða hampi	18 aurar per kg. plus 10% verðtollur.
9 a 16	Segldúkur	2 aurar per kg.
9 a 18	Umbúðastrigi (Hessian)	2 aurar per kg.
9 b 19	Gólfdúkur (Linoleum)	2 aurar per kg.
9 b 20	Tómir pokar	2 aurar per kg.
10 a 1	Sokkar úr gervisilki	18 aurar per kg. plus 10% verðtollur.
10 a 4	Sokkar aðrir en úr silki eða gervisilki	18 aurar per kg. plus 15% verðtollur.
10 a 5	Nærföt önnur en úr silki eða gervisilki	18 aurar per kg. plus 15% verðtollur.
10 a 7	Línfatnaður	18 aurar per kg. plus 15% verðtollur.
10 b 7	Regnkápur	18 aurar per kg. plus 15% verðtollur.
10 c 3	Enskar húfur	18 aurar per kg. plus 15% verðtollur.
20 a 1	Steinkol	20 aurar per 100 kg.
22 b 4	Galvanhúðaðar járnplötur	2 aurar per kg.
22 c 44	Vírstrengir	2 aurar per kg.

SCHEDULE

Statistical Number.	Article.	Rate of Duty.
9 a. 1	Piece-goods of artificial silk	18 aurar per kg. plus 10% *ad valorem.*
9 a. 3	Piece-goods of wool for men's clothing	18 aurar per kg. plus 15% *ad valorem.*
9 a. 7	Piece-goods of cotton for women's clothing	18 aurar per kg. plus 10% *ad valorem.*
9 a. 8	Piece-goods of cotton, printed ..	18 aurar per kg. plus 10% *ad valorem.*
9 a. 10	Piece-goods of cotton for linings, &c.	18 aurar per kg. plus 10% *ad valorem.*
9 a. 12	Cotton curtain tissues	18 aurar per kg. plus 10% *ad valorem.*
9 a. 15	Piece-goods of linen or hemp ...	18 aurar per kg. plus 10% *ad valorem.*
9 a. 16	Sail cloth	2 aurar per kg.
9 a. 18	Hessian (packing canvas) of jute	2 aurar per kg.
9 b. 19	Linoleum	2 aurar per kg.
9 b. 20	Sacks (empty)	2 aurar per kg.
10 a. 1	Stockings of artificial silk	18 aurar per kg. plus 10% *ad valorem.*
10 a. 4	Stockings and socks other than silk or artificial silk	18 aurar per kg. plus 15% *ad valorem.*
10 a. 5	Hosiery, underwear (other than silk or artificial silk)	18 aurar per kg. plus 15% *ad valorem.*
10 a. 7	Body linen	18 aurar per kg. plus 15% *ad valorem.*
10 b. 7	Waterproof clothing	18 aurar per kg. plus 15% *ad valorem.*
10 c. 3	English caps	18 aurar per kg. plus 15% *ad valorem.*
20 a. 1	Coal	20 aurar per 100 kg.
22 b. 4	Galvanized iron sheets (roofing)	2 aurar per kg.
22 c. 44	Wire rope	2 aurar per kg.

Þann 19. júní 1933 voru gefin út lög nr. 88 um heimild fyrir ríkisstjórnina til ýmissa ráðstafana vegna viðskiptasamnings við brezku stjórnina. Utanríkisráðuneytinu í London var tilkynnt um lagasetningu þessa hinn 28. júní 1928 og gekk ofannefnt samkomulag í gildi samdægurs.

Samningurinn var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 106, dags. 29. júní 1933.

Nr. 188. *London, 22. marz 1937.*

Sáttmáli um gerðardóm.

Convention on Arbitration.

I.

Erindi utanríkisráðherra Bretlands til sendiherra Danmerkur.

Þýðing.

UTANRÍKISMÁLARÁÐUNEYTIÐ

22. marz 1937.

Herra,

Ég hefi þann heiður að tilkynna yður, að ríkisstjórnir Hans hátignar í Sameinaða konungsríkinu Stóra-Bretlandi og Norður-Írlandi, Kanada, Sambandsríkinu Ástralíu, og Nýja-Sjálandi, óska þess, að svo verði litið á, að ensk-danski gerðardómssamningurinn, er var undirritaður í London þann 25. október 1905, og síðast endurnýjaður þann 10. október 1935, með gildi frá 4. maí 1931 að telja, hafi verið endurnýjaður fyrir fimm ára tímabil í viðbót, frá 4. maí 1936 að telja, að því er varðar Stóra-Bretland og Norður-Írland og alla hluta brezka heimsveldisins, sem ekki eru sjálfstæðir meðlimir Þjóðabandalagsins, og ennfremur Kanada, Sambandsríkið Ástralíu og Nýja-Sjáland, hvert um sig, annarsvegar, og Íslands hinsvegar.

2. Ég hefi ennfremur þann heiður að leggja til, að ef tilkynning um uppsögn samningsins hefir ekki verið gefin einu ári fyrir lok áðurnefnds fimm ára tímabils, þá skuli hann halda áfram að gilda, án tímatakmörkunar, þar til einu ári eftir að slík tilkynning er gefin. Áðurnefndar ríkisstjórnir Hans hátignar geta, hver um sig, sagt upp samningnum, hver í sínu lagi, að því er varðar Stóra-Bretland og Norður-Írland og alla hluta brezka heimsveldisins, sem eru ekki sjálfstæðir meðlimir Þjóðabandalagsins, Kanada, Ástralíu, eða Nýja Sjálands, eftir því, sem við á.

3. Það er samkomulag um, að í stað-

No. N 544/92/15.

FOREIGN OFFICE

22nd March, 1937.

Sir,

I have the honour to inform you that His Majesty's Governments in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Canada, the Commonwealth of Australia and New Zealand desire that the Anglo-Danish Arbitration Convention signed in London on the 25th October, 1905, and last renewed on the 10th October, 1935, with effect from the 4th May 1931, should be regarded as having been renewed for a further period of five years from the 4th May, 1936, in respect of Great Britain and Northern Ireland and all parts of the British Empire which are not separate members of the League of Nations, Canada, The Commonwealth of Australia and New Zealand, respectively, on the one hand, and Iceland on the other.

2. I have the honour further to propose that, unless notice to terminate the Convention has been given one year before the expiry of the said period of five years, it shall continue to be in force without limit of time until one year from the date on which such notice is given. His Majesty's Governments above mentioned may respectively terminate the Convention separately in respect of Great Britain and Northern Ireland and all parts of the British Empire which are not separte members of the League of Nations, Canada, Australia or New Zealand, as the case may be.

3. It will be understood that in place

inn fyrir ákvæðu um að skjóta skuli máli til fasta gerðadómstólsins, samanber 1. og 2. grein áðurnefnds samnings frá 25. október 1905, þá skuli máli, í öllum tilfellum, skotið til fasta Alþjóðadómstólsins, samkvæmt þeim reglum, sem settar eru í stofnlögum dómstólanna, og þeim réttarreglum, sem settar eru samkvæmt stofnlögunum.

4. Ef áðurnefndar tillögur eru samþykktar þá hefi ég þann heiður að leggja til, að þetta erindi, og svar yðar við því með svipuðu orðalagi, verði skoðað sem formlegt samkomulag milli ofangreindra ríkisstjórna Hans hátignar annarsvegar, og Íslands hinsvegar.

(Kveðjuorð.)

Anthony Eden.

Greifi Preben Ahlefeldt Laurvig,
G. C. V. O.,
etc., etc., etc.

of reference to the Permanent Court of Arbitration as provided for in Articles 1 and 2 of the aforesaid Convention of the 25th October, 1905, the reference shall, in any case arising, be made to the Permanent Court of International Justice in accordance with the procedure laid down in the Statute of the Court and in the Rules of Court adopted thereunder.

4. If the above proposals are accepted, I have the honour to suggest that the present note and your reply thereto in similar terms shall be regarded as constituting a formal agreement between His Majesty's Governments aforesaid on the one hand, and the Government of Iceland on the other.

I have the honour to be with the highest consideration,
Sir,
Your obedient Servant,
Anthony Eden.

Count Preben Ahlefeldt Laurvig,
G. C. V. O.,
etc., etc., etc.

II.

Erindi sendiherra Danmerkur til utanríkisráðherra Bretlands.

Þýðing.

SENDIRÁÐ DANMERKUR
London, 22. marz 1937.

Herra,

Ég hefi þann heiður að viðurkenna móttöku erindis yðar, dags. í dag, og að tilkynna yður, að ríkisstjórn Íslands samþykkir, að svo verði litið á, að enskdanski gerðardómssamningurinn, er var undirritaður í London þann 25. október 1905, og síðast endurnýjaður þann 10. október 1935, með gildi frá 4. maí 1931 að telja, hafi verið endurnýjaður fyrir fimm ára tímabil í viðbót frá 4. maí 1936 að telja, að því er varðar Ísland annarsvegar, og Stóra-Bretland og Norður-Írland og alla hluta brezka heimsveldisins, sem ekki eru sjálfstæðir meðlimir Þjóðabandalagsins, og ennfremur Kanada,

DANISH LEGATION
London, 22nd March, 1937.

Sir,

I have the honour to acknowledge receipt of your note of to-day's date and to inform you that the Government of Iceland are willing that the Anglo-Danish Arbitration Convention signed in London on the 25th October, 1905, and last renewed on the 10th October, 1935, with effect from the 4th May, 1931, should be regarded as having been renewed for a further period of five years from the 4th May, 1936, in respect of Iceland on the one hand, and Great Britain and Northern Ireland and all parts of the British Empire which are not separate members of the League of Nations,

Sambandsríkið Ástralíu, og Nýja-Sjáland, hinsvegar.

2. Ég hefi ennfremur þann heiður að tilkynna yður, að ríkisstjórn Íslands samþykkir, að ef tilkynning um uppsögn samningsins hefir ekki verið gefin einu ári fyrir lok áðurnefnds fimm ára tímabils, þá skuli hann halda áfram að gilda, án tímatakmörkunar, þar til einu ári eftir að slík tilkynning er gefin. Áðurnefndar ríkisstjórnir Hans hátignar geta, hver um sig, sagt upp samningnum, hver í sínu lagi, að því er varðar Stóra-Bretland og Norður-Írland og alla hluta brezka heimsveldisins, sem eru ekki sjálfstæðir meðlimir Þjóðabandalagsins, Kanada, Sambandsríkið Ástralíu, eða Nýja-Sjáland, eftir því, sem við á.

3. Það er samkomulag um, að í staðinn fyrir ákvæði um að skjóta máli til fasta gerðardómstólsins, samanber 1. og 2. grein áðurnefnds samnings frá 25. október 1905, þá skuli máli, í öllum tilfellum, skotið til fasta Alþjóðadómstólsins, samkvæmt þeim reglum, sem settar eru í stofnlögum dómstólsins, og þeim réttarreglum, sem settar eru samkvæmt stofnlögunum.

4. Þetta erindi og erindi yðar, sem hérmeð er svarað, skulu skoðuð sem formlegt samkomulag milli ríkisstjórnar Íslands annarsvegar, og ofangreindra ríkisstjórna Hans hátignar hinsvegar.

(Kveðjuorð.)

Fyrir Ísland

P. F. Ahlefeldt-Laurvig.

Háæruverðugur
Anthony Eden, M. C., M. P.,
utanríkismálaráðherra.

Canada, the Commonwealth of Australia and New Zealand on the other.

2. I have the honour further to inform you that the Government of Iceland are willing that unless notice to terminate the Convention has been given one year before the expiry of the said period of five years, it shall continue to be in force without limit of time until one year from the date on which such notice is given. His Majesty's Governments above mentioned may respectively terminate the Convention separately in respect of Great Britain and Northern Ireland and all parts of the British Empire which are not separate member of the League of Nations, Canada, the Commonwealth of Australia or New Zealand, as the case may be.

3. It will be understood that in place of reference to the Permanent Court of Arbitration as provided for in Articles 1 and 2 of the aforesaid Convention of the 25th October, 1905, the reference shall, in any case arising, be made to the Permanent Court of International Justice in accordance with the procedure laid down in the Statute of that Court and in the Rules of Court adopted there under.

4. The present note and your note under reply shall be regarded as constituting a formal agreement between the Government of Iceland on the one hand, and His Majsty's Governments aforesaid on the other.

I have the honour to be, with the highest consideration,
Sir,
Your most obedient humble Servant,

For Iceland
P. F. Ahlefeldt-Laurvig

The Right Honourable
Anthony Eden, M. C., M. P.,
Secretary of State for Foreign Affairs.

Hinn 25. október 1905 var gerður sáttmáli um gerðardóm milli Bretakonungs og Danakonungs, og þá vísað í 19. gr. alþjóða-sáttmála um að koma á sáttum milli landa, dags. í Haag 29. júlí 1899. Aðild Íslands að þessum sáttmála var birt með auglýsingu nr. 40, dags. 25. nóvember 1912.

Var sá sáttmáli framlengdur á fimm ára fresti, þangað til sáttmáli sá, sem hér er prentaður var gerður árið 1937, en hann var birtur með auglýsingu ríkisstjórnar Íslands nr. 14, dags. 4. júní 1937.

Nr. 189. *Reykjavik, 29. janúar 1942.*

Samkomulag um gjaldeyrismál.

Financial Arrangement.

I.

Erindi sendifulltrúa Bretlands til utanríkisráðherra Íslands.

British Legation.
Reykjavik.
29th January, 1942.

Monsieur le Ministre,

In accordance with instructions received from His Britannic Majesty's Principal Secretary of State for Foreign Affairs, I have the honour to inform Your Excellency that His Majesty's Government in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland propose that:

I. The Financial Agreement embodied in the notes exchanged on March 14th, 1941 and the undertaking, given by the Government of the United Kingdom in the letter of March 13th, 1941 from Mr. C. R. S. Harris to Mr. Sigurdsson, to make available, if necessary, the foreign exchange required for the service of the million dollar credit granted to the Icelandic Government by the Export and Import Bank in Washington in March 1940, shall be terminated as from today, subject to the following conditions.

1. The Government of the United Kingdom shall, as far as the exigencies of the present war permit, assist the export trade of Iceland and facilitate the marketing of Icelandic produce.

2. Every endeavour shall be made to supply the requirements of Iceland from British sources.

3. The Government of the United Kingdom shall as far as the exigencies of the present war permit, further the transport of goods to and from Iceland, as hitherto.

4. The Icelandic Government shall recognise the obligation, undertaken by them in paragraph 7 of the agreement of March 14th, 1941, to resell to the Government of the United Kingdom at the latter's request against sterling all sums in foreign currency or its equivalent which have been made available to the Icelandic Government or banks by the Government of the United Kingdom since November 1st, 1940, or which may become available as the result of the operation of the aforesaid agreement. In requesting the resale of such sums or any part thereof, due regard will be paid by the Government of the United Kingdom to the foreign exchange reserves at the disposal of the Icelandic Government, and for this purpose the Icelandic Government shall furnish the Government of the United Kingdom quarterly with a statement of their foreign exchange position.

5. The Icelandic Government shall ensure that all such kronur as may henceforward be required by the Government of the United Kingdom for the purpose of defraying their expenditure in connection with British Forces in Iceland or otherwise, shall be sold to the Government of the United Kingdom against sterling at the current rate of exchange. The Government of the United Kingdom shall, as hitherto, collaborate with the Icelandic Government in respect of Icelandic labour required by the British Forces in Iceland.

6. The Government of the United Kingdom agree that:
   a) Iceland may remain a member of the Sterling Area for the purpose of the United Kingdom Defence (Finance) regulations povided that
      1. the Icelandice Government shall continue to retain in force the measures referred to in paragraph 6 a) b) and first sentence of c) of the Anglo-Icelandic Agreement of March 14th, 1941, with respect to sterling and other sterling area currencies, and undertake to ensure that no payments in sterling shall be permitted except in accordance with conditions laid down in United Kingdom Defence (Finance) regulations in force for the time being.
      2. The Government of the United Kingdom shall be satisfied that these measures are effective.
      3. Residents in Iceland shall not however be entitled to purchase from the Government of the United Kingdom or from residents of the Sterling area, foreign currencies other than those of the sterling area, or, subject to the exception set out in clause (6) b) below, to transfer their sterling funds to accounts of persons not resident within the Sterling Area.
      4. The Icelandic Government shall ensure that the Icelandic banks shall quote buying and selling rates for sterling based upon their corresponding quotations for United States dollars and the official buying and selling rates for the United States dollars in London.
   b) So long as Iceland remains in the sterling area, the sterling balances of the Icelandic Government or of residents of Iceland, existing and to accrue, shall be available as hitherto, for transfer to the special accounts of Central American accounts opened in the United Kingdom by residents of those countries with which the appropriated arrangements have been made by or with the approval of the Government of the United Kingdom, provided that the Icelandic Government shall continue to accept or arrange for the acceptance of sterling transferable to it or to residents of Iceland under the provisions of these arrangements.

7. Should the Icelandic Government decide to leave the sterling area, they shall give the Government of the United Kingdom not less than one calendar month's notice of their intention. In this event the sterling balances of the Icelandic Government or of residents in Iceland, existing and to accrue, shall continue to be available for transfer to:
   a) residents within the sterling area under the conditions laid down from time to time under the United Kingdom Defence (Finance) Regulations; on the understanding that the Icelandic Government shall undertake:
      1. to ensure that no transfer of sterling by or on behalf of residents in Iceland shall be permitted which would contravene or facilitate contravention of the United Kingdom Defence (Finance) Regulations:
      2. not to transfer or permit the transfer of sterling balances belonging to itself or to residents of Iceland into the ownership of persons not resident within the sterling area, except with the approval of the Government of the United Kingdom.
      3. to continue to have effect to the provision of clause (6) a) (4) above.
   b) Spanish, Portugese and Brazilian special accounts for the purposes and under the conditions laid down from time to time under United Kingdom Defence (Finance) Regulations, on the understanding that the Icelandic Government continue to accept or arrange for acceptance of sterling from those countries.

8. Should the Icelandic Government not have discharged its obligations under clause (4) above by the date of the termination of these arrangements, the provisions of the said clause shall remain in force until the Icelandic Government shall have fully discharged its obligations there under.

II. These arrangements shall take effect immediately and shall remain in force until the termination of war between the United Kingdom and Germany, and they shall continue in force thereafter subject to one month's notice of termination from either contracting Government.

If the Icelandic Government are prepared to accept the foregoing provisions, I have the honour to suggest that the present note and Your Excellency's reply to that effect be regarded as constituting an agreement between the two Governments in this matter.

I have the honour to renew to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

F. M. Shepherd.

His Excellency
The Minister for Foreign Affairs,
Reykjavík.

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til sendifulltrúa Bretlands.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
REYKJAVÍK.

3/700—389. Reykjavík, 29th January 1942.

Monsieur le Chargé d'Affaires,

I have the honour to acknowledge the receipt of your note of to-day's date, informing me that His Majesty's Government in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland propose that the Financial Agreement embodied in the notes exchanged on March 14th, 1941 and the undertaking given by the Government of the United Kingdom in the letter of March 13, 1941, from C. R. S. Harris to Mr. Sigurdsson concerning the credit granted to the Icelandic Government by the Export and Import Bank in Washington in March, 1940, shall be terminated from to-day, subject to the conditions outlined in your note under reference.

In reply I have the honour to declare in the name of the Icelandic Government that they agree to the provisions of your note, and, consequently, your note and the present reply can be regarded as constituting an agreement between the two Governments in this matter.

I have the honour to renew to you, Monsieur le Chargé d'Affaires, the assurances of my highest consideration.

Ólafur Thors.

M. F. M. Shepherd,
H. B. M. Chargé d'Affaires,
Reykjavík.

Ofagreind erindi hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 190. *Reykjavík, 12. október 1944.*

Samkomulag um afhendingu Reykjavíkur-flugvallar til Íslendinga.

Agreement concerning the Reversion of the Reykjavík Airfield to the Icelandic Government.

I.

Erindi sendiherra Bretlands til utanríkismálaráðherra Íslands.

BRITISH LEGATION,
REYKJAVIK.
12th October, 1944.

Monsieur le Ministre,

In accordance with instructions received from His Majesty's Principal Secretary of State for Foreign Affairs regarding the Reykjavik airfield, I have the honour to inform Your Excellency that His Majesty's Government in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland propose an arrangement in the following terms:

a) His Majesty's Government agree for their part that the Reykjavik airfield, runways and all immoveable installations constructed thereon shall, on the conclusion of the present war, revert to and become the undisputed property of the Republic of Iceland without any payment or obligations of any kind.
b) The Icelandic Government for their part agree that upon the return of the land and transfer of the immoveable installations thereon to the Icelandic Government, British nationals and aviation interests shall possess unconditional and unrestricted most favoured nation rights with respect to the use of the airfield.
c) It is further understood that there shall be no discrimination against British interest due to the fact that British nationals and aviation interests are not at this time granted treatment equal to that enjoyed by Icelandic nationals and aviation interests.
d) It is understood that the terms "British interests" and "British nationals and aviation interests" used in clauses b) and c) above, mean the nationals, interests and aviation interests of any part of the British Commonwealth of Nations.

If the Icelandic Government are prepared to accept the foregoing proposals, I have the honour to suggest that the present note and Your Excellency's reply to that effect be regarded as constituting an agreement between the two Governments in this matter.

I have the honour to renew to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

G. Shepherd.

His Excellency,
Vilhjálmur Thór
Minister for Foreign Affairs,
Reykjavik.

II.

Erindi utanríkismálaráðherra Íslands til sendiherra Breta.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
REYKJAVÍK.

October 12, 1944.

Monsieur le Ministre,

I have the honour to refer to our conversation to-day in my office at which Your Excellency handed me a note of to-day's date, in which His Majesty's Government in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland agree to the reversion of the Reykjavik airdrome to the Icelandic Government on the following conditions:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

I accept on behalf of the Icelandic Government the conditions set forth in Your Excellency's note quoted above as constituting an agreement between the Government of Iceland and His Majesty's Government in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

I have the honour to renew to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

Vilhjálmur Þór.

His Excellency
Gerald Shepherd,
His Britannic Majesty's Minister,
Reykjavík.

Erindaskipti þessi hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 191. *Reykjavík, 4. júlí 1946.*

Samningur um afhendingu Reykjavíkur-flugvallar.

Agreement on the Transfer of Reykjavík Airfield to the Icelandic Government.

Ríkisstjórn lýðveldisins Íslands og ríkisstjórn Sameinaða Konungsríkisins Stóra Bretlands og Norður-Írlands hafa til frekari skýringar og framkvæmdar á samkomulagi því, sem felst í erindum, er skipzt var á í Reykjavík hinn 12. október 1944, samþykkt eftirfarandi:

1. grein.

Reykjavíkurflugvöllurinn, rennibrautir og öll óhreyfanleg mannvirki, sem á honum eru og í eigu Sameinaða Konungsríkisins, skulu frá þeim tíma, er samningur þessi öðlast gildi og með þeim skilmálum sem felast í þessum samningi, afhendast og verða eign lýveldisins Íslands án nokkurrar greiðslu eða annarra skuldbindinga en þeirra, sem nefndar eru hér á eftir. Þegar samningur þessi öðlast gildi, afhendir ríkisstjórn Sameinaða Konungsríkisins ríkisstjórn Íslands Reykjavíkurflugvöllinn ásamt rennibrautum hans og óhreyfanlegum mannvirkjum.

2. grein.

Öllum hreyfanlegum mannvirkjum og útbúnaði, sem nauðsynlegur er fyrir starfrækslu flugvallarins, skal ríkisstjórn Íslands gefinn kostur á að taka við fyrir verð, sem samið verður um sérstaklega, en ríkisstjórn Sameinaða Konungsríkisins áskilur sér rétt til að flytja burtu öll þau mannvirki og útbúnað, sem ekki verða keypt innan mánaðar frá gildistöku þessa samnings.

3. grein.

Þegar samningur þessi öðlast gildi, skal ríkisstjórn Sameinaða Konungsríkisins gefa ríkisstjórn Íslands kost á að taka við miðunarstöðinni í Sandgerði ásamt tilheyrandi útbúnaði, sem ríkisstjórn Íslands kann að óska að kaupa fyrir verð, sem samið verður um sérstaklega, en ríkisstjórn Sameinaða Konungsríkisins áskilur sér rétt til að flytja burtu þetta mannvirki og allan útbúnað, sem ekki verður keypt innan mánaðar frá gildistöku þessa samnings.

4. grein.

Þegar samningur þessi öðlast gildi, afhendir ríkisstjórn Sameinaða Konungsríkisins ríkisstjórn Íslands ábyrgð á rekstri radiostöðvarinnar í Vík. Endanleg afhending á Loran útbúnaðinum verður ákveðin af samningsríkisstjórnunum þegar er samningur hefir náðst við Provisional International Civil Aviation Organization og stjórnvarvöld Bandaríkjanna.

5. grein.

Með tilliti til þeirra erfiðleika, sem á því kunna að vera fyrir ríkisstjórn Íslands að hafa á að skipa faglærðum og æfðum starfsmönnum þegar eftir viðtöku ofannefndra mannvirkja, samþykkir ríkisstjórn Sameinaða Konungsríkisins að nægilega margir brezkir starfsmenn skuli verða eftir til þess að æfa og aðstoða Íslendinga við starfrækslu mannvirkjanna og útbúnaðarins, þó eigi lengur en 8 mánuði frá því að samningur þessi öðlast gildi, en um fjölda þeirra, kunnáttu o. s. frv. skal samið um milli konunglega flugliðsins og íslenzku flugmálastjórnarinnar.

6. grein.

Á meðan sérfróðir starfsmenn konunglega flugliðsins dvelja á Íslandi samkvæmt ákvæðum 5. greinar, skal viðbótarstarfsfólki konunglega flugliðsins leyft að dvelja á Íslandi til matreiðslu, eftirlits og til að ganga frá og ráðstafa útbúnaði, sem ekki hefur verið notaður, eða í öðrum svipuðum tilgangi.

7 grein.

Þann tíma, sem nefndur er í 5. grein, heimilast hernaðarloftförum almenn not af Reykjavíkurflugvellinum, mannvirkjum hans og útbúnaði bæði fyrir þær flugsamgöngur, sem þörf er á fyrir starfsmenn konunglega flugliðsins, sem nefndir eru í 5. og 6. grein, og fyrir allar lendingar, sem þörf er á í sambandi við áfangaflug yfir Norður Atlantshafið. Fyrir slík not skulu loftför greiða venjuleg gjöld. Þessum hernaðarloftförum skal veittur forgangsréttur til afnota af hálfu gólfrúmi aðalflugskýlisins, nauðsynlegur aðgangur að verkstæðum þar hjá og legufærum.

2. Orðin "hernaðarloftför" í þessari grein eiga við loftför, sem eru í eigu hernaðaryfirvalda brezka heimsveldisins.

8 grein.

Ákvæði þessa samnings eru til frekari skýringar ákvæðum í staflið a í erindum dags. 12. október 1944. Ákvæðin í stafliðum b, c og d í sömu erindum skulu haldast í fullu gildi.

9. grein.
Samningur þessi skal öðlast gildi frá og með þessum degi.

Gjört í tveim eintökum í Reykjavík hinn 4. júlí 1946.

Ólafur Thors. Gerald Shepherd.

Samningur þessi hefir ekki verið birtur á Íslandi.

Nr. 192. *London, 26. maí 1950.*

Loftflutninga-samningur.

Agreement relating to certain Air Transport Services.

Ríkisstjórn Íslands og ríkisstjórn Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands telja æskilegt að gera með sér samning til eflingar flugsamgöngum milli landsvæða sinna og um þau og hafa þær komið sér saman up þau ákvæði, sem hér fara á eftir.

1. gr.

Flugrekstur samkvæmt samningi þessum skal háður þeim meginreglum, er hér fara á eftir:

1) Aðilarnir vilja beita sér fyrir og hvetja til þess, að hlunnindi loftferðalaga geti náð til sem flestra, með svo vægu verði, sem frekast er samrýmanlegt heilbrigðu fjárhagssjónarmiði; þá vilja þeir og efla flugsamgöngur til landa í þeim tilgangi að auka vinsamlegan skilning og traust meðal þjóða, svo og að tryggja ýmis konar óbeint hagræði, sem leiðir af þessari nýju flutningaaðferð til gagnkvæms hags fyrir bæði löndin.

2) Aðilarnir lýsa yfir stuðningi sínum við meginreglur þær og markmið, sem lýst er í inngangi samþykktarinnar um alþjóðaflugmál, er lögð var fram til undirskriftar í Chicago hinn 7. desember 1944.

3) Framboð til almennings á loftflutningum skal standa í nánu sambandi við þarfir almennings fyrir slíkan flutning.

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of Iceland,

Desiring to conclude an agreement for the purpose of promoting air communications to, through and from their respective territories,

Have agreed as follows:

Article 1

The establishment of air services under this Agreement shall be governed by the following general principles:

1) The Contracting Parties desire to foster end encourage the widest possible distribution of the benefits of air travel at the cheapest rates consistent with sound economic principles; and to stimulate international air travel as a means of promoting friendly understanding and good will among peoples and ensuring as well the many indirect benefits of this form of transport for the common welfare of both countries.

2) The Contracting Parties declare their adherence to the principles and purposes set out in the preamble to the Convention on International Civil Aviation opened for signature at Chicago on 7th December, 1944.

3) The air transport facilities available to the travelling public should bear a close relationship to the requirements of the public for such transport.

4) Flugfélög hvors aðila skulu hafa sanngjarna og jafna aðstöðu til að fljúga á hverri þeirri leið milli landsvæða aðilanna, sem samningur þessi og viðbætir við hann ná til.

5) Við flugrekstur hvors aðila um sig á þeim leiðum, sem greindar eru í viðbæti við samning þennan, skal tekið tillit til hagsmuna flugfélags hins aðilans, þannig að eigi sé óhæfilega íþyngt þeirri þjónustu, sem slík félög bjóða á sömu leiðum eða hluta þeirra.

6) Flugþjónusta sú, sem látin er í té af tilnefndum flugfélögum aðilanna, samkvæmt þessum samningi og viðbæti við hann, skal hafa það að höfuðmarkmiði að sjá fyrir því að nægileg flutningsgeta sé fyrir hendi miðað við eftirspurn milli þess lands, sem tilnefnt hefur flugfélagið, og þess lands, sem flutningurinn á endanlega að fara til. Í sambandi við slíka þjónustu skal réttur flugfélaga hvors aðila til þess að taka við eða skila af sér í landsvæði hins aðilans alþjóða flutningi, sem ætlaður er eða kemur frá þriðja ríki á stað eða stöðum á leiðum þeim, sem tilteknar eru í fylgiskjölum við viðbæti samnings þessa (hér á eftir nefndar „tilteknar flugleiðir") vera í samræmi við almennar reglur skipulegrar þróunar, sem báðir aðilar eru fylgjandi, og skal miðað við þá meginreglu, að flutningsgetan sé miðuð við:

a) Flutningsþörf til landsvæðis eða frá landsvæði þess aðila, sem tilnefnt hefur flugfélagið;

b) þarfir langleiðaflugsins og

c) flutningsþörf þess svæðis, sem flogið er um, enda sé tekið tillit til annarra flugferða, sem haldið er uppi þar um slóðir.

7) Flugmálayfirvöld aðilanna skulu eiga tíðar viðræður sín á milli og hafa nána samvinnu um það, að farið sé eftir meginreglum, svo og um framkvæmd á

4) There shall be a fair and equal opportunity for the air lines of each Contracting Party to operate on any route between their respective territories covered by this Agreement and its Annex.

5) In the operation by the air lines of either Contracting Party of the services described in the Annex to this Agreement, the interests of the airlines of the other Contracting Party shall be taken into consideration so as not to affect unduly the services which the latter provide on all or part of the same routes.

6) The services provided by the designated airlines of the Contracting Parties under this Agreement and its Annex shall retain as their primary objective the provisions of capacity adequate to the traffic demands between the territory of the Contracting Party which has designated the airline and the country of ultimate destination of the traffic. The right of the designated airlines of each of the Contracting Parties on such services to embark or disembark in the territory of the other Contracting Party international traffic destined for or coming from third countries at a point or points on the routes specified in the Schedule to the Annex to this Agreement (hereinafter referred to as the "specified routes") shall be exercised in accordance with the general principles of orderly development to which both Contracting Parties subscribe and shall be subject to the general principle that capacity should be related:

a) to traffic requirements to and from the territory of the Contracting Party designating the airline;

b) to the requirements of through airline operation, and

c) to the traffic requirements of the area through which the airline passes after taking account of local and regional services.

7) There shall be frequent consultation between the aeronautical authorities of the Contracting Parties and close collaboration between them on the observ-

ákvæðum samnings þessa og viðbætisins við hann.

2. gr.

Hvor aðili veitir hinum þau réttindi, sem greind eru í viðbæti samnings þessa, til þess að komið verði á þeim flugrekstri, sem þar segir fyrir um (hér á eftir nefndur „samþykktur flugrekstur"). Slíkan samþykktan flugrekstur má hefja þegar í stað eða síðar samkvæmt ósk þess aðilans, sem réttindin eru veitt.

3. gr.

1) Samþykktan flugrekstur má hefja þegar sá aðili, sem réttur hefur verið veittur, hefur tilnefnt flugfélag eða flugfélög til að starfa á þeirri tilteknu flegleið, sem um er að ræða, og þegar sá aðili, sem réttindin hefur veitt, hefur gefið flugfélagi eða flugfélögum, sem þannig eru tilnefnd, viðeigandi rekstrarleyfi. Að tilskildum ákvæðum 2. málsgreinar þessarar greinar og 7. greinar samnings þessa skal slíkt leyfi veitt án tafar.

2) Heimilt er að krefjast þess af flugfélögum, sem tilnefnd eru, að þau sanni fyrir flugmálayfirvöldum þess aðila, sem réttindin veitir, að þau séu hæf til að uppfylla skilyrði þau, sem tiltekin eru í lögum og reglugerðum, sem þau yfirvöld yfirleitt beita gagnvart flugrekstri, sem byggður er á viðskiptagrundvelli.

4. gr.

1) Gjöld þau, sem hvor aðili getur krafizt eða leyft að krefizt verði af tilnefndu flugfélagi hins aðilans fyrir afnot flughafna og annarrar aðstöðu, skulu eigi vera hærri en þau gjöld, sem greidd mundu vera fyrir afnot slíkra flughafna og aðstöðu af hálfu innlendra loftfara, sem fást við sams konar flutning milli landa.

2) Eldsneyti, smurningsolíur og varahlutir, sem flutt er inn eða sett í loftfar á landsvæði annars aðilans af flugfélagi,

ance of the principles and the implementation of the provisions of this Agreement and its Annex.

Article 2

Each Contracting Party grants to the other Contracting Party the rights specified in the Annex to this Agreement for the purposes of the establishment of the air services therein described (hereinafter referred to as the "agreed services"). The agreed services may be inaugurated immediately or at a later date at the option of the Contracting Party to whom the rights are granted.

Article 3

1) Each of the agreed services may be put into operation as soon as the Contracting Party to whom the rights have been granted has designated an airline or airlines for the specified route concerned and the Contracting Party granting the rights has given the appropriate operating permission to the airline or airlines so designated. Subject to the provisions of paragraph (2) of this Article and of Article 7 of this Agreement, such permission shall be granted without delay.

2) The airlines designated may be required to satisfy the aeronautical authorities of the Contracting Party granting the rights that they are qualified to fulfil the conditions prescribed under the laws and regulations normally applied by these authorities to the operations of commercial airlines.

Article 4

1) The charges which either of the Contracting Parties may impose, or permit to be imposed, on the designated airlines of the other Contracting Party for the use of airports and other facilities shall not be higher than would be paid for the use of such airports and facilities by its national aircraft engaged in similar international services.

2) Fuel, lubricating oils and spare parts introduced into or taken on board aircraft in the territory of one Contract-

sem hinn aðilinn hefur tilnefnt og ætlað er eingöngu loftfari slíkra tilnefndra flugfélaga skuli njóta ekki óhagstæðari kjara, að því er snertir tolla, skoðunargjöld eða önnur þess konar gjöld, sem fyrri aðili hefur lagt á, en þau, sem veitt eru innlendum flugfélögum, sem fást við loftflutninga milli landa, eða flugfélögum þeirra ríkja, sem beztu kjara njóta.

3) Kjaraákvæði þessi skulu vera til viðbótar og án þess að hafa áhrif á þau ákvæði, sem sérhver samningsaðili er skuldbundinn til að láta í té samkvæmt 24. gr. samþykktarinnar um alþjóðaflugmál, sem lögð var fram til undirskrifta í Chicago hinn 7. desember 1944.

ing Party by, or on behalf of, the airlines designated by the other Contracting Party and intended solely for use by the aircraft of such designated airlines shall be accorded, with respect to customs duties, inspection fees or similar charges imposed by the former Contracting Party, treatment not less favourable than that granted to the national airlines engaged in international air transport or to the airline of the most favoured nation.

3) This treatment shall be in addition to and without prejudice to that which each Contracting Party is under obligation to accord under Article 24 of the Convention on International Civil Aviation opened for signature at Chicago on 7th December, 1944.

5. gr.

Lofthæfnisskírteini, hæfnisskírteini áhafna og leyfisbréf, sem gefin eru út eða staðfest af öðrum aðilanum og enn eru í gildi, skulu viðurkennd af hinum aðilanum, að því er snertir starfrækslu hins samþykkta flugreksturs. Hvor aðili áskilur sér þó rétt til að synja um viðurkenningu, að því er snertir flug yfir landsvæði hans, á hæfnisskírteinum og leyfisbréfum, sem eru gefin þegnum hans af hinum aðilanum eða þriðja ríki.

Article 5

Certificates of airworthiness, certificates of competency and licences issued or rendered valid by one Contracting Party and still in force shall be recognised as valid by the other Contracting Party for the purpose of operating the agreed services. Each Contracting Party reserves the right, however, to refuse to recognise, for the purpose of flight above its own territory, certificates of competency and licences granted to its nationals by the other Contracting Party or any other State.

6. gr.

1) Lög og reglugerðir annars samningsaðilans um för loftfars, sem rekið er í millilandaflugi, til eða frá landsvæði hans, eða um starfrækslu og stjórn slíks loftfars meðan það er innan landsvæðis skulu gilda um loftför flugfélaga þeirra, sem tilnefnd eru af hinum aðilanum.

2) Lögum og reglugerðum annars samningsaðilans um komu farþega, áhafnar eða farms loftfars til landsvæðis hans eða brottför frá því (svo sem reglur um komu, afgreiðslu, innflutning fólks, vegabréf, tollskoðun og sóttkví) skulu gilda um farþega, áhöfn og farm loftfars

Article 6

1) The laws and regulations of one Contracting Party relating to entry into or departure from its territory of aircraft engaged in international air navigation or to the operation and navigation of such aircraft while within its territory shall apply to aircraft of the designated airlines of the other Contracting Party.

2) The laws and regulations of one Contracting Party relating to the entry into or departure from its territory of passengers, crew, or cargo of aircraft (such as regulations relating to entry, clearance, immigration, passport, customs and quarantine) shall be applicable to the

tilnefndra flugfélaga hins aðilans, á meðan það er á landsvæði fyrrnefnds aðila.

7. gr.

Hvor aðili um sig áskilur sér rétt til að fresta eða afturkalla þau réttindi, sem tilgreind eru í samningi þessum eða viðbæti hans, þegar hann telur eigi nægilega upplýst, að þegnar hins aðilans hafi yfir að ráða verulegum eignarrétti og virkri stjórn tilnefnds flugfélags þess aðila, eða þegar tilnefnt flugfélag fullnægir ekki ákvæðum laga og reglugerða þess ríkis, svo sem lýst er í 6. gr., eða á annan hátt fullnægir eigi skilyrðum þeim, sem réttindi samkvæmt samningi þessum og viðbæti við hann eru bundin.

8. gr.

Samningur þessi skal skrásettur hjá ráði alþjóðaflugmálastofnunarinnar, sem komið var á fót með samþykkt um alþjóðaflugmál, er lögð var fram til undirskriftar í Chicago 7. desember 1944.

9. gr.

Nú álítur annar hvor aðili æskilegt að breyta einhverju ákvæði samnings þessa eða viðbætis hans, og geta þá flugmálayfirvöld aðilanna komið sér saman um slíkar breytingar, enda skulu þær öðlast gildi, er þær hafa verið stafestar með nótuskiptum að diplomatiskum leiðum.

10. gr.

1) Ef ágreiningur rís með aðilum varðandi skýringu eða framkvæmd á samningi þessum eða viðbæti hans, skulu aðilarnir fyrst reyna að leysa hann með viðræðum sín á milli.

2) Ef eigi næst samkomulag með viðræðum aðilanna:

a) geta þeir komið sér saman um að vísa deilunni til úrskurðar gerðar-

passengers, crew or cargo of the aircraft of designated airlines of the other Contracting Party while in the territory of the first Contracting Party.

Article 7

Each Contracting Party reserves the right to withhold or revoke the rights specified in this Agreement or its Annex in any case in which it is not satisfied that substantial ownership and effective control of a designated airline of the other Contracting Party are vested in nationals of that other Contracting Party, or in case of failure by a designated airline to comply with its laws and regulations as referred to in Article 6, or otherwise to fulfil the conditions under which the rights are granted in accordance with this Agreement and its Annex.

Article 8

This Agreement shall be registered with the Council of the International Civil Aviation Organisation set up by the Convention on International Civil Aviation opened for signature at Chicago on 7th December, 1944.

Article 9

If either of the Contracting Parties considers it desirable to notify any provision of this Agreement or its Annex, such modification may be made by direct agreement between the aeronautical authorities of the Contracting Parties and shall come into force definitively when it has been confirmed by an exchange of Notes through the diplomatic channel.

Article 10

1) If any dispute arises between the Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Agreement or its Annex, the Contracting Parties shall in the first place endeavour to settle it by negotiation between themselves.

2) If the Contracting Parties fail to reach a settlement by negotiation,

a) they may agree to refer the dispute for decision to an arbitral tribunal

dóms, sem þeim kemur saman um, eða annars úrskurðarvalds; eða

b) ef þeir koma sér eigi saman um slíka lausn, eða ef þeir að vísu hafa komið sér saman um að leggja málið undir gerðardóm, en geta eigi komið sér saman um skipun dómsins, getur hvor aðili lagt deiluna undir úrskurð hvers þess dóms, sem lögsögu hefur til að skera úr málinu, ef slíkum dómi verður komið á fót innan alþjóðaflugmálastofnunarinnar; sé enginn slíkur dómur fyrir hendi, geta aðilarnir vísað málinu til ráðs þeirrar stofnunar.

3) Samningsaðilar fallast á að hlýða hverjum þeim úrskurði, sem fenginn er samkvæmt 2. málsgrein þessarar greinar.

4) Nú hlýðnast annar hvor aðilinn eða tilnefnt flugfélag annars hvors aðilans eigi úrskurði, sem felldur er samkvæmt 2. málsgrein þessarar greinar, og getur hinn aðilinn þá takmarkað, neitað um framkvæmd á eða afnumið þau réttindi, sem hann hefur látið í té samkvæmt samningi þessum og viðbæti hans til handa þeim aðilanum, sem óhlýðnast, eða tilnefndu flugfélagi eða flugfélögum þess aðila eða tilnefndu flugfélagi, sem óhlýðnast.

11. gr.

Nú gengur í gildi alþjóðasamningur um reglubundnar flugferðir milli landa, enda sé hann samþykktur af báðum aðilum, og skal þá þessum samningi breytt til samræmis við þann alþjóðasamning.

12. gr.

Hvor samningsaðilinn getur hvenær sem er tilkynnt hinum, að hann vilji segja upp samningi þessum. Slíka tilkynningu skal samtímis senda ráði alþjóðaflugmálastofnunarinnar. Sé slík tilkynning send, skal samningur þessi falla úr gildi þann dag, sem tiltekinn er í tilkynningunni, enda skulu þá að minnsta kosti 12 mánuðir liðnir frá því að hinn aðilinn tók við tilkynningunni, nema að-

appointed by agreement between them or to some other person or body; or

b) if they do not so agree or if, having agreed to refer the dispute to an arbitral tribunal, they cannot reach agreement as to its composition, either Contracting Party may submit the dispute for decision to any tribunal competent to decide it which may hereafter be established within the International Civil Aviation Organisation or, if there is no such tribunal, to the Council of said Organisation.

3) The Contracting Parties undertake to comply with any decision given under paragraph (2) of this Article.

4) If and so long as either Contracting Party or a designated airline of either Contracting Party fails to comply with a decision given under paragraph (2) of this Article, the other Contracting Party may limit, withhold or revoke any rights which it has granted by virtue of this Agreement and its Annex to the Contracting Party in default or to the designated airline or airlines of that Contracting Party or to the designated airline in default.

Article 11

If a general multilateral air convention relating to scheduled international air services which is accepted by both Contracting Parties comes into force, the present Agreement shall be amended so as to conform with the provisions of the said convention.

Article 12

Either Contracting Party may at any time give notice to the other if it desires to terminate this Agreement. Such notice shall be simultaneously communicated to the Council of the International Civil Aviation Organisation. If such notice is given, this Agreement shall terminate on the date specified in the notice, which shall not be less than 12 months after the date of receipt of the notice by the other

ilarnir hafi komið sér saman um að afturkalla uppsögnina áður en fresturinn er liðinn. Ef eigi berst viðurkenning á móttöku tilkynningarinnar frá hinnum aðilanum, skal talið, að tilkynningin hafi borizt honum 14 dögum eftir að ráð alþjóðaflugmálastofnunarinnar hefur tekið við henni.

13. gr.

Í samningi þessum og viðbæti hans skulu eftirgreind hugtök skilin svo sem hér segir, enda leiði eigi annað af samhenginu:

a) Hugtakið „flugmálayfirvöld“ skal tákna, að því er Sameinaða konungsríkið snertir, flugmálaráðherra (Mininster of Civil Aviation) og hvern þann aðila, sem umboð hefur til að framkvæma störf, sem sá ráðherra fer nú með, eða svipuð störf, og að því er Ísland snertir flugmálaráðherra og hvern þann aðila, sem umboð hefur til að framkvæma þau störf, sem sá ráðherra fer nú með, eða svipuð störf.

b) Hugtakið „tilnefnt flugfélag“ skal tákna flugfélag, sem flugmálayfirvöld annars aðilans hafa skriflega tilkynnt flugmálayfirvöldum hins aðilans, að þau hafi tilnefnt í samræmi við 3. grein samnings þessa varðandi þær leiðir, sem greindar eru í þeirri tilkynningu.

c) Hugtakið „landsvæði“ að því er ríki snertir, skal tákna landsvæði og landhelgi, sem að þeim liggur, er hlíta yfirráðum, njóta verndar eða gæzluverndar ríkisins.

d) Hugtökin „flugrekstur“, „flugrekstur milli landa“, „flugfélag“ og „viðkoma án flutningsréttinda“ skulu hafa sömu merkingu og gert er ráð fyrir í 96. grein samþykktarinnar um alþjóðaflugmál, sem lögð var fram til undirskriftar í Chicago hinn 7. desember 1944.

Contracting Party, unless the notice to terminate is withdrawn by agreement before the expiry of this period. In the absence of acknowledgment of receipt by the other Contracting Party notice shall be deemed to have been received fourteen days after the receipt of the notice by the Council of the International Civil Aviation Organisation.

Article 13

For the purposes of this Agreement and its Annex, unless the context otherwise requires:

a) the term "aeronautical authorities" means, in the case of the United Kingdom, the Minister of Civil Aviation and any person or body authorised to perform any functions, and, in the case of Iceland, the Minister of Aviation and any person or body authorised to perform the functions presently exercised by the said Minister or similar functions;

b) the term "designated airline" means an airline which the aeronautical authorities of one Contracting Party shall have notified in writing to the aeronautical authorities of the other Contracting Party as the airline designated by it in accordance with Article 3 of this Agreement for the routes specified in such notification;

c) the term "territory" in relation to a State means the land areas and territorial waters adjacent thereto under the sovereignty, protection or trusteeship of that State;

d) the terms "air service", "international air service","airline" and "stop for non-traffic purpose", shall have the meanings respectively assigned to them in Article 96 of the Convention International Civil Aviation opened for signature at Chicago on 7th December, 1944.

14. gr.

1) Samningur þessi er gerður að tilskilinni fullgildingu. Hvor aðili um sig skal afhenda hinum fullgildingarskjal sitt í London, svo fljótt sem verða má.

2) Samningur þessi skal ganga í gildi til bráðabirgða þann dag, sem hann er undirritaður og endanlega, þegar skipzt hefur verið á fullgildingarskjölum.

3) Hafi eigi verið skipzt á fullgildingarskjölum innan 12 mánaða frá því að samningurinn var undirskrifaður, getur hvor aðili fyrir sig skriflega tilkynnt hinum aðilanum uppsögn á bráðabirgðasamkomulagi samnings þessa með sex mánaða fyrirvara.

Gjört í London í tveimur eintökum hinn 26. maí 1950 á íslenzku og ensku, og skulu báðir textar jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar lýðveldisins Íslands.

Stefán Þorvarðsson.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands.

Pakenham.

Article 14

1) This Agreement shall be subject to ratification. The instruments of ratification shall be exchanged in London as soon as possible.

2) This Agreement shall enter into force provisionally on the date of signature, and definitively on the exchange of the instruments of ratification.

3) If the instruments of ratification are not exchanged within twelve months from the date of signature, either Contracting Party may terminate the provisional application of this Agreement by giving six months notice in writing to the other Contracting Party.

Done at London in duplicate this 26th day of May, 1950, in the English and Icelandic languages, both texts being equally authentic.

(Signatures).

Viðbætir.

1) Flugfélög þau, sem tilnefnd eru af ríkisstjórn Sameinaða konungsríkisins vegna flugreksturs á leiðum þeim, sem greindar eru í fylgiskjali I viðbætis þessa, eru British European Airways Corporation, British Overseas Airways Corporation og/eða annað flugfélag eða flugfélög, sem flugmálayfirvöld Sameinaða konungsríkisins kunna að tilkynna flugmálayfirvöldum Íslands um.

2) Flugfélög þau, sem tilnefnd eru af ríkisstjórn Íslands vegna flugreksturs á leiðum þeim, sem greindar eru í fylgiskjali II viðbætis þessa, eru Flugfélag Íslands h.f., Reykjavík og Loftleiðir h.f., Reykjavík, og/eða annað flugfélag eða

Annex.

1. The airlines designated by the Government of the United Kingdom for the purpose of the operation of the air services on the routes specified in Schedule I to this Annex are the British European Airways Corporation, British Overseas Airways Corporation and/or such other airline or airlines as may be notified by the aeronautical authorities of the United Kingdom to the Icelandic aeronautical authorities.

2. The airlines designated by the Government of Iceland for the purpose of the operation of the air services on the routes specified in Schedule II to this Annex are Flugfélag Íslands h.f., Reykja-

flugfélög, sem flugmálayfirvöld Íslands kunna að tilkynna flugmálayfirvöldum Sameinaða konungsríkisins um.

3) Í sambandi við flugrekstur á leiðum þeim, sem greindar eru í fylgiskjali I viðbætis þessa, skulu tilnefnd flugfélög, sem um ræðir í 1. málsgrein að framan, fá á Íslandi rétt til yfirferðar og viðkomu án flutningsréttinda, svo og til að taka við og skila af sér farþegum, farmi og pósti í millilandaflutningum í samræmi við meginreglur 1. gr. samnings þessa og rétt til að nota á téðum leiðum flughafnir og aðra venjulega aðstöðu á þeim stöðum, sem greindir eru í fylgiskjali I.

4) Í sambandi við flugrekstur á leiðum þeim, sem greindar eru í fylgiskjali II viðbætis þessa, skulu tilnefnd flugfélög, sem um ræðir í 2. málsgrein að framan, fá í Sameinaða konungsríkinu rétt til yfirferðar og viðkomu án flutningsréttinda, svo og til að taka við og skila af sér farþegum, farmi og pósti í millilandaflutningum í samræmi við meginreglur 1. gr. samnings þessa og rétt til að nota á téðum leiðum flughafnir og aðra venjulega aðstöðu á þeim stöðum, sem greindir eru í fylgiskjali II.

5) a) Flugfélög þau, sem rætt er um í viðbæti þessum, skulu fyrst og fremst semja sín á milli um gjöld í samráði við önnur flugfélög, sem flugþjónustu hafa á viðkomandi leiðum eða hluta þeirra. Þau gjöld, sem samkomulag næst um, skulu háð samþykki aðila samnings þessa. Nú verður ágreiningur milli flugfélaga, og skulu samningsaðilar þá sjálfir reyna að ná samkomulagi. Ef samningsaðilarnir ná ekki samkomulagi, skal deiluatriðinu skotið til gerðardóms, svo sem ráðgert er í 10. gr. samningsins.

b) Gjöld þau, sem semja ber um í samræmi við (a) að framan, skulu miðuð við sanngjarna upphæð, enda sé fullt tillit tekið til hagkvæmra rekstrarskilyrða, sem annars eru fyrir hendi.

vik and Loftleiðir h.f., Reykjavík and/or such other airline or airlines as may be notified by the Icelandic aeronautical authorities to the aeronautical authorities of the United Kingdom.

3. For the purpose of operating air services on the routes specified in Schedule I to this Annex, the designated airlines referred to in paragraph 1 above shall be accorded in Icelandic territory rights of transit and of stops for non-traffic purposes, as well as the right to pick up and discharge international traffic in passengers, cargo and mail in accordance with the principles of Article I of this Agreement, and the use on the said routes of aerodromes and ancillary facilities at the places specified in Schedule I.

4. For the purpose of operating air services on the routes specified in Schedule II to this Annex, the designated airlines referred to in paragraph 2 above shall be accorded in United Kingdom territory rights of transit and of stops for non-traffic purposes, as well as the right to pick up and discharge international traffic in passengers, cargo and mail in accordance with the principles of Article 1 of this Agreement, and the use on the said routes of aerodromes and ancillary facilities at the places specified in Schedule II.

5. a) Tariffs to be charged by the airlines referred to in this Annex shall be agreed in the first instance between them in consultation with other airlines operating on the respective routes or any sections thereof. Any tariffs so agreed shall be subject to the approval of the Contracting Parties. In the event of disagreement between the airlines, the Contracting Parties themselves shall endeavour to reach agreement. If the Contracting Parties fail to agree, the matter in dispute shall be referred to arbitration, as provided for in Article 10 of this Agreement.

b) The tariffs to be agreed in accordance with (a) above shall be fixed at reasonable levels, due regard being paid

lit tekið til allra þeirra atriða, sem máli skipta, þ. á m. hagkvæms rekstrar, sanngjarns ágóða, mismunandi þjónustuhátta (þar með talinn hraði og aðbúnaður) og gjalda, sem krafizt er af öðrum flugfélögum á sömu leið.

6) Flugmálayfirvöld hvors aðilans skulu, þegar þess er óskað, láta flugmálayfirvöldum hins aðilans í té:

a) Töluskýrslur um flutning, eftir því sem viðeigandi er í sambandi við endurskoðun á hinum samþykkta rekstri að því er snertir fjölda ferða og rými, og

b) þær reglubundnar skýrslur, sem með sanngirni má telja þörf fyrir og snerta flutning, sem tilnefnd flugfélög annars aðila annast til landsvæðis hins aðilans, frá því eða yfir það, þar á meðal upplýsingar um upprunastað og ákvörðunarstað slíkra flutninga.

to all relevant factors, including economical operation, reasonable profit, differences of characteristics of service (including standards of speed and accommodation) and the tariffs charged by any other operators on the route.

6. The aeronautical authorities of each Contracting Party shall supply to the aeronautical authorities of the other Contracting Party at their request:

a) such traffic statistics as may be appropriate for the purpose of reviewing the frequency and capacity of the agreed services; and

b) such periodic statements as may be reasonably required, relating to the traffic carried by its designated airlines on services to, from or through the territories of that other Contracting Party, including information concerning the origin and destination of such traffic.

Fylgiskjal I.

Flugleiðir, sem heimilaðar eru tilnefndu flugfélagi eða flugfélögum Sameinaða konungsríkisins.

(Í báðar áttir).

1) London og/eða Glasgow og/eða Prestwick og/eða Orkneyjar og/eða Shetlandseyjar um Færeyjar til Keflavíkur eða Reykjavíkur.
2) London og/eða Prestwick til Keflavíkur eða Reykjavíkur og þaðan til stöðva í Canada og/eða Bandaríkjunum og, ef þess er óskað, stöðva handan þeirra stöðva.

Heimilt skal tilnefndu flugfélagi eða flugfélögum Sameinaða konungsríkisins að fella niður eftir vild viðkomu á hvaða stöð sem er á ofangreindum leiðum. Fylgiskjal þetta má endurskoða við og við með samkomulagi flugmálayfirvalda samningsaðilanna.

Flugfélög eða flugfélag, sem tilnefnt er af Sameinaða konungsríkinu, mun að jafnaði aðeins ákveða viðkomu á Íslandi á leið (2), þegar nauðsynlegt er af flugtæknilegum ástæðum. Þegar svo stendur

Schedule I.

Routes to be operated by the designated airline or airlines of the United Kingdom.

(In both directions).

1) London and/or Glasgow and/or Prestwick and/or Orkney Islands and/or Shetland Islands via Faroe Islands to Keflavík or Reykjavík.
2) London and/or Prestwick to Keflavík or Reykjavík and thence to points in Canada and/or the United States and, if desired, points beyond.

The designated airline or airlines of the United Kingdom may on any or all flights omit any point or points on the abovementioned routes. This Schedule may be revised from time to time by agreement between the aeronautical authorities of the Contracting Parties. The airline or airlines designated by the United Kingdom will normally call at Iceland on Route (2) only when necessary for operational reasons. On such occasions traffic may be embarked or disembarked in

á, skal heimilt að taka við flutningi eða skila honum samkvæmt samningi þessum og viðbæti hans.

accordance with the provisions of the Agreement and its Annex.

Fylgiskjal II.

Flugleiðir, sem heimilaðar eru tilnefndu flugfélagi eða flugfélögum Íslands.

(Í báðar áttir).

1) Reykjavik og/eða Keflavík um Færeyjar, Shetlandseyjar og Orkneyjar til Glasgow eða Prestwick og/eða London.
2) Reykjavík og/eða Keflavík til Glasgow eða Prestwick og þaðan til Amsterdam eða Parísar.
3) Reykjavík og/eða Keflavík til Glasgow eða Prestwick og þaðan til stöðvar eða stöðva á Norðurlöndum.

Heimilt er flugfélagi eða flugfélögum, sem tilnefnt er af Íslandi, að fella niður eftir vild viðkomu á hvaða stöð sem er á ofangreindum leiðum. Fylgiskjal þetta má endurskoða við og við með samkomulagi flugyfirvalda samningsaðilanna.

Schedule II.

Routes to be operated by the designated airline or airlines of Iceland.

(In both directions).

1) Reykjavík and/or Keflavík via Faroe Islands, Shetland Islands and Orkney Islands to Glasgow or Prestwick and/or London.
2) Reykjavík and/or Keflavík to Glasgow or Prestwick and thence to Amsterdam or Paris.
3) Reykjavík and/or Keflavík to Glasgow or Prestwick and thence to a point or points in Scandinavia.

The designated airline or airlines of Iceland may on any or all flights omit any point or points on the above-mentioned routes. This Schedule may be revised from time to time by agreement between the aeronautical authorities of the Contracting Parties.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa hinn 10. janúar 1951. og gekk samningurinn í gildi þann dag, skv. auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 7, dags. 31. janúar 1951.

Nr. 193. *Reykjavík, 9. febrúar 1961.*

Samkomulag um að viðurkenna brezk ferðamannaskilríki.

Agreement concerning the Acceptance of the British Visitor's Passport.

I.

Erindi ambassadors Bretlands til utanríkisráðherra Íslands.

British Embassy,
Reykjavik, February 9, 1961.

Your Excellency,

You will be aware that in connexion with the question of the simplification of frontier formalities the Council of Europe and the Organisation for European Economic Co-operation have recommended that Member countries of the Organisation should admit each other's nationals to their territory for visits of not more than three months on presentation of identity cards based on the standard form recognised by the Tourism Committee of the Organisation.

I have the honour to inform Your Excellency that as identity cards are not issued to residents of the United Kingdom a simplified form of passport known as the British Visitor's Passport will be available for issue from the 15th of March, 1961 to British subjects, citizens of the United Kingdom and Colonies. A British Visitor's Passport will be valid for one year from the date of issue. An applicant for a British Visitor's Passport will not be required by the United Kingdom authorities to produce documentary evidence of his identity and national status, but he will be required to sign a declaration that he is a British subject, citizens of the United Kingdom and Colonies. A specimen of the British Visitor's Passport is attached as an Annex to this Note.

I have now the honour to propose, on the instructions of Her Majesty's Principal Secretary of State for Foreign Affairs, that the Government of the United Kingdom and the Government of Iceland conclude an Agreement in the following terms:

a) The Government of Iceland undertakes to accept the British Visitor's Passport as a valid passport and to permit holders to enter and stay in Iceland subject to the following conditions:
   i) A visit to Iceland shall not exceed three months and shall not be for employment.
   ii) A visitor who enters Iceland on presentation of a British Visitor's Passport and who subsequently obtains leave to stay longer than three months shall be required to obtain a passport bearing on the cover the inscription "British Passport" before the expiry of the three months' period.
   iii) Holders of British Visitor's Passports proceeding to Iceland shall not be exempt from the necessity of complying with the laws and regulations of Iceland relating to the entry and residence of foreigners. Travellers who are unable to satisfy the competent authorities that they comply with these laws and regulations may be refused leave to enter or to land.
   iv) The right is reserved to the competent authorities of Iceland to refuse any person leave to enter or stay in Iceland in any case where that person is regarded as undesirable by those authorities or is otherwise ineligible under the general policy of the Government of Iceland relating to the entry or stay of foreigners.
   v) The Government of Iceland may suspend the fore-going provisions in whole or in part temporarily for reasons of public policy and/or national security, and the suspension shall be notified immediately to the Government of the United Kingdom through the diplomatic channel.
b) The Government of the United Kingdom undertake to take back into their territory at any time holders of British Visitor's Passports who have entered Iceland.

If the above proposals are acceptable to the Government of Iceland I have the honour to suggest that the present Note, together with Your Excellency's reply in that sense, should be regarded as constituting an Agreement between the two Governments which shall enter into force on the 15th of March, 1961 and remain in force for a period of one year and thereafter until either Government shall have given six months' written notice of termination to the other.

I avail myself of this opportunity to renew to Your Excellency the assurances of my highest and most distinguished consideration.

Charles Stewart.

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til ambassadors Bretlands.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
REYKJAVÍK.

Reykjavík, February 9, 1961.

Your Excellency,

I have the honour to acknowledge receipt of Your Excellency's Note of to-days' date concerning the British Visitor's Passport reading as follows:

[Kafla, sem er samhljóða efnisatriðum í erindinu hér á undan er sleppt úr.]

In reply I have the honour to inform Your Excellency that the Government of Iceland will consider Your Excellency's Note, above mentioned, together with this Note, as constituting an Agreement between our two Governments in this matter.

I avail myself of this opportunity to renew to Your Excellency the assurances of my highest and most distinguished consideration.

Guðm. Í. Guðmundsson

His Excellency
Andrew C. Stewart,
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary,
British Embassy.

Erindaskipti þessi hafa ekki verið birt á Íslandi, en með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 15. dags. 16. febrúar 1961, var skýrt frá þessu samkomulagi og að það hafi gengið í gildi hinn 15. marz 1961. Ákveðið var með erindaskiptum dags. 29. maí 1961, að ferðamannaskilríki, gefin út af stjórnvöldum á Channel Islands og eyjunni Mön, skyldu tekin gild á Íslandi.

Nr. 194. *Reykjavík, 11. marz 1961.*

Samkomulag um lausn fiskveiðideilunnar við Breta.

Agreement on the Settlement of the Fisheries Dispute with the British.

I.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til sendiherra Breta.

Utanríkisráðuneytið
hinn 11. marz 1961.

Háttvirti sendiherra,

Ég leyfi mér að vísa til viðræðna, sem fram hafa farið í Reykjavík og London milli ríkistjórna okkar varðandi fiskveiðideiluna milli landa okkar. Með tilliti til þessara viðræðna er ríkisstjórn mín reiðubúin að leysa deiluna á eftirfarandi grundvelli:

II.

Svarerindi sendiherra Breta til utanríkisráðherra Íslands.

British Embassy, Reykjavík,
March 11, 1961.

Your Excellency,

I have the honour to acknowledge receipt of Your Excellency's Note of today's date reading as follows:

"I have the honour to refer to the discussions which have taken place in Reykjavík and London between our Governments concerning the fisheries dispute between our two countries. In

1. Ríkisstjórn Bretlands falli frá mótmælum sínum gegn tólf mílna fiskveiðilögsögu umhverfis Íslands, sem mæld er frá grunnlínum samkvæmt 2. gr. hér á eftir, og er þá eingöngu átt við fiskveiðilögsögu.
2. Grunnlínur þær, sem miðað er við í 1. gr., verði hinar sömu og ákveðnar eru í reglugerð nr. 70 30. júní 1958 með breytingum, að grunnlínur verði dregnar milli eftirfarandi punkta:

   A. Grunnlínupunktur 1 (Horn) til grunnlínupunktar 5 (Ásbúðarrif).
   B. Grunnlínupunktur 12 (Langanes) til grunnlínupunktar 16 (Glettinganes).
   C. Grunnlínupunktur 51 (Geirfugladrangur) til grunnlínupunktar 42 (Skálasnagi).
   D. Grunnlínupunktur 35 (Geirfuglasker) til grunnlínupunktar 39 (Eldeyjardrangur).

   Þessar breytingar taki þegar gildi.

3. Í þrjú ár frá dagsetningu svars yðar við orðsendingu þessari mun ríkisstjórn Íslands ekki hindra, að skip, sem skrásett eru í Bretlandi, stundi veiðar á svæði því milli sex og tólf mílna innan fiskveiðilögsögu, sem um getur í 1. og 2. gr., á eftirgreindum svæðum og tímum:

   i) Horn (grunnlínupunktur 1) — Langanes (grunnlínupunktur 12) (júní til september).
   ii) Langanes (grunnlínupunktur 12) — Glettinganes (grunnlínupunktur 16) (maí til desember).
   iii) Glettinganes (grunnlínupunktur 16) — Setusker (grunnlínupunktur 20) (janúar til apríl og júlí til ágúst).
   iv) Setusker (grunnlínupunktur 20) — Meðallandssandur I (grunnlínupunktur 30) (marz til júlí).

view of these discussions my Government is willing to settle the dispute on the following basis:

1. The United Kingdom Government will no longer object to a twelve-mile fishery zone around Iceland measured from the base lines specified in paragraph 2 below, which relate solely to the delimitation of that zone.
2. The base lines which will be used for the purpose referred to in paragraph 1 above will be those set out in the Icelandic Regulation No. 70 of 30, June 1958, as modified by the use of the base lines drawn between the following points:

   A. Point 1 (Horn) to Point 5 (Ásbúðarrif).
   B. Point 12 (Langanes) to Point 16 (Glettinganes).
   C. Point 51 (Geirfugladrangur) to Point 42 (Skálasnagi).
   D. Point 35 (Geirfuglasker) to Point 39 (Eldeyjardrangur).

   These modifications will enter into force immediately.

3. For a period of three years from the date of Your Excellency's reply to this Note, the Icelandic Government will not object to vessels registred in the United Kingdom fishing within the outer six miles of the fishery zone referred to in paragraphs 1 and 2 above within the following areas during the periods specified:

   i) Horn (Point 1) — Langanes (Point 12) (June to September).
   ii) Langanes (Point 12) — Glettinganes (Point 16) (May to December).
   iii) Glettinganes (Point 16) —Setusker (Point 20) (January to April and July to August).
   iv) Setusker (Point 20) — Meðallandssandur I (Point 30) (March to July).

v) Meðallandssandur I (grunnlínupunktur 30) — 20° v.l. (apríl til ágúst).
vi) 20° v.l. — Geirfugladrangur (grunnlínupunktur 51) (marz til maí).
vii) Geirfugladrangur (grunnlínupunktur 51) — Bjargtangar grunnlínupunktur 43) (marz til maí).

4. Á áðurgreindu þriggja ára tímabili er þó skipum, sem skráð eru í Bretlandi, óheimilt að stunda veiðar á svæðinu milli sex og tólf mílna innan fiskveiðilögsögunnar, sem um getur í 1. og 2. gr., á eftirgreindum svæðum:

i) Milli 63°37′ n.b.r. og 64°13′ n.b.r. (Faxaflói).

ii) Milli 64°40′ n.b.r. og 64°52′ n.b.r. (Snæfellsnes).

iii) Milli 65° n.b.r. og 65°20′ n.b.r. (Breiðafjörður).

iv) Milli Bjargtanga (grunnlínupunktur 43) og Horns (grunnlínupunktur 1).
v) Á svæði, sem takmarkast af línum, er dregnar eru frá suðurodda Grímseyjar til grunnlínupunkta 6 og 8.
vi) Milli 14°58′ v.l. og 15°32′ v.l. (Mýrabugt).

vii) Milli 16°12′ v.l. og 16°46′ v.l. (Ingólfshöfði).

Ríkisstjórn Íslands mun halda áfram að vinna að framkvæmd ályktunar Alþingis frá 5. maí 1959 varðandi útfærslu fiskveiðilögsögunnar við Ísland, en mun tilkynna ríkisstjórn Bretlands slíka útfærslu með sex mánaða fyrirvara, og rísi ágreiningur um slíka útfærslu, skal honum, ef annar hvor aðili óskar, skotið til Alþjóðadómstólsins.

v) Meðallandssandur I (Point 30) — 20° west longitude (April to August).
vi) 20° west longitude — (Geirfugladrangur) (Point 51) (March to May).
vii) Geirfugladrangur (Point 51) — Bjargtangar (Point 43) (March to May).

4. There will, however, be no fishing by vessels registered in the United Kingdom in the outer six miles of the fishery zone referred to in paragraphs 1 and 2 during the aforesaid period of three years in the following areas:

i) Between 63°37′ north latitude and 64°13′ north latitude (Faxaflói).
ii) Between 64°40′ north latitude and 64°52′ north latitude (Snæfellsnes).
iii) Between 65° north latitude and 65°20′ north latitude (Breiðafjörður).
iv) Between Bjargtangar (Point 43) and Horn (Point 1).

v) Off the mainland in the area delimited by lines drawn from the southernmost point of Grímsey to base points 6 and 8.
vi) Between 14°58′ west longitude and 15°32′ west longitude (Mýrabugt).
vii) Between 16°12′ west longitude and 16°46′ west longitude (Ingólfshöfði).

The Icelandic Government will continue to work for the implementation of the Althing Resolution of May 5, 1959, regarding the extension of fisheries jurisdiction around Iceland, but shall give to the United Kingdom Government six months' notice of such extension and, in case of a dispute in relation to such extension, the matter shall, at the request of either party, be referred to the International Court of Justice.

Ég leyfi mér að leggja til, að þessi orðsending og svar yðar við henni, er staðfesti, að efni hennar sé aðgengilegt ríkisstjórn Bretlands, verði skrásett hjá framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna samkvæmt 102. gr. í stofnskrá Sameinuðu þjóðanna og að samkomulag á þessum grundvelli gangi þegar í gildi.

Ég leyfi mér, háttvirti sendiherra, að votta yður sérstaka virðingu mína.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Herra sendiherra,
Andrew C. Stewart,
sendiráð Bretlands,
Reykjavík.

I have the honour to suggest that this Note and Your Excellency's reply thereto, confirming that its contents are acceptable to the United Kingdom Government, shall be registered with the Secretary General of the United Nations in accordence with Article 102 of the United Nations Charter, and further to suggest that a settlement on this basis shall become effective forthwith."

I have the honour to confirm that in view of the exceptional dependence of the Icelandic nation upon coastal fisheries for their livelihood and economic development, and without prejudice to the rights of the United Kingdom under international Law towards a third party, the contents of Your Excellency's Note are acceptable to the United Kingdom and the settlement of the dispute has been accomplished on the terms stated therein. I also confirm that the United Kingdom Government agrees that the settlement becomes effective forthwith and that the Notes exchanged today shall be registered with the Secretary-General of the United Nations in accordance with Article 102 of the United Nations Charter.

I avail myself of this opportunity to renew to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

Andrew C. Stewart.

His Excellency
Mr. Guðmundur Í. Guðmundsson,
Minister for Foreign Affairs,
Reykjavík.

Fylgiskjal (kort).

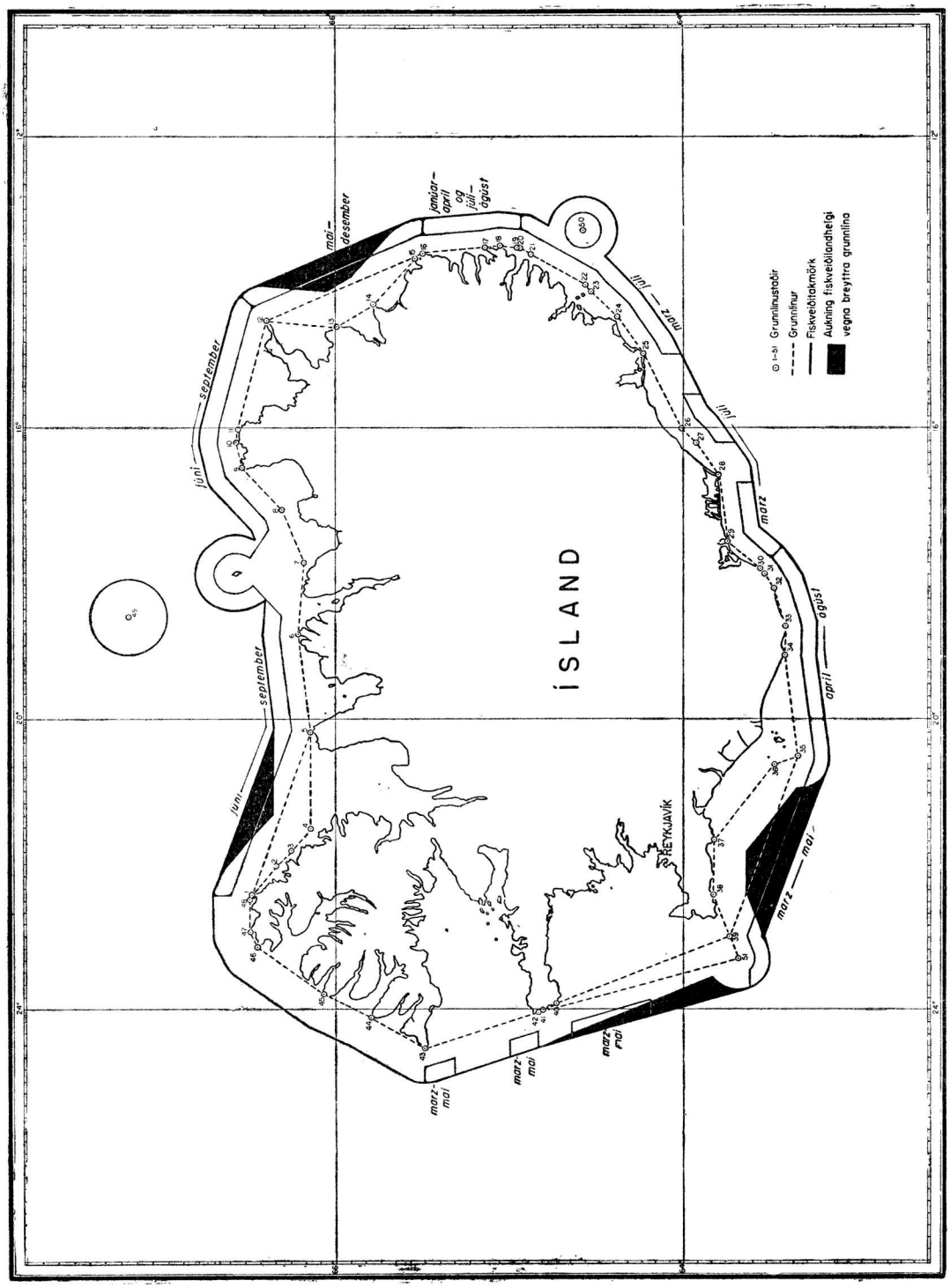

Samkvæmt heimild í þingsályktun, sem samþykkt var á Alþingi hinn 9. marz 1961 um lausn fiskveiðideilunnar við Breta, gerði utanríkisráðherran ofangreindan samning, sem birtur var með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 4, dags. 11. marz 1961.

Nr. 195.

Afnám vegabréfsáritana.

Með erindum, dags. 20. júní 1947, hafa sendiherra Íslands í London, og utanríkisráðherra Bretlands gert samkomulag um afnám vegabréfsáritana fyrir borgara annars landsins, sem ferðast vilja í hinu. Samkomulag þetta breytir ekki reglum þeim, sem gilda um landgöngu-, dvalar- og atvinnuleyfi, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 101, dags. 29. júní 1947.

Í framhaldi af ofangreindu samkomulagi tilkynnti utanríkisráðuneytið í London, í erindi dags. 26. október, 1948, að ákveðið hafi verið að íslenzkir ríkisborgarar, með gildandi vegabréf þurfi ekki að láta árita þau, ef þeir vilji ferðast til eftirfarandi landa: Newfoundland, Suður Rhodesia, Aden, Bahamaeyjar, Barbados, Basutolands, Verndarsvæðisins Bechuanaland, Bermuda, Brezk Guiana, Brezkt Honduras, Brunei, Cyprus, Falklands eyjur, Malajalönd, Fiji, Jamaica, Leeward eyjar (Antigua, St. Kitts Nevis, Montserrat, Virgin Islands), Mauritius, Norður Borneo, Norður Rhodesia, St. Helena, Seychelles, Sierra Leone, Singapore, Swaziland, Tanganíka, Trinidad, Uganda, Western Pacific (Gilbert and Ellice Islands, British Solomon Island), Windward Islands (Dominica, Grenada, St. Lucia, St. Vincent), Zanzibar.

Í 3. grein tilkynningarinnar segir:

3.— a) It is understood that the waiver of the visa does not exempt Icelandic citizens travelling to any of the territories mentioned in the Annex from the necessity of complying with the laws and regulations in force in the particular territory concerning the entry into it, or residence (temporary or permanent) and employment or occupation in it, of foreigners, and that travellers who are unable to satisfy the competent authorities in the territory that they comply with those laws and regulations are liable to be refused leave to enter or land.

b) In most British overseas territories foreigners are not permitted to remain for more than a limited period, which does not normally exceed six months and may be less, without special authority, and they may be called upon as a condition of entry to provide reasonable evidence (such as a return or onward transport ticket) of their intention to leave the territory within the specified period. Similarly, foreigners wishing to undertake employment in such territories are usually required to obtain prior permission to do so and to produce proof of such permission before being admitted. Requirements, however, differ as between one territory and another, and it is therefore suggested that any notice or advice regarding the abolition of visas in relation to British overseas territories should emphasise the importance of intending travellers acquainting themselves fully with the requirements of the Immigration Laws and Regulations of the territory which they propose to visit.

Utanríkisráðuneytið birti auglýsingu nr. 81, dags. 9. nóvember 1948 um þessa tilkynningu.

Brezka utanríkisráðuneytið tilkynnti með erindi, dags. 25. apríl 1949, að aftur þyrfti áritanir á vegabréf þeirra er vildu ferðast til Newfoundland. (Það varð hluti af Kanada 1. apríl 1949), Norður-Borneo með erindi dags. 1. október 1951 og Cyprus með erindi dags. 6. nóvember 1956, (En eyjan varð sjálfstætt ríki árið 1960). Hinsvegar hafa bæzt við Kenya, (tilkynnt 11. nóvember 1949), Gibraltar (tilkynnt 4. september 1955) og Sarawak (tilkynnt 25. ágúst 1955).

CEYLON

Ceylon er aðili að neðangreindum samningum við Bretland, sem prentaðir eru í samningasafni þessu:

Nr 175. Friðar- og verzlunarsamningur, dags. 13. febrúar 1660—61.
Nr. 176. Friðar- og verzlunarsamningur, dags. 11. júlí 1670.
Nr. 180. Samningur um framsal sakamanna, dags. 31. marz 1873.
Nr. 182. Viðbótarsamningur við samning um framsal sakamanna, dags. 25. október 1938.
Nr. 184. Samningur um framsal strokumanna af kaupskipum, dags. 21. júní 1881.
Nr. 188. Sáttmáli um gerðardóm, dags. 22. marz 1937.

CHÍLE

Nr. 196. *Berlín, 4. febrúar 1899.*

Verzlunar- og siglingasamningur.

Tratado de Comercio i de Navegacion.

Art. I.

Las Altas Partes Contratantes se garantizan reciprocamente el tratamiento de la Nacion mas favorecida en todo lo que concierne a sus respectivos nacionales, i en materia de comercio i de navegacion. En consecuencia los subditos i productos de Dinamarca en Chile i los ciudadanos i los productos chilenos en Dinamarca, seràn admitidos al goce de cualquier favor, privilejio o inmunidad que en Dinamarca o en Chile se acordaren a los ciudadanos i productos de cualquiera otra Nacion.

Art. II.

En el caso en que el Gobierno de Chile acordare tarifas especiales de aduana a los productos de cualquier otro Estado de la América Central o Meridional, queda entendido que esas tarifas especiales no podran ser reclamadas por Dinamarca con motivo del derecho de la Nacion mas favorecida, miéntras que no sean estendidas a otros terceros Estados que no forman parte del Continente Centro o Sud-Americano.

Art. III.

El presente tratado sera ratificado i las ratificaciones seràn canjeadas en Berlin lo mas pronto posible, i obligarà a las Altas Partes Contratantes hasta que le ponga fin un desahucio de doce meses, que podra ser notificado en cualquier tiempo por una u otra de las Partes.

En fe de lo cual los Plenipotenciarios de Dinamarca i Chile, han firmado el presente tratado en doble ejemplar en Berlin, a 4 de febrero de 1899.

E. Vind. Ramon Subercaseaux.

Er ofangreindur samningur var lagður fyrir þingið í Chíle til staðfestingar, neitaði þingið hennar, og stóð svo til ársins 1905, er aðalræðismaður Dana í Valparaiso fékk umboð til að semja. Varð þá samkomulag um viðbótarákvæði þau, sem birt eru hér á eftir (samningur nr. 197), til að tryggja það að Danmörk gæti ekki krafist sömu kjara sem Chíle kynni að veita nágrannaríkjum í Mið- og Suður-Ameríku. Var síðan skipzt á staðfestingarskrám fyrir báða samningana í Berlín 9. apríl 1907.

Samningarnir hafa ekki verið birtir á Íslandi.

Nr. 197. *Santiagó, 30. nóvember 1905.*

Viðbótargreinar við verzlunar- og siglingasamning, dags. 4. febrúar 1899.

Articulos Adicionales al Tratado de Comercio i Navegacion firmado el cuatro de febrero de 1899.

Art. I.

La escepcion del tratamiento de nacion mas favorecida, estipulada en el articulo II serà aplicable a las franquicias comerciales de toda especie, lo mismo que a las concesiones especiales en materia de derechos de puertos i muelles e impuestos de faros u otros impuestos a la navegacion, de tal manera que Dinamarca no podrà reclamar las franquicias o favores en estas materias que sean acordadas a algun Estado de Centro o Sud-América, siempre que no sean acordadas a ningun Estado fuera del Continente Centro- o Sud-Americano.

Art. II.

Ambos Contratantes se reservan el derecho de alterar las leyes i reglamentos que rijen el comercio de cabotaje en favor de los armadores nacionales. Chile podrà estender estos favores a los armadores de los otros Estados Centro- i Sud-Americanos, i Dinamarca a los armadores de los otros Estados Escandinavos, sin poder Dinamarca reclamar las franquicias concedidas por Chile a los Estados Centro i Sud-Americanos, ni Chile las concedidas por Dinamarca a los Estados Escandinavos, siempre que no se hagan estensivas a ningun Estado fuera de los mencionados.

Art. III.

En el caso que surjiren diverjencias entre las Altas Partes Contratantes sobre la interpretacion i aplicacion del Tratado (incluyendo el articulo adicional) que no puedan ser allanadas por medio de negociaciones diplomàticas, seràn sometidas al arbitraje en la Corte permanente de arbitraje en La Haya.

Art. IV.

Este articulo adicional tendrà la misma fuerza que tendria si formase parte del Tratado mismo i permanecerà vijente el mismo que éste. Debe ser ratificado i las ratificaciones se canjearàn en Berlin lo mas pronto posible.

En fe de lo cual los infrascritos firmaron i sellaron el presente Protocolo en doble ejemplar, en Santiago, a los 30 dias del mes de noviembre del ano 1905.

Jean H. Thierry. J. Puga Borne.

Varðandi samning þennan vísast til athugasemda við samning nr. 196, hér næst á undan.

DANMÖRK

Nr. 198 *Kaupmannahöfn, 15. oktober 1927.*

Samningur um gagnkvæma afhendingu úr söfnum á bókum og skjölum.

Overenskomst om gensidig Udveksling af Arkivsager.

Eftir að dansk-íslenska ráðgjafarnefndin á samfundi sínum í Kaupmannahöfn 1925, hefir rætt um skipun skjalamálsins milli Íslands og Danmerkur, eins og það horfir við eftir viðurkenningu Danmerkur á Íslandi sem fullvalda ríki, svo og um afhendingu vissra skjala úr dönskum söfnum, og eftir að sjerfróð nefnd, skipuð mönnum frá báðum löndum, hefir haft málið til nákvæmrar íhugunar, hafa danska og íslenska stjórnin, í samræmi við það samkomulag sem náðst hefir og eftir fengnum tillögum, orðið ásáttar um eftirfarandi samning:

1. grein.

Ríkisskjalasafn Danmerkur lætur af hendi til þjóðskjalasafns Íslands skjöl þau, sem að mestu eða öllu leyti varða Ísland, eftir þeim reglum, sem fylgt hefir verið við samningu skrár þeirrar, sem er fylgiskjal 1.

"Islandske Lovkommissions Arbejder" og "Kommissionen angaaende Isl. alm. Væsen af 1785," sem getið er í fylgiskjalinu, verður komið fyrir til geymslu í þjóðskjalasafni Íslands, en verður áfram eign Ríkisskjalasafns Danmerkur, þannig að það sem er í vörslu þess skal því aðeins afhent aftur, að rökstudd tillaga frá Ríkisskjalasafni Danmerkur fái samþykki danska kenslumálaráðuneytisins, eftir að leitað hefir verið álits dansk-íslensku ráðgjafarnefndarinnar um málið.

2. grein.

Þjóðskjalasafn Íslands lætur af hendi til Ríkisskjalasafns Danmerkur tillögubækur, registranta og brjefabækur um tímabilið 1848-1904.

3. grein.

Ef seinna skyldu koma fram við röðun skjala í skjalasafni annarshvors landsins skjöl, sem eftir meginreglum ofangreindrar skipunar tilheyra hinu landinu, skal afhenda þau. Ef það skyldi koma í ljós, að þjóðskjalasafn Íslands hefir nú í vörslu sinni jarðabækur o. þessh. þær, sem Danir hafa látið af hendi, í afriti eða öðruvísi, afhendir það Ríkisskjalasafni Danmerkur afritið eða tvítakið.

4. grein.

Forstöðumenn skjalasafnanna mega í eigin umdæmi lána milli safnanna, þó skal það safnið, sem útlánið fær, standa kostnað af sendingunni með verðtryggingu.

5. grein.

Konunglega bókasafnið í Kaupmannahöfn og Ríkisskjalasafn Danmerkur afhenda þjóðskjalasafni Íslands embættisskjöl þau, sem um er getið í fylgiskjali 2.

6. grein.

Árna Magnússonar safnið í Kaupmannahöfn lætur af hendi til þjóðskjalasafns Íslands skjöl þau, sem á sínum tíma voru lánuð Árna Magnússyni úr íslenzkum embættisskjalasöfnum, samkvæmt hjálögðu fylgiskjali 3.

7. grein.

Hæstirjettur Danmerkur lætur af hendi til þjóðskjalasafns Íslands þau hæstaréttarmál, sem talin eru á áfestri skrá, fylgiskjal 4.

Gert í tveim eintökum í Kaupmannahöfn, 15. október 1927.

Sveinn Björnsson. Th. Madsen-Mygdal.

Útdráttur úr samningi þessum var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 65, dags. 7. desember 1927.

Ekki þótti ástæða til að birta hinar löngu skrár, sem vísað er til í samningnum.

Nr. 199. *Þingvöllum, 27. júní 1930.*

Samningur um aðferðina við úrlausn deilumála.

Overenskomst angaaende Fremgangsmaaden ved Bilæggelse af Tvistigheder.

Hin konunglega íslenzka og hin konunglega danska ríkisstjórn, sem óska eindregið að styðja að því að deilumál milli landanna verði útkljáð með gerð, hafa, með það fyrir augum, orðið ásátt um að ákveða með samningi aðferðina við úrlausn á deilumálum, sem kynnu að rísa milli Íslands og Danmerkur, og hafa útnefnt sem fulltrúa sína:

Hin konunglega íslenzka stjórn:
Herra forsætisráðherra *Tryggva Þórhallsson,*

Hin konunglega danska stjórn:
Herra ríkisráðherra *Th. Stauning,*
sem með gildu umboði, hafa orðið ásáttir um það sem hér fer á eftir.

1. grein.

Réttardeilum sem kynnu að rísa milli Íslands og Danmerkur, sem hægt er að heimfæra undir einhverja þeirra tegunda, sem nefndar eru í 36. gr. 2. málsgrein í reglugerð fasta alþjóðadómstólsins, skal, svo framarlega sem ekki hefir tekizt að jafna deilurnar með venjulegum mála-

Den kongeliga danske og den kongelige islandske Regering, der er besjælede af Ønsket om at fremme Bestræbelserne for Afgörelse ved Voldgift af Tvistigheder mellem Landene, er i dette Øjemed blevet enige om at afslutte en Overenskomst angaaende Fremgangsmaaden ved Bilæggelse af Tvistigheder, som maatte opstaa mellem Danmark og Island, og har i denne Anledning udnævnt som deres Befuldmægtigede:

Den kongelige danske Regering:
Hr. Statsminister *Th. Stauning,*

Den kongelige islandske Regering:
Hr. Førsteminister *Tryggvi Þórhallsson,*
som, med behørig Bemyndigelse, er blevet enige om følgende:

Artikel 1.

Retstvistigheder, som maatte opstaa mellem Danmark og Island, og som kan henføres til nogen af de i Artikel 36, 2. Stk. i Statuten for den faste mellemfolkelige Domstol nævnte Arter, skal, saafremt de ikke har kunnet løses ad sædvanlig Forhandlingsvej eller ved

miðlunum eða með sáttameðferð í íslenzk-dönsku sambandslaganefndinni, vísað til úrlausnar fyrnefnds dómstóls í samræmi við ákvæði reglugerðarinnar.

Deilur, sem samningsaðilarnir hafa, með öðrum samningum í gildi milli þeirra, skuldbundið sig til að útkljá með sérstakri dóms- eða gjörðardómsmeðferð, sbr. sérstaklega 17. grein íslenzk-dönsku sambandslaganna, skulu sæta þeirri meðferð, sem ákvæði þessara samninga mæla fyrir um.

Ágreiningur um skilning á samningi þessum skal úrskurðaður af fasta alþjóðadómstólnum.

2. gr.

Samningsaðilarnir skuldbinda sig til að láta allar aðrar deilur en þær, sem nefndar eru í 1. grein, sæta gerðardómsmeðferð stamkvæmt eftirfarandi ákvæðum. Áður en gerðardómsmeðferð hefst, munu aðilarnir, eftir að hafa borið málið undir íslenzk-dönsku sambandslaganefndina, leitast við að vísa málinu til rannsóknar og sáttameðferðar fyrir sérstakri þartil útnefndri sáttanefnd eða sáttasemjara.

Aðilarnir eru ásáttir um, að deilur þær, sem þessi grein fjallar um, skulu leystar á grundvelli réttlætis og sanngirni.

3. grein.

Sé ekki öðruvísi umsamið, skal gerðardómur sá, er fer með deilumál samkvæmt 2. grein þessa samnings, útnefndur í samræmi við ákvæði IV. þáttar II. kapítula Haagsamþykktarinnar frá 18. október 1907 um jöfnun deilumála milli ríkja með friðsamlegum hætti.

4. grein.

Að svo miklu leyti, sem aðilarnir taka ekki aðra ákvörðun um gerðardómsmeðferð, skulu ákvæðin í IV. þætti III. kapítula Haagsamþykktarinnar frá 18. október 1907 um jöfnun deilumála milli

Forligsbehandling i det dansk-islandske Nævn, henvises til Afgørelse af nævnte Domstol i Henhold til Bestemmelserne i den omhandlede Statut.

Tvistigheder, som de kontraherende Parter ved andre mellem dem gældende Overenskomster har forpligtet sig til at løse gennem Anvendelsen af en særlig Behandling ved Domstol eller Voldgiftsret, jfr. saaledes særlig dansk-islandsk Forbundslovs § 17, skal behandles i Henhold til Bestemmelserne i disse Overenskomster.

Meningsforskelligheder vedrørende Fortolkningen af denne Overenskomst skal afgøres af den faste mellemfolkelige Domstol.

Artikel 2.

De kontraherende Parter forpligter sig til at henvise til Voldgiftsbehandling ifølge nedenstaaende Bestemmelser alle andre end de i Artikel 1 nævnte Tvistigheder. Forinden en Sag gøres til Genstand for Voldgiftsbehandling, vil Parterne efter at have forelagt Spørgsmaalet til Drøftelse i det dansk-islandske Nævn søge Sagen henvist til Undersøgelses- og Forligsbehandling af et særligt dertil nedsat Forligsnævn eller Forligsmægler.

Parterne er enige om, at Tvistigheder, som omhandles i denne Artikel, skal afgøres efter Grundsætningerne for Ret og Billighed.

Artikel 3.

Forsaavidt Parterne ikke træffer anden Overenskomst, skal Voldgiftsretten til Behandling af Tvistigheder ifølge Artikel 2 i denne Overenskomst nedsættes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Afsnit IV, Kapitel II, i Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907 til Afgørelse ad fredelig Vej af mellemfolkelige Tvistigheder.

Artikel 4.

I det Omfang, Parterne ikke har truffet anden Bestemmelse angaaende Behandling ved Voldgift, skal Bestemmelserne i Afsnit IV, Kapitel III i Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907 til Afgørelse

ríkja með friðsamlegum hætti koma til framkvæmda.

Verði slíkt gerðardómssamkomulag, sem umræðir í nefndri Haagsamþykkt, ekki undirritað áður en 6 mánuðir eru liðnir frá því annar aðilinn bar upp við hinn tilmæli um að deiluatriðinu skuli vísa til gerðardóms, skal gerðardómssamkomulagið, samkvæmt ósk annars aðilans, gert á þann hátt, er mælt er fyrir um í 53 og 54. grein nefndrar Haagsamþykktar.

Í þeim tilfellum, að í samningi þessum er vísað til ákvæða Haagsamþyktarinnar, skal ákvæða þessara gætt milli aðilanna, án tillits til þess, hvort samþykkt þessi er gildandi fyrir þá.

ad fredelig Vej af mellemfolkelige Tvistigheder komme til Anvendelse.

Saafremt saadan Voldgiftsaftale som omhandlet i den nævnte Haagerkonvention ikke undertegnes inden 6 Maaneder, efter at den ene Part overfor den anden har fremsat Begæring om Tvistighedens Henvisning til Voldgift, skal Voldgiftsaftalen paa Begæring af enhver af Parterne fastsættes paa den Maade, der er foreskrevet i Artiklerne 53 og 54 i den nævnte Haagerkonvention.

I de Tilfælde, hvor nærværende Overenskomst henviser til Bestemmelserne i Haagerkonventionen, skal disse Bestemmelser anvendes mellem Parterne uden Hensyn til, om sidstnævnte Konvention er gældende for Parterne.

5. grein.

Að ósk annars aðilans skal gerðardómurinn mæla fyrir um þær bráðabirgðaráðstafanir, sem ber að gera til þess að vernda réttarstöðu þessa sama aðila, svo framarlega sem hægt er að gera þessar ráðstafanir með framkvæmdarathöfnum.

Artikel 5.

Voldgiftsretten skal paa Begæring af en af Parterne angive de foreløbige Forholdsregler, som bør iagttages til Værn af denne Parts Retsstilling, forsaavidt disse Foranstaltninger kan træffes ad administrativ Vej.

6. grein.

Sé ástæða til þess talin skal í dómsorði gerðardómsins tekið fram, hvernig dóminum skuli fullnægt, einkanlega að því er snertir þá fresti sem gæta ber.

Artikel 6.

Voldgiftskendelsen skal, naar der findes Anledning dertil, indeholde en Tilkendegivelse af, hvorledes den skal bringes til Udførelse, navnlig vedrørende de Tidsfrister, som derved skal iagttages.

7. grein.

Að því er snertir málefni, sem samkvæmt löggjöf þess lands, sem krafan er á hendur gerð, eiga að sæta úrlausn dómstóls, hérmeð einnig taldir umboðsstjórnar-dómar, getur hlutaðeigandi aðili ekki krafizt, að aðferð sú, sem nefnd er í 1. og 2. grein, verði viðhöfð, áður en endanleg dómsniðurstaða er fengin. Í slíku tilfelli skal málinu vísað til dóms eða gerðardóms í síðasta lagi ári eftir að málinu hafði verði ráðið þannig til lykta.

Artikel 7.

Hvad angaar Spørgsmaal, som i Medfør af Lovgivningen i det Land, mod hvilket Krav fremsættes, skal afgøres af Domstolene, hvorved i denne Forbindelse ogsaa forstaas Forvaltningsdomstole, kan vedkommende Part ikke forlange, at den i Artikel 1 eller 2 omhandlede Fremgangsmaade kommer til Anvendelse, forinden endelig Afgørelse er truffet gennem Sagens Behandling ved Domstolen. I dette Tilfælde skal Tvistighedens Henvisning til Dom eller Voldgift ske senest et Aar efter saadan Afgørelse.

8. grein.

Ef að því er lýst yfir í uppkveðnum dómi eða gerðardómi, að ákvörðun eða framkvæmd dóms eða annars yfirvalds annarshvors ríkisins fari að einhverju leyti eða öllu í bága við alþjóðarétt, og ef að stjórnlög þessa ríkis leyfa ekki að afmá að öllu eða einhverju leyti aðleiðingarnar af slíkri ákvörðun, eða framkvæmd, þá eru aðilarnir ásáttir um, að í dóminum eða gerðinni megi dæma þeim aðilanum er misrétti hefir verið beittur hæfilegar bætur á annan hátt.

9. grein.

Meðan að stendur á dóms- eða gerðardómsmeðferð skuldbinda samningsaðilarnir sig til þess að leiða hjá sér, svo sem frekast er unnt, hverskonar ráðstöfun sem getur orðið til tálmunar fullnægingu dómsins eða gerðarinnar.

Aðilarnir skulu, að viðlögðum drengskap, hlíta dóms- eða gerðardómsniðurstöðunni.

10. grein.

Deilur, sem kynnu að rísa milli aðilanna, snertandi skilning eða framkvæmd dómsins eða gerðarinnar, skulu, sé ekki öðru vísi ákveðið, útkljáðar af þeim rétti, sem kvað upp dóminn eða gerðina.

11. grein.

Samþykki Alþingis Íslands og Ríkisþings Dana er áskilið að samningi þessum.

12. grein.

Samningur þessi gengur í gildi þegar hann, eftir að samþykki Alþingis Íslendinga og Ríkisþings Dana er fengið, hefir hlotið fullgildingu stjórnanna tveggja. Um fullgildinu þessa skal gera sérstaka bókun.

Samningurinn gildir í 20 ár frá gildistöku. Ef honum verður ekki sagt upp minnst tveimur árum fyrir lok þessa tímabils, gildir hann í önnur 20 ár, og skal framvegis álítast gildandi fyrir 20 ára tímabil, svo framarlega sem honum

Artikel 8.

Dersom det i en Dom eller Voldgiftskendelse erklæres, at en Beslutning eller en Foranstaltning af en Domstol eller anden Myndighed i den ene Stat helt eller delvis er i Strid med Folkeretten, og kan ifølge denne Stats Forfatning Følgerne af saadan Beslutning eller Foranstaltning ikke helt eller delvis afbødes, er Parterne enige om, at der ved Dommen eller Voldgiftskendelsen kan tilkendes den forurettede Part passende Godtgørelse paa anden Maade.

Artikel 9.

De kontraherende Parter forpligter sig til under den stedfindende Doms- eller Voldgifsbehandling i størst muligt Omfang at undgaa enhver Foranstaltning, som kan modvirke Doms- eller Voldgiftskendelsens Fuldbyrdelse.

Parterne skal efterkomme den ved Dommen eller Voldgiftskendelsen trufne Afgørelse paa Tro og Love.

Artikel 10.

Tvistigheder, som maatte opstaa mellem Parterne angaaende Fortolkningen eller Gennemførelsen af Dommen eller Voldgiftskendelsen, skal i Mangel af anden Bestemmelse afgøres af den Ret, som har afsagt Dommen eller Voldgiftskendelsen.

Artikel 11.

Denne Overenskomst indgaas under Forbehold af den danske Rigsdags og det islandske Altings Samtykke.

Artikel 12.

Denne Overenskomst træder i Kraft, naar den, efter at henholdsvis den danske Rigsdags og det islandske Altings Samtykke foreligger, er blevet godkendt af de to Regeringer. Om denne Godkendelse oprettes der en Protokol.

Overenskomsten gælder for en Tid af 20 Aar regnet fra dens Ikrafttræden. Saafremt den ikke bliver opsagt senest 2 Aar før Udgangen af nævnte Tidsrum, skal den gælde for yderligere 20 Aar og skal ogsaa fremtidig anses forlænget for

verður ekki sagt uppp minnst tveimur árum fyrir lok líðandi 20 ára tímabils.

Deilur, sem við lok gildistíma samningsins sæta dóms- eða gerðardómsmeðferð samkvæmt þessum samningi, skulu útkljáðar á þann hátt, er hann mælir fyrir um.

Samið í tveimur eintökum.

Gert á Þingvöllum 27. júní 1930.

Tryggvi Þórhallsson.

Tidsrum paa 20 Aar, saafremt den ikke bliver opsagt mindst 2 Aar før Udgangen af den nærmest forudgaaende Tyveaarsperiode.

Tvistigheder, som ved Udløbet af Overenskomstens Gyldighedstid er Genstand for Doms- og Voldgiftsbehandling efter denne Overenskomst, skal færdigbehandles i Overensstemmelse med Overenskomstens Bestemmelser.

Udfærdiget i to Eksemplarer.

Sket paa Tingvalla den 27. Juni 1930.

Th. Stauning.

Samþykki Alþingis að samningum þessum, var gefið á þingfundi, sem haldinn var að Þingvöllum hinn 27. júní 1930.

Skipzt var á staðfestingarskrám í Kaupmannahöfn hinn 24. marz 1931, skv. auglýsingu forsætisráðherrans nr. 78, dags. 20. ágúst 1931.

Nr. 200. *Reykjavík, 18. maí 1934.*

Samkomulag um hversu vissar ræðismannagerðir, er varða siglingar ríkjanna, skulu framkvæmdar.

Overenskomst om Fremgangsmaaden med Hensyn til Söforhör m.v. og Udförelse af forskellige konsulære Tjenestehandlinger, med Hensyn til Skibe.

II.

Erindi forsætisráðherra Íslands til sendiherra Danmerkur.

Forsætisráðherrann.

18. maí 1934.

Herra sendiherra,

Með bréfum dagsett 18. október og 10. nóvember 1920 hafa Jón Magnússon, forsætisráðherra, og J. E. Böggild, sendiherra, gert samkomulag um, að ef íslenzk yfirvöld halda sjópróf yfir eða taka á móti sjóferðaskýrslum frá dönskum skipum, þá skuli stjórnarfulltrúa Danmerkur á Íslandi fyrirfram tilkynnt, að slík sjópróf verði haldin og sjóferðaskýrslur teknar, og honum send endur-

I.

Erindi sendiherra Danmerkur til forsætisráðherra Íslands.

Danmarks Repræsentation i Island.

Reykjavik, den 18. Maj 1934.

Hr. Førsteminister,

Mellem min Forgænger, Minister Böggild, og Førsteminister Jón Magnússon blev der ved Skrivelser af 18. Oktober og 10. November 1920 truffet Aftale om, at der i Tilfælde af islandske Myndigheders Afholdelse af Söforhör over eller Modtagelse af Söforklaringer fra danske Skibe forud gives Meddelelse til Danmarks Repræsentation i Island om Berammelse af saadanne Söforhör eller

gjaldslaust endurrit af sjóprófunum og sjóferðaskýrslunum.

Milli ríkisstjórnar Íslands og Danmerkur er og samkomulag um, að ef dönsk yfirvöld halda sjópróf yfir eða taka á móti sjóferðaskýrslum frá íslenzkum skipum, þá skuli stjórnarfulltrúa Íslands í Danmörku fyrirfram tilkynnt, að slík sjópróf verði haldin og sjóferðaskýrslur teknar, og honum send endurgjaldslaust endurrit af sjóprófunum og sjóferðaskýrslunum.

Það sem hér hefir verið sagt um tilkynningu til stjórnarfulltrúa ríkjanna gildir þó því aðeins, að ekki hljótist töf af fyrir skip það, sem í hlut á.

Með tilvísun til þessa samkomulags hafið þér, herra sendiherra, með bréfi dagsettu í dag, fyrir hönd ríkisstjórnar yðar gert tillögur þær, er hér fara á eftir, um, hvernig aðrar ræðismannagerðir skulu framkvæmdar:

A) Eftirfarandi gerðir framkvæmast alltaf annaðhvort af sendiráði Íslands í Kaupmannahöfn, eða af stjórnarfulltrúa Danmerkur í Reykjavík.
   1. Útgáfa bráðabirgða þjóðernisskírteina.
   2. Útgáfa siglingaskírteina og alþjóða - hleðslumerkjaskírteina, svo og útgáfa öryggisskírteina þeirra, sem alþjóðasamningurinn um öryggi á sjó, frá 31. maí 1929, fjallar um, enda verði þetta gert samkvæmt þeim reglum, sem gilda í hlutaðeigandi ríki um útgáfu slíkra skírteina utan heimalands skipsins, og samkvæmt þeim sérstöku samningum, sem gilda milli þessara tveggja ríkja um útgáfu haffæriskírteina.
   3. Ráðning og uppsögn skipstjóra.

Söforklaringer, og at der tilstilles Danmarks Repræsentation gebyrfri Udskrifter af de optagne Forhör og Forklaringer.

Mellem den danske og den islandske Regering er der ligeledes Enighed om, at der i Tilfælde af danske Myndigheders Afholdelse af Söforhör over eller Modtagelse af Söforklaringer fra islandske Skibe forud gives Meddelelse til Islands Gesandtskab i Köbenhavn om Berammelse af saadanne Söforhör og Söforklaringer, og at der tilstilles Gesendtskabet gebyrfri Udskrifter af de optagne Forhör og Forklaringer.

Dog skal det være en Forudsætning, at saadan forudgaaende Meddelelse til det paagældende Lands Repræsentation, inden Söforhör eller Söforklaring optages, ikke maa medføre nogen Forsinkelse for vedkommende Skib.

I tilslutning til denne Aftale har jeg paa min Regerings Vegne den Ære hermed at forelægge den kongelig islandske Regering følgende Forslag til Ordning med Hensyn til nedennævnte konsulære Tjenestehandlingers Udförelse:

a) Følgende Tjenestehandlinger udføres altid henholdsvis af den danske Repræsentation i Reykjavik eller af det islandske Gesandtskab i Köbenhavn:
   1. Udfærdigelse af Interims-Nationalitets-Certifikater.
   2. Udfærdigelse af Fartscertificater samt Internationale Lastelinie-Certifikater og de i den internationale Konvention af 31. Maj 1929 om Sikkerhed for Menneskeliv paa Söen ommeldte Sikkerhedscertifikater, alt i Overensstemmelse med de i vedkommende Land gældende Regler om saadanne Certifikaters Udstedelse udenfor Skibets Hjemland, samt de mellem de to Lande gældende særlige Aftaler om Udstedelse af Södygtighedspapirer.
   3) Ansættelse og Afskedigelse af Skibsförer.

4. Miðlun deilumála milli skipstjóra og skipshafnar.

B) Allar aðrar ræðismannagerðir, eins og t. d.:

1. Ráðstafanir vegna skipstranda,
2. Umönnun sjúkra sjómanna,
3. Varðveizla á munum látinna sjómanna,
4. Löggilding skipsdagbóka,
5. Áritun á þjóðernisskírteini um skipstjóraskipti,
6. Lögskráning í og úr skiprúmi,
7. Móttaka á tilkynningum um strok úr skiprúmi,

framkvæmast aftur á móti utan Reykjavíkur eða Kaupmannahafnar, af hlutaðeigandi yfirvöldum á staðnum, eða af íslenzkum eða dönskum ræðismanni, ef ræðismaður hefir verið útnefndur á staðnum. Skýrslur um þær gerðir, sem framkvæmdar hafa verið af yfirvöldunum á staðnum skulu sendar hlutaðeigandi stjórnarskrifstofum, en þaðan skulu skýrslurnar sendar til stjórnarfulltrúa hins ríkisins.

Það er samkomulag um, að gerðir þær, sem nefndar eru í B)-lið hér að ofan, og framkvæmdar eru á staðnum, skuli, þar sem íslenzkur eða danskur ræðismaður kynni að vera fyrir, aðeins framkvæmdar af ræðismanninum, en ekki einnig af yfirvöldunum á staðnum, og að réttur íslenzkra eða danskra ræðismanna til ráðstafana vegna skipstranda takmarkist af ákvæðum gildandi laga um skipströnd í ríkjunum.

Ef svo er fyrir mælt í lögum hlutaðeigandi ríkis, að gjöld skuli greiðast fyrir einhverjar gerðir þær, sem nefndar eru hér að ofan, eða fyrir aðrar þvílíkar gerðir, þá skulu þessi gjöld greiðast því yfirvaldi, sem framkvæmt hefir gerðina.

Um leið og ég lýsi því yfir að ég fallist á tillögur þær, sem hér fara á undan, leyfi ég mér að taka það fram, að ég lít svo á, að samkomulag sé hérmeð gert um

4) Afgörelse af Tvistigheder mellem Skipper og Mandskab.

b) Alle andre Tjenestehandlinger af konsulær Art, saasom f. Eks. följgende:

1) Strandingsforretninger,
2) Varetagelse af syge Söfolks Tarv,
3) Varetagelse af döde Söfolks Efterladenskaber,
4) Autorisation af Skibsdagbøger,
5) Paategning paa Nationalitetscertifikat om Förerskifte,
6) Paa- og Afmönstringer,
7) Modtagelse af Anmeldelser om Römning,

udföres derimod udenfor Köbenhavn, henholdsvis Reykjavík, af de lokale Myndigheder eller af danske, respektive islandske Konsulater, saafremt saadanne findes paa Stedet, saaledes at Indberetninger om de foretagne lokale Tjenestehandlinger sendes til vedkommende Lands Centraladministration for derfra at videresendes til det andet Lands Hovedrepræsentation.

Der er Enighed om, at de under b) omhandlede Tjenestehandlinger paa Steder, hvor der maatte findes dansk, henholdsvis islandsk Konsulat, kun kan udföres af vedkommende Konsulat og ikke tillige af de lokale Myndigheder, samt at der ikke kan tillægges de to Landes Konsulater en videregaaende Bemyndigelse til Medvirken i Strandingssager end, hvad der er hjemlet ved de respektive Landes Lovgivning, for Danmarks Vedkommende navnlig Reglen i § 8 i dansk Strandingslov af 10. April 1895.

Saafremt der efter vedkommende Lands Lovgivning oppebæres Gebyrer for enkelte af de ovenciterede Tjenestehandlinger eller andre af den her omhandlede Art, vil disse tilfalde det den paagældende Handling udförende Embede.

Idet jeg hermed har den Ære at forelægge Deres Excellence ovenstaaende Forslag, tillader jeg mig at foreslaa, at en Overenskomst mellem de respektive

ofannefnd atriði, og að það gangi nú þegar í gildi.

Bið ég yður, herra sendiherra, jafnframt vera fullvissan um sérstaka virðingu mína.

Ásgeir Ásgeirsson.

Herra
sendiherra, Fr. de Fontenay,
Stk. af I. F., K. af Dbg., D. M., p. p.
Reykjavík.

Regeringer maa anses for at være indgaaet og traadt i Kraft, saasnart jeg maatte modtage Meddelelse om, at den kongelig islandske Regering har antaget det herved stillede Forslag.

Modtag, Hr. Førsteminister, Forsikringen om min mest udmærkede Höjagtelse.

Fr. de Fontenay.

Hs. Excellence,
Hr. Førsteminister Ásgeir Ásgeirsson,
K. af Dbg., Stk. af I. F., etc. etc. etc.
Reykjavik.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 31, dags. 19. maí 1934.

Nr. 201. *Kaupmannahöfn 24. janúar 1939.*

Samningur til að komast hjá tvísköttun af tekjum og eignum.

Overenskomst til Ungaaelse af Dobbeltbeskatning vedrörende Indkomst og Formue.

1. gr.

Samningur þessi á því aðeins við að um íslenzka eða danska ríkisborgara sé að ræða.

2. gr.

1) Samningurinn gildir aðeins um beina skatta.
2) Sem beina skatta ber að skoða í samningi þessum skatta, sem samkvæmt löggjöf samningsríkjanna eru krafðir beinlínis af tekjum og eignum til tekna ríkinu eða sveitar- og bæjarfélögum.
3) Með beinum sköttum er sérstaklega átt við:

I. Á Íslandi:

a. Tekju- og eignarskatt til ríkisins.

b. Útsvör.

Art. 1.

Denne Overenskomst finder alene Anvendelse paa danske og islandske Statsborgere.

Art. 2.

1) Overenskomsten angaar kun direkte Skatter.
2) Som direkte Skatter i Overenskomstens Forstand anses saadane Skatter, der paa Grundlag af de kontraherende Staters Lovgivning opkræves umiddelbart af Indkomst og Formue for Statens eller de under samme hörende Kommuners Regning.
3) Som direkte Skatter anses særlig:

I. For Danmarks Vedkommende:

a. Indkomst- og Formueskat til Staten.

b. Fælleskommunal Indkomst- og Formueskat.

c. Skattar, sem lagðir eru á á sama grundvelli sem þeir, er taldir eru hér undir liðunum a—b.

II. Í Danmörku:

a. Tekju- og eignarskatt til ríkisins.

b. Sameiginlegan tekju- og eignarskatt til bæjar- og sveitarfélaga.

c. Tekjuskatt til bæjar- og sveitarfélaga.

d. Skatta, sem lagðir eru á á sama grundvelli sem þeir, er taldir eru hér undir liðunum a—c.

3. gr.

Ef skattþegn á samtímis að greiða tekju- og eignarskatt af öllum tekjum sínum og eignum, bæði á Íslandi og í Danmörku, vegna þess að hann er búsettur í báðum ríkjunum, skal lækka skattinn í báðum ríkjunum niður í helming. Það ríki, sem tekju- og eignarskatturinn eða útsvarið er hærra í, getur þó takmarkað lækkunina við þá fjárhæð, sem hitt ríkið gefur eftir af tekju- og eignarskatti eða útsvari, samkvæmt ákvæðum samnings þessa.

Æðstu fjármálastofnanirnar í hvoru ríkinu, á Íslandi fjármálaráðuneytið í Reykjavík, og í Danmörku stjórnardeild ríkisskattamála í Kaupmannahöfn, veita lækkun á skatti eða útsvari samkvæmt þessari grein, er umsóknir um hana berast frá skattgreiðenda.

4. gr.

Ef skattþegn er skattskyldur í öðru ríkinu, vegna búsetu þar, en á fasteign í hinu ríkinu eða rekur þar atvinnu frá fastri atvinnustöð, skal tekju- og eignarskatt eða útsvar vegna fasteignarinnar eða atvinnurekstursins aðeins leggja á í því ríki, sem fasteignin er eða atvinnan er rekin, þannig að í því ríkinu, sem skattþegn er búsettur, skal eigi við skatt- eða útsvarsálagningu tekið tillit til nefndra tekna eða eigna, en leyfilegt er

c. Kommunal Indkomstskat.

d. Skatter, der opkræves paa samme Grundlag som nogen af de under a—c nævnte Skatter.

II. For Islands Vedkommende:

a. Indkomst- og Formueskat til Staten.

b. Kommuneskat (útsvar).

c. Skatter, der opkræves paa samme Grundlag som nogen af de under a—b nævnte Skatter.

Art. 3.

I Tilfælde, hvor en Person som Følge af fast Bopæl saavel i Danmark som i Island for samme Tidsrum er undergivet Beskatning af sin fulde Indkomst og Formue i begge Stater, skal i begge Staterne den paaligned Skat nedsættes til Halvdelen. Dog kan den Stat, i hvilken det samlede Indkomstkattebelöb eller Formueskattebelöb er störst, begrænse Nedsættelsen til det Belöb, som af den anden Stat efter Reglerne i nærværende Overenskomst skal eftergives i Indkomst- eller Formueskat.

Skattenedsættelse i Henhold til denne Artikels Bestemmelser bevilges efter den skattepligtiges derom indgivne Anddragende af de överste administrative finansielle Myndigheder i hver af Staterne, for Danmarks Vedkommende Skattedepartementet i Köbenhavn, for Islands Vedkommende Finansministeriet i Reykjavík.

Art. 4.

I Tilfælde hvor en Person er skattepligtig paa Grund af Bopæl i den ene Stat, men i den anden Stat ejer fast Ejendom eller driver Erhvervsvirksomhed fra fast Driftssted, skal Indkomst og Formue vedrörende den paagældende faste Ejendom eller Erhvervsvirksomhed kun underkastes Beskatning i det Land, hvor Ejendommen er beliggende, eller Erhvervsvirksomheden drives, saaledes at der i Bopælslandet allerede ved Skatte-

samt að taka tillit til þessa, þegar tekin er ákvörðun um, hvar á skattstiga skuli reikna skatt hans eða útsvar.

5. gr.

Þegar skattþegn er skilyrðislaust skattskyldur í Danmörku vegna búsetu þar, en honum ber einnig að greiða útsvar á Íslandi af atvinnutekjum sínum frá íslenzkri skipaútgerð, vegna þess að hann stundar atvinnu á skipi, sem er skrásett á Íslandi, skal skattur til bæjar- og sveitarfélaga (útsvar) í báðum löndunum — í Danmörku einnig sameiginlegur tekju- og eignarskattur til bæjar- og sveitarfélaga — lækkaður um helming, þó með sömu takmörkun og segir í 3. gr., 1. lið 2. mgr.

6. gr.

Ef skattþegn slítur fastri búsetu í öðru ríkinu og flytur til hins, hættir hann að vera skattskyldur í því landi, er hann flutti frá, að því leyti sem skattskyldan stafar af fastri búsetu, í síðasta lagi frá þeim tíma, sem hann sannar, að á hann hafi verið lagður skattur í landi því, sem hann flutti til.

7. gr.

Ef skattþegn, sem ekki slítur búsetu í heimalandi sínu, dvelur um stundarsakir í hinu landinu vegna veikinda, náms eða til þess að afla sér framhaldsþekkingar í verklegum fræðum eða listum, án þess að reka nokkra atvinnu í dvalarlandinu, verður hann ekki skattskyldur þar, fyrr en hann hefir dvalið þar eitt ár, þannig að honum verður ákveðinn skattur í dvalarlandinu frá byrjun þess tímabils, sem hefst næst eftir að fyrrgreint dvalarár er liðið.

Námsmenn, sem dvelja í öðru samningsríkjanna eingöngu vegna námsins, skulu, enda þótt dvölin verði lengri en eitt ár, ekki verða skattskyldir í dvalarlandinu af þeim fjárhæðum, sem þeir fá frá heimalandinu til nauðsynlegs náms- og dvalarkostnaðar.

ansættelsen bortses fra saadan Indkomst og Formue, der dog skal kunne tages i Betragtning ved Fastsættelsen af den Skattesats, hvorefter Skatten beregnes.

Art. 5.

I Tilfælde, hvor en Person paa Grund af fast Bopæl i Danmark er ubegrænset skattepligtig i dette Land, men paa Grund af, at han er forhyret med et i Island indregistreret Skib, tillige i Island svarer kommunal Indkomstskat af sin Arbejdsindtægt fra det islandske Rederi, skal i begge Landene den paalignede kommunale — for Danmarks Vedkommende tillige den fælleskommunale — Indkomstskat nedsættes til Halvdelen, dog med samme Begrænsning som angivet i Art. 3, 1. Stk., 2. Pkt.

Art. 6.

I Tilfælde, hvor en Person opgiver sin faste Bopæl i det ene af Landene og flytter til det andet Land ophører hans Skattepligt i Fraflytningslandet i det Omfang, hvori den har været begrundet ved fast Bopæl i Landet senest fra det Tidspunkt, fra hvilket han paaviser at være sat i Skat i Tilflytningslandet.

Art. 7.

I Tilfælde, hvor en Person med Bevarelse af sin Bopæl i Hjemlandet af Helbredshensyn, i Studieöjemed eller af Hensyn til anden faglig eller kunstnerisk Uddannelse tager midlertidig Ophold i det andet Land uden der at udöve nogen erhvervsmæssig Virksomhed, indtræder hans Skattepligt i Opholdslandet först efter et Aars Ophold, saaledes at Skatteansættelse i Opholdslandet finder Sted fra Begyndelsen af den efter den foran ommeldte etaarige Frists Udlöb nærmest paafölgende Skatteperiode.

Studerende, som udelukkende i Studieöjemed opholder sig i en af de kontraherende Stater, skal, uanset om Opholdet udstrækkes udover et Aar, ikke underkastes Beskatning i Opholdsstaten forsaavidt angaar Belöb, som de modtager fra deres Hjemland som nödvendig Stötte til deres Ophold og Studium.

8. gr.

Komi fyrir tvísköttun, sem framangreindar greinar ná ekki yfir, er æðstu fjármálastjórnum ríkjanna heimilað að semja um hvert tilvik til þess að komist verði á sanngjarnan hátt hjá tvísköttun eða úr henni bætt.

9. gr.

Ef ágreiningur verður um skilning á samningi þessum, skal hann jafnaður með sérstöku samkomulagi milli æðstu fjármálastjórna samningsríkjanna, og er þeim einnig heimilað að semja sérstaklega í hverju tilviki um, hvort beita skuli reglum þessa samnings um ríkisborgara í öðrum ríkjum en Íslandi og Danmörku, og skal þá sérstaklega tekið tillit til þeirra, sem eru ríkisborgarar í ríkjum, sem gert hafa samning til þess að komast hjá tvísköttun bæði við Ísland og Danmörku.

10. gr.

Samningur þessi öðlast gildi þegar er hann er undirskrifaður og verkar aftur fyrir sig á skattaákvarðanir í Danmörku fyrir skattárið 1936—1937 og á Íslandi fyrir skattárið 1936 og gildir þar til er annarhvor aðilja segir honum upp fyrir 1. maí, og fellur hann þá úr gildi, þegar það skatttímabil, sem þá stendur yfir í hvoru landinu um sig, er liðið.

Gert í tveim entökum í Kaupmannahöfn, 24. janúar 1939.

Sveinn Björnsson.

Art. 8.

Forsaavidt der iövrigt maatte opstaa Tilfælde af Dobbeltbeskatning, der ikke direkte omfattes af de i foranstaaende Artikler fastsatte Bestemmelser, skal de respektive Landes överste finansielle Myndigheder være beföjet til fra Tilfælde til Tilfælde at træffe saadanne Aftaler, at Dobbeltbeskatningen paa rimelig Maade afværges eller mildnes.

Art. 9.

Tvivlsspörgsmaal angaaende Fortolkningen af nærværende Overenskomst afgöres ved særlige Aftaler mellem de kontraherende Staters överste Finansmyndigheder, der ligeledes skal være beföjet til at træffe særlige Aftaler fra Tilfælde til Tilfælde om, hvorvidt de i Overenskomsten fastsatte Regler maatte kunne tillempes paa Statsborgere i andre Lande end Danmark og Island, i hvilken Henseende der særlig skal tages Hensyn til Personer, der er Statsborgere i saadanne Stater, som har truffet Overenskomst til Undgaaelse af Dobbeltbeskattning med saavel Danmark som Island.

Art. 10.

Denne Overenskomst træder i Kraft straks ved Underskrivelsen med Tilbagevirkning for i Danmark Skatteansættelserne for Skatteaaret 1936—37 og i Island Skatteansættelserne for Aaret 1936, og den forbliver gældende, indtil den inden 1. Maj opsiges fra en af Siderne til Ophör ved Udgangen af hvert af Landenes löbende Skatteaar.

Udfærdiget in duplo i Köbenhavn den 24. Januar 1939.

Th. Stauning.

Samningur þessi var birtur af forsætisráðherranum með auglýsingu nr. 4, dags. 31. janúar 1939.

Nr. 202. *Reykjavík, 9. september 1946.*

Bókun um ráðstafanir í sambandi við skilnað Íslands og Danmerkur.

Protokol om visse Foranstaltninger i Forbindelse med Islands og Danmarks Adskillelse.

Dagana 5.—12. september 1945 fóru fram samningaumleitanir í Kaupmannahöfn milli íslenzku og dönsku nefndanna um tiltekin atriði sem borin voru upp í sambandi við brottfall sambandssáttmálans frá 1918 og endanlega úrlausn þeirra mála sem þar um ræðir. Í lok samningaumleitananna varð samkomulag um, að þær skyldu aftur hefjast við fyrsta tækifæri, og að næstu viðræður skyldu eiga sér stað í Reykjavík.

Í samræmi við þessar ráðagerðir hafa nefndirnar haldið fundi í Reykjavík dagana 27. ágúst — 9. september 1946.

Við umræður þær, sem fram fóru, voru eftirfarandi mál borin upp. Svo sem sjá má af greinargerð þeirri um hin einstöku atriði, sem hér fer á eftir, hafa nefndirnar orðið ásáttar um nokkrar tillögur, en frestað að taka til frekari umræðu og úrlausnar þau mál, sem þær höfðu ekki heimild til að semja um eða útkljá. Hefir því eigi að þessu sinni tekizt að ganga frá endanlegum samningi, en þær niðurstöður, sem nefndirnar hafa orðið ásáttar um og snerta þau atriði, er eðlilega ættu heima í samningi, þ.e. þau atriði, sem um ræðir í I, II og VI, eru orðaðar þannig, að þær gætu síðar orðið liður í formlegum samningi, þegar til kæmi. Að því er snertir jafnréttisstöðu þá, sem um ræðir í I, þá er gert ráð fyrir, að lagaheimild þurfi til að koma, en samkomulag er um, að núgildandi reglur skuli haldast, meðan slík lagaheimild er ekki fyrir hendi.

I. — Áframhald jafnréttisstöðu ríkisborgaranna.

Varðandi þetta atriði hefir náðst samkomulag um eftirfarandi samningsorðalag:

„Íslenzkir ríkisborgarar, sem hinn 6. marz 1946 voru búsettir í Danmörku, og danskir ríkisborgarar, sem sama dag voru búsettir á Íslandi, halda þeim rétti, sem felst í 1. mgr. 6 gr. íslenzk-danskra sambandslaga frá 30. nóvember 1918, sbr. íslenzk lög nr. 18, 24. marz 1944, til þess að flytjast til dvalar í Danmörku og á Íslandi, og skulu þeir, meðan á þeirri dvöl stendur, njóta að öllu leyti sama réttar og ríkisborgarar þess lands, sem þeir dvelja í. Með sömu takmörkunum skal og hið sama gilda um íslenzka og danska ríkisborgara, sem búsettir voru í hinu landinu einhverntíma á síðustu 10 árunum fyrir 6. marz 1946.

Þessir aðiljar skulu undanþegnir herskyldu í hinu landinu."

Til viðbótar þessu er samkomulag um eftirfarandi bókun:

"Samningsríkin eru ásátt um, að haldnar skuli skrár yfir íslenzka og danska ríkisborgara, sem tilkynnt hafa og sannað, að þeir uppfylli þau skilyrði, sem sett eru í samningnum, fyrir jafnrétti í hinu landinu. Skrár þessar skulu á Íslandi haldnar af dómsmálaráðuneytinu, og í Danmörku af innanríkisráðuneytinu, eða af öðrum íslenzkum og dönskum yfirvöldum eftir ákvörðun nefndra ráðuneyta. Byrjað skal að halda skrár þessar í báðum löndunum eigi síðar en þrem mánuðum eftir gildistöku samningsins, og skal hver sá, sem þar er skrásettur, eiga rétt á því að fá hjá viðkomandi skrásetningaryfirvöldum vottorð um, að hann njóti jafnréttis."

II. — Endurgreiðsla útgjalda samkvæmt félagsmálalöggjöf annars landsins vegna ríkisborgara hins.

Varðandi þetta atriði hefir náðst samkomulag um eftirfarandi samningsorðalag:

"Útgjöld samkvæmt félagsmálalöggjöf annars landsins vegna ríkisborgara hins, skulu framvegis endurgreiðast."

III. — Um nýjan samning varðandi verzlun og siglingar.

Samkomulag er um, að í stað ákvæða 4. og 5. mgr. 6. gr. sambandslaganna um meðferð skipa, afurða og afreka, þurfi löndin að gera með sér samning um verzlun og siglingar, og munu nefndirnar leggja til við ríkisstjórnir sínar, að samningaumleitanir í því skyni hefjist svo fljótt sem verða má, þó eigi síðar en að ári liðnu. Þá hafa nefndirnar einnig orðið ásáttar um, að þar til slíkur samningur gengur í gildi, muni löndin í viðskiptum sínum fylgja sömu samningareglum og hingað til, sbr. 4. og 5. mgr. 6. gr. sambandslaganna.

IV. — Ríkisborgararéttur Íslendinga í Danmörku og Dana á Íslandi.

Þeir íslenzkir ríkisborgarar, er voru búsettir í Danmörku 1918, hafa ríkisborgararétt í báðum löndum. Hinsvegar fengu þeir Danir, sem búsettir voru á Íslandi 1918, ekki íslenzkan ríkisborgararétt, þegar sambandslögin gengu í gildi, né heldur eru þeir álitnir danskir ríkisborgarar af dönskum miðstjórnarvöldum.

Eftir þeirri reynslu, sem fengizt hefir á síðastliðnum 28 árum, virðist málið ekki hafa ýkja mikla raunhæfa þýðingu, og er samkomulag um, að um þetta atriði sé eigi þörf á sérstökum samningum, enda megi viðkomandi menn vænta þess, sakir veru sinnar á Íslandi um margra ára bil, að öðlast íslenzkan ríkisborgararétt, ef þeir óska þess og að öðru leyti uppfylla hin almennu skilyrði til þess. Auk þess getur Danmörk með einhliða ráðstöfunum veitt þeim sömu réttarstöðu og dönskum ríkisborgurum.

V. — Skjöl í danska utanríkisráðuneytinu, sem snerta sérstaka íslenzka samninga o. fl.

Samkomulag er um, að afhenda skuli Íslandi frumrit samninga þeirra og annara þesshátta skjala í danska utanríkisráðuneytinu, sem Danmörk skv. 7. gr. íslenzk-danskra sambandslaga hefir gert fyrir hönd Íslands, og að Ísland hafi heimild til þess að taka afrit af skjölum, sem þýðingu kunna að hafa í þessum efnum. Viðræður um þetta mál skulu hefjast svo fljótt sem verða má milli utanríkisráðuneytisins í Kaupmannahöfn og íslenzka sendiráðsins þar.

VI. — Íslenzk-dönsku sjóðirnir.

Varðandi þetta efni hafa nefndirnar komið sér saman um eftirfarandi samningsorðalag:

"Sjóðir þeir, sem stofnaðir voru með 14. gr. íslenzk-dönsku sambandslaganna við háskólana í Reykjavík og Kaupmannahöfn, skulu framvegis starfa í því augnamiði, sem ákveðið er í sambandslögunum. Nánari reglur um stjórn þeirra og starfsemi skulu settar af stjórn hvors lands um sig."

VII. — Réttur Dana, og sérstaklega Færeyinga, til fiskveiða á Íslandi.

Danska nefndin hefir óskað eftir því, að réttindi Dana og sérstaklega Færeyinga til fiskveiða á Íslandi og við strendur þess skuli haldast. Íslenzka nefndin hefir ekki

getað orðið við þessum tilmælum, en hún mun leggja til við íslenzk stjórnarvöld, að rannsakað verði að nýju, hvort Færeyingar skuli halda tilteknum réttindum til fiskveiða.

VIII. — Réttur Íslendinga til fiskveiða við Grænland.

Í sambandi við mál það, er um ræðir í VII, hefir íslenzka nefndin óskað eftir því, að réttur Íslendinga til fiskveiða við Grænland skuli haldast. Danska nefndin hefir ekki getað orðið við þessum tilmælum, en hún mun flytja þau dönsku ríkisstjórninni ásamt beiðni um frekari athugun á aðstöðu íslenzkra fiskimanna á Grænlandi og við strendur þess.

IX. — Afhending íslenzkra handrita o.fl.

Íslenzka nefndin hefir lagt ríka áherzlu á að ítreka fyrri óskir um, að afhenda skuli Íslandi íslenzk handrit. Danska nefndin hefir skýrt frá, hvaða afstaða hafi verið tekin til þessa máls í Danmörku og tilkynnt, að hún hafi ekki heimild til að semja um þetta atriði, enda hafi sambandslögin eigi náð til þess, hinsvegar sé hún fús til að taka við óskum og rökstuðningi Íslendinga og flytja dönsku ríkisstjórninni til nánari íhugunar.

Til viðbótar þessu óskar íslenzka nefndin að taka fram eftirfarandi:

> "Íslenzka ríkisstjórnin er þeirrar skoðunar, að samningaumleitanir um íslenzku handritin og safngripina séu óaðskiljanlegur hluti af úrlausn á sambandi landanna. Þess vegna olli það miklum vonbrigðum, að danska nefndin skyldi eigi hafa haft heimild til að semja um þetta mál. Það eru eindregin tilmæli íslenzku ríkisstjórnarinnar, að svo fljótt sem verða má, skuli hafnar viðræður um lausn þessa stórmáls."

Á fundunum í Kaupmannahöfn urðu nefndirnar fullkomlega ásáttar um, að vinna að því, að viðræðurnar gætu leitt til niðurstöðu, sem tryggði raunverulegan og varanlegan skilning og vináttu milli landanna. Ennfremur varð samkomulag um, að frestun viðræðnanna skyldi eigi spilla fyrir lausn hinna ýmsu mála. Viðræðurnar í Reykjavík hafa farið fram í sama anda, og munu nefndirnar hvor í sínu lagi halda áfram að stuðla að því, að hinn endanlegi samningur milli landanna megi verða tákn þeirrar vináttu og samvinnu, sem framvegis á að ríkja milli landanna.

Bókun þessi er gerð og undirrituð í tveimur eintökum á íslenzku og tveimur eintökum á dönsku.

Reykjavík, 9. september 1946.

Jakob Möller.
Stefán Jóh. Stefánsson.
Gunnar Thoroddsen.
Eysteinn Jónsson.
Kristinn Andrésson.

O. C. Mohr.
Erik Arup.
H. Hendriksen.
Hans Hedtoft.
Paul Niclasen.
Svenning Rytter.
Th. Holst.

Bókun þessi hefir ekki verið birt enda talið, að samningunum vegna niðurfellingu sambandssamningsins frá 30. nóvember 1918, hafi ekki verið lokið.

Til að hindra það, að einstakir menn yrðu hart úti vegna niðurfellingu jafnréttisákvæðanna í ofangreindum samningi, voru samþykkt lög nr. 85, dags. 9. október 1946, um að Danir búsettir á Íslandi skuli njóta jafnréttis áfram og í 2. grein laganna var ríkisstjórninni heimilað að láta Færeyinga halda þeim rétti er þeir hafa haft til fiskveiða með handfæri til ársloka 1947. Sú ráðstöfun var síðan framlengd til ársloka 1948 með lögum nr. 127/1947 og til ársloka 1949 með lögum nr. 96/1948 og til ársloka 1950 með lögum nr. 3/1950 o. s. frv. þar til gerður vað samningur nr. 206.

Nr. 203. *Kaupmannahöfn, 4. júní 1948.*

Viðskiptasamningur.

Overenskomst vedrörende Vareudveksling.

1. gr.

Ríkisstjórn Danmerkur mun veita nauðsynleg útflutningsleyfi til Íslands á vörum innan takmarka þeirra vörulista, sem samkomulag verður um milli landanna beggja.

Ríkisstjórn Íslands mun fyrir sitt leyti veita nauðsynleg innflutningsleyfi á vörum frá Danmörku innan takmarka vörulistanna.

2. gr.

Ríkisstjórn Íslands mun veita nauðsynleg útflutningsleyfi til Danmerkur á vörum innan takmarka þeirra vörulista, sem samkomulag kann að verða um milli landanna beggja.

Ríkisstjórn Danmerkur mun fyrir sitt leyti veita nauðsynleg innflutningsleyfi á vörum frá Íslandi innan takmarka vörulistanna.

3. gr.

Báðar ríkisstjórnirnar munu eins og frekast er unnt greiða fyrir útflutningi og innflutningi á vörum fram yfir magn það og vörutegundir, sem taldar eru á listunum.

4. gr.

Nú greina vörulistarnir bæði magn og verðmæti sömu vöru og ræður þá magnið, en verðmætið er aðeins áætlað.

5. gr.

Skuldbindingar ríkisstjórnanna samkvæmt 1. og 2. gr. fela ekki í sér kvöð til að veita inn- og útflutningsleyfi firmum og einstaklingum fram yfir ákvæði þau, er um það gilda á Íslandi og í Danmörku. Hlutaðeigandi íslenzk og dönsk stjórnarvöld áskilja sér heimild til að taka einnig tillit til vöruverðs

Art. I.

Den danske Regering vil give de nødvendige Tilladelser til Udførsel til Island af Varer indenfor Rammen af de Varelister, som maatte blive aftalt mellem de to Lande.

Den islandske Regering vil paa sin Side give de nødvendige Tilladelser til Indførsel af Varer fra Danmark indenfor Rammen af de samme Varelister.

Art. II.

Den islandske Regering vil give de nødvendige Tilladelser til Udførsel til Danmark af Varer indenfor Rammen af de Varelister, som maatte blive aftalt mellem de to Lande.

Den danske Regering vil paa sin Side give de nødvendige Tilladelser til Indførsel af Varer fra Island indenfor Rammen af de samme Varelister.

Art. III.

De to Regeringer vil i størst mulig Udstrækning lette Udførslen, respektive Indførslen ogsaa af Varer udover de i Varelisterne opførte Mængder og Vare-arter.

Art. IV.

Saafremt der i Varelisterne for samme Varer er angivet saavel Mængde som Værdi, er det Mængdeangivelsen, der er afgørende, medens Værdien kun er anslaaet.

Art. V.

De to Regeringers Forpligtelser i Henhold til Art. I og II medfører ikke Pligt til at give Ind- og Udførselstilladelser til Firmaer og Enkeltpersoner udover de herom i Danmark og Island gældende Bestemmelser. Vedkommende danske og islandske Regeringsmyndigheder forbeholder sig Ret til ogsaa at tage Hensyn

þegar teknar eru ákvarðanir um umsóknir um innflutningsleyfi.

6. gr.

Ríkisstjórnirnar eru sammála um að veiting innflutningsleyfis nái einnig til nauðsynlegs leyfis til yfirfærslu á greiðslum.

7. gr.

Nú er vörumagni, sem samið hefur verið um á ákveðnu tímabili, ekki náð áður en tímabilið rennur út, og flytjast þá eftirstöðvarnar yfir á næsta tímabil nema öðruvísi sé um samið.

8. gr.

Samtímis undirskrift samnings þessa hafa aðilar orðið sammála um vörulista, viðfesta sem fylgiskjal, milli Íslands og Danmerkur á tímabilinu frá 1. maí 1948 til 30. apríl 1949.

Samningur þessi gildir frá 1. maí 1948 og áfram fyrst um sinn.

Gert í Kaupmannahöfn í tveim eintökum á íslenzku og dönsku og skulu báðir textarnir hafa sama gildi.

4. júní 1948.

F. h. ríkisstjórnar Íslands:

Jakob Möller.

F. h. hinnar kgl. dönsku ríkisstjórnar:

Gustav Rasmussen.

til Varernes Pris, naar Bestemmelse tages angaaende Indførselsansøgninger.

Art. VI.

De to Regeringer er enige om, at Udstedelse af Indførsselstilladelse ogsaa omfatter fornøden Tilladelse til Overførsel af Betaling.

Art. VII.

Kontingenter, der er aftalt for en bestemt Periode, og som ikke er udnyttet inden Periodens Udløb, vil blive overført til den følgende Periode, medmindre andet aftales.

Art. VIII.

Samtidig med Undertegnelsen af nærværende Overenskomst er man blevet enig om de som Bilag vedhæftede Varelister mellem Danmark og Island i Tiden fra 1. Maj 1948 til 30. April 1949.

Denne Overenskomst skal være gældende fra den 1. Maj 1948 og gælder indtil videre.

Udfærdiget i København i to Eksemplarer paa Dansk og Islandsk, idet begge Tekster skal have samme Gyldighed.

Den 4. Juni 1948.

For den Kgl. danske Regering:

Gustav Rasmussen.

For den islandske Regering:

Jakob Möller.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 68, dags. 20. júlí 1948, en fylgiskjölum II og III er sleppt hér, en þau snerta sölu á einstökum vörum og afhendingu síldarmjöls og síldarlýsis.

Nr. 204. *Reykjavík, 22. marz 1950.*

Loftferðasamningur.

Overenskomst vedrörende Luftforbindelse.

1. gr.

Samningsaðilar veita hvor öðrum þau réttindi, sem greind eru í viðbæti við samning þennan og veita verður til að hægt sé að koma á flugferðum milli þeirra staða, sem þar um ræðir. Þessar flugferðir má hefja þegar í stað eða síðar, samkvæmt ákvörðun þess samningsaðila, sem réttindin eru veitt.

2. gr.

a) Nú hefur annar samningsaðilinn veitt hinum aðilanum réttindi til að koma á flugferðum, og má þá hefja reksturinn jafnskjótt og sá aðili, sem réttindi hafa verið veitt, hefur tilnefnt flugfélag eða flugfélög, sem taki að sér reksturinn. Þeim aðila, sem réttindin hefur veitt, er að tilskildum ákvæðum 6. gr. hér á eftir, skylt að veita hinu tilnefnda flugfélagi eða félögum nauðsynleg leyfi vegna rekstursins þegar í stað.

b) Sá samningsaðili, sem veitir ofangreind réttindi, getur krafizt þess af hinu tilnefnda flugfélagi eða félögum, að áður en réttindi eru veitt til að hefja þær flugferðir, sem um getur í samningi þessum, sé sannað, að það eða þau uppfylli öll skilyrði í lögum þeim og ákvæðum, sem í gildi eru á hans yfirráðasvæði.

3. gr.

Til að koma í veg fyrir misskipti, svo og til að tryggja samræmi í framkvæmd:

a) eru samningsaðilar ásáttir um, að gjöld fyrir afnot flughafna þeirra og annarra hjálpartækja, sem hvor samningsaðili kann að leggja á flugfélög hins, skuli ekki vera hærri en gjöld innlendra loftfara, sem fást við sams konar flutning

Artikel I.

De kontraherende parter tilstår hinanden de i vedføjede tillæg opregnede rettigheder, som er påkrævede for oprettelsen af de deri angivne luftruter. Disse ruter kan åbnes straks eller på et senere tidspunkt efter bestemmelse af den kontraherende part, hvem de nævnte rettigheder er tilstået.

Artikel II.

a) Driften af hver af de luftruter, som den ene kontraherende part har tilstået den anden kontraherende part ret til at oprette, kan påbegyndes, så snart den sidstnævnte kontraherende part har udpeget et eller flere luftfartselskab(er) til at drive den pågældende rute. Den kontraherende part, sem tilstår rettighederne, er med forbehold af bestemmelserne i nedenstående artikel VI forpligtet til uopholdeligt at give det eller de således udpegede luftfartselskab(er) den hertil fornødne tilladelse.

b) Den kontraherende part, der tilstår de ovennævnte rettigheder, kan af det eller de således udpegede luftfartselskab(er), inden den giver det (dem) tilladelse til at åbne de i nærværende overenskomst forudsete ruter, forlange, at det (de) godtgør, at det (de) opfylder alle betingelser, som er foreskrevet i de på dens territorium gældende love og bestemmelser.

Artikel III.

For at forebygge en ulige behandling og for at sikre en ensartet praksis,

a) er hver af de kontraherende parter indforstået med, at de afgifter for benyttelsen af dens lufthavne og andre hjælpemidler, som den måtte pålægge den anden kontraherende parts luftfartselskaber, ikke må være højere end dem, der

milli landa, fyrir afnot slíkra flughafna og hjálpartækja;

b) skal eldsneyti, smurningsolíur og varahlutir, sem flutt er til landssvæðis annars samningsaðila af flugfélagi, tilnefndu af hinum aðilanum eða fyrir reikning slíks flugfélags og ætlað er eingöngu loftförum þess félags, njóta sömu kjara um tollaálögur, skoðunargjöld eða önnur innanlandsgjöld og gilda um innlend flugfélög eða flugfélög þeirra ríkja, sem beztukjara njóta;

c) skal eldsneyti, smurningsolíur og varahlutir, venjulegur útbúnaður og vistir, sem eru um borð í loftförum, öðrum en hernaðarloftförum, og eru eign þeirra flugfélaga annars samningsaðilans, sem hefur leyfi til að starfrækja flugferðir samkvæmt því, sem nánar er til tekið í viðbótarákvæðum samnings þessa, undanþegið tollaálögum, skoðunargjöldum og öðrum slíkum gjöldum við komu til eða burtför frá landsvæði hins samningsaðilans, jafnvel þótt loftförin eyði slíkum forða á flugi innan þess landssvæðis.

4. gr.

Lofhæfnisskírteini, hæfnisskírteini áhafna og leyfisbréf, sem gefin eru út eða staðfest af öðrum samningsaðilanum, skulu viðurkennd af hinum aðilanum, að því er við kemur starfrækslu þeirra flugferða, sem í viðbætinum greinir. Hvor aðili um sig áskilur sér þó rétt til að synja um viðurkenningu, að því er snertir flug yfir landsvæðis hans, á hæfnisskírteinum og leyfisbréfum, sem út eru gefin af öðru ríki handa hans eigin þegnum.

5. gr.

a) Lög og ákvæði annars samningsaðilans um komu loftfara í millilandaflugi til eða burtför frá landsvæði hans, svo og um starfrækslu og stjórn slíkra loftfara meðan þau eru innan landsvæðis hans,

af dens egne i tilsvarende international trafik anvendte luftfartøjer betales for benyttelsen af sådanne lufthavne og hjælpemidler;

b) skal brændstof, smøreolie og reservedele, som indføres på den ene kontraherende parts territorium af et af den anden kontraherende part udpeget luftfartselskab eller for et sådant luftfartselskabs regning for udelukkende at benyttes af dettes luftfartøjer, med hensyn til toldafgifter, undersøgelsesafgifter eller andre indenlandske afgifter og gebyrer nyde samme behandling som landets egne eller en mestbegunstiget nations luftfartselskaber;

c) er brændstof, smøreolie, reservedele, sædvanligt udstyr og forråd, som forefindes ombord i civile luftfartøjer, tilhørende de af den ene kontraherende parts luftfartselskaber, der har tilladelse til at drive de i tillægget angivne ruter, ved ankomsten til eller afgangen fra den anden kontraherende parts territorium fritaget for toldafgifter undersøgelsesafgifter eller lignende afgifter, selv om sådanne forsyninger benyttes eller forbruges af disse luftfartøjer under flyvning over nævnte territorium.

Artikel IV.

Luftdygtighedsbeviser, duelighedsbeviser og certifikater som er udstedt eller gjort gyldige af den ene kontraherende part, skal af den anden kontraherende part anerkendes som gyldige, for så vidt angår driften af de i tillægget angivne ruter. Hver af de kontraherende parter forbeholder sig dog ret til, for så vidt angår flyvning over dens eget territorium, at nægte at anerkende gyldigheden af duelighedsbeviser og certifikater, som af en anden stat er udfærdiget for dens egne statsborgere.

Artikel V.

a) Den ene kontraherende parts love og bestemmelser vedrørende ankomst til og afgang fra dens territorium for luftfartøjer i international trafik eller vedrørende driften og navigeringen af så-

skulu gilda um loftför flugfélags eða félaga hins aðilans.

b) Farþegar, áhöfn og sendandi varnings, sem fluttur er loftleiðis, skulu annað hvort persónulega eða fyrir milligöngu þriðja manns, sem kemur fram fyrir þeirra hönd og á þeirra ábyrgð, fylgja þeim lögum og ákvæðum, sem gilda á landsvæði hvors samningsaðila, um komu, dvöl og brottför farþega, áhafnar eða farms, t. d. ákvæðum um komu, brottför, innflytjendur, vegabréf, toll og sóttkví.

6. gr.

Hvor samningsaðili um sig áskilur sér rétt til að synja flugfélagi, sem hinn aðilinn hefur tilnefnt, um réttindi, eða afturkalla slík réttindi, þegar ekki er talið nægilega upplýst, að það séu þegnar hins aðilans, sem að verulegu leyti eigi og stjórni flugfélaginu eða þegar flugfélag þetta lætur undir höfuð leggjast að fylgja lögum og ákvæðum þess ríkis, sem félagið rekur loftferðir um, sbr. 5. gr. hér að ofan, eða fullnægir ekki skuldbindingum þeim, sem samningur þessi leggur því á herðar.

7. gr.

Samning þennan svo og samþykktir allar, sem gerðar eru í framhaldi af honum, skal skrásetja hjá alþjóðaflugmálastofnuninni.

8. gr.

Nú álítur annar hvor samningsaðili æskilegt að breyta einhverju ákvæði í viðbætinum við samning þennan, og getur hann þá farið þess á leit, að viðræður fari fram um málið milli réttra yfirvalda í löndum samningsaðila. Slíkar viðræður skulu hefjast áður en 60 dagar eru liðnir frá því að beiðnin kom fram. Sérhver

danne luftfartøjer, medens de befinder sig inden for dens territoriums grænser, finder anvendelse på luftfartøjer, tilhørende den anden kontraherende parts luftfartselskab(er).

b) Passagerer, besætning og afsendere af varer, der befordres med luftfartøjer, skal, enten personligt eller gennem tredieperson, som handler på deres vegne og for deres regning, efterkomme de på hver af de kontraherende parters territorium gældende love og bestemmelser vedrørende ankomst, ophold og afgang, for så vidt angår passagerer, besætning eller ladning, såsom bestemmelser vedrørende indrejse, udrejse, indvandring, pas, told og karantæne.

Artikel VI.

Hver af de kontraherende parter forbeholder sig ret til at nægte at give et af den anden part udpeget luftfartselskab koncession eller at tilbagekalde en sådan koncession i tilfælde, hvor det ikke findes tilstrækkeligt godgjort, at en væsentlig del af ejendomsretten til og den effektive kontrol med de pågældende luftfartselskab beror hos sidstnævnte kontraherende parts statsborgere, eller hvor dette luftfartselskab undlader at efterkomme lovene og bestemmelserne i den stat, på hvis territorium det driver luftfart, således som anført i artikel V ovenfor, eller undlader at opfylde de det i henhold til nærværende overenskomst pålagte forpligtelser.

Artikel VII.

Nærværende overenskomst og alle aftaler i forbindelse hermed skal registreres i Organisationen for international civil luftfart.

Artikel VIII.

Dersom en af de kontraherende parter måtte ønske at ændre nogen bestemmelse i tillægget til nærværende overenskomst, kan den anmode om en drøftelse desangående mellem de to kontraherende parters kompetente myndigheder. Sådanne forhandlinger skal indledes indenfor et tidsrum af 60 dage fra datoen for an-

breyting, sem yfirvöld þessi kunna að koma sér saman um, tekur gildi þegar hún hefur verið staðfest með nótuskiptum.

Nú tekur alþjóðasamningur um loftferðir gildi hjá báðum samningsaðilum, og skulu þeir þá sín á milli samræma ákvæði þessa samnings og viðbætisins við hann ákvæðum slíks alþjóðasamnings.

9. gr.

a) Samningsaðilar hafa komið sér saman um að vísa sérhverjum ágreiningi varðandi skýringu eða framkvæmd á samningi þessum eða viðbætinum til úrskurðar gerðardóms, enda hafi þeim ekki tekizt að jafna hann með viðræðum sín á milli.

b) Ágreininginn má leggja undir úrskurð ráðs alþjóðaflugmálastofnunarinnar, sem stofnsett var með samþykkt um alþjóðaflugmál, er undirrituð var í Chicago hinn 7. desember 1944.

c) Samningsaðilar geta þó með samkomulagi sín á milli annað hvort jafnað ágreininginn með því að vísa honum til úrskurðar gerðardóms eða annars aðila eða stofnunar, sem þeir tilnefna.

d) Samningsaðilar skuldbinda sig til að hlýða hverjum þeim úrskurði, sem upp kann að verða kveðinn.

10. gr.

Hvor aðili um sig getur tilkynnt hinum, að hann vilji segja upp samningi þessum. Sé slík tilkynning send, skal samningurinn falla úr gildi 12 mánuðum eftir að hinn aðilinn tók við henni, nema samkomulag hafi orðið um að afturkalla tilkynninguna áður en fresturinn er liðinn.

11. gr.

Samningur þessi gengur í gildi þann dag, sem hann er undirritaður.

modningens fremsættelse. Enhver ændring, hvorom disse myndigheder måtte blive enige, træder i kraft, når den er blevet bekræfet ved udveksling af noter.

Såfremt en almindelig multilateral luftfartskonvention træder i kraft for de to kontraherende parters vedkommende, skal de rådføre sig med hinanden for at bringe bestemmelserne i nærværende overenskomst og dens tillæg i overensstemmelse med den nævnte konventions bestemmelser.

Artikel IX.

a) De kontraherende parter er enige om at henvise enhver tvist angående fortolkningen og anvendelsen af nærværende overenskomst eller dens tillæg, som ikke har kunnet afgøres ved direkte forhandlinger, til voldgift.

b) En sådan tvist kan indbringes for den i henhold til den i Chicago den 7. december 1944 undertegnede konvention om international civil luftfart oprettede internationale civile luftfartsorganisations råd.

c) De kontraherende parter kan dog efter aftale afgøre tvisten ved at indbringe den enten for en voldgiftsdomstol eller for en anden af dem udpeget person eller organisation.

d) De kontraherende parter forpligter sig til at efterkomme den afsagte kendelse.

Artikel X.

Hver af de kontraherende parter kan overfor den anden kontraherende part tilkendegive sit ønske om at bringe nærværende overenskomst til ophør. Ved en sådan opsigelse bringes overenskomsten til ophør 12 måneder efter datoen for den anden kontraherende parts modtagelse af meddelelsen, medmindre denne efter indbyrdes aftale tilbagekaldes inden nævnte frists udløb.

Artikel XI.

Nærværende overenskomst træder i kraft på datoen for dens undertegnelse.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa gild umboð frá hlutaðeigandi ríkisstjórnum, ritað nöfn sín undir samning þennan.

Gert í Reykjavík, 22. marz 1950

í tveimur eintökum á íslenzku og dönsku, og skulu báðir textar jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:

Bjarni Benediktsson,
utanríkisráðherra Íslands.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Danmerkur:

Bodil Begtrup,
sérlegur sendiherra og ráðherra með umboði fyrir Danmörku á Íslandi.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, af deres respektive regeringer behørigt befuldmægtigede repræsentanter underskrevet nærværende overenskomst.

Udfærdiget i Reykjavik
den 22. marts 1950
i to eksemplarer i det islandske og det danske sprog, idet begge tekster har samme gyldighed.

For den islandske regering:

Bjarni Benediktsson,
Islands udenrigsminister.

For den danske regering:

Bodil Begtrup,
Danmarks overordentlige gesandt og befuldmægtigede minister i Island.

VIÐBÆTIR

I.

Ríkisstjórn Danmerkur heimilar ríkisstjórn Íslands að láta flugfélög, eitt eða fleiri, sem ríkisstjórn Íslands tilnefnir, starfrækja flugferðir á þeim leiðum, sem hér greinir, í báðar áttir:

1) Reykjavík — Kaupmannahöfn.
2) Reykjavík—Prestwick og/eða London—Kaupmannahöfn.
   Í Kaupmannahöfn og London er óheimilt að taka eða setja á land farþega, vörufarm og póst til flutnings á milli þessara staða.
3) Reykjavík—Stavanger og/eða Oslo og/eða Gautaborg—Kaupmannahöfn.

Eina eða fleiri af þessum leiðum má framlengja til Stokkhólms og Finnlands.

4) Reykjavík—Færeyjar—Prestwick.

II.

Ríkisstjórn Íslands heimilar ríkisstjórn Danmerkur að láta flugfélög, eitt

TILLÆG

I.

Den danske regering giver den islandske regering ret til ved et eller flere af denne udpegede luftfartselskaber at drive de nedenfor angivne luftruter i begge retninger:

1) Reykjavik—København
2) Reykjavik—Prestwick og/eller London—København.
   I København og London må ikke optages og afsættes passagerer, ladning og post til befordring mellem disse pladser.
3) Reykjavik—Stavanger og/eller Oslo og/eller Gøteborg—København.

en eller flere af disse ruter kan udstrækkes til Stockholm og Finland.

4) Reykjavik—Færøerne—Prestwick.

II.

Den islandske regering giver den danske regering ret til ved et eller flere

eða fleiri, sem ríkisstjórn Danmerkur tilnefnir, starfrækja flugferðir á þeim leiðum, sem hér greinir, í báðar áttir:

1) Kaupmannahöfn—Reykjavík, ef til vill með viðkomu í Færeyjum.
2) Kaupmannahöfn—Prestwick—Reykjavík, ef til vill með viðkomu í Færeyjum.
3) Kaupmannahöfn—Stavanger—Reykjavík.

Eina eða fleiri af þessum leiðum má framlengja til Grænlands.

4) Kaupmannahöfn—Reykjavík—New York og/eða Chicago og/eða Montreal, með viðkomu á millistöðvum.

III.

Þeim flugfélögum, sem tilnefnd hafa verið af öðrum samningsaðilanum, skulu veitt réttindi til yfirferðar og viðkomu án flutningsréttinda á landsvæði hins aðilans, svo og réttindi til að taka við og skila farþegum, pósti og vörum í millilandaflutningi á ofangreindum flugleiðum.

IV.

Samningsaðilar eru ásáttir um:

a) að það flugvélarými, sem flugfélögin láta í té, skulu miðað við flutningsþörfina;

b) að flugfélög landanna skuli gæta sameiginlegra hagsmuna sinna á þeim flugleiðum, sem báðir starfrækja, þannig að loftferðastarfsemi hvorugs ríkis sé íþyngt á ótilhlýðilegan hátt;

c) að í starfrækslu þeirra flugferða sem í viðbætinum greinir, skuli fyrst og fremst stefna að því, að flugvélarýmið sé í samræmi við flutningsþörfina milli heimalands flugfélagsins og ákvörðunarlandsins;

d) að á ofangreindum stöðum og leiðum skuli framkvæma heimildina til að taka við og skila millilandaflutningi til eða frá þriðja ríki, í samræmi við þær

af denne udpegede luftfartselskaber at drive de nedenfor angivne luftruter i begge retninger:

1) København—Reykjavik, evt. via Færøerne.
2) København—Prestwick Reykjavik, evt. via Færøerne.
3) København—Stavanger—Reykjavik.

en eller flere af disse ruter kan udstrækkes til Grønland.

4) København—Reykjavik—New York og/eller Chicago og/eller Montreal via mellemliggende pladser.

III.

De af hver af de kontraherende parter udpegede luftfartselskaber tilstås på den anden kontraherende parts territorium ret til overflyvning og teknisk mellemlanding såvel som ret til i international trafik at afsætte og optage passagerer, post og gods på de ovenfor anførte ruter.

IV.

Der er mellem de kontraherende parter enighed om,

a) at den af de to landes luftfartselskaber indsatte transportkapacitet skal tilpasses efter trafikbehovet;

b) at de to landes luftfartselskaber på de strækninger, der beflyves af dem begge, skal tage hensyn til deres gensidige interesser, således at deres respektive luftfart ikke påvirkes på utilbørlig måde;

c) at det ved driften af de i nærværende tillæg omhandlede ruter skal være hovedformålet at tilvejebringe en kapacitet, der svarer til trafikbehovet mellem det land, hvor luftfartselskabet er hjemmehørende, og det land, for hvilket trafikken er bestemt;

d) at retten til på de anførte pladser og strækninger at optage og afsætte international trafik, bestemt for eller kommende fra et tredieland, skal udøves

reglur um skipulagningu flugmálanna, sem ríkisstjórnir beggja landanna fylgja, og með því skilyrði, að flugvélarými sé miðað við:

1. flutningsþörfina milli upprunastaðar og ákvörðunarstaðar;
2. þær kröfur, sem gerðar eru um hagsýnan rekstur langleiðaflugsins;
3. flutningsþörf svæðis, sem flogið er um, og sé þá tekið tillit til annarra ferða, sem haldið er uppi þar um slóðir.

V.

Fargjöld og flutningsgjöld skulu ákveðin á sanngjarnan hátt með sérstakri hliðsjón af réttlætanlegum sparnaði í rekstri, eðlilegum ágóða og þeim aðstæðum, sem sérstaklega eiga við á hverri leið, t. d. hraða og aðbúnaði.

Við ákvörðun gjaldanna skal tekið tillit til tillagna alþjóðaloftflutningasambandsins (IATA).

Nú liggja ekki fyrir neinar tillögur frá loftflutningasambandinu, og skulu þá íslenzku og dönsku flugfélögin sín á milli ákveða fargjöld og flutningsjöld á þeim hluta leiðanna, sem þau fljúga bæði um, og skulu þau, — ef ástæða þykir til —, ráðgast við flugfélög þriðja ríkis, sem að einhverju eða öllu leyti halda uppi flugferðum á sömu leiðum.

Gjöldin skulu háð samþykki flugmálastjórna beggja landa.

Nú koma flugfélögin sér ekki saman um ákvörðun gjalda eða flugvélarými og skulu þá flugmálastjórnir beggja landanna reyna að finna viðunandi lausn á málinu.

Ef eigi næst samkomulag, skal málinu skotið til úrskurðar gerðardóms samkv. 9. gr. samningsins.

i overensstemmelse med de af begge regeringer anerkendte almindelige principper for en planmæssig udvikling og på betingelse af, at kapaciteten fastsættes i forhold til:

1. Trafikbehovet mellem oprindelseslandet og bestemmelseslandet,
2. kravene om en økonomisk drift af langdistanceruterne,
3. det bestående trafikbehov i de områder, der passeres, under hensyntagen til lokale og regionale ruter.

V.

Tarifferne skal fastsættes med henblik på rimelige takster under særlig hensyntagen til forsvarlig driftsøkonomi, et normalt udbytte og det for hver rute karakteristiske, såsom hastigheds- og bekvemmelighedsforholdene.

Ved fastsættelsen af disse tariffer skal der tages hensyn til den internationale lufttransportsammenslutning (IATA)'s henstillinger.

Dersom der ikke foreligger henstillinger fra denne sammenslutning, skal de islandske og de danske luftfartselskaber indbyrdes træffe aftale om de tariffer for passager og gods, der skal anvendes på de strækninger af ruterne, som de beflyver i fællesskab, efter — hvis der skønnes at foreligge anledning dertil — at have rådført sig med tredielandes luftfartselskaber, der helt eller delvis beflyver samme strækninger.

Disse tariffer skal forelægges de to landes kompetente lutfartsmyndigheder til godkendelse.

Dersom luftfartselskaberne ikke kan blive enige om fastsættelsen af tarifferne eller om bestemmelsen af transportkapaciteten, skal de to landes kompetente luftfartsmyndigheder bestræbe sig for at opnå en tilfredsstillende ordning.

I sidste instans henvises sagen til voldgift i overensstemmelse med overenskomstens artikel IX.

Við undirritun samningsins voru eftirfarandi orðsendingar afhentar:

I.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ

Reykjavík, 22. marz 1950.

Háttvirti sendiherra,

Með tilvísun til loftferðasamnings milli Íslands og Denmerkur, sem undirritaður var í dag, leyfi ég mér að tilkynna yður, að samkvæmt 2. gr. a. í samningnum tilnefnir ríkisstjórn Íslands hér með Flugfélag Íslands h.f. og Loftleiðir h.f. til að hafa á hendi flug á þeim leiðum, sem greindar eru í I. kafla viðbætisins við samninginn.

Í þessu sambandi leyfi ég mér að staðfesta það fyrir hönd ríkisstjórnar minnar, að í viðræðum þeim, sem fóru fram áður en samningurinn var undirritaður, varð samkomulag um eftirfarandi atriði:

1. Det Danske Luftfartselskab (DDL) — sem starfar með Det Norske Luftfartselskab (DNL) og Aktiebolaget Aërotransport (ABA) og bera þessi þrjú félög þá heitið Scandinavian Airlines System (SAS) — er heimilt að halda uppi flugi á þeim leiðum, sem greindar eru í samningnum, með loftförum, áhöfnum og útbúnaði frá hvoru hinna tveggja flugfélaganna eða báðum.

2. Að svo miklu leyti, sem Det Danske Luftfartselskab (DDL) notar loftför, áhafnir og útbúnað hinna félaganna í Scandinavian Airlines System (SAS), gilda ákvæði samningsins um þau loftför, áhafnir og útbúnað eins og um væri að ræða loftför, áhafnir og útbúnað í eigu Det Danske Luftfartselskab (DDL), og danska flugmálastjórnin og Det Danske Luftfartselskab bera að þessu leyti fulla ábyrgð samkvæmt samningnum.

Ég leyfi mér, háttvirti sendiherra, að votta yður sérstaka virðingu mína.

Bjarni Benediktsson.

Sendiherra Danmerkur,
frú Bodil Begtrup,
Reykjavík.

II.

KONGELIG DANSK GESANDTSKAB

Reykjavík, den 22. marts 1950.

Deres Excellence,

Under henvisning til den i dag undertegnede luftfartsoverenskomst mellem Danmark og Island har jeg den ære at meddele Dem, at den danske regering i overensstemmelse med overenskomstens artikel 2 a udpeger Det Danske Luftfartselskab (DDL) til at beflyve de i afsnit II i tillægget til overenskomsten anførte ruter.

I denne forbindelse har jeg den ære på min regerings vegne at bekræfte, at der under de forhandlinger, der er gået forud for overenskomstens undertegnelse, er opnået enighed om følgende aftale:

1. Det Danske Luftfartselskab (DDL), der under betegnelsen Scandinavian Airlines System (SAS) samarbejder med Det Norske Luftfartselskab (DNL) og Aktiebolaget Aërotransport (ABA), kan beflyve de det i henhold til overenskomsten tilståede ruter med luftfartøjer, besætninger og udstyr tilhørende hvert af de to andre luftfartselskaber eller dem begge.

2. I det omfang, Det Danske Luftfartselskab (DDL) benytter luftfartøjer, besætninger og udstyr tilhørende de andre i Scandinavian Airlines System (SAS) deltagende selskaber, finder overenskomstens bestemmelser anvendelse på sådanne

luftfartøjer, besætninger og udstyr på samme måde, som hvis disse tilhørte Det Danske Luftfartselskab (DDL), og de kompetente danske luftfartsmyndigheder og Det Danske Luftfartselskab (DDL) påtager sig herfor det fulde ansvar i henhold til overenskomsten.

Med den mest udmærkede højagtelse forbliver jeg Deres Excellences ærbødigste

Bodil Begtrup.

Hans Excellence,
hr. udenrigsminister Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Samningur þessi var birtur sem fylgiskjal með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 84, dags. 3. október 1950, ásamt viðbæti þeim og orðsendingum, sem hér eru prentaðar.

Nr. 205. *Reykjavík, 10. október 1955.*

Samningur um undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs.

Overenskomst om gensidig fritagelse for beskatning af skibs- og luftfartsindtægter.

1. gr.

Danska ríkisstjórnin veitir íslenzkum aðilum undanþágu frá sköttum til ríkis og bæja af skipaútgerð eða flugrekstri, sem þeir hafa með höndum.

2. gr.

Íslenzka ríkisstjórnin veitir dönskum aðilum undanþágu frá sköttum til ríkis og bæja af skipaútgerð og flugrekstri, sem þeir hafa með höndum.

3. gr.

Í öllu, er varðar samning þennan, þýðir:

„Íslenzur aðili" íslenzka ríkisstjórnin, sérhver einstaklingur, er á fast heimilisfang á Íslandi og á ekki fasta búsetu í Danmörku, og sérhvert félag eða félagsskapur, sem stofnaður er samkvæmt gildandi íslenzkum lögum, er stjórnað á Íslandi og undir eftirliti þar;

„Danskur aðili" danska ríkisstjórnin, sérhver einstaklingur, er á fast heimilisfang í Danmörku og á ekki fasta búsetu

Artikel 1.

Den danske regering fritager islandske foretagender for at svare skat til stat og kommune af udbytte af skibs- eller luftfartsvirksomhed udøvet af sådanne foretagender.

Artikel 2.

Den islandske regering fritager danske foretagender for at svare skal til stat og kommune af udbytte af skibs- eller luftfartsvirksomhed udøvet af sådanne foretagender.

Artikel 3.

I alle forhold vedrørende denne overenskomst betyder:

„Islandsk foretagende" den islandske regering, enhver fysisk person, der har fast bopæl i Island, og som ikke har fast bopæl i Danmark, og ethvert selskab eller interessentskab oprettet i overensstemmelse med de i Island gældende love og ledet og kontrolleret i Island;

„Dansk foretagende" den danske regering, enhver fysisk person, der har fast bopæl i Danmark, og som ikke har fast

á Íslandi, og sérhvert félag eða félagsskapur, sem stofnaður er í samræmi við dönsk lög, er stjórnað í Danmörku og undir eftirliti þar;

„Skipaútgerð og flugrekstur" allur sá rekstur, sem eigendur skipa eða flugvéla og farmflytjendur reka á sjó eða í lofti til þess að flytja farþega, dýr, vörur eða póst.

4. gr.

Samningur þessi gengur í gildi:

Í Danmörku að því er varðar skatta frá og með því skattári, er hefst 1. apríl 1955;

Á Íslandi að því er varðar skatta á tekjur ársins 1954.

5. gr.

Hvor aðili um sig getur hvenær sem er skriflega sagt upp samningi þessum. Hefur slík uppsögn aðeins áhrif á þær tekjur, sem inn koma að liðnum 6 mánuðum frá uppsögninni.

Gjört í Reykjavík, í tveimur eintökum á íslenzku og dönsku og skulu báðir textar jafngildir, hinn 10. október 1955.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:

Kristinn Guðmundsson.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Danmerkur:

Viggo Christensen.

bopæl i Island, og ethvert selskab eller interessentskab oprettet i overensstemmelse med dansk lov og ledet og kontrolleret i Danmark;

„Skibs- eller luftfartsvirksomhed" den af ejeren eller befragteren af skibe eller luftfartøjer udøvede virksomhed, der går ud på til søs eller i luften at befordre personar, dyr, varer eller post.

Artikel 4.

Nærværende overenskomst skal træde i kraft:

I Danmark for så vidt angår skat fra og med det skatteår, der begynder den 1. april 1955.

I Island for så vidt angår skat af indtægter i året 1954.

Artikel 5.

Nærværende overenskomst kan bringes til ophør af en af de høje kontraherende parter ved en til den anden part rettet skriftlig opsigelse. Sådan opsigelse skal alene have virkning for indkomster, der opstår efter forløbet af et tidsrum på mindst 6 måneder regnet fra opsigelsestidspunktet.

Udfærdiget i Reykjavik, i 2 eksemplarer i det islandske og det danske sprog, således at begge tekster skal have lige gyldighed, den 10 oktober 1955.

For den islandske regering:

Kristinn Guðmundsson.

For den danske regering:

Viggo Christensen.

Samningur þessi var birtur sem fylgiskjal með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 71, dags. 11. október 1955.

Nr. 206. *Reykjavík, 1. ágúst 1961.*

Samkomulag um aðstöðu Færeyinga til handfæraveiða við Ísland.

Overenskomst om adgang for færingerne til fiskeri med håndline ved Island.

I.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til sendiherra Danmerkur.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ,
Reykjavík, 1. ágúst 1961.

Háttvirti sendiherra!

Með tilvísun til viðræðna, sem fram hafa farið í Reykjavík nýlega, leyfi ég mér að skýra yður frá því, að ríkisstjórn Íslands er reiðubúin að gera samkomulag við ríkisstjórn yðar um aðstöðu Færeyinga til handfæraveiða við Ísland á eftirfarandi grundvelli:

1. Skipum, sem skrásett eru í Færeyjum, er heimilt að stunda handfæraveiðar innan fiskveiðilögsögu Íslands á svæðum þeim og árstíma, sem íslenzkum skipum er heimilt að veiða með botnvörpu eða flotvörpu samkvæmt 1. gr. reglugerðar nr. 87 frá 29. ágúst 1958 og 1. gr. reglugerðar nr. 4 frá 11. marz 1961.

2. Skipum, sem skrásett eru í Færeyjum, er auk þess heimilt að stunda handfæraveiðar á svæðinu milli 4 og 8 mílna, innan fiskveiðilögsögu Íslands við Kolbeinsey.

3. Samkomulagi þessu getur hvor aðili um sig sagt upp með sex mánaða fyrirvara.

Ef ríkisstjórn yðar lýsir sig samþykka framangreindu, leyfi ég mér að leggja til, að orðsending þessi og svar yðar við henni skoðist sem samkomulag milli ríkisstjórna okkar, er gangi þegar í gildi.

II.

Erindi sendiherra Danmerkur til utanríkisráðherra Íslands.

KGL. DANSK AMBASSADE,
Reykjavík, den 1. august 1961.

Höjtærede Hr. Udenrigsminister!

Jeg har den ære at anerkende modtagelsen af Deres note af i dag, der på dansk lyder som följer:

„Under henvisning til de dröftelser, som har fundet sted i Reykjavik fornylig, tillader jeg mig at meddele Dem, at Islands regering er rede til at indgå en overenskomst med Deres regering om adgang for færingerne til fiskeri med håndline ved Island på följende grundlag:

1. Skibe, som er indregistreret på Færöerne, har ret til at drive håndlinefiskeri inden for Islands fiskerigrænse på de områder og på de tider af året, hvor det er tilladt islandske skibe at fiske med bundtrawl eller flydetrawl i overensstemmelse med art. 1 i forordning nr. 87 af 29. august 1958 og art. 1 i forordning nr. 4 af 11. marts 1961.
2. Skibe, der er indregistreret på Færöerne, har desuden ret til at fiske med håndline i området mellem 4 og 8 sömil inden for Islands fiskerigrænse ved Kolbeinsö.
3. Denne overenskomst kan hver part for sit vedkommende opsige med seks måneders varsel.

Såfremt Deres regering erklærer sig enig i foranstående, tillader jeg mig at foreslå, at denne note og Deres svar herpå anses som en overenskomst mellem vore regeringer, og at den straks træder i kraft".

Ég leyfi mér að votta yður, háttvirti sendiherra, sérstaka virðingu mína.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Herra sendiherra Bjarne W. Paulson,
Sendiráði Danmerkur,
Reykjavík.

I besvarelse heraf har jeg den ære at bekræfte, at de i Deres note indeholdte forslag kan godkendes af den danske regering, og at denne tiltræder, at Deres note og dette svar udgör en overenskomst mellem de to regeringer om adgang for færöske fiskere til fiskeri med håndline ved Island med gyldighed fra dags dato.

Jeg tillader mig at bevidne Dem, höjtærede Hr. Udenrigsminister, min mest udmærkede höjagtelse.

Bjarne W. Paulson.

Hr. Udenrigsminister
Guðmundur Í. Guðmundsson,
Reykjavík.

Erindaskipti þessi voru birt með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 81, dags. 1. ágúst 1961.

FINNLAND

Nr. 207. *Helsingfors, 21. desember 1923.*

Verzlunar- og siglingasamningur.

Handels- och sjöfartsfördrag.

1. gr.

Hinir tignu samningsaðilar tryggja hvor fyrir öðrum í öllu því, er að verzlun, siglingum og öðrum atvinnurekstri lýtur, að minnsta kosti jafn góð kjör sem þau, er veitt eru eða veitt kunna að verða þjóðum þeim, er beztu kjörum sæta.

2. gr.

Ríkisborgarar annars samningslandanna, svo og þar heimilisföst atvinnufélög, allskonar samvinnufélög, félög og samtök með markmiði, sem er fjárhagslegs efnis, skulu svo sem í öllum öðrum efnum njóta jafn góðra kjara sem ríkisborgarar, atvinnufélög, samvinnufélög,

Artikel I.

De höga fördragsslutande parterna tillförsäkra varandra i allt det, som rör handel, sjöfart och annan näringsverksamhet, en minst lika gynnsam behandling, som tillerkännes eller framdeles kan komma att tillerkännas mestgynnad nation.

Artikel II.

Medborgare, tillhörande den ena fördragsslutande staten, ävensom därstädes hemmahörande bolag, och andelslag av vad namn och slag de vara må, samt föreningar och sammanslutningar med ekonomiskt syftemål, skola i avseende såväl å tillträde till det andra landet,

félög og samtök þeirrar þjóðar, er beztu kjörum sætir, bæði um aðgang að hinu landinu og rétt til þess að eiga þar og halda fastar eða lausar eignir, og að reka atvinnu og um sköttun þeirra sjálfra eða atvinnureksturs þeirra.

3. gr.

1. Um skilyrði fyrir innflutningi og útflutningi vara, flutningi þeirra yfir samningslandið og öðrum flutningi þeirra, sem og um innflutnings- eða útflutningsbann eða um hömlur á inn- eða útflutningi vara, skulu samningsaðilar veita hvor öðrum sömu kjör, sem sú þjóð hefir, er beztu kjörum sætir.

2. Ákvæðum þessarar greinar skal þó ekki beitt þegar innflutnings- eða útflutningsbann eða hömlur á innflutningi eða útflutningi vara er sett eða haldið uppi:

1. til þess að tryggja almannafrið í landinu eða er talið nauðsynlegt af hlutaðeigandi ríki þegar er ófriðarástand, eða

2. af heilbrigðisástæðum eða sem varnarráðstafanir gegn næmri sýki dýra eða jurta.

4. gr.

1. Vörur, sem eru frá Íslandi og flytjast út þaðan og vörur, sem eru frá Finnlandi og flytjast út þaðan, skulu þegar þær eru fluttar inn í hitt landið í öllu um aðflutningsgjald, tollvísitölu, aukagjald eða önnur gjöld, hverju nafni sem nefnast, er innheimt eru í sambandi við innflutning varanna, njóta að minnsta kosti jafn góðra kjara sem þeirra, er veitt eru eða seinna kunna að verða veitt vörum frá hvaða þriðja landi sem er.

2. Vörur, hvaðan sem þær stafa, sem fluttar eru yfir annaðhvort landið og hvort heldur þær eru geymdar í fríhöfn, frívörugeymsluhúsi, geymslu á flutningi yfir landi, eða annari tollgeymslu eða ei, skulu, þá er þær eru fluttar inn í annað-

som å rätt att äga och besitta fast eller lös egendom samt att driva näring därstädes liksom i fråga om beskattning av dem eller deras näring åvensom i varje annat avseende i sistsagda land åtnjuta lika gynnsam behandling som mestgynnad nations medborgare eller bolag, andelslag, föreningar eller sammanslutningar.

Artikel III.

1. I avseende å villkor för införsel eller utförsel av varor, varors transitering och transportförhållanden samt i fråga om införsel- eller utförselförbud eller restriktioner å införsel eller utförsel av varor skola de fördragsslutande parterna gentemont varandra tillämpa mestgynnad nations behandling.

2. Dock skola bestämmelserna i denna artikel icke äga tillämpning, då införande eller upprätthållande av införsel- eller utförselförbud eller av restriktioner i avsende å införsel eller utförsel av varor:

1:o avser den allmänna säkerheten i landet eller av vederbörande stat anses påkallad av rådande krigsförhållanden; eller

2:o föranledes av sanitära hänsyn eller skyddsåtgärder mot smittosamma kreaturs- eller växtsjukdomar.

Artikel IV.

1. Varor som härröra från och utföras från Finland, liksom varor som härröra från och utföras från Island, skola vid införseln till det andra landet i avseende å införseltullar och tullkoefficienter, ävensom i avseende å tilläggsavgifter eller andra avgifter av vad namn och slag de vara må, som vid införsel av varor uppbäras, åtnjuta en minst lika gynnsam behandling, som medgivits eller kan komma att medgivas varor från vilket som helst tredje land.

2. Varor av vilket som helst ursprung, vilka transito föras genom det ena landet med eller utan uppläggning i frihamn, frilager, transitupplag eller annat tullnederlag, skola i avseende å införseltullar och alla andra avgifter, samt i varje

hvort landið um aðflutningsgjald og öll önnur gjöld, sem og að öllu öðru leyti, njóta að minnsta kosti jafn góðra kjara og þeirra, er þær ættu að njóta ef þær væru innfluttar beint frá landinu, sem þær stafa frá.

3. Vörur, sem fluttar eru út frá öðruhvoru landinu skulu í öllu um útflutningsgjald og tollvísitölu einnig um aukagjald eða önnur gjöld hverju nafni sem nefnast, sem innheimt eru í sambandi við útflutning vara, einnig njóta sömu meðferðar sem vörur, er fluttar eru út til lands, er nýtur beztu kjara.

4. Samningsaðilar heita auk þess hvor öðrum sömu réttindum sem sú þjóð nýtur, er beztu kjörum sætir, um tollmeðferð, tollafgreiðslu reglur, endurgreiðslu á greiddum tollum og innflutningi vara í tollgeymslu, meðferð þeirra þar og gjöld þau, sem þaraf leiða.

5. Einnig skal hvort landið njóta sömu kjara sem sú þjóð, er beztu kjörum sætir um innanlands gjöld.

5. gr.

1. Þjóðerni skipa skal viðurkenna gagnkvæmt í samræmi við skjöl þau og skírteini, er skipinu fylgja og útgefin eru í þessu skyni af hlutaðeigandi yfirvöldum í öðruhvoru landinu samkvæmt þar gildandi löggjöf, og sem heimila að nota fána hlutaðeigandi lands.

2. Með sérstökum samningum má ákveða, að hve miklu leyti mælingabréf og önnur mælingaskjöl svo og skírteini um að skipið sé sjófært, sem gefin eru út af hlutaðeigandi yfirvöldum í öðru landinu, skulu tekin gild í hinu.

6. gr.

1. Íslenzk skip og farmar þeirra skulu í Finnlandi, og finnsk skip og farmar þeirra skulu á Íslandi njóta sömu meðferðar, sem veitt eru skipum og farmi þeirra þjóða, er beztu kjörum sæta, sérstaklega um hverskonar gjöld og réttindi skipa og ívilnanir viðvíkjandi fermingu og affermingu vara, svo og að

annat avseende vid införsel till det andra landet åtnjuta en minst lika gynnsam behandling, som skulle komma dem till del, därest de infördes direkte från ursprungslandet.

3. Varor, som från någotdera landet utföras till det andra, skola i avseende å utförseltullar och tullkoefficienter, ävensom i avseende å tilläggsavgifter eller andra avgifter av vad namn och slag de vara må, som vid utförsel av varor uppbäras, likaså åtnjuta samma behandling som varor, vilka utföras till mestgynnat land.

4. De både fördragsslutande parterna tillförsäkra varandra mestgynnad nations rätt jämväl i avseende å tullbehandling, tullformaliteter, tullrestitutioner och varors insättande och behandling å tullnederlag samt avgifterna härför.

5. Likaledes skall mestgynnad behandling tillämpas i fråga om inre avgifter.

Artikel V.

1. Fartygs nationalitet skal ömsesidigt erkännas i enlighet med de av fartyget medförda handlingar och bevis, som av vederbörande myndigheter i vartdera landet blivit i enlighet med därstädes gällande lagbestämmelser för sådant ändamål utfärdade och som berättiga fartyget att föra respektive lands flagga.

2. Genom särskilda konventioner kan träffas avtal om, i vad mån mätbrev och annan mätningshandling samt certifikat angående sjöduglighet, vilka utfärdas av vederbörande myndigheter i det ena landet, skola i det andra godkännas.

Artikel VI.

1. Finska fartyg och deras last skola i Island samt isländska fartyg och deras last skola i Finland åtnjuta mestgynnad nations fartyg och deras last tillförsäkrad behandling, synnerligast i fråga om avgifter av varje slag samt fartygs rätt och förmåner i avseende å inlastning eller utlossning av varor ävensom med hänsyn

því er viðkemur öllum formatriðum um siglingar, skip, farma og skipshafnir.

2. Án tillits til annara ákvæða þessarar greinar gilda í hvoru landinu um sig, um skyldu skipa frá hinu landinu til þess að taka hafnsögumann, þau ákvæði, sem gilda þar almennt í því efni um útlend skip.

7. gr.

1. Ef skip, sem á heima í öðruhvoru landinu, strandar eða því hlekkist á innan svæðis hins landsins, skulu yfirvöldin á staðnum, svo fljótt sem unnt er tilkynna það næsta verzlunarfulltrúa hins fyrnefnda ríkis, og skulu yfirvöldin veita honum aðstoð í viðleitni hans að gæta allra hagsmuna við björgun skips og farms.

2. Engan toll skal greiða af vörum þeim, sem bjargað er, nema svo sé, að vörurnar verði teknar til notkunar í landinu.

8. gr.

Ákvæði samnings þessa heimila hvorugum aðila að reka strandferðir (cabotage) við strendur hins landsins, eða gera kröfu til þeirra hlunninda, sem veitt eru eða veitt kunna að verða fiskiveiðum landsins sjálfs. Til strandferða teljast þó eigi siglingar á Petsamo.

9. gr.

Samkvæmt þessum samningi á Ísland ekki tilkall til að verða aðnjótandi:

1. ívilnana þeirra, sem Finnland hefir veitt, eða síðar kann að veita löndum þeim, er að því liggja, til að greiða fyrir umferðum á svæðinu beggja megin landamæra, þó ekki á breiðara svæði en 15 kílómetrum hvoru megin,

2. ívilnana þeirra, sem Finnland hefir veitt eða síðar kann að veita Eistlandi,

3. ívilnana þeirra um skyldur til þess að taka hafnsögumann, sem Finnland hefir veitt Svíþjóð og sem ræðir um í

till alla formaliteter rörande sjöfart, fartyg, last och besättning.

2. Oberoende av andra i denna artikel ingående bestämmelser är likväl angånde skyldigheten för fartyg, tillhörande den andra fördragsslutande parten, att anlita lots i vartdera landet gällande, vad i allmänhet där i detta avseende stadgats angående utländska fartyg.

Artikel VII.

1. Har ett fartyg, hemmahörande i ettdera landet, strandat eller lidit skeppsbrott inom det andra landets område skall närmaste konsulära representant för förstnämnda land snarast möjligt underrättas därom av de lokala myndigheterna, som härvid skola vara honom behjälpliga i hans strävan att tillvarataga vederbörandes intressen vid bärgning av fartyg och last.

2. Tull för bärgade varor skall icke uppbäras, såframt icke varorna övergå till förbrukning inom landet.

Artikel VIII.

I detta fördrag ingående bestämmelser skola icke berättiga någondera fördraggsslutande parten att driva kustfart (cabotage) vid det andra landets kuster eller att göra anspråk på de förmåner, som beviljats eller framdeles kunna komma att beviljas det egna landets fiskerinäring. Till kustfart räknas icke trafiken på Petsamo.

Artikel IX.

På grund av detta fördrag kan Island icke påyrka at komma i åtnjutande av

1:o de fördelar, vilka Finland beviljat eller kan komma att bevilja angränsande stater till underlättande av lokaltrafiken på både sidorna om gränsen, dock icke utöver 15 kilometers bredd på vardera sidan;

2:o de förmåner, vilka Finland beviljat eller framdeles kan komma att bevilja Estland;

3:o de förmåner, beträffande skyldigheten att anlita lots, vilka Finland medgivit Sverige och vilka omnämnas i

samningi dagsettum 17. ágúst 1872 og tilskipun 21. maí 1920. Sama er og þótt svo skipist, að ívilnanir þær, er ræðir um í ofangreindum samningum, verði síðar látnar ná til sænskra skipa allt að 125 nettó smálestatali, eða

4. ívilnana þeirra, sem Finnland hefir veitt eða síðar kann að veita Rússlandi um fiskiveiðar og selaveiðar innan finnskrar landhelgi í Norður-Íshafinu.

Þó tryggir Finnland Íslandi í öllum ofangreindum atriðum að minnsta kosti jafn hagkvæm kjör, sem það veitir eða síðar kann að veita hverju landi sem er, öðru en því landi eða þeim löndum, sem ofangreindar tilslakanir í samræmi við framanskráð hafa verið veittar eða framvegis kunna að verða veittar.

10. gr.

Með ákvæðum samnings þessa hefir Finnland ekki heitið Íslandi þeim sérstöku ívilnunum, sem ræðir um í 2. og 6. gr. í verzlunarsamningnum sem gerður var 13. júlí 1921 milli Finnlands og Frakklands, þó þannig að þessi fyrirvari nær ekki til þess atriðis, er ræðir um í 4. gr. 2. lið þessa samnings og heldur ekki til þeirra vara, er nefndar eru í hjálagðri skrá, sem eru frá Íslandi og fluttar eru þaðan til Finnlands, því um þessar vörur skal Ísland, á meðan samningurinn við Frakkland er í gildi, njóta sömu hlunninda sem veitt eru síðastnefndu landi. Um aðrar vörur, sem rætt eru um í 2. gr. nefnds samnings, en ekki eru taldar í ofangreindri skrá, á Ísland að njóta sömu kjara sem sú þjóð, er beztu kjörum sætir, svo framarlega sem hlunnindi þau, sem Frakklandi eru veitt viðvíkjandi þessum vörum, verða veitt fleirum en einu landi öðru.

11. gr.

Samning þennan skal fullgilda og skal skiptast á fullgildingunum, svo fljótt sem unnt er í Helsingfors. Samningurinn gildir frá þeim degi, að skipzt hefir verið á fullgildingum og skal hann vera í gildi í eitt ár frá því að honum hefir verið sagt upp af öðrumhvorum samningsaðila.

deklarationen den 17 augusti 1872 och förordningen den 21 maj 1920, jämväl för det fall att i förenämnda deklaration medgivna förmåner framdeles skulle utvidgas att gälla svenska fartyg av ända till 125 netto registertons dräktighed; eller

4:o de förmåner, vilka Finland beviljat eller framdeles kan komma att bevilja Ryssland med avseende å fiske och sälfångst i sina territorialvatten i Norra Ishavet.

Likväl tillförsäkrar Finland i alla ovannämnda avseenden Island en minst lika gynnsam behandling, som den, vilken iakttages i förhållande till vilken som helst annan makt, än den eller dem, åt vilka ovannämnda förmåner enligt förestående hänvisningar givits.

Artikel X.

Genom bestämmelserna i detta fördrag har Finland icke medgivit Island de speciella förmåner, vilka omnämnas i art. 2 och 6 av den mellan Finland och Frankrike den 13 juli 1921 ingångna handelskonventionen, dock sålunda, att detta förbehåll icke gäller det i art. IV mom. 2 av detta fördrag nämnda fall, ej heller de i bilagda förteckning nämda varor, som härröra från och införas från Island till Finland, i avseende å vilka Island skall, så länge konventionen med Frankrike består, komma i åtnjutande av samma fördelar, som beviljats sistsagda land. Försåvitt angår andra varor, som avses i art. 2 av ifrågavarande konvention, än de i förenämnda förteckning upptagna, skall Island åtnjuta mestgynnad nations behandling, såframt de åt Frankrike för sådana varor medgivna förmånerna givas åt mera än ett annat land.

Artikel XI.

Detta fördrag skall ratificeras och ratifikationsurkunderna så snart som möjligt utväxlas i Helsingfors. Det träder i kraft från dagen för ratifikationsurkundernas utväxlande och skall därefter gälla intill dess ett år förflutit sedan detsamma blivit av någondera parten uppsagt.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmenn beggja aðila undirritað samning þennan og sett við innsigli sín.

Gert í tveim eintökum í Helsingfors, hinn 21. desember 1923.

Till bekräftelse härav hava de båda parternas fullmäktige undertecknat detta fördrag och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors, i två exemplar, den 21 december 1923.

F. Lerche. Hj. J. Procopé. Eemil Hynninen.

Skrá

yfir vörur þær, sem Ísland á einnig að verða aðnjótandi hinna sömu tollívilnana sem þeirra, er Finnland hefir veitt Frakklandi samkvæmt 2. grein verzlunarsamnings þess, sem gerður var milli Finnlands og Frakklands 13. júlí 1921, á meðan samningur sá er í gildi.

Nr. í finnsku tollhæðarskránni	Vöruskrá
	Niðursoðnar vörur í loftþéttum umbúðum.
142	Ansjósur, sardínur og aðrar tegundir fiskjar.
151	Niðursoðnar vörur, aðrar tegundir.

Förteckning

över

de varor, med avseende å vilka tullförmåner, som Finland beviljat Frankrike i enlighet med art. 2 av den mellan Finland och Frankrike den 13 juli 1921 slutna handelskonventionen, jämväl skola tillkomma Island, så länge sagda konvention är i kraft.

N:o i finska tariffen	Förteckning över produkterna
	Konserver i hermetiskt tillslutna förpackningar:
142	Anjovis, sardiner och fisk, andra slag,
151	Konserver, andra slag.

Viðbótarbókun.

Um leið og framanritaður verzlunar- og siglingasamningur milli Íslands og Finnlands var í dag undirskrifaður, hafa umboðsmenn beggja aðila, samkvæmt þar til gefnu umboði, orðið ásáttir um það, er hér fer á eftir:

Sérhver aðili hefir, án tillits til ákvæða í 3. gr. samnings þessa, heimild til, á grundvelli almennra ráðstafana að banna innflutning frá landi hins aðila, eða frá sérhverju þriðja landi, á slíkum frævörum, sem full ástæða er til að óttast að ekki séu hentugar landinu, sem þær eiga að flytjast inn í, þó með því skilyrði, að þær frumreglur, sem beitt er gagnvart frævörum annars aðila, séu þær hagkvæmustu, sem beitt er gegn þesskonar vörum frá sérhverju öðru landi.

Þessu til staðfestu hafa umboðshafar gert þessa bókun, sem á að hafa sama

Tilläggsprotokoll.

Vid undertecknandet denna dag av handels- och sjöfartsfördraget mellan Finland och Island hava de både parternas fullmäktige, därtill vederbörligen bemyndigade, enats om följande ytterligare överenskommelse:

Oberoende av art. III i detta fördrag äger vardera parten på grund av allmänna bestämmelser förbjuda införsel från den andra partens område, liksom från varje annat land, av sådana frövaror, om vilka med fog kan befaras, att desamma ej gå väl i importlandet, under förutsättning att de grundsatser, vilka i förhållande till den andra partens frövaror tillämpas, äro de gynsammasta, vilka med avseende å sådana varor från vilket som helst tredje land iakttagas.

Till bekräftelse härav hava de befullmäktigade ombuden upprättat detta pro-

gildi og áhrif eins og ákvæði hennar væru tekin upp í sjálfan samninginn.

Gerð í tveim eintökum í Helsingfors, hinn 21. desember 1923.

tokoll, som skall hava samma kraft och verkan, som om dess bestämmelser vore införda i själva fördraget.

Som skedde i Helsingfors i två exemplar, den 21 december 1923.

F. Lerche. Hj. J. Procopé. Eemil Hynninen.

Lokabókun.

Um leið og framanritaður verzlunar- og siglingasamningur milli Íslands og Finnlands var í dag undirskrifaður, hafa umboðsmenn beggja aðila, samkvæmt þar til gefnu umboði, orðið ásáttir um það, er hér fer á eftir:

Vegna samningsástands þess, sem er milli Íslands og Danmerkur samkvæmt ákvæðum Íslensk-danskra sambandslaga frá 30. nóvember 1918, leiðir það af sjálfu sér, að frá Finnlands hálfu er ekki unnt vegna ákvæða samnings þessa að gera kröfur til þeirra sérstöku sérréttinda, sem Ísland hefir veitt Danmörku eða kann að veita síðar.

Til staðfestu þessu hafa umboðshafar undirritað þessa bókun og sett undir hana innsigli sín.

Gert í tveim eintökum í Helsingfors, hinn 21. desember 1923.

Slutprotokoll.

Vid undertecknandet denna dag av handels- och sjöfartsfördraget mellan Finland och Island hava de båda parternas fullmäktige, därtill behörigen bemyndigade, enats om följande:

Med avseende å det mellan Island och Danmark i överensstämmelse med innehållet av den isländsk-danska förbundslagen den 30 november 1918 rådande förhållandet, är utan vidare givet, att Finland icke på grund av i ovannämnda traktat ingående bestämmelser skall kunne fordra de särskilda förmåner, som Island medgivit eller framdeles kan komma att medgiva Danmark.

Till bekräftelse härav hava de befullmäktigade ombuden undertecknat detta protokoll, och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors, i två exemplar, den 21 december 1923.

F. Lerche. Hj. J. Procopé. Eemil Hynninen.

Skipzt var á staðfestingarskjölum vegna samnings þessa í Helsingfors, hinn 4. júlí 1924. Hann var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 70, dags. 4. nóvember 1929.

Nr. 208. *Þingvöllum, 27. júní 1930.*

Samningur um lausn deilumála með friðsamlegum hætti.

Konvention angående fredligt avgörande av tvister.

1. grein.

Réttardeilum, sem kunna að rísa milli Íslands og Finnlands, sem hægt er að heimfæra undir einhverja þá tegund, sem nefndar eru í 36. grein 2. málsgrein í reglugjörð fasta alþjóðadómstólsins, skal svo framarlega sem ekki hefir tekizt að jafna deilurnar milli stjórnarfulltrúa ríkjanna, vísað til úrlausnar fyrnefnds dómstóls í samræmi við ákvæði reglugjörðarinnar.

Deilur, sem eru þess efnis, að um þær gilda sérstök ákvæði milli þessara tveggja landa um dómseða gjörðardómsmeðferð, skulu sæta þeirri meðferð, sem þau hin sömu ákvæði mæla fyrir um.

Ágreiningar um skilning á samningi þessum skulu úrskurðaðir af fasta alþjóðadómstólnum.

1 artikla.

Suomen ja Islannin välillä syntyvät oikeudellista laatua olevat riita-asiat, jotka ovat luettavat johonkin Pysyväisen kansainvälisen tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan 2 momentissa mainittuun luokkaan, ovat, mikäli niitä ei ole voitu ratkaista diplomaattista tietä, saatettavat sanotun tuomioistuimen ratkaistaviksi mainitun perussäännön määräysten mukaisesti.

Riitaisuudet, joihin nähden sopimuspuolten kesken on olemassa erikoisia tuomioistuin- tai välitystuomiomenettelyä koskevia sopimuksia, ovat käsiteltävät näiden sopimusten määräysten mukaisesti.

Tämän sopimuksen tulkintaa koskevat erimielisyydet ovat Pysyväisen kansainvälisen tuomioistuimen ratkaistavat.

Artikel 1.

Uppstär mellan Finland och Island rättstvist, som är hänförlig till någon av de i art. 36, mom. 2 av stadgan för den fasta mellanfolkliga domstolen angivna kategorier och som icke kunnat lösas på diplomatisk väg, skall den hänskjutas till avgörande inför nämnda domstol i enlighet med bestämmelserna i sagda stadga

Tvister, i fråga om vilka särskilda avtal om doms- eller skiljedomsförfarande gälla mellan de fördragsslutande parterna, skola behandlas enligt bestämmelserna i dessa avtal

Meningsskiljaktighet rörande tolkningen av förevarande konvention skall avgöras av den fasta mellanfolkliga domstolen.

2. grein.

Samningsaðilarnir skuldbinda sig til að bera undir gjörðardóm samkvæmt eftirfarandi ákvæðum allar aðrar deilur en þær, sem nefndar eru í 1. grein. Áður en gjörðardómsmeðferð hefst, munu aðilarnir leitast við að vísa málinu til rannsóknar og sáttameðferðar fyrir sérstakri

2 artikla.

Sopimuspuolet sitoutuvat välitystuomiomenettelyllä ratkaistaviksi edempänä olevien määräysten mukaisesti saattamaan kaikki muut kuin 1 artiklassa mainitut riitaisuudet. Ennenkuin joku asia lykyätään välitystuomiomenettelyyn, tulee sopimuspuolten koet-

Artikel 2.

De fördragsslutande parterna förplikta sig att till skiljedomsförfarande jämlikt nedanstående bestämmelser hänskjuta alla andra än de i art. 1 omnämda tvister. Innan en tvist göres till föremål för skiljedomsförfarande, skola parterna söka enas om dess hänskjutande till

þartil útnefndri sáttanefnd.

Nú líða 6 mánuðir frá því er annar aðilinn stakk upp á rannsóknar- og sáttameðferð, og ekki hefir náðzt samkomulag um að vísa deilunni til slíkrar meðferðar og um útnefning sáttanefndar, þá getur hvor aðilinn um sig farið fram á að láta gjörðardóm skera úr deilunni.

Aðilarnir eru ásáttir um, að deilur þær, sem þessi grein fjallar um, skulu leystar á grundvelli réttlætis og sanngirni.

3. grein.

Sé ekki öðruvísi ákveðið með samningi, skal gjörðardómur sá, er fer með deilumál samkvæmt 2. grein þessa samnings, útnefndur í samræmi við ákvæði IV. þáttar II kapítula Haagsamþykktarinnar frá 18. október 1907 um jöfnun deilumála milli ríkja með friðsamlegum hætti.

4. grein.

Að svo miklu leyti sem aðilarnir taka ekki aðra ákvörðun um gjörðardómsmeðferð, skulu ákvæðin í IV. þætti III. kapítula Haagsamþykktarinnar frá 18. október 1907 um jöfnun deilumála milli ríkja

taa saada asia erikoisesti sitä varten asetetun sovittelulautakunnan tutkittavaksi ja soviteltavaksi.

Ellei kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toinen sopimuspuolista on ehdottanut tutkinta- ja sovintomenettelyä, ole päästy yksimielisyyteen riitaasian alistamisesta sellaiseen menettelyyn tai sovittelulautakunnan kokoonpanosta, on riita-asia jommankumman sopimuspuolen vaatimuksesta alistettava välitystuomiomenettelyyn.

Sopimuspuolet ovat yhtä mieltä siitä, että riitaisuudet, joita tarkoitetaan tässä artiklassa, ovat ratkaistavat oikeuden ja kohtuuden periaatteiden mukaisesti.

3 artikla.

Elleivät riitapuolet toisin sovi, on välitystuomioistuin, joka käsittelee riitaisuutta tämän sopimuksen 2 artiklan mukaisesti, asetettava kansainvälisten riitaisuuksien sovinnollisesta ratkaisemisesta Haagissa 18 päivänä lokakuuta 1907 tehdyn sopimuksen IV osaston II luvussa olevien määräysten mukaisesti.

4 artikla.

Mikäli riitapuolet eivät välitystuomiomenettelystä toisin sovi, on kansainvälisten riitaisuuksien sovinnollisesta ratkaisemisesta Haagissa 18 päivänä lokakuuta 1907 tehdyn sopimuksen IV osaston III

undersöknings- och förlikningsförfarande inför en i sådeant syfte särskilt tilsatt förlikningsnämnd.

Därest icke inom sex månader efter det en av parterna föreslagit undersöknings- och förliknings förfarande enighet uppnåtts om tvistens hänskjutande till sådant förfarande och om förliknings nämndens sammansättning, skall tvisten på endera partens yrkande hänskjutas till skiljedom.

Parterna äro ense om att de tvister, som avses i förevarande artikel, skola avgöras efter grundsatserna för rätt och billighet.

Artikel 3.

Därest parterna ej annorlunda överenskomma, skall skiljedomstol för behandling av tvist jämlikt art. 2 i denna konvention tillsättas i enlighet med bestämmelserna i Haagkonventionen den 18 oktober 1907 för avgörandet på fredlig väg av internationella tvister, avdelning IV, kap. II.

Artikel 4.

I den mån parterna i fråga om skiljedomsförfarandet ej annorlunda överenskomma, skola bestämmelserna i Haag-konventionen den 18 oktober 1907 för avgörandet på fredlig väg av internation-

með friðsamlegum hætti koma til framkvæmda.

Verði slíkt gjörðardómssamkomulag, sem um ræðir í nefndri Haagsamþykkt, ekki undirritað áður en 6 mánuðir eru liðnir frá því annar aðilinn bar upp við hinn tilmæli um að deiluatriðinu skyldi vísa til gjörðardóms, skal gjörðardómssamkomulagið, samkvæmt ósk annars aðilans, gert á þann hátt, er mælt er fyrir um í 53. og 54. grein nefndrar Haagsamþykktar.

Í þeim tilfellum, að í samningi þessum er vísað til ákvæða Haagsamþykktarinnar, skal ákvæða þessara gætt milli aðilanna, án tillits til þess, hvort samþykkt þessi er gildandi fyrir aðilana.

5. grein.

Að ósk annars aðilans skal gjörðardómurinn mæla fyrir um þær bráðabirgðaráðstafanir, sem ber að gera til þess að vernda réttarstöðu þessa sama aðila, svo framarlega sem hægt er að gera þessar ráðstafanir með framkvæmdarathöfnum.

6. grein.

Sé ástæða til þess talin skal í dómsorði tekið fram, hvernig dómnum skuli fullnægt, einkanlega að því er snertir þá fresti, sem gæta ber.

luvussa olevia määräyksiä noudatettava.

Ellei sellaista erityistä välikirjaa, jota sanottu Haagin sopimus tarkoittaa, allekirjoiteta kuuden kuukauden kuluessa siitä kun toinen riitapuoli on toiselle esittänyt vaatimuksen, että riita-asia on saatettava välitystuomiolla ratkaistavaksi, on välikirja jommankumman riitapuolen vaatimuksesta vahvistettava mainitun Haagin sopimuksen 53 ja 54 artiklan määräämällä tavalla .

Niissä tapauksissa, jolloin tämä sopimus viittaa Haagin sopimuksen määräyksiin, on näitä määräyksiä sovellettava riitapuolten kesken, olipa viimeksi mainittu sopimus heihin nähden voimassa tai ei.

5 artikla.

Välitystuomioistuin osoittakoon jommankumman riitapuolen vaatimuksesta ne ennakkotoimenpiteet, joihin on ryhdyttävä tämän riitapuolen oikeuksien turvaamiseksi, mikäli nämä toimenpiteet voidaan saada aikaan hallinnollista tietä.

6 artikla.

Kun aihetta siihen on, tulee välitystuomioissa olla osoitettuna tapa, miten se on täytäntöönpantava, eritoten niiden määräaikanin puolesta, jotka silloin on otettava varteen.

ella tvister, avdelning IV, kap. III, därvid lända till efterrättelse.

Därest sådant skiljeavtal, som avses i sagda Haag-konvention, ej undertecknats inom sex månader efter det ena parten till den andre framfört yrkande om tvists hänskjutande till skiljedom, skall skiljeavtal på yrkande av endera parten fastställas i den ordning, som föreskrives i artiklarna 53 och 54 i nämnda Haag-konvention

I de fall, då förevarande konvention hänvisar till bestämmelserna i Haagkonventionen, skola dessa bestämmelser tillämpas parterna emellan oavsett om sistnämnda konvention är för dem gällande.

Artikel 5.

Skiljedomstolen äger på endera partens yrkande angiva de provisoriska åtgärder, som böra vidtagas för skyddande av denna parts rätt, för så vitt dessa åtgärder kunna vidtagas på administrativ väg.

Artikel 6.

Skiljedomen skall, när anledning därtill förefinnes, innehålla anvisning rörande sättet för dess verkställande, särskilt rörande de tidsfrister, som därvid skola iakttagas

7. grein.

Að því er snertir málefni, sem samkvæmt löggjöf þess lands, sem krafan er á hendur gerð, eiga að sæta úrlausn dómstóls, hér með einnig talinn umboðsstjórnardómur, getur hlutaðeigandi aðili ekki krafizt, að aðferð sú, sem nefnd er í 1. eða 2. grein, verði viðhöfð, áður en endanleg dómsniðurstaða er fengin. Í slíku tilfelli skal málinu vísað til dóms eða gjörðardóms í síðasta lagi ári eftir að málinu hafði verið ráðið þannig til lykta.

7 artikla.

Niissä kysymyksissä, mitkä sen maan lakien mukaan, johon vaatimus kohdistuu, ovat ratkaistavat tuomioistuimessa, jolla tässä tarkoitetaan hallinto-ooikeudellistakin tuomioistuinta, ei asianomainen riitapuoli voi vaatia riitakysymykseen sovellettavaksi 1 tai 2 artiklassa mainittua menettelyä, ennenkuin asiaa tuomioistuimessa käsiteltäessä on annettu lopullinen päätös. Siinä tapauksessa on riita-asia saatettava tuomioistuimen tai välitystuomioistuimen ratkaistavaksi viimeistään vuoden kuluessa tästä päätöksestä.

Artikel 7.

Beträffande frågor, som enligt lagstiftningen i det land, mot vilket yrkande framställes, skola avgöras av domstol, varmed här avses jämväl förvaltningsdomstol, kan vederbörande part icke påfordra, att det i artiklarna 1 eller 2 avsedda förfarande kommer till användning förrän genom sakens behandling vid domstol slutligt utslag avkunnats. I sådant fall skall tvistens hänskjutande till dom eller skiljedom ske senast ett år efter sådant utslag.

8. grein.

Ef að því er lýst yfir í uppkveðnum dómi eða gjörðardómi, að ákvörðun eða framkvæmd dóms eða annars yfirvalds annarshvors ríkisins fari að einhverju leyti eða öllu í bága við alþjóðarétt, og ef að stjórnlög þessa ríkis leyfa ekki að afmá að öllu eða einhverju leyti afleiðingarnar af slíkri ákvörðun eða framkvæmd, þá eru aðilarnir ásáttir um, að í dómnum eða gjörðinni megi dæma þeim aðilanum, er misrétti hefir verið beitur, hæfilegar bætur á annan hátt.

8 artikla.

Jos tuomiossa tai välitystuomiossa on todettu, että toisessa valtiossa olevan tuomioistuimen tai muun viranomaisen päätös tahi toimenpide on kokonaan tai osittain ristiriidassa kansainvälisen oikeuden kanssa, ja jos tämän valtion valtiosäännön mukaan päätöksen tai toimenpiteen seuraamuksia ei voida kokonaan tai osittain poistaa, ovat sopimuspuolet yhtä mieltä siitä, että riitapuolelle, jonka etua on loukattu, määrättäköön tuomiossa tai välitystuomiossa sopiva, muulla tavalla annettava hyvitys.

Artikel 8.

Har i dom eller skiljedom förklarats, att ett beslut eller en åtgärd av domstol eller annan myndighet i ena staten helt eller delvis står i strid med folkrätten, och kunna enligt denna stats författning följderna av beslutet eller åtgärden icke helt eller delvis undanröjas, så äro parterna ense om att den förfördelade parten i domen eller skiljedomsutslaget må tillerkännas lämplig gottgörelse på annat sätt.

9. grein.

Meðan að stendur á dóms- eða gjörðardóms-

9 artikla.

Sopimuspuolet sitoutuvat tuomioistuin- tai väli-

Artikel 9.

De fördragsslutande parterna förbinda sig att

meðferð skuldbinda samningsaðilarnir sig til þess að leiða hjá sér, svo sem frekast er unnt, hverskonar ráðstöfun sem getur orðið til tálmunar fullnægju dómsins eða gjörðarinnar.

Aðilarnir skulu, að viðlögðum drengskap, hlýta dómsins eða gjörðarinnar. niðurstöðunni.

10. grein.

Deilur, sem kynnu að rísa milli aðilanna, snertandi skilning eða framkvæmd dómsins eða gjörðarinnar, skulu, sé ekki öðruvísi ákveðið, útkljáðar af þeim rétti, sem kvað upp dóminn eða gjörðina.

11. grein.

Samning þennan skal fullgilda, af hans hátign konungi Íslands og Danmerkur, að áskildu samþykki Alþingis Íslendinga og af forseta lýðveldisins Finnland. Fullgildingarskjölin skulu afhent í Helsingfors.

12. grein.

Samningur þessi gengur í gildi þann dag er fullgildingarskjölin eru afhent. Samningurinn gildir í 20 ár frá gildistöku. Ef honum verður ekki sagt upp minnst tveimur árum fyrir lok þessa tímabils, gildir hann í önnur 20 ár, og skal framvegis álítast gildandi fyrir 20 ára tímabil, svo framarlega sem honum verður ekki sagt upp

tystuomiomenettelyn kestäessä niin paljon kuin suinkin välttämään kaikkia toiomenpiteitä, jotka voivat haitallisesti vaikuttaa tuomion tai välitystuomion täytäntöönpanoon.

Riitapuolten tulee tunnollisesti ja kunniansa nimessä noudattaa tuomiota tai välitystuomiota.

10 artikla.

Riitakysymykset, joita saataa syntyä riitapuolten kesken tuomion tai välitystuomion tulkinnasta tai toimeenpanosta, ovat, ellei toisin ole määrätty, saatettavat sen tuomioistuimen ratkaistaviksi, joka on tuomion tai välitystuomion julistanut.

11 artikla.

Tämä sopimus on Suomen puolesta Suomen Tasavallan Presidentin ja Islannin puolesta Islannin altingin suostumuksen edellytyksin Hänen Majesteettinsa Islannin ja Tanskan Kuninkaan ratifioitava. Ratifioimiskirjat ovat vaihdettavat Helsingissä.

12 artikla.

Tämä sopimus tulee voimaan ratifioimiskirjain vaihtopäivänä. Se on voimassa 20 vuotta voimaantulosta lukien. Ellei sitä viimeistään kahta vuotta ennen mainitun ajanjakson loppua ole sanottu irti, on se oleva voimassa edelleen 20 vuotta, ja sen voimassaoloaika on katsottava yhä edelleen pidennetyksi aina 20 vuoden ajak-

under pågående doms- eller skiljedomsförfarande i möjligasta mån undvika varje åtgärd, som kan motverka domens eller skiljedomens verkställande.

Parterna skola efter tro och heder ställa sig domen eller skiljedomen till efterrättelse.

Artikel 10.

Tvister, som må uppstå mellan parterna angående tolkningen eller utförandet av dom eller skiljedom, skola, därest ej annorlunda bestämts, underkastas avgörande av den domstol, som avkunnat domen eller skiljedomen.

Artikel 11.

Denne konvention skall ratificeras, för Finlands del av Republiken Finlands President, och för Islands del av Hans Majestät Konungen av Island och Danmark under förutsättning av isländska altingets bifall. Ratifikationerna skola utväxlas i Helsingfors.

Artikel 12.

Denna konvention träder i kraft å dagen för ratifikationernas utväxlande. Den gäller för en tid av tjugo år räknat från ikraftträdandet. Därest den ej senast två år före utgången av nämnda tidrymd blivit uppsagd, skall den gälla för ytterligare tjugo år, och skall den allt framgent anses förlängd för tidrymder av

minst 2 árum fyrir lok líðandi 20 ára tímabils.

Deilur, sem við lok gildistíma samningsins sæta dóms- eða gjörðardómsmeðferð samkvæmt þessum samningi, skulu útkljáðar á þann hátt, er hann mælir fyrir um.

si, ellei sitä vähintään kahta vuotta ennen lähinnä edellisen kaksikymmenvuotiskauden umpeen kulumista ole sanottu irti.

Riita-asia, joka tämän sopimuksen voimassaoloajan umpeen mennessä on sen perusteella tuomioistuimessa tai välitystuomioistuimessa vireillä, on käsiteltävä loppuun tämän sopimuksen mukaisesti.

tjugo år, om den icke minst två år före utgången av närmast föregående tjugoårsperiod blivit uppsagd.

Tvist, som vid utlöpandet av konventionens giltighetstid är föremål för doms- eller skiljedomsförfarande på grund av denna konvention, skall slutbehandlas i enlighet med konventionens bestämmelser.

Gert í tveim eintökum á Þingvöllum.

27. júní 1930.

Tryggvi Þórhallsson.

Laadittu kahten kappaleena Tingvellirillä.

Kesäkuun 27 päivänä 1930.

Väinö Hakkila.

Som skedde i två exemplar på Thingvellir.

27. Juni 1930.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Helsingfors, hinn 5. febrúar 1932 og gekk hann í gildi þann dag, skv. 12. grein hans.
Samningurinn var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 5, dags. 10. marz 1932.

Nr. 209. *Helsingfors, 10. marz 1960.*

Loftferðasamningur.

Luftfartsöverenskommelse.

1. gr.

Samningsaðilar veita hvor öðrum þau réttindi að annast þær flugferðir, sem um er rætt í viðbæti þessa samnings. Flugferðir má hefja þegar í stað eða síðar, samkvæmt ákvörðun þess samningsaðila, sem réttindin hefur hlotið.

2. gr.

a) Nú hefur annar samningsaðilinn veitt hinum réttindi til að annast flugferðir, og má þá síðarnefndi aðilinn hefja reksturinn jafnskjótt og hann hefur tilnefnt flugfélag, eða flugfélög, sem taki að sér reksturinn, og sá samningsaðilinn, sem réttindin hefur veitt, hefur gefið út nauðsynleg leyfi vegna rekstursins til handa hinu tilnefnda flugfélagi eða -félögum. Að tilskildum ákvæðum 7. gr. hér á eftir er aðila skylt að veita slíkt leyfi þegar í stað.

b) Sá samningsaðili, sem veitir framangreind réttindi, getur krafizt þess af hinu tilnefnda flugfélagi eða flugfélögum, að áður en réttindi eru veitt til að hefja flugferðir, sé sannað, að það eða þau uppfylli öll skilyrði í lögum þeim og ákvæðum, sem í gildi eru á yfirráðasvæði hans.

3. gr.

Flugmálayfirvöld samningsaðilanna skulu að jafnaði bera saman ráð sín og hafa með sér samvinnu, þegar um er að ræða að hafa í heiðri þær grundvallarreglur og annast framkvæmd þeirra ákvæða, sem fram eru tekin í þessum samningi og viðbæti hans.

4. gr.

a) Samningsaðilar eru ásáttir um, að gjöld fyrir afnot flughafna þeirra og annarra hjálpartækja, sem hvor samningsaðili kann að leggja á flugfélög hins, skuli ekki vera hærri en gjöld innlendra loftfara, sem fást við sams konar flutning milli landa, fyrir afnot slíkra flughafna og hjálpartækja.

b) Eldsneyti, smurningsolíur og varahlutir, sem flutt er til landssvæðis annars samningsaðila af flugfélagi, tilnefndu af hinum aðilanum, eða fyrir reikning slíks flugfélags eða flutt um borð þar, og ætlað er eingöngu loftförum þess félags, skal njóta sömu kjara um tollaálögur, skoðunargjöld eða önnur innanlandsgjöld og gilda um innlend flugfélög eða flugfélög þeirra ríkja, sem beztu kjara njóta.

c) Eldsneyti, smurningsolíur og varahlutir, venjulegur útbúnaður og vistir, sem eru um borð í loftförum, öðrum en hernaðarloftförum, og eru eign þeirra flugfélaga annars samningsaðilans, sem hafa leyfi til að starfrækja flugferðir samkvæmt ákvæðum samnings þessa, skulu undanþegin tollaálögum, skoðunargjöldum og öðrum slíkum gjöldum við komu til eða burtför frá landsvæði hins samningsaðilans, jafnvel þótt loftförin noti slíkar birgðir á flugi innan þess landsvæðis.

5. gr.

Lofthæfnisskírteini, hæfnisskírteini áhafna og leyfisbréf, sem gefin eru út eða staðfest af öðrum samningsaðilanum, skulu viðurkennd af hinum aðilanum, og að því er við kemur starfrækslu þeirra flugferða, sem í samningnum greinir. Hvor aðili áskilur sér þó rétt til að synja um viðurkenningu, að því er snertir flug yfir landsvæði hans, á hæfnisskírteinum og leyfisbréfum, sem út eru gefin af öðru ríki handa hans eigin ríkisborgurum.

6. gr.

a) Lög um ákvæði annars samningsaðilans um komu loftfara í millilandaflugi til eða brottför frá landsvæði hans, svo og um starfrækslu og stjórn slíkra loftfara, meðan þau eru innan landsvæðis hans, skulu gilda um loftför flugfélags eða félaga hins aðilans.

b) Farþegar, áhöfn og sendandi varnings, sem fluttur er loftleiðis, skulu, annað hvort sjálfir, eða með aðstoð þriðja aðila, sem kemur fram á þeirra vegum og fyrir þeirra reikning, fylgja þeim lögum og ákvæðum, sem gilda á landsvæði hvors samningsaðila, um komu, dvöl og brottför farþega, áhafnar eða farms, svo og ákvæðum um komu, brottför, innflytjendur, vegabréf, toll og sóttkví.

7. gr.

Hvor samningsaðili um sig áskilur sér rétt til að synja flugfélagi, sem hinn aðilinn hefur tilnefnt, um réttindi, eða afturkalla slík réttindi, þegar ekki er talið nægilega upplýst, að það séu ríkisborgarar hins aðilans, sem að verulegu leyti eigi og stjórni flugfélaginu, eða þegar flugfélag þetta lætur undir höfuð leggjast að fylgja lögum og ákvæðum þess lands, sem félagið rekur loftferðir um, sbr. 6. gr. hér að ofan, eða fullnægir ekki skuldbindingum þeim, sem samningur þessi og viðbætir hans leggja því á herðar.

8. gr.

Hvor samningsaðili um sig getur hvenær sem er farið þess á leit við hinn samningsaðilann, að hafnar verði viðræður um breytingar á þessum samningi eða viðbæti hans. Slíkar viðræður skulu hefjast áður en 60 dagar eru liðnir frá því að beiðnin kom fram. Breytingar taka gildi, er þær hafa verið staðfestar með diplómatískum erindum.

9. gr.

Sérhverjum ágreiningi milli samningsaðila varðandi skýringu eða framkvæmd á samningi þessum og viðbæti hans, sem ekki hefur tekist að jafn með viðræðum, skal vísað til gerðardóms, skipuðum þremur gerðardómsmönnum. Tilnefna samningsaðilar einn mann hvor í dóminn, og skulu þeir koma sér saman um oddamann, sem jafnframt skal vera formaður. Oddamaðurinn má ekki vera ríkisborgari í landi samningsaðila. Samningsaðilar skulu hafa tilnefnt gerðardómsmenn sína í síðasta lagi innan tveggja mánaða frá þeim degi, er annarhvor aðilinn hefur afhent hinum erindi eftir diplómatískum leiðum, þar sem krafizt er gerðardóms, og skulu þeir hafa náð samkomulagi um oddamann í síðasta lagi innan mánaðar, eftir að þeir voru tilnefndir.

Nú hefur annarhvor samningsaðila ekki tilnefnt sinn gerðardómsmann innan tveggja mánaða, eða ekki er unnt að ná samkomulagi um oddamann innan hins tiltekna tíma, og getur þá hvor samningsaðili sem er krafizt þess, að forseti Alþjóðadómstólsins tilnefni gerðardómsmann eða gerðardómsmenn. Samningsaðilar skuldbinda sig til að hlýða hverjum þeir úrskurði, sem gerðardómurinn kveður upp. Kostnaði við gerðardóminn skal skipt til helminga milli aðilanna.

10. gr.

Nú tekur alþjóðasamningur um loftferðir gildi hjá báðum samningsaðilum, og skulu þeir þá sín á milli samræma ákvæði þessa samnings og viðbætis hans ákvæðum slíks alþjóðasamnings.

11. gr.

Hvor aðili um sig getur tilkynnt hinum, að hann vilji segja upp samningi þessum. Sé slík tilkynning send, skal samningurinn falla úr gildi 12 mánuðum eftir að hinn aðilinn tók við henni, nema samkomulag hafi orðið um að afturkalla tilkynninguna, áður en fresturinn er liðinn.

12. gr.

Samning þennan og hvert það samkomulag, sem honum er tengt, skal skrásetja hjá alþjóðaflugmálastofnuninni (ICAO).

13. gr.

Samningur þesssi gengur í gildi þann dag, sem hann er undirritaður.

Gjört í Helsingfors hinn 10. marz 1960 í tveimur eintökum á sænsku.

Fyrir ríkisstjórn Íslands	Fyrir ríkisstjórn Finnlands
Magnús V. Magnsson.	Reino Palas.

VIÐBÆTIR

I.

Ríkisstjórn Finnlands heimilar ríkisstjórn Íslands að láta flugfélög, eitt eða fleiri, sem ríkisstjórn Íslands tilnefnir, starfrækja flugferðir milli Íslands og Finnlands og áfram, beina eða með viðkomu á stöðum þar í milli, í báðar áttir.

II.

Ríkisstjórn Íslands heimilar ríkisstjórn Finnlands að láta flugfélög, eitt eða fleiri, sem ríkisstjórn Finnlands tilnefnir, starfrækja flugferðir milli Finnlands og Ísland og áfram, beint eða með viðkomu á stöðum þar í milli, í báðar áttir.

III.

Flugfélög, sem hvor samningsaðili um sig hefur tilnefnt, skulu á landssvæði hins aðilans eiga rétt á að taka við og skila farþegum, vörum og pósti í millilandaflugi við komu til eða burtför frá landssvæði þess síðarnefnda og til og frá þriðja landi.

Samningur þessi var birtur sem fylgiskjal með auglýsingu utanríkisráðuneytisins, nr. 68, dags. 26. apríl 1961.

Samningurinn var gerður á sænsku en var birtur á íslenzku. Hann gekk í gildi við undirritun.

Nr. 210.

Með erindum sendiráða Íslands og Finnlands í Kaupmannahöfn, dags. 17. júlí 1950, náðist samkomulag um afnám vegabréfsáritana fyrir ríkisborgara Íslands, sem ferðast vilja til Finnlands og gagnkvæmt, enda sé ekki um lengri dvöl að ræða en þriggja mánaða ár hvert, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins, nr. 81, dags. 3. ágúst 1950.

FRAKKLAND

Nr. 211. *Kaupmannahöfn, 23. ágúst 1742.*

Samningur um verzlun, siglingar og búsetu.

Traité de commerce, de navigation et d'établissement.

Article 1

Il y aura désormais entre S. M. le Roi de Danemark et de Norvège, ses Héritiers et Successeurs, ses Royaumes, États, Pays et Sujets d'une part; et S. M. Très-Chrétienne, le Roi de France et de Navarre, ses Héritiers et Successeurs, ses Royaumes, États, Pays et Sujets de l'autre, une parfaite et perpétuelle amitié et une alliance inviolable sur terre et sur mer, au-dedans et au-dehors de l'Europe. Les deux Rois agiront sincèrement entre eux, et l'un ne fera rien au préjudice de l'autre, ni par lui-même ni par autrui, mais au contraire en procurera tant qu'il pourra, le bien et l'avantage.

Article 2

Les habitants et les sujets des deux Royaumes quels qu'ils soient, étrangers ou naturels, pourront aller librement de l'un en l'autre, et entrer dans les Royaumes, États, havres, ports et rivières les uns des autres situés en Europe y demeurer et y trafiquer par eux-mêmes ou par autrui, en payant les droits accoutumés et en se con-

formant dûment aux lois, ordonnances et coutumes du pays et des endroits où ils se trouvent, pourvu que ces lois, ordonnances et coutumes ne soient pas contraires à ce qui aura été convenu par le présent Traité.

Article 3

Les sujets et les navires des deux Couronnes entrant dans un port de l'une ou de l'autre, y seront bien reçus, et auront la liberté d'y exposer leurs marchandises en vente, sans que sous le prétexte de police ou autre, il soit imposé de prix limité à ces marchandises, d'en acheter d'autres et d'y trafiquer comme bon leur semblera, sauf les lois et les ordonnances de chaque lieu.

Articles 4—5

(Navires français et marchandises françaises passant par le Sund et le Belt).

Article 6

Les biens et les marchandises que l'on fera voir par de bons certificats appartenir aux sujets du Sérénissime Roi Très-Chrétien, ne seront tenus de payer dans les Royaumes et États du Sérénissime Roi de Danemark, soit en entrant ou en sortant, un plus grand droit que celui que les sujets du Roi de Danemark lui payent. Et réciproquement les biens et les marchandises qu'on justifiera par de bons certificats appartenir aux sujets du Sérénissime Roi de Danemark ne seront tenus de payer dans les Royaumes et États du Sérénissime Roi Très-Chrétien, soit à l'entrée ou à la sortie, un plus grand droit que celui que les sujets du Roi Très-Chrétien lui payent: jouiront aussi les dits sujets du Roi de Danemark de l'exemption du droit de fret de 50 sous par tonneau dans tous les cas, excepté (comme il a été réglé pour les Hollandais et les Villes Anséatiques) dans celui, où ils prendraient des marchandises dans un port de France, pour les transporter et décharger dans un autre port du même Royaume.

Article 7

Les sujets du Sérénissime Roi Très-Chrétien allant ou demeurant dans les Royaumes, États et Domaines du Roi de Danemark, et y faisant trafic, ne seront obligés de payer d'autre droit que celui que payent les sujets du Sérénissime Roi de Danemark, et pareillement les sujets du Sérénissime Roi de Danemark, allant ou demeurant en France et y trafiquant, ne payeront point d'autre droit que celui que payent les sujets du Roi Très-Chrétien.

Article 8

Les droits ne pourront être augmentés de part ni d'autre sous quelque prétexte que ce soit pendant le temps de la durée du présent Traité, qui sera de quinze années qui finiront le 23 jour d'août 1757, et un an avant l'expiration de ce terme les deux Rois conviendront de le proroger.

Articles 9—11

(Payement des droits du Sund).

Article 12

Les navires françois étant arrivés à Elseneur, ou dans les autres Ports du Roi de Danemark, leurs passeports seront incontinent expédiés, et les navires d'aucune autre nation, ni même des propres sujets du Sérénissime Roi de Danemark ne pourront leur être préférés; il en sera usé de même dans les Ports de France à l'égard des navires danois, dont l'expédition ne pourra être retardée ni moins prompte que celle des navires des sujets même de S. M. Très-Chrétienne.

Articles 13—14

(Payement des droits du Sund).

Article 15

(Navires français pénétrant dans l'Elbe).

Article 16

Les sujets des deux Couronnes trafiquant sur mer, et se trouvant près des côtes de l'un ou de l'autre Royaume, ne pourront être obligés d'entrer dans aucun port, qui ne serait point sur leur route, mais auront toujours la liberté de suivre leur chemin sans retardement et sans obstacle. Et au cas qu'ils entrent dans un port, et trouvent bon de s'y arrêter, ils ne pourront être contraints d'y décharger leurs marchandises, ni de les échanger ou de les vendre, mais auront pouvoir d'en disposer à leur volonté, et de faire au même lieu ce qu'ils jugeront avantageux pour le bien de leurs affaires.

Article 17

(Exportation des bois de Norvège et accès aux eaux norvégiennes).

Article 18

Pour accroître le commerce, chacun des deux Rois aidera les sujets de l'autre et les protégera en toutes les choses qui concerneront leur utilité, de sorte que le Sérénissime Roi de Danemark accordera aux habitants et sujets du Roi Très-Chrétien tout ce qui pourra faciliter leur commerce dans ses royaumes et domaines, et pareillement le Sérénissime Roi Très-Chrétien favorisera les habitants et sujets du Roi de Danemark en tout ce qui pourra augmenter leur commerce. Bien entendu que les lois et usage de chaque lieu dans les Etats respectifs seront observés par rapport au négoce en détail.

Article 19

(Assistance mutuelle des navires en mer).

Articles 20—21

(Liberté de la navigation neutre).

Articles 22—23

(Exercice du droit de visite en temps de guerre).

Articles 24—27

(Contrebande de guerre).

Article 28

(Marchandise ennemie sous pavillon neutre; marchandise neutre sous pavillon ennemi).

Article 29

(Navires de guerre d'un pays dans les ports de l'autre).

Article 30

Aucun des navires, tant marchands que de guerre, qui se trouveront dans les ports de l'un des deux Rois, ne sera contraint de servir ni en guerre ni au transport de quoi que ce soit, sans le consentement ou du Roi ou de l'habitant, ou du maître auquel il appartiendra, quoique le capitaine y eût consenti.

Article 31

Les maîtres et capitaines de navires, les pilotes, les soldats et les matelots, même les navires et autre gens de marine, les marchandises et les biens dont il seront chargés ne pourront être arrêtés et saisis en vertu d'aucun mandement ou général ou particulier, et pour aucune cause que ce soit, non pas même sous prétexte de vouloir s'en servir pour la conservation et défense du royaume; Et généralement aucune chose ne pourra être prise aux sujets de l'une ou de l'autre Couronne que du consentement de ceux, à qui elle appartiendra, et en leur payant sa juste valeur. Ce qui toutefois ne doit pas s'entendre des saisies ou arrêts de justice à cause des dettes personnelles de celui qui sera actionné, et autres raisons légitimes, auquel cas il sera procédé selon le droit et les formes judiciaires.

Article 32

Si les sujets du Sérénissime Roi Très-Chrétien pressés par les pirates ou par la tempête ou par quelqu'autre accident se voient contraints de se réfugier avec leurs navires dans les rivières, lacs, golfes et ports du Sérénissime Roi de Danemark, ils seront traités avec douceur et civilité par le magistrat et les habitants du lieu, et il leur sera permis aussi de se pourvoir à juste prix des choses qui seront nécessaires pour radouber leurs navires et de se remettre en mer sans nul empêchement, et sans être obligés, ni de souffrir visite, ni de payer l'entrée du port, ou aucun autre droit, pourvu que de leurs navires ils ne tirent aucune marchandise, ni aucune harde, qu'ils n'exposent rien en vente et ne fassent rien de contraire aux lois, statuts et coutumes du lieu ou du port, où ils seront entrés. Pareillement si pour les mêmes causes les sujets du Sérénissime Roi de Danemark se trouvent obligés de se réfugier avec leurs navires dans les rivières, lacs, golfes et ports du Roi Très-Chrétien, il en sera usé à leur égard de la même manière ci-dessus expliquéee pour les sujets de Sérénissime Roi Très-Chrétien, qui se réfugieraient dans les ports du Sérénissime Roi de Danemark.

Article 33

Aucun des deux Rois ne souffrira qu'aucun navire de guerre ou autre étant armé pour le service de quelque Prince, République ou Ville que ce soit, prenne ou endommage dans ses ports, havres ou rivières les navires des sujets de l'autre Roi. Que si ce malheur arrivait à l'imprévu, l'un des deux Rois employera son autorité pour faire donner satisfaction à l'autre ou en lui restituant ce qu'on lui aura pris, ou en le dédommageant par une compensation juste et raisonnable.

Article 34

Pour mieux assurer à l'avenir le commerce entre les deux Couronnes, Leurs Majestés Danoise et Très-Chrétienne ne recevront ni ne souffriront que leurs sujets reçoivent dans nul des pays de leur obéissance aucuns pirates ou forbans quels qu'ils puissent être, mais autant que faire se pourra, elles les feront poursuivre, punir et chasser de leurs ports, et les navires déprédés, de même que les biens pris par les dits pirates et forbans, lesquels se trouveront en nature, seront incontinent et sans forme de procès restitués franchement aux propriétaires qui les réclameront.

Article 35

(Navires échoués ou naufragés).

Article 36

Si les sujets de l'un des deux Rois sont offensés, ou reçoivent quelque injure ou quelque dommage dans le territoire de l'autre, le Roi du lieu où l'injure aura été

faite, aura soin, qu'en cette occasion la justice se rende promptement selon le droit et les lois du pays et que ceux, qui auront fait le tort ou l'injure, soient châtiés de la peine qu'ils auront méritée, avec obligation de réparer le dommage qu'ils auront causé.

Articles 37—38

(Jugement des prises).

Article 39

Il sera libre aux habitants et sujets de l'un des deux Rois de se servir dans les lieux de l'obéissance de l'autre de tels avocats, procureurs et notaires que bon leur semblera, qui seront commis à cet effet par les juges des lieux, quand il sera besoin, et que les mêmes juges en seront requis. Il sera pareillement permis aux mêmes sujets et habitants de tenir aux lieux, où ils feront leur demeure, leurs papiers, livres de compte, et autres écrits concernant leur commerce en la langue qu'ils voudront, sans qu'ils puissent être inquiétés ni recherchés pour cela.

Article 40

Les sujets du Sérénissime Roi de Danemark ne seront point réputés aubains en France, et conséquemment seront exempts du droit d'Aubaine, ou autre semblable, quelque nom qu'il puisse avoir, et leur héritiers, sujets dudit Roi de Danemark, leur succéderont sans aucun empêchement en tous leurs biens meubles et immeubles, soit par testament ou ab intestat, suivant l'ordre des successions établi dans les lieux où les héritages se trouveront situés, ou dans le lieu du domicile du défunt, et suivant la disposition des lois; Et au cas qu'il y eût dispute pour l'hérédité entre deux ou plusieurs héritiers, alors les juges des lieux décideront le procès par sentence définitive. Les biens, marchandises, papiers, écritures, livres de compte et tout ce qui pourra appartenir aux sujets de S. M. Danoise morts en France appartiendront immédiatement à leurs héritiers, qui étant présents et majeurs, ou bien les exécuteurs ou tuteurs testamentaires, ou leurs autorisés, selon l'exigence du cas, en pourront aussi prendre possession, les administrer et en disposer librement comme de droit; mais au cas que les héritiers des dits sujets morts en France fussent absents ou mineurs, ou que les héritiers majeurs qui seroient absents, n'y eussent pas encore pourvu par eux ou par leur procuration, les biens, marchandises, papiers, écritures, livres de compte et tous les effets du défunt seront alors inventoriés par un notaire public en présence du juge ordinaire, accompagné du Consul ou autre Ministre de S. M. Danoise et de deux marchands de la nation, et déposés entre les mains de deux ou trois marchands, qui seront nommés par le dit Consul ou Ministre pour être gardés et conservés pour les propriétaires et les créanciers. Et dans les lieux où il n'y a ni Consul ni autre Ministre, le tout se fera en présence de deux ou trois marchands de la même nation, qui y seront commis à la pluralité des voix. Et réciproquement le contenu du présent article sera observé à l'égard des sujets de S. M. Très-Chrétienne dans les Etats du Roi de Danemark.

Article 41

(Envoi et réception d'agents diplomatiques et de consuls).

Article 42

(Confirmation de la vente de l'île de Sainte-Croix à la Compagnie danoise des Indes Occidentales).

Article 43

S'il arrivoit quelque différend (ce qu'à Dieu ne plaise) entre le Sérénissime Roi de Danemark et le Sérénissime Roi Très-Chrétien, qui pût apporter de l'interruption

au commerce, il sera donné aux sujets des deux Rois six mois de temps, à compter du jour, qu'ils auront été avertis pour vendre ou transporter ailleurs leurs marchandises, sans que pendant ce temps-là l'on puisse procéder à aucune saisie de leurs biens ou à l'arrêt de leurs personnes, ni les inquiéter ou leur faire aucun dommage.

Article 44

(Représailles).

Article 45

(Promesse de faire respecter les clauses du Traité).

Article 46

Les raitifications de ce Traité seront échangées à Copenhague dans l'espace de deux mois après la signature, ou plus tôt, s'il faire se peut.

(Suit le formulaire de congé et passeport pour les vaisseaux danois).

Fait à Copenhague le 23e jour d'Août, l'an mil sept cent quarante-deux.

J.-L. Holstein. C.-A. de Berckentin. J.-S. de Schulin.

Samningur þessi hefir ekki verið birtur á Íslandi, en 17. gr. hans var prentuð í Lovsamling for Island II, bls. 421.

Nr. 212. *Paris, 28. marz 1877.*

Samningur um framsal sakamanna.

Convention d'extradition.

Art. 1er

Les Gouvernements Danois et Français s'engagent à se livrer **réciproquement,** sur la demande que l'un des deux Gouvernements adressera à l'autre, les individus trouvés, soit en Danemark et dans les Colonies Danoises, soit en France et dans les Colonies Françaises, et poursuivis, mis en prévention ou en accusation, ou condamnés, comme auteurs ou complices, par les Autorités compétentes de celui des deux Pays où l'infraction a été commise, pour les crimes et délits énumérés dans l'Article 2 ci-après.

Les nationaux respectifs sont exceptés de l'extradition. Les deux Gouvernements se réservent, en outre, la faculté de ne pas livrer les étrangers fixés et domiciliés dans le pays, à moins que la demande d'extradition ne concerne un fait commis par l'étranger avant son arrivée dans le pays requis et que celui-ci ne soit domicilié depuis moins de deux ans.

Art. 2

Les crimes et délits susceptibles de motiver l'extradition, sont:

1°. Parricide, infanticide, assassinat, empoisonnement, meurtre;

2°. Coups portés ou blessures faites volontairement avec préméditation ou ayant causé une maladie paraissant incurable, une incapacite permanente de travail personnel, la perte absolue de l'usage d'un organe, une mutilation grave ou la mort sans l'intention de la donner;

3°. Bigamie, enlèvement de mineurs, viol, avortement, attentat à la pudeur commis avec violence, attentat à la puder commis sans violence sur la personne ou à l'aide de la personne d'un enfant de l'un on de l'autre sexe âgé de moins de treize ans, s'il s'agit d'un individu réclamé par la France, et de moins de douze ans, s'il s'agit d'un individu réclamé par le Danemark; attentat aux moeurs en excitant, facilitant ou favorisant habituellement pour satisfaire les passions d'autrui, la débauche ou la corruption de mineurs de l'un ou de l'autre sexe;

4°. Enlèvement d'enfants et attentat à la liberté individuelle, commis par des particuliers;

5°. Incendie;

6°. Destruction de constructions, machines à vapeur on appareils télégraphiques;

7°. Vol commis sans violence ni menaces et vol commis à l'aide de violences ou menaces;

8°. Menaces d'attentat contre les personnes ou les propriétés dans les cas prévus par les Articles 305 à 307 du code pénal Français et le paragraphe 245 du code pénal Danois;

9° Fausse monnaie, comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite ou altérée; contrefaçon et falsification d'effets publics ou de billets de banque, de titres publics ou privés; émission ou mise en circulation de ces effets, billets ou titres contrefaits ou falsifiés, faux en écriture et usage des documents contrefaits, fabriqués ou falsifiés;

10°. Faux témoignage et fausses déclarations d'experts ou d'interprètes;

11°. Faux serment;

12°. Concussion et détournements commis par des fonctionnaires publics;

13°. Banqueroute frauduleuse;

14°. Escroquerie, abus de confiance dans les cas prévus simultanément par la législation des deux Pays;

15°. Echouement, perte ou destruction volontaire et illégale d'un navire par le capitaine ou les officiers et gens de l'équipage; rébellion ou mutinerie de l'équipage du navire;

16°. Recèlement des objets obtenus à l'aide d'un des crimes ou délits prévus par la présente Convention:

L'extradition pourra aussi avoir lieu pour la tentative des faits ci-dessus énumérés. Dans tous les cas, l'extradition ne pourra avoir lieu que lorsque le fait incriminé est punissable, à la fois, d'après la législation des deux Pays contractants.

Art. 3

Il est expressément stipulé que l'étranger dont l'extradition aura été accordée, ne pourra, dans aucun cas, être poursuivi ou puni pour aucun délit politique antérieur à l'extradition, ni pour aucun fait connexe à un semblable délit.

Le même individu ne pourra d'ailleurs pas être poursuivi ou puni pour une infraction autre que celle ayant motivé l'extradition, à moins de son consentement exprès et volontaire, communiqué au Gouvernement qui l'a livré, ou moins qu'après avoir subi sa peine ou avoir été acquitté du chef du crime ou délit qui a donné lieu à l'extradition, il n'ait négligé de quitter le pays avant un délai d'un mois ou bien qu'il n'y vienne de nouveau.

Ne sera pas réputé délit politique, ni fait connexe à un semblable délit l'attentat contre la personne du chef d'un Etat étranger ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait, soit de meurtre, soit d'assassinat, soit d'empoisonnement.

Art. 4

La demande d'extradition devra toujours être faite par la voie diplomatique.

Art. 5

L'extradition sera accordée sur la production, soit du jugement ou de l'arrêt de condamnation, soit de l'arrêt de la Chambre des mises en accusation, ou de l'acte de procédure criminelle émané du juge ou de l'autorité compétente, décrétant formellement ou opérant de plein droit le renvoi du prévenu ou de l'accusé devant la juridiction répressive, délivré en original ou en expédition authentique. Elle sera également accordée sur la production du mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force, décerné par l'autorité compétente, pourvu que ces actes renferment l'indication précise du fait pour lequel ils ont été délivrés. Ces pièces seront accompagnées d'une copie du texte de la loi applicable au fait incriminé, et, autant que possible, du signalement de l'individu réclamé.

Dans le cas où il y aurait doute sur la question de savoir si le crime ou délit, objet de la poursuite, rentre dans les prévisions de la présente Convention, des explications seront demandées et, après examen, le Gouvernement à qui l'extradition est réclamée statuera sur la suite à donner à la demande.

Art. 6

En cas d'urgence, l'arrestation provisoire sera effectuée sur l'avis, transmis par la poste ou par le télégraphe, de l'existence d'un mandat d'arrêt, à la condition, toutefois, que cet avis sera régulièrement donné par voie diplomatique au Ministre des affaires étrangères du Pays où l'inculpé s'est réfugié.

L'arrestation de l'étranger aura lieu dans les formes et suivant les règles établies par la législation du Gouvernement auquel elle est demandée.

Art. 7

L'étranger arrêté provisoirement, aux termes de l'Article précédent, sera mis en liberté si, dans le délai d'un mois après son arrestation, le Gouvernement requis n'a reçu communication de l'un des documents mentionnés dans l'Article 5 de la présente Convention.

Art. 8

Quand il y aura lieu à l'extradition, tous les objets saisis qui peuvent servir à constater le crime ou le délit, ainsi que les objets provenant de vol, seront, suivant l'appréciation de l'autorité compétente, remis à la puissance réclamante, soit que l'extradition puisse s'effectuer, l'accusé ayant été arrêté, soit qu'il ne puisse y être donné suite, l'accusé ou le coupable s'étant de nouveau évadé ou étant décédé.

Cette remise comprendra aussi tous les objets de la même nature, que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont réservés, toutefois, les droits que des tiers non impliqués dans la poursuite, auraient pu acquérir sur les objets indiqués dans le présent Article.

Art. 9

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné pour une infraction commise dans le pays où il s'est réfugié, son extradition pourra être différée jusqu'à ce qu'il ait été acquitté ou absous, ou jusqu'au moment où il aura subi sa peine.

Dans le cas où il serait poursuivi ou détenu dans le même pays, à raison d'obligations par lui contractées envers des particuliers, son extradition aura lieu, néanmoins, sauf à la partie lésée à poursuivre ses droits devant l'autorité compétente.

Art. 10

L'extradition ne pourra avoir lieu, si, depuis les faits imputés, les poursuites ou la condamnation, la prescription de l'action ou de la peine est acquise, d'après les lois du pays dans lequel le prévenu ou le condamné s'est réfugié.

Art. 11

Les frais d'arrestation, d'entretien et de transport de l'individu dont l'extradition aura été accordée, ainsi que ceux de consignation et de transport des objets qui, aux termes de l'Article 8, doivent être restitués ou remis, resteront à la charge des deux Etats, dans la limite de leurs territoires respectifs.

Les frais de transport et autres sur le territoire des Etats intermédiaires, seront à la charge de l'Etat réclamant.

Au cas où le transport par mer serait jugé préférable, l'individu à extrader sera conduit au port de l'Etat requis que désignera l'Agent diplomatique ou consulaire accrédité par le Gouvernement réclamant aux frais duquel il sera embarqué.

Art. 12

Il est formellement stipulé que l'extradition, par voie de transit, sur les territoires respectifs des Etats Contractants, d'un individu n'appartenant pas au pays de transit, sera accordée sur la simple production en original on en expédition authentique de l'un des actes de procédure mentionnés, selon les cas, dans l'Article 5 ci-dessus, pourvu que le fait servant de base à l'extradition soit compris dans la présente Convention et ne rentre pas dans les dispositions des Article 3 et 10.

Art. 13

Lorsque, dans la poursuite d'une affaire pénale non politique, un des deux Gouvernements jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans l'autre Etat, ou tout autre acte d'instruction judiciaire, une commission rogatoire sera envoyée, à cet effet, par la voie diplomatique, et il y sera donné suite en observant les lois du pays dans lequel l'audition des témoins ou l'acte d'instruction devra avoir lieu.

Les commissions rogatoires émanées de l'autorité compétente étrangère et tendant à faire opérer soit une visite domiciliaire, soit la saisie du corps de délit ou de pièces à conviction, ne pourront être exécutée que pour un des faits énumérés à l'article 2 et sous la réserve exprimée au dernier paragraphe de l'Article 8.

Art. 14

En matière pénale non politique, lorsque la notification d'un acte de procédure ou d'un jugement à un Français ou à un Danois paraîtra nécessaire au Gouvernement Français, et réciproquement, la pièce transmise diplomatiquement sera signifiée à personne par l'Autorité compétente, et l'original constatant la notification revêtu du visa, sera envoyé par la même voie au Gouvernement requérant sans restitution des frais.

Art. 15

Si, dans une cause pénale, la comparution personnelle d'un témoin est nécessaire, le Gouvernement du pays où réside le témoin l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui sera faite. Ce dernier devra être dédommagé par l'Etat intéressé à sa comparution, des frais de voyage et de séjour, ainsi que de sa peine et de la perte de son temps. Il pourra lui être fait sur sa demande, par les soins des magistrats de sa résidence, l'avance de tout ou partie des frais de voyage, qui seront ensuite remboursés par le Gouvernement intéressé. Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans l'un des deux Pays, comparaîtra volontairement devant les juges de l'autre pays, ne

pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations criminels antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits objets du procès où il figurera comme témoin.

Art. 16

Les stipulations du présent Traité sont applicables aux Colonies et aux possessions étrangères des deux Hautes Parties Contractantes où il sera procédé de la manière suivante:

La demande d'extradition du malfaiteur qui s'est réfugié dans une Colonie ou possession étrangère de l'une des Parties, sera faite au Gouverneur ou fonctionnaire principal dc cette colonie ou possession par le principal Agent consulaire de l'autre dans cette colonie ou possession; ou, si le fugitif s'est échappé d'une colonie ou possession étrangère de la Partie au nom de laquelle l'extradition est demandée, par le Gouverneur ou le fonctionnaire principal de cette colonie ou possession.

Ces demandes seront faites ou accueillies, en suivant toujours aussi exactement que possible les stipulations de ce Traité, par les Gouverneurs ou premiers fonctionnaires qui, cependant, auront la faculté ou d'accorder l'extradition ou d'en référer à leur Gouvernement.

Art. 17

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées le plus tôt que faire se pourra.

Elle sera exécutoire le trentième jour à partir de l'échange des ratifications, et elle demeurera en vigueur jusqu'à l'expiration d'une année à compter du jour où l'une des deux Hautes Parties Contractantes aura déclaré vouloir en faire cesser les effets.

Fait à Paris, le 28 Mars 1887.

Moltke-Hvitfeldt. Decazes.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa hinn 3. apríl 1878.
Samningur þessi hefir ekki verið birtur á Íslandi.

Nr. 213. *Kaupmannahöfn, 1. apríl 1886.*

Samningur um framsöl á eftirlátnum fjármunum og ógoldnu kaupi sjómanna.

Déclaration relative au paiement des salaires dûs aus marins décédés.

1. grein.

Ef danskur sjómaður, er ráðinn er á franskt skip, eða franskur sjómaður, er ráðinn er á danskt skip, er eigi viðstaddur þá er vistum er lokið og skipverjar frá skrifast, eiga hlutaðeigandi frönsku eða dönsku yfirvöld á höfninni, þar er fráskriptin fer fram, að afhenda kaup það, er hann á inni, beina leið konsúlnum fyrir þjóð þá, er hinn fjarverandi sjómaður er frá.

2. grein.

Ef danskur sjómaður, vistaður á frönsku skipi, deyr um borð á skipinu eður innan franskra endimarka, á hinn franska stjórn að gæta þess að fjármunir hins látna geymist óhrærðir ef unt er.

Deyi sjómaður þessi, meðan hann er vistaður á frönsku skipi, hvort heldur í franskri höfn eða innan franskra endimarka, á hin franska stjórn að hlutast til um, svo fljótt sem verða má, að koma fjármunum hans til hins danska konsúls þar í höfn, er hann ljezt, eða á þeim stað, er næst liggur dánarstaðum. Deyi hann á hafi úti á frönsku skipi, skulu eptirlátnir fjármunir hans afhentir hinum danska konsúl í hinni fyrstu höfn, er skipið kemur í eptir andlátið.

Sömu reglum fylgir hin danska stjórn um meðferð á eptirlátnum fjármunum fransks sjómanns, er látizt hefur, meðan hann var í vist á dönsku skipi, annaðhvort í danskri höfn eður innan danskra endimarka eða á hafi úti.

Ef danskur maður, sem vistaður er á frönsku skipi, deyr innan danskra endimarka, eða ef franskur maður, sem vistaður er á dönsku skipi, deyr innan franskra endimarka, skulu fjármunir hins látna, að frádregnum kostnaði, fengnir hinum næsta franska eða danska konsúl, svo að hann geti sent þá hlutaðeigandi yfirvaldi þar í landi, er hinn látni á heima.

Ef sjómaður, sem er þegn annarar þjóðarinnar, en vistaður á skipi hinnar, deyr í útlandi, skulu eptirlátnir fjármunir þessa sjómanns færðir til geymslu þar í höfn, er hann ljezt í, og fengir konsúlnum fyrir þá þjóð, er skipið er frá, en hann skilar þeim síðan, að frádregnum kostnaði, konsúl hinnar þjóðarinnar þar í höfninni.

Ef svo ber undir að efi þykir leika á um þjóðerni látins sjómanns, er talinn er á skipverjalistanum sem danskur eða franskur þegn, þá skal þó stjórn sú, er eptirlátnar eigur hans eru hjá, sjá um þær engu að síður, og senda hinni stjórninni, svo fljótt sem auðið verður, lista yfir þær með skýrslu um verð þeirra, og láta fylgja allar þær upplýsingar um manninn, er hún getur í tje látið. Svo er hún skyld að selja fjármunina hinni stjórninni í hendur jafnskjótt og hún frá henni hefur fengið fullyrðing um, að hinn látni væri í raun og vera hennar þegn.

Það er samkomulag, að um leið og selt er af hendi kaup sjómanns, er fjarverandi er, eða fjármunir hans og eignir eptir hann látinn, skal kaupframsalinu ætið fylgja reikningsuppgjörð og hinu fjármunalisti.

3. grein.

Orðið „sjómaður“ þýðir í þessum samningi hvern þann, er ráðinn er á skip til eins eða annars, eður fer með því sem farþegi.

„Eptirlátnir fjármunir“ merkir óborgað kaup, peninga, muni eða hluti, er dáinn sjómaður hefur eptir sig látið á skipi.

Orðið „konsúll“ táknar aðalkonsúl, konsúl og varakonsúl og enn fremur hvern þann, er um stund hafa falin verið störf slíkra embætta.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir ritað undir samninginn, sem öðlast gildi fyrsta maí átján hundruð áttatíu og sex, og sett undir merkisinnsigli sín.

Samið í Kaupmannahöfn í tvennu lagi hinn fyrsta apríl 1886.

O. D. Rosenörn-Lehn. A. Bourrée.

Samningur þessi gekk í gildi 1. maí 1886, og var birtur með auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 15, dags. 2. júní 1886.

Nr. 214. *Kaupmannahöfn 9. ágúst 1911.*

Samningur um skuldbundna gerð.

Convention d'arbitrage obligatoire.

1. grein.

Deilumál, sem framvegis kynnu að rísa upp meðal hinna hátignu samningsaðila og eru lagalegs eðlis, einkum þess konar deilumál, sem eru um skilning á samningum milli málsaðilanna, skal, að svo miklu leyti sem ekki hefur orðið komið miðlun á þau fyrir milligöngu erendreka ríkjanna, leggja í gjörð samkvæmt sáttmála þeim, sem undirritaður var í Haag 18. október 1907 um að koma á friðsamlegan hátt sáttum á deilumál ríkja á milli, þó með því skilyrði, að þau varði ekki lífshagsmuni, sjálfstæði eða æru samningsríkjanna nje snerti hagsmuni annara ríkja.

2. grein.

Deilumál um þau atriði, sem hjer eru nefnd á eftir, skulu lögð í gjörð, án þess að skilyrðum þeim, sem nefnd eru í 1. grein, verði haldið fram gegn því:

I, kröfur um skaðabætur í peningum, þegar málspartarnir í aðalefninu kannast við skaðabótaskylduna.

II, umsamndar skuldir, sem stjórn annars málsaðilans krefst fyrir hönd þegna sinna hjá stjórn hins málsaðilans.

III, skilning og framkvæmd á samningum um verslun og siglingar.

IV, skilning og framkvæmd á samningum um málefni þau er nú skal greina:
eignarrjettur til iðnaðar,
eignarrjettur til ritverka og listaverka,
einkarjettur þjóða í milli, ákvarðaður með Haagsáttmálunum,
vinnuvernd þjóða á milli,
póstmál og símamál,
mál og vog,
heilbrigðismálefni,
símþræðir neðansjávar,
fiskiveiðar,
skipamælingar,
hvít þrælaverslun.

Í deilumálum, sem snerta atriði þau, sem talin eru upp í IV. tölulið þessarar greinar, og dómstólarnir samkvæmt alþjóðalöggjöfinni eru bærir að dæma, eiga málsaðilarnir rjett á að leggja málefnið ekki í gjörð, fyr en dómstólarnir innanlands hafa lagt dóm á málið á æðsta stigi.

Gjörðardómar, upp kveðnir um atriði þau, sem nefnd eru í kaflanum hjer fyrir framan, skulu engin áhrif hafa á fyr upp kveðna dóma.

Samningsaðilarnir skuldbinda sig til að gjöra eða stinga upp á við löggjafarvaldið að gjöra þær ráðstafanir, sem kynnu að vera nauðsynlegar til þess að skilningur sá, sem tiltekinn er í gjörðardómi um framannefnd atriði geti framvegis verið skuldbindandi fyrir dómstóla þeirra.

3. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar eiga í hvert skifti sem er að rita undir sjerstaklega gjörðarsamþykt, og eiga þar að vera nákvæm skýrsla um ágreiningsefnið og fyrirmæli um verksvið gjörðardómendanna, málflutninginn og fresti þá, sem á að hegða sjer eftir, meðan gjörðardómstóllinn starfar.

Samningsaðilarnir eru ásáttir um, að veita gjörðardómstóli þeim, sem gjört er ráð fyrir í þessum samningi, umboð til að skera úr því, þegar þeir geta ekki orðið sammála um það, hvort deilumál, sem upp hefur risið milli þeirra, er í þeim málaflokki, sem samkvæmt 1. og 2. gr. þessa samnings á að leggja í skuldbundna gjörð.

4. grein.

Ef að málspartarnir hafa ekki um eins árs skeið frá því augnabliki, er frumvarp til gjörðarsamþyktar hefur fyrst verið sent frá öðrum þeirra til hins, getað orðið sammála um fyrirmælin í henni, skal hinn fasti gjörðardómstóll hafa heimild til að semja gjörðarsamþyktina.

Gjörðardómstóllin getur tekið til starfa eptir beiðni annars málspartanna.

Gjörðarsamþyktina ber að semja í samræmi við 54. og 45. gr. í Haagsáttmálannum um að koma á friðsamlegan hátt sáttum á deilumál ríkja á milli, dagsettum 18. október 1907.

5. grein.

Samningur þessi er gjörður fyrir fimm ára bil, talið frá því að skifst var á um fullgildingarnar, þó að því áskildu, að hann endurnýist umtalslaust.

6. grein.

Samning þennan ber að fullgilda svo fljótt, sem auðið er og ber að skiftast á um fullgildingarnar í Kaupmannahöfn.

Gjört í Kaupmannahöfn í tveimur frumritum 9. ágúst 1911.

C. W. Ahlefeldt Laurvig. Horric de Beaucaire.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu stjórnarráðs Íslands, nr. 48, dags. 25. nóvember 1912.

Hann var gerður í samræmi við ákvæði Haag-sáttmálans nr. 1, dags. 18. október 1907. (Hér samningur nr. 11, bls. 79), eins og aðrir gerðardómssamningar sem Íslands varð aðili að á árinu 1911.

Frakkar gerðu nýjan gerðardómssamning við Dani hinn 5. júlí 1926, og er hann í samræmi við samning Þjóðabandalagsins, en við undirskrift hans féll samningurinn frá 1911 úr gildi gagnvart Dönum. Í sambandi við útgáfu þessa samningasafns var Frökkum bent á að samningurinn hafi haldizt í gildi gagnvart Íslandi.

Nr. 215. *Kaupmannahöfn, 14. apríl 1926.*

Samkomulag snertandi upprunaskírteini.

Arrangement relatif aux certificate d'origine.

I.

Erindi sendiherra Frakka til utanríkisráðherra Danmerkur.

LEGATION
DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
EN DANEMARK.

Copenhague, le 14 Avril 1926.

Monsieur le Comte,

Conformément aux instructions de mon Gouvernement, j'ai l'honneur de proposer la conclusion entre la France et l'Islande d'un arrangement réglementant sur les bases suivantes le régime des certificats d'origine et des factures consulaires:

Les certificats d'origine seront établis en texte double français et islandais, selon la formule ci-annexée.

Les certificats et les factures consulaires seront respectivement visés par les autorités consulaires françaises moyennant des taxes dont le montant sera de 5 francs à la parité de l'or à l'exclusion de toutes autres taxes sur les dits certificats et factures consulaires. La gratuité sera accordée pour les certificats et les factures consulaires accompagnant les marchandises islandaises dont la valeur ne dépassera pas cent francs à la parité de l'or.

Aucune taxe supplémentaire ne sera perçue par les autorités consulaires pour l'attestation par elles de la valeur de la marchandise sur le certificat d'origine et pareille attestation tiendra lieu de la production d'une facture consulaire visée.

Le Gouvernement islandais accordera de son côté la gratuité dans les mêmes conditions et n'établira pas de taxe de visa supérieure à 5 Francs à la parité de l'or sur les certificats et les factures consulaires qui seraient demandés pour les marchandises françaises dont la valeur dépasserait cent francs à la parité de l'or.

Les deux Gouvernements s'accordent réciproquement le bénéfice des avantages qui seraient consentis ultérieurement en pareille matière à une tierce puissance.

La mise en vigueur du présent régime sera fixée au Ier Juin 1926.

Si le Gouvernement islandais donne son adhésion aux présentes propositions, je vous serais reconnaissant de m'en informer et les lettres ainsi échangées consacreront l'accord intervenu.

Veuillez agréer, Monsieur le Comte, les assurances de ma haute considération.

Louis Hermite

Monsieur le Comte Moltke,
Ministre des Affaires Etrangères,
Christiansborg Slot.

II.

Erindi utanríkisráðherra Danmerkur til sendiherra Frakka.

Ministère Des Affaires Etrangères.

Copenhague, le 14 avril 1926.

Monsieur le Ministre,

Par une lettre d'aujourd'hui vous avez bien voulu proposer la conclusion entre l'Islande et la France d'un arrangement règlementant sur les bases suivantes le régime des certificats d'origine et des factures consulaires:

Les certificats d'origine seront établis en texte double islandais et français, selon la formule ci-annexée.

[Hér er sleppt kafla, sem er samhljóða efnisatriðum erindisins hér á undan.]

A ce sujet, j'ai l'honneur comme chargé, au nom de l'Islande, de la gestion des affaires étrangères de ce pays, de vous faire savoir que le Gouvernement islandais estime pouvoir accepter la proposition susmentionnée et il est d'accord que votre susdite lettre et la présente constitueront un accord entre les deux Gouvernements.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma haute considération.

C. Moltke

Monsieur Louis Hermite,
Ministre de France.

III.

Eyðuform.

CERTIFICAT D' ORIGINE.

Upprunaskírteini.

délivré par les chefs de circonscriptions urbaines et de circonscriptions rurales islandais.
Gefið út af íslenzkum lögreglustjórum eða sýslumönnum

Il est officiellement certifié par les présentes que les marchan-
Það vottast hérmeð ex officio, að vörur

dises expédiées de ..... (point de départ) .....
þær, sem sendast frá ..... (staður sá sem vörurnar sendast frá)

par voie ..... (de terre ou de mer) .....
með skipinu ..... (skip) .....

par ..... (nom de l'expéditeur) .....
af ..... (nafn sendanda) .....

le ..... à destination de .....
hinn ..... til .....

pour être livrées à .....
til þess að verða afhentar .....

consistant en ..... (nature des produits) .....
en vörurnar eru ..... (tegund vörunnar) .....

pesant, kilogrammes poids brut ..... kilogrammes poids net .....
að þyngd kg. með umbúðum ..... kg. án umbúða .....

en ..... (nature et nombre des colis) .....
í ..... (tegund vörusendingarinnar og tala bögglanna) .....

marqués ..... sont d'origine islandaise
merktar ..... eru af íslenzkum uppruna

et que par conséquent elles ne sont pas exportés d'Islande à la décharge d'un acquit
og flytjast því ekki út frá Íslandi gegn kvittun eða frádráttaráritun á transítskírteini

à caution de transit ou de sortie d'entrepôt, d'un passavant ou d'une consignation de
né heldur sem teknar úr tollgeymslu né gegn kvittun eða frádráttaráritun á toll-

droits.
greiðsluskírteini eða á skírteini fyrir því, að trygging hafi verið sett fyrir tollgjöldum.

Fait le.....
Gefið út.....

Le chef de circonscription urbaine ou de circonscription rurale.
Lögreglustjóri eða sýslumaður.

Cachet du chef de circonscription urbaine ou de circonscription rurale islandais.
Stimpill íslenzks lögreglustjóra eða sýslumanns.

Samkomulag þetta gekk í gildi hinn 1. júní 1926 skv. auglýsingu forsætisráðherrans nr. 84, dags. 28. desember 1929. Þar var skýrt frá samkomulaginu, og birt ofangreint „eyðuform".

Nr. 216. *Paris, 6. desember 1951.*

Samningur um viðskipti og greiðslur.

Accord commercial et de paiement.

I.

Erindi utanríkisráðuneytis Frakklands til sendiherra Íslands.

J.F./CR
MINISTÈRE
des
AFFAIRES ÉTRANGÈRES

Direction des Affaires Economiques et Financières

Paris, le 6 Décembre 1951.

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur de vous faire savoir que le Gouvernement français a donné son accord aux dispositions ci-dessous établissant le régime des éhanges entre la France et l'Islande pour la période allant du ler Décembre 1951 au 30 Novembre 1952:

1. Le Gouvernement islandais autorisera l'exportation vers la France des

marchandises reprises à la liste ci-annexée, pour les quantités y figurant; des licences d'importation correspondantes seront délivrées par le Gouvernement français.

2. Le règlement des marchandises reprises à ladite liste et des frais accessoires y afférents sera effectué par versement au compte en francs ouvert à la Banque de France au nom de la Banque Nationale d'Islande, prévu par l'arrangement franco-islandais du 15 Juin 1946.

3. Les fonds versés à ce compte pourront être utilisés pour le règlement des marchandises exportées de la zone franc à destination de l'Islande et des frais accessoires y afférents.

4. a) Pour l'exécution du présent arrangement, la Banque de France et la Banque Nationale d'Islande appliqueront le cours de change entre le franc et la couronne islandaise qui ressortira des cours respectifs de la livre sterling à Paris et à Reykjavik.

Le cours de la livre sterling à Reykjavik est le cours moyen en vigueur pour cette monnaie.

Le cours de la livre sterling à Paris est fixé au début de chaque mois en tenant compte des cours respectifs du dollar U.S.A. à Londres et à Paris. Le cours du dollar U.S.A. à Londres est le cours officiel en vigueur pour cette monnaie. Le cours du dollar U.S.A. à Paris est établi en prenant la moyenne des cours de cette devise sur le marché libre de Paris pendant une période de référence déterminée. Ce cours est appelé "cours de référence."

La Banque de France fera connaître à la Banque Nationale d'Islande la période de référence adoptée pour le calcul du cours du dollar U.S.A. à Paris ci-dessus visé ainsi que les modalités suivant lesquelles a été fixé et sera révisé le cours de la livre sterling à Paris.

b) Chaque fois que le cours de la livre sterling à Paris déterminé conformément à l'alinéa a) ci-dessus, sera modifié, le solde créditeur en francs du compte ouvert à la Banque Nationale d'Islande sera ajusté par les soins de la Banque de France dans la proportion de la modification intervenue.

5. Au cas où le solde du compte ouvert au nom de la Banque Nationale d'Islande sur les livres de la Banque de France à Paris serait à un moment quelconque inférieur aux besoins en francs de la Banque Nationale d'Islande, celle-ci pourrait alimenter ce compte en cédant à la Banque de France, dans les conditions fixées par celle-ci, des couronnes islandaises à concurrence d'un maximum de 100 millions de francs ou toute autre monnaie à convenir d'un commun accord entre les instituts d'émission.

La Banque de France rétrocédera à la Banque Nationale d' Islande contre francs, les couronnes islandaises ou toutes autres devises cédées, au fur et à mesure des disponibilités que présentera ultérieurement le compte de la Banque Nationale d'Islande chez la Banque de France, selon les modalités à convenir entre les deux instituts d'émission.

Les couronnes islandaises qui seront éventuellement achetées par la Banque de France, conformément aux précédentes dispositions, seront portées au crédit d'un compte ouvert à son nom sur les livres de la Banque Nationale d'Islande.

Si le cours de la livre sterling à Reykjavik venait à être modifié, le solde de ce compte serait ajusté par les soins de la Banque Nationale d'Islande dans la proportion de la modification intervenue.

6. Au cas où des difficultés se présenteraient pour l'application du présent accord, une Commission mixte pourrait se réunir à la demande du Président d'une des deux Délégations.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma haute considération.

Jeoffroy de Courcel

Liste Des Exportations Islandaises Vers La France.

Poissons congelés et frais	3.000 T. (1)
Harengs frais, congelés ou salés	600 T.
Saumons frais ou congelés	20 T.
Poissons salés ou fumés et stockfish	850 T. (2)
Rogue de morue	8.000 barils (3)
foie de morue, etc.	20 millions
Rogue de morue congelée	60 T.
Divers, notamment conserves de poissons, huile de foie de morue, etc.	20 millions de frs. (4)

(1) sous réserve que l'importation en France des poissons frais ne soit pas effectuée directement par des bateaux de pêche islandais.
(2) dont 350 T. pour l'Afrique du Nord et 500 T. pour les T.O.M. (A.O.F., A.E.F. et Cameroun).
(3) Importation libre.
(4) dont 5 millions pour l'Afrique du Nord.

Son Excellence,
Monsieur Pétur Benediktsson,
Ministre d'Islande,
à Paris.

II.

Erindi sendiherra Íslands til utanríkisráðuneytis Frakklands.

LÉGATION D'ISLANDE

Paris, le 6 Décembre 1951.

Monsieur le Ministre,

Vous avez bien voulu m'adresser aujourd'hui la note suivante:

[Hér er sleppt kafla, sem er samhljóða efnisatriðum erindisins nr. I.]

J'ai l'honneur de vous confirmer l'accord du Gouvernement islandais sur ce qui précède et saisis cette occasion pour vous renouveler, Monsieur le Ministre, l'assurance de ma haute considerération.

Pétur Benediktsson

Son Excellence,
Monsieur Jeoffroy de Courcel,
Ministre Plénipotentiaire,
Directeur des Affaires Economiques et Financières,
Ministère des Affaires Etrangères,
Paris.

Ofangreint samkomulag hefir ekki verið birt, en gildistaka þess var kunngerð með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 122, dags. 28. desember 1951.

Það hefir verið framlengt árlega, síðast með erindaskiptum dags. 5. maí 1961, fyrir árið 1961 og 24. maí 1962, fyrir árið 1962, sbr. samning nr. 217.

Nr. 217. *Paris, 5. maí 1961.*

Erindaskipti um framlengingu viðskiptasamningsins.

Echange de lettres concernant le régime des échanges commerciaux.

I.

Erindi utanríkisráðuneytis Frakklands til ambassadors Íslands.

Paris, le 5 Mai 1961.

Monsieur l'Ambassadeur,

J'ai l'honneur de vous faire savoir que le Gouvernement de la République Française agissant au nom de la République Française et de certains Etats africains membres de la zone franc ainsi que le Gouvernement marocain acceptent, en ce qui les concerne, de proroger pour une nouvelle période d'un an, c'est à dire du 1er janvier au 31 décembre 1961, les dispositions de l'accord économique du 6 décembre 1951, sous réserve des aménagements suivants:

1. Les Autorités de la République française ainsi que les autorités marocaines délivreront pour ce qui les concerne, pour la période en cause, des licences d'importation pour les produits islandais repris sur la liste B ci-annexée.

2. Les Autorités islandaises s'efforceront de maintenir l'équilibre de la balance commerciale entre l'Islande d'une part, la République française, les Etats africains énumérés au paragraphe 4 et le Maroc d'autre part; elles examineront en particulier, avec la plus grande bienveillance, les demandes de licences d'importation de produits français et marocains, notamment de vins et spiritueux.

3. Le règlement des importations et des exportations entre l'Islande d'une part, et la zone franc d'autre part, aura lieu selon les dispositions prévues par l'accord monétaire européen du 5 août 1955.

4. Les dispositions du présent échange de lettres sont applicables aux Etats énumérés ci-après:

—République du Cameroun
—République Islamique de Mauritanie
—République du Niger
—République du Sénégal

5. Pour les marchandises qui seront importées au titre du poste "divers" n° 7 b inscrit dans la liste B ci-annexée, les Gouvernements des Etats africains énumérés au paragraphe 4 ci-dessus délivreront des licences d'importation dans le cadre des contingents globaux ouverts pour chacun de leur pays, compte tenu de leur règlementation particulière.

6. La République du Sénégal a, pour ce qui la concerne, exprimé le désir d'apposer sa signature au bas du présent échange de lettres.

7. Lorsque les obligations découlant du traité instituant la C.E.E. et relatives à l'instauration progressive d'une politique commerciale commune le rendront nécessaire, des négociations seront ouvertes dans le plus bref délai possible afin d'apporter au présent arrangement toutes modifications utiles.

Je vous serais obligé de bien vouloir me confirmer l'accord du Gouvernement islandais sur ce qui précède.

Veuillez agréer, Monsieur l'Ambassadeur, les assurances de ma haute consideration.

Languepin

Son Excellence Monsieur Andersen,
Ambassadeur d'Islande,
Paris.

LISTE B

I. — Importation de marchandises islandaises en France métropolitaine.

N° de poste	N° du tarif douanier	Produits	Contingents annuels (1.000 NF)
1	03—01 B ex I	Poissons de mer frais ou congelés	1.120
2	03—02 B I b	Morues fumées, y compris filets	280
4	03—01 A I ex a	Truites de mer fraîches ou congelées	70
6	03—02 A I b 2	Langues de morues salées	42
	divers	Produits divers	420

II. Importation de marchandises islandaises en Algérie, dans certains Etats africains et au Maroc.

N° de poste	N° du tarif douanier	Produits	Contingents annuels (1.000 NF)
	Divers	Produits divers:	
7 a		—Algérie	140
7 b		—Cameroun, Mauritanie, Niger, Sénégal	70
7 c		—Maroc	70

II.

Erindi ambassadors Íslands til utanríkisráðuneytis Frakklands.

Paris, le 5 Mai 1961.

Monsieur l'Inspecteur des Finances,

J'ai l'honneur d'accuser réception de votre lettre en date de ce jour rédigée dans les termes suivants:

[Hér er sleppt kafla, sem tekinn er upp úr erindinu hér á undan.]

J'ai l'honneur de vous confirmer l'accord du Gouvernement islandais sur ce qui précède.

Veuillez agréer, Monsieur l'Inspecteur des Finances, les assurances de ma haute considération.

Hans G. Andersen

Monsieur C. Languepin,
Inspecteur des Finances,
Ministère des Finances et
des Affaires Economiques,
Paris.

Erindaskipti þessi hafa ekki verið birt, en gildistaka þeirra var auglýst með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 73, dags. 15. maí 1961.

Nr. 218.

Með erindi franska sendiráðsins, dags. 5. júní 1947 og svarerindi utanríkisráðuneytisins, dags. 7. júní 1947, hefir náðst samkomulag um afnám vegabréfsáritana fyrir borgara annars landsins, sem ferðast vilja í hinu, enda sé ekki um launaða atvinnu eða lengri dvöl en þriggja mánuða að ræða, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins, nr. 100, dags. 28. júní 1947.

Samkomulagið náði einnig til Alsír.

GRIKKLAND

Nr. 219. *Berlín, 28. janúar 1930.*

Verzlunar- og siglingasamningur.

Treaty of Commerce and Navigation.

1. grein.

Ísland og lýðveldið Grikkland skuldbinda sig til að veita hvort öðru í öllu því er lýtur að verzlun þeirra, iðnaði og siglingum, jafngóð kjör sem þau, er veitt eru, eða veitt kunna að verða þeirri þjóð, er beztu kjörum sætir.

2. grein.

Að því er lýtur að verzlun skal ákvæðið um beztu kjör sérstaklega ná til aðflutnings- og útflutningsgjalda og til sérhverra annarra gjalda, til skilyrða, sem sett eru fyrir innflutningi og útflutningi, til flutnings á vörum yfir og um löndin, og til banna eða tálmana á innflutningi og útflutningi, nema því aðeins að slíkar ráðstafanir séu fyrirskipaðar af heilbrigðisástæðum eða vegna öryggis ríkisins.

3. grein.

Að því er snertir siglingar skal beztu kjara ákvæðið sérstaklega ná til hverskonar gjalda, svo og til aðgangsins fyrir skip að ferma og afferma vörur og til allra fyrirmæla viðvíkjandi skipum og áhöfn þeirra.

Þjóðerni skipa ber gagnkvæmt að viðurkenna samkvæmt skjölum og skilríkjum, sem útgefin hafa verið af hlutaðeigandi yfirvöldum hvors landsins um sig samkvæmt gildandi lagafyrirmælum.

Mælingaskírteini útgefin af öðrumhvorum hinna háu samningsaðila skulu viðurkennd af hinum aðilanum samkvæmt yfirlýsingunni frá 18/20 nóvember 1895.

Haffærisskírteini útgefin af öðrumhvorum samningsaðilanum skulu á sama hátt viðurkennd af hinum aðilanum.

4. grein.

Sérhver hinna háu samningsaðila mun veita ríkisborgurum hins aðilans, svo og félögum, stofnuðum í hagsmunaskyni, beztu kjör að því er snertir aðgang, búsetu og

atvinnurekstur, réttinn til að eignast og eiga lausafé og fasteignir, og að því er snertir skatta og gjöld.

Eignir ríkisborgara annarshvors hinna háu samningsaðila mega ekki verða teknar eignarnámi í landi hins aðilans, né heldur má svipta þá, jafnvel ekki um stundarsakir, afnotarétti eignanna nema þá af tilliti til opinberra hagsmuna og almenningsheilla, og að svo miklu leyti sem að eigin ríkisborgarar verða, undir sömu kringumstæðum, að sæta því sama. Bætur þær, sem samkvæmt þessu koma í staðinn, skulu goldnar undir sömu skilyrðum og sett eru fyrir innlenda menn.

5. grein.

Samning þennan ber að staðfesta og staðfestingarskjölum skal skipzt á í Berlín.

Samningurinn gengur í gildi fimmtán dögum eftir að staðfestingarskjölin hafa verið afhent, og gildir í eitt ár eftir gildistökuna og áfram þar til þrem mánuðum eftir að honum hefir verið sagt upp af öðrumhvorum samningsaðilanum.

Saminn í tveim eintökum í Berlín, 28. janúar 1930.

Herluf Zahle. E. Canellopoulos.

LOKABÓKUN

Undirritaðir, er hafa mætzt í dag til þess að undirskrifa hjálagðan verzlunar- og siglingasamning hafa orðið ásáttir um það sem hér fer á eftir.

1. Að athugaðri afstöðu þeirri sem samkvæmt Sambandslögunum frá 30. nóvember 1918 er á milli Íslands og Danmerkur, er samkomulag um, að Grikkland getur ekki vísað til ákvæða samningsins er hér fer á undan til þess að krefja handa sér þau sérréttindi, sem Ísland hefir veitt, eða kann síðar meir að veita Danmörku.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir undirritað bókun þessa.

Berlín, 28. janúar 1930.

Herluf Zahle. E. Canellopoulos.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Berlín, hinn 14. maí 1931 og gekk hann því í gildi, skv. 5. grein hans hinn 29. maí.

Í auglýsingu forsætisráðherrans nr. 77, dags. 20. júlí 1931, sem birti samninginn, segir, að "um leið og samningurinn var undirritaður var skipzt á erindum milli umboðsmannanna þar sem því er lýst yfir, að beztu kjaraákvæði samningsins skyldu gagnkvæmt ganga í gildi þá þegar."

Nr. 220.

Með erindum, dags. 14. maí 1955, hafa sendiherrar Íslands og Grikklands í París gert samkomulag um afnám vegabréfsáritana fyrir borgara annars landsins, sem ferðast vilja í hinu, enda sé ekki um launaða atvinnu eða lengri dvöl en tveggja mánaða að ræða, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 62, dags. 15. júní 1955.

HAITI

Nr. 221. *París, 21. október 1937.*

Verzlunarsamningur.

Treaty of Commerce.

1. grein.

Sérhver hinna tignu samningsaðilja heitir gagnaðiljanum beztu kjörum að því er snertir réttindi ríkisborgaranna, meðferð á skipum, og sömuleiðis á vörum, bæði við innflutning, útflutning og framhaldsflutning.

2. grein.

Ákvæði samnings þessa um beztu kjör gilda ekki:

a) um hlunnindi, sem veitt hafa verið, eða veitt kunna að verða nágrannaríkjum til þess að greiða fyrir viðskiptum á landamærum;

b) um tollívilnanir, eða aðrar ívilnanir, sem lýðveldið Haiti hefir veitt, eða kann síðar meir að veita lýðveldinu Dominika, á meðan að þessi hlunnindi eru ekki veitt neinu öðru ríki.

3. grein.

Samning þennan skal fullgilda, og fullgildingarskjölin skulu afhent í París undir eins og hægt er. Hann gengur í gildi þremur mánuðum eftir afhendingu fullgildingarskjalanna, og verður sagt upp af hvorum samningsaðiljanum fyrir sig með sex mánaða fyrirvara.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir undirritað samning þennan, og sett þar við innsigli sín.

Gert í tveimur eintökum, í París, þann 21. október 1937.

Fyrir Ísland:

A. Oldenburg. Yrech Chatelain.

LOKAÁKVÆÐI

Undirritaðir, sem hafa komið saman í dag til þess að undirrita verzlunarsamning þann, sem hér fer á undan, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi:

Að athuguðu sambandi því, sem samkvæmt sambandslögunum frá 30. nóv. 1918 er á milli Íslands og Danmerkur er samkomulag um, að Haiti getur ekki, með tilvísun til ákvæða samnings þessa, krafizt að njóta þeirra sérstöku hlunninda, sem Ísland hefir veitt eða kann síðar meir að veita Danmörku.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir undirritað lokaákvæði þessi, og sett þar við innsigli sín.

Gert í tveimur eintökum, í París, þann 21. október 1937.

Fyrir Ísland:

A. Oldenburg. Yrech Chatelain.

Staðfestingarskrá vegna samnings þessa var afhent í París hinn 12. júlí 1938, en samningurinn var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 106, dags. 2. ágúst 1938.

Í auglýsingunni var skýrt frá því, að er samningurinn var undirritaður skiptust umboðsmennirnir á erindum, þar sem ákveðið var, að verzlunarsamningurinn skyldi öðlast, til bráðabirgða, gildi strax við undirritun.

HOLLAND

Nr. 222. *Kaupmannahöfn, 15. júní 1701.*

Samningur um vináttu, gott samlyndi og verzlun.

Traité d'Amitié, de bonne Intelligence et de Commerce.

Article I

Premièrement on observera & maintiendre entre Sa Majesté & ses Royaumes, Principautez, Païs & Sujets d'une part, & entre L. H. P. les Seigneurs Etats Généraux & leurs Provinces, Païs & Sujets d'autre part, tant sur Mer que sur Terre, une parfaite & durable Amitié comme bons Voisins, & avec de sincères intentions les uns pour les autres, qu'on ne fera rien directement ni indirectement, par soi ni par de mauvaises pratiques de qui que ce soit, qui puisse tendre au préjudice ou dommage des uns ou des autres; mais que plûtôt on travaillera autant qu'il sera possible à l'avantage mutuel; bien entendu, que par cette Convention on ne dérogera ni préjudiciera aux Traitez que Sa Majesté & L. H. P. ont faits avec d'autres Royaumes, Républiques, Princes & Potentats, & lesquels ne sont pas contraires à la teneur de ce présent Traité.

Article II

Le Péage dans le Sond se levera & sera payé desormais par les Habitans des Provinces-Unies des Païsbas (conformement à la Lettre du Traité de Christianstadt fait dans l'année 1645. & selon la Liste ou Rôle de Péage dressé alors & parfait par les Seings & Sceaux de part & d'autre, lequel Rôle ou Tarif des Droits de Péage est ainsi renouvellé & est inseré à la fin du présent Traité), pendant le tems de vingt années consecutives, à compter du jour de l'Echange des Ratifications du présent Traité; bien entendu, que les Lestes, Mesures & Poids des Denrées & Marchandises, lesquelles doivent payer selon ledit Role de Péage par Lest, Mesure, ou Poids, seront considerez & pris sur le même pied qu'on les compte sur les lieux où ces Denrées & Marchandises ont été chargées: Et pour qu'il ne survienne aucune contestation sur la supputation des Vins, un Tonneau de vin de Bourdeaux sera taxé dans le Sond à cinquante-deux Richsdales, & un Tonneau de Vin de Nantes à quarante-cinq Richsdales; à l'égard des Vins d'Espagne, une Pipe de Vin de Malaga ou d'autres Vins d'Espagne à quarante-cinq Richsdales; & selon cette Taxation on payera le Péage suivant le Rôle de Péage de Christianstadt, c'est-à-dire, le trentieme denier.

Article III

A l'égard des Denrées ou Marchandises, qui ne sont pas specifiées dans ledit Rôle de Péage de l'année 1645., elles payeront la même chose au Péage du Sond selon leur

valeur, & cette valeur sera comptée selon les endroits d'où elles viennent, et elles payeront un pour cent de cette valeur.

Article IV

Comme l'on a stipulé dans le 2. & 3. Article, sur quel pied on levera & payera le Péage dans le Sond durant les vingt années suivantes, aussi pendant tout ce tems-là on n'introduira aucun nouveau Péage ni aucune nouvelle augmentation sous quel prétexte que ce puisse être: Et s'il arrivoit qu'il en fût levé quelques nouveaux, on les discontinuera, & le Douanier & les Ecrivains de la Douane ne seront pas si hardis que de contraindre les Maîtres de Navires de payer plus qu'ils ne sont obligez selon la Lettre du présente Traité, ni de prendre pour l'Ecriture des Billets de Péage, tant dans les Royaumes de Dannemarc & de Norwege que dans le Sond, plus que les Extraits des Ordonnances de Sa Majesté faites sur ce sujet et qui sont à la fin du présent Traité, n'ordonnent, expressement: Sous peine, que quiconque viendra à faire le contraire, perdra d'abord l'Emploi & l'Office qu'il a; & s'il permet connive & voit commettre ladite chose à quelque-autre, il sera la premiere fois suspendu de son Emploi & de ses Gages pendant trois mois, la seconde fois pendant neuf mois, & la troisieme fois il perdra entierement son Emploi & Office.

Article V

Pour plus grande commodité & plus prompte expedition des Maîtres de Navires, les Officiers de la Douane seront aussi obligez de vaquer au Bureau de la Douane tous les jours ouvriers, l'Eté depuis Pâques jusqu'à la S. Michel, le matin depuis six heures jusqu'à onze, & l'après midi depuis une heure jusqu'à sept; l'Hyver depuis la S. Michel jusqu'à Pâques, le matin depuis huit jusqu'à onze heures, & l'après-midi depuis une heure jusqu'à quatre. Mais ceux qui hors de ce tems, ou les Dimanches & autres jours de Fête, souhaitteront leur Expedition pour profiter du vent favorable; donneront une Richsdale aux Pauvres sans plus.

Article VI

La supputation des Droits de Péage sera donnée à l'avenir aux Maîtres de Navires par ceux que Sa Majesté a établis à cette fin, non en somme ni en gros, mais sera specifiée & faite de chaque Portion de Marchandise en particulier, afin qu'on puisse voir par là, si les Droits ont été exigez conformement à la Lettre du présent Traité.

Article VII

Le payement desdits Droits de Péage se fera, selon l'ancien usage en Richsdales de banque en espece. Mais comme les Maîtres de Navires Hollandois se plaignent que les Douaniers, particulierement ceux de Norwege, font très-grande difficulté de recevoir ces Richsdales de banque, sous prétexte qu' elles ne sont pas de poids & autres deffaites, et que par là ils obligent souvent les Maîtres de Navires de reprendre leurs Richsdales & de courir deux fois les perils de la mer, Sa Majesté ordonnera que les Douaniers, tant de Dannemarc que de Norwege, accepteront sans distinction toute sorte de Richsdales qui sont connuës pour des Richsdales de banque, horsmis qu'on puisse faire voir évidemment qu'elles sont rognées: Et d'autant qu'il pourroit arriver en certains cas, que les Maîtres de Navires n'auroient pas occasion de se pourvoir de Richsdales de banque pour leur voyage vers ces Royaumes, ou que les perils de la Mer ou des Ennemis seroient trop grands pour les transporter, ils pourront satisfaire en payant en Croonen ou Ecus Danois, pourvù qui'ils ajoutent pour chaque Richsdale le surplus dont on conviendra de bonne foi, après qu'on aura consideré la differente valeur des Richsdales de banque & des Croonen ou Ecus Danois,

aussi bien que le cours de Change & autres circonstances, & que sur cela on aura pris l'avis des Personnes à ce entenduës.

Article VIII

Les Denrées & Marchandises, dont on aura une fois payé les Droits de Péage dans le Sond, étant obligées d'y rentrer après que les Vaisseaux auront fait naufrage ou auront échoué sur quelques endroits de la Côte de Schonen, du Cattegat, des Iles d'Anout ou Lesouw, ou des environs; ou bien après avoir fait voile vers la Mer Baltique, seront obligées de rentrer dans le Sond, ne pourront être sujettes, rentrant dans le Sond en sortant une seconde fois, à payer de nouveau le Péage du Sond ou autres Droits; ce qu'on entendra aussi des Vaisseaux, qui par tempête ou vent contraire seront obligez de rentrer dans le Sond.

Article IX

De même les Vaisseaux qui viendront d'autres lieux dans le Sond, pour y chercher une bonne Rade contre la tempête ou orage, ou bien pour y prendre du Convoi en cas de Guerre, & qui à cette fin passeront devant le Château de Cronenburg pour aller ancrer avec plus de sûreté devant Elseneur, s'ils n'ont pas l'intention d'aller plus loin, on ne pourra leur rien demander ni les molester pour le Péage du Sond.

Article X

De même encore les Maître de Navires Hollandois, qui auront chargé des Denrées & Marchandises destinées pour Coppenhague, seront traitez, à l'égard du Péage du Sond, sur le même pied que les propres Sujets de Sa Majesté.

Article XI

La visitation des Vaisseaux & Effets appartenant aux Habitans des Provinces-Unies, & passant par le Sond, n'aura point de lieu dans le Sond pendant toutes les susdites années; & les Maîtres de Navires, dès qu'ils auront presenté leurs véritables Billets de l'Amirauté, seront crus là-dessus; & après qu'ils auront payé le Péage, ils pourront passer outre sans être empêchez ni molestez, ni sans s'arrêter devant Coppenhague. Mais s'il se trouvoit dans la suite, que Sa Majesté reçut, par ce consentement & complaisance au sujet de la levée de ses Droits de Péage, quelque préjudice par quelque Commerce caché ou autre fraude, en ce cas L. H. P., lorsqu'elles en seront informées & priées, ne manqueront pas de pourvoir aux moyens, & de mettre ordre autant que faire se pourra, qu'il ne soit fait à Sa Majesté que ce qui est juste & équitable. L. H. P. donneront aussi ordre pour plus grande précaution, que les Commis ayant fait leur visitation, expriment dans les Certificats le nombre des Passeports non en chiffres, mais en termes exprès.

Article XII

En outre les Habitans des Provinces-Unies auront la liberté de faire passer sans aucun obstacle par le Sond toutes sortes de Denrées & Marchandises, quel nom qu'elles puissent avoir; mais que dans un tems auquel Sa Majesté pourroit être en Guerre, ils ne porteront à ses Ennemis aucunes Marchandises de Contrebande; & ainsi vice versâ.

Article XIII

Sous ce nom de Marchandises de Contrebande, on entendra seulement toutes sortes de Feux d'artifice & ce qui y appartient, comme Canons, Mousquets, Mortiers, Petards, Bombes, Grenades, Saucisses, Cercles poissez, Affuts, Fourchettes, Bandoulieres, Poudres, Mêches, Salpetre, Boulets, Piques, Epées, Pots en tête, Casques, Cuirasses, Halebardes, Chevaux, Selles, Fourreaux de Pistolet, Ceinturons, Voilage,

Cordage, Poix, Goudron & Chanvre, outre tout ce qui sert à l'Equipement par Mer & à la Guerre par Terre, sans y comprendre aucune autre Marchandise de quelle nature qu'elle puisse être; mais il sera permis aux Sujets de part & d'autre de transporter lesdites Marchandises dans des Païs ennemis & d'y en aller querir, excepté dans les Villes, Forteresses, Châteaux & Ports assiegez.

Article XIV

Les Effets de Hollande, qui seront chargez dans d'autres Vaisseaux que ceux des Hollandois, pourront passer le Sond librement & sans empêchement, pourvû qu'ils payent le Péage qui se donne pour les Effets de Hollande, mais que par de bons Certificats des Villes de Hollande ou de celles de la Mer Baltique ils prouvent que ces Effets n'appartiennent à aucun autre qu'à des Habitans des Provinces-Unies.

Article XV

Tous les Hollandois, qui resident dans les Villes de la Mer Baltique tant pour leurs propres affaires qu'en Commission ou comme Facteurs, lorsqu'ils passeront par le Sond dans des Vaisseaux leurs propres Effets ou ceux d'autres Habitans des Provinces-Unies, seront traitez tout comme les autres Sujets des Provinces-Unies, pourvû qu'ils fassent voir par des Certificats convenables du Magistrat du lieu où ils resident, que ces Effets leur appartiennent ou à d'autres Habitans des Provinces-Unies.

Article XVI

De plus les Vaisseaux appartenans à ceux des Provinces-Unies, portant dans les Royaumes de Sa Majesté quelques Denrées ou Marchandises, qu'elles y soient portées directement de la premiere main, ou de l'endroit où elles auront abordé, & ne voulant pas transporter ailleurs aucune ni quleques Denrées ou Marchandises hors des Royaumes de Sa Majesté, en ce cas ces Vaisseaux ne payeront pas un plus haut Péage que les propres Habitans ou Sujets de Sa Majesté, & par consequent cessera aussi le quadruple Péage imposé sur les Denrées & Marchandises qui ne seront pas transportées par des Vaisseaux Hollandois dans les Royaumes de Sa Majesté hors de la premiere main ou du lieu où elles auront abordé. De même cessera la défense aux Vaisseaux Hollandois de transporter des Denrées ou Marchandises dans les Royaumes, Provinces, Dioceses & Villes de Sa Majesté; comme aussi cesseront les Privileges, Immunitez & Exemptions accordées par Sa Majesté aux Vaisseaux nommez Exemptions- Schepen, & autres pareilles, tant à l'égard des Péages qu'on paye pour l'entrée & la sortie, qu'à l'égard du Péage du Sond, de même aussi les Habitants des Royaumes & Païs de Sa Majesté ne payeront pas dans les Provinces-Unies un plus gros Péage ni de plus gros Impôts que les propres Sujets de L. H. P.

Article XVII

Si les Sujets de Sa Majesté ou si quelques autres Nations venoient à avoir ou à obtenir dans la suite dans les Royaumes & Païs de Sa Majesté quelque soulagement ou diminution, alors les Habitans des Provinces-Unies en jouiront de même (excepté l'exemption du Péage du Sond accordée aux Suedois); de même aussi si les Sujets de L. H. P. ou quelques autres Nations venoient à avoir ou à obtenir dans les Provinces-Unies quelque soulagement la même chose sera aussi accordée aux Sujets de Sa Majesté.

Article XVIII

Les Vaisseaux Hollandois ayant payé le Péage dans quelque Port de Dannemarc ou de Norwege, & ayant été là-dessus visitez, ne seront plus visitez dans aucun autre Port de Dannemarc ou de Norwege, pourvu qu'ils n'y chargent ni ne déchargent

pas, mais ils passeront librement; & pour prévenir qu'on ne fraude les Droits de Péage, on statuë & ordonne que lesdits Maîtres de Navires, ayant reçu leur Expedition du Douanier ou Officier de la Douane & le vent étant favorable, auront à mettre aussi-tôt à la voile & à se retirer en haute mer, sinon qu'ils en fussent empêchez par le vent contraire ou par quelque autre empêchement légitime, ou que pour attendre le Convoi ou de crainte des Capres ils fussent obligez de rester plus long-tems aux lieux où ils auroient pris leur charge, ou de devoir entrer dans quelque autre Port: La même chose s'entend des Vaisseaux des Sujets de Sa Majesté qui viendront à entrer dans les differens Ports de L. H. P.

Article XIX

Les Vaisseaux de Guerre de Sa Majesté & ceux de L. H. P. s'ouvriront mutuellement & s'accorderont en tout tems leurs Rades, Ancrages, Rivieres, Bayes & Havres pour y entrer & en sortir, & y pouvoir rester à l'ancre aussi long-tems que la nécessité le demande, sans être visitez; & dès que les Capitaines des uns ou des autres seront arrivez en ces endroits-là, ils le feront savoir au Gouverneur ou Officiers Commandans avec la raison de leur arrivée & de leur séjour, & qu'il ne pourra y venir dans un même endroit pas plus de six Vaisseaux de Guerre en un même tems; mais que s'il étoit nécessaire d'en envoyer un plus grand nombre vers l'un ou l'autre endroit, on notifiera auparavant duëment à Sa Majesté ou à L. H. P. dans quelles Rivières, Bayes ou Havres tels Vaisseaux sont destinez, pour avoir là-dessus leur agrément & leur consentement.

Article XX

Et d'autant que de tels Vaisseaux, aussi long-tems qu'ils restent dans ces endroits, s'y doivent tenir paisiblement & comme Amis, ainsi qu'il convient entre de Hauts Alliez, ils ne doivent aussi entreprendre aucune hostilité contre qui que ce soit, ni poursuivre de là aucuns autres Vaisseaux quoi qu'Ennemis, horsmis qu'ils n'ayent auparavant donné à ces Vaisseaux ennemis le tems de vingt-quatre heures pour se retirer.

Article XXI

Le Passage & la Navigation par le Sond, aussi bien que le Trafic dans les Royaumes & Païs de Sa Majesté, resteront libres & sans opposition, & par consequent cessera aussi desormais la defense émanée ci-devant de Sa Majesté contre l'Entrée de diverses Denrées, Manufactures & Marchandises; & les Sujets de Sa Majesté seront traitez reciproquement sur le même pied dans les Provinces-Unies.

Article XXII

En outre on est convenu, que dans le cours de six mois après l'Echange du présent Traité, on travaillera à trouver, pour le contentement & satisfaction reciproque, une maniere convenable & exacte de mesurer ces Vaisseaux, & qui soit aisée, juste & applicable aux presentes Fabriques; & que cependant le mesurage des Vaisseaux restera reglé selon ce qu'on en est convenu dans l'année 1669.

Article XXIII

Les Lestes de Bois dans les Vaisseaux étant reglez & trouvez selon le mesurage arrêté dans l'Article précedent, Sa Majesté a trouvé à propos, que des Vaisseaux qui auront leurs véritables Billets de Mesurage signez & qui seront chargez de Bois de Norwege, sera exigé & payé à la Douane de Sa Majesté pour chaque Leste une Rischdale & un huitieme; & qu'à l'égard du Péage on ne fera aucune difference entre le Bois qu'il est permis de tirer de Norwege, mais que tout sera compté par

Lestes, comme ou vient de le dire, sans qu'on puisse exiger aucun autre Péage ou Droit, quel nom qu'il puisse avoir, pendant la durée du présent Traité; que par consequent cesseront & discontinueront, comme en effet doivent cesser & discontinuer toutes autres Impositions sous quel prétexte que ce soit; & que les Douaniers & Officiers de la Douane en Norwege aussi bien qu'en Dannemarc se devront regler exactement selon l'Article IV. couché ci-dessus.

Article XXIV

Un Vaisseau, qui aura chargé du Bois, a aussi permission de prendre dans les Ports à Bois, d'autres Marchandises, comme de la Poix, du Goudron, des Peaux, du Suif, ou autres choses qu'on peut transporter; cependant on en payera le Droit convenable de Péage par piece ou par poids, sur le pied que les propres Sujets de Sa Majesté le payent selon le Rôle de Péage: De plus tels Vaisseaux, qui chargent plus que du Bois, savoir les autres susdites Marchandises qu'ils prennent aussi, seront sujets à la Visitation comme étant juste; cependant on déduira de la Taxation du Vaisseau autant de Lestes, auxquels pourront monter les Effets dont le Droit de Péage est déja reglé à part.

Article XXV

En exigeant les Droits de Péage on ne fera aucune distinction, si les Vaisseaux sont chargez de la meilleure, de la moindre ou de la moyenne sorte de Marchandises de Bois, à l'égard de laquelle il ne se fera aucune visitation ni recherche, moins encore donnera-t-on du retardement sous présomption qu'ils pourroient avoir chargé quelques Marchandises de Bois défenduës; mais toutes les Marchandises de Bois non permises ou défenduës seront arrêtées, si on les trouve hors des Vaisseaux avant de les charger; outre cela on ne fera aux Sujets de Provinces-Unies, sous aucun prétexte à ce sujet le moindre chagrin ou empêchement tant à l'égard de leurs Personnes qu'à l'égard de leurs Effets, mais ils pourront partir & faire leur voyage librement & sans empêchement après avoir payé le susdit Péage.

Article XXVI

Les Vaisseaux, qui auront pris toute leur charge dans un Port du Royaume de Norwege & qui y auront été visitez & auront payé le Droit de Péage conformement & selon les précedens Articles XXIII. & XXIV., ne seront plus visitez, s'ils viennent à rentrer dans le même Port ou dans quel autre que ce soit, mais ces Maîtres de Navires ayant montré leurs Billets de Péage, passeront librement; & lorsqu'ils prendront leur charge dans differens Ports, la teneur desdits Articles XXIII. & XXIV. sera observée.

Article XXVII

Les Maîtres de Navires & Marchands Hollandois ne seront pas contraints en Norwege de prendre ou d'acheter de certaines Personnes des Planches ou autres Marchandises de Bois, mais ils auront toute liberté de les acheter de la Personne & à l'endroit qu'il plaira; mais la charge ne se fera qu'aux lieux qui servent présentement & actuellement de lieux à charger & qu'en ceux qui dans la suite seront rendus propres & serviront aussi de lieux à charger.

Article XXVIII

Il sera aussi permis aux Sujets des Provinces-Unies de faire en Norwege commerce de toute sorte de Bois quel qu'il soit, & de l'emporter, excepté celui dont Sa Majesté pourroit avoir besoin pour son usage particulier ou public; bien entendu cependant, qu'en un tel cas la défense du transport de telles choses nécessaires devra être générale, & non particuliere pour les Habitans & Sujets des Provinces-Unies;

ce qui est couché dans le précedent Article XXV. restant pourtant dans son entiere force & vigueur.

Article XXIX

Outre le payement dudit Droit de Péage, les Vaisseaux Hollandois, qui ont pris en Norwege du Bois ou autres Marchandises, ne seront chargez d'aucun frais qu'on y pourroit faire pour la commodité & sûreté des Vaisseaux, ni même du Droit d'Anneaux, à moins que les Anneaux n'ayent point été attachez aux Rochers par Sa Majesté ou par ses ordres, mais seulement par des particuliers à leurs propres dépens pour la commodité des Vaisseaux, & point autrement; qu'ainsi les Maîtres de Navires, qui aiment mieux rester à l'ancre dans la Rade que de se servir des Anneaux, seront & demeureront déchargez du Droit d'Anneaux; & que sous le nom ou titre d'autres commoditez, ou sons quel prétexte que ce puisse être, on ne leur imposera la charge d'aucuns frais de quelle nature qu'ils soient, lesquels pourroient être faits pour la commodité ou sûreté des Vaisseaux; mais qu'on leur donnera pour l'avantage du Commerce toute assistence & toutes les commoditez, nécessaires, sans les charger pour cela d'aucun déboursement.

Article XXX

Qu'aussi pour le Droit d'Ancrage des Vaisseaux qui viennent ou hyvernent dans quelques Bayes ou Ports de Sa Majesté, on n'exigera pas plus que les Sujets de Sa Majesté en donnent selon le Rôle de Péage de l'année 1691.; & il en sera de même des Vaisseaux des Sujets de Sa Majesté qui entreront dans les Ports de L. H. P.; & aucun Vaisseau, qui voudra rester à la Rade, ne sera contraint d'entrer dans le Port, pourvû qu'il se tienne à une distance convenable des Chateaux; mais les Vaisseaux, qui sont obligez par nécessité d'aborder à un Port, ne payeront que la moitié s'ils ne chargent ou ne déchargent pas.

Article XXXI

Sa Majesté promet aussi, que pour prévenir tout malheur & tout fâcheux accident, les Tonnes, Fanaux & Balises seront à l'avenir exactement entretenus; & si à cet égard il y a en quelque négligence, Sa Majesté se charge d'y faire pourvoir comme il convient; l'on promet aussi qu'on mettra sur le Trindel une nouvelle Tonne avec une cloche dessus; & l'on payera comme autrefois pour les Droits de Fanaux & de Balises pendant la durée du présent Traité conformément à celui de l'année 1647. savoir quatre Richsdales pour un Vaisseau chargé, & deux Richsdales pour un qui sera sans charge; mais si l'on désire quelques nouveaux Fanaux ou Balises, l'on en conviendra en particulier.

Article XXXII

Les Privileges & Prérogatives des Villes des Provinces-Unies, dont il est parlé dans le Traité de Spire, & qui ont été accordez par les précedens Rois de Dannemarc ou consentis autrefois par Sa Majesté de Dannemarc & de Norwege elle-même, ne seront pas entendus être restreints, ni diminuez, ou recevoir aucun préjudice de quelle maniere que ce soit par ce présent Traité; par lequel tous les précedens Traitez faits avec L. H. P. sont renouvellez, pour autant qu'ils ne contrarient pas à ce présent Traité.

Article XXXIII

La Ratification du présent Traité sera échangée en même tems que celle de l'Alliance Défensive, concluë aussi ce jour d'hui à Coppenhague; & deux années avant son expiration, Sa Majesté & L. H. P. confereront ensemble par leurs Ministres pour convenir de la Prolongation dudit Traité.

Fait à Coppenhague le 15. Juin 1701.

Signé:

C. G. v. Reventlouw. C. S. v. Plessen.
Knudt Thott. C. von Lente. C. Schestedt.

Article Secret.

Comme dans le XVI. Article du présent Traité, il est bien parlé de faire cesser les Privileges, Immunitez & Exemptions des Vaisseaux appellez Exemptions-Schepen; mais que dans ce même Article il n'est rien statué à l'égard de la suppression des Privileges, Immunitez & Exemptions des Vaisseaux nommez Defensions-Schepen, sur lesquels L. H. P. n'insistent pas moins que sur ceux des Exemptions-Schepen; Sa Majesté a bien voulu s'obliger par cet Article Separé à lever & faire cesser dès à présent lesdits Privileges, Immunitez & Exemptions dont lesdits Defensions-Schepen ont joui pendant quelques années consecutives. Mais en cas que L. H. P. après l'expiration du Traité de Commerce qu'elles ont présentement avec la Suede, vinssent à ceder ou conniver à cette Couronne les Privileges, Immunitez & Exemptions des Defensions-Schepen Suedois, en ce cas-là tant Sa Majesté que L. H. P. ne seront tenuës en rien sur ce point. La Date comme ci-dessus.

Signé:

C. G. v. Reventlouw. C. S. v. Plessen.
Knudt Thott. C. von Lente. C. Schestedt.

Samningur þessi var gerður til 20 ára, en með tilskipun, dags. 14. janúar 1732, var hann framlengdur til bráðabirgða, og stendur svo enn.

Í erindi utanríkisráðuneytis Hollands til sendiráðs Íslands, dags. 20. maí 1963 (TRAD-63899) segir um samningana frá 1701 og 1817, að þeir „can only be regarded as being in force as far as the most favoured nation clause in Article 17 is concerned; moreover, this clause is subject to the exceptions (recognised in international law) under the Benelux and European Communities Treaties."

Samningar þessir hafa ekki verið birtir á Íslandi.

Nr. 223. *Kaupmannahöfn, 10. júlí 1817.*

Yfirlýsing um að samningurinn frá 1701 haldist í gildi og nái nú einnig til suður-fylkja Hollands.

Déclaration par laquelle le traité de 1701 est maintenu en vigueur et étendu aux Provinces Méridionales des Pays-Bas.

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi de Danemark ayant à cœur de se donner des preuves évidentes de l'amitié qui les unit, et d'étendre les relations de commerce et de navigation de leurs sujets pour leur avantage mutuel, sont convenus expressément par la présente déclaration réciproque d'étendre en faveur du commerce et de la navigation de leurs sujets respectifs à toute l'étendue actuelle de royaume des Pays-Bas les stipulations du traité de commerce conclu en 1701 entre la couronne de Danemark et les ci-devant états généraux des provinces unies des Pays-Bas, qui, en vertu d'un consentement commun, est et restera en vigueur jusqu'à ce que Leurs

Majestés s'entendront au sujet du renouvellement du dit traité de commerce de l'année 1701, de sorte que d'un côte, à dater du jour de la signature de cette déclaration, les avantages, exemptions et privilèges qu'accorde ce traité aux sujets du roi de Danemark et aux navires sous pavillon Danois, leur seront accordés dans les provinces méridionales du royaume des Pays-Bas, comme dans les provinces septentrionales où ils n'ont point cessé d'en jouir; et de l'autre, également à dater du jour de cette signature, seront admis à jouir, tant au passage du détroit du Sund que dans les ports des états du Roi de Danemark, de tous les avantages, exemptions et privilèges stipulés par le traité de commerce de l'année 1701, les habitants et navires des provinces méridionales du royaume des Pays-Bas, ainsi que les navires naviguant sous pavillon Neerlandais venant des ports des susdites provinces ou y étant destinés.

Dans les colonies respectives des deux royaumes, les sujets des deux souverains jouiront mutuellement des faveurs qui y sont actuellement accordées ou qui le seront dans la suite à toute autre nation que ce soit.

Fait en double à Copenhague, ce 10 Juillet 1817.

P. de Crombrugghe. T. V. Rosenkrantz.

Vísað er til athugasemdar við samninginn næstan á undan (nr. 222).

Nr. 224.

Kaupmannahöfn, 24. og 27. desember 1861.

Samningur um undanþágu frá herþjónustu.

Déclarations relatives à l'exemption du recrutement.

I.

Erindi utanríkisráðherra Danmerkur til sendifulltrúa Hollands.

Monsieur,

La note que Vous m'avez adressée en date du 30 Octobre dr. constatant que la loi Néerlandaise du 19 Août de l'année courante exempte du recrutement les sujets, établis et domiciliés aux Pays Bas, de Puissances qui à cet égard adoptent ou adopteront le principe de la réciprocité, le Gouvernement du Roi, mon auguste Souverain, en vertu du § 1 de la loi du 2 Mars de l'année courante pour le Royaume de Danemark proprement dit, du § 1 de l'ordonnance du 11 Janvier 1854 pour le Duché de Slesvig ainsique du § 1 de celle de 16 Mars 1854 pour le Duché de Holstein, dispositions qui lui confèrent le droit de conclure à cet égard des conventions avec des Gouvernements étrangers, n'a pas d'objection à s'engager à ne plus appeler au recrutement les sujets Néerlandais établis et domiciliés dans la Monarchie Danoise.

En ajoutant que le Gouvernement du Roi se livre à l'espoir que celui des Pays-Bas ne manquera pas de lui donner connaissance de tout changement introduit dans le principe de la disposition susdite de la loi Néerlandaise du 19 Août de l'année courante, tout comme lui se ferait un devoir de faire de son côté des communications semblables sur des changements éventuels dans les lois règlant le recrutement dans les différentes parties de la Monarchie Danoise, je saisis cette occasion pour Vous réitérer, Monsieur, l'assurance de ma considération très distinguée.

Copenhague le 24 Décembre 1861.

Hall.

Monsieur Rochussen,
Chargé d'affaires de Sa Majesté le Roi des Pays Bas.

II.

Erindi sendifulltrúa Hollands til utanríkisráðherra Danmerkur.

Monsieur le Président du Conseil,

J'ai eu l'honneur de recevoir la Note de Votre Excellence du 24 de ce mois, par laquelle le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Danemarc consent à s'engager à ne plus appeler au recrutement les sujets Néerlandais établis et domiciliés dans la Monarchie Danoise.

En attendant que des instructions de mon Gouvernement m'autorisent à faire au Gouvernement de Votre Excellence les communications qui peuvent encore être requises sur cette affaire, je n'ai point voulu différer d'accuser à Votre Excellence réception de Sa Note et de Lui porter mes plus sincères remerciements pour l'accueil favorable que mes ouvertures dans cette question ont trouvé auprès d'Elle.

Veuillez agréer, Monsieur le Président du Conseil, l'assurance réitérée de ma plus haute considération.

Copenhague, 27 Décembre 1861.

W. F. Rochussen.

Son Excellence
Monsieur Hall
Président du Conseil et Ministre des Affaires Etrangères
de Sa Majesté le Roi de Danemarc.

Samningur þessi hefur ekki verið birtur á Íslandi.

Nr. 225. *Kaupmannahöfn, 18. janúar 1894.*

Samningur um framsal sakamanna.

Extradition Treaty.

1. grein.

Stjórn Danmerkur og stjórn Hollands skuldbinda sig til, samkvæmt reglum þeim, er hjer fara á eptir, að framselja hvor annari þá menn, er dæmdir eru fyrir eða grunaðir um einhver af glæpaverkum þeim, er síðar getur um, sje glæpurinn framinn utan takmarka þess ríkis, er framsals er krafizt af:

1. a. Árás á líf eða frelsi konungs, drottningar, er situr að völdum, ríkisstjóra eða annars æðsta stjórnara í vinveittu ríki, eða sem miðar að því að gjöra þá óhæfa til ríkisstjórnar.

b. Árás á líf eða frelsi drottningar, er ekki situr að völdum, ríkiserfingja eða einhvers af konungs-ættinni.

2. Manndráp eða morð, af ásettu ráði framið; barns-dráp eða morð af ásettu ráði.

3. Hótanir um árás á líf eða um nauðgun, saurlifnaðarverk með ofbeldi, eða um brennu, sjeu þær skriflegar og bundnar ákveðnum skilyrðum, og sje komið fram með þær í þeim tilgangi að afla sjer eða öðrum einhvers hagnaðar.

4. Burðareyðing, hvort sem framin er af móðurinni eða öðrum.

5. Meiðingar, er leitt hafa til dauða eða haft í för með sjer veikindi, er eigi má vænta að full lækning fáist við, eða gjöra þann, sem fyrir verður, um langan tíma ófæran til að gegna störfum sínum eða embættisskyldum, eða valdið hafa því, að kona

fæddi fyrir tíma, eða að fóstrið dó í móðir kviði, og meiðingar, framdar með ráðnum huga.

6. Nauðgun; saurlifnaðarverk, framin með ofbeldi eða hótun um ofbeldi; þá er maður utan hjónabands hefur samræði við stúlku, sem ekki er orðin 16 ára gömul eða eldri stúlku, viti hann að hún liggur í dái eða er meðvitundarlaus; saurlifnaðarverk, þá er hinn seki veit, að sá er þau eru framin við, liggur í dái eða er meðvitundarlaus, eða ekki er orðinn 16 ára; þá er maður hvetur karl eða konu innan 16 ára til saurlifnaðarverka eða til utan hjónabands að leita holdlegs samræðis.

7. Þá er maður hvetur ókvæntan mann eða ógipta konu, er ekki eru orðin 23 ára, til lauslætis, svo og þá er maður á einhvern hátt með ásettu ráði greiðir fyrir lauslæti karla eða kvenna á þeim aldri í ávinnings- eða atvinnu skyni, og, þó eigi sje í því skyni gjört, þegar sá er fremur, er faðir, móðir, forráðamaður eða skipaður meðráðamaður þess, er í hlut á.

8. Þá er kvæntur maður eða gipt kona vísvitandi gengur að eiga aðra konu eða annan mann.

9. Barnsrán, svo og þá er menn leyna börnum eða nema á burt, láta þau hverfa, hafa skipti á þeim eða skjóta þeim undan.

10. Þá er maður nemur á burt karl eða konu, sem eigi er orðin 23 ára gömul.

11. Þá er maður býr til eptirmynd eða falsar peninga eða peningaseðla í þeim tilgangi, að koma þeim út sem peningum eða peningaseðlum, er eigi sjeu eptirstældir eða falsaðir, eða þá er maður með ásettu ráði lætur eptirmyndaða eða falsaða peninga eða peningaseðla úti.

12. Þá er menn búa til eptirmynd stimpla, er ríkið gefur út, eða falsa þá, svo og þá er menn setja á muni fölsuð ríkismerki eða fölsuð smíðismerki, er fyrirskipuð eru í lögum fyrir gull- og silfursmíðar, og ennfremur fölsun slíkra merkja, og þá er þau í sviksamlegum tilgangi eru sett á muni.

13. Skjalafals, svo og vísvitandi að nota fölsk eða fölsuð skjöl, sje skjal það er notað er þess efnis, að á því verði byggð rjettarkrafa eða rjettarkvöð, eða af því megi ráða að skuld sje greidd eða á annan hátt fallin niður, eða það sje ætlað til að vera sönnunargagn; ennfremur þá er menn hafa handa á milli eða flytja inn í landið peningaseðla frá útlendum banka, er með lagaheimild gefur út slíka seðla, í þeim tilgangi, að láta þessa bankaseðla úti einsog að þeir ekki væru eptirstældir eða falsaðir, og sá er verkið framdi vissi að þeir voru eptirstældir eða falsaðir, þá er hann tók á móti þeim.

14. Meinsæri.

15. Þá er menn múta opinberum embættismönnum, varði verkið við lög samkvæmt 118., 120. og 121. grein hinna dönsku hegningarlaga, eða samkvæmt 178., 363. og 364. grein hinna hollenzku hegningarlaga; sviksamleg gjaldheimta, og þá er opinberir embættismenn eða menn er líka stöðu hafa, draga undir sig opinbert fje.

16. Brenna af ásetningi gjör, ef af getur leitt almenna hættu fyrir fjármuni annara manna, eða hættu fyrir líf þeirra, svo og brenna, er framin er í þeim tilgangi, að afla sjer eða öðrum ólöglegs hagnaðar til tjóns fyrir vátryggjanda eða lögmætan handhafa „þodmeri"-samnings.

17. Þá er menn með ásettu ráði og ólöglega eyðileggja hús, er að einhverju eða öllu leyti eru annara eign, svo og hús eða stórsmíð, þó sjálfseign sje, ef af því getur leitt almenna hættu fyrir fjármuni annara manna eða hættu fyrir líf þeirra.

18. Ofbeldisverk á mönnum eða fjármunum, sjeu þau framin opinberlega og fleiri menn í fjelagi valdir að þeim.

19. Með ásettu ráði og ólöglega að sökkva skipi eða láta það stranda, granda því, gjöra það óhaffært eða skemma það, þá er slíkt getur haft hættu fyrir aðra menn í för með sjer.

20. Uppreisn og mótþrói skipverja gegn yfirmönnum þeirra.
21. Þá er menn vísvitandi stofna lest á járnbraut í háska.
22. Þjófnaður, gripdeild og rán.
23. Svik.
24. Sviksamleg notkun skjala, er eigi eru útfyllt.
25. Sviksamlegt gjaldþrot.

Selja má og þann fram, er tilraun gerir til að drýgja áðurnefnd brot, svo og þann, er hjálpað hefur til að drýgja þau, en þó því aðeins, að tilraunin eða hlutdeildin sje saknæm eptir lögum lands þess, er framsals er krafizt af.

Framsalsskyldan nær eigi til innborinna manna.

Danmörk áskilur sjer ennfremur rjett til að framselja ekki útlenda menn, sem hafa fastan samastað og búsetu í landinu, nema því að eins, að krafan um framsal snerti afbrot, er hinn útlendi maður hefur drýgt, áður en hann kom til Danmerkur, og sje auk þess framkomin innan tveggja ára frá því hann tók sjer þar bólfestu.

2. grein.

Eigi skal framselja:

1. Þá er brotið er drýgt í öðru landi en Danmörku eða Hollandi og stjórn þess lands heimtar sakborninginn framseldan.
2. Þá er krafan um framsal snertir afbrot, er sakborningurinn þegar hefur liðið dóm fyrir eða verið sýknaður fyrir í landi því, er framsals er krafizt af.
3. Þá er ákæra eða hegning er fyrnd samkvæmt lögum þar í landi, er framsals er krafizt af, áður enn sakborningurinn er tekinn fastur eða áður honum hefur verið stefnt fyrir rjett til yfirheyrzlu, hafi hann enn eigi verið tekinn fastur.

3. grein.

Eigi skal framselja, meðan maður sá, er krafizt er að framselja skuli, er undir ákæru fyrir hið sama brot í landi því, er framsals er krafizt af.

4. grein.

Þá er maður sá, er krafizt er að framseldur skuli, er undir lögsókn eða verið er að hegna honum fyrir annað brot en það, er framsalskrafan er risin af, skal fresta framsalinu, þangað til lögsókn er lokið í landi því, er framsals er krafizt af, eða hafi hann verið dómfelldur, þangað til hann hefur úttekið hegninguna eða honum gefin hún upp. En ef frestur þessi samkvæmt lögum þess lands, er framsals krefst, getur orðið til þess, að ákæran fyrnist, skal þó framsalið leyft, ef eigi eru sjerstakar ástæður því til fyrirstöðu, og skal landi því, er sakborningurinn hefur verið framseldur til, skylt að senda hann aptur, þegar er málssókninni er lokið.

5. grein.

Eigi má ákæra eða hegna hinum framselda manni í landi því, er hann er framseldur til, fyrir nein önnur brot en þau, er nefnd eru í samningi þessum, og drýgð eru áður en hann var framseldur; eigi skal heldur heimilt að framselja hann öðru ríki, án leyfis þess ríkis, er framseldi hann í fyrstu, nema svo sje, að honum um mánaðartíma eptir að dómur var uppkveðinn, eða eptir að hann hafði þolað, hegninguna eða honum verið hún eptirgefin, hafi verið frjálst að fara úr landi því, er hann í fyrstu var framseldur til.

Eigi má heldur ákæra eða hegna hinum framselda manni fyrir brot, er hann hefur drýgt áður en hann var framseldur og talið er í samning þessum, nema með samþykki stjórnar þeirrar, er framseldi hann, og getur hún, ef henni virðist ástæða til þess, krafizt, að fram sje lagt eitt af dómsskjölum þeim, er talin eru í 7. gr. samnings þessa.

Biðji sakborningur af frjálsum vilja um, að verða dæmdur eða þola hegningu, eða hafi hann eigi á framangreindu tímabili farið úr landi því, er hann var framseldur til, þarf þó eigi að leyta þessa samþykkis.

6. grein.

Ákvæði samnings þessa ná eigi til þeirra manna, er drýgt hafa afbrot, er snerta ríkismál. Mann þann, er framseldur er af því hann hefur drýgt eitt af brotum þeim, er talin eru í 1. gr. og ekki snerta ríkismál, má því alls eigi ákæra eða hegna, í ríki því, er hann er framseldur til, fyrir afbrot, er snerta ríkismál, er hann hefur drýgt, áður en hann var framseldur, nje fyrir nokkurt brot, er stendur í sambandi við slíkt afbrot, nema svo sje, að honum um mánaðar tíma eptir að dómur var uppkveðinn eða, hafi hann verið dómfelldur, eptir að hann hafði þolað hegninguna eða honum verið hún eptirgefin, hafi verið frjálst að fara úr landi.

7. grein.

Framsals skal beiðst stjórnarleið, og verður því að eins veitt, að beiðninni fylgi í frumriti eða staðfestu eptirriti hegningardómur, eða lögsóknarúrskurður eða vottorð um, að málinu sje vísað til dómstólanna til sakamálsmeðferðar ásamt með varðhaldsúrskurði eða varðhaldsúrskurður einn, og skulu gjörðir þessar vera í því formi, sem lög í landi því, er framsalsins krefst, skipa fyrir, og hafa inni að halda skýrslur um brot það, er um ræðir, er nægi til þess, að ríki það, er framsals er krafizt af, geti af þeim ráðið, hvort brotið samkvæmt lögum þess lands sje eitt af þeim, er talið er í samning þessum, svo og um hegningarákvæði það, er á við brotið.

8. grein.

Muni þá, er finnast í vörzlum þess, er krafinn er framseldur, skal eptir nánari fyrirmælum hlutaðeigandi yfirvalds í ríki því, er framsals er krafizt af, selja af hendi við ríki það, er framsals krefst.

9. grein.

Sjerhver rannsóknardómari í Danmörku eða formaður siglinga- og verzlunarmáladómsins í Kaupmannahöfn, og sjerhver löggæzluembættismaður og rannsóknardómari (juge commissaire) á Hollandi, getur krafizt þess, að maður sá, er eptir ákvæðum samnings þessa má krefja framseldan, verði um stundarsakir, þangað til framsalsbeiðnin getur komið fram stjórnarleið, settur í varðhald.

Við varðhald þetta um stundar sakir skal farið eptir reglum þeim, er lög lands þess, er framsals er krafizt af, skipa fyrir.

10. grein.

Nú er útlendingur, samkvæmt ákvæðum undanfarandi greinar settur í varðhald um stundarsakir, og skal hann þá látinn laus aptur, ef framsalsbeiðnin, ásamt skjölum þeim, er samningur þessi tilskilur, kemur eigi fram stjórnarleið áður tuttugu dagar eru liðnir eptir að varðhaldsúrskurðurinn var uppkveðinn, nema aðrar orsakir sjeu til þess að honum sje haldið lengur í varðhaldi.

11. grein.

Þyki stjórn annarshvors landsins nauðsyn bera til í sakamáli, sem ekki snertir ríkismál, að fá yfirheyrð vitni, sem eru í hinu landinu, þá skal beiðni um það send stjórnarleið, og verður hún þá tekin til greina og að farið samkvæmt lögum þar í landi, er vitnin á að yfirheyra. En þoli málið enga bið, má senda beiðnina beina leið frá dómara í öðru landinu til dómara í hinu. Beiðni um yfirheyrzlu vitna skal jafnan fylgja frönsk útlegging.

12. grein.

Þyki nauðsyn til bera eða æskilegt vera, að einhver komi sjálfur til hins landsins til þess að bera vitni í sakamáli, er ekki snertir ríkismál, ber stjórninni í því landi, sem hann er í, að skora á hann að verða við beiðni þeirri, er honum er send; gefi vitnið samþykki sitt til fararinnar, skal það njóta endurgjalds fyrir ferðakostnað og dvöl sína erlendis eptir ákvæði dómstóls samkvæmt gjaldaskrám (tarifs) og reglugjörðum lands þess, er yfirheyrzlan á að fara fram í, en sjeu engar slíkar gjaldaskrár eða reglugjörðir til, fær það endurgoldið það, er því hefur heitið verið af stjórn þeirri, er beiðzt hefur tilkomu þess, eptir kröfu, er framkom um það stjórnleiðis frá hinu ríkinu.

Nú fer einhver eptir áskorun, er hann hefur fengið frá öðru ríkinu, af frjálsum vilja til hins til þess að bera vitni fyrir dómi, og má þá eigi lögsækja hann þar, hverrar þjóðar sem hann svo er, nje halda honum eptir vegna áður drýgðra glæpa eður eldri refsingardóma eða af því að hann hafi átt þátt í verknaði þeim, sem mál það er risið af, er hann er kominn til að bera vitni í.

13. grein.

Þyki hentugt vera eða nauðsyn bera til í sakamáli, er eigi snertir ríkismál, að fá í hendur sönnunargögn eða skjöl, er stjórnarvöld hins landsins hafa í höndum, skal beiðni um það send stjórnarleið, og skal hún þá tekin til greina, svo framarlega sem eingar sjerstakar ástæður eru því til fyrirstöðu og með því skilyrði, að sönnunargögnum þessum og skjölum verði skilað aptur.

14. grein.

Báðir samningsaðilarnir eru skyldir til að leyfa að menn þeir, er annað ríki framselur öðrum hvorum þeirra, og eigi eru þegnar hins, sjeu fluttir yfir land þeirra, sje aðeins eitthvert af dómsskjölum þeim, er nefnd eru í 7. grein, lagt fram í frumriti eða staðfestu eptirriti, en þó því að eins, að brot það, er framsalið er byggt á, sje eitt af þeim, er nefnt er í samningi þessum og falli eigi inn undir ákvæðin í 2. og 6. gr., og að starfsmenn þess lands, er flutninginn leyfir, hjálpi til við gæzlu þess, er fluttur er gegnum landið.

Kostnað við ferðina borgar það ríkið, er framsals krafðist.

15. grein.

Hvorug stjórnin hirðir um að heimta endurgoldinn kostnað þann, er innan takmarka hvers landsins ris af viðurværi, flutningi o.fl. grunaðs eða ákærðs manns, eða manns, er sakfellingardómur hefur verið felldur yfir, eða sem ris af því, að beiðni um yfirheyrzlu vitna hefur haft framgang eða af flutningi sönnunargagna og skjala fram og aptur.

Verði ákveðið að flytja hinn framselda mann sjóleiðis, skal hann fluttur til þeirrar hafnar, er stjórnar- eða ræðismannsfulltrúi þess ríkis, er framsalsins krefst, hefur tilnefnt, og skal hann þar fluttur á skipsfjöl á kostnað þess.

16. grein.

Samningur þessi, er ekki nær til nýlendanna, öðlast eigi gildi fyr en á tuttugasta degi eptir að hann hefur verið birtur á þann hátt, sem fyrirskipað er eptir lögum landanna.

Þann dag, er samningur þessi öðlast gildi, fellur samningur 28. júlí 1877 úr gildi, og kemur þá þessi samningur í hans stað; samningurinn heldur gildi sínu þangað til 6 mánuðum eptir að önnurhvor stjórnin hefur sagt honum upp.

Samninginn ber að fullgilda, og skal fullgildingarskjölum skipzt á innan 6 vikna eða fyr, ef unnt er.

Gjört í tveim frumritum í Kaupmannahöfn, 18. janúar 1894.

Reedtz-Thott. R. de Pestel.

Skipzt var á fullgildingum vegna samnings þessa í Kaupmannahöfn, hinn 15. febrúar 1894, skv. auglýsingu stjórnarráðs Íslands, nr. 11, dags. 2. júní 1896, en samningurinn var birtur með henni. Næsti samningur, nr. 226, er viðbætir við samning þennan.

Nr. 226. *Kaupmannahöfn, 2. júlí 1895.*

Viðaukasamningur um að samningur dags. 18. janúar 1894 um framsal sakamanna skuli einnig ná til hinna dönsku og hollenzku nýlendna.

Supplementary Agreement to the Extradition Treaty of January 18th, 1894, concerning its Extension to the Danish and Dutch Colonies.

1. grein.

Ákvæði samnings 18. janúar 1894 skulu einnig ná til nýlenda hinna tignu samnings-aðila og landeigna þeirra utanríkis, en með því ákvæði þessi eru sniðin eptir löggjöf meginríkjanna, skulu þau þó því að eins gilda í nýlendum þeirra eða landeignum utranríkis, að þau sjeu í samræmi við lög þau, er þar gilda.

Ef glæpamaður flýr til nýlenda í Vesturindíum, geta landsstjórarnir á hinum vesturindversku eyjum Dana og í Surinam og í Curaçao hver um sig komið með framsals-kröfuna beina leið til hins landsstjórans, er í hlut á. Landsstjórar þessir geta þá annaðhvort leyft framsalið eða skýrt stjórnum sínum frá málinu.

Í nýlendum fyrir utan Norðurálfuna, skal frestur sá, er ákveðinn er í 10. gr. samningsins, vera sextíu dagar. 9. og 10. gr. samningsins gilda eigi að því er Ísland snertir.

2. grein.

Viðaukasamningur þessi öðlast ekki gildi fyr en á fjórða mánuði eptir að skipzt hefur verið á fullgildingarskjölum.

Viðaukasamningurinn heldur gildi sínu þangað til sex mánuðun eptir að önnurhvor stjórnin hefur sagt honum lausum. Segi önnurhvor stjórnin samning 18. janúar 1894 lausum, nemur sú uppsögn þó einnig viðaukasamninginn úr gildi.

Viðaukasamninginn skal fullgilda og fullgildingarskjölum skipzt á innan sex vikna eða fyr, ef unnt er.

Gjört í tveimur frumritum í Kaupmannahöfn 2. júlí 1895.

Reedtz-Thott. R. de Pestel.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna viðaukasamnings þessa í Kaupmannahöfn hinn 27. ágúst 1895, skv. auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 12, dags. 2. júní 1896, en viðaukasamningurinn var birtur með henni.

Nr. 227. *Kaupmannahöfn, 12. febrúar 1904.*

Samningur um skuldbundna gerð.

Convention on Obligatory Arbitration.

1. grein.

Hinir hátignu málsaðilar skuldbinda sig til að bera undir hinn fasta gjörðardóm til úrslita allan ágreining og allar deilur þeirra á milli, sem ekki hefur getað samist um milli stjórnarerindreka þeirra.

2. grein.

Hinir hátignu málsaðilar eiga í hvert skifti, áður en þeir snúa sjer að hinum fasta gjörðardómi, að skrifa undir sjerstakt gjörðarsáttmál, þar sem skýrt eru tilteknir málavextir um og umboðssvið gjörðardómandanna og frestir, sem ber að hegða sjer eftir um samkomu gjörðardómsins og rekstur málsins.

3. grein.

Það er vitaskuld, að 1. grein á ekki við ágreining milli þegna annars hinna semjandi ríkja, og hins semjandi ríkisins, sem dómstólar hins síðarnefnda ríkis væru, samkvæmt lögum þess, bærir um að leggja dóm á.

4. grein.

Ríki, sem ekki hafa skrifað undir þannan samning, geta aðhylst hann. Ríki, sem æskir eftir að aðhyllast hann, ber að skýra báðum málsaðilum skriflega frá því áformi sínu, að taka þátt í samningnum.

Hluttakan gengur í gildi frá þeim degi að telja, er hið hluttakandi ríki hefur tilkynt báðum þeim ríkjum, sem gjöra samninginn, að öll þessi ríki hafa látið því í tje viðurkenning sína um að hafa tekið á móti tilkynningu þess.

5. grein.

Kæmi það til, að annaðhvort hinna umsemjandi ríkja segði sig laust frá þessum samningi, gengur lausasögnin ekki í gildi fyr en ár er liðið, frá því að hún var skriflega tilkynt hverju um sig af hinum semjandi ríkjum.

6. grein.

Samning þenna ber að staðfesta innan svo stutts frests sem auðið er, og skal staðfestingunum skifst á í Haag.

Kaupmannahöfn, 12. febrúar 1904.

Deuntzer. Carel van Heeckeren.

Skipzt var á staðfestingarskrám í Haag hinn 8. marz 1906.
Samningurinn var birtur með auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 37., dags. 25. nóvember 1912.

Nr. 228. *Haag, 22. marz 1950.*

Loftflutningasamningur.

Air Transport Agreement.

Article 1

Each contracting party grants to the other contracting party the rights described in the Annex to this Agreement for the purpose of the establishment of air services described therein (hereinafter referred to as "agreed services").

Article 2

1. The agreed services may be inaugurated immediately or at a later date at the option of the contracting party to whom the rights are granted, but not before
   a) the contracting party to whom the rights have been granted has designated an air carrier or carriers for the specified route or routes, and
   b) the contracting party granting the rights has given the appropriate operating permission to the air carrier or carriers concerned (which, subject to the provisions of paragraph (2) of this Article and of Article 6 it shall do without undue delay).
2. The designated air carrier or carriers may be required to satisfy the aeronautical authorities of the contracting party granting the rights that it or they is or are qualified to fulfil the conditions prescribed by or under the laws and regulations normally applied by these authorities to the operations of commercial air carriers.
3. In areas of military occupation, or in areas affected thereby, such inauguration will continue to be subject, where necessary, to the approval of the competent military authorities.

Article 3

In order to prevent discriminatory practices and to assure equality of treatment, it is agreed that:

a) Each of the contracting parties may impose or permit to be imposed just and reasonable charges for the use of airports and other facilities. Each of the contracting parties agrees, however, that these charges shall not be higher than would be paid for the use of such airports and facilities by its national aircraft engaged in similar international services.
b) Fuel, lubricating oils and spare parts introduced into or taken on board aircraft in the territory of a contracting party by the other contracting party or its nationals, and intended solely for use by aircraft of such other contracting party shall be accorded with respect to customs duties, inspection fees or other national duties or charges imposed by the former contracting party, treatment not less favourable than that granted to national or other foreign airlines engaged in international air transport.
c) Aircraft operated on the agreed services and supplies of fuel, lubricating oils, spare parts, regular equipment and aircraft stores retained on board civil aircraft of the airlines of the contracting parties authorized to operate the agreed services shall, upon arriving in or leaving the territory of the other contracting party, be exempt from customs duties, inspection fees or similar duties or charges, even though such supplies be used or consumed by such aircraft on flights in that territory.

d) Goods so exempted may be unloaded with the approval of the customs authorities of the other contracting party. These goods, shall be kept until re-exportation under customs supervision.

Article 4

Certificates of airworthiness, certificates of competency and licenses issued or rendered valid by one contracting party shall be recognized as valid by the other contracting party for the purpose of operating the agreed services. Each contracting party reserves the right, however, to refuse to recognize for the purpose of flight above its own territory certificates of competency and licenses granted to its own nationals by another State.

Article 5

a) The laws and regulations of one contracting party relating to the admission to or departure from its territory of aircraft engaged in international air navigation, or to the operation and navigation of such aircraft while within its territory shall be applied to the aircraft of the contracting parties without distinction as to nationality and shall be complied with by such aircraft upon entering or departing from or while within the territory of that contracting party.
b) The laws and regulations of one contracting party as to the admission to or departure from its territory of passengers, crew or cargo of aircraft, such as regulations relating to entry, clearance, immigration, passport, customs and quarantine shall be complied with by or on behalf of the passengers, crew and cargo of aircraft used by the designated airline or airlines of the other contracting party while within the territory of the former party.

Article 6

Each contracting party reserves the right to withhold or revoke the exercise of the rights specified in the Annex to this Agreement by an airline designated by the other contracting party in any case when it is not satisfied, that substantial ownership and effective control are vested in nationals of a contracting party, or in case of failure of the airline(s) designated by the other contracting party to comply with the laws and regulations, as described in Article 5 hereof, or to perfom its obligations under this Agreement.

Article 7

This Agreement and all contracts connected therewith shall be registered with the International Civil Aviation Organization.

Article 8

a) If either of the contracting parties considers it desirable to modify any provision or provisions of the Agreement, or its Annex, the competent aeronautical authorities of the contracting parties shall consult in order to realize such modification(s). Such consultation shall begin within a period of 60 days from the date of request of either of the aeronautical authorities. In case the said authorities arrive at an understanding about the modifications to be made, said modifications shall come into force after having been confirmed by an exchange of diplomatic notes.
b) Changes made by either contracting party in the specified air routes, or omissions of any points on the specified air routes, on any or all flights except the change of points served by the designated airline or airlines in the

territory of the other contracting party, shall not be considered as modifications of this Agreement. The aeronautical authorities of either contracting party may therefore, proceed unilaterally to make such changes or omissions provided, however, that notice of any change or omission shall be given without delay to the aeronautical authorities of the other contracting party.

Article 9

Any dispute between the contracting parties relating to the interpretation or application of this Agreement or its Annex that cannot be settled by direct negotiations, shall be referred for decision to an Arbitral Tribunal appointed by agreement between the contracting parties or to any Tribunal competent to decide, which may hereafter be established within the International Civil Aviation Organization or if there is no such Tribunal to the Council of the said Organization. The Contracting parties undertake to comply with any decision given by said Arbitral Tribunal or by a Tribunal with the International Civil Aviation Organization or the Council of the said Organization, which in any case will be considered definite.

Article 10

Each contracting party may at any time give notice to the other if it desires to terminate this Agreement. Such notice shall be simultaneously communicated to the International Civil Aviation Organization.

The present Agreement shall terminate on the date communicated in said notice but in any case at least twelve months after the date of receipt of the notice by the other contracting party, unless the notice to terminate is withdrawn by mutual agreement before the expiry of the said period. In the absence of acknowledgement of receipt by the other contracting party notice shall be deemed to have been received fourteen days after the receipt of the notice by the International Civil Aviation Organization.

Article 11

The present Agreement will come into force on the date of signature.

Done at The Hague this 22nd day of March 1950 in duplicate in the English language.

For the Government of the Republic of Iceland.	For the Government of the Kingdom of the Netherlands.
Agnar Kofoed-Hansen.	H. N. Boon.

ANNEX

One or more air carriers designated by each of the contracting parties under the conditions provided in this Agreement will enjoy in the territory of the other contracting party rights of transit of stops for non-traffic purposes and of commercial entry and departure for international traffic in passengers, cargo and mail on each of the routes specified in the schedule attached.

SCHEDULE

I. Routes to be served by the designated airline or airlines of the Government of the Republic of Iceland.
   1. Iceland via the Netherlands to other points in Europe and beyond in both directions, either via intermediate points or directly.

2. Iceland to the Netherlands in both directions, either via intermediate points or directly.

II. Routes to be served by the designated airline or airlines of the Government of the Kingdom of the Netherlands.

1. The Netherlands via Iceland, to points in Canada, to points in the U.S.A. and beyond in both directions, either via intermediate points or directly.
2. The Netherlands to Iceland, in both directions either via intermediate points or directly.

III. Any or all points of the routes, specified in this schedule, may at the option of the airline(s) be omitted on any or all flights.

Skipzt var á staðfestingarskjölum vegna loftflutningasamnings þessa í Haag hinn 23. maí 1951, en samningurinn hefir ekki verið birtur eða auglýstur.

Nr. 229.

Hinn 11. apríl 1825 gerðu Danir og Hollendingar með sér samning um afnám frádráttarréttar. Var hann birtur í Landsyfirréttinum hinn 28. nóvember 1825, en er prentaður í Lovsamling for Island VIII bls. 684.

Nr. 230.

Samkomulag náðist þ. 24. nóv. 1949 við ríkisstjórn Hollands um afnám vegabréfsáritana fyrir íslenzka ríkisborgara, sem ferðast vilja til Hollands, og gagnkvæmt, enda sé ekki um lengri dvöl að ræða, en 3 mánuði og eigi dvöl í atvinnuskyni, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 106, dags. 14. desember 1949.

INDLAND

Indland er aðili að neðangreindum samningum við Bretland, sem prentaðir eru í samningasafni þessu:

Nr. 175. Friðar- og verzlunarsamningur, dags. 13. febrúar 1660—1661.
Nr. 180. Samningur um framsal sakamanna, dags. 31. marz 1873.
Nr 182 Viðbótarsamningur við samning um framsal sakamanna, dags. 25. október 1938.
Nr. 184. Samningur um framsal strokumanna af kaupskipum, dags. 21. júní 1881.

ÍRAN

Nr. 231. *Stokkhólmi, 15. júlí 1950.*

Vináttusamningur.

Treaty of Friendship.

Forseti lýðveldisins Íslands og hans keisaralega hátign keisari Írans sem eru samhuga um þá ósk, að treysta vináttubönd Íslands og Írans

og sjá nauðsyn þess, að bæði löndin vinni saman að því að grundvalla og efla sambúð milli ríkja, er byggist á friði og réttlæti, hafa, í anda þeirra meginreglna, er felast í sáttmála hinna sameinuðu þjóða, ákveðið að gera með sér vináttusamning.

1. grein.

Milli lýðveldisins Íslands og keisaradæmisins Írans svo og milli ríkisborgara beggja landanna skal ríkja órjúfandi friður og einlæg og ævinleg vinátta.

2. grein.

Hinir háu samningsaðilar eru sammála um að halda við stjórnmálasambandi milli landanna, og hafa ræðismenn hvor hjá öðrum, samkvæmt reglum og venjum þjóðaréttar. Þeir eru sammála um að stjórnarfulltrúar og ræðismenn hvors landsins skuli njóta þeirra réttinda í hinu landinu, sem helguð er af meginreglum og venjum þjóðarréttar, og, að tilskilinni gagnkvæmi, geta ekki verið lakari en þau réttindi, sem veitt eru stjórnarfulltrúum og ræðismönnum þeirra þjóða, sem njóta beztra kjara.

3. grein.

Hinir háu samningsaðilar eru sammála um að skipa með sérstökum samningum og á grundvelli algers jafnréttis og gagnkvæmi málum varðandi ræðismenn, verzlunarviðskipti, tollamál og siglingamál milli landanna, svo og málum varðandi skilyrði fyrir aðsetri og dvöl borgara hvors landsins í landi hins.

4. grein.

Hinir háu samningsaðilar eru sammála um að jafna allan ágreining er upp kynni að koma milli þeirra, og ekki er hægt að sættast á innan hæfilegs tíma eftir venjulegri stjórnarleið, á friðsamlegan hátt. Munu þeir ákveða í hvert einstakt skipti þá málsaðferð, er þeim þykir bezt eiga við.

Ef bæði ríkin skyldu gangast undir lögsögu Alþjóðadómstólsins, eru samningsaðilar þó sammála um að skjóta til hans öllum þeim ágreiningsmálum, sem talin eru í 36. grein stofnskrár nefnds dómstóls, þrátt fyrir það sem að ofan segir.

5. grein.

Fullgilda skal samning þennan og skiptast á fullgildingar skjölum í Stokkhólmi svo fljótt sem verða má. Hann gengur í gildi fimmtánda daginn eftir að skipzt hefur verið á fullgildingarskjölum.

Samningur þessi er gerður á íslenzku, persnesku og frönsku og eru allir textarnir jafngildir.

Í Stokkhólmi, hinn 15. júlí 1950.

Helgi P. Briem. B. Kazemi.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Stokkhólmi hinn 27. nóvember 1956. Samningurinn hefir ekki verið birtur, en með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 90, dags. 22. desember 1956, var tilkynnt að hann hafi gengið í gildi hinn 12. desember 1956.

ÍRLAND

Nr. 232. *Paris, 2. desember 1950.*

Viðskiptasamningur.

Trade Agreement.

I.

Erindi utanríkisráðherra Írlands til sendiherra Íslands.

ROINN GNOTHAI EACHTRACHA
Department of External Affairs
BAILE ÁTHA CLIATH
Dublin

2 December, 1950.

Excellency,

I have the honour to refer to the conversations which have taken place concerning trade relations between Ireland and Iceland and to confirm that, in the course of these conversations, agreement was reached on the following points:

1. In the spirit of the Convention for European Economic Co-operation, the Governments of Ireland and of Iceland desire to develop the interchange of goods and services between the two countries and to foster, in particular, the exchange of commodities of importance to their respective economies.
2. The Irish Government undertakes to accord all reasonable facilities for the admission to Ireland of products of Icelandic origin and will more especially consider favourably applications for the admission of goods to the export of which the Icelandic Government attaches particular importance.
3. The Icelandic Government undertakes to accord all reasonable facilities for the admission to Iceland of products of Irish origin and will more especially consider favourably applications for the admission of goods to the export of which the Irish Government attaches particular importance.
4. In order to facilitate the application of this Agreement, the two Governments have exchanged information regarding the products referred to in paragraphs (2) and (3) and will keep each other informed of any additional items which they desire to include in the trade between their two countries.
5. Each Government undertakes, in the application of liberalisation measures within the framework of the Organisation for European Economic Co-operation to accord to the products of the other country treatment not less favourable than that accorded to the products of any other member of the Organisation for European Economic Co-operation.
6. The merchant shipping of both countries will be equally eligible for the transport of goods between the two countries.
7. It is understood that either Government may at any time seek consultation with the other Government regarding the principles and arrangements set out above which shall govern the trade relations between the two countries until such time as one or other Government has indicated its wish to have them or any of them modified.

I should be grateful if Your Excellency would be so good as to inform me whether the Icelandic Government accepts the foregoing statement of the results of the conversations, in which case I would suggest that this Note and Your Excellency's reply thereto be regarded as constituting an Agreement between our two Governments on the points covered.

Accept, Excellency, the renewed assurance of my highest consideration.

Seán MacBride,
Minister for External Affairs.

His Excellency Pétur Benediktsson,
Envoy Extraordinary and
Minister Plenipotentiary of Iceland,
Paris.

II.

Erindi sendiherra Íslands til utanríkisráðherra Írlands.

The Icelandic Legation,
Paris.
2nd December, 1950.

Excellency,

I have the honour to acknowledge receipt of Your Excelency's Note of the 2nd December, 1950, by which you were good enough to set out the points on which agreement was reached during the recent conversations concerning trade relations between Ireland and Iceland. These points are as follows:

[Hér er sleppt kafla, sem tekinn er upp úr erindinu nr. I.]

I have the honour to confirm that the Icelandic Government accepts the foregoing statement of the results of the conversations and is prepared to regard Your Excellency's Note and the present reply thereto as constituting an Agreement between our two Governments on the points covered.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

Pétur Benediktsson

His Excellency Seán MacBride,
Foreign Minister of Ireland,
Paris.

Erindi þessi höfðu verið undirrituð til bráðabirgða í Dublin hinn 13. september 1950, en síðan fóru endanleg erindaskipti fram í Paris, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 56, dags. 21. marz 1951, en þar er einnig birtur listi yfir nokkrar íslenzkar afurðir til útflutnings og listi yfir írskar afurðir, er írska ríkisstjórnin telur hafa sérstaka þýðingu, en þeim er sleppt hér.

Nr. 233.

Með orðsendingum sendiherra Íslands og sendiherra Írlands í London, dags. 19. og 20. maí 1949, voru vegabréfsáritanir vegna ferðalaga milli Íslands og Írlands felldar niður frá 1. júní 1949 að telja, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 65, dags. 25. maí 1949.

ÍSRAEL

Nr. 234. *Genf, 19. október 1960.*

Viðskiptasamningur og greiðslusamningur.

Agreement on Trade and Payments.

1. With a view to further their trade relations, the Governments of Israel and Iceland have agreed to grant each other reciprocally all import facilities of liberalized products and rights to utilize global quotas granted to any other nation.

2. The two Governments have further agreed, that all payments in respect to the exchange of goods between the two countries shall be effected in free and convertible currency.

3. This Agreement shall come into force on January 1st, 1960, and shall supersede the Trade and Payments Agreement signed in Stockholm on May 18th, 1953, as extended from time to time.

4. This Agreement shall remain in force for a period of one year and shall continue in force for further periods of one year unless notice to the contrary is given by either party three months prior to the expiration of the Agreement.

Done in duplicate in Geneva this 19th day of October 1960.

For the Government of Iceland
Oddur Guðjónsson.

For the Government of Israel
David Golan.

ANNEX

Further to the Agreement on Trade and Payments signed today the Governments of Israel and Iceland are agreed to the following:

a) The Government of Israel will grant to the importation of frozen fish fillets and all other fish products and by-products from Iceland such facilities as shall be granted to any other nation exporting such products to Israel.

b) The Government of Iceland shall for the year 1961 and subsequent years for which this Agreement is valid grant global quotas for all goods imported from Israel which are not liberalized to an amount not lower than their imports from Israel during the year 1959. The Government of Iceland shall furthermore for the year 1961 and subsequent years for which this Agreement is valid increase its global quotas over their 1960 level by at least an amount corresponding to the imports from Israel of the goods coming under each quota during the year 1959.

Done in duplicate in Geneva this 19th day of October 1960.

For the Government of Iceland
Oddur Guðjónsson.

For the Government of Israel
David Golan.

Samningur þessi hefir ekki verið birtur, en hann var auglýstur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins, nr. 72, dags. 24. október 1960.

Nr. 235.

Hinn 29. desember 1955 var undirritað í Tel-Aviv samkomulag milli Íslands og Ísrael um að fella niður gjald fyrir áritanir á vegabréf, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 98, dags. 31. des. 1955.

ÍTALÍA

Nr. 236. *Túrin, 1. maí 1864.*

Verzlunar- og siglingasamningur.

Traité de commerce et de navigation.

Article I

Les bâtiments Danois arrivant chargés ou sur lest dans les ports du Royaume d'Italie, et réciproquement les bâtiments Italiens arrivant chargés ou sur lest dans les ports du Royaume de Danemark, y seront traités, tant à leur entrée que pendant leur séjour et à leur sortie, et quel que soit le lieu de leur provenance ou celui de leur destination, sur le même pied que les navires nationaux pour tout ce qui concerne les droits de douane, de tonnage, de phare, de pilotage, de balisage, de quai, de port, de péage, de quarantaine, d'expédition et autres, et généralement pour tous les droits ou charges quelconques qui affectent le navire, soit que ces droits soient perçus au profit du Gouvernement, soit qu'ils le soient au profit des autorités locales, d'etablissements publics, de particuliers ou de corporations.

Article II

Les navires Danois et réciproquement les navires Italiens ne pourront profiter des immunités et avantages qui leur sont respectivement assurés par le présent traité, qu'autant qu'ils se trouveront munis des papiers et certificats exigés par les règlements existants dans chacun des deux pays, pour constater leur nationalité. Et dans ce but les Hautes Parties contractantes se communiqueront ces divers documents dans le moindre délai possible, se réservant de se donner mutuellement connaissance des modifications que chacune d'Elles pourrait juger à propos d'y apporter dans la suite.

Article III

En tout ce qui concerne le placement des navires, leur chargement et déchargement dans les ports, bassins, rades ou havres de l'un des deux Etats, il ne sera accordé aucun privilège aux navires nationaux, qui ne le soit également à ceux de l'autre Etat, la volonté des deux Hautes Parties contractantes étant que, sous ce rapport aussi, les bâtiments de l'un et de l'autre Etat soient traités sur le pied d'une parfaite égalité.

Article IV

Les bâtiments Danois qui arriveront dans les ports de Sa Majesté le Roi d'Italie, et les bâtiments Italiens qui arriveront dans les ports de Sa Majesté Danoise, sont

autorisés à ne charger ou décharger qu'en partie, si le capitaine ou le propriétaire le désire, et ils pourront se rendre ensuite dans les autres ports de mer du même Etat pour compléter leur chargement ou déchargement.

Article V

En cas de relâche forcée d'un navire Danois dans un port du Royaume d'Italie ou d'un navire Italien dans un port du Royaume de Danemark, il y jouira, tant pour le bâtiment que pour la cargaison, des faveurs et immunités que la législation de chacun des deux pays accorde à ses propres navires en pareille circonstance, pourvu que la nécessité de la relâche soit dûment constatée.

Le même traitement de faveur sera réciproquement accordé aux navires échoués, en cas de bris ou de naufrage. Il est d'ailleurs entendu que les Consuls et Agents Consulaires respectifs seront admis à surveiller les opérations relatives à la réparation, au ravitaillement, ou à la vente, s'il y a lieu, des navires entrés en relâche, échoués ou naufragés à la côte.

Article VI

Toute espèce de marchandises et objets de commerce, provenant du sol ou de l'industrie des Etats de Sa Majesté le Roi de Danemark ou de tout autre pays, qui pourront être légalement importés, déposés ou emmagasinés dans les Etats de Sa Majesté le Roi d'Italie par des bâtiments Italiens, et réciproquement, toute espèce de marchandises et objets de commerce, provenant du sol ou de l'industrie des Etats de Sa Majesté le Roi d'Italie ou de tout autre pays, qui pourront être légalement importés, déposés ou emmagasinés dans les Etats de Sa Majesté le Roi de Danemark par des bâtiments Danois, soit que ces bâtiments viennent directement des ports du pays dont ils portent le pavillon, soit qu'ils viennent de tout autre pays étranger, pourront également y être importés, déposés ou emmagasinés par les bâtiments de l'autre Partie contractante, sans être tenus à payer d'autres ou de plus forts droits de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du Gouvernement, des autorités locales ou d'établissements particuliers quelconques, que ceux que ces même marchandises ou produits payeraient dans le même cas, s'ils étaient importés, déposés ou emmagasinés par des bâtiments nationaux.

De la même manière toute espèce de marchandises et objets de commerce, qui pourront être légalement exportés ou réexportés des ports de Sa Majesté le Roi de Danemark sur des bâtiments Danois, pourront également en être exportés ou réexportés sur des bâtiments Italiens, et réciproquement, toute espèce de marchandises et objets de commerce qui pourront être légalement exportés ou réexportés des ports de Sa Majesté le Roi d'Italie sur des bâtiments Italiens pourront également en être exportés ou réexportes sur des bâtiments Danois, sans payer d'autres ou de plus forts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du Gouvernement, des autorités locales ou d'établissements particuliers quelconques, que ceux qui seraient payés pour les mêmes marchandises ou objets de commerce, s'ils étaient exportés ou réexportés sur des bâtiments nationaux.

Le traitement de la nation la plus favorisée est réciproquement garanti à chacun des deux pays pour tout ce qui concerne le transit.

Toutefois la prohibition est maintenue pour la poudre à tirer, et les deux Hautes Parties contractantes se réservent de soumettre à des autorisations spéciales le transit des armes de guerre.

Article VII

Aucune priorité ou préférence ne sera accordée directement on indirectement par l'une ou l'autre des Parties contractantes, ni par aucune compagnie, corporation ou

individu agissant en son nom ou sous son autorité pour l'achat d'aucun objet de commerce légalement importé dans le territoire de l'autre, en considération de la nationalité du bâtiment qui aurait importé les dits objets, soit qu'il appartienne à l'une ou à l'autre des Parties dans les ports de laquelle ces objets de commerce auront été importés, l'intention et la volonté des deux Hautes Parties susmentionnées étant qu'aucune différence ou distinction quelconque n'ait lieu à cet égard.

Article VIII

En ce qui concerne le cabotage il est convenu entre les Hautes Parties contractantes, que les navires de chacune d'Elles au-dessus de 30 tonnes (15 lasts de commerce de Danemark) jouiront dans les Etats de l'autre des mêmes privilèges et seront traités à tous égards sur le même pied que les navires nationaux.

Article IX

Il ne pourra être imposé par une des Parties contractantes au commerce et à la navigation de l'autre, aucun droit nouveau ou plus élevé ni aucune entrave ou restriction quelconques, qui ne s'appliqueraient pas également et dans la même mesure au commerce et à la navigation de tout autre pays.

Il ne pourra être concédé aucune faveur par l'une des Puissances contractantes au commerce et à la navigation d'une nation étrangère, sans que cette faveur devienne de droit et ispo facto commune au commerce ou à la navigation des sujets de l'autre Puissance.

Article X

Chacune des deux Parties s'engage à faire profiter l'autre de toute faveur de commerce, de navigation ou de pêche, de tout privilège ou abaissement dans les tarifs à l'importation, ou à l'exportation, ou au transit des articles mentionnés ou non dans le présent traité, que l'une d'Elles pourrait accorder à une tierce puissance. Elles s'engagent en outre à n'établir, l'une envers l'autre, aucun droit de prohibition, d'importation ou d'exportation, ou de transit, qui ne soit en même temps applicable aux autres nations.

Il est spécialement entendu que le Danemark ayant consenti à admettre le pavillon Italien sur le pied d'une parfaite égalité avec le pavillon national non seulement dans la navigation et le commerce avec les territoires du Royaume et des Duchés, mais encore dans la navigation et le commerce avec ses possessions d'Islande et de Faeroe, et ses colonies des Antilles, jouira, sous ce rapport, d'une parfaite réciprocité de traitement et profitera de tous les avantages de tarif résultant des traités de commerce et de navigation conclus par le Royaume d'Italie avec tout autre pays.

Article XI

Les Consuls, Vice-consuls et Agents Consulaires de chacune des deux Hautes Parties contractantes jouiront dans les Etats de l'autre des mêmes priviléges et pouvoirs dont jouissent ceux des nations les plus favorisées; ils auront le droit d'être juges et arbitres dans les questions locales dérivant des contrats passés en d'autres lieux entre les capitaines et les équipages des navires de leur nation, et les autorités locales ne pourront y intervenir que dans le cas où la conduite du capitaine ou de l'équipage troublerait l'ordre ou la tranquillité du pays. Les marins appartenant à la marine de l'une des deux Hautes Parties contractantes qui désertent dans les Etats et possessions de l'autre, pourvu toutefois qu'ils ne soient pas sujets du pays où ils désertent, seront, sur la demande adressée à l'autorité compétente par les Consuls et Vice-consuls respectifs, ou leur ayant-ause, recherchés, arrêtés et, après que leur désertion aura été dûment prouvée, reconduits à bord de leur bâtiment. Les déserteurs

seront de plus, au besoin, détenus et gardés dans les maisons d'arrêt du pays, à la réquisition et aux frais des Consuls, jusqu'à ce que ces agents aient trouvé une occasion de les faire partir. Si pourtant cette occasion ne se présentait pas dans le délai de deux mois, à compter du jour de l'arrestation, les déserteurs seraient remis en liberté et ne pourraient plus être arrêtés pour les mêmes causes. Si le déserteur avait commis quelque délit à terre, son extradition sera différée par les autorités locales jusqu'à ce que le tribunal compétent ait rendu un jugement en bonne et due forme sur le délit, et que l'exécution du jugement ait eu lieu.

Article XII

Les sujets de chacune des deux Hautes Parties contractantes auront le droit sur le territoire de l'autre de recueillir les successions ab intestato ou testamentaires, d'y posséder des biens de toute espèce et d'en disposer de la même manière que les nationaux, par testament, donation ou autrement, en ne payant au profit des Gouvernements respectifs d'autres droits que ceux auxquels les habitants du pays, où se trouvent les dits biens, sont assujettis en pareille occasion. En cas d'absence des héritiers, il sera provisoirement pris des dits biens les mêmes soins, qui seraient pris en pareils cas des biens des indigènes, jusqu'à ce que l'héritier légitime ait pris des mesures pour recueillir l'héritage.

Article XIII

Le présent traité sera en vigueur pendant dix années à compter du jour de l'échange des ratifications. Si un an avant ce terme l'une des Hautes Parties contractantes n'avait pas annoncé à l'autre, par une notification officielle, son intention d'en faire cesser l'effet, le dit traité restera obligatoire pendant douze mois au-delà de ce terme, et ainsi de suite jusqu'à l'expiration des douze mois qui suivront une semblable déclaration, quelle que soit l'époque où elle aurait eu lieu.

Article XIV

Les ratifications du présent traité seront échangées à Turin dans l'espace de trois mois à compter du jour de la signature, ou plus tôt si faire se peut.

Fait à Turin le 1er mai 1864.

Rosenkrants. Gio. Manna.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Turin hinn 24. nóvember 1864.

Samningurinn hefir ekki verið birtur á Íslandi, en viðaukagrein við hann var birt hér sbr. samningur nr. 237 hér næst á eftir. Hann var prentaður í Lovsamling for Island„ XIX, bls. 179.

Nr. 237.

Kaupmannahöfn, 17. september 1902.

Viðaukagrein við verzlunar- og siglingasamning, dags. 1. maí 1864.

Article additionnel au Traité de commerce et de navigation conclu le 1er mai 1864.

Viðaukagrein.

Hinir undirrituðu, herra Johan Henrik Deuntzer, kommandör af dannebrog og dannebrogsmaður, forsætisráðherra og utanríkismálaráðherra Hans hátignar Danmerkur konungs, og herra greifi Georg Calvi di Bergolo, kommandör af krónuorðunni ítölsku, ofursti af Mauritius og Lazarusorðunni, sjerstakur sendiherra og umboðinn ráðherra Hans hátignar Ítalíu konungs, hafa með lögmætu umboði til þess orðið ásáttir um viðaukagrein þá við verzlunar- og siglingasamning þann, er gjörður var í Túrín 1. maí 1864 milli Danmerkur og Ítalíu, er hjer greinir:

Um handiðnað og verksmiðjuiðnað skal fara á sama hátt og samningsaðilarnir hafa komið sjer saman um viðvíkjandi verzlun- og siglingum hvors annars í IX. grein tjeðs samnings frá 1. maí 1864, svo lengi sem hann er í gildi.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir skrifað undir viðaukagrein þessa í tveim frumritum og sett innsigli sín á hana.

Gjört í Kaupmannahöfn, 17. september 1902.

Deuntzer. Calvi.

Ofannefnd viðaukagrein var birt með auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 48, dags. 29. desember 1902.

Nr. 238. *Kaupmannahöfn, 19. júlí 1873.*

Samningur um framsal sakamanna.

Convention d'extradition.

Article I

Les Hautes Parties contractantes s'engagent par la présente Convention à se livrer réciproquement, dans tous les cas prévus par les clauses de la dite Convention, les personnes qui ayant été, comme auteurs ou complices, comdamnées ou mises en accusation ou soumises à une poursuite judiciaire par les autorités du pays réclamant à cause d'un des faits ci-après énumérés, se trouveraient sur le territoire de l'autre pays.

Article II

Les crimes et délits, pour lesquels l'extradition d'après l'article I aura lieu, sont:

1. Assassinat et meurtre (parricide, infanticide, empoisonnement).
2. Viol.
3. Coups portés ou blessures faites volontairement à une personne, qui ont eu

pour conséquence la perte absolue de l'usage d'un organe ou la mort sans l'intention de la donner.

4. Vol, accompagné de circonstances aggravantes (grovt Tyveri og Røveri) ou vol simple à la condition que la valeur de l'objet du crime ou délit dépasse mille francs.

5. Abus de confiance, escroquerie ou tromperie, en tant que la valeur de l'objet de ces crimes ou délits dépasse mille francs.

6. Banqueroute frauduleuse.

7. Faux serment, faux témoignage, ou fausse déclaration d'un expert ou d'un interprète.

8. La confection et l'emploi frauduleux de documents faux.

9. Fabrication de fausse monnaie et altération de monnaie, contre-façon de billets de banque, de papier-monnaie, d'effets publics et l'emploi de ces effets avec connaissance de cause.

10. Incendie volontaire.

11. Soustraction ou détournement commis par des dépositaires ou comptables publics.

12. Destruction volontaire et illégale d'un navire et échouement volontaire d'un navire de la part du capitaine ou de l'équipage du navire.

13. Rébellion ou mutinerie de l'équipage d'un navire.

L'extradition pourra aussi avoir lieu pour la tentative des faits ci-dessus énumérés, lorsqu'elle est punissable d'après la législation des deux pays contractants.

Article III

L'obligation d'extradition ne s'étend pas aux sujets du pays auquel l'extradition est demandée, y compris non seulement ceux qui par leur naissance ou d'autre manière ont acquis la qualité de sujets sans l'avoir perdue plus tard dans les formes déterminées par la loi, mais aussi les étrangers fixés et domiciliés dans le pays.

Toutefois, si l'individu réclamé appartient à cette dernière catégorie, il sera donné suite à la réclamation, si celle-ci regarde un acte commis avant son arrivée au pays et si elle est faite dans le courant de deux ans après qu'il s'y est fixé.

Lorsque d'après les lois en vigueur dans l'Etat auquel le coupable appartient, il y aurait lieu à le poursuivre à raison de l'infraction dont il s'agit, l'autre Etat communiquera les informations et les pièces, les objets constituant le corps du délit et tout autre document ou éclaircissement requis pour le procès.

Si l'individu réclamé n'est ni Danois ni Italien, le Gouvernement auquel l'extradition est demandée pourra informer de cette demande le Gouvernement auquel appartient le poursuivi, et si ce Gouvernement sans aucun retard réclame à son tour le prévenu pour le faire juger par ses tribunaux pour l'acte incriminé, le Gouvernement auquel la demande d'extradition a été adressée pourra à son choix le livrer à l'un ou à l'autre des Gouvernements réclamants.

Si l'individu, réclamé par une des Parties contractantes, est réclamé en même temps par un autre ou plusieurs autres Gouvernements, il sera livré au Gouvernement dont la demande aura été reçue la première, à moins que l'individu réclamé ne soit sujet de l'un des états réclamants, dans quel cas il sera livré de préférence à ce dernier état.

Article IV

L'extradition n'aura pas lieu, si la personne réclamée a été ou est encore poursuivie dans le pays auquel la demande d'extradition est adressée pour le méme acte punissable qui est cause de la demande d'extradition.

Lorsque la personne réclamée est poursuivie dans le pays auquel la demande d'extradition est adressée à cause d'un autre acte punissable, son extradition sera

différée jusqu' à la fin de ces poursuites et l'accomplissement de la peine éventuelle prononcée contre elle.

Article V

Les dispositions de la présente Convention ne sont point applicables aux crimes ou délits politiques. La personne qui a été extradée à raison de l'un des crimes ou délits communs mentionnés à l'article II ne peut par conséquent en aucun cas être poursuivie et punie dans l'Etat auquel l'extradition a été accordée à raison d'un crime ou délit politique commis par elle avant l'extradition, ni à raison d'un fait connexe à un crime ou délit politique.

La personne extradée ne pourra non plus être poursuivie ou condamnée à raison d'un crime ou délit non prévu par la présente Convention; à moins que, après avoir été punie ou acquittée du chef du crime qui a donné lieu à l'extradition, elle n'ait négligé de quitter le pays avant l'expiration d'un délai de trois mois ou bien qu'elle n'y vienne de nouveau.

Article VI

L'extradition ne pourra avoir lieu, si depuis les faits imputés, le commencement des poursuites judiciaires ou la condamnation qui s'en sera suivie, la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois du pays auquel la demande d'extradition est adressée.

Article VII

L'extradition sera toujours accordée lors même que le prévenu viendrait, par ce fait, à être empêché de remplir des engagements contractés envers des particuliers, lesquels pourront toutefois faire valoir leurs droits auprès des autorités judiciaires compétentes.

Article VIII

L'extradition sera accordée sur la demande adressée par l'un des deux Gouvernements à l'autre, par voie diplomatique, et sur la production d'un arrêt de condamnation ou de mise en accusation, d'un mandat d'arrêt, ou de tout autre acte ayant la même force que ce mandat et indiquant également la nature et la gravité des faits poursuivis ainsi que la disposition pénale applicable à ces faits.

Ces actes seront délivrés en original ou en expédition authentique, soit par un tribunal, soit par toute autre autorité compétent du pays qui demande l'extradition On fournira en même temps, si c'est possible, le signalement de l'individu réclamé ou toute autre indication de nature à en constater l'identité.

Article IX

Dans les cas urgents, et surtout lorsqu'il y a danger de fuite, chacun des deux Gouvernements, s'appuyant sur l'existence d'un arrêt de condamnation ou de mise en accusation, ou d'un mandat d'arrêt, pourra par le moyen le plus prompt, voire même par le télégraphe, mais toujours par voie diplomatique, demander et obtenir l'arrestation du condamné ou du prévenu, à condition de présenter dans un délai de vingt jours après l'arrestation, le document dont on a indiqué l'existence.

Article X

Les objets volés ou saisis en la possession du condamné ou du prévenu, les instruments et outils, dont il se serait servi pour commettre le crime ou délit, ainsi que toute autre pièce de conviction, en tant que les droits des tiers ne s'y opposent pas, seront rendus en même temps que s'effectuera la remise de l'individu arrêté. Les objets susmentionnés seront rendus lors même que l'extradition, après avoir été accordée, ne pourrait avoir lieu par suite de la mort ou de la fuite du coupable.

Cette remise comprendra aussi tous les objets de la même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays où il s'est réfugié, et qui y seraient trouvés plus tard.

Sont cependant réservés les droits des tiers sur les objets susmentionnés, qui devront leur être rendus sans frais après la conclusion du procès.

Article XI

Les frais d'arrestation, d'entretien ou de transport du prévenu resteront à la charge de chacun des Etats contractants en dedans des limites de leurs territoires respectifs, tandis que les frais d'entretien et de transport à travers les pays intermédiaires tomberont à la charge de l'Etat réclamant. Si le transport par mer était préférable, l'individu et les objets réclamés seront embarqués aux frais du Gouvernement réclamant et transportés au port indiqué par l'agent diplomatique de ce Gouvernement.

Article XII

Lorsque dans la poursuite d'une affaire pénale non politique, l'un des Etats contractants jugera nécessaire dans le territoire de l'autre Partie contractante l'audition de témoins ou tout autre acte d'instruction ou de procédure, une réquisition émanant d'un tribunal ou de toute autre autorité compétente sera transmise par voie diplomatique, et il y sera donné suite en observant les lois du pays où le témoin est entendu ou l'acte doit avoir lieu. De part et d'autre les Gouvernements abandonnent toute restitution des frais qui en résulteront.

Article XIII

Si, dans une cause pénale non politique, la comparution personnelle d'un témoin est nécessaire, le Gouvernement du pays où réside le témoin l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui en aura été faite par l'autre Gouvernement.

En cas de consentement du témoin il devra être dédommagé par l'Etat intéressé à la comparution du témoin des frais de voyage et de séjour ainsi que de la peine personnelle et de la perte de temps.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans l'un des deux pays, comparaîtra volontairement devant les juges de l'autre pays, ne pourra y être poursuivi ni détenu pour des faits antérieurs à la citation.

Article XIV

Si à l'occasion d'une cause pénale l'un des Etats contractants désirait obtenir des pièces de conviction ou des documents judiciaires, qu'une autorité de l'autre pays se trouve posséder, la demande en sera présentée par voie diplomatique et l'on y donnera suite pour autant qu'il n'y ait pas de considérations particulières qui s'y opposent, bien entendu avec l'obligation de les renvoyer.

Article XV

Toutes les pièces et tous les documents qui seront communiqués réciproquement par les deux Gouvernements dans l'exécution de la présente Convention devront être accompagnés de leur traduction française.

Article XVI

La présente Convention est conclue pour cinq années à partir du 1er Octobre 1873. Dans le cas où aucune des Parties contractantes n'aurait notifié six mois avant le 1er Janvier 1878 son intention d'en faire cesser les effets, elle demeurera en vigueur pour cinq autres années, et ainsi de suite de cinq en cinq années.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées dans le délai de deux mois ou plus tôt si faire se peut.

Fait à Copenhague le 19 Juillet 1873.

O. D. Rosenörn-Lehn. F. Spinola.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Kaupmannahöfn hinn 18. september 1873. Samningurinn var ekki birtur á Íslandi, en er prentaður í Lovsamling for Island XXI, bls. 701.

Nr. 239. *Kaupmannahöfn, 25. júní 1883.*

Samningur um að veita fátækum þegnum gjafsókn í málum.

Convention pour assurer aux sujets indigents des pays repectifs le bénéfice de l'assistance judiciaire gratuite.

1. grein.

Ítalir skulu í konungsríkinu Danmörku með Íslandi og nýlendunum, og Danir skulu hins vegar í konungsríkinu Ítalíu eiga kost á að fá gjafsókn í málum, er þeim skal veitt eptir hinum sömu reglum og í sama formi og lög segja fyrir um þegna sjálfs landsins.

2. grein.

Vottorðið um fátækt og önnur skýrteini til að styðja beiðnina skal gefið út af embættismönnum þar, er beiðandi hefur venjulegan bústað sinn.

Sje hann eigi búsettur í því landi, þar er beiðnin er borin upp, skal erindsreki þess lands, þar sem skjölin skal fram leggja, lögmæta skjölin borgunarlaust. Ef hann býr í því landi, sem beiðnin er borin upp, getur embættismaður sá, er hlut á að máli, krafist þess, að fengnar verði frekari skýrslur frá embætissmönnum þjóðar þeirrar, er hann er kominn frá, annaðhvort fyrir tilhlutan þess, er hlut á að máli, eður og embættisleið.

3. grein.

Ítalir, er fengið hafa gjafsóknarrjett í málum í Danmörku, og Danir, er hafa fengið gjafsóknarrjett í Ítalíu skulu beinlínis vera lausir við hverskonar trygging eða framsölu fjár til geymslu, hverju nafni er nefnast kann, er lög í því landi, þar er málið er sótt, eigi krefjast af sjálfum þegnum landsins, þá er þeir sækja mál.

4. grein.

Samningur þessi er gjörður fyrir fimm ára tíma.

Ef hvorigur hinna tignu málsparta hefur ári fyrir lok þessa tímabils gefið til kynna, að hann ætli að láta samninginn úr gildi falla, heldur hann áfram að vera í gildi, þangað til ár er liðið frá þeim degi, er annar málsparta segir samningi upp.

Samning þenna skal fullgilda og fær hvor partur hins annars fullgilding svo fljótt sem verða má.

Samið í Kaupmannahöfn, 25. júní 1883.

O. D. Rosenörn-Lehn. Marochetti.

Skipzt var á staðfestingarskrám í Kaupmannahöfn hinn 20. september 1883, og samningurinn birtur með auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 19, dags. 29. sept. 1883.

Nr. 240. *Kaupmannahöfn, 20. júní 1889.*

Samningur um afhendingu dánarvottorða.

Déclaration concernant l'échange des expéditions des actes de décès.

Með því að stjórn hans hátignar konungsins í Danmörku og stjórn hans hátignar konungsins á Ítalíu þykir æskilget að tryggja það, að skrár þær er snerta borgaraleg rjettindi manna í þessum tveimur löndum sjeu skipulega ritaðar, skuldbinda þær sig til þess að senda hvor annari án kostnaðar löglega staðfest eptirrit af dánarvottorðum þeim sem gefin eru út í öðru landinu og snerta þá menn, sem fæddir eru í hinu landinu. Þriðja hvern mánuð skal hin ítalska stjórn afhenda hinum danska sendiherra í Róm, og hin danska stjórn afhenda hinum ítalska sendiherra í Kaupmannahöfn, eptirrit þau af ofangreindum vottorðum, sem út hafa verið gefin á hinum þá umliðnu þremur mánuðum.

Samningur þessi, sem gjörður er í tveim frumritum, öðlast gildi fimtánda dag júlí mánaðar næstkomanda.

Gjört í Kaupmannahöfn tuttugasta dag júnímánaðar átján hundruð áttatíu og níu.

Utanríkisráðherra hans hátignar Danakonungs	Sendiherra hans hátignar Ítalíukonungs.
O. D. Rosenörn-Lehn.	Maffei.

Samningur þessi var birtur á Íslandi með auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 35, dags. 30. september 1890.

Nr. 241.

Kaupmannahöfn, 7. nóvember 1891.

Samningur um gagnkvæmt afnám frádráttarréttarins.

Convention concernant l'abolition du droit de détraction entre les deux pays.

Article I

Aucun des droits connus sous le nom de gabella hereditaria et census emigrationis ne sera exigé, ou perçu, lorsqu'en cas de succession, donation, émigration ou autres il y aura lieu à une translation de biens du Royaume d'Italie dans le Royaume de Danemark ou de celui-ci dans le Royaume d'Italie, toutes les impositions de cette nature étant abolies entre les deux pays à l'exception de celles qui, soit à raison de droit de succession, de vente ou d'autres, seraient acquittées dans le cas même où les biens resteraient dans le pays en question.

Article II

Cette disposition s'étend non seulement aux droits et impositions du genre indiqué qui font partie des revenus publics, mais encore à ceux qui jusqu'à présent pourraient avoir été levés par quelques particuliers, communes ou corporations.

Article III

La présente convention est applicable non seulement à toutes les successions à échoir à l'avenir, mais à toutes les translations de biens en général où l'exportation n'a pas encore été effectuée.

Article IV

Comme cette convention ne s'applique qu'aux biens et à leur libre exportation, toutes les lois relatives aux émigrants eux-mèmes et au service militaire, restent en pleine vigueur dans les deux pays et les Gouvernements contractants ne sont nullement restreints par la présente convention dans leur future législation à ce sujet.

Article V

La présente convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées le plus tôt que faire se pourra. Elle entrera en vigueur à dater du jour où les ratifications auront été échangées.

Fait, en double, à Copenhague le 7 Novembre 1891.

O. D. Rosenörn-Lehn. T. Catalani.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Kaupmannahöfn 31. marz 1892.

Samningurinn var ekki birtur á Íslandi, en rétt þótti að taka hér eitt sýnishorn af þessum samningum, og þá einn af þeim fullkommustu, ef mönnum væri forvitni á að sjá einn af þessum samningum, sem Danir voru óvenju natnir við að láta birta á Íslandi, eins og allir kannast við sem blaðað hafa í Lovsamling for Island.

Nr. 242. *Rómaborg, 16. desember 1905.*

Samningur um skuldbunda gerð.

Convention d'arbitrage obligatoire.

1. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að leggja undir úrskurð hins fasta gjörðardóms, sem settur var á stofn í Haag með sáttmálanum frá 29. júlí 1899, öll deilumál, hverrar tegundar sem eru, sem kunna að rísa upp á milli þeirra, og sem ekki hefur tekist að miðla fyrir milligöngu erindreka þeirra, jafnvel þó svo sje, að þessi deilumál kynnu að eiga rót sína að rekja til atvika sem gjörst hafa, áður en þessi samningur var gjörður.

2. grein.

Áður en hinir hátignu samningsaðilar leita til hins fasta gjörðardómstóls, skulu þeir í hvert einstakt skifti rita undir sjerstaklega gjörðarsamþykt, þar sem ágreiningsefnið er skýrt tilgreint, sem og verksvið gjörðardómendanna og frestir þeir, sem verður að hegða sjer eftir, að því er snertir samkomu gjörðardómsins og málflutninginn.

Sje engin sjerstakleg gjörðarsamþykt til, eiga gjörðardómendurnir að kveða upp úrskurð sinn á grundvelli rjettarkrafa þeirra, sem báðir málspartar setja fram.

Sjeu ekki til nein gjörðardómi samkvæm fyrirmæli í gagnstæða átt, skal málflutningnum fyrir gjörðardóminum hagað samkvæmt reglum þeim, sem ákveðnar eru með sáttmála þeim, er undirskrifaður var í Haag 29. júlí 1899, um að koma á frið-

samlegri miðlun á deilumálum ríkja á milli, að viðbættum viðaukaákvæðum þeim, sem vikið er að í næstu grein hjer á eftir.

3. grein.

Enginn gjörðardómendanna má vera þegn ríkja þeirra, sem hafa ritað undir þennan samning nje eiga heimkynni í löndum þeirra, nje heldur mega atriði þau, sem gjörðin beinist að, snerta hagsmunasemi þeirra.

Í gjörðarsamþykt þeirri, sem gjört er ráð fyrir í undanfarandi grein, skal vera ákveðinn frestur, sem eigi má vera útrunninn, fyr en báðir málspartar eru búnir að skiftast á um erendi þau og skjöl, sem snerta ágreiningsefnið. Skjalaskiftum þessum á, hvað sem öðru líður, að vera lokið, áður en fundir gjörðardómsins hefjast.

Í gjörðardóminum eiga að vera tilteknir frestir þeir, er ekki mega liðnir vera, áður en honum er fullnægt.

4. grein.

Það er vitaskuld, að sje ekki ágreiningurinn um framkvæmd samnings milli beggja ríkjanna eða hann sje risinn af rjettarneitun, skal 1. grein ekki eiga við deilumál, sem kynnu að rísa upp milli þegns annars ríkjanna og hins samningsríkisins, þegar dómstólarnir eru bærir um samkvæmt lögum síðarnefnds ríkis að kveða upp dóm um deiluefnið.

5. grein.

Ef annarhvor hinna hátignu samningsaðila skyldi segja þessum samningi upp, skal sú uppsögn ekki koma í gildi fyr en ári eftir að hinn samningsaðilinn hefur fengið skriflega skýrslu um uppsögnina.

6. grein.

Samningur þessi skal fullgiltur svo fljótt sem verða má, og um fullgildingarnar skal skifst á í Rómaborg.

Rómaborg, 16. desember 1905.

C. Moltke. Tittoni.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Rómaborg 22. júní 1906. Samningurinn var birtur með auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 43, dags. 25. nóvember 1912.

Nr. 243. *Kaupmannahöfn, 18. júlí 1907.*

Yfirlýsing um gagnkvæma viðurkenningu á mælibréfum skipa.

Déclaration pour la reconnaissance des certificats de jaugeage des navires marchands.

Article 1

Les navires danois, soit à voile soit à vapeur, jaugés d'après la loi danoise sur le jaugeage en date du 13 mars 1867 et d'après les instructions supplémentaires du 1er septembre 1901, qui s'y rapportent, seront admis dans les ports italiens et les navires italiens, soit à voile soit à vapeur, dont le tonnage sera déterminé d'après le Règlement du 21 décembre 1905, seront admis dans les ports danois, sans être soumis, pour le paiment des droits et taxes qu'ils doivent à aucune autre opération de jaugeage, le tonnage net qui résultera des papiers de bord étant considéré comme équivalent au tonnage net des navires nationaux.

Article 2

Les navires italiens, munis d'un certificat de jaugeage délivré avant le 10 février 1906, continueront à jouir, dans les ports danois, du traitement auquel ils ont été jusqu'à présent soumis en vertu des articles 1 et 2 de la déclaration susmentionnée en date du 12 november 1896.

Article 3

La présente déclaration entrera en vigueur immédiatement après sa publication.

Fait en double exemplaire à Copenhague le 18 juillet 1907.

Raben-Levetzau. Giorgio Calvi.

Samningur þessi hefir ekki verið birtur á Íslandi.

Nr. 244.

Með erindum sendifulltrúa Íslands og sendiherra Ítalíu í París, dags. 8. og 10. ágúst 1950, hefir verið gert samkomulag um að fella niður vegabréfsáritanir vegna ferðalaga milli Íslands og Ítalíu frá 1. september 1950 að telja, enda sé ekki um lengri dvöl að ræða en 6 mánuði, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 82, dags. 19. ágúst 1950.

KANADA

Kanada er aðili að neðangreindum sex samningum við Bretland, sem birtir eru í samningasafni þessu:

Nr. 175. — Verzlunarsamningur, dags. 13. febrúar 1660—1661.
Nr. 176. — Verzlunarsamningur, dags. 11. júlí 1670.
Nr. 179. — Samningur um undanþágu frá herskyldu, dags. 14. júní 1869.
Nr. 180. — Samningur um framsal sakamanna, dags. 31. marz 1873.
Nr. 184. — Samningur um framsal strokumanna af verzlunarskipum, dags. 21. júní 1881.
Nr. 188. — Samkomulag um gerðardóm, dags. 22. marz 1937.

Nr. 245.

Reykjavík, 18. júní 1928/
Ottawa, 2. ágúst 1928.

Samningur um póstávísanaviðskipti.

Convention for the Exhange of Money Orders.

Ofangreindur samningur milli póststjórna Íslands og Kanada var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 79, dags. 28. ágúst 1928.
Hann er ekki prentaður hér, frekar en aðrir samningar um póstmál.

KÚBA

Nr. 246. *Washington, 3. október 1955.*

Viðskiptasamningur.

Treaty of Commerce.

Article I

1. The High Contracting Parties agree to reciprocally accord each other the unconditional most-favored-nation treatment with respect to customs duties and surcharges, consular fees, and any other duties and taxes that are or may be applicable in connection with the importation or exportation of products, and with respect to the method of levying such duties and charges, as well as to the rules and formalities relative to clearance through customs.

2. The High Contracting Parties agree to reciprocally accord each other a treatment no less favorable than that accorded a third country in everything concerning the delivery of foreign exchange to meet commercial transactions and the administration of quotas for quantitative regulation of importations and of exchange transfers.

Article II

Notwithstanding the provisions of Article I of this Agreement, the most-favored-nation treatment shall not include tariff preferences, favors, special privileges, et cetera, which the Republic of Cuba grants exclusively to the United States of America on matters provided for in this Agreement.

Article III

1. The Government of the Republic of Iceland guarantees the purchase in Cuba, for its internal consumption, of refined sugar in a quantity equivalent to seventy-five (75%) of its annual consumption requirements. In no case shall the quantity be less than four thousand (4,000) long tons, each year during the life of this Agreement;

2. The Cuban refined sugar referred to in the preceding paragraph 1, must be available in the world market to be purchased at prices and under the usual trade conditions, and shall be payable to the Cuban exporter in U.S. dollars;

3. The Government of the Republic of Iceland undertakes to purchase in Cuba, cigars for a value of not less than U.S. $5,000.00 and rum for a value of not less than U.S. $3,000.00 each year during the life of this Agreement.

Article IV

1. Products originating in the Republic of Iceland shall, upon importation into Cuba, enjoy the following treatment:

a) Importations up to a value of seven hundred and fifty thousand dollars ($750,000.00) annually, the most-favored-nation treatment provided for under Article I of this Agreement;

b) Importations in excess of the amount set forth under a) above, the treatment corresponding under the general legal provisions in effect in Cuba on this matter.

Article V

1. Products originating in the Republic of Cuba shall, upon importation into Iceland, enjoy the same treatment and be subject to the same limitations as specified in Article IV of this Agreement for Icelandic products imported into Cuba.

2. Icelandic products imported into Cuba shall be payable in U.S. dollars.

Article VI

1. If during the period that this Agreement is in effect, it does not operate satisfactorily for the interests of either of the High Contracting Parties, bilateral conservation shall be undertaken upon request of either Contracting Party, with a view to arriving at a satisfactory arrangement. If, however, such conversations do not take place within a three month period from the date of the request or if no agreement is reached by the High Contracting Parties, either may terminate this Agreement, after a ninety-day notice.

2. The Government of each High Contracting Party shall give sympathetic consideration to every request that the Government of the other Contracting Party may wish to submit regarding the application of the provisions of this Agreement.

Article VII

1. This Agreement shall enter into force on the fifteenth day following the day of signature thereof, and shall remain in force until the third of October, 1958, unless terminated before pursuant to the provisions of paragraph 1 of Article VI.

2. This Agreement shall be ratified in accordance with the constitutional provisions of the High Contracting Parties, and the exchange of instruments of ratification shall take place at Washington, D.C., at the earliest possible date.

Signed in the City of Washington, D.C., by the respective plenipotentiaries, this third day of October 1955, in four copies, two in Spanish and two in the English languages, both texts being equally authentic.

Thor Thors

By the Government of the Republic of Iceland.

Miguel Angel Campa

By the Government of the Republic of Cuba.

Samningur þessi var staðfestur af Íslands hálfu hinn 28. október 1955. Hann var framlengdur með því að undirrita samning að öllu leyti eins hinn 29. september 1958 og sá samningur framlengdur til 3. október 1964, með bókun í New York dags. 6. apríl 1961.

Með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 88, dags. 9. desember 1955 var skýrt frá gildistöku samningsins, og frá framlengingunum með auglýsingum nr. 62, dags. 5. nóvember 1958 og nr. 71, dags. 18. apríl 1961.

LIBERÍA

Nr. 247. *London, 21. maí 1860.*

Vináttu-, verzlunar- og siglingasamningur.

Treaty of Amity, Commerce and Navigation.

Article I

There shall be perpetual peace and friendship between His Majesty the King of Denmark, His heirs and successors on the one part, and the Republic of Liberia on the other part, and also between the subjects and citizens of the two States.

Article II

The slave trade is prohibited and declared criminal by the two contracting parties.

Article III

Danish subjects in the Republic of Liberia and Liberian citizens in the Danish Monarchy shall enjoy religious liberty in accordance with the legislation in force in the respective countries.

Article IV

There shall be reciprocal freedom of commerce between the Danish Monarchy and the Republic of Liberia. The subjects of His Majesty the King of Denmark shall be permitted to reside and trade in any part whatever of the territory of the Republic of Liberia, where other foreigners now are or in future may be admitted. They shall enjoy full protection for their persons and property. They shall be allowed to buy from and sell to whomsoever they choose, without being placed under any limitation or restriction from monopoly, contracts or any other exclusive privileges of purchase or sale whatever. They shall have the right to possess, on the same terms as native citizens and without being subjected to any special tax or impost as foreigners, personal property of any and every description and freely to dispose of the same according to the laws of the country, to succeed to and to transmit such property whether by inheritance ab intestato, or by testament. They shall enjoy all other rights and privileges which now are or hereafter may be conceded to any other foreigners, the subjects or citizens of the most favored nations. In consideration whereof the citizens of the Republic of Liberia shall enjoy in the Danish Monarchy the same protection and the same privileges.

Article V

No other or higher duties on tonnage of importation or charges or taxes of any description whatever shall be levied in the Republic of Liberia on Danish vessels or on goods imported or exported in Danish vessels, than are levied on the vessels of the Republic or on the goods imported or exported in the same, and in like manner no other or higher duties on tonnage of importation or other charges or taxes shall be levied in the Danish Monarchy on the vessels of the Republic or on the goods imported or exported in the same, than in like case would be levied on national vessels or on the goods imported or exported in the same. Liberian vessels shall be admitted to the Colonies and Possessions of His Majesty the King of Denmark on the same terms

as the vessels of the most favored nation, but in respect to the intercourse between Denmark and the Danish Colonies as also to the coasting trade in the countries belonging to either of the contracting parties the laws of the respective States are to be followed.

Article VI

Produce or wares imported from Danish Ports into the Republic of Liberia, irrespective of the nationality of the vessels, and imported in Danish vessels, irrespective of the Ports of lading, shall be subject to no prohibition nor to any other or higher duties on the part of the Repblic, than in like case are levied on the same produce or wares imported from any other place or in any other foreign vessels. Likewise all other articles produced in the Republic may be exported by Danish merchants and in Danish vessels on as favorable conditions as are conceded to the flag and to the citizens of any other foreign State.

In like manner all produce and wares exported from the Ports of the Republic of Liberia, irrespective of the nationality of the vessels, and imported into Danish Ports in Liberian vessels irrespective of the Ports of lading shall on the Part of Denmark be subjected neither to prohibition nor to any higher duties than are levied on the same produce or wares imported from any other foreign place or in any other foreign vessels. Likewise all articles of Danish production may be exported by Liberian citizens and in Liberian vessels on as favorable conditions as they can be exported by the citizens and in the vessels of any other foreign State.

Article VII

The protection of the Government of the Republic of Liberia shall be granted to all Danish vessels, their officers and crews. If any Danish ship be wrecked on the coasts of the Republic, the local authorities shall succur and protect the same against plunder and see that all articles saved from the wreck be restored to their lawful owner.

In like manner the protection of His Majesty the King of Denmark shall be granted to all Liberian ships, their officers and crews. If any such ships should be wrecked on the Danish coasts, the local authorities shall succur and protect the same against plunder and see that all articles saved from the wreck be restored to their lawful owner.

The amount of the salvage dues shall be regulated, in case of dispute, by arbitrators chosen by the two parties.

Article VIII

It being the intention of the two contracting parties to bind themselves by the Treaty to treat each other on the basis of the most favored nation, it is agreed, that every favor, preference or immunity, which one of the contracting parties may now or at any future time grant to the citizens or subjects of any other state in matters of commerce or navigation, shall at once be extended to the citizens or subjects of the other contracting party, gratuitously if the concession in favor of such other state shall have been gratuitous, or for a consideration, if it has been conditionally granted, the consideration to be determined by common consent and to correspond as far as possible in value and importance with that for which the said favor has been granted.

Article IX

Each of the contracting parties shall have the right to appoint, for the protection of commerce, Consuls and Vice-Consuls in the territories of the other. These functionaries cannot however enter upon the duties of their office before they have

been recognised in the customary manner by the Government of the country where they are to reside. They shall enjoy both in their persons and in the exercise of their official duties the same protection and privileges that are accorded to the Consuls of the most favored nations.

Article X

The respective Consuls shall have the right to cause to be arrested and sent back either on board their own ships or home such seamen as may have deserted from the ships of their own nation whilst in the Ports of the other. To this end they shall apply in writing to the local authorities and prove by an exhibition of the original, or of a certified copy thereof, of the Register of the vessel or of the roll of the crew, or by other official documents, that the persons claimed belonged to the crew of the ship designated. On such demand the deserter shall be surrendered to the Consul. All the necessary assistance shall besides be afforded them for the apprehension of the said deserters, who on the demand of the Consul and at his expense shall be detained and kept in the public prisons of the country, until the Consul has found an opportunity for sending them home. If however no such opportunity should occur within two months from the date of the arrest, the deserter shall be set at liberty and not again be liable to arrest for the same cause.

Article XI

The present Treaty shall be in force for ten years from the date of the exchange of the ratifications and further until the end of twelve months after either of the two contracting parties shall have given notice to the other of its intention to terminate. the same, each of the contracting parties reserving to itself the right of giving such notice to the other at the end of said term of ten year or at a later period.

Article XII

The present Treaty shall be ratified and the ratifications exchanged in London within twelve months from this date or sooner if possible.

Done in Duplicate at London the twenty-first of May A.D. One thousand eight hundred and sixty.

Torben Bille. Gerard Ralston.

Samningur þessi hefir ekki verið birtur á Íslandi, en í Lovsamling for Island XIX, bls. 246 segir að hann hafi verið staðfestur hinn 27. marz 1865.

LUXEMBORG

Nr. 248. *Berlín, 8. apríl 1879.*

Samningur um framsal sakamanna.

Traité d'Extradition.

Article 1

Le Gouvernement Danois et le Gouvernement Grand-Ducal Luxembourgeois s'engagnet à se livrer réciproquement, sur la demande que l'un des deux Gouvernements adressera à l'autre et à la seule exception de leurs nationaux, les individus réfugiés du Danemark dans le Grand-Duché de Luxembourg ou du Grand-Duché en Danemark et poursuivis, mis en prévention ou en accusation, ou condamnés comme auteurs ou complices par les autorités compétentes de celui des deux pays où l'infraction a été commise, pour les crimes et délits énuméres dans l'article ci-après.

Néanmoins, lorsque le crime ou le délit motivant la demande d'extradition aura été commis hors du territoire du Gouvernement requérant, il pourra être donné suite à cette demande, is la législation du pays requis autorise la poursuite des mêmes infractions commises hors de son territoire.

Article 2

Ces crimes et délits sont:

1⁰ le parricide, l'assassinat, l'empoisonnement, l'infanticide, le meurtre;

2⁰ les coups portés et les blessures faites volontairement, soit avec préméditation, soit quand il en est résulté une maladie paraissant incurable, ou une incapacité permanente de travail personnel, ou la perte absolue de l'usage d'un organe, ou une mutilation grave ou la mort sans intention de la donner;

3⁰ la bigamie, l'enlèvement de mineurs, le viol, l'avortement, l'attentat à la pudeur commis avec violence, l'attentat à la pudeur commis sans violence sur la personne ou à l'aide de la personne d'un enfant de l'un ou de l'autre sexe âgé de moins de douze ans, ou sur un individu hors d'état de donner un consentement libre ou d'opposer de la résistance; l'attentat aux moeurs en excitant, facilitant ou favorisant habituellement, pour satisfaire les passions d'autrui, la débauche ou la corruption de mineurs de l'un ou de l'autre sexe;

4⁰ les attentats à la liberté individuelle commis par des particuliers;

5⁰ l'enlèvement, le recel, la suppression, la substitution ou la supposition d'enfant;

6⁰ l'incendie volontaire;

7⁰ la destruction ou le dérangement dans une intention coupable d'une voie ferrée ou d'une ligne télégraphique; toute destruction ou dégradation de constructions, machines à vapeur;

8⁰ le vol;

9⁰ les menaces d'attentat contre les personnes ou contre les propriétés, punissables d'après le § 245 du Code pénal Danois et d'après l'art. 305 du Code pénal Luxembourgeois;

10⁰ la fausse monnaie, comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie,

l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite ou altérée; la contrefaçon et la falsification d'effets publics ou de billets de banque, de titres publics ou privés; l'émission ou la mise en circulation de ces effets, billets ou titres contrefaits ou falsifiés; contrefaçon et falsification de sceaux, timbres, poinçons et marques de l'Etat ou autorisés par les Gouvernements respectifs et destinés à un service public; l'usage des sceaux, timbres, poinçons et marques ainsi contrefaits ou falsifiés, ainsi que l'usage préjudiciable de vrais sceaux, timbres, poinçons et marques; le faux en écriture et l'usage des documents contrefaits, fabriqués ou falsifiés;

11° le faux témoignage et les fausses déclarations d'experts ou d'interprètes; la subornation de témoins, d'experts ou d'interprètes;

12° le faux serment;

13° la concussion et les détournements commis par des fonctionnaires publics, la corruption de fonctionnaires ou d'arbitres;

14° la banqueroute frauduleuse;

15° l'escroquerie, l'abus de confiance, l'extorsion de signatures ou d'actes contenant ou opérant obligation, dispositions ou décharge; l'enlèvement, le détournement ou la destruction d'objets saisis; la tromperie en matière de vente de marchandises, pourvu que le délit dont il s'agit soit, d'après la législation du pays auquel l'extradition est demandée, passible au moins d'une peine de prison;

16° l'échouement, la perte ou la destruction volontaire et illégale d'un navire par le capitaine ou les officiers et gens de l'équipage; la rébellion et la mutinerie de l'équipage du navire;

17° les actes attentatoires à la libre circulation sur les chemins de fer, prévus par le § 288 de la loi Danoise du 10 Février 1866 et les art. 16 et 17 de la loi Luxembourgeoise du 17 Décembre 1859;

18° les pillages ou dégâts de denrées ou marchandises, effets et propriétés mobilières, commis à bande ou force ouverte;

19° la destruction ou dévastation des récoltes, plants, arbres ou greffes, toutefois avec la restriction formulée à la fin du n° 15;

20° avec la même restriction la destruction d'instruments d'agriculture, la destruction ou l'empoisonnement d'animaux domestiques, d'autres bestiaux ou des poissons dans les étangs, les viviers et les réservoirs;

21° le recèlement des objets obtenus à l'aide d'un des crimes ou délits prévus par le présente convention.

L'extradition pourra aussi avoir lieu pour la tentative des faits ci-dessus énumérés.

Dans tous les cas, l'extradition ne pourra avoir lieu que lorsque le fait incriminé est punissable à la fois d'après la législation des deux pays contractants, à l'exception des faits énumérés sub n° 16 ci-dessus.

Article 3

Si l'individu réclamé par une des Parties contractantes est réclamé en même temps par un autre ou plusieurs autres Gouvernements, le Gouvernement auquel les demandes d'extradition ont été adressées pourra, à son choix, le livrer à l'un ou à l'autre des Gouvernements réclamants.

Si l'individu réclamé n'est sujet d'aucun des Gouvernements contractants, le Gouvernement requis pourra informer de cette demande le Gouvernement auquel appartient le poursuivi, et si ce Gouvernement, sans aucun retard, réclame à son tour l'inculpé pour le faire juger par ses tribunaux pour l'acte incriminé, la disposition de l'alinéa précédent sera applicable.

Vu les dispositions du § 6 du Code pénal Danois, le Danemark se réserve, en

outre, la faculté de ne pas livrer les étrangers fixés et domiciliés dans le pays, à moins que la demande d'extradition ne concerne un fait commis par l'étranger avant son arrivée en Danemark et que la demande ne soit faite avant que l'étranger soit domicilié depuis deux ans révolus.

Article 4

Il est expressément stipulé que l'étranger dont l'extradition aura été accordée ne pourra, dans aucun cas, être poursuivi ou puni pour aucun délit politique antérieur à l'extradition, ni pour aucun fait connexe à un semblable délit.

Ne sera pas réputé délit politique, ni fait connexe à un semblable délit, l'attentat contre la personne du Chef d'un État étranger ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait soit de meurtre, soit d'assassinat, soit d'empoisonnement, soit la tentative de ces crimes.

L'étranger ne pourra pas non plus être poursuivi ou condamné pour une infraction autre que celle ayant motivé l'extradition, à moins que

1° l'étranger à livrer n'y ait donné un consentement spécial, ou

2° que l'extradition ayant été accordée conformément à l'art. 8 ci-après, sur production d'un mandat d'arrêt contenant l'indication du fait de la poursuite, l'instruction ultérieure n'en ait fait changer la qualification légale ou découvrir d'autres infractions y connexes.

Dans ce cas et si la dégénérescence de l'infraction primitive ou celles y connexes et ultérieurement découvertes sont comprises dans l'énumération de l'art. 2 ci-dessus, l'individu livré pourra être jugé et puni et puni du chef de ces infractions, après que le Gouvernement qui a accordé l'extradition, dûment informé, aura déclaré ne pas s'y opposer.

Enfin l'étranger ne pourra être poursuivi ou condamné pour aucun des crimes ou délits antérieurs à l'extradition, qui ne sont pas prévus par le présente conventiou, à moins qu'après avoir été puni ou acquitté du chef du crime ou du délit qui a donné lieu à l'extradition, il n'ait négligé de quitter le pays avant le délai d'un mois, ou bien qu'il n'y vienne de nouveau.

Article 5

L'extradition ne pourra avoir lieu:

1° si, depuis les faits imputés, les poursuites ou la condamnation, la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois du pays dans lequel le prévenu ou le condamné s'est réfugié;

2° si l'individu réclamé par l'un des Gouvernements a déjà été soumis dans l'autre État, et pour la même infraction pour laquelle l'extradition est demandée, à une poursuite ou à une instruction et libéré de la prévention, ou s'il s'y trouve encore en état de prévention, ou s'il y a déjà été condamné.

Article 6

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans le pays ou il s'est réfugié pour un crime ou un délit commis dans ce même pays, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient abandonnées, jusqu'à ce qu'il ait été acquitté ou absous ou qu'il ait subi sa peine.

Toutefois, cette disposition ne fera pas obstacle à ce que l'étranger, si le pays requis trouve cela possible sans préjudice pour la poursuite commencée ou pour l'exécution de la peine, puisse être envoyé temporairement pour comparaître devant les tribunaux du pays requérant, sous la condition qu'il sera renvoyé dès que la justice étrangère aura statué.

Article 7

L'extradition sera accordée lors même que le condamné, l'accusé ou le prévenu viendrait, par ce fait, à être empêché de remplir ses engagements contractés envers des particuliers, lesquels pourront toujours faire valoir leurs droits auprès des autorités judiciaires compétentes.

Article 8

L'extradition sera accordée sur la demande adressée par l'un des Gouvernements à l'autre par voie diplomatique.

Cette demande sers accompagnée, soit d'un jugement ou arrêt de condamnation, même par défaut ou par contumace, notifié dans ces derniers cas suivant les formes qui sont prescrites par la législation du pays requérant, soit d'un acte de procédure criminelle décrétant formellement ou opérant de plein droit le renvoi de l'inculpé ou de l'accusé devant la juridiction répressive, soit d'un mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force et décerné par l'autorité judiciaire, pourvu que ces derniers actes renferment l'indication précise du fait pour lequel ils sont délivrés et la date de ce fait.

Les pièces ci-dessus mentionnées devront être produites en original ou en expédition authentique.

Le Gouvernement requérant devra produire en méme temps la copie des textes de loi applicables au fait incriminé, ainsi que le signalement de l'individu réclamé.

Article 9

En cas d'urgence et sur la demande directe des autorités judiciaires du pays requérant, l'arrestation provisoire de l'étranger peut être ordonnée par les autorités compétentes du pays requis, sur un simple avis, transmis soit par la poste, soit par le télégraphe, de l'existence de l'une des pièces indiquées par l'art. 8, à la condition toutefois qu'un avis régulier de la demande devra être transmís par voie diplomatique, par la poste ou par le télégraphe, au ministre des affaires étrangères du pays où l'inculpé s'est réfugié.

L'arrestation de l'étranger aura lieu dans les formes et suivant les règles établies par la législation du Gouvernement auquel elle est demandée.

Article 10

L'étranger arrété provisoirement dans les conditions prévues par l'article précédent sera mis en liberté si, dans le délai d'un mois après son arrestation, le Gouvernement requis ne reçoit notification de l'un des documents mentionnés dans l'art. 8 de la présente convention.

Article 11

Quand il y aura lieu à extradition, tous les objets saisis qui peuvent servir à constater le crime ou le délit, ainsi que les objets provenant de vol, seront, suivant l'appréciation de l'autorité compétente, remis au Gouvernement requérant, soit que l'extradition puisse s'effectuer, l'inculpé ayant été arrêté, soit qu'il ne puisse y être donné suite, l'inculpé ou le condamné s'étant de nouveau évadé ou étant décédé.

Cette remise comprendra aussi tous les objets de la même nature que l'inculpé aurait cachés ou déposés dans le pays et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont réservés toutefois les droits que des tiers non impliqués dans la poursuite auraient pu acquérir sur les objets indiqués dans le présent article.

Article 12

Les frais d'arrestation, d'entretien et de transport de l'individu dont l'extradition aura été accordée, ainsi que ceux de consignation et de transport des objets qui, aux

termes de l'article précédent, doivent être restitués ou remis, resteront à charge des deux États dans la limite de leurs territoires respectifs.

Les frais de transport et autres sur le territoire des États intermédiaires seront à charge de l'État réclamant.

Article 13

Il est formellement stipulé que l'extradition par voie de transit sur les territoires respectifs des États contractants d'un individu n'appartenant pas au pays de transit, sera accordée sur la simple production, en original ou en expédition authentique, de l'un des actes de procédure mentionnés, selon les cas, dans l'art. 8 ci-dessus, pourvu que le fait servant de base à l'extradition soit compris dans la présente convention et ne rentre pas dans les dispositions des art. 4 et 5.

Article 14

Lorsque, dans la poursuite d'une affaire pénale, non politique, un des Gouvernements jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans l'autre État, ou tout autre acte d'instruction judiciaire, une commission rogatoire sera envoyée, à cet effet, par la voie diplomatique, et il y sera donné suite en observant les lois du pays dans lequel l'audition des témoins ou l'acte d'instruction devra avoir lieu.

En cas d'urgence, ces commissions rogatoires pourront être envoyées directement aux autorités judiciaires des deux pays contractants, sauf à celles-ci à en donner avis au ministre de la justice.

Les commissions rogatoires émanées de l'autorité étrangère compétente et tendant à faire opérer soit une visite domiciliaire, soit la saisie du corps du délit ou de pièces à conviction, ne pourront être exécutées que pour un des faits énumérés à l'art. 2 et sous la réserve exprimée au dernier paragraphe de l'art. 11.

Toutes les commissions rogatoires seront exécutées sans délai, à moins que la loi du pays requis ne s'y oppose.

Les Gouvernements respectifs renoncent à toute réclamation ayant pour objet la restitution des frais résultant de l'exécution de la commission rogatoire, dans les cas mêmes où il s'agirait d'expertise, pourvu toutefois que cette expertise n'ait pas entraîné plus d'une vacation.

Article 15

En matière pénale non politique, lorsque la notification d'un acte de procédure ou d'un jugement à un individu résidant sur le territoire d'un des deux États contractants paraîtra nécessaire à l'autorité compétente de l'autre pays, la pièce sera transmise diplomatiquement, et en cas d'urgence directement par la poste aux autorités judiciaires compétentes du lieu de la résidence du destinataire, et la signification sera opérée à personne selon les formes d'usage dans le pays; l'original constatant la notification, revêtu du visa du fonctionnaire chargé de la notification, sera envoyé sans restitution de frais, soit par la voie diplomatique au Gouvernement requérant, soit par la poste aux autorités judiciaires requérantes, selon que la demande de notification a été transmise de l'une ou de l'autre manière.

Article 16

Si, dans une cause pénale non politique, la comparution personnelle d'un témoin est nécessaire, le Gouvernement du pays où réside le témoin l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui sera faite et, dans ce cas, il devra être dédommagé par l'État intéressé à la comparution du témoin, des frais de voyage et de séjour d'après les tarifs et règlements en vigueur dans le pays où l'audition devra avoir lieu.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans l'un des deux pays,

comparaîtra devant les juges de l'autre, ne pourra être poursuivi ni détenu pour des faits ou condamnations criminels ou correctionnels antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits, objets du procès où il figure comme témoin.

Lorsque dans une cause pénale non politique instruite dans l'un des deux pays, la production de pièces de conviction ou documents judiciares sera jugée utile, la demande en sera faite soit diplomatiquement par l'un des Gouvernements à l'autre, soit, en cas d'urgence, directement par la poste par les autorités compétentes Danoises au magistrat compétent dans le Luxembourg, ou inversement, et on y donnera suite, à moins que des considérations particulières ne s'y opposent et sous l'obligation de renvoyer les pièces.

Les Gouvernements contractants renoncent à toute réclamation des frais résultant dans les limites de leurs territoires respectifs, de l'envoi et de la restitution des pièces de conviction et documents.

Article 17

Toutes les pièces et documents qui seront communiqués réciproquement par les deux Gouvernements en exécution de la présente convention et qui ne seraient pas rédigés en Français, devront être accompagnés de leur traduction en langue Française.

Article 18

La présente convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Berlin, le plus tôt que faire se pourra.

Elle sera exécutoire le trentième jour à partir de l'échange des ratifications.

Elle demeurera en vigueur jusqu'à l'expiration d'une année à compter du jour où l'une des Hautes Parties contractantes aura déclaré vouloir en faire cesser les effets.

Fait à Berlin, le 8 avril 1879.

Quaade. Paul Eyschen.

Samningur þessi hefir ekki verið birtur á Íslandi.

Nr. 249. *Reykjavík, 23. október 1952.*

Loftflutningasamningur.

Accord relatif aux transports aeriens.

1. gr.

a) Samningsaðilar veita hvor öðrum þau réttindi, sem greind eru í viðbæti við samning þennan til að hægt sé að koma á flugferðum þeim, sem þar um ræðir, og fljúga yfir eða lenda á landsvæðum samningsaðilanna.

b) Samningsaðilar tilnefna flugfélag eða flugfélög til að annast reksturinn á flugleiðum þeim, sem þau hafa rétt á að reka og ákveða hvenær hefja skuli flug á þessum leiðum.

Article I

a) Les Parties Contractantes s'accordent l'une à l'autre les droits spécifiés à l'Annexe ci-jointe pour l'établissement des lignes internationales définies à cette Annexe, qui traversent ou desservent leurs territoires respectifs.

b) Chaque Partie Contractante désignera une ou plusieurs entreprises de transports aériens pour l'exploitation des lignes qu'elle peut ainsi établir et décidera de la date d'ouverture de ces lignes.

2. gr.

a) Samningsaðilum er skylt að tilskyldum ákvæðum 7. gr. hér á eftir að veita hinu tilnefnda flugfélagi eða flugfélögum hins samningsaðilans nauðsynleg leyfi vegna rekstursins.

b) Áður en leyfi eru veitt til að hefja flugferðir þær, sem um ræðir í viðbætinum, er samt hægt að krefjast þess af hinum tilnefndu flugfélögum, að þau uppfylli skilyrði þau í lögum þeim og ákvæðum, sem sett eru af flugyfirvöldum þeim, sem veita reksturs-réttindin.

3. gr.

Fargjöld og flutningsgjöld skulu ákveðin á sanngjarnan hátt með sérstakri hliðsjón af réttlætanlegum sparnaði í rekstri, eðlilegum ágóða og þeim aðstæðum, sem sérstaklega eiga við á hverri leið, t. d. hraða og aðbúnaði.

4. gr.

a) Samningsaðilar eru ásáttir um að gjöld fyrir afnot flughafna þeirra og annarra hjálpartækja, sem hvor samningsaðili kann að leggja á flugfélög hins, skuli ekki vera hærri en gjöld innlendra loftfara, sem fást við sams konar flutning milli landa, fyrir afnot slíkra flughafna og hjálpartækja.

b) Eldsneyti, smurningsolíur, varahlutir og útbúnaður, sem eru í eða flutt eru um borð í flugvél á landsvæði annars samningsaðila af flugfélagi, tilnefndu af hinum aðilanum eða fyrir reikning slíks flugfélags og ætlað er eingöngu loftförum þess félags, skulu njóta sömu kjara um tollálögur, skoðunargjöld eða önnur innanlandsgjöld og gilda um innlend flugfélög eða flugfélög þeirra ríkja, sem beztukjara njóta.

c) Flugvélar svo og eldsneyti, smurningsolíur, varahlutir, venjulegur útbúnaður og vistir, sem eru um borð í loftförum, og eru í notkun flugfélaga þeirra, sem tilnefnd eru af öðrum samningsaðil-

Article II

a) Chaque Partie Contractante devra, sous réserve de l'article VII ci-après, délivrer l'autorisation d'exploitation nécessaire à l'entreprise ou aux entreprises désignées par l'autre Partie Contractante.

b) Toutefois, avant d'être autorisées à ouvrir les lignes définies à l'Annexe, ces entreprises pourront être appelées à justifier de leur qualifications, conformément aux lois et règlements normalement appliqués par les autorités aéronautiques délivrant l'autorisation d'exploitation.

Article III

Les tarifs seront fixés à des taux raisonnables, en prenant particulièrement en considération l'économie de l'exploitation, un bénéfice normal et les caractéristiques présentées par chaque ligne, telles que la rapidité et le confort.

Article IV

a) Les Parties Contractantes conviennent que les charges imposées pour l'utilisation des aéroports et autres facilités par la ou les entreprises de transports aériens de chacune d'elles n'excéderont pas celles qui seraient payées pour l'utilisation desdits aéroports et facilités par ses aéronefs nationaux affectés à des lignes internationales similaires.

b) Les carburants, les huiles lubrifiantes, les pièces de rechange et l'équipement introduits ou pris à bord de l'aéronef sur le territoire d'une Partie Contractante par une entreprise de transports aériens désignée par l'autre Partie Contractante ou pour le compte d'une telle entreprise et destinés uniquement à l'usage des appareils de cette entreprise bénéficieront du traitement national ou de celui de la nation la plus favorisée en ce qui concerne les droits de douane, frais d'inspection ou autres droits et taxes nationaux.

c) Tout aéronef utilisé par la ou les entreprises désignées par une Partie Contractante sur les lignes aériennes faisant l'objet du présent Accord, ainsi que les carburants, les huiles lubrifiantes, les piè-

anum á flugleiðum þeim, sem samningur þessi fjallar um, skal undanþegið tollaálögum, skoðunargjöldum og öðrum slíkum gjöldum við komu til eða brottför frá landsvæði hins samningsaðilans, jafnvel þótt loftförin eyði slíkum forða á flugi innan þess landsvæðis.

5. gr.

Lofthæfnisskírteini, hæfnisskírteini áhafna og leyfisbréf, sem gefin eru út eða staðfest af öðrum samningsaðilanum skulu viðurkennd af hinum aðilanum, að því er við kemur starfrækslu þeirra flugferða sem í viðbætinum greinir. Hvor aðili um sig áskilur sér þó rétt til að synja um viðurkenningu, að því er snertir flug yfir landsvæðis hans, á hæfnisskírteinum og leyfisbréfum, sem út eru gefin af öðru ríki handa hans eigin þegnum.

6. gr.

a) Lög og ákvæði annars samningsaðilans um komu loftfara í millilandaflugi til eða burtför frá landsvæði hans, svo og um starfrækslu og stjórn slíkra loftfara meðan þau eru innan landsvæðis hans, skulu gilda um loftför flugfélags eða félaga hins aðilans.

b) Farþegar, áhöfn og sendandi varnings, sem fluttur er loftleiðis, skulu annað hvort persónulega eða fyrir milligöngu þriðja manns, sem kemur fram fyrir þeirra hönd og á þeirra ábyrgð, fylgja þeim lögum og ákvæðum, sem gilda á landsvæði hvors samningsaðila, um komu, dvöl og brottför farþega, áhafnar eða farms, t. d. ákvæðum um komu, brottför, innflytjendur, vegabréf, toll og sóttkví.

7. gr.

Hvor samningsaðili um sig áskilur sér rétt til að synja flugfélagi, sem hinn aðces de rechange, l'équipement normal et les provisions de bord retenus dans les aéronefs seront, à leur arrivée sur le territoire de l'autre Partie Contractante ou à leur départ, exempts de droits de douane, frais d'inspection ou autres droits et taxes similaires, même si le matériel ci-dessus mentionné est employé ou consumé par ou sur ces aéronefs au cours de vols au-dessus dudit territoire.

Article V

Les certificats de navigabilité, les brevets d'aptitude et les licences délivrés ou validés par une Partie Contractante seront reconnus par l'autre Partie Contractante pour l'exploitation des lignes définies à l'Annexe. Chaque Partie Contractante se réserve, cependant, le droit de ne pas reconnaître valables pour la circulation au-dessus de son propre territoire les brevets d'aptitude et les licences délivrés à ses propres ressortissants par un autre Etat.

Article VI

a) Les lois et règlements de chaque Partie Contractante régissant l'entrée et la sortie de son territoire par les aéronefs affectés à la navigation internationale ou régissant l'exploitation et la navigation desdits aéronefs pendant qu'ils se trouvent dans les limites de son territoire s'appliqueront aux aéronefs de l'entreprise ou des entreprises de l'autre Partie Contractante.

b) Les passagers, les équipages et les expéditeurs de marchandises seront tenus de se conformer, soit personnellement, soit par l'intermédiaire d'un tiers agissant en leur nom et pour leur compte, aux lois et règlements régissant sur le territoire de chaque Partie Contractante l'entrée, le séjour et la sortie des passagers, équipages ou marchandises, tels que ceux qui s'appliquent à l'entrée, aux formalités de congé, à l'immigration, aux passeports, aux douanes et à la quarantaine.

Article VII

Chaque Partie Contractante se réserve le droit de refuser ou de révoquer une

ilinn hefur tilnefnt, um réttindi, eða afturkalla slík réttindi, þegar ekki er talið nægilega upplýst, að það séu þegnar hins aðilans, sem að verulegu leyti eigi og stjórni flugfélaginu eða þegar flugfélag þetta lætur undir höfuð leggjast að fylgja lögum og ákvæðum þess ríkis, sem félagið rekur loftferðir um, sbr. 6. gr., eða fullnægir ekki skuldbindingum þeim, sem samningur þessi leggur því á herðar.

8. gr.

a) Samningsaðilar hafa komið sér saman um að vísa sérhverjum ágreiningi varðandi skýringu eða framkvæmd á samningi þessum eða viðbætinum til úrskurðar gerðardóms, enda hafi þeim ekki tekizt að jafna hann með viðræðum sín á milli.

b) Ágreininginn má leggja undir úrskurð ráðs alþjóðaflugmálastofnunarinnar, sem stofnað var með samþykkt um alþjóðaflugmál, er undirrituð var í Chicago hinn 7. desember 1944.

c) Samningsaðilar geta þó með samkomulagi sín á milli annað hvort jafnað ágreininginn með því að vísa honum til úrskurðar gerðardóms eða annars aðila eða stofnunar, sem þeir tilnefna.

d) Samningsaðilar skuldbinda sig til að hlýða hverjum þeim úrskurði, sem upp kann að verða kveðinn.

9. gr.

Samning þennan svo og samþykktir allar, sem gerðar eru í framhaldi af honum, skal skrásetja hjá ráði alþjóðaflugmálastofnunarinnar, sem stofnað var með samþykkt um alþjóðaflugmál, er undirrituð var í Chicago 7. desember 1944.

10. gr.

a) Samning þennan skal fullgilda og fer afhending fullgildingarskjalanna fram í Reykjavík eins fljótt og unnt er. Samningurinn kemur til framkvæmda frá undirritunardegi, þó að fullgildingin hafi enn ekki farið fram.

autorisation d'exploitation à une entreprise désignée par l'autre Partie Contractante lorsqu'elle n'a pas la preuve qu'une part importante de la propriété et le contrôle effectif de cette entreprise sont entre les mains de ressortissants de l'une ou l'autre Partie Contractante ou lorsque l'entreprise ne se conforme pas aux lois et règlements visés à l'article VI ou ne remplit pas les obligations découlant du présent Accord.

Article VIII

a) Les Parties Contractantes conviennent de soumettre à l'arbitrage tout différend relatif à l'interprétation et à l'application du présent Accord ou de son Annexe qui ne pourrait être réglé par voie de négociations directes.

b) Un tel différend sera porté devant le Conseil de l'Organisation de l'Aviation Civile Internationale créé par la Convention relative à l'Aviation Civile Internationale, signée à Chicago le 7 décembre 1944.

c) Toutefois, les Parties Contractantes peuvent, d'un commun accord, régler le différend en le portant soit devant un Tribunal arbitral, soit devant toute autre personne ou organisme désigné par elles.

d) Les Parties Contractantes s'engagent à se conformer à la sentence rendue.

Article IX

Le présent Accord et tous les contrats qui s'y rapportent seront enregistrés auprès du Conseil de l'Organisation de l'Aviation Civile internationale créé par la Convention relative à l'Aviation Civile Internationale, signée à Chicago le 7 décembre 1944.

Article X

a) Le présent Accord sera ratifié et les instruments de ratification seront échangés à Reykjavík dans le plus bref délai possible. Toutefois, en attendant la ratification, l'Accord sera appliqué dès le jour de la signature.

b) Við og við skulu samningsaðilar hafa samband sín á milli með nána samvinnu í huga til þess að ganga úr skugga um að framkvæmd á ákvæðum samningsins og viðbætisins sé framfylgt á viðunandi hátt.

c) Samning þennan og viðbæti ber að samræma við alþjóðasamninga, sem samningsaðilar kunna að gerast aðilar að.

d) Nú álítur annar hvor samningsaðili æskilegt að breyta ákvæðum samnings þessa eða viðbætis hans, og getur hann þá farið þess á leit, að viðræður fari fram um málið milli réttra flugyfirvalda. Slíkar viðræður skulu hefjast áður en 60 dagar eru liðnir frá því að beiðnin kom fram. Sérhver breyting á viðbætinum, sem yfirvöld þessi kunna að koma sér saman um, tekur gildi þegar hún hefur verið staðfest með erindaskiptum.

e) Hvor aðili getur hvenær sem er tilkynnt hinum, að hann vilji segja upp samningi þessum. Skal þá jafnframt tilkynna það alþjóðaflugmálastofnuninni. Samningurinn skal falla úr gildi 12 mánuðum eftir að hinn aðilinn tók við slíkri tilkynningu, nema samkomulag hafi orðið um að afturkalla hana áður en frestur inn er liðinn. Viðurkenni samningsaðilinn, sem tilkynningin var send ekki móttöku hennar, skal telja að hún hafi borizt honum 14 dögum eftir að hún barst í hendur alþjóðaflugmálastofnuninni.

11. gr.

Í samningi þessum og viðbæti hans skulu eftirgreind hugtök skilin svo sem hér segir, enda leiði eigi annað af samhenginu:

a) Hugtakið „flugmálayfirvöld" skal, að því er varðar Ísland, tákna flugmálaráðuneytið og hvern þann aðila, sem umboð hefur til að framkvæma þau störf, er nú heyra undir það,

b) Dans un esprit d'étroite collaboration, les autorités aéronautiques compétentes des Parties Contractantes se consulteront de temps à autre en vue de s'assurer de l'application des principes définis à l'Accord et à son Annexe et de leur exécution satisfaisante.

c) Le présent Accord et son Annexe devront être mis en concordance avec tout accord de caractère multilatéral qui viendrait à lier les deux Contractantes.

d) Si une Partie Contractante souhaite modifier les termes du présent Accord ou de son Annexe, elle pourra demander qu'une consultation ait lieu entre les autorités aéronautiques compétentes des Parties Contractantes, cette consultation devant commencer dans un délai de soixante jour à compter de la demande. Toute modification de l'Annexe convenue entre lesdites autorités entrera en vigueur dès qu'elle aura été confirmée par un échange de notes diplomatiques.

e) Chaque Partie Contractante pourra à tout moment notifier à l'autre son désir de mettre fin au présent Accord. La notification sera communiquée simultanément à l'Organisation de l'Aviation Civile Internationale. La notification faite, le présent Accord prendra fin douze mois après la date de sa réception par l'autre Partie Contractante, à moins que ladite notification ne soit retirée d'un commun accord avant l'expiration de ce délai. Si la réception de la notification n'est pas accusée par la Partie Contractante, à laquelle elle a été adressée, elle sera tenue pour reçue quatorze jours après sa réception par l'Organisation de l'Aviation Civile Internationale.

Article XI

Pour l'application du présent Accord et de son Annexe, sauf lorsque le texte en dispose autrement:

a) l'expression "autorité aéronautique" signifie:

en ce qui concerne l'Islande:

le "Ministère des Transports — Aéronautique Civile" ou bien toute personne

og að því er Luxemburg varðar, flugmálaráðuneytið og hvern þann aðila, sem umboð hefur til að framkvæma störf þau, er nú heyra undir það.

b) Hugtakið „tilnefnt flugfélag" táknar félag, sem flugmálayfirvöld annars samningsaðilans hafa skriflega tilkynnt flugmálayfirvöldum hins aðilans, að þau hafi tilnefnt samkvæmt 1. og 2. gr. samnings þessa varðandi þær leiðir, sem greindar eru í þeirri tilkynningu.

c) Hugtakið „landsvæði" hefur hér merkingu þá, sem gert er ráð fyrir í 2. gr. samþykktar um alþjóðaflugmál, er undirrituð var í Chicago hinn 7. desember 1944.

d) Skýringar þær, sem eru í greinunum a), b) og d) í 96. kafla samþykktar um alþjóðaflugmál, er undirrituð var í Chicago hinn 7. desember 1944 skulu gilda.

Gjört í Reykjavík hinn 23. október 1952 í tveim eintökum á íslenzku og frönsku, og skulu báðir textar jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands

Bjarni Benediktsson.

Fyrir hönd ríkisstjórnar stórhertogadæmisins Luxemburg

V. Bodson.

ou organisme autorisés à exercer les fonctions actuellement du ressort du "Ministère des Transports — Aéronautique Civile".

en ce qui concerne le Luxembourg:

le "Ministère des Transports — Aéronautique Civile" ou bien toute personne ou organisme autorisés à exercer les fonctions actuellement du ressort du "Ministère des Transports — Aéronautique Civile".

b) l'expression "entreprise désignée" signifie une entreprise que les autorités aéronautiques de l'une des Parties Contractantes ont notifiée par écrit aux autorités aéronautiques de l'autre Partie Contractante comme étant l'entreprise que cette Partie entend désigner aux termes des articles I et II du présent Accord pour les routes mentionnées dans cette même notification;

c) le mot "territoire" correspond à la définition qui en est donné à l'article 2 de la Convention relative à l'Aviation Civile Internationale, signée à Chicago le 7 décembre 1944;

d) les définitions des paragraphes a), b) et d) à l'article 96 de la Convention relative à l'Aviation Civile Internationale, signée à Chicago le 7 décembre 1944, sont considérées comme valables.

Fait à Reykjavík, le 23 octobre 1952 en double exemplaire, dans les langues islandaise et française, l'une et l'autre faisant également foi.

Pour le Gouvernement d'Islande

Bjarni Benediktsson.

Pour le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

V. Bodson.

VIÐBÆTIR

Flugfélög Íslands og Luxemburg, sem tilnefnd hafa verið, skulu njóta réttinda til yfirferðar og viðkomu án flutnings-

ANNEXE

Les entreprises islandaises et luxembourgeoises désignées jouiront sur le territoire de l'autre Partie Contractante

réttinda á landsvæðis hins aðilans, svo og réttinda til þess að nota flugvelli og þjónustu í sambandi við millilandaflug. Enn fremur skulu þau njóta réttinda til að taka við og skila farþegum, pósti og vörum í millilandaflutningi samkvæmt skilyrðum þessa samnings.

I.

Flugleiðir, sem íslenzkum flugfélögum er heimilt að starfrækja.

Ísland með viðkomu á millistöðvum til Luxemburg eða stöðva þar fyrir handan í báðir áttir.

II.

Flugleiðir, sem flugfélögum Luxemburg er heimilt að starfrækja.

Luxemburg með viðkomu á millistöðvum til Íslands eða stöðva þar fyrir handan í báðar áttir.

du droit de transit et du droit d'escale pour des fins non commerciales; elles pourront aussi utiliser les aéroports et les facilités complémentaires affectés au trafic international. Elles jouiront, en outre, sur le territoire de l'autre Partie Contractante du droit d'embarquer et du droit de débarquer en trafic international des passagers, des envois postaux et des marchandises, aux conditions du présent Accord.

Tableau I

Lignes qui peuvent être exploitées par les entreprises islandaises de transports aériens.

L'Islande via points intermédiaires vers Luxembourg, au delà ou non, et vice-versa.

Tableau II

Lignes qui peuvent être exploitées par les entreprises luxembourgeoises de transports aériens.

Luxembourg via points intermédiaires vers l'Islande, au delà ou non, et vice-versa.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa hinn 29. september 1953. en samningurinn gekk í gildi við undirritun. Han var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 67, dags. 17. nóvember 1953.

Nr. 250.

Hinn 1. marz 1951 var með erindum sendiherra Íslands og sendiherra Luxemburg í París, gert samkomulag milli Íslands og Luxemburg um afnám vegabréfsáritana, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 54, dags. 16. marz 1951.

MALAJARÍKIN

Nr. 251.

Með erindum dags. 15. og 16. apríl 1959 hafa sendiráð Íslands og sendiráð Sambandslýðveldisins Malaja í London gert samkomulag um afnám vegabréfsáritana fyrir borgara annars landsins, sem vilja ferðast til hins, enda séu ekki um launaða atvinnu, eða lengri dvöl en þriggja mánuða að ræða, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 46, dags. 29. apríl 1959.

MONACO

Nr. 252.

Hinn 26. marz 1952 var með erindum sendiherra Íslands og sendiherra Monaco í París, gert samkomulag milli Íslands og Monaco um afnám vegabréfsáritana, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 10, dags. 9. febrúar 1954.

NOREGUR

Nr. 253. *Stokkhólmi, 2. nóvember 1826.*

Verzlunar- og siglingasamningur.

Handels- og Skibsfartstraktat.

Artikel 1.

De danske Fartøier og Baade, af hvad Drægtighed og Bygningsmaade de end maatte være, som ankomme til Sverrigs og Norges Havne, med Ballast eller med Ladning, ligesom og de Svenske og Norske Fartøier og Baade, hvilken end deres Drægtighed og Bygningsmaade maatte være, der ankomme med Ballast eller med Ladning til Danmarks Havne, skulle, saavel ved Indgaaende som ved Udgaaende, behandles paa samme Fod, som de indenlandske Skibe, med Hensyn til Havnepenge, Skibsafgifter, Fyrpenge, Lotspenge og Bjergeløn, ligesom og ihenseende til alle andre Afgifter eller Paalæg, af hvad Slags eller Benævnelse det end er, der tilfalde Kronen, Stæderne eller nogensomhelst privat Indretning.

Artikel 2.

Alle Varer og Handels-Artikler, hvad enten de ere Frembringelser af Danmarks eller af ethvert andet Lands Jordbund eller Industrie, hvis Indførsel til Sverrigs og Norges Havne er lovmæssigen tilladt i Svenske og Norske Fartøier og Baade, skulle ligeledes dertil kunne indføres i Danske Fartøier og Baade, uden at være underkastede høiere eller andre Afgifter, af hvad Benævnelse det end maatte være, end om de samme Varer eller Frembringelser vare blevne indførte i Svenske eller Norske Fartøier; og paa den anden Side skulle alle Varer og Handels-Artikler, hvad enten de ere Frembringelser af Sverrigs og Norges eller af ethvert andet Lands Jordbund eller Industrie, hvis Indførsel til Danmarks Havne er lovmæssigen tilladt i Danske Fartøier og Baade, ligeledes dertil kunne indføres i Svenske og Norske Fartøier og Baade, uden at være underkastede høiere eller andre Afgifter, af hvad Benævnelse det end maatte være, end om de samme Varer eller Frembringelser vare blevne indførte i Danske Fartøier.

Dog er det anordnet, at ifølge en særdeles Undtagelse skal Indførselen af Salt i Danske Fartøier og Baade til Svenske Havne, og paa den anden Side til Danmarks

Havne i Svenske Fartøier og Baade, ikke nyde de ovenfor omtalte almindelige Fordele, men skal vedblive at være de hidtil bestaaende Anordninger underkastet.

Ligeledes er det anordnet, at, da det Kgl. Danske Asiatiske Compagnie er i Besiddelse af det udelukkende Privilegium, i sine egne Skibe til Danske Havne at indføre Chinesiske Varer, indladede i Havne beliggende paa hiin Side af det gode Haabs Forbierg, skulle de omtalte Varer, naar de komme directe fra benævnte Egne af Kloden, heller ikke kunne indføres til Svenske og Norske Havne i Danske Fartøier. Hvad den indirecte Handel med disse Varer mellem Sverrig, Norge og Danmark angaaer, da skulle de ovenstaaende Bestemmelser i nærværende Artikel derpaa være anvendelige i alle Punkter.

Artikel 3.

Alle Varer og Handels-Artikler, hvad enten de ere Frembringelser af Danmarks eller af ethvert andet Lands Jordbund eller Industrie, hvoraf Udførselen fra benævnte Kongeriges Havne i dets egne Fartøier og Baade er lovmæssigen tilladt, skulle ligeledes kunne udføres fra benævnte Havne i Svenske og Norske Fartøier og Baade, uden at være underkastede høiere eller andre Afgifter, af hvad Benævnelse det end maatte være, end om Udførselen var skeet i Danske Fartøier.

En nøiagtig Reciprocitet skal iagttages i Sverrigs og Norges Havne, saa at alle Varer og Handels-Artikler, hvad enten de ere Frembringelser af Sverrigs og Norges eller af ethvert andet Lands Jordbund eller Industrie, hvoraf Udførselen fra benævnte Kongerigers Havne i deres egne Fartøier og Baade er lovmæssigen tilladt, skulle ligeledes kunne udføres fra benævnte Havne i danske Fartøier og Baade, uden at være underkastede høiere eller andre Afgifter, af hvad Benævnelse det end maatte være, end om Udførselen var skeet i Svenske eller Norske Fartøier.

Artikel 4.

Der skal hverken directe eller indirecte gives noget Fortrin med Hensyn til Afsætningen af Varer i Betragtning af Nationaliteten af det Skib, der er indløbet med sin lovmæssigen tilladte Ladning i en Havn i Danmark eller i Sverrig og Norge, da det er de Høie contraherende Parters Hensigt, at ingensomhelst Forskiel skal finde Sted i denne Henseende mellem deres respective Staters Fartøier og Baade.

Artikel 5.

De tvende Høie contraherende Parters respective Colonier, deri fra Danmarks Side indbegreben Grønland, Island og Færøerne, ere særskilt undtagne fra de Bestemmelser, der indeholdes i de fire forestaaende Artikler, hvilke ikkun skulle være anvendelige paa Kongeriget Danmark, samt paa Hertugdømmerne Slesvig, Holsteen og Lauenborg paa den ene Side, og paa Kongerigerne Sverrig og Norge paa den anden Side.

Artikel 6.

De Svenske Baade, kaldede: „Färjemans-Båtar“ fra Stæderne Helsingborg, Malmøe og Landscrona, ligesom og de Danske Baade af samme Slags fra Kiøbenhavn og Helsingøer, der gaae mellem de ovennævnte Stæder, skulle fra begge Sider forblive fritagne for alle Havnepenge og Skibsafgifter. Hvad deres Ladninger angaaer, da skulle disse med Hensyn til Afgifter ved Indgaaende og ved Udgaaende behandles efter de almindelige Regler, der ere fastsatte ved nærværende Tractats 2den og 3die Artikel.

Den Tilladelse, der ved H. M. Kongen af Sverrig og Norges Rescr. 19 Nov. 1823 er tilstaaet de Danske Baade, kaldede: „Færgebaade“, som med Ballast ankomme til Höganæs, til derfra at udføre Steenkul og Porcellain- og Fajance-Jord (eldfasta leror), uden at betale nogensomhelst Afgift, bliver vedligeholdt. Derimod skulle de Svenske

Baade, der gaae directe fra Höganæs til Danmark, ladede med Steenkul og Porcellain- og Fajance-Jord (eldfasta leror), ligeledes være frie for alle Afgifter af hvilketsomhelst Slags.

Artikel 7.

De Danske Fartøier og Baade, ligesom og de Svenske og Norske Fartøier og Baade, skulle ikke kunne nyde godt af de Friheder og Fordele, som nærværende Tractat tilstaaer dem, uden forsaavidt som de ere forsynede med de Papirer og Certifikater, der ifølge de fra begge Sider bestaaende Anordninger fordres for at bevise deres Drægtighed og Nationalitet.

Artikel 8.

Nærværende Tractat skal forblive i Kraft i ti Aar, at regne fra 1. Jan. 1827, og endog efter dette Tidsrum, med mindre den ene eller den anden af de Høie contraherende Parter derefter udtrykkeligen erklærer sin Hensigt at lade dens Virkning ophøre.

I dette Tilfælde skal den endnu vedblive at være forbindende indtil Udløbet af de tolv Maaneder, der følge paa den officielle Anmeldelse, som af den ene af de tvende Magter er givet den anden om at den skal ophæves.

Artikel 9.

Denne Tractat skal ratificeres af de Høie contraherende Parter, og Ratificationerne skulle udvexles i Stockholm een Maaned efter Underskriftens Datum, eller før, om skee kan.

Separat-Artikel. Da den 8de Artikel af Fredstractaten, sluttet i Jønkøping d. 10de Dec. 1809, fastsætter Ophævelsen af Afdrags-Rettigheden mellem Danmark paa den ene Side, og Sverrig paa den anden, forsaavidt som de tvende giensidige Kroner hidtil havde oppebaaret den eller ladet den oppebære, ere de tvende Høie contraherende Parter nu komne overens oms, ikke alene at anvende den ovennævnte Bestemmelse paa Norge, saaledes at Afdrags-Rettigheden skal være aldeles ophævet mellem dette Kongerige og Kongeriget Danmark, men ogsaa at udstrække denne giensidige Ophævelse til den Deel af Afdrags-Rettigheden, hvoraf Stæderne, Communerne eller andre private Øvrigheder i visse Tilfæde ere i Besiddelse, og der ifølge heraf skal ophøre fra nu af at hæves fra nogen af Siderne med Hensyn til de tvende Regieringers giensidige Undersaatter.

Nærværende Separat-Artikel skal have samme Kraft og Gyldighed, som om den var indrykket Ord for Ord i den idag undertegnede, Tractat og skal ratificeres paa samme Tid.

Skeet i Stockholm den Anden November Aaret efter Guds Byrd Et Tusinde Otte Hundrede og Sex og Tyve.

Krabbe. G. Comte de Wetterstedt. D. de Schultzenheim.

Samningur þessi var ekki birtur á Íslandi, enda náði hann ekki til Íslands, skv. 5. greinar hans, en sú grein var feld úr gildi með samning nr. 254, dags. 13. júní 1856, eftir að verzlunin var gefin frjáls 15. apríl 1854.

Samningurinn gekk í gildi 1. janúar 1827, og er prentaður í Lovsamling for Island, IX, bls. 108.

Aukagrein um afnám frádráttarréttar var birti í Landsyfirréttinum, skv. kansellíplakati á íslenzku, sbr. Lovsamling for Island, IX, bls. 133.

Samningurinn var gerður á frönsku, en hér er notuð dönsk þýðing hans eins og hún er prentuð í Danmarks Handels- og Skibsfartstraktater bls. 349-354.

Nr. 254. *Kaupmannahöfn, 13. júní 1856.*

Yfirlýsing um gagnkvæm réttindi skipa.

Deklaration om Gensidighed i Behandlingen af Fartöjer.

Efterat Hans Majestæt Kongen af Danmark ved de respective Love af 15de April 1854 og 21de Marts 1855 havde aabnet Øerne Islands og Færøernes Havne for fremmede Magters Skibe paa de i nævnte Love fastsatte Betingelser, ere Deres Majestæter Kongen af Danmarks og Kongen af Sverrig-Norges Regjeringer komne overens om, at de svenske og norske Skibe, som maatte gaae til eller komme fra islandske eller færøeske Havne, skulle nyde alle de Fordele, Rettigheder og Privilegier, som allerede ere eller i Fremtiden maatte blive tilstaaede de mest begunstigede Nationer, og at paa den anden Side de islandske og færøeske Skibe, som gaae til en svensk eller norsk Havn, der skulle blive behandlede aldeles som danske Skibe, saa at den 5te Artikel i Handelstractaten imellem Danmark og Sverrig-Norge af 2den Novbr. 1826 er fuldstændigen afskaffet og ophævet, forsaavidt angaaer Handelen med Island og Færøerne.

Ligeledes ere de nævnte Regjeringer blevne enige om, at svenske og norske Skibe, som med Ladning søge Nødhavn i de dansk-vestindiske Coloniers Havne, skulle, saavel for Indgaaende som for Udgaaende, være fritagne for Erlæggelsen af de forskjellige Afgifter, for hvilke der ifølge det i Danmark under 6te Octbr. 1850 udfærdigede Kongelige Reskript kan tilstaaes fremmede Stater Fritagelse, samt at de danske Skibe, som maatte søge Nødhavn i den svenske Coloni St. Barthelemy eller i en norsk Havn, der skulle nyde samme Begunstigelse.

Da der imidlertid for Øieblikket ikke finder en fuldkommen Gjensidighed Sted mellem den Behandling, der indrømmes norske, i de dansk-vestindiske Colonier Nødhavn søgende Skibe, og den, der er tilstaaet danske til norske Havne gaaende Skibe, er man kommen overens om, at en saadan Gjensidighed snarest muligt skal vorde tilveiebragt, for at de samme Begunstigelser og Fordele, som norske Skibe nyde i de danske Colonier, ogsaa kunne blive danske Skibe tildeel i Norge. Indtil Ordningen af denne fuldstændige Lighed finder Sted, skulle danske Skibe i norske Havne behandles aldeles som de nationale og lige med de mest begunstigede Nationers Skibe.

Givet in duplo i Kjøbenhavn den 13de Juni 1856.

v. Scheele. E. Lagerheim.

Yfirlýsing þessi hefir ekki verið birt á Íslandi, en hennar er getið í Lovsamling for Island XVI, bls. 506.

Hún var gefin út á frönsku, en hér er notuð dönsk þýðing eins og hún er prentuð í Danmarks Handels- og Skibsfartstraktater bls. 355-6.

Nr. 255. *Stokkhólmi, 16. apríl 1858.*

Yfirlýsing varðandi strandferðir.

Deklaration angaaende Kystfart.

Da Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering har foreslaaet Hans Majestæt Kongen af Sverrig-Norges Regjering at tilstede svenske og norske Skibe af over 15 Commercelæsters Drægtighed Adgang til Kystfarten imellem danske Havne fra den Dag at regne, de danske Skibe af samme Drægtighed gjøres deelagtige i lignende Fordele i de Forenede Kongeriger Sverrigs og Norges Havne, og da Hans Majestæt Kongen af Sverrig-Norges Regjering har tiltraadt dette Forslag, ere Undertegnede, i Kraft af den behørige Bemyndigelse dertil fra deres respektive Regjeringer, komme overens om, i en Declaration at samle følgende Bestemmelser:

1) Fra 1st Juli af kunne den ene contraherende Magts Seil- og Dampskibe, naar deres Drægtighed, efter Maalebrevet, overstiger 15 Læster, deeltage i Kystfarten mellem Havnene i den anden contraherende Magts Riger og Lande.

2) Da Seil- eller Dampskibe, hvis Drægtighed ifølge de i det Land, hvortil de høre, gjældende Regler for Skibsmaalingen, ikke maale over 15 Læster, men som efter de i det andet Land gjældende Maalingsforskrifter maatte naae denne Drægtighed, skulle have Adgang til at underkaste sig en ny Maaling i dette sidstnævnte Land, for at det kan blive afgjort, hvorvidt de ere berettigede til at deeltage i Kystfarten.

3) Skibe af den Drægtighed, der ifølge de foregaaende Artikler berettiger dem til Adgang til Kystfarten, skulle i de to høie contraherende Magters respective Riger og Lande med Hensyn til alt Skibsfart og Handel Vedkommende nyde samme Behandling, som nu bliver eller fremtidigt maatte blive de nationale Skibe tildeel, hvormed de i enhver Henseende stilles paa lige Fod.

4) Enhver Begunstigelse, som fremtidig i Hans Danske Majestæts Riger og Lande maatte blive en tredie Magts Baade eller Skibe, af 15 Læsters Drægtighed eller derunder, tilstaaet, skal derved ogsaa være Baade og Skibe af samme Drægtighed, som tilhöre Hans Majestæt Kongen af Sverrig-Norges Undersaater, indrömmet, idet den samme fuldkomne Reciprocitet i dette Tilfælde ogsaa skal blive iagttaget til Fordeel for danske Skibe af samme Drægtighed i Svenske og Norske Havne.

5) Begge de höie contraherende Magter forbeholde sig udtrykkelig Retten til med 6 Maaneders Varsel at opsige nærværende Overenskomst, og er det en Selvfölge, at hvis den imellem dem afsluttede Skibsfarts- og Handels-Tractat af 2den Novbr. 1826 skulde træde ud af Kraft, ville de i nærværende Declaration indeholdte Bestemmelser, fra det Tidspunkt af, hvor den nævnte Tractat maatte være udlöben, ophöre at være gjældende.

Skeet i Stockholm den 16de April 1858.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister.

W. Scheel-Plessen.

Hans Majestæt Kongen af Sverrig-Norges Stats- og Udenrigsminister.

L. Manderström.

Yfirlýsing þessi var ekki birt á Íslandi.

Hún var gefin út á frönsku, en hér er notuð þýðing sú á dönsku, sem prentuð er í Danmarks Handels- og Skibsfartstraktater bls. 357-8.

Nr. 256.

Stokkhólmi, 23. maí og 24. júní 1903.

Erindaskipti um orðuveitingar.

Noteveksling om Fremgangsmaaden ved Tildeling af Ordener.

I.

Erindi utanríkisráðherra Svíþjóðar til sendiherra Danmerkur.

Kungl. utrikesdepartementet

Stockholm den 23 maj 1903.

Herr Grefve,

Åberopande Eder skrivelse den 20 denna månad om danska regeringens välvilliga afsikt att åt kaptenerna Prydz och Ramm söka utverka ett vedermäle av Hans Majt Konungens af Danmark Nåd, har jag äran anhålla om upplysning, af hvilken anledning desse officerare föreslagits till en sådan utmärkelse.

Jag begagnar tillfället att förnya min förut muntligen uttalade önskan, att i hvarje särskildt fall, när en svensk eller norrman kommer i fråga till erhållande af en dansk dekoration, blifva underrättad om anledningen därtill, likasom jag alltid, när en dansk undersåte föreslås till erhållande af något ynnestbevis af min Suverän, genom beskickningen i Köpenhamn bringar till Kungl. danska regeringens kännedom, hvarför vederbörande ansetts böra komma i åtanke.

Mottag, Herr Grefve, försäkran om min utmärkta högaktning.

Lagerheim.

Herr Grefve Sponneck,
Hans Majt Konungens af Danmark Envoyé Extraordinaire
och Ministre Plénipotentiaire etc. etc. etc.

II.

Erindi sendiherra Danmerkur til utanríkisráðherra Svíþjóðar.

Kgl. Dansk Gesandtskab.

Stockholm, den 24. Juni 1903.

Herr Udenrigsminister,

Efterat have forelagt Udenrigsminister Deuntzer det i Deres Excellences Skrivelse til mig af 23. Maj d. A. udtalte Önske om, at for Fremtiden, naar det opstaar Spörgsmaal om Decorering af svenske eller norske Undersaatter med danske Ordner, den Regel iagttages, at ikke blot, som hidtil, den daagjældende Regjerings Samtykke forud indhentes med Hensyn til selve Decoreringen, men at ved denne Lejlighed tillige tilkjendegives de Omstændigheder, der have fremkaldt den Kongelige Regjerings Önske om at tilstaa en saadan Hædersbevisning, har jeg nu modtaget Instruction om at meddele Deres Excellence, at ligesom en saadan Regel allerede fölges af det Kongelige Svensk-Norske Udenrigsdepartement med Hensyn til Decorering af danske Undersaatter med svenske og norske Ordner, saaledes vil den tilsvarende Fremgangsmaade herefter ogsaa finde Sted fra min Regjerings Side.

Modtag, Herr Udenrigsminister, Forsikringen om min mest udmærkede Höjagtelse.

Sponneck.

Ofangreind erindaskipti hafa ekki verið birt hvorki í Danmörku eða Íslandi, en eru prentuð í Sverige Överenskommelser med främmande makter.

Nr. 257.

Kaupmannahöfn, 1. desember 1909.

Samningur um framsal sakamanna.

Konvention om Udlevering af Forbrydere.

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til, overensstemmende med de nedenfor givne Regler, gensidig at udlevere til hinanden Personer, som ere domfældte, tiltalte eller sigtede for en af de nedenfor opregnede Forbrydelser, forudsat at den er begaaet udenfor dens Stats Territorium, til hvilken Udleveringsbegæringen er rettet, samt at den i Norge kan medføre strængere Straf end 1 Aars Fængsel og i Danmark strængere Straf end 1 Aars Strafarbejde, nemlig:

1. Vold mod offentlige Tjenestemænd;
2. Indbrud;
3. Foraarsagelse af Ildebrand, Sammenstyrtning, Sprængning, Oversvømmelse, Jærnbane- eller Søulykke eller Fremkaldelse af Fare for saadant;
4. Forgiftning eller Udbredelse af sundhedsfarlige Varer;
5. Foraarsagelse af farlig, smitsom Sygdom eller forsætlig Paaførelse af venerisk Sygdom;
6. Mened eller falsk Forklaring;
7. Falsk Anklage;
8. Eftergørelse eller Forfalskning af gangbare Mynter eller Pengesedler, Anskaffelse af Redskaber hertil eller Udgivelse af saadanne eftergjorte eller forfalskede Mynter eller Pengesedler;
9. Dokumentfalsk, Anskaffelse af Redskaber hertil eller Benyttelse af falskt eller forfalsket Dokument;
10. Voldtægt;
11. Utugtig Omgængelse under Trusler eller med utilregnelige eller med Barn under 16 Aar; utugtig Handling med saadant Barn;
12. Tilsneget Samleje;
13. Rufferi;
14. Blodskam;
15. Unddragelse af Børn og umyndige fra Foresattes Omsorg;
16. Bigami;
17. Retsstridig Adfærd eller Trusel om saadan for at tvinge nogen til at gøre, taale eller undlade noget;
18. Ulovlig Frihedsberøvelse;
19. Legemsfornærmelse, der har Skade paa Legeme eller Helbred eller betydelig Smerte til Følge;
20. Legemsbeskadigelse;

21. Drab, Mord;
22. Hensættelse af Personer i hjælpeløs Tilstand;
23. Fosterfordrivelse eller uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel;
24. Tyveri;
25. Pengeafpresning, Ran, Røveri;
26. Bedrageri, Underslæb eller Misbrug af Tillid;
27. Unddragelse af Gods fra at tjene til Fyldestgørelse for Gæld;
28. Retsstridig Gaaen til Søs med usødygtigt Skib;
29. Mytteri;
30. Hæleri og Ydelse af Bistand efter Begaaelsen af en af de foran opregnede Forbrydelser for at sikre den ved samme tilsigtede Fordel.

Udlevering skal ogsaa kunne kræves af Personer, som ere domfældte, tiltalte eller sigtede for Forsøg paa, eller i Norge for Medvirkning og i Danmark for Meddelagtighed i en af de ovennævnte Forbrydelser, forudsat at der herfor kan idømmes saa stræng Straf som foran nævnt.

Naar den Forbrydelse, som foranlediger Begæring om Udlevering, er begaaet udenfor den reklamerende Parts Territorium, skal dog denne Begæring ikke efterkommes, medmindre Lovgivningen i det Land, til hvilket Begæringen rettes, i saadant Tilfælde tilsteder Retsforfølgning for de samme Handlinger, naar de ere begaaede udenfor dets Territorium.

Artikel 2.

Udlevering skal endvidere kunne kræves af Personer, som ere domfældte, tiltalte eller sigtede for en militær Forbrydelse, forsaavidt den strafbare Handling, begaaet af nogen, som ikke er underkastet militær Straffelov, vilde have berettiget til Krav paa Udlevering i Overensstemmelse med Art. 1. I dette Tilfælde skal Udlevering alene kunne ske paa det Vilkaar, at Forbrydelsen ikke i den reklamerende Stat skal behandles som militær.

Artikel 3.

Ingen af de høje kontraherende Parter udleverer til hinanden sine egne Undersaatter. Hver af de høje kontraherende Parter forbeholder sig derhos at kunne nægte Udlevering af Udlændinge, der have haft fast Bopæl i det paagældende Land i de sidste 2 Aar.

Artikel 4.

Udlevering skal ikke kunne begæres for nogen politisk Forbrydelse eller for nogen almindelig Forbrydelse, som er forøvet i Forbindelse med en politisk Forbrydelse og i den Hensigt at fremme det ved denne tilsigtede Formaal.

Til politiske Forbrydelser henregnes ikke Forbrydelser, som gaa ud paa Drab af eller Legemsfornærmelse mod et af Rigernes Statsoverhoved eller en til dennes Familie hørende Person, forsaavidt Forbrydelsen ikke er forøvet i Forbindelse med en anden politisk Forbrydelse.

Opstaar der Spørgsmaal om, hvorvidt en Forbrydelse skal anses som politisk eller ikke, bliver dette at afgøre af den Stat, for hvilken Begæring om Udlevering er fremsat.

Artikel 5.

Udlevering skal ikke finde Sted:

1. naar den Forbrydelse, som paaberaabes, er begaaet paa en tredje Stats Territorium, og Begæring om Udlevering fremsættes af Regeringen i denne Stat;
2. naar der allerede før Begæringens Fremkomst i den Stat, for hvilken Begæringen er fremst, er afsagt Dom eller udfærdiget Tiltalebeslutning angaaende den samme Forbrydelse, i Anledning af hvilken Udlevering begæres;

3. naar Adgangen til at rejse Straffesag, afsige Straffedom eller fuldbyrde idømt Straf paa den Tid, Udleveringen begæres, er bortfaldet ved Forældelse ifølge Lovene i den Stat, for hvilken Begæringen er fremsat.

Artikel 6.

Ingen, som er udleveret fra den ene Stat til den anden, skal i denne enten kunne straffes for nogen anden før Udleveringen begaaet strafbar Handling end den eller de, for hvilke han er udleveret, eller kunne udleveres videre til en tredje Stat, medmindre han i offentligt Retsmøde eller for en offentlig Myndighed har givet sit Samtykke dertil, eller han efter at være endelig løsladt har undladt at forlade Staten i Løbet af en Maaned eller er vendt tilbage efter at have forladt den. Dog skal den Stat, som har besluttet Udleveringen, senere kunne samtykke i, at saadan Forfølgning eller videre Udlevering finder Sted, uden at de i foregaaende Punktum opstillede Betingelser ere tilstede, saafremt det drejer sig om en Forbrydelse, som kunde have begrundet Udlevering.

Artikel 7.

Er den, som begæres udleveret, domfældt eller under Forfølgning for nogen anden strafbar Handling end den, for hvilken Udlevering begæres, kan Udlevering først ske, efter at Forfølgningen er endt og eventuelt Straffen udstaaet.

Artikel 8.

Hvis en Person, som i Henhold til nærværende Konvention er begæret udleveret af en af Parterne, ligeledes, for samme Forbrydelse, skulde blive begæret udleveret af en eller flere andre Stater, skal Fortrinet som Regel gives den Stat, hvor Forbrydelsen er begaaet, eller, forsaavidt Forbrydelsen er begaaet i flere Stater, den Stat, hvor Hovedhandlingen er begaaet.

Artikel 9.

Hvis en Person, som i Henhold til nærværende Konvention er begæret udleveret af en af Parterne, skulde blive begæret udleveret af en eller flere andre Stater for andre Forbrydelser, skal, saafremt ikke anderledes er bestemt ved særskilt Overenskomst med nogen af Staterne, Udleveringen indrømmes den Stat, fra hvilken Begæring om Udlevering eller om Paagribelse med Udlevering for Øje først er fremkommet.

Artikel 10.

Begæring om Udlevering fremsættes ad diplomatisk Vej.

Begæringen skal indeholde Oplysning om vedkommende Persons statsborgerlige Forhold samt være ledsaget af:

1. fuldstændigt Signalement, om saadant haves;
2. forsaavidt Dom er afsagt, den fældende Dom, og ellers en af kompetent Myndighed udfærdiget Paagribelses- eller Tiltalebeslutning eller Fængslingskendelse med nøjagtig Angivelse af Forbrydelsens Tid, Sted og Genstand — alt i Original eller bekræftet Afskrift;
3. Afskrift af de i den reklamerende Stat gældende Straffebestemmelser, som ere anvendelige paa Forbrydelsen.

Artikel 11.

Forinden formelig Udleveringsbegæring fremkommer, skulle i presserende Tilfælde og især, naar Undvigelse er at befrygte, i Norge Rigsadvokaten, Statsadvokater, Fogeder og Politimestre og i Danmark Stiftamtmænd, Amtmænd, Politidirektøren i Kjøbenhavn, Politimestre og vedkommende Forhørsdommere ved direkte Henvendelse

til hverandre pr. Post eller Telegraf kunne begære foreløbig Fængsling af en Forbryder. En saadan Begæring om foreløbig Fængsling skal indeholde Angivelse af Forbrydelsens Tid, Sted og Genstand, vedkommende Persons statsborgerlige Stilling og om muligt hans Signalement. Endvidere skal Begæringen indeholde Oplysning om, at der foreligger en saadan Dom eller Beslutning, som er nævnt i Art. 10, 2det Stk. Nr. 2, samt Tilkendegivelse af, at der senere vil blive fremsat formelig Begæring om hans Udlevering.

Har foreløbig Fængsling i Henhold til foranstaaende Bestemmelser fundet Sted, og der ikke inden 6 Uger fra Fængslingen til vedkommende Stats Udenrigsministerium er fremkommet en formelig Begæring om den fængsledes Udlevering, bliver den paagrebne straks at løslade.

Artikel 12.

Alle i Forvaring tagne Genstande, som den reklamerede Person ved Paagribelsen er i Besiddelse af, og som enten kunne antages at være af Betydning som Bevismiddel for vedkommende Forbrydelse eller at kunne kræves udleverede af den ved Forbrydelsen fornærmede, skulle samtidig med den reklamerede Person overgives til den anden Stats Myndigheder.

Saafremt det forlanges af en Person, som boer i det Land, hvorfra Udlevering finder Sted, og som sandsynliggør at være berettiget til Genstandene og ikke er sigtet for den omhandlede Forbrydelse, skal Overgivelsen dog ske under Forbehold af, at Gestandene efter Straffesagens Tilendebringelse skulle tilbageleveres uden Omkostninger.

Artikel 13.

Naar det i den ene Stat ved Behandlingen af en Straffesag angaaende en ikkepolitisk Forbrydelse findes nødvendigt at afhøre Vidner, som opholde sig i den anden Stat, eller dér at anstille en anden Undersøgelse, skal skriftlig Anmodning derom fremsendes ad diplomatisk Vej og Anmodningen efterkommes i den Udstrækning, som Lovene i det Land, hvor Vidneafhøringen eller Undersøgelsen skal foregaa, tillade det. Det paahviler derhos Myndighederene i det Land, hvor Vidneafhøringen eller Undersøgelsen skal foregaa, saavidt muligt at give Myndighederne i det Land, som har fremsat Anmodningen, betimelig Underretning om Tid og Sted for Forretningens Afholdelse.

Artikel 14.

Findes det i den ene Stat ved Behandlingen af en Straffesag angaaende en ikkepolitisk Forbrydelse nødvendigt eller ønskeligt at fremstille et Vidne personligt fra den anden Stat, skulle Myndighederne i den Stat, hvor Vidnet er bosat, opfordre ham til at efterkomme den Anmodning, som rettes til ham. I Tilfælde af Samtykke skal Omkostningerne ved Rejsen og Opholdet godtgøres Vidnet overensstemmende med de Takster og Reglementer, som ere gældende i den Stat, hvor Afhøringen skal finde Sted, medmindre vedkommende Myndighed her finder at burde tilstaa ham en højere Godtgørelse.

Intet Vidne, af hvad Nation det end er, som efter en til samme i den ene Stat rettet Anmodning frivillig giver Møde for nogen Domstol i den anden Stat, skal dersteds kunne forfølges eller fængsles i Anledning af ældre strafbare Handlinger eller Domfældelser eller i Anledning af en paastaaet Medskyldighed i de Gerninger, som ere Genstand for den Retssag, hvori han skal optræde som Vidne.

Artikel 15.

Naar det i den ene Stat under Behandlingen af en Straffesag angaaende en ikkepolitisk Forbrydelse anses for nødvendigt eller nyttigt at erholde meddelt Bevismidler

eller Dokumenter, som bero hos Myndighederne i den anden Stat, skal saadan Begæring efterkommes, saafremt ikke særlige Betænkeligheder ere til Hinder derfor.

Artikel 16.

Naar en Person fra den ene Stat skal udleveres til en tredje Magt, og han i den Anledning skal transporteres over den anden Stats Territorium, skal denne ikke modsætte sig Gennemtransporten, forudsat at Personen ikke er denne Stats Undersaat. Begæring om saadan Gennemtransport fremsættes ad diplomatisk Vej og skal være ledsaget af et saadant Dokument, som er nævnt i Art. 10, 2det Stk. Nr. 2. Samme Regel gælder, hvis en Person skal udleveres fra en tredje Magt til Norge eller Danmark. Gennemtransporten foregaar under Ledsagelse af Tjenestemænd tilhørende den Stat, gennem hvilken Transporten finder Sted.

Artikel 17.

Udgifter, som foranlediges ved de i denne Konvention omhandlede Foranstaltninger, bestrides af hver Stat indenfor dens Omraade med Undtagelse af Udgifterne ved Gennemtransport efter Art. 16.

Artikel 18.

Denne Konvention er gældende ikke alene i Forholdet mellem Norge og det egentlige Danmark, derunder Færøerne, men ogsaa i Forholdet mellem Norge paa den ene Side og Island og de danske Besiddelser udenfor Europa paa den anden Side. Hvad de danske Besiddelser udenfor Europa angaar, forlænges den i Art. 11 omhandlede Frist af 6 Uger til 3 Maaneder.

Artikel 19.

Nærværende Konvention skal ratificeres og træder i Kraft 10 Dage efter Udvekslingen af Ratifikationerne. Den forbliver i Kraft i 6 Maaneder, efter at den fra en af Siderne er bleven opsagt.

Udfærdiget i Kjøbenhavn i to Exemplarer, den 1ste December 1909.

Erik Scavenius. F. Hagerup.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa i Kaupmannahöfn 22. janúar 1910.
Enda þótt sérstaklega sé tekið fram i 18. grein samningsins, að hann gildi fyrir Ísland, hefir hann ekki verið birtur hér.

Nr. 258.

Kaupmannahöfn, 30. nóvember 1928.

Samkomulag um að taka sjóferðaskýrslur og senda þær áfram.

Overenskomst om optagelse og fremsendelse av sjöforklaringer.

Með því að íslenzka ríkisstjórnin og norska ríkisstjórnin óska að gerður sé samningur um að taka sjóferðaskýrslur og senda þær áfram, hafa undirritaðir, sem til þess hafa löglegt umboð, undirskrifað eftirfarandi samkomulag:

Da den norske og den islandske Regjering önsker avsluttet en overenskomst om optagelse og framsendelse av sjöforklaringer har undertegnede dertil behörig bemyndigede undertegnet följende overenskomst:

Hafi íslenzkt eða norskt skip orðið fyrir enhverju því slysi, sem um ræðir í 12. gr. íslenzkra laga 30. nóvember 1914 um sjódóma og réttarfar í sjómálum og 321. gr. norskra siglingarlaga 20. júlí 1893, og eigi að taka sjóferðaskýrslur fyrir dómi í því landinu, sem skipið á ekki heima í, ber sama dómi að framkvæma þá rannsókn, sem getur um í téðum lagaákvæðum, og skal síðan senda ríkisstjórninni í því landinu, þar sem skipið á heimili, útskrift um rannsóknina um hendur opinberra stjórnarvalda.

Er norsk eller islandsk fartöi blitt rammet av sådan ulykke, som omhandles i art. 321 i den norske sjöfartslov av 20. juli 1893 og i art. 12 av den islandske lov av 30. november 1914 om sjöretter og rettergangsmåten i sjösaker og skal sjöforklaring angående ulykken optas ved en domstol i det land, hvor fartöjet ikke hörer hjemme, påligger det samme domstol tillike å foreta sådan undersökelse, som omhandles i de forannevnte lovbestemmelser, og skal akt av sjöforklaringen ad diplomatisk vei tilstilles Regjeringen i skibets hjemland.

Þetta samkomulag skal þegar öðlast gildi og gilda þangað til ári eftir að annarhvor aðilja hefir sagt því upp.

Denne overenskomst skal straks træ i kraft og forblir gjeldende inntil utlöpet av et år, efter at den er blitt opsagt av nogen av partene.

Gert í Kaupmannahöfn í tveim eintökum, þann 30. nóvbr. 1928.

Utferdiget i Kjöbenhavn i 2 eksemplarer, den 30. Nov. 1928.

Í umboði Íslands.

L. Moltesen.

E. Huitfeldt.

Í samningi milli Danmerkur og Noregs, dags. 22. október 1909 um sama efni og ofangreindur samningur, var vísað í dönsk lög um sjóferðaskýrslur. Varð það því að samkomulagi með íslenzku og norsku stjórninni, að gera nýjan samning um þetta efni og samhljóða hinum eldri samningi, nema hvað í honum var vísað í íslenzk lög.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 3, dags. 31. janúar 1929.

Nr. 259. *Þingvöllum, 27. júní 1930.*

Samningur um lausn deilumála með friðsamlegum hætti.

Avtale um fredeleg löysing av tvistemål.

1. grein.

Réttardeilum sem kunna að rísa milli Íslands og Noregs, sem hægt er að heimfæra undir einhverja þá tegund, sem nefndar eru í 36. grein 2. málsgrein í reglugjörð fasta alþjóðadómstólsins, skal, svo framarlega sem ekki hefur tekizt að jafna deilurnar milli stjórnarfulltrúa ríkjanna vísað til úrlausnar fyrnefnds dómstóls í samræmi við ákvæði reglugjörðarinnar. Deilur, sem eru þess

1st artikel.

Kjem det upp rettstvistemål millom Norig og Island, og tvistemåli höyrer til dei, som er nemnde i artikel 36, andre stykkjet, i vedteknene for den faste domstolen for millomfolkeleg rettargang, og dei so ikkje vert löyste på diplomatisk veg, skal dei havast inn for denne domstolen til avgjering i samhöve med fyresegnene i vedtektene for domstolen.

Tvistemål, som går inn under serlege

efnis, að um þær gilda sérstök ákvæði milli þessara tveggja landa um dóms- eða gjörðardómsmeðferð, skulu sæta þeirri meðferð, sem þau hin sömu ákvæði mæla fyrir um.

Ágreiningar um skilning á samningi þessum skulu úrskurðaðir af fasta alþjóðadómstólnum.

2. grein.

Samningsaðilarnir skuldbinda sig til að bera undir gjörðardóm samkvæmt eftirfarandi ákvæðum allar aðrar deilur en þær, sem nefndar eru í 1. grein. Áður en gjörðardómsmeðferð hefst, munu aðilarnir leitast við að vísa málinu til rannsóknar og sáttameðferðar fyrir sérstakri þartil útnefndri sáttanefnd eða sáttasemjara.

Nú líða 6 mánuðir frá því er annar aðilinn stakk upp á rannsóknar- og sáttameðferð, og ekki hefur náðst samkomulag um að vísa deilunni til slíkrar meðferðar, þá getur hvor aðilinn um sig farið fram á að láta gjörðardóm skera úr deilunni.

Aðilarnir eru ásáttir um, að deilur þær sem þessi grein fjallar um skulu leystar á grundvelli réttlætis og sanngirni.

3. grein.

Sé ekki öðruvísi ákveðið með samningi, skal gjörðardómur sá er fer með deilumál samkvæmt 2. grein þessa samnings, útnefndur í samræmi við ákvæði IV. þáttar II. kapítula Haagsamþykktarinnar frá 18. október 1907 um jöfnun deilumála milli ríkja með friðsamlegum hætti.

4. grein.

Að svo miklu leyti, sem aðilarnir taka ekki aðra ákvörðun um gjörðardómsmeðferð, skulu ákvæðin í IV. þætti III. kapítula Haagsamþykktarinnar frá 18. október 1907 um jöfnun deilumála milli ríkja með friðsamlegum hætti koma til framkvæmda, án tillits til þess, hvort samþykkt þessi er gildandi fyrir aðilana.

Verði slíkt gjörðardómssamkomulag, sem um ræðir í nefndri Haagsamþykkt ekki undirritað áður en 6 mánuðir eru liðnir frá því annar aðilinn bar upp við

avtalor millom dei tvo landi um doms- eller skilsdomsfyrehaving, vert avgjorde etter fyresegnene i desse avtalone.

Den faste domstolen for millomfolkeleg rettargang avgjer meiningsskilnad um korleis denne avtale skal tolkast.

2dre artikel.

Traktatpartane bind seg til å leggja tvistemål, som ikkje er umhandla i 1ste artikel, under skilsdom i samhöve med fyresegnene nedanfor. Fyrr ei sak vert lagd under skilsdom, vil partane sjå å få henne inn for ei granskings- og forliksnemnd eller ein forliksmann, som er serskilt vald til å granska saki og få forlik istand.

So framt ikkje partane innan 6 månader etter ein av dei gjorde framlegg um granskings- og forliksfyrehaving vert samstellte um å visa tvistemålet til slik fyrehaving, kann kvar part krevja skilsdom.

Partane er samde um, at dei tvistemål, som går inn under denne artikelen, skal löysast etter grunnsetningane for rett og skil.

3dje artikel.

Um ikkje partane gjer onnor avtale, skal skilsdomstolen, som skal ha fyre seg tvistemål etter andre artikelen i denne avtala, verta ihopsett i samhöve med fyresegnene i bolk IV, kapitel II i Haag-avtala frå 18. oktober 1907 um fredeleg löysing av millomfolkelege tvistemål.

4de artikel.

So langt partane ikkje tek onnor avgjerd um skilsdomsfyrehavingi, skal fyresegnene i bolk IV, kapitel III i Haag-avtala frå 18. oktober 1907 um fredeleg löysing av millomfolkelege tvistemål nyttast, utan skil um den nemnde avtala gjeld millom partane.

Er ikkje ei slik skilsdomsavtale, som er umhandla i den nemnde Haag-avtala, underskrivi innan 6 månader etter den eine parten andsynes den andre kravde

hinn tilmæli um að deiluatriðinu skyldi vísa til gjörðardóms, skal gjörðardómssamkomulagi, samkvæmt ósk annars aðilans, gert á þann hátt, er mælt er fyrir um í 53. og 54. grein nefndar Haagsamþykktar.

Í þeim tilfellum, að í samningi þessum er vísað til ákvæða Haagsamþykktarinnar, skal ákvæða þessara gætt milli aðilanna, einnig þótt annar eða báðir aðilarnir hafi sagt upp samþykktinni.

skilsdom, kann kvar av partane krevja at skilsdomsavtala vert fastsett etter reglane i artiklane 53 og 54 i Haag-avtala.

I dei høvi, der denne avtala her viser til fyresegnene i Haag-avtala, skal desse fyresegnene nyttast millom partane jamvel um ein av partane eller båe hev sagt upp Haag-avtala.

5. grein.

Að ósk annars aðilans skal gjörðardómurinn mæla fyrir um þær bráðabirgðaráðstafanir, sem ber að gera til þess að vernda réttarstöðu þessa sama aðila, svo framarlega sem hægt er að gera þessar ráðstafanir með framkvæmdarathöfnum.

5te artikel.

Når ein av partane krev det skal skilsdomstolen fastsetja høvelege fyrebilsåtgjerder til vern for rettsstoda til den parten, so langt dei kan takast på administrativ veg.

6. grein.

Sé ástæða til þess talin skal í dómsorði tekið fram, hvernig dómnum skuli fullnægt, einkanlega að því er snertir þá fresti sem gæta ber.

6te artikel.

Når det synes høve til det, skal skilsdomen segja fyre, korleis han skal setjast i verk, serleg når det gjeld dei tidfrestane, som ein skal halda seg etter.

7. grein.

Að því er snertir málefni, sem samkvæmt löggjöf þess lands, sem krafan er á hendur gerð, eiga að sæta úrlausn dómstóls, hérmeð einnig talin umboðsstjórnar-dómur, getur hlutaðeigandi aðili ekki krafizt, að aðferð sú, sem nefnd er í 1. eða 2. grein, verði viðhöfð, áður en endanleg dómsniðurstaða er fengin. Í slíku tilfelli skal málinu vísað til dóms eða gjörðardóms samkvæmt 1. eða 2. áðurnefndra greina í síðasta lagi ári eftir að málinu hafði verið ráðið þannig til lykta.

7de artikel.

Når det gjeld spursmål, som etter lovene i det landet, det er reist eit krav imot, höyrer under ein domstol, her og styringsdomstol, kann vedkomande part ikkje krevja, at den framgangsmåten skal nyttast, som er nemnd i artikel 1 eller 2, fyrr sakfyrehavingi for domstolen hev fört til ei endeleg avgjerd. I slike tilfelle skal tvistemålet visast til dom eller skilsdom i samhöve med artikel 1 eller 2 seinast eit år etter domstolen hev avgjort saki som nemnt.

8. grein.

Ef að því er lýst yfir í uppkveðnum dómi eða gjörðardómi, að ákvörðun eða framkvæmd dóms eða annars yfirvalds annarshvors ríkisins fari að einhverju leyti eða öllu í bága við alþjóðarétt, og ef að stjórnlög þessa ríkis leyfa ekki að afmá að öllu eða einhverju leyti afleiðingarnar af slíkri ákvörðun, eða framkvæmd, þá eru aðilarnir ásáttir um, að í dómnum eða gjörðinni megi dæma þeim

8de artikel.

Er det sagt i ein dom eller skilsdom, at ei avgjerd eller ei åtgjerd, som ein domstol eller ei onnor tenestemakt i den eine staten hev teke, er i strid med folkeretten, heilt ut eller i noko stykkje, og kann etter riksskipnaden i denne staten fylgjone av avgjerdi eller åtgjerdi ikkje takast burt, heilt ut eller i nokon mun, er partane samde um, at det kan fastsettjast i domen eller skilsdomen, at

aðilanum, er misrétti hefir verið beittur, hæfilegar bætur á annan hátt.

9. grein.

Meðan að stendur á dóms- og gjörðardómsmeðferð skuldbinda samningsaðilarnir sig til þess að leiða hjá sér, svo sem frekast er unt, hverskonar ráðstöfun sem getur orðið til tálmunar fullnægju dómsins eða gjörðarinnar.

Aðilarnir skulu, að viðlögðum drengskap, hlýta dóms- eða gjörðardómsniðurstöðunni.

10. grein.

Deilur, sem kynnu að rísa milli aðilanna, snertandi skilning eða framkvæmd dómsins eða gjörðarinnar, skulu, sé ekki öðruvísi ákveðið, útkljáðir af þeim rétti, sem kvað upp dóminn eða gjörðina.

11. grein.

Samning þennan skal fullgilda, af hans hátign konungi Íslands og Danmerkur, að áskildu samþykki Alþingis Íslendinga, og af hans hátign konungi Noregs, að áskildu samþykki Stórþings Norðmanna.

Fullgildingarskjölin skulu afhent í Oslo.

12. grein.

Samningur þessi gengur í gildi þann dag er fullgildingarskjölin eru afhent, og kemur, að því er snertir Ísland og Noreg, við gildistöku sína, í stað gjörðardómssamningsins frá 8. okt. 1908. Samningurinn gildir í 20 ár frá gildistöku. Ef honum verður ekki sagt upp minnst tveimur árum fyrir lok þessa tímabils, gildir hann í önnur 20 ár, og skal framvegis álítast gildandi fyrir 20 ára tímabil, svo framarlega sem honum verður ekki sagt upp minnst 2 árum fyrir lok líðandi 20 ára tímabils.

Deilur, sem við lok gildistíma samningsins sæta dóms- eða gjörðardómsmeðferð samkvæmt þessum samningi, skulu útkljáðar á þann hátt er hann mælir fyrir um.

Gert í tveim eintöku á Þingvöllum 27. júní 1930.

Tryggvi Þórhallsson.
Torgeir Anderssen-Rysst.

den parten, som vart ute for uretten, skal få eit høvelegt vederlag på annan måte.

9de artikel.

Traktatpartane bind seg til, medan ei sak vert fyrehavd for domstol eller skilsdomstol, mest råd er å halda seg ifrå slike åtgjerder, som kann vera til hinder eller hefte, når domen eller skilsdomen skal setjast i verk.

Partane skal retta seg etter domen eller skilsdomen på tru og ære.

10de artikel.

Kjem det upp meiningsskilnad millom partane um, korleis domen eller skilsdomen skal tolkast eller setjast i verk, skal den same retten, som hev sagt domen eller skilsdomen, avgjera slik meiningsskilnad, um ikkje anna er fastsett.

11te artikel.

Denne avtala vert ratifisera av Hans Majestet Norigs Konge med samtykkje frå det norske Stortinget, og av Hans Majestet Kongen av Island og Danmark med samtykkje frå det islandske Altinget. Ratifikasjonane vert bytte i Oslo.

12te artikel.

Denne avtala tek til å gjelda den dagen ratifikasjonane vert bytte, og i høvet millom Norig og Island kjem ho då i staden for skilsdomsavtala frå 8. oktober 1908. Ho gjeld for tid på tjuge år frå den dagen ho tok til å gjelda. Vert ho ikkje uppsagd seinast tvo år fyrr denne tid er ute, skal ho gjelda for tjuge år til og vert rekna for gjeldande for tidbolkar på tjuge år, um ho ikkje vert uppsagd minst tvo år fyrr den tjugeårsbolken er ute, som er næstfyre.

Når eit tvistemål vert fyrehavt for domstol eller skilsdomstol etter denne avtala på den tid ho held upp å gjelda, skal det vera fyre framleis etter fyresegnene i denne avtala til det er avgjort.

Uppsett i tvo eksemplar i Tingvellir 27. juni 1930.

Torgeir Anderssen-Rysst.
Tryggvi Þórhallsson.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Oslo þann 6. febrúar 1932 og gekk hann í gildi sama dag, skv. 12. grein.
Samningurinn var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 6, dags. 10. marz 1932.

Nr. 260. *Reykjavík, 14. júlí 1951.*

Loftferðasamningur.

Luftfartsavtale.

1. gr.

Samningsaðilar veita hvor öðrum þau réttindi, sem greind eru í viðbæti við samning þennan og veita verður, til að hægt sé að koma á flugferðum milli þeirra staða, sem þar um ræðir. Þessar flugferðir má hefja þegar í stað eða síðar, samkvæmt ákvörðun þess samningsaðila, sem réttindin eru veitt.

2. gr.

a) Nú hefur annar samningsaðilinn veitt hinum aðilanum réttindi til að koma á flugferðum, og má þá hefja reksturinn jafnskjótt og sá aðili, sem réttindi hafa verið veitt, hefur tilnefnt flugfélag eða flugfélög, sem taki að sér reksturinn. Þeim aðila, sem réttindin hefur veitt, er að tilskildum ákvæðum 6. gr. hér á eftir, skylt að veita hinu tilnefnda flugfélagi eða flugfélögum nauðsynleg leyfi vegna rekstursins þegar í stað.

b) Sá samningsaðili, sem veitir ofangreind réttindi, getur krafizt þess af hinu tilnefnda flugfélagi eða félögum, að áður en réttindi eru veitt til að hefja þær flugferðir, sem um getur í samningi þessum, sé sannað, að það eða þau uppfylli öll skilyrði í lögum þeim og ákvæðum, sem í gildi eru á hans yfirráðasvæði.

3. gr.

Til að koma í veg fyrir misskipti, svo og til að tryggja samræmi í framkvæmd eru samningsaðilar ásáttir um:

a) að gjöld fyrir afnot flughafna þeirra og annarra hjálpartækja, sem hvor samn-

Artikkel I.

De kontraherende parter gir hverandre de rettigheter som er angitt i vedlegget til denne avtale, og som behöves for å opprette de luftruter som er nevnt i vedlegget. Den kontraherende part som har fått omhandlede rettigheter, kan etter forgodtbefinnende sette i gang trafikken på disse luftruter straks eller på et senere tidspunkt.

Artikkel II.

a) Driften av enhver av de luftruter som den ene kontraherende part har gitt den annen rett til å opprette, kan settes igang så snart sistnevnte part har utpekt et eller flere luftfartsselskaper til å drive nevnte rute. Den kontraherende part som har gitt rettighetene, er, med forbehold av bestemmelsene i artikkel VI, forplikete til uten opphold å gi den nödvendige driftstillatelse til det eller de utpekte luftfartsselskaper.

b) Den kontraherende part som har gitt ovennevnte rettigheter, kan för den gir det eller de utpekte luftfartsselskaper tillatelse til å drive de luftruter som er nevnt i avtalen, pålegge vedkommende selskap, overensstemmende med de lover og bestemmelser som er gjeldende i dens territorium, å avgi til derværende luftfartsmyndighet oppgave vedrörende sine kvalifikasjoner.

Artikkel III.

For å hindre diskriminering og for å sikre ensartet behandling er det enighet om följende:

a) Enhver av de kontraherende parter innrömmer at de avgifter som noen av

ingsaðili kann að leggja á flugfélög hins, skuli ekki vera hærri en gjöld innlendra loftfara, sem fást við sams konar flutning milli landa, fyrir afnot slíkra flughafna og hjálpartækja;

b) að eldsneyti, smurningsolíur og varahlutir, sem flutt er til landssvæðis annars samningsaðila af flugfélagi, tilnefndu af hinum aðilanum eða fyrir reikning slíks flugfélags og ætlað er eingöngu loftförum þess félags, skuli njóta sömu kjara um tollaálögur, skoðunargjöld og önnur innanlandsgjöld og gilda um innlend flugfélög eða flugfélög þeirra ríkja, sem beztukjara njóta.

c) að eldsneyti, smurningsolíur og varahlutir, venjulegur útbúnaður og vistir, sem eru um borð í loftförum, öðrum en hernaðarloftförum, og eru eign þeirra flugfélaga annars samningsaðilans, sem hefur leyfi til að starfrækja flugferðir samkvæmt því, sem nánar er til tekið í viðbótarákvæðum samnings þessa, skuli undanþegið tollaálögum, skoðunargjöldum og öðrum slíkum gjöldum við komu eða burtför frá landsvæði hins samningsaðilans, jafnvel þótt loftförin eyði slíkum forða á flugi innan þess landsvæðis.

4. gr.

Lofthæfnisskírteini, hæfnisskírteini áhafna og leyfisbréf, sem gefin eru út eða staðfest af öðrum samningsaðilanum, skulu viðurkennd af hinum aðilanum, að því er við kemur starfrækslu þeirra flugferða, sem í viðbætinum greinir. Hvor aðili um sig áskilur sér þó rétt til að synja um viðurkenningu, að því er snertir flug yfir landsvæðis hans, á hæfnisskírteinum og leyfisbréfum, sem út eru gefin af öðru ríki handa hans eigin þegnum.

5. gr.

a) Lög og ákvæði annars samningsaðilans um komu loftfara í millilandaparterne kan pålegge luftfartsselskaper tilhörende den annen kontraherende part for bruk av flyplasser og annen markorganisasjon, ikke skal være höyere enn hva vedkommende parts egne fly i lignende internasjonal trafikk betaler for bruk av slike flyplasser og slik markorganisasjon.

b) Brenselstoffer, smöreoljer og reservedeler som av eller på vegne av et luftfartsselskap, utpekt av den ene kontraherende part, innföres til den annen kontraherende parts territorium og beregnet bare til bruk for vedkommende selskapers fly, skal med hensyn til tollavgifter, inspeksjonsavgifter, og andre avgifter i dette territorium, gis en like gunstig behandling som den som gis nasjonale luftfartsselskaper eller luftfartsselskaper tilhörende land som nyter bestevilkår.

c) Brenselstoffer, smöreoljer, reservedeler, vanlig utstyr og andre forsyninger som befinner seg ombord på sivile fly som tilhörer en av de kontraherende parters luftfartsselskaper, som er gitt rett til å trafikere luftruter som er nevnt i vedlegget, skal, ved ankomst til og ved avgang fra den annen kontraherende parts territorium, være fritatt for toll- og inspeksjonsavgifter, eller andre lignende avgifter, selv om slike forsyninger blir brukt av nevnte fly under flyging over den sistnevnte parts territorium.

Artikkel IV.

Luftduktighetsbevis, duelighetsbevis og sertifikater som er utstedt eller gjort gyldige av en av de kontraherende parter, skal godkjennes som gyldige av den annen kontraherende part når det gjelder drift av de luftruter som er nevnt i vedlegget. Hver kontraherende part forbeholder seg dog rett til for så vidt angår flyging over dens eget territorium, å nekte å godkjenne duelighetsbevis og sertifikater som er gitt dens egne borgere av en annen stat.

Artikkel V.

a) En kontraherende parts lover og bestemmelser angående ankomst til og av-

flugi til eða burtför frá landsvæði hans, svo og um starfrækslu og stjórn slíkra loftfara meðan þau eru innan landsvæðis hans, skulu gilda um loftför flugfélags eða félaga hins aðilans.

b) Farþegar, áhöfn og sendandi varnings, sem fluttur er loftleiðis, skulu annaðhvort persónulega eða fyrir milligöngu þriðja manns, sem kemur fram fyrir þeirra hönd og á þeirra ábyrgð, fylgja þeim lögum og ákvæðum, sem gilda á landsvæðis hvors samningsaðila, um komu, dvöl og brottför farþega, áhafnar eða farms, t. d. ákvæðum um komu, brottför, innflytjendur, vegabréf, toll og sóttkví.

6. gr.

Hvor samningsaðili um sig áskilur sér rétt til að synja flugfélagi, sem hinn aðilinn hefur tilnefnt, um réttindi, eða afturkalla slík réttindi, þegar ekki er talið nægilega upplýst, að það séu þegnar hins aðilans, sem að verulegu leyti eigi og stjórni flugfélaginu eða þegar flugfélag þetta lætur undir höfuð leggjast að fylgja lögum og ákvæðum þess ríkis, sem félagið rekur loftferðir um, sbr. 5. gr. hér að ofan, eða fullnægir ekki skuldbindingum þeim, sem samningur þessi leggur því á herðar.

7. gr.

Samning þennan svo og samþykktir allar, sem gerðar eru í framhaldi af honum, skal skrásetja hjá alþjóðaflugmálastofnuninni.

8. gr.

Nú álítur annar hvor samningsaðili æskilegt að breyta einhverju ákvæði í viðbætinum við samning þennan, og getur hann þá farið þess á leit, að viðræður fari fram um málið milli flugmálayfirvalda í löndum samningsaðila. Slíkar viðræður skulu hefjast áður en 60 dagar eru liðnir frá því að beiðnin kom fram.

gang fra dens territorium av fly i internasjonal trafikk eller angående slike flys drift og navigering innenfor dens territorium, skal komme til anvendelse på fly som tilhører det eller de luftfartsselskaper som den annen kontraherende part har utpekt.

b) Passasjerer, besetninger og befraktere skal, så vel som når de selv handler som når det gjelder handlinger som en tredjemann utfører i deres navn og for deres regning, overholde lover og bestemmelser som på hver av de kontraherende partes territorier gjelder for innreise, opphold og avreise for passasjerer, besetninger og tilsvarende bestemmelser for gods, slik som bestemmelser angående inn- og utreise, immigrasjon, pass, toll og karantene.

Artikkel VI.

Enhver av de kontraherende parter forbeholder seg rett til å nekte å innvilge eller til å tilbakekalle drifttillatelse for et luftfartsselskap, utpekt av den annen kontraherende part, i tilfelle den ikke er overbevist om at en vesentlig del av eiendomsretten til og den effektive kontroll med dette luftfartsselskap ligger hos den sistnevnte kontraherende parts statsborgere, eller hvis dette luftfartsselskap ikke, som foreskrevet i artikkel V ovenfor, overholder lover og bestemmelser i den stat innen hvis territorium det trafikerer, eller ikke oppfyller sine forpliktelser etter denne avtale.

Artikkel VII.

Denne avtale og alle andre avtaler i tilknytning til den skal registreres hos den Internasjonale Sivile Luftfartsorganisasjon.

Artikkel VIII.

I tilfelle av at den ene av de to kontraherende parter finner det önskelig å endre noen bestemmelse i vedlegget til denne avtale, kan parten anmode om at de to kontraherende parters luftfartsmyndigheter skal samrå seg om dette. Slik samråding skal ta til innen 60 dager etter at begjæringen ble satt fram. En-

Sérhver breyting, sem yfirvöld þessi kunna að koma sér saman um, tekur gildi þegar hún hefur verið staðfest með nótuskiptum.

Nú tekur alþjóðasamningur um loftferðir gildi hjá báðum samningsaðilum, og skulu þeir þá sín á milli samræma ákvæði þessa samnings og viðbætisins við hann ákvæðum slíks alþjóðasamnings.

9. gr.

a) Samningsaðilar hafa komið sér saman um að vísa sérhverjum ágreiningi varðandi skýringu eða framkvæmd á samningi þessum eða viðbætinum, sem þeim hefur ekki tekizt að jafna með viðræðum sín á milli, til gerðardóms eða annars aðila eða stofnunar, sem þeim kemur saman um.

b) Samningsaðilar skuldbinda sig til að hlýða þeim úrskurði, sem upp kann að verða kveðinn.

c) Samningsaðilar geta með samkomulagi sín á milli lagt ágreininginn undir úrskurð ráðs alþjóðaflugmálastofnunarinnar, sem stofnað var með samþykkt um alþjóðaflugmál, er undirrituð var í Chicago hinn 7. desember 1944.

10. gr.

Hvor aðili um sig getur tilkynnt hinum, að hann vilji segja upp samningi þessum. Sé slík tilkynning send, skal samningurinn falla úr gildi 12 mánuðum eftir að hinn aðilinn tók við henni, nema samkomulag hafi orðið um að afturkalla tilkynninguna áður en fresturinn er liðinn.

11. gr.

Samningur þessi gengur í gildi þann dag, sem hann er undirritaður.

Gert í Reykjavík, 14. júlí 1951, í tveimur eintökum á íslenzku og norsku, og skulu báðir textar jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:

Bjarni Benediktsson,
utanríkisráðherra Íslands.

hver endring som disse luftfartsmyndigheter er blitt enige om, trer i kraft etter å være blitt bekreftet ved en utveksling av diplomatiske noter.

Hvis en alminnelig flersidig luftfartsoverenskomst trer i kraft for begge de kontraherende parter, skal disse forhandle for å bringe denne avtale med vedlegg i samsvar med bestemmelsene i nevnte overenskomst.

Artikkel IX

a) De kontraherende parter er enige om å henvise enhver tvist som ikke kan löses gjennom direkte forhandlinger, angående tolkning eller praktiseringen av denne avtale eller dens vedlegg, til en voldgiftsdomstol eller til en annen person eller annet organ som de i fellesskap har utpekt.

b) De kontraherende parter forplikter seg til å rette seg etter en slik avgjörelse.

c) En slik tvist kan, hvis begge de kontraherende parter önsker det, innbringes for rådet i den Internasjonale Sivile Luftfartsorganisasjon, opprettet ved Overenskomsten om Internasjonal Sivil Luftfart, undertegnet i Chicago den 7. desember 1944.

Artikkel X.

Enhver av de kontraherende parter må underrette den annen part hvis den önsker å si opp denne avtale. En slik oppsigelse trer i kraft 12 måneder etter den dag da den annen kontraherende part mottok melding om oppsigelsen med mindre oppsigelsen er trukket tilbake etter overenskomst för utlöpet av denne frist.

Artikkel XI.

Denne avtale skal tre i kraft den dag den blir underskrevet.

Utferdiget i Reykjavík den 14. juli 1951 i to eksemplarer på norsk og islandsk som begge skal ha samme gyldighet.

For den norske regjering:

Torgeir Anderssen-Rysst,
Norges overordentlige Sendemann og befullmektigede Minister i Island.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Noregs:

Torgeir Anderssen-Rysst,
sérlegur sendiherra og ráðherra með umboði fyrir Noreg á Íslandi.

For den islandske regjering:

Bjarni Benediktsson,
Islands utenriksminister.

VIÐBÆTIR

I.

Ríkisstjórn Íslands heimilar ríkisstjórn Noregs að láta flugfélög, eitt eða fleiri, sem ríkisstjórn Noregs tilnefnir, starfrækja flugferðir á þeim leiðum, sem hér greinir:

1. Noregur — um millistöðvar — Ísland og stöðvar þar fyrir handan í báðar áttir.

II.

Ríkisstjórn Noregs heimilar ríkisstjórn Íslands að láta flugfélög, eitt eða fleiri, sem ríkisstjórn Íslands tilnefnir, starfrækja flugferðir á þeim leiðum, sem hér greinir:

1. Ísland — um millistöðvar — Noregur og stöðvar þar fyrir handan í báðar áttir.

III.

Þeim flugfélögum, sem tilnefnd hafa verið af öðrum samningsaðilanum í samræmi við ákvæði samningsins, skulu veitt réttindi til yfirferðar og viðkomu án flutningsréttinda á landsvæði hins aðilans, svo og réttindi til að taka við og skila farþegum, pósti og vörum í millilandaflutningi á ofangreindum flugleiðum.

IV.

Samningsaðilar eru ásáttir um:

a) að það flugvélarými, sem flugfélögin láta í té, skuli miða við flutningsþörfina;

b) að flugfélög landanna skuli gæta sameiginlegra hagsmuna sinna á þeim flugleiðum, sem báðir starfrækja, þannig að loftferðastarfsemi hvorugs ríkis sé íþyngt á ótilhlýðilegan hátt;

c) að í starfrækslu þeirra flugferða, sem í viðbætinum greinir, skuli fyrst og fremst stefna að því, að flugvélarýmið sé

VEDLEGG

I.

Den islandske regjering gir den norske regjering rett til ved et eller flere luftfartsselskaper, som den har utpekt, å drive følgende rute:

1. Norge — via mellomliggende steder — Island, og punkter bortenfor i begge retninger.

II.

Den norske regjering gir den islandske regjering rett til ved et eller flere luftfartsselskaper, som den har utpekt, å drive følgende rute:

1. Island — via mellomliggende steder — Norge, og punker bortenfor i begge retninger.

III.

De luftfartsselskaper som hver av de kontraherende parter har utpekt i samsvar med avtalens betingelser, gis på den annen kontraherende parts territorium rett til overflyging og teknisk mellomlandning så vel som rett til i internasjonal trafikk å sette av og ta opp passasjerer, post og gods på de ovennevnte ruter.

IV.

De kontraherende parter er enige om:

a) at den transportkapasitet som settes inn av de to lands luftfartsselskaper skal være avpasset etter trafikkbehovet;

b) at de to lands luftfartsselskaper på felles rutestrekninger skal ta hensyn til hverandres gjensidige interesser, slik at deres respektive ruter ikke påvirkes på utilbörlig måte;

c) at de ruter som er angitt i nærværende vedlegg, skal ha som hovedmål å skaffe tilveie en kapasitet som svarer

í samræmi við flutningsþörfina milli heimalands flugfélagsins og ákvörðunarlandsins;

d) að á ofangreindum stöðum og leiðum skuli framkvæma heimildina til að taka við og skila millilandaflutningi til eða frá þriðja ríki, í samræmi við þær reglur um skipulagningu flugmálanna, sem ríkisstjórnir beggja landanna fylgja, og með því skilyrði, að flugvélarýmið sé miðað við:

1. flutningsþörfina milli upprunastaðar og ákvörðunarstaðar;
2. þær kröfur, sem gerðar eru um hagsýnan rekstur langleiðaflugsins; og
3. flutningsþörf svæðis, sem flogið er um, og sé þá tekið tillit til annarra ferða, sem haldið er uppi þar um slóðir.

V.

a) Fargjöld og flutningsgjöld skulu ákveðin á sanngjarnan hátt með sérstakri hliðsjón af sparnaði í rekstri, eðlilegum ágóða og þeim aðstæðum, sem sérstaklega eiga við á hverri leið, t. d. hraða og aðbúnaði.

b) Við ákvörðun gjaldanna skal tekið tillit til tillagna alþjóðaloftflutningasambandsins (IATA).

c) Nú liggja ekki fyrir neinar tillögur frá loftflutningasambandinu, og skulu þá íslenzku og norsku flugfélögin sín á milli ákveða fargjöld og flutningsgjöld á þeim hluta leiðanna, sem þau fljúga bæði um, og skulu þau, — ef ástæða þykir til —, ráðgast við flugfélög þriðja ríkis, sem að einhverju eða öllu leyti halda uppi flugferðum á sömu leiðum.

d) Gjöldin skulu háð samþykki flugmálastjórna beggja landa.

e) Nú koma flugfélögin sér ekki saman um ákvörðun gjalda og skulu þá flugmálastjórnir beggja landanna gera sitt ýtrasta til að finna viðunandi lausn á málinu.

f) Ef eigi næst samkomulag, skal málinu skotið til úrskurðar gerðardóms samkvæmt 9. gr. samningsins.

til transportbehovet mellom det land selskapet hører hjemme i og det land som trafikken er bestemt for;

d) at retten til på angitte punkter og ruter å ta opp og sette av internasjonal trafikk som skal til eller kommer fra tredje land, skal brukes i samsvar med de av de to regjeringer anerkjente alminnelige prinsipper for planmessig utvikling av luftfarten, og således at kapasiteten avpasses etter:

1. transportbehovet mellom opprinnelseslandet og bestemmelseslandene,
2. behovet for økonomisk drift av langdistanseruter, og
3. det bestående transportbehov i de områder som passeres, idet det tas hensyn til lokale og regionale ruter.

V.

a) Takstene skal fastsettes på rimelig nivå, idet det særlig tas hensyn til driftsökonomien, rimelig fortjeneste, de takster som brukes av andre luftfartsselskaper og de særlige forhold som karakteriserer driften av hver enkel rute, så som fart og komfort.

b) Ved fastsetting av disse takster skal innstillinger fra International Air Transport Association bli tatt i betraktning.

c) Hvis slike innstillinger mangler, skal de utpekte norske og islandske luftfartsselskaber sammen bli enige om de passasjer- og godstakster som skal anvendes på strekninger av de avtalte ruter som er felles for deres selskaper, eventuelt etter samråding med tradje lands luftfartsselskaper som helt eller delvis driver ruter på de samme strekninger.

d) Disse takster skal forelegges de to lands kompetente luftfartsmyndigheter til godkjenning.

e) Såfremt luftfartsselskapene ikke kan bli enige om fastsettning av takstene, skal de to lands luftfartsmyndigheter gjöre sitt beste for å komme til en tilfredsstillende lösning.

f) I siste instans skal saken henvises til voldgift som forutsatt i avtalens artikkel IX.

Við undirritun samningsins voru eftirfarandi orðsendingar afhentar:

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ

Reykjavík, 14. júlí 1951.

Háttvirti sendiherra,

Með tilvísun til loftferðasamnings milli Íslands og Noregs, sem undirritaður var í dag, leyfi ég mér að tilkynna yður, að samkvæmt 2. gr. a. í samningnum tilnefnir ríkisstjórn Íslands hér með Flugfélag Íslands h.f. of Loftleiðir h.f. til að hafa á hendi flug á þeim leiðum, sem greindar eru í II. kafla viðbætisins við samninginn.

Í þessu sambandi leyfi ég mér að staðfesta það fyrir hönd ríkisstjórnar minnar, að í viðræðum þeim, sem fóru fram áður en samningurinn var undirritaður, varð samkomulag um eftirfarandi atriði:

1. Det Norske Luftfartselskab A/S (DNL) — sem starfar með Det Danske Luftfartselskab (DDL) og Aktiebolaget Aërotransport (ABA) og bera þessi þrjú félög þá heitið Scandinavian Airlines System (SAS) — er heimilt að halda uppi flugi á þeim leiðum, sem greindar eru í I. kafla viðbætisins við samninginn, með loftförum, áhöfnum og útbúnaði frá hvoru hinna tveggja flugfélaganna eða báðum.
2. Að svo miklu leyti sem Det Norske Luftfartselskab A/S (DNL) notar loftför, áhafnir og útbúnað hinna félaganna í Scandinavian Airlines System (SAS), gilda ákvæði samningsins um þau loftför, áhafnir og útbúnað eins og um væri að ræða loftför, áhafnir og útbúnað í eigu Det Norske Luftfartselskab (A/S) (DNL), og norska ríkisstjórnin og Det Norske Luftfartselskab (A/S) (DNL) bera að þessu leyti fulla ábyrgð samkvæmt samningnum.

Ég leyfi mér, háttvirti sendiherra, að votta yður sérstaka virðingu mína.

Bjarni Benediktsson.

Sendiherra Noregs, Torgeir Anderssen-Rysst, Reykjavík.

Reykjavik, 14. júlí 1951.

Kjære herr Utenriksminister,

Under henvisning til den luftfartsavtale mellom Norge og Island som idag er blitt underskrevet, har jeg den ære å meddele at den norske Regjering i samsvar med avtalens artikkel II a) utpeker Det Norske Luftfartsselskap A/S til å drive den rute som er anført i avsnitt I i vedlegget til avtalen.

I denne forbindelse har jeg den ære på vegne av min Regjering å bekrefte at det under de forhandlinger som gikk forut for underskrivningen av avtalen, ble oppnådd enighet om følgende: —

1. Det Norske Luftfartsselskap A/S (DNL) som samarbeider med Det Danske Luftfartsselskab (DDL) og Aktiebolaget Aerotransport (ABA) under betegnelsen Scandinavian Airlines System (SAS), kan drive den rute som er nevnt i avsnitt I i vedlegget til avtalen, med luftfartöyer, mannskaper og utstyr tilhörende hvert av de to andre luftfartsselskaber, eller dem begge.
2. I den utstrekning Det Norske Luftfartsselskap A/S (DNL) benytter luftfartöyer, mannskaper og utstyr tilhörende de andre selskaper som deltar i Scandinavian Airlines System (SAS), finner avtalens bestemmelser anvendelse på slike luftfartöyer, mannskaper og utstyr på samme måte som om disse tilhörte Det Norske

Luftfartsselskap A/S (DNL) og den norske Regjering og Det Norske Luftfartsselskap A/S (DNL), påtar seg det fulle ansvar for dette i henhold til avtalen.

Jeg benytter denne anledning til å forsikre herr Utenriksministeren om min mest utmerkede höyaktelse.

Torgeir Anderssen-Rysst.

H. E.
Herr Bjarni Benediktsson, Islands Utenriksminister, Reykjavik.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 81, dags. 20. júlí 1951, og gekk í gildi við undirskrift hans.

Nr. 261. *Reykjavík, 17. september 1955.*

Samningur um gagnkvæma undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs.

Avtale om gjensidig fritakelse for beskatning av skipsfart og luftfart.

Ríkisstjórn Íslands og ríkisstjórn Noregs, sem gera vilja með sér samning um gagnkvæma undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs, hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. Einstaklingum, sem búsettir eru á Íslandi, og félögum, ef stjórn þeirra á aðsetur þar, skal í Noregi veitt undanþága frá skatti af eignum í þágu skipaútgerðar eða flugreksturs og tekjum, sem stafa af þeim rekstri.

2. Einstaklingum, sem búsettir eru í Noregi, og félögum, ef stjórn þeirra á aðsetur þar, skal á Íslandi veitt undanþága frá skatti af eignum í þágu skipaútgerðar eða flugreksturs og tekjum, sem stafa af þeim rekstri.

3. Hugtakið „skipaútgerð" táknar þann rekstur, sem eigendur skipa eða farmflytjendur hafa með höndum. — Hugtakið „flugrekstur" táknar þann rekstur, sem eigendur flugvéla eða farmflytjendur með flugvélum hafa með höndum.

4. Samningur þessi gengur í gildi daginn, sem hann er undirskrifaður. Hvor aðili um sig getur skriflega sagt upp samningnum þannig, að hann falli úr gildi 1. janúar á því ári, sem hefst efter að 6 mánaða frestur er liðinn frá uppsögn.

Islands regjering og Norges regjering som ønsker å inngå en avtale om gjensidig fritakelse for beskatning av skipsfart og luftfart er blitt enige om følgende:

1. Fysiske personer som er bosatt på Island og juridiske personer hvis ledelse har sitt sete der, skal være fritatt for å svare skatt i Norge av formue som knytter seg til og inntekt som skriver seg fra skipsfart eller luftfart.

2. Fysiske personer som er bosatt i Norge og juridiske personer hvis ledelse har sitt sete der, skal være fritatt for å svare skatt på Island av formue som knytter seg til og inntekt som skriver seg fra skipsfart eller luftfart.

3. Med uttrykket „skipsfart" menes den virksomhet som utøves av fartøys eier eller befrakter. — Med uttrykket „luftfart" menes den virksomhet som utøves av luftfartøys eier eller befrakter.

4. Denne avtale trer i kraft den dag den blir undertegnet. Den kan oppsies skriftlig av hver av de kontraherende parter til opphør den 1. januar hvert år etter 6 måneders forutgående varsel.

Gjört í Reykjavík, hinn 17. september 1955, í tveimur eintökum á íslenzku og norsku, og skulu báðir textar jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:

Kristinn Guðmundsson.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Noregs:

Torgeir Anderssen-Rysst.

Utferdiget i Reykjavik, den 17. september 1955, i 2 eksemplarer i islandsk og norsk tekst, som begge har samme gyldighet.

For Islands regjering:

Kristinn Guðmundsson.

For Norges regjering:

Torgeir Anderssen-Rysst.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 70, dags. 5. október 1955.

NÝJA SJÁLAND

Nýja Sjáland er aðili að neðangreindum samningum við Bretland, sem prentaðir eru í samningasafni þessu:

Nr. 179. Samningur um undanþágu frá herskyldu dags. 14. júní 1869.
Nr. 180. Samningur um framsal sakamanna dags. 31. marz 1873.
Nr. 182. Viðbótarsamningur við samning um framsal sakamanna, dags 25. október 1938.
Nr. 184. Samningur um framsal strokumanna af kaupskipum, dags. 21. júní 1881.
Nr. 188. Sáttmáli um gerðardóm, dags. 22. marz 1937.

PÓLLAND

Nr. 262. *Varsjá, 22. marz 1924.*

Verzlunar- og siglingasamningur.

Traité de commerce et de navigation.

1. grein.

Ísland og Pólland skuldbinda sig til að veita hvort öðru í öllu því, er lýtur að verzlun þeirra, iðnaði og siglingum, jafn góð kjör sem þau, er veitt eru, eða veitt kunna að verða þeirri þjóð, er beztu kjörum sætir.

2. grein.

Að því er lýtur að verzlun skal ákvæðið um beztu kjör sérstaklega ná til aðflutnings- og útflutningsgjalda, svo og til

Article I.

L'Islande et la Pologne s'engagent à s'accorder réciproquement en tout ce qui concerne leur commerce, leur industrie et leur navigation un traitement au moins aussi favorable que celui qui est accordé ou pourra être accordé à la nation la plus favorisée.

Article II.

Pour ce qui concerne le commerce, le traitement de la nation la plus favorisée s'appliquera spécialement aux droits de

sérhverra annara gjalda, og annara skilyrða, sem sett eru fyrir innflutningi og útflutningi, flutningi á vörum yfir og um löndin, og um bönn eða tálmanir á innflutningi og útflutningi, nema því að eins að slíkar ráðstafanir séu álitnar nauðsynlegar til þess að tryggja öryggi þess opinbera, eða til þess að vernda heilbrigði manna eða dýra.

3. grein.

Að því er snertir siglingar skal beztu kjara ákvæðið sérstaklega ná til hverskonar gjalda, svo og til fermingar og affermingarmöguleikanna fyrir skip, ennfremur til allra fyrirmæla viðvíkjandi skipum og áhöfn þeirra.

4. grein.

Skip, sem sigla undir fána annarshvors hinna háu samningsaðila, og hafa meðferðis skipsskjöl og skilríki, er krafizt er sem sönnun um þjóðerni verzlunarskipa í lögum hlutaðeigandi aðila, skulu vera viðurkennd sem skip sama lands innan landhelgis hins samningsaðilans.

Með sérstökum samningi skal kveða á um gagnkvæma viðurkenningu á mælinga- og haffærisskírteinum, sem gerð eru af hlutaðeigandi yfirvöldum.

5. grein.

Ef skip, sem á heima í öðruhvoru landinu strandar í hinu landinu, skulu yfirvöldin á staðnum tilkynna strandið eins fljótt og unnt er næsta ræðismanni landsins, er skipið tilheyrir, og skulu yfirvöldin veita honum hverskonar aðstoð í viðleitni hans að gæta allra hagsmuna við björgun skips og farms. Engan toll skal greiða af vörum þeim, sem bjargað er, nema þær séu teknar í land til neyzlu í landinu.

6. grein.

Ríkisborgarar skulu njóta eins góðra kjara og ríkisborgarar þeirrar þjóðar, er beztu kjörum sætir um frjálsan aðgang

nature quelconque, ainsi qu'aux autres conditions pour l'importation et l'exportation, le transit et le transport des marchandises et aux prohibitions d'importation et l'exportation, à moins que celles-ci ne soient jugées nécessaires pour assurer la sécurité publique ou pour des motifs sanitaires ou vétérinaires.

Article III.

Pour ce qui concerne la navigation, le traitement de la nation la plus favorisée s'appliquera spécialement aux droits de nature quelconque, ainsi qu'à l'égard de l'accès de navires à charger et décharger des produits et de toutes les formalités relatives aux navires et à leur équipage.

Article IV.

Les navires battant le pavillon d'une des Hautes Parties Contractantes et munis des papiers et documents de bord exigés comme preuve de la nationalité des navires de commerce par la législation de cette Partie, seront considérés comme navires de cette Partie dans les eaux territoriales de l'autre.

Une convention spéciale réglera la reconnaissance réciproque des certificats de jaugeage et de navigabilité, délivrés par les autorités compétentes.

Article V.

En cas d'échouement d'un navire de l'une des Parties Contractantes sur les côtes de l'autre, le plus proche officier consulaire du pays, auquel appartient le navire, en sera informé le plus tôt possible par les autorités locales, qui, de toute façon, devront prêter leur concours pour la sauvegarde de tous les intérêts dans le sauvetage du navire et de la cargaison. Les produits sauvés ne seront passibles d'aucun droit de douane, à moins qu'ils ne soient admis à la consommation intérieure.

Article VI.

Les ressortissants jouiront à l'égard du libre accès au territoire de l'autre pays et du droit de s'y fixer et y exercer leur

að hinu landinu, og til þess að setjast þar að, og reka verzlun, iðnað eða atvinnu. Sama gildir um persónulega skatta, og skatta á rekstri verzlunar, iðnaðar og atvinnu.

commerce, industrie et professions, d'un traitement aussi favorable que celui, qui est accordé aux ressortissants de la nation la plus favorisée, y compris également ce qui concerne la taxation des personnes et de l'exercice du commerce, industrie et professions.

7. grein.

Einkafélög og verzlunarfélög, sem eru löglega stofnuð samkvæmt lagafyrirmælum annars samningsaðilans, og hafa heimilisfang í því landi, skuli njóta réttarviðurkenningar hins aðilans hafi þau ekki ólöglegt eða ósiðlegt markmið, og skulu, gegn því að uppfylla lögin og settar reglur, hafa frjálsan og greiðan aðgang jafnt innlendum félögum að dómstólunum, hvort heldur sem málssækjandi eða málsverjandi, og óskorðaðan rétt til þess að leita til yfirvaldanna.

Article VII.

Les sociétés civiles et commerciales qui sont valablement constituées d'après les lois d'une des Parties Contractantes et qui ont leur siège social sur son territoire, verront leur existence juridique reconnue dans l'autre Partie pourvu qu'elles ne poursuivent pas un but illicite ou contraire aux moeurs, et auront en se conformant aux lois et réglements et sous les mêmes conditions que les sociétés du pays, libre et facile accès auprès des Tribunaux, soit pour intenter une action, soit pour y défendre, ainsi qu'auprès des autorités.

Einkafélög og verzlunarfélög, sem eru þannig viðurkennd af sérhverjum samningsaðilanum, hafa heimild til, ef það er ekki bannað í lögum hins aðilans, að setjast að í landi hans, setja þar á stofn útibú og reka þar atvinnu sína, ef þau uppfylla lög og reglur þessa aðila.

Les sociétés civiles et commerciales ainsi reconnues de chacune des Parties Contractantes pourront, si les lois de l'autre Partie ne s'y opposent et en se soumettant aux lois et règlements de cette Partie, s'établir sur son territoire, y fonder des filiales et succursales et y exercer leur industrie. Sont toutefois exceptées les branches du commerce et les industries qui en raison de leur caractère d'utilité générale, y compris les sociétés financières et d'assurances, seraient soumises à des restrictions spéciales applicables à tous les pays.

Þó eru undanskildar þær tegundir verzlunar og iðnaðar, sem, af því að þær að eðli til hafa almennt nota gildi, þar á meðal fjáröflunarfélög og vátryggingarfélög, eru háð sérstökum tálmunum, er gilda gagnvart öllum löndum. Félög þau er hafa verið leyfð í hlutaðeigandi landi samkvæmt lögum og fyrirmælum, sem eru eða kunna að verða í gildi, skulu ekki sæta öðrum né þyngri sköttum, gjöldum eða álögum, hvert sem heiti þeirra er, eða hverrar tegundar, en félög þeirrar þjóðar, er beztu kjörum sætir.

Les sociétés une fois admises conformément aux lois et prescriptions qui sont ou seront en vigueur sur le territoire du pays respectif, ne seront assujetties à des inmôts, taxes ou contributions quelle que soit la dénomination ou l'espèce, autres ou plus élevés que ceux qui sont imposés ou pourront être imposés aux sociétés de la nation la plus favorisée.

Ekki má skattleggja annað en þann hluta eignar, sem raunverulega finnst í landi því, sem skattanna, gjaldanna eða álaganna er krafizt í, og þau fyrirtæki, sem þar eru rekin.

Ne pourront être taxées que la partie de l'actif social se trouvant effectivement dans le pays où sont perçus les impôts et taxes ou contributions, et les affaires qui y sont opérées.

8. grein.

Samning þennan ber að fullgilda og fullgildingarskjölin afhendist í Varsjá eins fljótt og auðið er.

Hann gengur í gildi á fimmtánda degi eftir áskiptingu fullgildingarskjalanna.

Samningurinn er gerður fyrir eitt ár, en verði honum ekki sagt upp við lok þessa tímabils, skal hann framlengdur með þögninni í óákveðinn tíma, og má segja honum upp hvenær sem er.

Ef um uppsögn er að ræða heldur samningurinn áfram að vera í gildi í sex mánuði frá þeim degi, að annar aðilinn hefir tilkynnt hinum áform sitt að upphefja samninginn.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir undirritað samning þennan.

Saminn í tveim eintökum í Varsjá 22. marz 1924.

N. P. Arnstedt.
Maurycy Zamoyski.
Józef Kiedrón.

Article VIII.

Le présent Traité sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Varsovie, aussitôt que faire se pourra.

Il entrera en vigueur le quinzième jour après l'échange des ratifications.

Le Traité est conclu pour la durée d'un an, cependant s'il n'est pas dénoncé à l'expiration de ce délai, il sera prolongé par voie de tacite réconduction pour une période indéterminée et sera dénonçable en tout temps.

En cas de dénonciation, il demeurera encore en vigueur six mois à compter du jour où l'une des Parties Contractantes aura notifié à l'autre son intention d'en faire cesser les effets.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Traité.

Fait en double, à Varsovie, le vingt-deux mars, mil neuf cent vingt-quatre.

N. P. Arnstedt.
Maurycy Zamoyski.
Józef Kiedrón.

Lokaákvæði.

Undirritaðir, sem hafa mætzt í dag til að undirskrifa verzlunar- og siglingasamning þann, er hér fer á undan, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði.

Að athugaðri afstöðu þeirri, sem er á milli Íslands og Danmerkur samkvæmt efni sambandslaganna frá 30. nóvember 1918, er það áskilið, að frá Póllands hálfu er ekki unnt, með skírskotun til fyrgreinds samnings, að gera kröfur til þeirra sérstöku réttindi, sem Ísland hefir veitt eða kann síðarmeir að veita Danmörku.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir undirritað lokaákvæði þessi.

Gert í tveim eintökum í Varsjá 22. marz 1924.

N. P. Arnstedt.
Maurycy Zamoyski.
Józef Kiedrón.

Protocole final.

Les Soussignés réunis en date d'aujourd'hui afin de signer le Traité de Commerce et de Navigation ci-contre, sont convenus de ce qui suit:

Considerérant les relations qui, conformément au contenu de la loi unionelle du 30 novembre 1918, existent entre le Danemark et l'Islande, il est entendu que les dispositions du susdit traité ne pourront pas, de la part de la Pologne, être invoquées pour réclamer les avantages spéciaux que l'Islande a accordés ou pourrait à l'avenir accorder au Danemark.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent protocole.

Fait à Varsovie en double exemplaire, le vingt-deux mars mil neuf cent vingt-quatre.

N. P. Arnstedt.
Maurycy Zamoyski.
Józef Kiedrón.

Viðbótarákvæði.

1. grein.

Hinir háu samningsaðilar eru ásáttir um, að Pólland hefir rétt til, meðan að samningur þessi er í gildi, að færa út til hinnar óháðu borgar, Danzig, verkanir allra réttinda og skyldna, er leiða af ákvæðum samningsins, með því að tilkynna það hinni konunglegu ríkisstjórn Danmerkur.

2. grein.

Til þess að framkvæma ákvæði greinarinnar, er hér fer næst á undan, munu samningsaðilarnir skiptast á erindum þess efnis, er hér fer á eftir:

I. — Erindi ríkisstjórnar Póllands:

„Eg hefi þann heiður að skýra yðar tign frá, að ákvæði verzlunar- og siglingasamningsins, sem var gerður 22. marz 1924 milli Póllands og Íslands, gildi jafnt fyrir hina óháðu borg, Danzig, frá .....[1])

Eg leyfi mér að fullvissa ráðherrann um sérstaka virðingu mína".

II. — Erindi hinnar konunglegu ríkisstjórnar Danmerkur:

„Eg hefi þann heiður að viðurkenna móttöku erindis nr. .....[1]) þessa dags, þar sem þér hafið skýrt mér frá, að ákvæði verzlunar- og siglingasamningsins, sem gerður var 22. marz 1924 milli Íslands og Póllands, gildi jafnt fyrir hina óháðu borg, Danzig frá .....[1])

Eg leyfi mér að fullvissa ráðherrann um sérstaka virðingu mína."

3. grein.

Þessi ákvæði, sem eru efnishluti verzlunar- og siglingasamnings, sem gerður var á þessum degi í Varsjá milli Íslands

Protocole Additionnel.

Article premier.

Les Hautes Parties Contractantes sont d'accord que la Pologne aura la faculté, pendant la durée du présent Traité, d'étendre à la Ville Libre de Dantzig l'efficacité de tous les privilèges et obligations résultant des dispositions de ce Traité, en le notifiant au Gouvernement Royal Danois.

Article II.

Afin d'exécuter la disposition de l'article précédent, les deux Parties Contractantes échangeront des notes de la teneur suivante:

I. — Note du Gouvernement de la République Polonaise:

„J'ai l'honneur de porter à la connaissance de Votre Excellence que les dispositions du Traité de Commerce et de Navigation, qui a été signé le 22 mars 1924 entre la Pologne et l'Islande s'étendront également à la Ville Libre de Dantzig dès le .....[1])

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, l'assurance de ma haute considération".

II. — Note du Gouvernement Royal de Danemark:

„J'ai l'honeur d'accuser réception de la Note No. .....[1]) en date de ce jour par laquelle Votre Excellence me fait savoir que les dispositions du Traité de Commerce et de Navigation, qui a été signé le 22 mars 1924 entre l'Islande et la Pologne, s'étendront également à la Ville Libre de Dantzig dès le .....[1])

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, l'assurance de ma haute considération".

Article III.

Le Présent Protocole qui constitue une partie intégrale du Traité de Commerce et de Navigation entre l'Islande et la Pologne

1) Er svo í frumriti samningsins, en með erindaskiptum, dags. 20. maí 1924, var ákveðið, í samræmi við erindi pólska utanríkisráðuneytisins nr. D. III. 3332, að samningurinn skyldi ná til Danzig. frá 15. maí 1924.

og Póllands, skulu fullgild um leið og samningurinn, sem hér fer á undan.

Gert í Varsjá í tveim eintökum 22. marz 1924.

N. P. Arnstedt.
Maurycy Zamoyski.
Józef Kiedrón.

signé ce jour à Varsovie, sera ratifié en même temps que le Traité ci-dessus.

Fait à Varsovie, en double exemplaire, le vingt deux mars mil neuf cent vingt-quatre.

N. P. Arnstedt.
Maurycy Zamoyski.
Józef Kiedrón.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Varsjá, hinn 13. ágúst 1924 og var hann birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 73, dags. 8. nóvember 1929.

Nr. 263. *Varsjá, 18. nóvember 1949.*

Viðskiptasamningur.

Accord concernant l'échange de marchandises.

Article premier

L'Islande et la Pologne s'accorderont mutuellement un traitement aussi favorable que possible dans l'octroi des autorisations d'importation et d'exportation de manière à faciliter le développement des échanges commerciaux réciproques.

Article 2

Le Gouvernement islandais autorisera l'exportation d'Islande vers la Pologne des marchandises indiquées dans la liste "A" ci-annexée, jusqu'à concurrence des quantités ou des valeurs y mentionnées pour chaque groupe de produits.

Les licences d'importation correspondantes seront délivrées par le Gouvernement polonais.

De son côté, le Gouvernement polonais autorisera l'exportation de Pologne vers l'Islande des marchandises indiquées dans la liste "B" ci-annexée, jusqu'à concurrence des quantités ou des valeurs y mentionnées pour chaque groupe de produits.

Les licences d'importation correspondantes seront délivrées par le Gouvernement islandais.

Article 3

Les listes de marchandises "A" et "B" font partie intégrante du présent Accord.

Les contingents indiqués dans ces listes seront valables jusqu'au 31 décembre 1950.

Article 4

Les deux Gouvernements pourront, d'un commun accord, modifier les contingents prévus dans les listes "A" et "B" et compléter les marchandises y indiquées. Dans ce but, les deux Gouvernements s'entendront à échanger leurs vues par voie diplomatique en considérant toutes les possibilités d'appliquer le présent Accord au mieux des intérêts réciproques des deux Parties contractantes et en s'appliquant à l'élargir.

Article 5

L'octroi des autorisations d'importation et d'exportation sera effectué le plus tôt possible après la conclusion des contrats d'achat et de vente.

En ce qui concerne les produits saisonniers, les autorisations respectives d'importation et d'exportation seront délivrées en temps utile par les Autorités compétentes qui devront prendre en considération leur caractère particulier.

Article 6

Afin de faciliter l'utilisation des contingents prévus dans les listes "A" et "B" les deux Gouvernements s'engagent à faire tout leur possible pour solliciter les intéressés à conclure des contrats d'achat et de vente dans le délai le plus court possible.

Les deux Gouvernements veilleront sur l'équilibre des échanges mutuels.

Article 7

Les prix des marchandises faisant l'objet du présent Accord ainsi que tous les autres frais supplémentaires seront, en principe, libellés en livres sterling et seront conformes aux dispositions des contrats respectifs.

Article 8

Les compensations privées et les transactions tripartites seront admises sous réserve d'une entente préalable entre les Autorités compétentes des deux Pays.

Article 9

Le règlement des paiements entre les deux Pays, résultant du présent Accord, se fera conformément aux dispositions de l'Accord de paiements entre la République d'Islande et la République de Pologne, signé en date de ce jour.

Article 10

Toutes difficultés pouvant surgir du fait de l'application du présent Accord seront réglées par voie diplomatique usuelle.

Article 11

Le présent Accord entrera en vigueur le ler janvier 1950 et sera valable jusqu'au 31 décembre 1950.

Il sera renouvelé par tacite reconduction pour une autre périod d'une année et ainsi de suite d'année en année, à moins que l'une ou l'autre des deux Parties contractantes ne le dénonce avec un préavis de trois mois avant la date de son expiration.

Fait à Varsovie, le 18 novembre 1949, en double exemplaire orginal, en langue française.

Pour le Gouvernement de la République d'Islande:

Haraldur Kröyer.

Pour le Gouvernement de la République de Pologne:

J. Nowicki.

Í sambandi við vöruskiptasamning þennan var skipzt á vörulistum "A" og "B" og einnig

1) Viðbót, sem taldist trúnaðarmál, þar sem ákveðið var verð á helztu vörum, sem samningurinn náði til.

2) Greiðslusamningur.

3) Bókun um hversu gera skyldi upp fyrri greiðslusamning, dags. 14. júní 1948, og

4) Bókun um afskipunartíma varna þeirra, sem samningurinn náði til.

Þar sem þessar viðbætur eru allar úreltar þykir ekki ástæða til að birta þær hér.

Samningur þessi hefir ekki verið birtur, en með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 40, dags. 2. maí 1950 var skýrt frá að hann hafi verið undirritaður og getið um helstu vörur, sem samningurinn náði til.

Nr. 264. *Varsjá, 1. oktober 1960.*

Greiðslusamningur.

Payments Agreement.

With a view to facilitate and regulate payments between Iceland and Poland the Icelandic Governement and the Polish Government have reached the following Agreement:

Article 1

The procedure of payments dealt with in this Agreement applies to bilateral payments, which arise from:

a. delivery of goods, which have been made in either of the two contracting countries and have been or are to be delivered to the other country.
b. additional costs arising from the mutual delivery of goods, /commissions, the cost of forwarding and storing of goods, custom charges, payments for mutual insurance of goods etc./
c. harbour dues, thereunder cost of bunkering, the cost of stowage in Polish or foreign ships, which Poland keeps on time-charter in Icelandic ports, as well as in Icelandic or foreign ships that Iceland keeps on time-charter in Polish ports, and also usual repairs and necessary spare parts.
d. services /salaries, medical charges, fees of artists, pensions and annuities, which are owing to project contracts, work contracts and other contracts for services, outlays, insurance premiums, annuities and social security benefits etc.
e. product of mind /authors' rights, licenses, patents, dues and taxes of patents on inventions etc./
f. interest and exchange rate margins arising from commercial transactions.
g. fines and expenses of litigation.
h. settlements between railways, aviation, postal-telephone and telegraph administrations of both countries.
i. costs of diplomatic and consular representation and official missions, etc.
k. travelling expenses and costs of study etc.
l. all other payments agreed upon by the Narodowy Bank Polski and the National Bank of Iceland, the Central Bank.

Article 2

The respective authorities in each country shall grant licences which are required to effect the payments listed in Article 1, in accordance with currency regulations effective in each country.

Article 3

Narodowy Bank Polski shall open an account in the name of National Bank of Iceland, the Central Bank, in Clearing Pounds Sterling which shall be free of interests and any other charges and be named "Clearing Account." This account shall be credited with all amounts, which are to meet payment obligations on part of juridical persons or individuals, residing in Poland, and which fall under this Agreement, towards juridical persons and individuals, residing in Iceland.

In the event of a payment being effected in a currency other than Clearing Pounds Sterling, it shall be converted at the official rate of exchange quoted by the Narodowy Bank Polski on the day of payment.

National Bank of Iceland, the Central Bank, shall open an account in the name of Narodowy Bank Polski in Clearing Pounds Sterling which shall be free of interest and any other charges and be named "Cearing Account." This account shall be credited with all amounts, which are to meet payment obligations on part of juridical persons or individuals, residing in Iceland and which fall under this Agreement, towards juridical person, and individuals residing in Poland.

In the event of a payment being effected in a currency other than Clearing Pounds Sterling, it shall be converted at the official rate of exchange quoted in Reykjavik on the day of payment.

All payments of the Banks shall be debited to these accounts.

The accounts shall be mutually adjusted.

Article 4

Each time the official rate of the Pound Sterling is changed versus US dollar, both Banks shall adjust the above mentioned clearing accounts in accordance with such a change.

Article 5

The Narodowy Bank Polski and the National Bank of Iceland, the Central Bank, shall grant each other swing credits on the clearing accounts mentioned in Article 3, which may run up to the equivalent of 200.000 Clearing Pounds.

Should the necessity of seasonal purchases require an increase of the ceiling of the above swing credit, the two contracting parties will agree in each particular case on the amount of such an increased swing credit and on all conditions connected with it, eventually on payment in convertible currency within certain limit of time.

Article 6

Should this Payment Agreement be terminated in accordance with Article 10 and no new agreement concluded for the subsequent year, the two Accounts, mentioned in Article 3, shall be closed, the balances offset and the resulting net balance settled within six months by deliveries of goods. If the balance has by that time not been settled, the remaining amount shall be paid up in Pounds Sterling or in other transferable currency agreed between the banks interested within the next one month.

Article 7

The Narodowy Bank Polski and the National Bank of Iceland, the Central Bank, shall agree on technical particulars to ensure the implementation of this Agreement.

Article 8

Both Governments shall have the option of revising the provisions of this Agreement in order to have them altered, if such alterations are called for because of participation in international agreements on foreign currency matters.

Article 9

This Agreement will replace the Payment Agreement between the Republic of Poland and the Republic of Iceland of 18th November, 1949. The clearing accounts provided by the Payment Agreement of 18th November, 1949, as well as all settlements of payments resulting from that Agreement will be automatically transferred to the present Payment Agreement.

Article 10

This Agreement will enter into force October 1st, 1960, and shall be valid until September 30th, 1961.

Its validity will automatically be extended each time for a further period of one year unless either of the Contracting Parties should give notice of their intention to terminate this Agreement 3 months before its expiry each time.

This Agreement applies to transactions, which have been negotiated during the validity of this Agreement, but are not completed nor have been finalized between the two Banks.

Done and signed in two originals in English in Warsaw, on the 1st October, 1960.

For the Gouvernment of Iceland:

Oddur Guðjónsson.

For the Government of the Polish People's Republic:

M. Leszczynski.

Samningur þessi hefir ekki verið birtur, en utanríkisráðuneytið gaf út tilkynningu um undirritun hans með auglýsingu nr. 71. dags. 7. október 1960.

Nr. 265. *Reykjavik, 29. september 1961.*

Bókun um vöruskipti.

Protocol concerning the Exchange of Goods.

Article 1

On the basis of the Agreement concerning the exchange og goods between the Republic of Iceland and the Republic of Poland, signed in Warsaw the 18th November, 1949, the two Parties agreed on lists A and B, list A covering exportation of Icelandic goods to Poland and list B covering exportation of Polish goods to Iceland. Both lists are attached to this Protocol and constitute an integral part thereof. Contracts made within the frames of quotas stipulated on lists A and B during the validity of this Protocol shall be executed against this Protocol.

Article 2

The present Protocol shall be valid from the 1st October, 1961, until 30th September, 1962.

Its validity may be automatically extended for one year more, unless one of the Contracting Parties declares its wish to negotiate new Protocol before the 30th September, 1962.

Done in Reykjavík, in two original copies in English, on the 29th September, 1961.

For the Government of the Republic of Iceland:

Emil Jónsson.

For the Government of the Polish People's Republic:

Michal Kajzer.

LIST "A"

Exports of Icelandic goods to Poland in the period from the 1st October, 1961, to the 30th September, 1962.

No.	GOODS	Quantity in tons	Value in £'000
1.	Frozen herrings	2.500	
2.	Salted herrings	2.000	
3.	Fish meal	3.500	
4.	Salted sheep skins	250	
5.	Medicinal cod liver oil	800	
6.	Industrial oils	600	
7.	Sheep casings	200.000 pieces (rings)	
8.	Frozen fish fillets	P.M.	
9.	Miscellaneous (cow hides, canned fish, wool, etc.).		30

LIST "B"

Exports of Polish goods to Iceland in the period from the 1st October, 1961, to the 30th September, 1962.

No.	GOODS	Quantity in tons	Value in £'000
1.	Coal and coke	25.000 + PM	
2.	Woollen, various textile products incl. carpets, threads and haberdashery, cotton and rayon fabrics, socks, stockings		90
3.	Gypsum stone and gypsum products, building and fireproof material, roofing felt		20
4.	Various chemicals incl. dyes, pharmaceuticals, zinc white, soda ash, soda bicarbonate etc.		25
5.	Sugar	2.200 + PM	
6.	Glucose	100	
7.	Potatoes	1.500	
8.	Chicory roots, dried	150	
9.	Fruits and vegetables, fresh, dried and canned incl. pulpes juices		40
10.	Various food products		25
11.	Table china, porcelaine, household glass and crystals		30
12.	Papers and paper products		15 + PM
13.	Wood and wooden products		90
14.	Leather goods and leather footwear		15
15.	Rubber footwear		20

No.	GOODS	Quantity in tons	Value in £'000
16.	Enamelled and aluminium ware, galvanized buckets and household articles		10
17.	Rolled products	3.000	
18.	Cast iron sink pipes, fittings, sanitaires, steel cylinders		30
19.	Wire and wire products		30
20.	Laboratory, medical and optical equipment incl. balances, cinema projectors and cameras, incandescent lamps		10
21.	Electrical measuring instruments and water meters		5
22.	Machinery incl. building machines, machine tools, tools and abrasives, escavators, centrifugal pumps, and semi rotary hand pumps, diesel engines		15
23.	Electric motors and welding sets		5
24.	Motor vehicles, garage and service station equipment, spare parts of cars		PM
25.	Fishing vessels, steel fishing boats, cargo vessels		PM
26.	Shipyards		PM
27.	Asphalt	500	
28.	Window glass		5
29.	Dextrine		5
30.	Accum, boxes		5
31.	Artif. fertilizers (superphosphat)		PM
32.	Potatoes starch	100 + PM	
33.	Miscellaneous incl. bristles and bristles articles, various metal and plastic art, folk art fancy goods, toys and dolls, willow and willow products, glass Christmas tree ornaments, sport articles, oil cloth, installation materials and porcelain insulators, radio receivers, household sewing machines, telephone apparatus, films, vodka, alcohol, rubber tyres, pianos, bicycles, malt, matches		65

Samningur þessi var ekki birtur, en tilkynnt var um undirritun hans og innihald með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 94, dags. 5. október 1961.

PORTÚGAL

Nr. 266. *Kaupmannahöfn, 14. marz 1896.*

Yfirlýsing um verzlunar- og siglingamál.

Déclaration concernant les relations commerciales et maritimes.

Meðan eigi er kominn á fullur verzlunar- og siglingasamningur milli Danmerkur og Portúgals hafa stjórnir hans hátignar Danakonungs og hans hátignar konungs Portúgals og Algarves komið sjer saman um að standa skuli svofelld samningsatriði.

1. grein.

Meðan Danmörk nýtur hagsmuna þeirra, er ræðir um í eptirfarandi grein, skal eigi greiða þar af afurðum, er stafa frá Portúgal, þarmeð og taldar nýlenduvörur, er flytjast út aptur frá aðallandinu, hærri gjöld af neinni tegund og hverju nafni sem nefnast, heldur en þau, er greiða ber af samskonar afurðum frá öðrum löndum, hvaða landi sem er.

2. grein.

Meðan hin danska stjórn hækkar ekki toll á óunnum eða unnum korki eða vínum þeim, er að áfengi fara eigi fram úr 23%, skal af afurðum þeim, er ræðir um í eptirfarandi skrá, og stafa frá Danmörku, eða frá nýlendum hennar, og fluttar eru út frá aðallandinu, eigi greiða í Portúgal nje eyjum, er þar til heyra (Madeira, Porto Santo og Azoreyjum), hærri gjöld af neinni tegund og hverju nafni sem nefnast, en þau, er greiða ber af samskonar afurðum frá öðrum löndum, hvaða landi sem er.

3. grein.

Danmörk og Portúgal heita hvort öðru jafnrjetti við þjóðir þær, er beztum kjörum eiga að sæta hjá þeim, að því er snertir geymzlu á vörum, útflutning að nýju, svo og siglingar almennt.

4. grein.

Svo er um samið, að Danmörk geti eigi við hagnýting 2. og 3. greinar skýrskotað til samninga þeirra, er Portúgal hefur samið eða kynni að semja við Spán og Brasilíu, nje til samninga þeirra, að því er snertir siglingar, er gjörðir eru 11. desember 1875 milli Portúgals og þjóðveldisins í Suðurafríku og á milli nefnds kouungsríkis og Oraníu-lýðríkis 10. marz 1876.

Gefið út í tvennu lagi í Kaupmannahöfn 14. marz 1896.

Reedtz-Thott. A. de Castro Feijó.

Með samningi þessum fylgdi listi sem ekki var birtur á Íslandi, yfir vörur þær, sem njóta skyldu beztu kjara, en meðal þeirra eru taldar vörur með tollskrárnúmerum, skv. tollskrá Portúgal 348, 350, 351 og 352. En undir þeim númerum er flokkaður fiskur og fiskvörur, saltfiskur, skreið og hrogn.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Kaupmannahöfn hinn 4. desember 1897 og var samningurinn birtur í Stjórnartíðindunum með auglýsingu nr. 11/1898. Engin dagsetning var á þeirri auglýsingu, né getið um hver auglýsti.

Nr. 267. *Kaupmannahöfn, 20. marz 1907.*

Samningur um skuldbundna gerð.

Convention d'arbitrage obligatoire.

1. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að leggja í gjörð öll deilumál, hverrar tegundar, sem vera skal, sem kynnu að rísa upp milli þeirra, og ekki hefur tekist að miðla fyrir milligöngu erendreka þeirra. Þeir vilja í þessu skyni snúa sjer að hinum fasta gjörðardómstóli, sem settur er á stofn með sáttmálanum í Haag frá 29. júlí 1899, nema þeir kynnu að hafa komíð sjer saman um annan gjörðardómstól.

2. grein.

Áður en hinir hátignu samningsaðilar leita hins fasta gjörðardómstóls, eiga þeir í hvert skifti um sig að skrifa undir sjerstaklega gjörðarsamþykt, sem kveður skýrt á um ágreiningsefnið, sem og um verksvið gjörðardómendanna og um fresti þá, sem ber að hegða sjer eftir að því er snertir samkomu gjörðardómsins og málflutninginn.

Sje engin sjerstakleg gjörðarsamþykt til, eiga gjörðardómendurnir að kveða upp úrskurð sinn á grundvelli rjettarkrafa þeirra, sem báðir málspartar hafa gjört.

Sjeu ekki til gjörðardómi samkvæm fyrirmæli í gagnstæða átt á að haga málflutningnum fyrir gjörðardóminum samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í sáttmála þeim, er ritað var undir í Haag 29. júlí 1899 um friðsamlega miðlun á deilumálum ríkja í milli að viðbættum viðaukaákvæðum þeim, sem vikið er á í næstu grein hjer á eftir.

3. grein.

Enginn gjörðardómendanna má vera þegn ríkja þeirra, sem ritað hafa undir þennan samning, eða eiga heimkynni í löndum þeirra, nje heldur mega atriði þau, sem gjörðin beinist að, varða hagsmunasemi þeirra.

Í gjörðarsamþykt þeirri, sem gjört er ráð fyrir í næstu grein á undan, skal tiltaka frest, er ekki má vera liðinn áður en málspartarnir eru búnir að skiftast á um erendi þau og skjöl, er snerta ágreiningsefnið. Þessum skjalaskiftum á, hvað sem öðru líður, að vera lokið, áður en fundir gjörðardómstólsins hefjast.

Í úrskurði gjörðardómsins á að tiltaka fresti þá, sem ekki mega vera liðnir, áður en honum er fullnægt.

4. grein.

Það er vitaskuld, að sje ekki svo, að deilan sje um framkvæmd á samningi milli beggja ríkjanna, eða um rjettarneitun sje að ræða, á 1. grein ekki að eiga við um deilumál, sem kynnu að rísa upp milli þegns annarshvors ríkisins og hins samningsríkisins, þegar dómstólarnir eru bærir um eftir lögum síðarnefnds ríkis að kveða upp dóm um ágreiningsefnið.

5. grein.

Samningur þessi á að vera í gildi í 10 ár, að telja frá því, þegar skifst er á um fullgildingarnar. Fari svo, að hvorugur hinna hátingu samningsaðila hafi, 6 mánuðum áður en þetta árabil er liðið, látið í ljósi það áform sitt, að láta hann falla úr gildi, heldur samningurinn áfram að vera í gildi þangað til 6 mánuðir eru liðnir frá þeim degi að telja, er annarhvor hinna hátignu samningsaðila kynni að hafa sagt honum upp.

6. grein.

Samning þennan skal fullgilda svo fljótt sem verða má, og skal skifst á um fullgildingarnar í Kaupmannahöfn.

Gjört í Kaupmannahöfn í tveimur frumritum 20. marz 1907.

Raben-Levetzau. A. de Castro Feijó.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Kaupmannahöfn hinn 26. október 1908, og var samningurinn birtur með auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 44, dags. 25. nóvember 1912.

Nr. 268.

Kaupmannahöfn, 9. apríl og 9. maí 1923.

Erindaskipti um verzlunarviðskipti.

Echange de notes concernant les relations commerciales.

I.

Erindi utanríkisráðherra Danmerkur til sendifulltrúa Portúgal.

Copenhague, le 9 avril 1923.

Monsieur le Chargé d'Affaires,

Dans le désir de favoriser le développement des relations commerciales entre l'Islande et le Portugal j'ai l'honneur pour l'Islande de proposer à Votre Gouvernement que les mêmes dispositions que celles contenue dans la Déclaration du 14 décembre 1896 entre le Danemark et le Portugal soient appliquées dans les rapports entre l'Islande et le Portugal aussi longtemps que les vins d'origine portugaise dont le contenu d'alcool ne dépasse pas 21% sont exemptée de la prohibition d'importation des boissons spiritueuses en vigueur en Islande. Toutefois l'Islande n'ayant pas de colonies les mots "ou de ses colonies" dans l'article II de la Déclaration et par consequent les mots qui s'y réfèrent "exportés de la métropole" devront être considérés comme non-existants en ce qui concerne les relations entre l'Islande et le Portugal.

Si les propositions du Gouvernement Royal sont acceptées par le Gouvernement de la République j'ai l'honneur de Vous proposer que la présente note et la réponse, par laquelle au nom de Votre Gouvernement Vous accepterez ces propositions, soient considérées comme constituant l'accord entre les deux Gouvernements, lequel entrera en vigueur le 25 mai prochain.

Veuillez agréer, Monsieur le Chargé d'Affaires, les assurances de ma considération très distinguée.

C. M. T. Cold

Monsieur Amadeu Ferreira d'Almeida Carvalho,
Chargé d'Affaires de Portugal.

II.

Erindi sendifulltrúa Portúgal til utanríkisráðherra Danmerkur.

LEGATION DE PORTUGAL,
COPENHAGUE.

Monsieur le Ministre, Copenhague, le 9 Mai 1923.

Afin de favoriser et d'encourager le développement des relations commerciales entre le Portugal et l'Islande j'ai l'honneur d'accepter au nom du Gouvernement de la République Portugaise les propositions du Gouvernement Royal, contenues dans Votre note du 9 Avril dernier, dans laquelle Votre Excellence propose pour l'Islande que les mêmes dispositions que celles contenues dans la Déclaration du 14 Décembre 1896 entre le Portugal et le Danemark soient appliquées dans les rapports entre le Portugal et l'Islande aussi longtemps que les vins d'origine portugaise dont le contenu d'alcool ne dépasse pas 21% soient exemptés de la prohibition d'importation des boissons spiritueuses en vigueur en Islande. Toutefois l'Islande n'ayant pas de colonies les mots "ou de ses colonies" dans l'article II de la Déclaration et par conséquent les mots qui s'y réfèrent "exportés de la métropole" devront être considérés comme non-existants en ce qui concerne les relations entre le Portugal et l'Islande.

D'accord également avec la proposition de Votre Excellence, la susdite note du 9 Avril dernier et la présente réponse seront considérées comme constituant l'accord entre les deux Gouvernements, lequel entrera en vigueur le 25 Mai courant.

Je profite de l'occassion pour vous renouveler, Monsieur le Ministre, les assurances de ma plus haute considération.

A. Ferreira d'Almeida Carvalho

Son Excellence,
Monsieur C. M. T. Cold,
Ministre des Affaires Etrangères de Danemark,
Etc., Etc., Etc.

Erindi þessi voru ekki birt, en greint var frá innihaldi þeirra í auglýsingu forsætisráðherrans nr. 63, dags. 30. desember 1924.

RÚMENÍA

Nr. 269. *Búkarest, 8. maí 1931.*

Verzlunar- og siglingasamningur.

Traité de commerce et de navigation.

1. gr.

Ísland og Rúmenía skuldbinda sig til að veita hvort öðru í öllu því, er lítur að verzlun þeirra, iðnaði og siglingum, jafngóð kjör sem þau, er veitt eru, eða veitt kunna að verða þeirri þjóð, er beztu kjörum sætir.

2. gr.

Að því er lýtur að verzlun, skal ákvæðið um beztu kjör sérstaklega ná til aðflutnings- og útflutningsgjalda og til sérhverra annara gjalda, til skilyrða, sem sett eru

fyrir innflutningi og útflutningi, til flutnings á vörum yfir og um löndin, og til banna eða tálmana á innflutningi og útflutningi, nema því aðeins að slíkar ráðstafanir séu álitnar nauðsynlegar til þess að tryggja öryggi ríkisins eða almennings, eða til þess að vernda heilbrigði manna, dýra eða jurta.

3. gr.

Að því er snertir siglingar skal beztu kjara ákvæðið sérstaklega ná til hverskonar gjalda, svo og til aðgangsins fyrir skip að ferma og afferma vörur, og til allra fyrirmæla viðvíkjandi skipum og áhöfn þeirra.

4. gr.

Þjóðerni skipa ber gagnkvæmt að viðurkenna samkvæmt skjölum og skilríkjum, er þau hafa um borð, sem útgefin eru af hlutaðeigandi yfirvöldum hvors landsins um sig, samkvæmt gildandi lagafyrirmælum, og sem heimila skipi að bera flagg þess lands, er um ræðir.

Þar til gerður hefir verið sérstakur samningur um gagnkvæma viðurkenningu á mælingaskírteinum skulu skip hvors samningsaðilans ekki háð því, að framkvæmdar séu á þeim neinar nýjar rúmmælingar í höfnum hins aðilans. Siglingagjöldin skulu og ákveðin samkvæmt mælingaskírteinum útgefnum af hlutaðeigandi yfirvöldum þess ríkis, er á flagg það, sem skipið siglir undir.

5. gr.

Sérhvert samningsríkjanna mun veita ríkisborgurum hins ríkisins, svo og félögum, stofnuðum í hagsmunaskyni, beztu kjör að því er snertir aðgang að hinu ríkinu, réttinn til að eignast og eiga þar lausafé og fasteignir og að reka þar iðnað, og ennfremur að því er snertir hverskonar skatta og gjöld.

6. gr.

Ákvæðið um beztu kjör gildir ekki um atriði þau, er hér fara á eftir:

a) Um sérstök hagræðiskjör sem veitt hafa verið, eða kunna að verða veitt, aðliggjandi ríkjum, til þess að greiða fyrir flutningum á landamærunum;
b) um hin sérstöku innflutningskjör sem veitt eru til þess að greiða fyrir fjármálaviðskiptum vegna heimsstyrjaldarinnar 1914—1918;
c) um réttindi og sérréttindi, sem veitt hafa verið, eða veitt kunna að verða, einu eða fleirum aðliggjandi ríkjum í sambandi við stofnun viðskiptabandalags eða ríkjafélags um tollákvæði.

7. gr.

Samning þennan ber að fullgilda og fullgildingarskjölin skulu afhent í Búkarest undireins, og því verður við komið.

Samningurinn gengur í gildi á fimmtánda degi eftir að staðfestingarskjölin hafa verið afhent, og gildir í eitt ár eftir að honum kann að hafa verið sagt upp af öðrumhvorum samningsaðilanum.

Samin í tveimur eintökum í Búkarest, 8. maí 1931.

E. A. Biering. D. J. Ghika.

LOKABÓKUN

Undirritaðir, er hafa mætzt í dag til þess að undirrita hjálagðan verzlunar- og siglingasamning hafa orðið ásáttir um það, sem hér fer á eftir.

1. Að athugaðri afstöðu þeirri, sem samkvæmt Sambandslögunum frá 30. nóvbr. 1918 er á milli Íslands og Danmerkur, er samkomulag um, að Rúmenía getur ekki vísað til ákvæða samningsins, er hér fer á undan, til þess að krefja handa sér þau sérréttindi, sem Ísland hefir veitt, eða kann síðar meir að veita Danmörku.

Gjört í Búkarest í tveimur eintökum, 8. maí 1931.

E. A. Biering. D. J. Ghika.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Búkarest hinn 13. október 1931, en samningurinn var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 80, dag. 16. október 1931.

Með erindasktpum dags. í Belgrad hinn 10. nóvemeber og Búkarest 19. nóvember 1931, var gerð breyting á 4. grein, 2. mgr. samningsins, varðandi mælingaskírteini. Þar sem Ísland er nú aðili að Oslo-samningnum um skipamælingar (Samningur nr. 65) má telja alla samninga varðandi skipamælingar vera úrelta, og hefur þeim því verið sleppt hér, og þá einnig þessum samningi.

Nr. 270. *Reykjavík, 13. apríl 1954.*

Bókun um viðræður um viðskipti.

Protokoll über Besprechungen über die Handelsbeziehungen.

Zum Zwecke der Förderung der Handelsbeziehungen zwischen ihren Ländern kamen die Delegationen über Nachstehendes überein.

1. Es wurde vereinbart, dass insbesondere nachstehend genannte Waren zum Export aus Island nach der Rumänischen Volksrepublik in Frage kommen:

Heringe, frisch gesalzen und gefroren,
Fische, frisch gesalzen und gefroren,
Fischkonserven.

Als rumänische Lieferungen nach Island kommen insbesondere nachstehend genannte Waren in Frage:

Hartholz, insbesondere Eiche und Buche,
Getreide und Futtergetreide, insbesondere Mais und Maismehl,
Mineralöl und Mineralölprodukte,
Zement,
Zikorien-Schnitte,
Obstpulpen und Trockenobst,
Sohlenleder,
Bettfedern und Daunen.

2. Die zuständigen isländischen Behörden werden Importanträge isländischer Firmen für rumänische Waren, hauptsächlich solche von den obenerwähnten, die in Island noch nicht liberalisiert sind, im Rahmen der isländischen Zahlungsmöglichkeiten, mindestens aber in der Höhe des Wertes der rumänischen Importe von isländischen Waren weitgehend berücksichtigen.

3. Die zuständigen rumänischen Behörden werden Importanträge der rumänischer Importgesellschaften für isländische Waren, hauptsächlich für solche, die oben erwähnt sind, im Rahmen der rumänischen Zahlungs-möglichkeiten, mindestens aber in der Höhe des Wertes der isländischen Import von rumänischen Waren weitgehend berücksichtigen.

4. Es besteht Einverständnis darüber, dass sich der beiderseitige Warenaustausch im Gleichgewicht halten soll.

5. Alle Zahlungen, die sich aus dem gegenseitigen Warenaustausch zwischen den beiden Ländern ergeben, erfolgen im Rahmen des heute unterzeichneten Zahlungsabkommens.

6. Dieses Protokoll tritt bei der Unterzeichnung in Kraft und ist für den Zeitraum bis 31. Dezember 1955 gültig.

Ausgefertigt in Reykjavík am 13. April 1954 in zwei Originalexemplaren in deutscher Sprache.

Für die Regierung der Republik Island.

Kristinn Guðmundsson.
Minister des Auswärtigen.

Für die Regierung der Rumänischen Volksrepublik.

M. Wulich.
Vorsitzender der Handelsdelegation der Rumänischen Volksrepublik.

Bókun þessi hefir ekki verið birt, en í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 74, dags. 23. apríl 1954, var kunngert að bókun þessi og greiðslusamningur sá er kemur hér á eftir (nr. 271) hafi verið undirrituð. Þar var einnig gert grein fyrir helstu vörum, sem kæmu til greina í viðskiptum milli landanna.

Nr. 271. *Reykjavík, 13. apríl 1954.*

Greiðslusamningur.

Zahlungsabkommen.

Die isländische Regierung und die Regierung der Rumänischen Volksrepublik haben zur Regelung des Zahlungsverkehrs zwischen den beiden Ländern Folgendes vereinbart:

Art. 1.

Dieses Abkommen umfasst alle Zahlungen für:

a. Warenlieferungen von Island nach der Rumänischen Volksrepublik sowie von der Rumänischen Volksrepublik nach Island.
b. Transport- und Versicherungsspesen, Seefracht und andere Nebenkosten im Zusammanhang mit dem Warenaustausch,
c. andere Kosten, die sich aus Handelsoperationen ergeben,
d. sonstige Zwecke, welche mit gegenseitigem Einverständnis zugelassen sind.

Art. 2.

Die im Artikel 1 erwähnten Zahlungen werden in Island durch die Landsbanki Islands und in der Rumänischen Volksrepublik durch die Staatsbank der Rumänischen Volksrepublik erfolgen.

Zu diesem Zweck werden die beiden Banken sich gegenseitig auf isländische Kronen lautende Konten eröffnen.

Diese Konten werden zins- und spesen-frei sein.

Art. 3.

Die Zahlungen für Warenlieferungen als auch die betreffenden Nebenspesen werden zu den Bedingungen, wie in den Abschlüssen zwischen den Käufern und Verkäufern vorgesehen, erfolgen.

Falls die Zahlungen auf Grund von dokumentären Akkreditiven erfolgen, werden die entsprechenden Beträge zur Deckung der eröffneten Akkreditive dem Konto des Exportlandes sofort gutgeschrieben.

Art. 4.

Zur Erleichterung der Zahlungen über die im Artikel 2 erwähnten Konten gewähren sich die beiden Banken gegenseitig einen zinsfreien technischen Kredit bis zur Höhe von isländischen Kronen 1.500.000.

Falls zu irgend einem Zeitpunkt eine Überschreitung der erwähnten Kreditgrenze stattfinden sollte oder zu erwarten ist, werden Vertreter der vertragsschliessenden Parteien ohne Verzögerung Verhandlungen aufnehmen zwecks Ausgleich der Überschreitung durch Warenlieferungen.

Art. 5.

Die nicht auf isländische Kronen lautenden Verbindlichkeiten sind nach der am Tage der Einzahlung des Schuldners bei seiner Bank bestehenden offiziellen Parität der in Frage kommenden Währung und der isländischen Krone umzurechnen.

Art. 6.

Falls die Goldparität der isländischen Krone, d. h. isländische Kronen 18.326.90 für 1 kg Feingold, sich ändert, wird der Saldo auf den Konten am Tage der Änderung entsprechend berichtigt.

Eine entsprechende Berichtigung wird für diejenigen dokumentären Akkreditivbeträge Stattfinden, die dem erwähnten Konto vor der Paritätsänderung belastet wurden, jedoch nach der Paritätsänderung als unbenutzt storniert wurden.

Art. 7.

Die Landsbanki Islands und die Staatsbank der Rumänischen Volksrepublik werden sich über die zur Durchführung der Zahlungsbestimmungen dieses Abkommens erforderlichen technischen Massnahmen verständigen.

Art. 8.

Nach Ausserkrafttreten dieses Abkommens finden seine Bestimmungen weiterhin Anwendung bis zur völligen Regelung der während seiner Gültigkeit abgeschlossenen von den zuständingen Behörden beider Parteien genehmigten Geschäfte.

Sechs Monate nach Ausserkrafttreten dieses Abkommens wird der Stand der Konten festgestellt. Sollte dann ein Debetsaldo verbleiben, ist der Schuldner verpflichtet, denselben innerhalb von sechs Monaten durch zusätzliche Warenlieferungen im gegenseitigen Einvernehmen zu decken. Hat der Schuldner seine Verpflichtung in dieser Hinsicht nicht erfüllt, ist der Gläubiger berechtigt den Ausgleich des Saldos in USA-Dollars oder in einer andern Währung, laut Vereinbarung der Parteien, zu verlangen.

Dieser Ausgleich soll zum Mittelkurs der vereinbarten Währung erfolgen.

Art. 9.

Dieses Abkommen tritt bei der Unterzeichnung in Kraft und ist für den Zeitraum bis 31. Dezember 1955 gültig.

Ausgefertigt in Reykjavik am 13. April 1954 in zwei Originalexemplaren, in deutscher Sprache.

Für die Regierung der Republik Island.

Kristinn Guðmundsson.
Minister des Auswärtigen.

Für die Regierung der Rumänischen Volksrepublik.

M. Wulich.
Vorsitzender der Handelsdelegation der Rumänischen Volksrepublik.

Greinargerð um samning nr. 270, á einnig við um samning þennan.

Nr. 272. *Búkarest, 20. nóvember 1956.*

Viðbótarbókun við bókun dags. 13. apríl 1954.

Additional Protocol to the Protocol concluded on April 13th, 1954.

ADDITIONAL PROTOCOL

to the Protocol concerning the results of the discussions held between the delegations of the Republic of Iceland and of the Rumanian People's Republic, concluded in Reykjavik on April 13th, 1954, and the Payments Agreement concluded in Reykjavik on April 13th, 1954.

Further to the discussions which took place in Bucharest between the Minister of Iceland in the Rumanian People's Republic and the Minister of Foreign Trade of the Rumanian People's Republic, it was agreed that the validity of the above mentioned Protocol and Payment Agreement will be extended to the 31st of December 1957, being understood that in future these documents should be considerated prolonged for new periods each of one year, if neither party will have given notice three months before the date of expiry.

Done in Bucharest, on November 20th, 1956, in two copies in the English language.

On behalf of the Government of the Republic of Iceland.
Extraordinary Envoy and Plenipotentiary

Minister in the Rumanian People's Republic.

Pétur Thorsteinsson.

On behalf of the Government of the Rumanian People's Republic.

Minister of Foreign Trade.

Marcel Popescu.

Bókun þessi var auglýst með auglýsingu nr. 101, dags. 28. desember 1956 og þar skýrt frá innihaldi hennar.

SAN MARÍNÓ

Nr. 273.

Hinn 17. og 23. desember 1953 var með erindum sendiherra Íslands og sendifulltrúa San Marínó í París gert samkomulag milli Íslands og San Marínó um afnám vegabréfsáritana, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 9, dags. 9. febrúar 1954.

SÓVÉTRÍKIN

Nr. 274. *Moskva, 25. maí 1927.*

Samkomulag snertandi verzlunar- og siglingaviðskipti.

Agreement relating to Commerce and Navigation.

I.

Erindi sendifulltrúa Danmerkur til utanríkisráðherra Sovétríkjanna.

Sendiráð Danmerkur

Moskva, 25. maí 1927.

Herra,

Með því að ríkisstjórn Íslands og Sambandsríki hinna Sócialistisku Soviet Lýðvelda er hugleikið að koma á nánum verzlunarviðskiptum milli Íslands og Sambandsríkis hina Sócialistisku Soviet Lýðvelda, hefi ég þann heiður að skýra yður frá, að íslenzka ríkisstjórnin er reiðubúin að annast um, að vörur og skip sambandsríkisins, ríkisborgarar þess og félög (juridiskar persónur) skulu, í sérhverju efni á Íslandi njóta sömu réttinda, hlunninda og ívilnana, sem Ísland hefir veitt eða kann að veita vörum, skipum, ríkisborgurum eða félögum nokkurrar annarar þjóðar, enda verði Ísland aðnjótandi sömu réttinda af hálfu sambandsríkisins.

Fyrgreind ákvæði skulu ekki ná til:

a) Réttinda, hlunninda eða ívilnana, veitt af öðrum hvorum aðilanum ein-

Moscow, May 25, 1927.

Sir,

It being the desire of the Icelandic Government and of the Government of the Union of Soviet Socialistic Republics to establish close commercial relations between Iceland and the Union of Soviet Socialistic Republics I have the honour to inform you that the Icelandic Government is prepared to undertake, on condition of reciprocity, that goods and ships of the Union as well as citizens and corporations (juridical persons) of the Union in every respect shall enjoy in Iceland the same rights, privileges and facilities which Iceland has granted or may grant to goods, ships, citizens or corporations of any other country.

The foregoing stipulations will not be applicable to:

a) the rights, privileges and facilities granted by either of the Parties ex-

vörðungu ríkjum, sem hafa viðurkennt stjórn sambandsríkisins de jure fyrir 14. febrúar 1924.

b) Sérstakra hlunninda, sem sambandsríkið hefir veitt löndum, er liggja að því, í Asíu.

c) Strandferða (cabotage).

Að athuguðu sambandi því, sem er á milli Íslands og Danmerkur samkvæmt dansk-íslenzkum sambandslögum frá 30. nóvember 1918, er það talið sjálfsagt, að fyrgreind ákvæði veiti ekki sambandsríkinu rétt til þeirra sérstöku hlunninda, sem Ísland hefir veitt eða kann síðar meir að veita Danmörku.

Ríkisborgarar og félög annars aðilans skulu hafa óhindraðan aðgang að yfirvöldunum og að dómstólum hins aðilans, hvort heldur sem sækjandi eða verjandi.

Ákvæði erindis þessa skulu ganga í gildi nú þegar, og halda áfram að vera í gildi þangað til samkomulaginu kann að verða sagt upp af öðrum hvorum aðilanna með sex mánaða fyrirvara.

Ég leyfi mér að fullvissa yður um sérstaka virðingu mína.

Torp Pedersen.
Chargé d'Affaires a. i.

Herra Maxim Litvinoff,
trúnaðarmaður þjóðarinnar í
utanríkismálum.

clusively to countries, which have recognised the Government of the Union de jure before February 14th 1924,

b) the special benefits accorded by the Union to states bordering on the Union in Asia,

c) the rights of the coasting trade (cabotage).

In view of the relations existing between Iceland and Denmark based on the Danish-Icelandic Union Act of November 30th, 1918, it is understood, as a matter of course, that the foregoing stipulations shall not entitle the Union of Soviet Socialistic Republics to claim the special benefits which have actually been granted, or which may hereafter be granted, by Iceland to Denmark.

The citizens and corporations of one of the Parties shall have free access to the tribunals of the other Party, either as plaintiff or as defendant, and also to the authorities.

Effect will be given immediately to the undertaking contained in this note and will continue to be so given until the arrangement may be terminated by either of the Parties by giving six months notice.

Accept, Sir, my expressions and highest consideration.

Torp Pedersen.
Chargé d'Affaires a. i.

Mr. Maxim Litvinoff,
People's Commissary a. i.
for foreign affaires.

II.

Erindi utanríkisráðherra Sovétríkjanna til sendifulltrúa Danmerkur.

Moscow, May 25th, 1927.

Sir,

It being the desire of the Government of the Union of Soviet Socialistic Republics and of the Icelandic Government to establish close commercial relations between the Union of Soviet Socialistic Republics and Iceland, I have the honour to inform you that the Union of Soviet Socialistic Republics is prepared to undertake, on condition of reciprocity, that Icelandic goods and ships as well as Icelandic citizens and corporations (juridical persons) in every respect shall enjoy in the Union of Soviet

Socialistic Republics the same rights, privileges and facilities which the Union has granted or may grant to goods, ships, citizens or corporations of any other country. The foregoing stipulations will not be applicable to:

[Hér er sleppt orðréttum kafla úr erindinu hér á undan þ. e. frá a)].

Accept, Sir, my expressions of high consideration.

M. Litvinov.

Mr. Emil Torp-Pedersen,
Danish Chargé d'Affaires a. i.
Moscow.

Með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 77, dags. 12. nóvember 1929 var birt ofangreint bréf sendifulltrúa Danmerkur á ensku og með íslenzkri þýðingu. Þar var þó ekki birt svarbréf utanríkisráðherra Sovétríkjanna.

Nr. 275. *Moskva, 1. ágúst 1953.*

Viðskipta- og greiðslusamningur.

Agreement on Trade and Payments.

The Government of Iceland and the Government of the Union of Soviet Socialist Republics for the purpose of developing the trade and regulating the payments between Iceland and the Union of Soviet Socialist Republics have agreed as follows:

Article 1.

During the life of this Agreement the trade between Iceland and the USSR shall be carried out in accordance with lists of goods which shall be agreed upon between both Governments for each Agreement year and shall be set forth in special Protocols.

Each Government undertakes to take all necessary measures in order to ensure the proper execution of deliveries in accordance with the said lists. The appropriate agencies of both Governments shall, in particular, issue, whenever required, export and import licences for goods within the limits of agreed quotas.

Article 2.

Deliveries of goods during the period from the 1st of August 1953 until the 31st of July 1954 shall be made in accordance with the lists 1 and 2 annexed hereto.

Article 3.

Both Governments shall favour as far as possible and upon mutual consent exports and imports of goods, the quantities and value of which exceed the limits of quotas provided for in the above-mentioned lists or of those goods which are not included in these lists.

Article 4.

The Soviet foreign Trade organisations, on one part, and Icelandic juridical and physical persons, on the other part, shall enter into commercial transactions between them for deliveries of goods under this Agreement.

None of the stipulations of this Agreement can be interpreted in such a way as

to give the right of obtaining import or export licences in Iceland or in the USSR to firms or individuals not entitled to such licences under the regulations in force in the above mentioned countries.

Article 5.

Payments between Iceland and the USSR shall be made in the USSR through the State Bank of the USSR and in Iceland through the National Bank of Iceland. For these purposes the National Bank of Iceland and the State Bank of the USSR shall open to each other special non-interest accounts in Icelandic kronur to operate on terms provided for in Article 6 of this Agreement.

Article 6.

The amounts paid in by legal or physical persons residing in the USSR in favour of legal or physical persons residing in Iceland shall be credited to the account of the National Bank of Iceland opened with the State Bank of the USSR. Upon receipt of an advice that their account has been credited the National Bank of Iceland notwithstanding any sum being available on the account shall immediately pay these amounts to persons to which they are due, charging accordingly the account of the State Bank of the USSR opened with the National Bank of Iceland.

The amounts paid in by legal or physical persons residing in Iceland in favour of legal or physical persons residing in the USSR shall be credited to the account of the State Bank of the USSR opened with the National Bank of Iceland. Upon receipt of an advice that their account has been credited the State Bank of the USSR notwithstanding any sums being available on the account shall immediately pay these amounts to persons to which they are due, charging accordingly the account of the National Bank of Iceland opened with the State Bank of the USSR.

Article 7.

The credit balances of the accounts referred to in Article 5 of this Agreement shall not exceed 10 (ten) million of Icelandic kronur.

Should these credits balances exceed this amount the Governments shall communicate with each other in order to balance this excess.

It is agreed that the Creditor-Party may request the settlement of the balance in excess of 10 million of Icelandic kronur either by remittance of pounds sterling, or by deliveries of goods agreed upon between the Parties.

The rate of exchange of Icelandic kronur to the pound sterling shall be the average rate of the National Bank of Iceland on the date of payment.

Article 8.

If the par value of the Icelandic krona (0,0951359 grams of fine gold in one krona) will be modified, the balance accrued to the accounts referred to in Article 5 of this Agreement shall be automatically changed pro rata on the date when the price of gold is modified.

Article 9.

The National Bank of Iceland and the State Bank of the USSR will establish by mutual agreement the technical procedure for the settlement of payments under this Agreement.

Article 10.

The provisions of Articles 5 and 6 of this Agreement apply to the following payments:

a) payments for goods delivered under this Agreement;

b) payments for ocean freight and expenses connected with the chartering of vessels as well as for expenses borne by Soviet and Icelandic vessels in the ports of both countries, including disbursement expenses and expenses for repair;
c) other payments, connected with commercial operations;
d) payments connected with the maintenance of the Legation of Iceland in the USSR and of the Legation of the USSR in Iceland;
e) other payments agreed upon between the Banks, referred to in Article 5.

Article 11.

Should any payments provided for in Article 10 of this Agreement be fixed in currency other than Icelandic kronur, these sums shall be converted in to Icelandic kronur at the average rate of exchange of the National Bank of Iceland on the date of payment.

Article 12.

Upon the expiration of this Agreement the National Bank of Iceland and the State Bank of the USSR shall continue to receive the sums accruing to the accounts referred to in Article 5 and effect payments provided for by this Agreement from these accounts for all transactions which may have been concluded during the life of the Agreement. Provided that if a debt accrues to one of the accounts referred to in Article 5 the Debtor-Party undertakes to settle this debt by supplementary mutually agreed deliveries of goods in a six month period beginning from the date when the final sum of the indebtedness is fixed.

If this debt is not settled within the above period by deliveries of goods the Debtor-Party shall liquidate it by payment in pound sterling.

Article 13.

This Agreement shall enter into force on the date of signature and shall remain in force for a period of two years. If neither of the Parties notifies of its intention to denounce it the Agreement shall remain in force until one of the Parties denounces it with three months notice.

Done in Moscow the 1st August 1953 in two copies in English language.

On behalf of the Government of Iceland.

Pétur Thorsteinsson.

On behalf of the Government of the Union of Soviet Socialistic Republics.

V. Spandarian.

Með samningi þessum fylgdu vörulistar, sem þó er sleppt hér.

Samningurinn var ekki birtur, en kunngert var að hann hafi verið undirritaður og efni hans með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 51, dags. 10. september 1953.

Nr. 276. *Moskva, 23. janúar 1960.*

Bókun um gagnkvæmar vöruafgreiðslur.

Protocol on the reciprocal Delivery of Goods.

Ríkisstjórn Sovétríkjanna og ríkisstjórn Íslands hafa með hliðsjón af hinni jákvæðu þýðingu fyrir þróun sovézk-íslenzkra viðskipta, er langtímabókunin um gagnkvæmar vöruafgreiðslur á árunum 1957—1959 hefir haft, og með þá ósk í huga að stuðla að áframhaldandi eflingu verzlunarviðskipta milli beggja landanna á grundvelli samningsins um vöruskipti og greiðslur frá 1. ágúst 1953, orðið ásáttar um eftirfarandi:

Vöruskipti milli Sovétríkjanna og Íslands á tímabilinu frá 1. janúar 1960 til 31. desember 1962, að báðum dögum meðtöldum, skulu framkvæmast á grundvelli hjálagðra lista 1 og 2, er ákveða kvóta fyrir árlegar gagnkvæmar vöruafgreiðslur.

Þær vöruafgreiðslur, sem þessi bókun gerir ráð fyrir, skulu fara fram samkvæmt ákvæðum samningsins um vöruskipti og greiðslur milli ríkisstjórnar Sovétríkjanna og ríkisstjórnar Íslands frá 1. ágúst 1953.

Samningurinn um vöruskipti og greiðslur frá 1. ágúst 1953 heldur gildi sínu til 31. desember 1962, að þeim degi meðtöldum, og getur gildistími hans framlengzt eins og ákveðið er í 13. grein hans.

Gildistími þessarar bókunar hefst 1. janúar 1960.

Gjört í Moskva hinn 23. dag janúarmánaðar 1960 í tveimur eintökum á rússnesku og íslenzku, og skulu báðir textarnir vera jafngildir.

Í umboði ríkisstjórnar Íslands: Pétur Thorsteinsson.

Í umboði ríkisstjórnar Sovétríkjanna: M. R. Kuzmin.

Fylgiskjal með bókun
frá 23. janúar 1960.

LISTI 1

yfir vörur, er árlega skulu afgreiðast frá Sovétríkjunum til Íslands á tímabilinu 1960—1962.

Vöruheiti	Magn eða verð
Vélar og tæki, þar á meðal vegagerðarvélar (skurðgröfur, vegheflar, ámokstursvélar, jarðýtur o. fl.), málmiðnaðarvélar, rafmagnstæki, verkfæri og áhöld	3.000 þús. ísl. kr.
Bifreiðar	500 stk.
Bifreiðavarahlutir	2.000 þús. ísl. kr.
Antrasít og koks	2.000 smál.
Bensín	45.000 —
Gasolía	215.000 —
Fuelolía	135.000 —

Vöruheiti	Magn eða verð
Steypustyrktarjárn og aðrar járn- og stálvörur	8.000 —
Gaspípur	2.000 —
Jarðstrengir, alúminiumvír og aðrar alúminiumvörur	3.000 þús. ísl. kr.
Timbur	40.000 rúmmetrar
Hveiti og hveitiklíð	3.000 smál.
Rúgmjöl	3.500 —
Kartöflumjöl	350 —
Ýmsar vörur	6.000 þús. ísl. kr.

Fylgiskjal með bókun frá 23. janúar 1960.

LISTI 2

yfir vörur, er árlega skulu afgreiðast frá Íslandi til Sóvétríkjanna á tímabilinu 1960—1962.

Vöruheiti	Magn eða verð
Fryst fiskflök	30.000-32.000 smál.
Saltsíld	12.000 —
Fryst síld	P.M.
Ull	P.M.
Gærur	P.M.
Ýmsar vörur, þar á meðal ullarteppi og úlpur	6.000 þús. ísl. kr.

Bókun þessi var ekki birt en undirritun hennar og efni var kunngert með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 11, dags. 19. febrúar 1960.

Nr. 277. *Reykjavík, 14. marz 1960.*

Samkomulag um gagnkvæma niðurfellingu gjalda fyrir ræðismannsstörf.

Agreement on Reciprocal Rescinding of Consular Fees.

I.

Erindi sendiherra Sovétríkjanna til utanríkisráðherra Íslands.

Unofficial translation.
Reykjavik, March 14, 1960.

Your Excellency,

Upon instruction from the Ministry for Foreign Affairs of the USSR I have the honour to inform you that the Government of the Union of Soviet Socialist Republics is prepared to exempt Icelandic citizens from paying consular fees for all kinds of consular actions at Soviet consular and diplomatic missions abroad and the Ministry for Foreign Affairs in Moscow provided that Soviet citizens are exempted from

paying consular fees for all kinds of consular actions at Icelandic consular and diplomatic missions abroad and the Ministry for Foreign Affairs in Reykjavik.

Accordingly, I have the honour to propose that this Note together with Your Note, indicating Your Governments's approval, shall constitute an agreement between the two Governments on this matter which may be terminated unilaterally by either Government by giving three month's notice.

I avail myself of this opportunity to assure Your Excellency of my highest consideration.

A. Alexandrov,
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the
Union of Soviet Socialist Republics to Iceland.

His Excellency,
Mr. Guðmundur Í. Guðmundsson,
Minister for Foreign Affairs of Iceland,
Reykjavik.

II.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til ambassadors Sovétríkjanna.

March 14, 1960.

Your Excellency,

I have the honour to acknowledge the receipt of your Note of today's date reading in substance as follows:

[Hér er sleppt kafla, sem orðréttur er tekinn úr erindinu hér á undan.]

In reply, I have the honour to state that the above proposal meets with the approval of the Government of Iceland and that it is agreed that the present Note and your Note under reply constitute an Agreement between the two Governments which may be terminated unilaterally by either Government by giving three months notice.

I have the honour to renew to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

Guðm. Í. Guðmundsson

His Excellency,
Alexander M. Alexandrov,
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary
of the Union of Soviet Socialist Republics,
Reykjavík.

Erindaskipti þessi hafa ekki verið birt, en efni þeirra var auglýst með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 21, dags. 25. apríl 1960.

Nr. 278. *Reykjavík, 25. apríl 1961.*

Samningur um menningar-, vísinda- og tæknisamvinnu.

Agreement on Cooperation in the Fields of Culture, Science and Technology.

Ríkisstjórn Íslands og ríkisstjórn Sovétríkjanna, er óska að efla menningar-, vísinda- og tæknitengsl milli þessara landa með það fyrir augum að styrkja enn vinsamlega sambúð milli íslenzku þjóðarinnar og Sovétþjóðanna, og hafa í huga óskir beggja landanna um friðsamlega sambúð, hafa ákveðið að gera samning þennan:

1. gr.

Samningsaðilar munu á allan hátt stuðla að eflingu menningar-, vísinda- og tæknisamvinnu milli landanna á grundvelli meginreglanna um virðingu fyrir fullveldi, afskiptaleysi af innanríkismálum, jafnrétti og vinsamleg samskipti.

2. gr.

Samningsaðilar munu stuðla að eflingu samvinnu og samskipta á sviði vísinda, tækni, æðri menntunar, fræðslumála, leiklistar, kvikmynda, bókmennta, myndlista og hljómlistar, með því að greiða fyrir ferðum sendinefnda og einstakra fulltrúa menningarmála, vísindamanna, kennslufrömuða, stúdenta og sérfræðinga, með því að greiða fyrir ferðum listamanna til hljómleikahalds og fyrir sýningum, svo og með því að greiða fyrir þýðingum og útgáfum í báðum löndum á skáldverkum og vísinda- og tækniritum hins landsins.

3. gr.

Samningsaðilar munu, eftir því sem um semur, greiða fyrir skiptum á sendinefndum úr hópi félagssamtaka, er starfa að vináttu- og menningarsamskiptum, samtaka verkamanna, verkalýðsfélaga, æskulýðssamtaka og annarra samtaka, sem óbundin eru ríkisstjórnum, á Íslandi og í Sovétríkjum, í því skyni að öðlast reynslu af og kynnast menningar- og félagslífi hins landsins, enda taki umrædd samtök ákvörðun og framkvæmd slíkra skipta.

4. gr.

Samningsaðilar, er telja mjög þýðingarmikið, að aukning verði á ferðamannaskiptum milli landanna, þar eð slíkt tengir þjóðirnar nánari böndum, munu stuðla að ferðalögum eins margra ferðamanna til hins landsins og mögulegt er, og veita þeim hvers konar fyrirgreiðslu, er þeir ferðast með það fyrir augum að kynnast lífi, starfi og menningu þjóðanna.

5. gr.

Þær menningar-, vísinda-, íþrótta- og aðrar stofnanir, sem með slík mál fara í hvoru landi um sig, skulu undirbúa og framkvæma virkar ráðstafanir samkvæmt samningi þessum.

6. gr.

Samningur þessi gengur í gildi við undirskrift og heldur gildi sínu unz 6 mánuðir eru liðnir frá þeim degi, er annarhvor samningsaðili tilkynnir hinum ósk sína um að hann falli úr gildi.

Hann er gerður í Reykjavík 25. apríl 1961, í tveimur eintökum, báðum á íslenzku og rússnesku, og eru textarnir jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands. Guðm. Í. Guðmundsson.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Sovétríkjanna. A. M. Alexandrov.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 72, dags. 25. apríl 1961.

SPÁNN

Nr. 279. *Kaupmannahöfn, 12. október 1889.*

Samningur um framsal sakamanna.

Traité d'extradition des malfaiteurs.

1. gr.

Hinir tignu samningsaðilar skuldbinda sig til samkvæmt reglum þeim, sem hjer standa síðar, að framselja hvor öðrum þá menn, nema innbornir sjeu, er dæmdir eru, ákærðir eða grunaðir fyrir að hafa framið eða átt hlutdeild í að fremja einhver af glæpaverkum þeim, er síðar getur um, og drýgð hafa verið innan takmarka þess ríkis, sem fer fram á framsalið, og saknæm eru eptir löggjöf beggja ríkja:

1. Morð, þar með talið barnsmorð, föðurmorð og eiturmorð; manndráp af ásettu ráði framið.
2. Burðareyðing, ef viljaverk er.
3. Útburður á barni, ýngra en 7 ára eða þegar það af ásettu ráði er yfirgefið í því ástandi, að það getur sjer enga björg veitt.
4. Barnsrán, svo og þá er menn leyna börnum eða nema á burt, láta þau hverfa, hafa skipti á þeim eða skjóta þeim undan.
5. Þá er maður nemur á burtu ófullveðja mann, karl eða konu.
6. Þá er maður sviptir annan frelsi sínu af ásettu ráði og gegn lögum.
7. Þá er maður raskar frelsi annars með ofbeldi eða hótunum, til þess að neyða hann til að gjöra eitthvað, þola eitthvað, eða láta eitthvað ógjört.
8. Þá er kvæntur maður eða gipt kona, gengur að eiga aðra konu eða annan mann.
9. Nauðgun.
10. Saurlifnaðarverk framið með ofbeldi eða hótunum.
11. Saurlifnaðarverk hvort sem samfara er ofbeldi eða hótan eða ekki, ef framið er á barni, stúlku eða dreng, yngra en 12 ára í Danmörku og 14 ára á Spáni, svo og ef barn á þessu reki er tælt til að fremja eða láta fremja við sig þessháttar verk.
12. Þá er menn leggja það í vana sinn að tæla til lauslætis unglinga, hvors kyns sem eru.
13. Líkamsáverkar veittir af ásettu ráði, og sem hafa í för með sjer veikindi, sem engin líkindi eru til að lækning fáist við, eða gjöra þann, sem fyrir slíku verður, um langan tíma ófæran til vinnu, eða svipta hann algjörlega notkun einhvers líffæris, eða limlesta hann mjög eða valda dauða hans, þó eigi væri til þess stofnað.

14. Gripdeild og þröngvun til fjárútláta.
15. Þjófnaður og rán.
16. Svik, stuldur úr sjálfs síns hendi og önnur svik í því, er manni er trúað fyrir.
17. Sviksamlegt gjaldþrot og svik í gjaldþrotamálum.
18. Meinsæri og falsvitni.
19. Falsskýrslur mats- og virðingarmanna eða rangar þýðingar eiðsvarins túlks; svo og að tæla vitni, mats- og virðingarmenn eða túlka til að gefa ranga skýrslu.
20. Skjalafals eða fals á málþráðarskeytum í sviksamlegum tilgangi eða til þess að skaða aðra, svo og vísvitandi að beita fölskum eða fölsuðum heimildarskjölum eða málþráðarskeytum í sviksamlegum tilgangi eða öðrum til tjóns.
21. Þá er menn ólöglega ónýta, skemma eða láta hverfa heimildarskjöl opinber eða einstakra manna, sje það með vilja gjört og í þeim tilgangi að baka öðrum tjón.
22. Þá er menn falsa stimpil, mark eða innsigli ríkisins eða yfirvalda, eða búa til eptirmynd þeirra, í þeim tilgangi að nota þau í stað hinna rjettu, svo og þá er menn vísvitandi nota slíka eptirmyndaða eða falsaða stimpla, mörk eða innsigli.
23. Peningafals, bæði eptirmyndan og falsan peninga og peningaseðla; svo og þá er menn vísvitandi láta úti og koma á gang eptirmynduðum eða fölsuðum peningum eða peningaseðlum.
24. Eptirmyndan og fölsun bankaseðla og annara skuldabrjefa eða annarskonar verðbrjefa, sem út eru gefin af ríkisstjórninni eða með leyfi hennar af stjettum eða fjelögum eða einstökum mönnum, svo og vísvitandi að láta frá sjer og koma á gang þessháttar eptirstældum eða fölsuðum bankaseðlum, skuldabrjefum eða öðrum verðbrjefum.
25. Brenna af ásetningi gjör.
26. Sviksamleg gjaldheimta af hendi opinberra embættismanna, og þegar þeir draga undir sig opinbert fje.
27. Þá er menn múta opinberum embættismönnum í þeim tilgangi að fá þá til að brjóta embættisskyldu sína.
28. Þessi afbrot á skipi framin af skipstjóra eða skipshöfn:
að granda skipi af ásettu ráði og ólöglega.
að láta skip stranda af ásettu ráði og ólöglega.
Mótþrói gegn skipstjóra samfara ofbeldisverkum, þegar mótþróanum er beitt eptir áðurlögðu ráði og skipverjar taka margir þátt í því.
29. Þá er menn ónýta eða skemma af ásettu ráði og ólöglega síki, stíflur eða önnur þvílík vatnsvirki, járnbrautir eða málþráðartæki; viljandi hindra ferð lestar á járnbraut með því að leggja eitthvað á hana, færa járnleggina eða undirlag þeirra úr skorðum, taka burt spormótsjárnin, eða teina, eða hafast eitthvað annað það að, sem stöðvað gæti ferð lestarinnar, eða komið henni út af brautinni.
30. Þá er menn af ásettu ráði og ólöglega brjóta eða skemma grafir, grafarmerki eða opinber minnismerki.
31. Hlutdeild eptirá, sem lýtur að því að ná í eða fela einhverja þá hluti, sem aflað hefur verið með einhverjum af þeim glæpum, sem um er rætt í samningi þessum.

Selja má og þann fram, sem tilraun gjörir til þess að drýgja áðurnefnd brot, þó því að eins, að slík tilraun sje saknæm eptir lögum beggja ríkjanna.

Nú er maður krafinn fram seldur fyrir brot, sem framið hefur verið fyrir utan takmörk þess ríkis, sem framsölu krefst, og má þó engu að síður framselja hann, ef heimild er til eptir löggjöf þess ríkis, sem framsalskröfunni er beint til, að lögsækja menn, þegar svo stendur á, til refsingar fyrir slíkt brot, þegar það hefur framið verið utan takmarka þess.

2. gr.

Vegna ákvæða 6. greinar hinna dönsku hegningarlaga, áskilur Danmörk sjer auk þessa rjett til að selja ekki af hendi útlenda menn, sem hafa fastan samstað og eru búsettir í landinu, nema því að eins, að krafan um framsal snerti afbrot, sem hinn útlendi maður hefur drýgt, áður en hann kom til Danmerkur, og sje auk þess framkomin innan tveggja ára frá því er hann tók sjer þar bólfestu.

3. gr.

Nú er maður sá, sem framseldur er krafinn, hvorki spánverskur nje danskur, og getur þá stjórn sú, sem framsalskröfunni er beint til, skýrt stjórn þess lands, er hann er frá, frá þessari kröfu, og heimti þá þessi stjórn sakborning framseldan, til þess að hann verði dæmdur af dómstólum þar í landi, getur landsstjórn sú, sem framsölu er beðin, eptir eigin geðþótta framselt hann annarihvorri hinna tveggja landstjórna.

4. gr.

Eigi skal framselja, þá er maður sá, er hin danska stjórn hefur krafið framseldan, þegar hefur ákæru sætt, en málið gegn honum verið látið niður falla, nje heldur meðan á ákæru stendur, og heldur eigi, hafi honum þegar verið hegnt á Spáni — og hins vegar eigi, þá er maður sá, er Spánarstjórn krefur framseldan, þegar hefur ákæru sætt, en málið verið síðan látið niður falla, nje heldur meðan á ákæru stendur, eða hafi honum þegar verið hegnt í Danmörku fyrir afbrot það, sem framsalskrafan rís af.

Nú stendur á lögsókn á Spáni á hendur þeim er hin danska stjórn krefur framseldan, eða í Danmörku á hendur þeim er Spánarstjórn krefur framseldan, en fyrir annað afbrot en það, er framsalskrafan er af risin, og skal þá fresta framsali þangað til lögsókn er lokið, og hann hefur sætt þeirri hegningu, sem hann kann að hafa verið dæmdur til.

5. gr.

Nú hefur sá, sem krafinn er framseldur, tekist á hendur skuldbindingar gagnvart einstökum mönnum, er framsalið bannar honum að uppfylla, og ber hann þá engu að síður fram að selja, en hinum, er tjón bíður af þessu, er frjálst að leita rjettar síns gegn honum hjá hlutaðeigandi yfirvaldi.

6. gr.

Eigi verður maður framseldur, þegar svo langt er liðið frá því er afbrotið var drýgt, eða frá því er síðast gjörðist í lögsókninni eða frá því er dómur var feldur í málinu, að ákæra eða hegning er fyrnd samkvæmt lögum í því landi, þar sem sakborningur þá er staddur, er framsals er krafizt.

7. gr.

Eigi má ákæra eða hegna hinum framselda manni fyrir neitt annað afbrot, en það, er orsök var til framsalsins, nema því að eins, að hann óneyddur gefi skýlaust samþykki sitt til þess, og stjórn sú, sem hann hefur framselt, hafi fengið vitneskju um það, eða hafi hann, eptir að hafa þolað hegning eða verið sýknaður af afbroti því, sem orsök var til framsalsins, eigi innan mánaðar farið úr landi burt eða sje aptur þangað kominn.

8. gr.

Framsals skal beiðast stjórnarleið, og verður því að eins veitt, að beiðninni fylgi í frumriti eða staðfestu eptirriti dómsákvæði, eða lögsóknarúrskurður eða vottorð fyrir því að málinu sje vísað til dómstólanna til sakamálsmeðferðar, ásamt með varðhaldsúrskurði, eða varðhaldsúrskurður einn, og skulu gjörðir þessar vera í því formi sem lög í landi því, sem framsalsins krefst, skipa fyrir, og hafa inni að

halda nákvæma skýrslu um verk það, sem maðurinn var ákærður eða dæmdur fyrir, svo og um hegningarákvæði þau, sem eiga við brotið. Framsalsbeiðni skal, ef unnt er, fylgja lýsing á manni þeim, er framsals er krafizt á.

9. gr.

Þegar brýn nauðsyn ber til, og einkum, ef hætt er við að hinn dómfeldi eða ákærði maður hlaupist undan, má með sem umsvifaminnstu móti og jafnvel með málþráðarskeyti krefjast þess og fá því framgengt, að hann verði settur í varðhald, svo framarlega sem krafan styðst við dóm, lögsóknarályktun, eða varðhaldsúrskurð, og að því tilskildu, að skjal það, sem framsalsbeiðni er byggð á, verði lagt fram innan 6 vikna frá því að hann var í varðhald settur.

10. gr.

Alla muni þá, sem eru í vörzlum þess, er krafinn er framseldur, þá er hann er í varðhald settur, og sem lagt hefur verið hald á, skal selja af hendi við stjórn þá, sem framsals krefst, um leið og hann er framseldur, og nær þetta eigi einungis til þeirra muna, sem hann hefur aflað sjer á ólöglegan hátt, heldur og til allra þeirra hluta, sem geta verið til sönnunar fyrir afbrotinu.

Þó falla eigi þarmeð burt rjettindi þau, sem aðrir kunna að hafa öðlast yfir hinum fyrgreindu hlutum, og ber því, þegar svona stendur á, að skila þeim aptur, að kostnaðarlausu, þegar málið er á enda kljáð.

11. gr.

Samningsaðilar hirða ekki um að heimta endurgoldinn kostnað þann, sem rís af varðhaldi, viðurværi eða flutningi þess manns, sem fram á að selja, eða af flutningi á munum þeim, sem um ræðir í 10. gr., til hafnar þeirrar, er skip það fer úr, er þeir fara með, eða til landamæra þess ríkis, sem framsalið hefur veitt. Þeir samþykkja hvor um sig að standa sjálfir straum af þessum kostnaði.

12. gr.

Þyki öðrum samningsaðila nauðsyn bera til í sakamáli að fá yfirheyrð vitni, sem eru innan ríkistakmarka hins aðila, eða fá einhverja aðra undirbúningsrannsókn gjörða í málinu, þá skal beiðni um það send stjórnarleið og verður hún þá tekin til greina og að farið samkvæmt lögum þar í landi, er vitnin á að yfirheyra eða rannsóknin fram að fara. Neita má að verða við þessari beiðni, þegar rannsóknin lýtur að einhverju því verki, sem eigi er talið upp í 1. grein.

Samningsaðilar hvor um sig falla frá kröfu til endurgjalds á kostnaði þeim, sem rís af því, að beiðni um vitna yfirheyrslu verður tekin til greina, en kostnað, er rís af hverskonar öðrum undirbúningsrannsóknum, skal það ríki endurgjalda, er þeirra hefur beiðzt.

13. gr.

Þyki nauðsyn til bera, að einhver komi sjálfur til þess að bera vitni í sakamáli, ber stjórninni í landi því, sem hann er í, að skora á hann að verða við beiðni þeirri, sem í þeim tilgangi verður send honum. Stjórnir beggja landa koma sjer þá saman um, hve mikla borgun sú stjórn, er beiðzt hefur tilkomu hans, skal inna honum fyrir ferðakostnað og dvöl eptir því, hve ferðin var löng og hve lengi hann var í burtu, svo og, hve mikið borga megi honum fyrirfram af þessu fje.

Nú fer einhver eptir áskorun, er hann hefur fengið í öðru ríkinu, af frjálsum

vilja til hins til þess að bera þar vitni fyrir dómi, og má þá eigi lögsækja hann þar, hverrar þjóðar sem hann svo er, nje halda honum eptir vegna áður drýgðra glæpa eður eldri refsingardóma eður fyrir því, að hann sje grunaður um hlutdeild í verknaði þeim, sem mál það er af risið, er hann er kominn til að bera vitni í.

14. gr.

Þyki nauðsyn bera til eða hentugt vera í sakamáli að fá í hendur gripi, sem sönnunarafl hafa eða skjöl, sem stjórnarvöld hins samningsaðila hafa í höndum sjer, skal beiðni um það send stjórnarleið, og skal hún þá verða tekin til greina, svo framarlega, sem engar sjerstakar ástæður eru því til fyrirstöðu, og með því skilyrði, að munum þessum og skjölum verði skilað aptur.

Hvorugur samningsaðila hirðir um að fá endurgoldinn þann konstnað, sem ris af sending þessara gripa eða skjala til landamæranna og heim aptur.

15. gr.

Ákvæðin í samningi þessum ná einnig til nýlenda og hjálenda hinna háu samningsaðila, og skal þá farið að á þann hátt sem nú skal greina:

Ef beiðzt er framsals á glæpamanni, sem komizt hefur undan og leitað hælis í nýlendu eða hjálendu annarshvors aðila, þá skal hinn æðsti verzlunarfulltrúi, er það ríkið, er framsals beiðist, hefur í nýlendu þeirri eða hjálendu, senda landstjóra þar eða æðsta yfirvaldi framsaldsbeiðnini. Hafi strokmaður komizt undan úr nýlendu eða hjálendu þess aðila, sem framsalsins beiðist, þá skal landstjórinn þar eða hið æðsta yfirvald beiðast framsalsins.

Þesshättar beiðni um framsal geta hlutaðeigandi landstjórar eða æðsta yfirvald sett fram og veitt, og ber þeim ætíð að fylgja svo nákvæmlega sem unnt er ákvæðum samnings þessa, þó er þeim það í sjálfsvald sett, annaðhvort að verða við framsalsbeiðni eða vísa henni til stjórnar sinnar til úrslita.

16. gr.

Samningur þessi öðlast gildi 10 dögum eptir að hann hefur birtur verið á þann hátt, sem fyrirskipað er eptir lögum samningsaðila.

Samningi þessum getur hvortveggi samningsaðili sagt lausum, en hann heldur gildi sínu í 6 mánuði eptir uppsögnina.

Samninginn ber að fullgilda og skal fullgildingarskjölum skiptzt á svo fljótt sem auðið er.

Gjört í tveim frumritum í Kaupmannahöfn 12. október 1889.

O. D. Rosenörn-Lehn. José Diosdado y Castilla.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Kaupmannahöfn hinn 9. apríl 1890. Samningurinn var birtur með auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 33, dags. 30. september 1890.

Nr. 280. *Madrid, 23. júlí 1923.*

Verzlunar- og siglingasamningur.

Traité de commerce et de navigation.

1. gr.

Ísland og Spánn skuldbinda sig til að veita hvort öðru í öllu því er að verslun, siglingum og öðrum atvinnurekstri lýtur, og ennfremur að því er snertir skatta, gjöld (að undanskildum tollgjöldum) og öll önnur álög, jafngóð kjör sem þau, er veitt eru eða veitt kunna að verða þjóð þeirri, er bestu kjörum sætir, enda komi þetta ekki í bága við gagnstæð ákvæði í eftirfarandi greinum.

2. gr.

Vörur frá Íslandi skulu við innflutning til Spánar sæta kjörum II. flokks hinnar spönsku tollskrár, sem í gildi er á hverjum tíma.

Vörur frá Spáni skulu við innflutning til Íslands njóta lægstu tollkjara, sem veitt eru eða veitt kunna að verða samskonar eða líkum vörum frá öðrum löndum.

Þó skal um fisk gilda samkomulag það, sem nú er milli stjórnar Íslands annarsvegar og stjórnar Spánar hinsvegar, en samkvæmt því skal ekki fiskur frá Íslandi sæta óhagstæðari tollkjörum en þeim, sem veitt eru eða veitt kunna að verða fiski frá hverju landi sem er, bæði að því er tekur til tollkjara og tollgæslu yfirhöfuð, svo lengi sem verslunarsamband milli Íslands og Spánar hvílir á samningsgrundvelli, hvort heldur er bráðabirgða eða fullnaðarsamningur, gegn því að Ísland veiti vínum frá Spáni, sem ekki innihalda meira en 21% af vínanda (alkohol), undanþágu frá ákvæðum íslenskra laga frá 14. nóvember 1917, um bann gegn

Article 1.

Sauf dispositions contraires contenues dans les articles suivants l'Islande et l'Espagne s'engagent à s'accorder réciproquement, en tout ce qui concerne leur commerce, leur navigation et toute autre industrie, ainsi qu'au sujet des taxes, des droits (à l'exception des droits de douane) et toutes autres contributions, un traitement aussi favorable que celui qui est accordé ou pourrait être accordé à la nation la plus favorisée.

Article 2.

Les marchandises originaires et en provenance d'Islande seront admises à leur importation en Espagne au bénéfice de la deuxième colonne du tarif espagnol en vigueur de tout temps.

Les marchandises originaires et en provenance de l'Espagne seront admises à leur importation en Islande au bénéfice des taux les plus réduits qui s'appliquent ou qui seraient appliqués aux marchandises identiques ou similares originaires et en provenance de tout autre pays.

Toutefois, en ce qui concerne la morue restera valable l'accord existant entre le Gouvernement de l'Islande d'une part et le Gouvernement de l'Espagne d'autre part et suivant lequel la morue originaire et en provenance d'Islande ne sera pas soumise à un traitement douanier moins favorable que celui qui est concédé ou qui pourrait être concédé à la morue de tout autre pays quelconque, tant en ce qui concerne les droits douaniers que les formalités douanières en général aussi longtemps que les relations commerciales entre l'Islande et l'Espagne reposent sur une base conventionnelle, soit provisoire, soit définitive à condition que l'Islande exempte les vins qui

innflutningi áfengra drykkja, og gegn því að Ísland ekki með reglugjörð um misbrúkun vína setji ákvæði, sem koma í þága við undanþágu spánskra vína frá ákvæðum nefndra laga.

3. gr.

Ákvæði samnings þessa ná ekki til ívilnana, sem Spánn hefir veitt, eða síðar kann að veita Portúgal, hinum spanska hluta af Marokkó og hinum spansk-amerísku lýveldum.

4. gr.

Samningur þessi öðlast þegar gildi og stendur þar til þrír mánuðir eru liðnir frá þeim degi, sem honum er sagt upp af öðrum hvorum aðilja.

Saminn í tveim eintökum í Madrid 23. dag júlímánaðar 1923.

Í umboði Íslands.

H. A. Bernhöft.

n'excèdent pas 21 degrés d'alcool, originaires et en provenance d'Espagne de la loi islandaise, du 14. novembre 1917, sur l'interdiction de l'importation des boissons spiritueuses et à condition que l'Islande ne prenne pas par des dispositions régulatrices concernant l'abus du vin des mesures qui servent à exténuer les effets de l'exemption des vins espagnols de la dite loi.

Article 3.

Les dispositions de la présente Déclaration ne sont pas applicables aux concessions que l'Espagne a accordées ou accorderait à l'avenir au Portugal, à la zone espagnole du Maroc et aux Républiques hispano-americaines.

Article 4.

La présente Déclaration entrera immediatement en vigueur et restera exécutoire jusqu'à l'expiration d'un délai de trois mois à partir du jour où elle aura été denoncée par l'une des parties contractantes.

Fait en double expédition à Madrid le vingt trois Juillet mil neuf cent vingt trois.

Sant. Alba.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 63, dags. 30. desember 1924.

Nr. 281. *Kaupmannahöfn, 26. ágúst 1929.*

Samningur um sátt, dóms- og gerðarskipan.

Traité de conciliation, de règlement judiciaire et d'arbitrage.

1. grein.

Hinir háu samningsaðilar skuldbinda sig gagnkvæmt til að leysa á friðsamlegan hátt, og með þeim aðferðum sem fyrir er mælt í samningi þessum, allar þrætur eða deilur, hvers eðlis sem þær eru, sem kynnu að rísa

Article I.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent réciproquement à régler par voie pacifique et d'après les méthodes prévues par le présent Traité, tous les litiges ou conflits, de quelque nature qu'ils soient, qui viendraient à s'élever

milli Íslands og Spánar, og ekki hefir tekizt að jafna milli stjórnarfulltrúa ríkjanna.

entre l'Islande et l'Espagne et qui n'auraient pu être résolus par les procédés diplomatiques ordinaires.

I. ÞÁTTUR.

2. grein.

Allar þrætur milli hinna háu samningsaðilja, hvers eðlis sem þær eru, en þess efnis, að aðiljarnir eru ósáttir um réttaratriði, og ekki hefir tekizt að jafna milli stjórnarfulltrúa ríkjanna, skal leita dómsákvörðunar um, annaðhvort fyrir gerðardómi, eða hinum fasta alþjóðadómstóli. Þrætuefni sem samkvæmt öðrum samningum, sem eru í gildi milli hinna háu samningsaðila, eiga að sæta sérstakri með ferð til úrlausnar, skulu sæta þeirri meðferð er samningar þessir mæla fyrir um.

3. grein.

Ef þrætuefnið er málsatriði, sem samkvæmt heimalöggjöf annars aðila, heyrir undir dómstóla sama lands, þá getur þessi sami aðili mótmælt því, að þrætuefnið skuli sæta þeirri meðferð, sem gert er ráð fyrir í þessum samningi, áður en endanlegur dómsúrskurður hefir verið uppkveðinn, innan hæfilegs tíma, af réttu dómsvaldi.

4. grein.

Verði það að samkomulagi aðilanna, getur deiluefni, áður en það sættir þeirri dómsmeðferð er 2. grein mælir fyrir um, orðið látið sæta sáttameðferð fyrir milliríkjanefnd, sérstaklega þar til útnefndri, sem hefir það hlutverk, að skýra deiluefnin, safna í þeim tilgangi öllum upplýsingum, er að gagni geta komið, með vitnayfirheyrslu, eða á annan hátt, og leitast við að sætta aðilana.

Ef að liðið hafa 6 mánuðir frá þeim degi að annar aðilinn stakk upp á sáttameðferð, og ekki hefir náðst

PARTIE I.

Article II.

Tous les litiges entre les Hautes Parties contractantes, de quelque nature qu'ils soient, au sujet desquels les Parties se contesteraient réciproquement un droit et qui n'auraient pu être réglés à l'amiable par les procédés diplomatiques ordinaires, seront soumis pour jugement, soit à un Tribunal arbitral, soit à la Cour Permanente de Justice Internationale. Les contestations pour la solution desquelles une procédure spéciale est prévue par d'autres Conventions en vigueur entre les Hautes Parties contractantes, seront réglées conformément aux dispositions de ces Conventions.

Article III.

S'il s'agit d'une contestation dont l'objet, d'après la législation intérieure de l'une des Parties, relève de la compétence des Tribunaux nationaux, cette Partie pourra s'opposer à ce qu'elle soit soumise à la procédure prévue par le présent Traité, avant qu'un jugement définitif ait été rendu, dans un délai raisonnable, par l'autorité judiciaire compétente.

Article IV.

Avant d'être soumis à la procédure judiciaire prescrite à l'article II du présent Traité, le différend pourra être, d'un commun accord entre les Parties, soumis à fin de conciliation à une Commission Internationale spécialement constituée à cet effet et qui aura pour tâche d'élucider les questions en litige, de recueillir à cette fin toutes les informations utiles par voie d'enquête ou autrement et de s'efforcer de concilier les Parties.

Si, dans les six mois à compter du jour où l'une des Parties aura proposé la procédure de conciliation, il n'y a pas

samkomulag um slíka málsmeðferð, eða þá um, hvernig sáttanefndin skuli skipuð, eða um hvernig málaflutningnum skuli hagað, þá getur hvor aðili krafizt þess, að þrætuefnið sé borið undir gerðardóm, eða fasta alþjóðadómstólinn, samkvæmt ákvæðum 2. greinar þessa samnings.

5. grein.

Ef ekki hefir verið farið fram á sáttanefndarmeðferð, eða ef sáttaumleitunin fyrir þar til settri sáttanefnd hefir ekki borið árangur, svo og í tilfelli því er um ræðir í síðari hluta 4. greinar, eru samningsaðilarnir ásáttir um, að þrætunni skuli vísa til fasta alþjóðadómstólsins eða þá að útnefna gerðardómara. Í samkomulagi hér um skal nákvæmlega tilgreint efni þrætunnar, hið sérstaka umboð, sem fasta alþjóðadómstólnum eða gerðardóminum er veit, svo og sérhver önnur atriði, sem aðilarnir hafa orðið ásáttir um. Til samkomulagsins skal stofnað með nótum, sem stjórnirnar senda hvor annari.

Fasti alþjóðadómstóllinn, eða gerðardómur, sem hefir ágreiningsatriðið til meðferðar, hafa hvor um sig umboð til þess að gera út um, hvernig skilja beri ákvæði samkomulagsins.

Ef ekki hefir náðst samkomulag innan þriggja mánaða frá því að annar aðilinn hefir móttekið ósk um dómsúrlausn, þá getur hvor aðilinn um sig, með eins mánaðar fyrirvara, flutt þrætuefnið beina leið til fasta alþjóðadómstólsins, sem þá er bundinn að taka þrætuefnið til meðferðar.

Málsmeðferðin skal að öðru leyti vera sú, sem fyrir er mælt í reglugerð fasta alþjóðadómstólsins, eða, sé málinu vísað til gerðardóms, í samræmi við Haagsamþykktina frá 18. október 1907, um friðsamlega úrlausn á milliríkjadeilum.

accord sur le renvoi du différend à ce moyen de réglement, sur la composition de la Commission de Conciliation ou sur les modalités de la procédure, chacune des Parties pourra demander de soumettre la contestation, soit à un Tribunal, soit à la Cour Permanente de Justice Internationale, suivant les stipulations de l'article II du présent Traité.

Article V.

Si le renvoi à la procédure de Conciliation n'a pas été demandé ou si la conciliation devant une Commission constituée à cet effet n'a abouti, ainsi que dans le cas mentionné au dernier alinéa de l'article IV, les Parties établiront de commun accord le compromis déférant le litige à la Cour Permanente de Justice Internationale ou désignant des arbitres. Le compromis déterminera nettement l'objet du différend, les compétences particulières qui pourraient être dévolues à la Cour Permanente de Justice Internationale ou au Tribunal arbitral, ainsi que toutes autres conditions arrêtées entre les Parties. Il sera établi par échange de notes entre les deux Gouvernements.

La Cour Permanente de Justice Internationale chargée de statuer sur le différend ou le Tribunal arbitral désigné aux mêmes fins, auront, respectivement, compétence pour interpréter les termes du compromis.

Si le compromis n'est pas arrêté dans les trois mois à compter du jour où l'une des Parties aura été saisie de la demande aux fins de réglement judiciaire, chaque partie pourra, après préavis d'un mois, porter directement, par voie de requête, la contestation devant la Cour Permanente de Justice Internationale.

Au surplus, la procédure applicable sera celle prévue par le statut de la Cour Permanente de Justice Internationale ou, en cas de recours à un Tribunal arbitral, celle prévue par la Convention de la Haye du 18 Octobre 1907, pour le Réglement pacifique des conflits internationaux.

II. ÞÁTTUR.

6. grein.

Öll málefni, sem hina háu samningsaðila greinir á um, og ekki hefir tekizt að jafna milli stjórnarfulltrúa ríkjanna, og málefnin eru auk þess þess efnis, að ekki er hægt að leita dómsúrlausnar samkvæmt 2. grein þessa samnings, og ekki hefir þegar verið mælt fyrir um málsmeðferð í öðrum samningi eða samþykkt, sem er í gildi milli aðilanna, má, með samkomulagi aðilanna, flytja fyrir sérstaklega setta nefnd, er skal leitast við að sætta aðilana.

7. grein.

Nú líða 6 mánuðir frá þeim degi er annar aðili hefir farið fram á sáttameðferð samkvæmt 6. grein, og ekki hefir náðst samkomulag um að leita úrlausnar á ágreiningsefninu með slíkri aðferð, eða þá um hversu sáttanefndin skuli skipuð, eða um hversu málaflutningnum skuli hagað, svo og í því tilfelli, að ekki hefir verið farið fram á að vísa ágreiningnum til sáttameðferðar, eða ef sáttaumleitunin fyrir þar til settri nefnd hefir ekki borið árangur, þá skal deilunni, þótt aðeins annar aðilinn óski þess, vísað til úrlausnar gerðardóms sem, sé ekki öðruvísi umsamið milli aðilanna, skal vera setinn af fimm dómurum, er skulu tilnefndir í hverju einstöku tilfelli.

Hvor aðili um sig velur eftir eigin geðþótta einn gerðardómara, en hina þrjá skulu þeir útnefna í sameiningu, og einn þessara þriggja skal kosinn forseti nefndarinnar. Þessi gerðardómur hefir, þegar svona hagar, umboð sem sáttasemjari, og kveður upp skuldbindandi úrskurð fyrir aðilana.

8. grein.

Ef að útnefning þeirra gerðardómara, er útnefnast eiga í sameiningu,

PARTIE II.

Article VI.

Toutes questions sur lesquelles les Gouvernements des deux Hautes Parties contractantes seraient divisés, sans pouvoir les résoudre à l'amiable par les procédés diplomatiques ordinaires, dont la solution ne pourrait être recherchée par un jugement, ainsi qu'il est prévu par l'article II du présent Traité, et pour lesquelles une procédure de réglement se serait pas déjà prévue par un Traité ou Convention en vigueur entre les Parties, pourront, d'un commun accord entre les Parties, être soumises en vue de conciliation à une Commission spécialement instituée à cet effet.

Article VII.

Si, dans les six mois à compter du jour où l'une des Parties, a, en vertu de l'article VI, proposé la procédure de conciliation, il n'y a pas accord sur le renvoi du conflit à ce moyen de réglement, sur la composition de la Commission de Conciliation ou sur les modalités de procédure, ainsi que lorsque le renvoi à la procédure de Conciliation n'a pas été demandé ou lorsqu'une conciliation par une Commission instituée à cet effet, n'a pas abouti, le conflit sera, à la requête d'une seule des Parties, soumis pour décision à un Tribunal arbitral, qui, à défaut d'autre accord entre les Parties, sera composé de cinq membres désignés pour chaque cas particulier. Les Parties contractantes nomment chacune librement un arbitre et désignent d'un commun accord les trois autres, parmi lesquels sera choisi le Président de la Commission. Ce Tribunal arbitral aura, en pareil cas, les pouvoirs d'amiable compositeur, et dictera un règlement obligatoire pour les Parties.

Article VIII.

Si la nomination des membres du Tribunal arbitral à désigner en com-

hefir ekki orðið innan þriggja mánaða frá þeim degi er annar aðilinn hefir farið fram á gerð við hinn aðilann, útnefnir hvor aðili um sig, við hlið þess gerðardómara, er hann hefir útnefnt eftir eigin geðþótta samkvæmt 7. grein, einn gerðardómara, sem þó má ekki vera ríkisborgari sama ríkis.

Fimmti gerðardómarinn, sem jafnframt á að vera forseti gerðardómsins, skal útnefndur eftir beiðni annars aðilans, af forseta fasta alþjóðadómstólsins eða, sé hann ríkisborgari annars samningsaðila, varaforseta, eða af þeim dómara, sem er elstur af embættisaldri, sem ekki er ríkisborgari hvorugs samningsríkjanna.

9. grein.

Þegar um er að ræða gerð milli aðilanna, skuldbindi þeir sig til þess að gera með sér, innan þriggja mánaða frá þeim degi er annar aðilinn hefir borið upp við hinn ósk um gerð, sérstakt samkomulag viðvíkjandi efni deilunnar, og um hversu málaflutningnum skuli hagað.

Ef ekki hefir tekizt að ná þessu samkomulagi, innan hins greinda frests, þá skal koma í stað þess ákvæði 4. þáttar Haagsamþykktarinnar frá 18. október 1907, um friðsamlega úrlausn á deilum milli ríkja, og í því tilfelli, málsmeðferðinni hagað samkvæmt þeim hætti.

mun n'intervenait pas dans un délai de trois mois à compter du jour où l'une des Parties aura adressé à l'autre la demande d'arbitrage chacune des Parties contractantes désignera à côté de l'arbitre nommé librement en vertu de l'art. VII, encore un arbitre qui cependant ne devra pas être un de ses propres ressortissants. Le cinquième arbitre qui sera en même temps Président du tribunal arbitral sera nommé à la requête de l'une des Partie par le Président de la Cour Permante de Justice Internationale ou, si celui-ci est ressortissant d'un des Etats contractants par le Vice-Président ou par le membre le plus âgé de la cour, qui n'est pas ressortissant d'un des Etats contractants.

Article IX.

Lorsqu'il sera question d'arbitrage entre elles, les Parties contractantes s'engagent à conclure, dans un délai de trois mois à compter du jour où l'une des Parties aura adressé à l'autre la demande d'arbitrage, un compromis spécial concernant l'objet du conflit ainsi que les modalités de la procédure.

Si ce compromis ne peut être conclu dans le délai prévu, il y sera obligatoirement suppléé conformément à la procédure prévue au Titre IV de la Convention de La Haye du 18 Octobre 1907, pour le règlement pacifique des conflits internationaux, qui régira, dans ce cas, le recours à l'arbitrage.

ALMENN ÁKVÆÐI.

10. grein.

Ef að fasti alþjóðadómstóllinn, eða gerðardómur, kemst að raun um, að ákvörðun dóms eða annars yfirvalds í öðru hvoru landinu, fer að öllu, eða einhverju leyti, í bága við alþjóðarétt, og ef að stjórnlög þessa aðila leyfa ekki, eða ekki svo að fullnægjandi þyki, að ógilda, með ráðstöfun framkvæmdarvaldsins, afleiðingar ákvörðunarinnar er um greinir, þá skal í dómsniðurstöðunni, eða í gerðinni, sett

DISPOSITIONS GÉNÉRALES.

Article X.

Si la Cour Permanente de Justice Internationale ou le Tribunal Arbitral établissait qu'une décision d'une instance judiciaire ou de toute autre autorité relevant de l'une des Parties contractantes, se trouve entièrement ou partiellement en opposition avec le droit des gens, et si le droit constitutionnel de cette Partie ne permettait pas ou ne permettait qu'imparfaitement d'effacer par voie administrative les conséquences

ákvæði um bætur, hvers eðlis og hversu miklar, handa þeim aðila, er órétti hefir verið beittur.

11. grein.

Meðan að stendur á sáttaumleitun, dóms- eða gerðardómsmeðferð, skulu aðilarnir leiða hjá sér hverskonar ráðstafanir, er kynnu að hafa verkanir gegn því að tilmælum sáttanefndar verði tekið, eða gegn framkvæmd dómsúrskurðar fasta alþjóðadómstólsins, eða úrskurðar gerðardómsins. Í þessum tilgangi skulu, ef svo ber undir, sáttanefnd, dómstóllinn, eða gerðardómurinn, setja fyrirmæli um, hvaða bráðabirgðaráðstafanir skulu gerðar.

12. grein.

Þrætum er upp kunna að koma viðvíkjandi skýringu, eða framkvæmd, á samningi þessum, skal, sé ekki öðruvísi umsamið, vísað beint til alþjóðadómstólsins, með venjulegri beiðni.

13. grein.

Samning þennan skal fullgilda. Fullgildingarskjölum skal skipzt á í Kaupmannahöfn, eins fljótt og auðið er.

Samningur þessi gengur í gildi þann dag er fullgildingarskjölum er skipzt á, og kemur, að því er snertir afstöðu Íslands og Spánar, í stað gerðardómssamþykktarinnar, samdri í Madrid 1. desember 1905. Hann gildir í 10 ár frá þeim degi.

Ef honum hefir ekki verið sagt upp sex mánuðum fyrir lok þessa tímabils, skal hann álítast endurnýjaður til tíu ára, og þannig áfram.

Ef að sáttaumleitun, dóms- eða gerðarmeðferð, er ekki lokið á þeim tíma er samningur þessi gengur úr gildi, skal sú málsmeðferð til lykta leidd, samkvæmt ákvæðum þessa samnings.

de la décision dont il s'agit, la sentence judiciaire ou arbitrale déterminera la nature et l'étendue de la réparation à accorder à la Partie lésée.

Article XI.

Durant la procédure de conciliation, la procédure judiciaire ou la procédure arbitrale, les Parties contractantes s'abstiendront de toutes mesures pouvant avoir une répercussion sur l'acception des propositions de la Commission de Conciliation ou sur l'exécution de l'arrêt de la Cour permanente de Justice Internationale ou de la sentence du Tribunal arbitral. A cet effet la Commission de Conciliation, la Cour de Justice ou le Tribunal arbitral ordonneront, le cas échéant, quelles mesures provisoires doivent être prises.

Article XII.

Les contestations qui surgiraient au sujet de l'interprétation ou de l'exécution du présent Traité seront, sauf accord contraire, soumises directement à la Cour Permanente de Justice Internationale par voie de simple requête.

Article XIII.

Le présent Traité sera ratifié. Les instruments de ratification en seront échangés à Copenhague dans le plus bref délai possible.

Le présent Traité entrera en vigueur à la date de l'échange des ratifications et remplacera dans les relations entre l'Islande et l'Espagne, la Convention d'Arbitrage conclue à Madrid le 1er Décembre 1905. Il aura une durée de dix ans à partir de cette date. S'il n'est pas dénoncé six mois avant l'expiration de ce délai, il sera considéré comme renouvelé pour une période de dix années, et ainsi de suite.

Si lors de l'expiration du présent Traité, une procédure de Conciliation, de réglement ou d'arbitrage se trouve pendante, elle suivra son cours jusqu'à son achèvement, conformément aux stipulations du présent Traité.

Saminn í tveimur eintökum í Kaupmannahöfn 26. ágúst 1929.

Fait à Copenhague en double exemplaire, le 26 août 1929.

Í umboði Íslands:

P. Munch.

Pour l'Islande:

P. Munch.

Í umboði Spánar:

Vicente Gutiérrez de Agüera.

Pour l'Espagne:

Vicente Gutiérrez de Agüera.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa í Kaupmannahöfn, hinn 9. júlí 1930, og samningurinn var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans, nr. 78, dags. 4. ágúst 1930.

Nr. 282. *Madrid, 29. júní og 16. júlí 1934.*

Viðskiptasamningur.

Tratado de commercio.

I.

Erindi spánska utanríkisráðuneytisins til sendifulltrúa Danmerkur.

Utanríkismálaráðuneytið

No. 21 Madrid, 29. júní 1934.

Háttvirti herra. Með skírskotun til yfirstandandi samninga í því skyni að komast að samkomulagsniðurstöðu þess efnis, að um leið og Íslandi verður áætlaður skammtur af innflutningsmagni á saltfiski til Spánar, hljóti Spánn gagnkvæm hlunnindi fyrir sína verzlun, þá hefi ég þann heiður að gefa yður til kynna, að land mitt mundi geta boðið Íslandi jafn mikinn hluta af nefndu innflutningsmagi og svarar til meðaltals af innflutningnum frá Ísland af nefndri vöru á árunum 1931 til 1933, með þeirri einu hlutfallslegu lækkun á þeim skammti, sem svarar til þess, að af allsherjar innflutningsmagninu til Spánar af nefndri vöru væru dregin 15%

Að leyfðum þeim innflutningsskammti, sem á yfirstandandi ári mundi svara til 16,603,400 kg., og um leið og spænska stjórnin veitir alla mögulega fyrirgreiðslu að því er snertir ráðstöfun og útbýtingu þess skammts í öllum þeim tilfellum, þar sem hagsmunir Íslandinga eru samrímanlegir þeim reglum, er settar eru á Spáni um innflutning á skömmtuðum vörutegundum, hlýtur spænska stjórnin að taka það fram, að um leið og hún gerir Íslendingum þetta tilboð, getur hún engan veginn afrækt hagsmuni útflutningsverzlunar sinnar við það land né grundvallarreglum viðskiptamálastefnu sinnar. Ein þeirra er sú, að krefjast þess, að þeim gjaldeyri, sem inn kemur fyrir seldar innflutningshaftavörur á Spáni sé varið með „clearing" til greiðslu á þeim kaupum, sem hitt landið gerir á spænskum vörum. Vegna hinna sérstöku kringumstæðna íslenzka markaðsins, sem sendinefndin hefir bent á, vill spænska stjórnin taka þær til greina og sleppa tilkalli til greiðslujafnaðar við Ísland á yfirstandandi ári, gegn því, að íslenzka stjórnin samþykki þær tillögur, sem hér fara á eftir, og með

þeim fyrirvara, að aftur kunni að vera gengið ríkt eftir nauðsyninni á því að koma á nefndum greiðslujöfnuði, ef reynslan frá þeim tíma, sem samningur sá, er með þessu stjórnarbréfi er stungið upp á, verður í gildi, skyldi mæla með því að svo yrði gert.

Í samræmi við þessa afstöðu spænska stjórnarinnar, þar sem hún sýnir íslenzkum hagsmunum hina mestu velvild, óskar hún, að íslenzka stjórnin lýsi yfir eftirfarandi:

I.

Meðan Ísland nýtur þeirrar innflutningsheimildar á saltfiski til Spánar, sem að ofan er greind, skulu spænskar vörur á Íslandi njóta beztu kjara samanborið við hvaða annað land sem er, bæði að því er snertir innflutningstoll og aukatolla eða viðbótargjöld sömu tegundar, skatta eða bæjargjöld, hafnargjöld og sérhver önnur opinber gjöld, þar með talin þau, er lúta að siglingum og fiskiveiðum.

II.

Þann tíma, sem nefndur er í greininni á undan, veitir Ísland sömuleiðis þau innflutningsleyfi á spænskum vörum, sem kunna að vera nauðsynleg, án þess að þær verði háðar nokkrum innflutningstakmörkunum, sem og einnig tilsvarandi yfirfærsluheimildir til útvegunar á erlendum gjaldeyri.

III.

Spænskum kaupsýslumönnum skal vera frjáls og heimilt að stunda atvinnu sína á Íslandi, vinna að útbreiðslu og sjá um sölu á vörum sínum, og skulu þeir einnig hafa óhindraðan aðgang að hverskyns dómstólum í því landi með sérhvert það mál viðskiptalegs eðlis, er þeir þyrftu að höfða.

IV.

Sömuleiðis nýtur Spánn yfir sama tímabil beztu kjara um verndun vörumerkja og verksmiðjumerkja, og gagnkvæmt skal Ísland vera aðnjótandi sömu hlunninda á Spáni.

V.

Á sama hátt og sömuleiðis gagnkvæmt skal af hvoru landinu fyrir sig vera viðurkennt gildi uppruna- og sóttgæzluskírteina, sem gefin eru út af hlutaðeigandi yfirvöldum, að undangenginni afhendingu til hvorrar stjórnar fyrir sig á listanum yfir þá aðilja eða yfirvöld, sem eiga að gefa þau út, og á reglum þeim, sem skírteini þessi eiga að vera sniðin eftir.

VI.

Íslenzka stjórnin geri nauðsynlegar ráðstafanir til þess að vernda í landi sínu notkun upprunaheitanna á eftirfylgjandi spænskum vínum: Jerez (Xeres eða Sherry), Málaga, Rioja, Tarragona, Priorato, Panadés, Alella, Alicante, Valencia, Utiel, Cheste, Valdepenas Carinena, Rueda, Ribero, Manzanilla de Sanlúcar de Barrameda, Malvasía de Sitges, Noblejas, Conca de Barberá, Montilla, Moriles, Mancha, Manzanares, Toro, Navarra, Martorell, Extremadura, Huelva og Barcelona.

VII.

Íslenzka stjórnin skuldbindur sig til þess, að er sett hefir verið á stofn í því landi einkasala á víninnflutningi, þá skuli sú stofnun kaupa á Spáni 80% af þeim borðvínum, anísþrúgubrennivínum og þesskyns drykkjum, sem hún flytur inn, og að 100% af þeim kjörvínum (vinos generosos), sem það land kaupir, nefnilega vín með einkennum Jerez, Málaga eða Tarragona-vína, skuli keypt á Spáni. Meðan

einkasala tekur ekki til starfa, skulu þau ákvæði, sem tekin eru fram í 2. grein verzlunarsamningsins milli Spánar og Íslands frá 23. júlí 1923, talin í fullu gildi að því er vínin snertir.

VIII.

Íslenzka stjórnin leggur til við innflytjendur þar í landi að þeir kaupi á Spáni eins mikið og mögulegt er af þeim vörum, sem þeir nú kaupa í öðrum löndum og sem spænskir útflytjendur geta boðið með því verði og gæðum, er jafnist á við vörur af öðrum uppruna. Meðal slíkra vörutegunda skulu sérstaklega nefndir ferskir ávextir, þurrkaðir ávextir, hrísgrjón, skófatnaður, baðmullar- og ullarvefnaður, prjónles úr baðmull og ull, fatnaður úr sama efni og úr silki, jútevefnaður og jarðyrkjuverkfæri.

Sömuleiðis rannsakar íslenzka stjórnin, með fullri velvild þær tillögur, sem henni berast frá spænsku stjórninni í þá átt að létta undir með framkvæmd vissra verzlunarviðskipta.

Spænska stjórnin vonar, að íslenzka stjórnin skilji að þessir skilmálar eru ýtrasta viðleitni hennar og vottur um hina einlægustu vinsemd hennar og þar af leiðandi leyfir hún sér að vona, að tilboð hennar verði þegið og að henni verði tjáð opinberlega, að stjórn hins nefnda, vinveitta lands sé samþykk fyrrnefndum greinum, með stjórnarbréfi undirrituðu af þeirri persónu, sem til þess hefir fengið sérstakt umboð, og þar sem skulu standa orðréttar hinar átta greinar, sem lýðveldisstjórnin setur sem skilyrði fyrir þeirri hlutdeild, sem hún veitir Íslandi í saltfiskinnflutningi sínum.

Treystandi yðar annáluðu greiðvikni til þess að láta þessar óskir spænsku stjórnarinnar berast í hendur íslenzku stjórnarinnar, gríp ég þetta tækifæri til að tjá yður, hr. Chargé d'Affaires, mínar virðingarfyllstu kveðjur.

Samkvæmt umboði.

J. M. Aguinaga.

Hr. Tage Bull,
Chargé d'Affaires Danmerkur á Spáni.

II.

Erindi sendiherra Danmerkur til utanríkisráðherra Spánar.

Madrid, 16. júlí 1934.

Háttvirti herra. — Með skírskotun til stjórnarbréfs no. 21, sem yðar hágöfgi hefir þann 29. júní 1934 þóknazt að senda herra Tage Bull, hefi ég þann heiður að tjá yður, með fullu umboði, að íslenzka stjórnin fellst hérmeð á tilboð það, er nefnt stjórnarbréf hefir að geyma, um að fá þann skammt af saltfiskinnflutningnum, er svarar til meðaltals af innflutningnum frá Íslandi á árunum 1931 til 1933, með þeirri einu hlutfallslegu lækkun á þeim skammti, sem svarar til þess, að af allsherjarinnflutningsmagninu til Spánar af nefndri vörutegund væru dregin 15%, og þykir henni það tilboð vera augljós vottur um góðvilja af hálfu lýðveldisstjórnarinnar gagnvart Íslandi.

Einnig fellst hún á skilyrði þau, sem tekin eru fram í fyrstu til áttundu grein í stjórnarbréfi yðar, og lýsir því íslenzka stjórnin yfir eftirfarandi:

[Hér er sleppt kafla, sem er tekinn orðréttur úr erindinu hér á undan.]

Ennfremur mun íslenzka stjórnin, að svo miklu leyti sem mögulegt er, taka til greina allar þær tillögur, sem henni berast frá spænsku stjórninni í þá átt að létta undir með framkvæmd vissra verzlunarviðskipta.

Vegna þess góðvilja, sem þegar hefir verið sýndur íslenzkum hagsmunum, lætur íslenzka stjórnin ekki hjá líða að láta í ljós þá von, að spænska stjórnin sjái leið til þess að auka þann skammt af saltfiskinnflutningnum, sem Íslandi er í té látinn samkvæmt stjórnarbréfinu, í því tilfelli, að síðar reyndist ónauðsynlegt að miðla öðrum löndum öllum þeim afgangi af allsherjar innflutningsmagninu 1934, sem Íslandi er ekki ætlaður, með sérstöku tilliti til þeirra 15% af allsherjarinnflutningsmagninu, sem dregin eru frá meðalinnflutningi Íslendinga á árunum 1931 til 1933.

Íslenzka stjórnin leyfir sér einnig að vona, að fari svo, að endurskoðun hagskýrslna leiði í ljós Íslandi í hag, að því er snertir nefndan meðalinnflutning, hærri tölur en þær, sem getið er til í stjórnarbréfinu, þá verði mögulegt að auka innflutningsskammt Íslands í samræmi við það, sem nú hefir lýst verið.

Ég gríp þetta tækifæri til að votta yðar hágöfgi mína fyllstu virðingu.

Fyrir Ísland

A. Oldenburg.

Hs. hágöfgi J. José Rocha,
Utanríkismálaráðherra
o. fl., o. fl., o. fl.

Erindi þessi voru birt með auglýsingu ríkisstjórnar Íslands nr. 66, dags. 12. desember 1934.

Nr. 283. *Madrid, 29. nóvember 1960.*

Viðskiptasamkomulag.

Acuerdo comercial.

Articulo I

Las Partes Contratantes aplicarán a los productos originarios de sus territorios respectivos todas las medidas concernientes a la liberación de los intercambios comerciales, adoptadas o que se adopten, de acuerdo con las decisiones de la Organización Europea de Cooperación Económica.

Articulo II

A los fines del presente Acuerdo se consideran como productos islandeses los productos originarios de Islandia. Se consideran como productos espanoles los productos originarios del territorio espanol de la Península, de las Islas Baleares y de las Islas Canarias, de las Provincias espanolas de Africa y de los puertos espanoles de Africa del Norte.

Articulo III

La liquidación de los pagos relativos a los intercambios comerciales entre los territorios de las Partes Contratantes se efectuará de acuerdo con las disposiciones del Acuerdo Monetario Europeo, firmado en París el 5 de agosto de 1955.

Articulo IV

Una Comisión Mixta compuesta de Representantes de los Gobiernos islandés y espanol, se reunira, a petición de cualquiera de las Partes Contratantes, a fín de examinar las dificultades que puedan derivarse de la aplicación del presente Acuerdo. La Comisión Mixta queda facultada para presentar a las Partes Contratantes propuestas susceptibles de favorecer el desarrollo del intercambio comercial entre sus territorios.

Articulo V

El presente Acuerdo entrará en vigor el día de su firma y será válido por un ano a partir del veintinueve de Noviembre de mil novecientos sesenta

Se considerará renovado de ano en ano por tácita reconducción si ninguna de las Partes Contratantes lo denuncia con un preaviso de tres meses antes de la expiración del periodo de validez

Hecho en Madrid, a veintinueve de Noviembre de 1960, en doble ejemplar en lengua espanola haciendo fe ambos textos

Por Islandia,

Agnar Kl. Jónsson.

Por Espana,

Fernando M. Castiella.

Samningur þessi hefir ekki verið birtur, en kunngert var að hann hafi verið undirritaður, með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 88, dags. 23. desember 1960.

Nr. 284.

Hinn 30. júní 1959 skiptust sendiherrar Íslands og Spánar á erindum, þar sem gert var samkomulag um afnám vegabréfsáritana, enda sé ekki um að ræða dvöl í atvinnuskyni eða lengri tíma en þrjá mánuði, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 59, dags. 20. ágúst 1959.

SUÐUR AFRÍKA

Sambandsríki Suður-Afríku mun vera aðili að verzlunarsamningum við Bretland, sem áður eru birtir:

Nr. 175. — Verzlunarsamningur, dags. 13. febrúar 1660—1661.
Nr. 176. — Verzlunarsamningur, dags. 11. júlí 1670.

SVISS

Nr. 285. *Paris, 10. febrúar 1875.*

Vináttu-, verzlunar- og búsetusamningur.

Traité d'amitié, de commerce et d'établissement.

Article 1

Les citoyens Suisses qui s'établissent dans le Royaume de Danemark ou qui y séjournent pendant um temps plus ou moins long, seront traités sur le même pied que les sujets Danois en tout ce qui concerne le choix de leur résidence, la faculté d'acquérir des propriétés par voie d'achat ou d'héritage, d'aliéner leurs biens meubles et immeubles, le libre accès devant les tribunaux, le paiement des droits et impôts, etc. Ils seront également traités sur le méme pied dans les colonies, excepté au Groënland où, conformément aux règles existantes, aucun citoyen Suisse ne pourra s'établir ni faire du commerce sans une autorisation spéciale du Gouvernement Danois.

Article 2

De même les sujets Danois qui habitent le territoire de la Confédération seront, pour tous les droits dont il est question dans l'Article précédent, assimilés aux citoyens Suisses.

Article 3

Tout citoyen de l'un des deux Etats, qui voudra s'établir dans l'autre, devra être porteur de certificats de nationalité en bonne et due forme délivrés par l'autorité compétente.

Article 4

Les citoyens de l'un des deux Etats, résidant ou établis dans l'autre, qui voudront retourner dans leur pays, ou qui y seront renvoyés en vertu d'une sentence judiciaire ou des règlements de police sur les moeurs et la mendicité, seront reçus en tout temps et en toute circonstance, avec leurs femmes et leurs enfants, dans le pays d'où ils sont originaires et où, conformément aux lois, ils ont conservé leurs droits.

Article 5

Aucune des Hautes Parties contractantes ne pourra pour l'importation, l'exportation, l'emmagasinage et le transit des produits du sol de l'industrie de l'autre pays, exiger des droits autres ou plus élevés que ceux qui sont ou seront imposés sur des articles de la même espèce appartenant aux produits de sol ou de l'industrie de la nation la plus favorisée.

Article 6

Les marchandises de provenance Danoise entreront librement sur le territoire de la Confédération Suisse. De même le territoire et les ports du Danemark et de ses colonies (excepté ceux du Groënland) seront auverts à tous les produits Suisses, pourvu qu'ils y soient importés sur des navires Suisses ou Danois, ou sous tout autre pavillon ayant libre accès dans les ports Danois. Les marchandises Suisses naviguant sous pavillon Danois, ou sous celui d'une des nations les plus favorisées acquitteront les mêmes droits que celles de cette dernière nation; sous tout autre pavillon elles seront traitées comme les produits du pays auquel appartient le navire.

En cas de naufrage et de sauvetage sur les côtes Danoises, les marchandises Suisses seront considérées et traitées comme si elles appartenaient à des citoyens Danois.

Article 7

Il est en outre convenu entre les deux Hautes Parties contractantes, que tout avantage en matière de commerce ou de douane ou relatif aux points mentionnés dans l'Article 1, que l'une d'elles aurait accordé ou accorderait ultérieurement à une tierce puissance, sera en même temps et de la même manière, étendu à l'autre.

Article 8

Les citoyens de chacune des Hautes Parties contractantes seront, sur le territoire de l'autre, affranchis (excepté dans les colonies Danoises des Indes occidentales) de toute espéce de service militaire, soit dans l'armée, la marine, la garde nationale ou la milice. Ils seront également exempts de toutes impositions en argent ou en nature, établies en remplacement du service militaire. Toutefois, pour ce qui concerne le logement des troupes, et les autres prestations en nature pour l'armée, ils seront assimilés aux habitants du pays.

Article 9

Les Parties contractantes s'accordent mutuellement le droit d'établir dans les principales villes et places de commerce de leurs Etats respectifs des Consuls ou Vice-Consuls qui jouiront, dans l'exercice de leurs fonctions, des mêmes immunités et privilèges que ceux des nations les plus favorisées. Mais avant qu'un Consul ou Vice-Consul puisse agir en cette qualité, il devra être reconnu, dans les formes usitées par le Gouvernement auprès duquel il est accrédité. Pour ce qui regarde leurs affaires privées et commerciales, les Consuls et Vice-Consuls seront soumis aux mêmes lois et aux mêmes usages que les simples particuliers qui sont citoyens du pays où ils résident. Il est, en outre, entendu que, si un Consul ou Vice-Consul se rend coupable d'une infraction aux lois, le Gouvernement auprès duquel il est accrédité, ou le Gouverneur, s'il habite les colonies, pourra, suivant les circonstances, lui retirer l'exequatur, le faire sortir du pays ou le punir conformément à la loi, en faisant toutefois connaître à l'autre Gouvernement les motifs de sa démarche.

Les archives et les papiers des Consulats seront regardés comme inviolables. Aucun magistrat ni autre fonctionnaire ne pourra, sous quelque prétexte que ce soit, y faire une perquisition, les saisir ou s'y immiscer d'une manière quelconque.

Article 10

Le présent traité restera en vigueur pendant dix années à compter du jour de l'échange des ratifications, et continuera à être en vigueur aussi longtemps que l'une des puissances n'aura pas notifié à l'autre, douze mois à l'avance, son intention d'en faire cesser l'effet.

Article 11

Les ratifications du présent traité seront échangées à Paris dans l'espace de six mois ou plus tôt si faire se peut.

Paris le 10 Février mil huit cent soixante-quinze.

Moltke-Hvitfeldt. Kern.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa og viðaukagreinar (Samningur nr. 286) í París hinn 10. júlí 1875.

Samningurinn var ekki birtur á Íslandi, þó greinilegt sé í 1. grein hans, að til þess var ætlast að hann gildi þar.

Nr. 286.

Paris, 22. maí 1875.

Viðaukagrein við vináttu-, verzlunar- og búsetusamning dags. 10. febrúar 1875.

Article additionel au traité d'amitié, de commerce et d'établissement signé le 10 février 1875.

Afin d'écarter tout doute sur la portée des article 1 et 2 du Traité d'amitié, de commerce et d'établissement entre Sa Majesté le Roi de Danemark et la Confédération Suisse, conclu et signé à Paris, le 10 Février dernier, les soussignés Plénipotentiaires des deux puissances, en vertu des autorisatious de leurs Gouvernements, sont convenus par le présent article additionnel:

que l'assimilation complète, assurée par les dits articles aux citoyens Suisses en Danemark et aux sujets Danois en Suisse pour tout ce qui concerne l'exercice des droits civils s'étend également au libre exercice de toute profession autorisée.

Le présent article additionnel aura le même force et valeur que s'il était textuellement inséré dans le traité signé le 10 Février dernier.

Il sera ratifié par les deux Parties contractantes et les ratifications en seront échangées à Paris, le même jour et en même temps que celles du traité principal.

Paris, le 22 Mai 1875 (Mil huit cent soixante quinze).

Moltke-Hvitfeldt. Kern.

Um viðaukagrein þessa gildir sama og segir í greinargerð við samning nr. 285.

Nr. 287.

Gerður var samningur um afnám frádráttarréttar dags. 10. desember 1827, og var hann birtur í Landsyfirréttinum hinn 24. nóvember 1828, sbr. Lovsamling for Island IX, bls. 323.

Nr. 288.

Samkomulag hefir náðst við ríkisstjórn Sviss með erindaskiptum 23. og 25. febrúar 1948 um afnám visumskyldu íslenzkra ríkisborgara, sem ferðast vilja til Sviss, og gagnkvæmt, enda sé eigi um dvöl í atvinnuskyni að ræða, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 12, dags. 1. marz 1948.

SVÍÞJÓÐ

Meðan konungssamband hélst milli Noregs og Svíþjóðar á árunum 1814 til 1905 voru samningar gerðir í nafni beggja ríkjanna. Er Svíþjóð því aðili að samningum nr. 253 til 256, sem prentaðir voru sem gildandi við Noreg í samningasafni þessu:

Nr. 253. — Verzlunar- og siglingasamningur, dags. 2. nóvember 1826.
Nr. 254. — Yfirlýsing um gagnkvæm réttindi skipa, dags. 13. júní 1856.
Nr. 255. — Yfirlýsing varðandi strandferðir, dags. 16. apríl 1858.
Nr. 256 — Erindaskipti um orðuveitingar, dags. 23. maí og 24. júní 1903.

Nr. 289.

Kaupmannahöfn, 24. febrúar og 26. júlí 1904.

Erindaskipti um sendingu dánarvottorða og annarra vottorða.

Ministeriella noter angående ömsesidigt meddelande av civilståndsintyg.

I.

Erindi sænsk-norska sendiherrans til utanríkisráðherra Danmerkur.

Kungl. Svensk-Norska Beskickningen.

Copenhague le 24 Février 1904.

Monsieur le Ministre,

Par une ordonnance Royale du 6 Août 1894 il a été arrêté, par rapport aux sujets et citoyens étrangers qui séjournent ou sont domiciliés en Suède, que les pasteurs des paroisses de l'église luthérienne ou bien les directeurs des autres communautés religieuses sont tenus à envoyer au Bureau Central de Statistique, aussitôt que possible et indépendamment des extraits des registres paroissiaux qui devront être communiqués annuellement, des certificats de naissance, de mariage (religieux ou civil) et de décès, ainsi que des certificats constatant les relevailles d'une femme mariée ou fiancée et enfin des certificats de reconnaissance d'enfants naturels; lorsqu'il s'agit de décès, le certificat devra être muni, en tant qu'il y a lieu, de renseignements sur la succession du défunt, le nom, la profession et le domicile de ses parents et sur les héritiers que le défunt aura laissés dans le Royaume.

Il a en outre été prescrit, par une décision Royale en date du 4 Décembre dernier, que les certificats mentionnés plus haut et concernant des sujets étrangers, seront à mesure qu'ils parviendront au bureau central de statistique remis par ses soins et sans retard directement aux consulats des pays respectifs à Stockholm, mais lorsqu'il s'agit d'un certificat concernant le ressortissant d'un État qui n'a pas de consulat dans cette ville, au ministère des affaires étrangères pour être communiqué au Gouvernement de l'État en question.

D'ordre de mon Gouvernement, j'ai l'honneur de porter ce qui précède à la connaissance du Gouvernement Royal de Danemark en Le priant de vouloir bien me faire savoir s'Il est disposé de Son côté à titre de réciprocité à prendre des mesures correspondantes afin d'assurer, d'une manière efficace, la communication régulière

des actes d'état civil dressés sur le territoire danois et concernant les sujets des Royaumes-Unis.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances renouvelées de ma haute considération.

Gude.

Son Excellence Monsieur Deuntzer,
Ministre des affaires étrangères.

II.

Erindi danska utanríkisráðherrans til sænsk-norska sendiherrans.

Udenrigsministeriet. København, den 26. Juli 1904.

Hr. Minister,

I behagelig Skrivelse af 24. Februar d. A. har De underrettet mig om, at Attester vedrørende i Sverig værende danske Undersaaters Fødsel, Ægteskab og Død samt første Kirkegang efter Barselfærd og Anerkendelse af uægte Børn fremtidig ville blive tilstillede den Kgl. Generalkonsul i Stockholm. Samtidig har De forespurgt, hvorvidt den Kgl. Regering maatte være tilbøjelig til for sit Vedkommende at træffe en tilsvarende Foranstaltning.

Saaledes foranlediget har jeg herved den Ære at meddele, at der er truffet Foranstaltning til at tilvejebringe Dødsattester for svenske og norske Undersaatter, der afgaa ved Døden her i Landet, indeholdende, saa vidt mulig, Oplysninger om den Paagældendes fulde Navn, Alder, Hjem- eller Fødested, Efterladenskab og Arvinger samt Forældres Navn, Stilling og Hjemsted. Hvad andre Attester angaar, beklager jeg, at den bestaaende Ordning for Tiden er til Hinder for at imødekomme det af Hr. Kammerherren udtalte Ønske; en Reform af denne Ordning er imidlertid under Overvejelse og derunder skal ogsaa det af Dem rejste Spørgsmaal blive taget i Betragtning.

Modtag, Hr. Minister, Forsikringen om min udmærkede Højagtelse.

Deuntzer.

Hr. Kammerherre Gude,
Kgl. Svensk og Norsk Minister.

Erindaskipti þessi hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 290. *Kaupmannahöfn, 9. júlí og 13. júlí 1923.*

Erindaskipti um gagnkvæmar tilkynningar varðandi geðsjúklinga.

Ministeriella noter angående ömsesidigt utbyte av underrättelser beträffande sinnessjuka.

I.

Erindi sendiherra Svía til utanríkisráðherra Danmerkur.

Afskrift.

Kungl. Svenska Beskickningen. Köpenhamn, den 9. juli 1923.

Herr Minister,

I enlighet med bestämmelserna i överenskommelser grundade på ömsesidighet och avslutade mellan Sverige och ett flertal andra stater hava sedan någon tid tillbaka vederbörande främmande staters regeringar lämnats meddelande genom sina i Stockholm ackrediterade sändebud så snart undersåtar, tillhörande någon av dessa stater i Sverige intagits å anstalt för sinnessjuka, därifran utskrivits eller därstädes avlidit.

Dessa meddelanden äro ägnade möjliggöra att den sinnessjukes släktingar underrättas, så att de bliva satta i stånd att bevaka den sjukes och sina egna intressen. På samma gång gives därigonom hemlandets myndigheter tillfälle att vidtaga nödiga åtgärder för vården av den sjuke och omhänderhavandet av hans tillgångar.

Svenska regeringen, som anser det synnerligen önskvärt att erhålla meddelanden av dylik art beträffande varje svensk undersåte, som i utlandet angripes av sinnessjukdom, har förklaret sig benägen att, under förutsättning av ömsesidighet, förbinda sig att tillställa isländska regeringen meddelande rörande i Sverige vistande sinnessjuka isländska undersåter enligt bestämmelserna i nedenstående artiklar.

Artikel 1

Då islandsk undersåte i Sverige intages å anstalt för sinnessjuka, därifrån utskrives eller därstädes avlider, skall danska beskickningen i Stockholm därom underrättas.

Artikel 2

Meddelande, som avses i artikel 1, skall angiva den anstalt för sinnessjuka, varest den sjuke är intagen och så vitt möjligt innehålla följande rörande den sjuke:

1. Namn och förnamn.
2. Födelseår och födelsedag samt födelseort.
3. Stånd och yrke.
4. Boningsort vid intagandet.
5. Senaste boningsort i hemlandet.
6. Föräldranas eller, om dessa äro döda, närmaste anförvanters namn och förnamn ävensom boningsort.
7. Om den sinnessjuke är gift, makens eller makans namn och förnamn samt boningsort.
8. Dagen för den sinnessjukes intagande å anstalten, utskrivning därifran eller frånfälle.
9. Namet å den person, på vars begäran den sinnessjuke blivit å anstalten intagen.

10. Om den sinnessjuke intagits å anstalten på grund av läkareintyg, dagen för den intygets avgivande samt läkarens namn och hemvist.
11. Den sinnessjukes tillstånd och huruvida detta medgive den sjukes återförande till hemlandet jämte uppgift å för sådan transport nödigt antal betjäning.

Artikel 3

Från svenska regeringen framställd begäran at sinnessjuk isländsk undersåte måtte mottagas i Island skall åtföljas av sådant meddelande, varom förmäles i artikel 2.

Artikel 4

När sinnessjuk isländsk undersåte hemsändes till Island, skall till vederbörande isländsk myndighet överlämnas utdrag av den journal rörande den sjuke, som må hava förts å sinnesjuksanstalt, varest han varit intagen.

Idet jag har äran bringe ovenstående till Eders Excellans kännedom, har jag äran anhålla, att Eders Excellene behagade i sinom tid meddela mig, huruvida isländska regeringen är benägen att med Sverige ingå en överenskommelse av det innehåll ovanstående artiklar angiva.

Jag är bemyndigad tillägga, att svenska regeringen kommer att anse en överenskommelse avslutad så snart den förutsatta ömsesidigheten tillförsäkrats från isländsk sida, vilket min regering anser hava ägt rum, därest Eders Excellens i det svar, som jag vågar utbedja mig å denna skrivelse, behagade inrymma bestämmelser motsvarande, "mutatis mutandis" härovan införda artiklar.

Mottag, Herr Minister, försäkran om min utmärkta högaktning.

Joachim Beck-Friis.

Hans Excellens,
Herr Utrikesminister Cold

II.

Erindi utanríkisráðherra Danmerkur til sendiherra Svía.

Hr. Baron, København, den 13. Juli 1923.

I en Note af 9. d.M. har Hr. Baronen meddelt, at den svenske Regering under Forudsætning af Gensidighed vil være villig til at foranledige, at der i alle Tilfælde, hvor en islandsk Statsborger indlægges paa eller udskrives fra en svensk Sindssygeanstalt eller dér afgaar ved Døden, gives danske Gesandt i Stockholm visse Oplysninger om den paagældende Patient. De nærmere Regler for disse Meddelelsers Givelse er i Deres ovennævnte Note opstillet i 4 Artikler. De har derhos udtalt, at den svenske Regering vil anse Overenskomsten som afsluttet, saasnart den forudsatte Gensidighed tilsikres fra islandsk Side, hvilket anses at have fundet Sted, naar man fra islandsk Side forpligter sig til at overholde Bestemmelser svarende til de i ovennævnte 4 Artikler indeholdte.

I denne Anledning har jeg den Ære at meddele, at den islandske Regering gerne vil indgaa en Overenskomst af den omhandlede Art og derfor herved tilsiger Gensidighed overfor de fra svensk Side opstillede Bestemmelser.

Forpligtelserne fra islandsk Side ifølge Overenskomsten vil herefter være følgende:

Art. 1.

Naar svensk Undersaat i Island indlægges paa eller udskrives fra Sindssygeanstalt eller dér afgaar ved Døden, skal den svenske Generalkonsul i Rejkjavik underrettes derom.

Art. 2.

Den i Artikel 1 omhandlede Meddelelse skal indeholde Angivelse af Sindssygeanstaltens Navn og saavidt muligt indeholde følgende Oplysningar vedrørende Patienten:

1. Fulde Navn.
2. Fødelsaar og Fødseldag samt Fødested.
3. Stilling.
4. Bopæl ved Indlæggelsen.
5. Seneste Bopæl i Sverige.
6. Forældrenes eller, saafremt disse er afgaaet ved Døden, nærmeste Pårørendes fulde Navn og Bopæl.
7. Hvis den Sindssyge er gift, da Oplysning om Ægtefællens fulde Navn og Bopæl.
8. Dagen for Patientens Indlæggelse, Udskrivelse eller Død.
9. Navnet paa den Person, efter hvis Begæring Patienten er blevet indlagt paa Anstalten.
10. Hvis Patienten er indlagt paa Anstalten paa Grundlag af Lægeattest, da dennes Dato samt Lægens Navn og Bopæl.
11. Den Sindssyges Tilstand, herunder hvorvidt denne tillader Patientens Hjemsendelse til Sverige og i saa Fald Oplysning om det for Transporten nødvendige Antal Ledsagere.

Art. 3.

Naar der fra den islandske Regering fremsættes Begæring om en sindssyg svensk Undersaats Modtagelse i Sverige, skal saadan Begæring ledsages af de i Art. 2 ommeldte Oplysninger.

Art. 4.

Naar sindssyg svensk Undersaat hjemsendes til Sverige, skal der til den vedkommende svenske Myndighed overleveres Uddrag af Sindssygeanstaltens Journal vedrørende den paagældende.

Modtag, Herr Minister, Forsikringen om min udmærkede Højagtelse.

Cold.

Til
Herr Baron Beck-Friis
Kgl. Svensk Gesandt.

Erindi þessi hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 291. *Þingvöllum, 27. júní 1930.*

Samningur um lausn deilumála með friðsamlegum hætti.

Konvention angående fredligt avgörande av tvister.

1. grein.

Réttardeilum, sem kunna að rísa milli Íslands og Svíþjóðar, sem hægt er að heimfæra undir einhverja þá tegund, sem nefndar eru í 36. grein 2. málsgrein í reglugjörð fasta alþjóðadómstólsins, skal, svo framarlega sem ekki hefir tekist að jafna deilurnar milli stjórnarfulltrúa ríkjanna, vísað til úrlausnar fyrnefnds dómstóls í samræmi við ákvæði reglugjörðarinnar.

Deilur, sem eru þess efnis, að um þær gilda sérstök ákvæði milli þessara tveggja landa um dóms- eða gjörðardómsmeðferð, skulu sæta þeirri meðferð, sem þau hin sömu ákvæði mæla fyrir um.

Ágreiningar um skilning á samningi þessum skulu úrskurðaðir af fasta alþjóðadómstólnum.

2. grein.

Samningsaðilarnir skuldbinda sig til að bera undir gjörðardóm samkvæmt eftirfarandi ákvæðum allar aðrar deilur en þær, sem nefndar eru í 1. grein. Áður en gjörðardómsmeðferð hefst, munu aðilarnir leitast við að vísa málinu til rannsóknar og sáttameðferðar fyrir sérstakri þartil útnefndri sáttanefnd.

Nú líða 6 mánuðir frá því er annar aðilinn stakk upp á rannsóknar- og sáttameðferð, og ekki hefir náðst samkomulag um að vísa deilunni til slíkrar meðferðar og um útnefning sáttanefndar, þá getur hvor aðilinn um sig farið fram á að láta gjörðardóm skera úr deilunni.

Aðilarnir eru ásáttir um, að deilur þær, sem þessi grein fjallar um, skulu

Artikel 1.

Uppstår mellan Sverige och Island rättstvist, som är hänförlig till någon av de i art. 36, mom. 2, av stadgan för den fasta mellanfolkliga domstolen angivna kategorier och som icke kunnat lösas på diplomatisk väg, skall den hänskjutas till avgörande inför nämnda domstol i enlighet med bestämmelserna i sagda stadga.

Tvister, i fråga om vilka särskilda avtal om doms- eller skiljedomsförfarande gälla mellan de fördragsslutande parterna, skola behandlas enligt bestämmelserna i dessa avtal.

Meningsskiljaktighet rörande tolkningen av förevarande konvention skall avgöras av den fasta mellanfolkliga domstolen.

Artikel 2.

De fördragsslutande parterna förplikta sig att till skiljedomsförfarande jämlikt nedanstående bestämmelser hänskjuta alla andra än de i art 1 omnämnda tvister. Innan en tvist göres till föremål för skiljedomsförfarande, skola parterna söka enas om dess hänskjutande till undersöknings- och förlikningsförfarande inför en i sådant syfte särskilt tillsatt förlikningsnämnd.

Därest icke inom sex månader efter det en av parterna föreslagit under söknings- och förlikningsförfarande enighet uppnås om tvistens hänskjutande till sådant förfarande och om förlikningsnämndens sammansättning, skall tvisten på endera partens yrkande hänskjutas till skiljedom.

Parterna äro ense om att de tvister, som avses i förevarande artikel, skola

leystar á grundvelli réttlætis og sanngirni.

3. grein.

Sé ekki öðruvísi ákveðið með samningi, skal gjörðardómur sá, er fer með deilumál samkvæmt 2. grein þessa samnings, útnefndur í samræmi við ákvæði IV. þáttar II. kapítula Haagsamþykktarinnar frá 18. október 1907 um jöfnun deilumála milli ríkja með friðsamlegum hætti koma til framkvæmda.

4. grein.

Að svo miklu leyti sem aðilarnir taka ekki aðra ákvörðun um gjörðardómsmeðferð, skulu ákvæðin í IV. þætti III. kapítula Haagsamþykktarinnar frá 18. október 1907 um jöfnun deilumála milli ríkja með friðsamlegum hætti koma til framkvæmda.

Verði slíkt gjörðardómssamkomulag, sem um ræðir í nefndri Haagsamþykkt, ekki undirritað áður en 6 mánuðir eru liðnir frá því annar aðilinn bar upp við hinn tilmæli um að deiluatriðinu skyldi vísa til gjörðardóms, skal gjörðardómssamkomulagið, samkvæmt ósk annars aðilans, gert á þann hátt, er mælt er fyrir um í 53. og 54. grein nefndrar Haagsamþykktar.

Í þeim tilfellum, að í samningi þessum er vísað til ákvæða Hagsamþykktarinnar, skal ákvæða þessara gætt milli aðilanna, án tillits til þess, hvort samþykkt þessi er gildandi fyrir aðilana.

5. grein.

Að ósk annars aðilans skal gjörðardómurinn mæla fyrir um þær bráðabirgðaráðstafanir, sem ber að gera til þess að vernda réttarstöðu þessa sama aðila, svo framarlega sem hægt er að gera þessar ráðstafanir með framkvæmdarathöfnum.

6. grein.

Sé ástæða til þess talin skal í dómsorði tekið fram, hvernig dómnum skuli

avgöras efter grundsatserna för rätt och billighet.

Artikel 3.

Därest parterna ej annorlunda överenskomma, skall skiljedomstol för behandling av tvist jämlikt art. 2 i denna konvention tillsättas i enlighet med bestämmelserna i Haag-konventionen den 18 oktober 1907 för avgörandet på fredlig väg av internationella tvister, avdelning IV, kap. II.

Artikel 4.

I den mån parterna i fråga om skiljedomsförfarandet ej annorlunda överenskomma, skola bestämmelserna i Haag-konventionen den 18 oktober 1907 för avgörandet på fredlig väg av internationella tvister, avdelning IV, kap. III, därvid lända till efterrättelse.

Därest sådant skiljeavtal, som avses i sagda Haag-konvention, ej undertecknats inom sex månader efter det ena parten till den andra framfört yrkande om tvists hänskjutande till skiljedom, skall skiljeavtal på yrkande av endera parten faställas i den ordning, som föreskrives i artiklarna 53 och 54 i nämnda Haag-konvention.

I de fall, då förevarande konvention hänvisar till bestämmelserna i Haagkonventionen, skola dessa bestämmelser tilllämpas parterna emellan oavsett om sistnämda konvention är för dem gällande.

Artikel 5.

Skiljedomstolen äger på endera partens yrkande angiva de provisoriska åtgärder, som böra vidtagas för skyddande av denna parts rätt, för så vitt dessa åtgärder kunna vidtagas på administrativ väg.

Artikel 6.

Skiljedomen skall, när anledning därtill förefinnes, innehålla anvisning

fullnægt, einkanlega að því er snertir þá fresti, sem gæta ber.

7. grein.

Að því er snertir málefni, sem samkvæmt löggjöf þess lands, sem krafan er á hendur gerð, eiga að sæta úrlausn dómstóls, hér með einnig talinn umboðsstjórnardómur, getur hlutaðeigandi aðili ekki krafizt, að aðferð sú, sem nefnd er í 1. eða 2. grein, verði viðhöfð, áður en endanleg dómsniðurstaða er fengin. Í slíku tilfelli skal málinu vísað til dóms eða gjörðardóms í síðasta lagi ári eftir að málinu hafði verið ráðið þannig til lykta.

8. grein.

Ef að því er lýst yfir í uppkveðnum dómi eða gjörðardómi, að ákvörðun eða framkvæmd dóms eða annars yfirvalds annarshvors ríkisins fari að einhverju leyti eða öllu í bága við alþjóðarétt, og ef að stjórnlög þessa ríkis leyfa ekki að afmá að öllu eða einhverju leyti afleiðingarnar af slíkri ákvörðun, eða framkvæmd, þá eru aðilarnir ásáttir um, að í dómnum eða gjörðinni megi dæma þeim aðilanum, er misrétti hefir verið beittur, hæfilegar bætur á annan hátt.

9. grein.

Meðan að stendur á dóms- eða gjörðardómsmeðferð, skuldbinda samningsaðilarnir sig til þess að leiða hjá sér, svo sem frekast er unnt, hverskonar ráðstöfun, sem getur orðið til tálmunar fullnægju dómsins eða gjörðarinnar.

Aðilarnir skulu, að viðlögðum drengskap, hlýta dóms- eða gjörðardómsniðurstöðunni.

10.grein.

Deilur, sem kynnu að rísa milli aðilanna, snertandi skilning eða framkvæmd dómsins eða gjörðarinnar, skulu, sé ekki öðruvísi ákveðið, útkljáðar af þeim rétti, sem kvað upp dóminn eða gjörðina.

rörande sättet för dess verkställande, särskilt rörande de tidsfrister, som därvid skola iakttagas.

Artikel 7.

Beträffande frågor, som enligt lag stiftningen i det land, mot vilket yrk ande framställes, skola avgöras av domstol, varmed här avses jämväl förvaltningsdomstol, kan vederbörande part icke påfordra, att det i artiklarna 1 eller 2 avsedda förfarande kommer till användning förrän genom sakens behandling vid domstol slutligt utslag avkunnats. I sådant fall skall tvistens hänskjutande till dom eller skiljedom ske senast ett år efter sådant utslag.

Artikel 8.

Har i dom eller skiljedom förklarats att ett beslut eller en åtgärd av domstol eller annan myndighet i ena statten helt eller delvis står i strid med folkrätten, och kunna enligt denna stats författning följderna av beslutet eller åtgärden icke helt eller delvis undanröjas, så äro parterna ense om att den förfördelade parten i domen eller skiljedomsutslaget må tillerkännas lämplig gottgörelse på annat sätt.

Artikel 9.

De fördragsslutande parterna förbinda sig att under pågående doms- eller skiljedomsförfarande i möjligaste mån undvika varje åtgärd, som kan motverka domens eller skiljedomens verkställande.

Parterna skola efter tro och heder ställa sig domen eller skiljedomen till efterrättelse.

Artikel 10.

Tvister, som må uppstå mellan parterna angående tolkningen eller utförandet av dom eller skiljedom, skola, därest ej annorlunda bestämts, underkastas avgörande av den domstol, som avkunnat domen eller skiljedomen.

11. grein

Samning þennan skal fullgilda, af hans hátign konungi Íslands og Danmerkur, að áskildu samþykki Alþingis Íslendinga, og af hans hátign konungi Svíþjóðar, að áskildu samþykki Ríkisþings Svía. Fullgildingarskjölin skulu afhent í Stockhólmi.

12. grein.

Samningur þessi gengur í gildi þann dag er fullgildingarskjölin eru afhent, og kemur þá, að því er snetir Ísland og Svíþjóð, í stað gjörðardómssamningsins frá 17. júlí 1908. Samningurinn gildir í 20 ár frá gildistöku. Ef honum verður ekki sagt upp minnst tveimur árum fyrir lok þessa tímabils, gildir hann í önnur 20 ár, og skal framvegis álítast gildandi fyrir 20 ára tímabil, svo framarlega sem honum verður ekki sagt upp minnst 2 árum fyrir lok líðandi 20 ára tímabils.

Deilur, sem við lok gildistíma samningsins sæta dóms- eða gjörðardómsmeðferð samkvæmt þessum samningi, skulu útkljáðar á þann hátt, er hann mælir fyrir um.

Gert í tveim eintökum á Þingvöllum 27. júní 1930.

Tryggvi Þórhallsson.

Artikel 11.

Denne konvention skall ratificeras, för Sveriges del av Hans Majestät Konungen av Sverige under förutsättning av svenska riksdagens bifall, och för Islands del av Hans Majestät Konungen av Island och Danmark under förutsättning av isländska Altingets bifall. Ratifikationerna skola utväxlas i Stockholm.

Artikel 12.

Denna konvention träder i kraft å dagen för ratifikationernas utväxlande och ersätter därvid, i förhållandet mellan Sverige och Island, skiljedomskonventionen den 17. juli 1908. Den gäller för en tid av tjugo år räknat från ikraftträdandet. Därest den ej senast två år före utgången av nämnda tidrymd blivit uppsagd, skall den gälla för ytterligare tjugo år, och skall den allt framgent anses förlängd för tidrymder av tjugo år, om den icke minst två år före utgången av närmast föregående tjugoårsperiod blivit uppsagd.

Tvist, som vid utlöpandet av konventionens giltighetstid är föremål för doms- eller skiljedomsförfarande på grund av denna konvention, skall slutbehandlas i enlighet med konventionens bestämmelser.

Som skedde i två exemplar på Tingvellir 27. juni 1930.

O. Ewerlöf.

Skipzt var á staðfestingarskrám varðandi samning þennan í Stockhólmi hinn 10. febrúar 1932, og gekk hann í gildi þann dag.

Samningurinn var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 7, dags. 10. marz 1932.

Nr. 292. *Stokkhólmi, 8. september 1937.*

Samkomulag til þess að komast hjá tvísköttun á tekjum og eignum.

Avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomst och förmögenhet.

1. gr.

Þegar fyrir kemur í viðskiptum Íslands og Svíþjóðar tvístköttun á tekjum eða eignum, þá skulu æðstu fjármálastofnanir í báðum þessum ríkjum taka upp samninga um samkomulag í hverju einstöku dæmi til þess að koma í veg fyrir tvísköttunina.

2. gr.

Eftirtaldar aðalreglur skulu vera til leiðbeiningar við samkomulag það, er um ræðir í 1. gr.:

a) Tekjur af fasteign, sem er í öðru hvoru ríkinu, skulu skattlagðar í því ríki, sem fasteignin er í; tekjur af atvinnurekstri, sem stundaður er í öðru hvoru þessara ríkja, í því ríki, sem atvinnan er rekin í; og aðrar tekjur þar sem skattþegninn á heimilisfang.

b) Eignir skulu skattlagðar í því ríkjanna, sem tekjur af eignunum eru skattlagðar í.

c) Persónur að lögum skulu taldar búsettar þar, sem stjórn þeirra á heimilisfang.

3. gr.

Samkomulag þetta skal þó ekki gilda þegar um vaxta- og arðmiðaskatt er að ræða (skatter vid källan å inkomst av kapital).

4. gr.

Samkomulag þetta gengur í gildi daginn eftir að það hefir verið fullgilt. Í Svíþjóð verður ríkisþingið að staðfesta samkomulagið til þess að það geti öðlast fullgildingu. Samkomulagið gildir þó ekki um skatt af tekjum eða eignum, sem lagður hefir verið á í öðru hvoru ríkinu, áður en samkomulagið öðlast gildi.

Art. 1.

Uppkommer i förhållandet mellan Sverige och Island dubbelbeskattning av inkomst eller förmögenhet, skola de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna upptaga förhandlingar för slutande av övenskommelser i de särskilda fallen till undanröjande på skäligt sätt av dubbelbeskattningen.

Art. 2.

Vägledande vid de i art. 1 avsedda överenskommelserna skola vara följande huvudregler:

a) Inkomst av fast egendom, belägen i endera av de båda staterna, beskattas i den stat, där den fasta egendomen är belägen, inkomst av rörelse, bedriven i endera av de båda staterna, beskattas i den stat, där rörelsen bedrives, och övrig inkomst beskattas, där den skattskyldige är bosatt.

b) Förmögenhet beskattas i den av de båda staterna, där avkastning, som härrör av förmögenheten, beskattas.

c) Juridiske personer skola anses bosatta, där ledningen har sitt säte.

Art. 3.

Detta avtal skall ej vara tillämpligt beträffande eventuella skatter vid källan å inkomst av kapital.

Art. 4.

Detta avtal träder i kraft dagen efter det att avtalet ratificerats. Ratificeringen förutsätter för Sveriges vidkommande riksdagens godkännande. Avtalet skall ej vara tillämpligt beträffande inkomst eller förmögenhet, som i någondera staten taxerats före ikraftträdandet.

Samkomulagið gengur úr gildi átta mánuðum eftir uppsögn þess. Ef tekjur eða eignir hafa verið skattlagðar í öðru hvoru ríkinu, áður en samkomulagið fellur úr gildi, skal það þó gilda um þann skatt.

Gert í tveim eintökum í Stokkhólmi þann 8. september 1937.

E. Reventlow.

Avtalet skall upphöra att gälla åtta månader efter uppsägning. Har, innan avtalet trätt ur kraft, inkomst eller förmögenhet taxerats i endera staten, skall det vara tillämpligt beträffande den inkomst eller den förmögenhet taxeringen avser.

Som skedde i Stockholm, i två exemplar, den 8 september 1937.

R. J. Sandler.

Skipzt var á fullgildingarskjölum vegna samnings þessa í Stockhólmi hinn 4. apríl 1938, og gekk hann í gildi daginn eftir.

Samningurinn var birtur með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 36, dags. 5. apríl 1938.

Nr. 293. *Reykjavík, 19. júní 1947.*

Samkomulag um viðskipti.

Protokoll angående varuutbytet.

Samkomulag það, sem hér fer á eftir, hefur náðst milli fulltrúa ríkisstjórna Íslands og Svíþjóðar eftir viðræður í Reykjavík, dagana 30. apríl til 21. maí 1947.

1. Viðskipti milli Íslands og Svíþjóðar skulu fram fara samkvæmt gildandi almennum ákvæðum um inn- og útflutning í hvoru landinu fyrir sig.

2. Ríkisstjórnir Íslands og Svíþjóðar skuldbinda sig til að vera gagnkvæmt eins hliðhollar og hægt er, þegar um veiting inn- og útflutningsleyfa er að ræða.

3. Hvað snertir einstaka vöruflokka, sem sérstaka þýðingu hafa frá sjónarmiði Íslands eða Svíþjóðar, skuldbinda báðar ríkisstjórnirnar sig til að veita út- og innflutningsleyfi fyrir allt að því kvótamagni, sem sérstakt samkomulag næst um.

4. Báðar ríkisstjórnir skulu af velvild athuga hverja þá tillögu, er fram kemur um möguleika til aukinna verzlunarviðskipta milli landanna.

Under förhandlingar i Reykjavik den 30 april — 21 maj 1947 mellan ombud för svenska och isländska regeringarna har enighet uppnåtts om följande.

1. Varuutbyet mellan Sverrige och Island skall äga rum i enlighet med de i vartdera landet gällande allmänna bestämmelserna om import- och exportreglering.

2. Svenska regering och isländska regeringen förbinda sig att på grundval av ömsesidighet medgiva en så gynnsam behandling som möjligt ifråga om beviljande av import- och exportlicenser.

3. I vad avser varor, vilka äro av särskilt intresse ur svensk eller isländsk synpunkt, förbinda sig de båda regeringarna att bevilja export- respektive importlicenser inom ramen för kontingenter, varom särskild överenskommelse må komma att träffas.

4. De båda regeringarna skola med välvilja pröva varje förslag att utveckla handelsförbindelserna mellan de båda länderna.

5. Báðar ríkisstjórnir lýsa yfir því, að þær séu reiðubúnar til að veita gagnkvæmt gjaldeyrisleyfi til greiðslu á vörum, er afgreiddar verða meðan samkomulag þetta er í gildi.

6. Samkomulag þetta skal öðlast gildi eftir að íslenzka og sænska ríkisstjórnin hafa skipzt á sérstökum erindum, og skal það gilda til 31. marz 1948 að þeim degi meðtöldum. Þangað til slík erindaskipti hafa farið fram, skal samkomulagið hagnýtt til báðabirgða frá og með þeim degi, er það var undirritað.

Fari svo að þessu samkomulagi verði eigi sagt upp í síðasta lagi tveimur mánuðum áður en gildistíma lýkur, framlengist hann um eitt ár í senn.

Gjört í Reykjavík í tveimur eintökum á íslenzku og sænsku og skulu báðir textar jafngildir,

hinn 19. júní 1947.

Bjarni Benediktsson.

5. De båda regeringarna förklara sig beredda att å ömse sidor lämna de valutatillstånd, som erfordras för fullgörande av betalningen av de varuleveranser, som komma att äga rum under detta protokolls giltighetstid.

6. Detta protokoll skall träda i kraft efter särskild noteväxling mellan den svenska och den isländska regeringen samt förbliva gällande till och med den 31 mars 1948. I avvaktan på att sådan noteväxling verkställes, skall protokollet provisoriskt tillämpas från och med dagen för dess undertecknande.

I händelse protokollet icke uppsagts senast två månader före dagen för utlöpandet, skall dess giltighetstid anses förlängd för ett år i sänder.

Som skedde i Reykjavik i två exemplar på svenska och isländska språken, varvid båda texterna skola äga lika vitsord,

den 19 juni 1947.

Claes König.

Fylgiskjal I.

19. júní 1947.

Herra sendifulltrúi,

Með tilvísun til 3. töluliðs í viðskiptasamkomulagi því, sem var í dag undirritað milli Íslands og Svíþjóðar, leyfi ég mér hér með að tilkynna, að ríkisstjórn Íslands muni veita nauðsynleg innflutningsleyfi fyrir allt að eftirfarandi kvótum af vörum frá Svíþjóð:

Símastaurum og staurum til rafveitu	1600 stk.
Girðingarstaurum	300 stds.
Söguðu og hefluðu timbri (hér með taldir 500 stds. af „sparrar" og bjálkum	2500 stds.
Síldartunnum (þar með taldar 11 370 tunnur, sem Svíar nú eiga á Íslandi)	25000 stk.

Til þess að hægt sé að flytja út síld frá Íslandi til Svíþjóðar, skal ríkisstjórn Íslands veita innflutningsleyfi fyrir sam-

19 juni 1947.

Herr Minister,

Under hänvisning till moment 3 i det denna dag mellan Sverige och Island undertecknade protokollet angående det svensk-isländska varuutbytet har jag äran meddela, att svenska regeringen kommer att lämna erforderliga tillstånd till utförsel till Island av varor inom ramen för nedan angivna kontingenter:

telegrafstolpar och stolpar för elektriskt bruk	1600 stycken
stängselstolpar	300 standards
sågade och hyvlade trävaror (inkl. 500 stds sparrar och bjälkar	2500 standards
silltunnor (inkl. de i svensk ägo på Island befintliga 11 370 stk.)	25000 stycken

Härutöver utfäster sig svenska regeringen att för möjliggörande av införsel av sill från Island inom ramen för nedan-

svarandi fjölda tómtunna og um getur í síldarkvótanum hér á eftir.

Jafnframt leyfi ég mér að tilkynna, að ríkisstjórn Íslands muni veita nauðsynleg útflutningsleyfi fyrir allt að eftirfarandi kvótum af afurðum til Svíþjóðar:

Síld ..... 60000 tunnur.
Dilka- og ærkjöt ..... 750 tonn.

Ég leyfi mér, herra sendifulltrúi, að votta yður virðingu mína.

Bjarni Benediktsson.

Herra sendifulltrúi
Claes König,
sænska sendiráðið,
Reykjavík.

stående kontingent lämna exportmedgivande för ett däremot svarande antal silltunnor.

Jag ber samtidigt få meddela, att svenska regeringen kommer at lämna erforderliga tillstånd till införsel från Island av varor inom ramen för följande kontingenter:

sill ..... 60000 tunnor
lamm- och fårkött ..... 750 ton

Mottag, Herr Minister, försäkran om min mest utmärkta högaktning.

Claes König.

Hans Excellens
Herr Bjarni Benediktsson,
Islands Utrikesminister
etc., etc., etc.

Fylgiskjal II.

19. júní 1947.

Herra sendifulltrúi,

Hér með leyfi ég mér að viðurkenna móttöku á svo hljóðandi erindi yðar, dagsettu í dag:

„Under hänvisning till det denna dag undertecknade protokollet angående det svensk-isländska varuutbytet har jag äran bekräfta, att enighet nåtts om att betalningarna från Sverige för isländska varuleveranser och tjänster i almänhet skola erläggas i svenska kronor i Sverige samt at betalningarna från Island för svenska varuleveranser och tjänster skola fullgöras i första hand med utnyttjande av de svenska kronor, som sålunda ställas til Islands förfogande, i andra hand med svenska kronor, som kunna erhållas genom försäljning till Sveriges Riksbank eller svenska valutabanker av sådana utländska valutor, varom överenskommelse kan träffas mellan Sveriges Riksbank och Landsbanki Islands. Skulle under ovannämnda protokolls giltighetstid en bestående balans uppkomma till isländsk favör, skall denna balans kunna regleras genom

19 juni 1947.

Herr Minister,

Under hänvisning till det denna dag undertecknade protokollet angående det svensk-isländska varuutbytet har jag äran bekräfta, att enighet nåtts om att betalningarna från Sverige för isländska varulevaranser och tjänster i allmänhet skola erläggas i svenska kronor i Sverige samt att betalningarna från Island för svenska varuleveranser och tjänster skola fullgöras i första hand med utnyttjande av de svenska kronor, som sålunda ställas til Islands förfogande, i andra hand med svenska kronor, som kunna erhållas genom försäljning till Sveriges Riksbank eller svenska valutabanker av sådana utländska valutor, varom överenskommelse kan träffas mellan Sveriges Riksbank och Landsbanki Islands. Skulle under ovennämnda protokolls giltighetstid en bestående balans uppkomma till isländsk favör, skall denna balans kunna regleras genom

försäljning till Landsbanki Islands av sådana valutor, varom överenskommelse kan träffas mellan Sveriges Riksbank och Landsbanki Islands.

Mottag, etc.“

Jafnframt leyfi ég mér að staðfesta, að íslenzk stjórnarvöld eru samþykkt því greiðslufyrirkomulagi milli Íslands og Svíþjóðar, sem frá greinir í erindi yðar.

Ég leyfi mér, herra sendifulltrúi, að votta yður virðingu mína.

Bjarni Benediktsson.

Herra sendifulltrúi
Claes König,
sænska sendiráðið,
Reykjavík.

försäljning till Landsbanki Islands av sådana valutor, varom överenskommelse kan träffas mellan Sveriges Riksbank och Landsbanki Islands.

Mottag, Herr Minister, försäkran om min mest utmärkta högaktning.

Claes König.

Hans Excellens
Herr Bjarni Benediktsson,
Islands Utrikesminister
etc., etc., etc.

Samkomulag þetta var birt með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 99, dags. 26. júní 1947.

Nr. 294. *Reykjavík, 17. september 1955.*

Samningur um undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs.

Avtal om fritagande från beskattning av inkomster härrörande från sjö- och luftfartstrafik.

1. gr.

Ríkisstjórn Svíþjóðar skuldbindur sig til að veita undanþágu frá tekjuskatti og hverjum öðrum skatti, sem lagður er á tekjur í Svíþjóð af skipaútgerð og flugrekstri einstaklinga, er búsettir eru á Íslandi og félaga, eigi stjórn þeirra aðsetur á Íslandi.

2. gr.

Ríkisstjórn Íslands skuldbindur sig til að veita undanþágu frá tekjuskatti og hverjum öðrum skatti, sem lagður er á tekjur á Íslandi af skipaútgerð og flugrekstri einstaklinga, er búsettir eru í

Artikel 1.

Svenska regeringen förbinder sig att från inkomstskatt och från all annan skatt å inkomst, som påföres i Sverige, fritaga all inkomst, förvärvad genom utövande av sjöfart eller luftfart av en fysisk person, bosatt på Island, eller av en juridisk person, vars ledning har sitt säte på Island.

Artikel 2.

Isländska regeringen förbinder sig att från inkomstskatt och från all annan skatt å inkomst, som påföres på Island, fritaga all inkomst, förvärvad genom utövande av sjöfart eller luftfart av en

Svíþjóð og félaga, eigi stjórn þeirra aðsetur í Svíþjóð.

3. gr.

Hugtakið „skipaútgerð" táknar þann rekstur, sem eigendur skipa og farmflytjendur hafa með höndum.

Hugtakið „flugrekstur" táknar þann rekstur, sem eigendur flugvéla eða farmflytjendur með flugvélum hafa með höndum.

4. gr.

Með ágóða af skipaútgerð og flugrekstri er átt við ágóða af flutningi á farþegum eða vörum, jafnvel þótt ágóðinn sé af sölu á farseðlum eða af farmsamningum gerðum í landi, þar sem fyrirtækið er sér um flutninginn á ekki heimilisfang.

5. gr.

Samningur þessi gengur í gildi daginn, sem hann er undirskrifaður.

Hvor aðili um sig getur hvenær sem er skriflega sagt upp samningnum og fellur hann þá úr gildi frá og með 1. janúar á því ári, sem hefst eftir að 6 mánaða uppsagnarfrestur er liðinn.

Gjört í Reykjavík, hinn 17. september 1955, í tveimur eintökum á íslenzku og sænsku og skulu báðir textar jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:

Kristinn Guðmundsson.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Svíþjóðar:

S. H:son von Euler-Chelpin.

fysisk person, bosatt i Sverige, eller av en juridisk person, vars ledning har sitt säte i Sverige.

Artikel 3.

Med uttrycket „sjöfart" förstås den rörelse, som bedrives av ägare eller befraktare av fartyg.

Med uttrycket „luftfart" förstås den rörelse, som bedrives av ägare eller befraktare av luftfartyg.

Artikel 4.

Med inkomst av sjöfart eller luftfart förstås inkomst, förvärvad genom transport av personer eller gods; härunder inbegripes även inkomst, härrörande från försäljning av biljetter eller ingående av fraktavtal i det land, varest det företag, som ombesörjer transporten, icke är hemmahörande.

Artikel 5.

Detta avtal träder i kraft i och med dagen för dess undertecknande.

Avtalet må när som helst skriftligen uppsägas av envar av de avtalsslutande staterna och upphör i så fall att gälla från och med den 1 januari i det kalenderår, som infaller efter utgången av en uppsägningstid av sex månader.

Som skedde i Reykjavik, i två exemplar på isländska och svenska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, den 17 september 1955.

Å isländska regeringens vägnar:

Kristinn Guðmundsson.

Å svenska regeringens vägnar:

S. H:son von Euler-Chelpin.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 69, dags. 5. október 1955.

Nr. 295. *Stokkhólmi, 12. maí 1960.*

Loftferðasamningur.

Luftfartsavtal.

Lýðveldið Ísland og konungsríkið Svíþjóð, sem eru aðilar að alþjóðasamningi frá 7. desember 1944 um alþjóðaflugmál og alþjóðasamþykkt um viðkomuréttindi flugfara, frá sama degi, hafa orðið ásátt um að gera samning um flugsamgöngur milli landa Íslands og Svíþjóðar og handan við þau. Í því skyni hafa verið skipaðir sérstakir fulltrúar með umboði, sem hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

Samningsaðilar veita hvor öðrum þau réttindi að annast þær flugferðir, sem um er rætt í viðbæti þessa samnings og er óaðskiljanlegur hluti hans. Flugferðir má hefja þegar í stað eða síðar, samkvæmt ákvörðun þess samningsaðila, sem réttindin eru veitt.

2. gr.

a) Nú hefur annar samningsaðilinn veitt hinum réttindi til að annast flugferðir, og má þá síðarnefndi aðilinn hefja reksturinn jafnskjótt og hann hefur tilnefnt flugfélag, eða flugfélög, sem taki að sér reksturinn, og sá samningsaðilinn, sem réttindin hefur veitt, hefur gefið út nauðsynleg leyfi vegna rekstursins til handa hinu tilnefnda flugfélagi eða félögum. Að tilskildum ákvæðum 7. gr. er aðila skylt að veita slíkt leyfi þegar í stað.

b) Sá samningsaðili, sem veitir framangreind réttindi, getur krafizt þess af hinu tilnefnda flugfélagi eða félögum, að áður en réttindi eru veitt til að hefja flugferðir, sé sannað, að það eða þau uppfylli öll skilyrði í lögum þeim og ákvæðum, sem í gildi eru á yfirráðasvæði hans.

Republiken Island och Konungariket Sverige, vilka anslutit sig till konventionen den 7 december 1944 angående internationell civil luftfart och transitöverenskommelsen samma dag angående internationella luftfartslinjer, hava overenskommit att sluta ett avtal om luftfartsförbindelserna mellan och bortom Islands och Sveriges territorier. För detta ändamål ha utsetts särskilda befullmäktigade ombud, vilka enats om följande bestämmelser:

Artikel 1.

De avtalsslutande parterna bevilja varandra de rättigheter att bedriva lufttrafik, vilka angivas i den till detta avtal såsom integrerande del av detsamma fogade bilagan. Trafiken kan öppnas omedelbart eller vid senare tidpunkt, efter bestämmande av den avtalsslutande part, vilken erhållit rättigheterna.

Artikel 2.

a) Den trafik som den ena avtalsslutande parten beviljat den andra avtalsslutande parten rätt att bedriva, kan påbörjas så snart den sistnämnda avtalsslutande parten utsett ett eller flera lufttrafikföretag att bedriva ifrågavarande trafik och den avtalsslutande part som beviljat rättigheterna lämnat det eller de sålunda utsedda lufttrafikföretagen härför erforderligt tillstånd. Med förbehåll som angives i artikel 7 åligger det parten att lämna dylikt tillstånd utan dröjsmål.

b) Den avtalsslutande part, som beviljat nämnda rättigheter, må av det eller de sålunda utsedda lufttrafikföretagen, innan tillstånd meddelas att påbörja trafiken, kräva, att ifrågavarande företag styrker sig uppfylla alla villkor, som äro föreskrivna i de lagar och bestämmelser, som gälla på dess territorium.

3. gr.

Flugmálayfirvöld samningsaðilanna skulu að jafnaði bera saman ráð sín og hafa með sér samvinnu, þegar um er að ræða að hafa í heiðri þær grundvallarreglur og annast framkvæmd þeirra ákvæða, sem fram eru tekin í þessum samningi.

4. gr.

a) Samningsaðilar eru ásáttir um, að gjöld fyrir afnot flughafna þeirra og annarra hjálpartækja, sem hvor samningsaðili kann að leggja á flugfélög hins, skuli ekki vera hærri en gjöld innlendra loftfara, sem fást við sams konar flutning milli landa, fyrir afnot slíkra flughafna og hjálpartækja.

b) Eldsneyti, smurningsolíur og varahlutir, sem flutt er til landssvæðis annars samningsaðila af flugfélagi, tilnefndu af hinum aðilanum, eða fyrir reikning slíks flugfélags eða flutt um borð þar, og ætlað er eingöngu loftförum þess félags, skal njóta sömu kjara um tollálögur, skoðunargjöld eða önnur innanlandsgjöld og gilda um innlend flugfélög eða flugfélög þeirra ríkja, sem beztu kjara njóta.

c) Eldsneyti, smurningsolíur og varahlutir venjulegur útbúnaður og vistir, sem eru um borð í loftförum, öðrum en hernaðarloftförum, og eru eign þeirra flugfélaga annars samningsaðilans, sem hefur leyfi til að starfrækja flugferðir samkvæmt ákvæðum samnings þessa, skal undanþegin tollaálögum, skoðunargjöldum og öðrum slíkum gjöldum við komu til eða burtför frá landssvæði hins samningsaðilans, jafnvel þótt loftförin eyði slíkum forða á flugi innan þess landsvæðis.

5. gr.

Lofthæfnisskírteini, hæfnisskírteini áhafna og leyfisbréf, sem gefin eru út, eða staðfest af öðrum samningsaðilanum, skulu viðurkennd af hinum aðilanum, að

Artikel 3.

De avtalsslutande parternas luftfartsmyndigheter skola ofta överlägga med varandra och samarbeta när det gäller iakttagandet av de grundsatser och tillämpandet av de bestämmelser, vilka finnas i detta avtal.

Artikel 4.

a) Vardera avtalsslutande parten medgiver att de avgifter för utnyttjande av dess flygplatser och andra anläggningar, som den må pålägga den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretag, icke må vara högre än de som landets inhemska luftfartyg i liknande internationell trafik erlägga för begagnandet av sådana flygplatser och anläggningar.

b) Drivmedel, smörjoljor och reservdelar, som införas till den ena avtalsslutande partens territorium av ett av den andra avtalsslutande parten utsett lufttrafikföretag eller för ett sådant lufttrafikföretags räkning eller som där tages ombord och som äro avsedda att uteslutande användas av detta företags luftfartyg, skola, i vad avser tullavgifter, undersökningskostnader eller andra inhemska avgifter och pålagor åtnjuta en behandling, som är lika gynnsam som den som medgives inhemskt eller mest gynnad nations lufttrafikföretag.

c) Drivmedel, smörjoljor, reservdelar, sedvanlig utrustning och förråd, som finnes ombord på civilt luftfartyg, tillhörande ett av den ena avtalsslutande partens lufttrafikföretag, som har tillstånd att bedriva trafik enligt denna överenskommelse, äro vid ankomst till eller avfärd från den andra avtalsslutande partens territorium fritagna från tullavgifter, undersökningsavgifter eller liknande avgifter även om dessa förnödenheter användas eller förbrukas av luftfartyget under flygning över nämnda territorium.

Artikel 5.

Luftvärdighetsbevis, luftfartscertifikat och tillståndsbevis, som utfärdats eller tillerkänts giltighet av en utav de avtalsslutande parterna, skola tillerkännas

því er við kemur starfrækslu þeirra flugferða, sem í samningnum greinir. Hvor aðili um sig áskilur sér þó rétt til að synja um viðurkenningu, að því er snertir flug yfir landsvæði hans, á hæfnisskírteinum og leyfisbréfum, sem út eru gefin af öðru ríki handa hans eigin ríkisborgurum.

6. gr.

Lög og ákvæði annars samningsaðilans um komu loftfara í millilandaflugi til eða burtför frá landssvæði hans, svo og um starfrækslu og stjórn slíkra loftfara, meðan þau eru innan landssvæðis hans, skulu gilda um loftför flugfélags eða félaga hins aðilans.

Farþegar, áhöfn og sendandi varnings, sem fluttur er loftleiðis, skulu fylgja þeim lögum og ákvæðum, sem gilda á landssvæðis hvors samningsaðila, um komu, dvöl og brottför farþega, áhafnar eða farms, svo og ákvæðum um komu, brottför, innflytjendur, vegabréf, toll og sóttkví.

7. gr.

Hvor samningsaðili um sig áskilur sér rétt til að synja flugfélagi, sem hinn aðilinn hefur tilnefnt, um réttindi, eða afturkalla slík réttindi, þegar ekki er talið nægilega upplýst, að það séu ríkisborgarar hins aðilans, sem að verulegu leyti eigi og stjórni flugfélaginu, eða þegar flugfélag þetta lætur undir höfuð leggjast að fylgja lögum og ákvæðum þess lands, sem félaðið rekur loftferðir um, sbr. 6. gr. hér að ofan, eða fullnægir ekki skuldbindingum þeim, sem samningur þessi leggur því á herðar.

8. gr.

Hvor samningsaðili um sig getur hvenær sem er farið þess á leit við hinn

giltighet av den andra avtalsslutande parten vad avser den trafik, som bedrives enligt detta avtal. Vardera av de avtalsslutande parterna förbehåller sig emellertid rätt att beträffande luftfart över sitt territorium vägra godkänna giltigheten av luftfartscertifikat och tillståndsbevis utfärdade för dess egna medborgare av annan stat.

Artikel 6.

a) Avtalsslutande parts lagar och bestämmelser angående ankomst till och avfärd från dess territorium av luftfartyg i internationell trafik ävensom rörande driften och navigeringen av sådana luftfartyg, medan de befinna sig inom dess territorium, skola äga tillämpning på luftfartyg tillhöriga den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretag.

b) Passagerare, besättning och avsändare av varor, vilka befordras med luftfartyg, skola efterkomma de på vardera av de avtalsslutande parternas territorier gällande lagarna och bestämmelserna rörande ankomst, uppehåll och avgång i vad avser passagerare, besättning eller last ävensom bestämmelser rörande in- och utresa, immigration, pass, tull och karantän.

Artikel 7.

Vardera avtalsslutande parten förbehåller sig rätt att vägra ett av den andra avtalsslutande parten utsett lufttrafikföretag trafiktillstånd eller att återkalla sådant tillstånd, därest den icke finner det tillfredsställande styrkt, att en väsentlig del av äganderätten till och den verkliga kontrollen över ifrågavarande lufttrafikföretag innehavas av sistnämnda avtalsslutande parts medborgare eller därest lufttrafikföretaget ifråga underlåter att såsom angivits i artikel 6 här ovan ställa sig till efterrättelse lagarna och bestämmelserna i det land, över vars territorium det bedriver luftfart eller underlåter att fullgöra de skyldigheter som ålagts detsamma enligt detta avtal.

Artikel 8.

Vardera avtalsslutande parten må vid vilken tidpunkt som helst begära över-

samningsaðilann, að hafnar verði viðræður um breytingar á þessum samningi. Slíkar viðræður skulu hefjast, áður en 60 dagar eru liðnir, frá því að beiðnin kom fram. Breytingar taka gildi, er þær hafa verið staðfestar með diplomatiskum erindum.

9. gr.

Sérhverjum ágreiningi milli samningsaðila varðandi skýringu, eða framkvæmd á samningi þessum, sem ekki hefur tekizt að jafna með viðræðum, skal vísað til gerðardóms, skipuðum þrem gerðardómsmönnum. Tilnefna samningsaðilar einn mann hvor í dóminn, og skulu þeir koma sér saman um oddamann, sem jafnframt skal vera formaður. Oddamaðurinn má ekki vera ríkisborgari í landi samningsaðila. Samningsaðilar skulu hafa tilnefnt gerðardómsmenn sína, í síðasta lagi innan tveggja mánaða frá þeim degi, er annarhvor aðilinn hefur afhent hinum erindi eftir diplomatiskum leiðum, þar sem krafizt er gerðardóms. Skulu þeir hafa náð samkomulagi um oddamann, í síðasta lagi innan mánaðar, eftir að þeir voru tilnefndir. Nú hefur annarhvor samningsaðila ekki tilnefnt sinn gerðardómsmann innan tveggja mánaða, eða ekki er unnt að ná samkomulagi um oddamann innan hins tiltekna tíma, og getur þá hvor samningsaðili sem er krafizt þess, að forseti Alþjóðadómstólsins tilnefni gerðardómsmann eða gerðardómsmenn. Samningsaðilar skuldbinda sig til að hlýða hverjum þeim úrskurði, sem gerðardómurinn kveður upp. Kostnaði við gerðardóminn skal skipt til helminga milli aðilanna.

10. gr.

Nú tekur alþjóðasamningur um loftferðir gildi hjá báðum samningsaðilum, og skulu þeir þá sín á milli samræma ákvæði þessa samnings ákvæðum slíks alþjóðasamnings.

läggningar med den andra avtalsslutande parten i syfte att vidtaga ändringar i detta avtal. Sådana överläggningar skola påbörjas inom 60 dagar, räknat från dagen för denna begäran. Ändringar träda i kraft, sedan de bekräftats genom diplomatisk skriftväxling.

Artikel 9.

Varje tvist mellan de avtalsslutande parterna rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal, som icke kan biläggas genom förhandlingar, skall hänskjutas till en skiljedomstol, bestående av tre skiljemän, av vilka vardera avtalsslutande parten utser en och de sålunda valda enas on den tredje, som tillika skall vara ordförande. Den tredje skiljemannen får icke vara medborgare i någon av de avtalsslutande parternas länder. De avtalsslutande parterna skola utse sina skiljemän senast inom två månader räknat från den dag, då endera parten på diplomatisk väg överlämnat en skrivelse till den andra parten, i vilken skiljedom begäres. Överenskommelse skall av dem träffas om den tredje skiljemannen senast inom en månad efter deras tillsättande. Därest endera av de avtalsslutande parterna icke har utsett sin egen skiljeman inom två månader, eller enighet icke kan nås om den tredje skiljemannen inom nämnda tidsfrist, kan vardera avtalsslutande parten begära att Presidenten i Internationella Domstolen utser skiljeman eller skiljemän. De avtalsslutande parterna förbinda sig att efterkomma varje beslut, som fattas av skiljedomstolen. Hälften av kostnaderna för skiljedomstolen skall bäras av vardera parten.

Artikel 10.

Därest en allmän multilateral luftfartskonvention för de två avtalsslutande parternas vidkommande träder i kraft, skola de rådgöra med varandra i syfte att bringa bestämmelserna i förevarande avtal i överensstämmelse med bestämmelserna i sagda konvention.

11. gr.

Hvor aðili um sig getur tilkynnt hinum, að hann vilji segja upp samningi þessum. Sé slík tilkynning send, skal samningurinn falla úr gildi 12 mánuðum eftir að hinn aðilinn tók við henni, nema samkomulag hafi orðið um að afturkalla tilkynninguna, áður en fresturinn er liðinn.

12. gr.

Samning þennan skal skrásetja hjá alþjóðaflugmálastofnuninni (ICAO).

13. gr.

Samningur þessi gengur í gildi þann dag, sem hann er undirritaður.

Gert í Stokkhólmi 12. maí 1960 í tveim eintökum, á íslenzku og sænsku, og skulu báðir textar jafngildir.

Fyrir lýðveldið Ísland:

Magnús V. Magnússon.

Fyrir konungsríkið Svíþjóð:

Östen Undén.

Artikel 11.

Vardera avtalsslutande parten kan till den andra avtalsslutande parten framföra sin önskan at detta avtal måtte upphöra. I sådant fall upphör avtalet att gälla 12 månader efter den dag då den andra avtalslutande parten mottagit meddelande härom såvida icke före utgången av nämda frist uppsägningen genom ömsesidig överenskommelse återkallats.

Artikel 12.

Detta avtal skall registreras hos den Internationella Civila Luftfartsorganisationen (ICAO).

Artikel 13.

Detta avtal träder i kraft å dagen för dess undertecknande.

Some skedde i Stockholm den 12 maj 1960 i två exemplar, på isländska och svenska språken, vilka båda texter skola äga lika vitsord.

För Konungariket Sverige:

Östen Undén.

För Republikken Island:

Magnús V. Magnússon.

VIÐBÆTIR

I.

Ríkisstjórn Svíþjóðar heimilar ríkisstjórn Íslands að láta flugfélög, eitt eða fleiri, sem ríkisstjórn Íslands tilnefnir, starfrækja flugferðir milli Íslands og Svíþjóðar og áfram, með viðkomu á stöðum þar í milli, í báðar áttir.

II.

Ríkisstjórn Íslands heimilar ríkisstjórn Svíþjóðar að láta flugfélög eitt eða fleiri, sem ríkisstjórn Svíþjóðar tilnefnir, starfrækja flugferðir milli Svíþjóðar og Íslands og áfram, með viðkomu á stöðum þar í milli, í báðar áttir.

BILAGA

I.

Svenska regeringen beviljar isländska regeringen rätt att med et eller flera av densenare utsedda lufttrafikföretag bedriva trafik från Island till Sverige och platser därbortom, via mellanliggande platser, i båda riktningarna.

II.

Isländska regeringen beviljar svenska regeringen rätt att med ett eller flera av den senare utsedda lufttrafikföretag bedriva trafik från Sverige till Island och platser därbortom, via mellanliggande platser, i båda riktningarna.

III.

Flugfélag, sem tilnefnt hefur verið af öðrum aðilanum, skal á landssvæði hins aðilans eiga rétt á að taka við og skila farþegum, vörum og pósti í millilandaflutningi við komu til eða burtför frá landssvæði þess síðarnefnda, á þeim flugleiðum, sem félaginu eru heimilar samkvæmt I. eða II.

III.

Av den ena avtalsslutande parten utsett lufttrafikföretag äger inom den andra partens territorium rätt att i internationell trafik taga ombord och avlämna passagerare, gods och post till och från sistnämnda parts territorium på de linjer, som företaget må beflyga enligt I eller II.

Samningur þessi þessi í gildi við undirritun, og var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 23, dags. 23. marz 1961.

Nr. 296. *Stokkhólmi, 30. júní 1961.*

Bókun um viðskipti.

Protokoll angående varuutbytet.

I enlighet med mom. 3 i det den 19 juni 1947 undertecknade protokollet angående varuutbytet mellan Island och Sverige hava isländska regeringen och svenska regeringen beträffande varuutbytet under tiden 1 april 1961—31 mars 1962 överenskommit om följande.

1. Svenska regeringen kommer att inom ramen för gällande globalkontingent för import av sill medgiva import av saltad, sockersaltad och kryddad sill i den mån uppgörelser kunna träffas mellan vederbörande isländska säljare och svenska köpare. Beträffande andra traditionella isländska exportvaror kommer import att medgivas i sedvanlig omfattning.
2. Isländska regeringen kommer att medgiva import av svenska varor under hänsynstagande till Sveriges import av isländska varor samt med beaktande av traditionella svenska exportintressen.
3. Båda parterna äro ense om att under detta protokolls giltighetstid undersöka alla möjligheter att genom ömsesidiga import- och exportmedgivanden vidga varuutbytet.

Stockholm den 30 juni 1961.

För isländska regeringen:

Magnús V. Magnússon.

För svenska regeringen:

Östen Undén.

Utanríkisráðuneytið auglýsti að samkomulag þetta hafi verið undirritað, með auglýsingu nr. 83, dags. 4. júlí 1961.

TÉKKÓSLÓVAKÍA

Nr. 297. *Prag, 8. maí 1924.*

Samkomulag um afstöðu landanna í verzlunar- og siglingamálum.

Échange de notes concernant les relations commerciales et maritimes.

I.

Erindi utanríkisráðherra Tékkóslóvakíu til sendiherra Danmerkur.

Monsieur le Ministre,

En exprimant le vif désir de favoriser et de développer les relations économiques entre la République Tchécoslovaque et l'Islande, j'ai l'honneur, dûment autorisé, de faire savoir à Votre Excellence qu'à condition de réciprocité, les ressortissants et les sociétés de caractère économique, les agents et voyageurs de commerce islandais, munis d'une carte de légitimation dûment délivrée par les autorités compétentes de leur Pays, ainsi que les produits naturels ou fabriqués, originaires et en provenance de l'Islande et les échantillons des voyageurs de commerce, jouiront inconditionnellement sur le territoire tchécoslovaque d'un traitement à tous les égards aussi favorable que celui qui est accordé aux ressortissants, aux sociétés et aux produits naturels ou fabriqués de la nation la plus favorisée. Ce traitement est accordé notamment dans tout ce qui concerne les opérations commerciales des ressortissants et sociétés de caractère économique islandais, leur accès à s'établir sur le territoire tchécoslavaque, le droit d'y acquérir, d'y posséder toute sorte de propriété, d'y faire le commerce, d'y exercer l'industrie et toute autre proression, étant entendu que l'admission de toutes ces sociètés sur le territoire de l'autre Partie reste toujours subordonnée aux lois et prescriptions qui sont ou seront en vigueur dans le Pays respectif.

Le traitement de la nation la plus favorisée est accordé dans tout ce qui concerne les droits d'importation et d'exportation et les formalités douanières, le transit, ainsi qu'en matière du régime de contrôle des importations et exportations de sorte que toute levée de prohibition ou restriction d'importation et d'exportation accordée même à titre temporaire au profit des produits d'une puissance tierce s'appliquera immédiatement et inconditionnellement aux produits identiques ou similaires, originaires et en provenance de l'Islande, sous réserve des prohibitions ou restrictions maintenues ou imposées pour des raisons de sécurité publique, de santé ou comme précaution contre les maladies des animaux ou des plantes utiles, ainsi que pour les marchandises faisant objet d'un monopole d'Etat.

Un traitement bienveillant sera accordé de la part de la Republique Tchécoslovaque, en ce qui concerne l'octroi de permissions d'importation dans la République Tchécoslovaque pour les produits islandais.

Les navires islandais jouiront dans les ports tchécoslovaques et sur les cours d'eau de la République Tchécoslovaque d'un traitement qui ne sera pas moins favorable que celui qui est ou sera accordée aux navires de la nation la plus favorisée, toutefois, sous réserve du droit de faire le cabotage.

Sur les chemins de fer, les marchandises islandaises jouiront, en ce qui concerne

l'expédition et tous les frais de transport, du traitement appliqué à la nation la plus favorisée.

Considérant les relations, qui existent entre l'Islande et le Danemark conformément à la loi unionelle dano-islandaise du 30 novembre 1918, la République Tchécoslovaque ne pourra pas réclamer les avantages que l'Islande a accordés ou pourrait à l'avenir accorder au Danemark.

L'Islande n'invoquera pas, par suite des dispositions précitées, les avantages de tout arrangement spécial qui pourrait être conclu par la République Tchécoslovaque avec l'Autriche ou avec la Hongrie, conformément aux clauses économiques des Traités de Paix avec l'Autriche et la Hongrie, pour établir un régime douanier spécial en faveur de certains produits naturels ou manufacturés, originaires et en provenance de ces pays.

L'Islande ne pourra pas exiger les faveurs relatives au commerce, au trafic et aux communications de frontière qui, pour des raisons locales, seraient accordées aux Etats limitrophes dans les zônes frontières.

L'arrangement provisoire précité entrera en vigueur le quinzième jour à partir de la date de la présente note et restera valable jusqu'à ce qu' il soit dénoncé par l'une des Parties avec un préavis de trente jours.

Si une des Parties ne dénonce pas l'arrangement présent à l'autre partie trente jours avant le 1ier janvier 1925 ou plus tôt, il continuera ses effets comme arrangement définitif jusqu'à ce qu'il soit dénoncé par l'une des Parties avec un préavis de trois mois.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma tres haute considération,

Praha, le 8 mai 1924.

Dr. Eduard Benes.

A Son Excellence
Monsieur Niels Johan Wulfsberg Høst,
Envoyé Extraordinaire et Ministre
Plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi
de Danemark et d'Islande à Praha.

II.

Erindi sendiherra Danmerkur til utanríkisráðherra Tékkóslóvakíu.

Herra ráðherra,

Um leið og ég læt í ljós lifandi ósk um að tryggja og efla hin þjóðhagslegu viðskipti milli Íslands og lýðveldisins Tékkóslóvakíu, hefi ég, að þar til fenginni heimild, þann heiður, í umboði Íslands, að tilkynna yðar hágöfgi, að ríkisborgarar og fjáröflunarfélög, tékkóslóvakiskir verzlunarerinddrekar og umferðasalar, sem hafa meðferðis heimildarskírteini réttilega gefin af hlutaðeigandi yfirvöldum lands þeirra, svo og jarðargróður og iðnaðarframleiðsla, sem kemur frá, og á

Monsieur le Ministre,

En exprimant le vif désir de favoriser et de développer les relations économiques entre l'Islande et la République Tchécoslovaque, j'ai l'honneur pour l'Islande, dûment autorisé, de faire savoir à Votre Excellence qu'à condition de réciprocité les ressortissants et les sociétés de caractère économique, les agents et voyageurs de commerce tchécoslovaques, munis d'une carte de légitimation dûment délivrée par les autorites compétentes de leur Pays, ainsi que les produits naturels

uppruna sinn í lýðveldinu Tékkóslóvakíu, og ennfremur sýnishorn umferðasala, njóta skilyrðislaust á Íslandi í sérhverju efni eins hagkvæmra kjara og þeirra, sem veitt eru ríkisborgurum, félögum, jarðar- og iðnaðarframleiðslu þeirrar þjóðar, er beztu kjörum sætir, enda njóti Ísland sömu réttinda af hálfu Tékkóslóvakíu.

Þessi kjör eru sérstaklega veitt í öllu því, er lýtur að verzlunarframkvæmdum ríkisborgara og fjáröflunarfélaga, heimild þeirra til þess að setjast að á Íslandi, réttinn til þess að afla þar og halda hverskonar eign, reka þar verzlun, iðnað og sérhverja aðra atvinnu, allt saman með þeim skilmála, að aðgangsheimildin fyrir öll þessi félög að landi hins aðilans fer ávallt eftir lögum og fyrirmælum, sem eru eða kunna að verða í gildi í hlutaðeigandi landi.

Beztu kjara ákvæðið nær til alls, er lýtur að inn- og útflutningsgjöldum, tollreglum, flutningi yfir landið, eftirliti með inn- og útflutningi, þannig, að allskonar ívilnanir í aðflutnings- og útflutningsbönnum og tálmunum, sem veittar eru, þó ekki sé nema um stundarsakir, afurðum þriðja ríkis, skulu undireins og skilyrðislaust ná til samskonar eða líkra afurða, sem koma frá og eiga uppruna sinn í lýðveldinu Tékkóslóvakíu, að undanskildum bönnum og tálmunum, sem í gildi eru eða sett verða vegna öryggis þess opinbera, af heilbrigðis ástæðum, eða til varnar gegn sjúkdómum dýra eða nytjajurta, svo og snertandi vörur, sem ríkið hefir einkasölu á.

Ísland mun sýna velvild við veitingu leyfa til innflutnings til Íslands á tékkóslóvakiskum afurðum.

Tékkóslóvakisk skip skulu í íslenzkum höfnum og á íslenzkri skipaleið njóta

ou fabriqués originaires et en provenance de la République Tchécoslovaque et les échantillons des voyageurs de commerce, jouiront inconditionnellement sur le territoire islandais d'un traitement à tous les égards aussi favorable que celui qui est accordé aux ressortissants, aux sociétés et aux produits naturels et aux produits naturels ou fabriqués de la nation la plus favorisée. Ce traitement est accordé notamment dans tout ce qui concerne les opérations commerciales des ressortissants et sociétés de caractère économique tchécoslovaque, leur accès à s'établir sur le territoire islandais, le droit d'y acquérir, d'y posséder toute sorte de propriété, d'y faire le commerce, d'y exercer l'industrie et toute autre profession, étant entendu que l'admission de toutes ces sociètés sur le territoire de l'autre Partie reste toujours subordonnée aux lois et prescriptions qui sont ou seront en vigueur dans le Pays respectif.

Le traitement de la nation la plus favorisée est accordé dans tout ce qui concerne les droits d'importation et d'exportation et les formalités douanières, le transit, ainsi qu'en matière de régime de contrôle des importations et exportations en sorte que toute levée de prohibition ou restriction d'importation et d'exportation accordée même à titre temporaire au profit des produits d'une puissance tierce s'appliquera immédiatement et inconditionnellement aux produits identiques ou similaires, originaires et en provenance de la République Tchécoslovaque, sous réserve des prohibitions ou restrictions maintenues ou imposées pour des raisons de sécurité publique, de santé ou comme précaution contre les maladies des animaux, ou des plantes utiles, ainsi que pour les marchandises faisant objet d'un monopole d'Etat.

Un traitement bienveillant sera accordé de la part de l'Islande en ce qui concerne l'octroi de permissions d'importation dans l'Islande pour les produits tchécoslovaques.

Les navires tchécoslovaques jouiront dans les ports Islandais et sur les cours

eins góðra kjara og þau, sem veitt eru skipum þeirrar þjóðar, er beztu kjörum sætir, þó að fráskildri heimildinni til strandferða.

Á járnbrautum skulu tékkóslóvakískar vörur njóta þeirra kjara, sem veitt eru þeirri þjóð, er beztu kjörum sætir að því er snertir afgreiðslu og allan flutningskostnað.

Að athuguðu sambandi því, sem er á milli Íslands og Danmerkur samkvæmt dansk-íslenzkum sambandslögum frá 30. nóvember 1918, hefir Tékkóslóvakía ekki heimild til að krefjast hlunninda þeirra, sem Ísland hefir veitt, eða kann síðar meir að veita Danmörku.

Ísland mun ekki, með skírskotun til undanfarandi ákvæða, gera kröfu til hlunninda, sem lýðveldið Tékkóslóvakía kann að veita Austurríki eða Ungverjalandi með sérstökum samningum í samræmi við fjármálaákvæði friðarsamninganna við Austurríki og Ungverjaland, er mæla fyrir um sérstakar tollsamningagerðir snertandi vissan jarðargróður eða iðnaðarafurðir, er koma frá þessum löndum og eiga þar uppruna sinn.

Ísland getur ekki krafizt þeirra hlunninda snertandi verzlun, umferð og flutninga á landamærunum, sem af staðbundnum ástæðum kunna að verða veitt hjáliggjandi löndum á landamærasvæðunum.

Fyrgreint bráðabirgðasamkomulag gengur í gildi á fimmtánda degi frá dagsetningu þessa erindis, og heldur áfram að vera í gildi þar til því kann að verða sagt upp af öðrum hvorum aðilanna með þrjátíu daga fyrirvara.

Ef að hvorugur aðilanna segir upp samkomulagi þessu þrátíu dögum fyrir 1. janúar 1925 eða fyr, heldur það áfram að vera í gildi sem endanlegt samkomulag, þar til því kann að verða sagt upp af öðrum hvorum aðilanum með þriggja mánaða fyrirvara.

d'eau de l'Islande d'un traitemen qui ne sera pas moins favorable que celui qui est ou sera accordé aux navires de la nation la plus favorisée, toutefois sous réserve du droit de faire le cabotage.

Sur les chemins de fer, les marchandises tchécoslovaques jouiront, en ce qui concerne l'expédition et tous les frais de transport, du traitement appliqué à la nation la plus favorisée.

Considérant les relations, qui existent entre l'Islande et le Danemark conformément à la lois unionelle dano-islandaise du 30 novembre 1918, la République Tchécoslovaque ne pourra pas réclamer les avantages que l'Islande à accordés ou pourrait à l'avenir accorder au Danemark.

L'Islande n'invoquera pas, par suite des dispositions précitées, les avantages de tout arrangement spécial qui pourrait être conclu par la République Tchécoslovaque avec l'Autriche ou avec la Hongrie, conformément aux clauses économiques des Traités de Paix avec l'Autriche et la Hongrie, pour établir un régime douanier spécial en faveur de certains produits naturels ou manufacturés, originaires et en provenance de ces pays.

L'Islande ne pourra pas exiger les faveurs relatives au commerce, au trafic et aux communications de frontière qui, pour des raisons locales, seraient accordées aux Etats limitrophes dans les zônes frontières.

L'arrangement provisoire précité entrera en vigueur le quinzième jour à partir de la date de la présente note et restera valable jusqu'à ce qu'il soit dénoncé par l'une des Parties avec un préavis de trente jours.

Si une des Parties ne dénonce pas l'arrangement présent à l'autre partie trente jours avant le Ier janvier 1925 ou plus tôt, il continuera ses effets comme arrangement définitif jusqu'à ce qu'il soit dénoncé par l'une des Parties avec un préavis de trois mois.

Eg leyfi mér að fullvissa ráðherrann um mína sérstöku virðingu.

Prag, 8. maí 1924.

N. Høst.

Hans hágöfgi
Doktor Eduard Benes,
utanríkismálaráðherra lýðveldisins Tékkóslóvakíu.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma très haute considération.

Praha, le 8 mai 1924.

N. Høst.

À Son Excellence
Monsieur le Docteur Eduard Benes,
Ministre des Affaires Étrangères de la République Tchécoslovaque.

Með auglýsingu forsætisráðherrans nr. 76, dags. 12. nóvember 1929, var birt erindi danska sendiherrans í Prag á frönsku, með íslenzkri þýðingu.

Nr. 298. *Prag, 16. nóvember 1960.*

Viðskiptasamningur.

Trade Agreement.

The Government of the Republic of Iceland and the Government of the Czechoslovak Socialist Republic desirous of promoting as much as possible trade relations between the two countries on a basis of equality and mutual benefit during the next three years have agreed as follows.

Article 1.

The deliveries of goods from Iceland to Czechoslovakia and from Czechoslovakia to Iceland from the 1st September 1960 until the 31st August 1961 will be carried out according to the quotas included in the attached lists of goods A and B, and in the years 1962 and 1963 according to the quotas that the representatives of both Contracting Parties will agree upon in due time according to Article 8 of this Agreement and which shall be determined by them in the lists of goods for each year.

Article 2.

Each of the Contracting Parties shall facilitate as far as possible the fulfilment of deliveries of goods foreseen by this Agreement and in accordance with the respective authorities of both Parties shall grant necessary licences if required by laws and regulations in force for the goods mentioned in lists A and B.

Article 3.

Nothing in this Agreement shall be deemed to preclude trade in goods not mentioned in the lists of goods or where a commodity is mentioned, to the quantity or value exceeding the stipulated quota.

The respective authorities of both Contracting Parties will proceed most benevolently in granting the necessary import and export licences for these goods.

Article 4.

The exchange of goods between the Czechoslovak Socialist Republic and the Republic of Iceland shall be effected by means of contracts concluded between the

Czechoslovak Foreign Trade Corporation, as independent legal persons, on the one hand and legal and physical persons in Iceland on the other.

Article 5.

It is understood that private barter operations should be avoided during the validity of the present Agreement. Nevertheless, reciprocity transactions may be effected subject to approval by the proper authorities of both Parties.

Article 6.

The Contracting Parties agree that the exchange of goods or commodities shall be subject to and effected within the scope of the general import-export reglulations in force in each country during the validity of this Agreement.

Article 7.

The payments arising out of this Trade Agreement will be made in accordance with the provisions of the Payments Agreement between the Republic of Iceland and the Czechoslovak Socialist Republic.

Article 8.

Representatives of the Contracting Parties shall meet whenever necessary, on request of either of the Contracting Parties, in order to ensure the carrying out of this Agreement as well as to facilitate and to promote trade and payments relations.

Representatives of the Contracting Parties will, if necessary, meet annually in order to agree upon new lists of goods their quantities and values for the next year.

Article 9.

Integral parts of this Agreement shall form:

1) the lists of goods A and B mentioned in Article 1,
2) the attached letters No. 1 and 2.

Article 10.

The present Agreement shall enter in force immediately after the approval by the two Governments, but shall be carried out in the meantime from the 1st September 1960 and shall be valid until the 31st August 1963.

Its validity will be automatically extended every following year after 31st August 1963 unless either of the Contracting Parties shall have given notice of its intention to terminate or amend the Agreement six months before the date of expiry.

Done and signed in two originals in English in Praha on this 16th day of November in the year 1960.

For the Governement of the Republic of Iceland:

Oddur Guðjónsson.

For the Government of the Czechoslovak Socialist Republic:

Keller J.

LIST A

EXPORT FROM ICELAND TO CZECHOSLOVAKIA

No.	Goods	Quantity in tons	Value in 1000 Kčs.
1.	Quickfrozen fish fillets	7.500	
2.	Herring, salted and/or frozen	4.500	
3.	Fish meal	2.500	
4.	Veterinary and medical liquid fish-oil and whale-oil	1.000	
5.	Canned fish products		3.000
6.	Miscellaneous, including hides, skins, cleaned casings, cheese, mutton, lamb, beef and wool		2.500

LIST B

EXPORT FROM CZECHOSLOVAKIA TO ICELAND

No.	Goods	Value in 1000 Kčs.
1.	Various textiles incl. hessians	8.000
2.	Rubber footwear	3.300
3.	Leather shoes	800
4.	Matches	200
5.	Paper of all kinds	550
6.	Paper products	250
7.	Plywood, veneers, soft and hard boards, impregnated telegraph poles	1.000
8.	Sheet and building glass, incl. safety glass	1.000
9.	Glassware, incl. household glass and bottles	1.300
10.	Asbestsheets and asbestpipes	500
11.	Domestic china and stoneware, kitchen and household articles, incl. aluminiumware, enamelled ware and thermo-bottles, bathtubs and sanitary ceramics	1.000
12.	Apparatus, hand tools, medical and dental apparatus and equipment, various measuring instruments, radio-receivers and radio-components, loud speakers and tape recorders, including parts, electric and electronic measuring apparatus, electron tubes, telephone equipment, photographic and cinema apparatus, optical and laboratory instruments, including microscopes, alarm clocks	700
13.	Machinery, including machine tools, printing machines, office machines, textile and sewing machines, woodworking machines, diesel-engines and generating sets, electro-motors, transformers, welding sets, radiators, fittings, building machines, stone crushers, jacks, pumps, compressors and lifts	2.200

No.	Goods	Value in 1000 Kčs.
14.	Motor cars and spare parts, whereof trucks 500.000 Kčs.	1.200
15.	Tractors, agricultural machinery, motorcycles, bicycles and spare parts	400
16.	Rubber goods, incl. tyres and tubes and foamrubber, technical rubber products, floor coverings Fatrafloor, Zlinolit, Linol and Nopec, furniture coverings Alcrona, laminated plastics	3.000
17.	Rolled iron and steel material, incl. forgings and castings, steel constructions, tubes and fittings, nails, wire netting, chains, springs for furniture and other, wire products, steel pilings Larsen	4.500 + P.M.
18.	Electrical cables of all kinds, electrical installation material and insulators	500
19.	Malts and hops	350
20.	Sugar	2.000 + P.M.
21.	Tinned fruits, sterilized gherken and dried fruits	300
22.	Accessories for clothing and shoe manufacture, inc. buttons, sport articles	500
23.	Electric bulbs and fluorescent lamps	400
24.	Insulating desks Wallit, floor and wall tiles	400
25.	Miscellaneous, including wine and spirits, potatoes, cosmetics, washing powder, soap, candles, biscuits, sanitary goods, printing dyes, essences, toys, artificial flowers, umbrellas and parts of umbrellas, electric lighting fixtures, Christmas ornaments, printed matters, fire arms and cartridges, insulation material, artificial leather, igelit-coats, bookbinders material, rubberized clothing, abrasives, musical instruments, metal ware, pencils, office and school equipment, glass beads, glass buttons and imitation jewellery, Genuine Bohemian garnet jewellery, bentwood chairs, products of the phonograph industry, books, pop-up books, playing cards, photo-material, roller chains, steel bottles, dry elements and battery cases, chicory	2.500

Bréf formanns íslenzku samninganefndarinnar til formanns tékkóslóvakísku samninganefndarinnar. — Bréf nr. eitt viðfest samninginn.

Praha, November 16th, 1960.

Sir,

During the negotiations between the Icelandic and Czechoslovak trade delegations the possibilities of exchange of goods, which are not of Icelandic and Czechoslovak origin, have been discussed.

Both delegations agreed in principle to such an exchange. Each transaction will, however, be subject to the approval of the authorities of both countries.

The delegations have further agreed that commodities included under item 17 of List B, attached to the Trade Agreement, signed today, shall not be re-exported.

I avail myself of this opportunity to renew to you, Sir, the assurance of my highest considerations, and I remain,

Very truly yours,

Dr. Oddur Guðjónsson,
Chairman of the Icelandic Delegation.

Mr. Josef Keller,
Chairman of the Czechoslovak Delegation,
Praha.

Bréf formanns tékkóslóvakísku samninganefndarinnar til formanns íslenzku samninganefndarinnar. — Bréf nr. eitt A. viðfest samninginn.

Praha, November 16th, 1960.

Sir,

I have the honour to acknowledge the receipt of your letter of today's date reading as follows:

[Hér er sleppt orðréttu bréf nr. eitt hér á undan.]

I have taken duly notice of the content of your letter and agree with it. I take this opportunity, Sir, to express to you my highest consideration, and I remain,

Very truly yours,

Josef Keller,
Chairman of the Czechoslovak Delegation.

Mr. Dr. Oddur Gudjonsson,
Chairman of the Icelandic Delegation,
Praha.

Bréf formanns tékkóslóvakísku samninganefndarinnar til formanns íslenzku samninganefndarinnar. — Bréf nr. tvö viðfest samninginn.

Praha, November 16th, 1960.

Sir,

Referring to the negotiations between the Icelandic and Czechoslovak trade delegations conducted in accordance with Article 8 of the Trade Agreement between the Republic of Iceland and Czechoslovak Socialist Republic of today's date in Praha in November 1960, I have the honour to suggest to you that the understanding

contained in the letters exchanged between the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Iceland and the Ministry of Foreign Trade of the Czechoslovak Republic on 15th March, 1956 in Praha, should be considered as a supplement to the Trade and Payments Agreement in force between our two countries.[1])

I avail myself of this opportunity to renew to you, Sir, the assurance of my highest consideration, and I remain,

Very truly yours,

Josef Keller,
Chairman of the Czechoslovak Delegation.

Mr. Dr. Oddur Gudjonsson,
Chairman of the Icelandic Delegation,
Praha.

Bréf formanns íslenzku samninganefndarinnar til formanns tékkóslóvakísku samninganefndarinnar. — Bréf nr. tvö A viðfest samninginn.

Praha, November 16th, 1960.

Sir,

I have the honour to acknowledge the receipt of your letter of today's date reading as follows:

[Hér er sleppt orðréttu bréf nr. tvö hér á undan.]

I have the honour to confirm to you my agreement to the above suggestion.

I avail myself of this opportunity to renew to you, Sir, the assurance of my highest consideration, and I remain,

Very truly yours,

Dr. Oddur Guðjónsson,
Chairman of the Icelandic Delegation.

Mr. Josef Keller,
Chairman of the Czechoslovak Delegation,
Praha.

Utanríkisráðuneytið kunngerði undirritun þessa samnings með auglýsingu nr. 73, dags. 24. nóvember 1960.

1) Bréf það, sem hér er vísað til fjallar um samning sem Rafmagnsveitur ríkisins gerðu við Technoexport í Prag, um efni til rafmagnsveitna.
Skuldbundu Tékkar sig til að leyfa aukalegan innflutning, fram yfir ákvæði verzlunarsamningsins og skyldi andvirði þess ganga til að greiða efni þetta, en 40% andvirðisins skyldi vera fiskmjöl og 60% fiskflök.

Nr. 299. *Prag, 16. nóvember 1960.*

Greiðslusamningur.

Payments Agreement.

Article 1.

The rate of exchange between the Icelandic Crown (króna - I. Kr.) and the Czechoslovak Crown (koruna - Kčs.) shall be 18.94747 Czechoslovak Crowns (Kčs.) to 100 Icelandic Crowns (krónur).

The National Bank of Iceland, the Central Bank, and the Státní banka československá shall notify each other of any change of the rate of exchange as soon as practicable.

The mentioned Banks shall fix by mutual agreement the maximum spread above or below the official rate of exchange to be authorized on the markets controlled by the two Banks.

Article 2.

All current payments made by physical and juristic persons residing in Iceland to physical and juristic persons residing in Czechoslovakia or vice versa shall be effected in accordance with the stipulations of this Payments Agreement and subject to the Foreign Exchange regulations in force in the two countries.

Article 3.

The National Bank of Iceland, the Central Bank, acting as agent of the Icelandic Government, shall open on its books to the Státní banka československá an account in Icelandic Crowns and the Státní bank československá, acting as agent of the Czechoslovak Government, shall open on its books to the National Bank of Iceland, the Central Bank, an account in Czechoslovak Crowns.

Payments from Iceland to Czechoslovakia and vice versa shall be effected in Icelandic Crowns or in Czechoslovak Crowns by means of the mentioned accounts.

Both the accounts shall be non-interest bearing and the two Banks shall charge each other no expenses in connection with their handling.

Article 4.

Contracts relating to the exchange of goods and services between the two countries will be generally concluded in Icelandic Crowns or in Czechoslovak Crowns and the relative invoices will be expressed in either of the said currencies.

In the event of a liability being expressed in another currency, it shall be converted at the official middle rate of exchange of that currency quoted in Reykjavik or Praha on the day of payment.

Article 5.

The National Bank of Iceland, the Central Bank and the Státní banka československá shall agree on further technical particulars ensuring a smooth working of this Agreement and on the details necessary for its implementation.

Article 6.

To ensure a smooth exchange of payments the two Banks shall grant each other a credit up to the amount of I. Kr. 39.582.000, i.e. Kčs. 7.500.000.

If the balance on the two Accounts mentioned in Article 3, should at any time

show a net debt of either party exceeding the said amount, the debtor party shall have the opportunity to settle the amount of excess by increased deliveries of goods within 60 days and the creditor party shall be under duty to grant the import licences if necessary. The amount which then may stil be in excess of the credit shall be settled immediately by the debtor bank in pounds sterling or U.S. dollars.

Article 7.

If the gold content of the Icelandic Crown, which now equals 0,0233861 grams fine gold for 1 Icelandic Króna or the gold content of the Czechoslovak Crown, which now equals 0,123426 grams fine gold for 1 Kčs., is altered, the rate of exchange between the Icelandic Crown and the Czechoslovak Crown, referred to in Article 1, shall on the day when the change takes place be adjusted accordingly.

At the same time the balances of the two Accounts mentioned in Article 3, shall be offset at the rate of exchange hitherto in force and the resulting balance, if expressed in the currency whose gold content has been changed, shall be adjusted in proportion with the change occurred, in such a way that the counter-value shall remain the same as before the alteration of the rate of exchange.

The limit of the said credit, referred to in Article 6, if expressed in that currency shall be adjusted proportionately.

Article 8.

Upon expiry of this Agreement the two Accounts mentioned in Article 3, shall be closed, the balances offset and the resulting net balance, insofar as it will not be included into a new agreement, shall be settled within 6 months by deliveries of goods on which the two Governments shall agree, being under duty to grant the necessary import licences.

If after the lapse of said time-limit the balance has not been settled, the debtor party shall be under duty to settle it in pounds sterling or in U.S. dollars within one month.

Until the final settlement of the due balance, the relative provisions of Articles 1 to 8 of this Agreement shall remain in force.

If after a period of 6 months from the date of termination of this Agreement there are still payments to be effected under outstanding contracts and commitments, these payments shall be effected when due in pounds sterling or in U.S. dollars, unless another mode of payment in a special agreement has been agreed upon between the two Parties.

Article 9.

This Agreement will replace the Payments Agreement between the Republic of Iceland and the Czechoslovak Republic of August 31st, 1954, the accounts of the former Agreement as well as all settlements of payments under that Agreement will be automatically transferred under this Payments Agreement.

Article 10.

This Agreement shall enter into force as from the day of its signature and shall be valid until August 31st, 1961.

Its validity will automatically be extended each time for a further period of one year unless one of the Contracting Parties should give notice of its intention to terminate this Agreement 3 months beforehand.

Done and signed in two originals in English in Praha on 16 November, 1960.

For the Government of the Republic of Iceland:

Oddur Guðjónsson.

For the Government of the Czechoslovsk Socialist Republic:

Keller J.

Utanríkisráðuneytið kunngerði að samningur þessi hafi verið undirritaður með auglýsingu nr. 73, dags. 24. nóvember 1960.

Nr. 300. *Reykjavík, 9. ágúst 1961.*

Bókun um vöruskipti.

Protocol on the Exchange of Goods.

The Government of the Republic of Iceland and the Government of Czechoslovak Socialist Republic, noting the existing execution of the Trade Agreement between the Republic of Iceland and the Czechoslovak Socialist Republic signed on November 16th, 1960, and being desirous of further expanding the exchange of goods between the two countries, have agreed in conformity with Articles 1 and 8 of this Agreement as follows:

In the period from September 1st, 1961, to August 31st, 1962, the exchange of goods between Iceland and Czechoslovakia shall be executed according to the quotas contained in the enclosed Lists A and B which form an integral part of the present Protocol.

The present Protocol shall become effective on its approval by the two Governments and shall remain in force until August 31st, 1962.

Done and signed in two copies in the English language in Reykjavík on this 9th day of August in the year 1961.

On behalf of the Government of the Republic of Iceland:

Oddur Guðjónsson.

On behalf of the Government of the Czechoslovak Socialist Republic:

Keller J.

L I S T A

EXPORT FROM ICELAND TO CZECHOSLOVAKIA

No.	Goods	Quantity in tons	Value in 1000 Kčs.
1.	Quickfrozen fish fillets	7.500	
2.	Herring, salted and/or frozen	4.500	
3.	Fish meal	2.500	
4.	Veterinary and medical liquid fish-oil and whale-oil	1.000	
5.	Canned fish products		3.000
6.	Miscellaneous, including hides, skins, cleaned casings, cheese, mutton, lamb, beef and wool		2.000

LIST B

EXPORTS FROM CZECHOSLOVAKIA TO ICELAND

No.	Goods	Value in 1000 Kčs.
1.	Various textiles, including hessians	6.500
2.	Rubber footwear	3.000
3.	Leather shoes	500
4.	Matches	250
5.	Paper of all kinds	400
6.	Paper and paper articles, including paper bags and Prosvit	300
7.	Plywood, veneer, wall-boards, impregnated poles, oak and beach	1.500
8.	Sheet and building glass, including safety glass	1.100
9.	Glassware, including household glass and bottles	1.300
10.	Asbestsheets and asbestpipes, insulating boards Wallit, tiles and wall tiles	800
11.	Domestic china and stoneware, sanitary ceramic and metal fittings	600
12.	Kitchen and household articles, electric and non-electric, including enamelled ware, aluminiumware, thermobottles, bathtubs and craftsmen's tools	500
13.	Medical and dental apparatus and equipment, various measuring instruments, radio-receivers and radio-components, loud-speakers and tape recorders, including parts, electric and electronic measuring apparatus, electron tubes, telephone equipment, photographic and cinema apparatus, optical and laboratory instruments, including microscopes, alarm clocks	700
14.	Printing machines, office machines, textile and sewing machines	400
15.	Machinery, including machine tools, wood-working machinery, tools, pneumatic apparatus	800
16.	Diesel-engines and generating sets, electro-motors, transformers, welding sets, radiators, fittings, building machines, stone crushers, jacks, pumps, compressors and lifts	1.500
17.	Motor cars and spare parts; trucks P.M.	1.500
18.	Tractors, agricultural machinery, motorcycles, bicycles and spare parts	400
19.	Tires and tubes, technical rubber products	1.600
20.	Various rubber goods, including floor coverings, furniture covering and sanitary goods	700
21.	Rolled iron and steel material, incl. forgings and castings, steel constructions, steel pilings, Larsen	2.500
22.	Tubes and fittings, nails, wire-netting, chains, springs for furniture and other wire products	2.000
23.	Electrical cables of all kinds and electrical installation material	500

No.	Goods	Value in 1000 Kčs.
24.	Malt and hops	350
25.	Sugar	2.000
26.	Accessories for clothing and shoe manufacture, incl. buttons, sport articles	300
27.	Electric bulbs and fluorescent lamps	400
28.	Miscellaneous, incl. fresh vegetables, tinned fruits, spirits, biscuits, chicory, Christmas ornaments, jewellery, printed matters, records, Bohemian garnet jewellery, imitation of jewellery, musical instruments, bentwod chairs, insulators, abrasives, toys, artificial flowers, pencils and office and school equipment, leather goods and suitcases, industrial ammunition, artificial leather, igelit-coats, bookbinders material, rubberized clothing, electric lighting fixtures, firearms and cartridges and metalware	3.500

Í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 84, dags. 9. ágúst 1961, var skýrt frá að ofanbirt bókun hafi verið undirrituð og frá efni hennar.

THAILAND

Nr. 301. *London, 22. janúar 1957.*

Loftferðasamningur.

Agreement Relating to the Air Transport Services.

Article 1.

The Government of the Republic of Iceland and the Government of the Kingdom of Thailand desiring to stimulate civil air transportation between and via Iceland and Thailand and having in mind the resolution signed under date of December 7th, 1944 at the International Civil Aviation Conference in Chicago, Illinois, U.S.A., hereby conclude the following agreement:

Each Contracting Party grants to the other Contracting Party the rights described in the Annex to this Agreement for the purpose of the establishment of air services described therein (hereinafter referred to as "agreed services").

Article 2.

1. The agreed services may be inaugurated immediately or at a later date at the option of the Contracting Party to whom the rights are granted, but not before:

a) the Contracting Party to whom the rights have been granted has designated an airline or airlines for the specified route or routes, and

b) the Contracting Party granting the rights has given the appropriate operating permission to the airline or airlines concerned (which, subject to the provisions of paragraph (2) of this Article and of Article 8 it shall do without undue delay).

2. The designated airline or airlines may be required to satisfy the aeronautical authorities of the Contracting Party granting the rights that it or they is or are qualified to fulfill the conditions prescribed by or under the laws and regulations normally applied by these authorities to the operations of commercial airlines.

3. In areas of military occupation, or in areas affected thereby, such inauguration will continue to be subject, where necessary, to the approval of the competent military authorities.

Article 3.

In order to prevent discriminatory practices and to assure equality of treatment, it is agreed that:

a) Each of the Contracting Parties may impose or permit to be imposed just and reasonable charges for the use of the airport and other facilities. Each of the Contracting Parties agrees, however, that these charges shall not be higher than would be paid for the use of such airports and facilities by its national aircraft engaged in similar international services.

b) Fuel, lubricating oils and spare parts introduced into or taken on board aircraft in the territory of a Contracting Party by the other Contracting Party or its nationals, and intended solely for use by aircraft of such other Contracting Party shall be accorded with respect to customs duties, inspection fees or other national duties or charges imposed by the former Contracting Party, treatment not less favourable than that granted to national or other foreign airlines engaged in international air transport.

c) Aircraft operated on the agreed services and supplies of fuel, lubricating oils, spare parts, regular equipment and aircraft stores retained on board civil aircraft of the airlines of the Contracting Parties authorized to operate the agreed services shall, upon arriving in or leaving the territory of the other Contracting Party, be exempt from customs duties, inspection fees or similar duties or charges, even though such supplies be used or consumed by such aircraft on flights in that territory.

d) Goods so exempted may be unloaded with the approval of the customs authorities of the other Contracting Party. These goods, shall be kept until re-exportation under customs supervision.

Article 4.

Certificates of airworthiness, certificates of competency and licenses issued or rendered valid by one Contracting Party shall be recognized as valid by the other Contracting Party for the purpose of operating the agreed services. Each Contracting Party reserves the right, however, to refuse to recognize for the purpose of flight above its own territory certificates of competency and licenses granted to its own nationals by another State.

Article 5.

There shall be a fair and equal opportunity for the airlines of the two Contracting Parties to operate on their respective routes.

Article 6.

Rates to be charged by the airlines shall, in the first instance, be agreed between them. Any rates so agreed shall be subject to the approval of the competent aeronautical authorities of the Contracting Parties, and, in the event of disagreement, settlement will be reached in accordance with the provisions of Article 12 of this Agreement.

Article 7.

a) The laws and regulations of one Contracting Party relating to the admission to or departure from its territory of aircraft engaged in international air navigation, or to the operation and navigation of such aircraft while within its territory shall be applied to the aicraft of the Contracting Parties without distinction as to nationality and shall be complied with by such aircraft upon entering or departing from or while within the territory of that Contracting Party.

b) The laws and regulations of one Contracting Party as to the admission to or departure from its territory of passengers, crew or cargo of aircraft, such as regulations relating to entry, clearance, immigration, passports, customs and quarantine shall be complied with by or on behalf of the passengers, crew and cargo of aircraft used by the designated airline or airlines of the other Contracting Party upon entrance into or departure from or while within the territory of the former Contracting Party.

Article 8.

Each Contracting Party reserves the right to withhold or revoke the exercise of the rights specified in the Annex to this Agreement by an airline designated by the other Contracting Party in any case when it is not satisfied, that substantial ownership and effective control are vested in nationals of the other Contracting Party, or in case of failure of the airline(s) designated by the other Contracting Party to comply with the laws and regulations, as described in Article 7 hereof, or to perform its obligations under this Agreement.

Article 9.

The aeronautical authorities of either Contracting Party shall supply to the aeronautical authorities of the other Contracting Party at their request such periodic or other statements of statistics as may be reasonably required for the purpose of reviewing the capacity provided on the agreed services by the designated airlines of the first Contracting Party. Such statements shall include all information required to determine the amount of traffic carried by those airlines on the agreed services and the origins and destinations of such traffic.

Article 10.

There shall be regular and frequent consultation between the aeronautical authorities of the Contracting Parties to ensure close collaboration in all matters affecting the fulfilment of the present Agreement.

Article 11.

If either of the Contracting Parties considers it desirable to modify any provision or provisions of the Agreement, or its Annex, the competent aeronautical authorities of the Contracting Parties shall consult in order to realize such modification(s). Such consultation shall begin within a period of 60 days from the date of request of either of the aeronautical authorities. In case the said authorities arrive at an understanding about the modifications to be made, said modifications shall come into force after having been confirmed by an exchange of diplomatic notes.

Article 12.

Any dispute between the Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Agreement or its Annex that cannot be settled by direct negotiation, shall be referred for decision to an Arbitral Tribunal appointed by agreement between the Contracting Parties or to any Tribunal competent to decide, which may hereafter

be established within the International Civil Aviation Organization or if there is no such Tribunal to the Council of the said Organization. The Contracting Parties undertake to comply with any decision given by the said Arbitral Tribunal or by a Tribunal within the International Civil Aviation Organization or by the Council of the said Organization, which in any case will be considered definite.

Article 13.

Each Contracting Party may at any time give notice to the other if it desires to terminate this Agreement. Such notice shall be simultaneously communicated to the International Civil Aviation Organization.

The present Agreement shall terminate on the date communicated in said notice but in any case at least twelve months after the date of receipt of the notice by the other Contracting Party, unless the notice to terminate is withdrawn by mutual agreement before the expiry of the said period. In the absence of acknowledgement of receipt by the Contracting Party notice shall be deemed to have been received fourteen days after the receipt of the notice by the International Civil Aviation Organization.

Article 14.

The present Agreement and any Exchange of Notes in accordance with Article 11 shall be registered with the International Civil Aviation Organization.

Article 15.

The present Agreement shall come into force on the date of signature.

DONE in duplicate at London this twenty-second day of January in the two thousand five hundreth year of the Buddhist Era, corresponding to the twenty-second day of January in the nineteen hundred and fifty-seventh year of the Christian Era, in the English Language.

For the Government of the Republic of Iceland:

Kristinn Guðmundsson.

For the Government of the Kingdom of Thailand:

Wangsan Devakula.

A N N E X

TO THE AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ICELAND AND THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND RELATING TO AIR TRANSPORT SERVICES.

1. Airlines of Thailand authorized under the present Agreement are accorded rights of transit and non-traffic stop in the territory of Iceland as well as the rights to pick up and discharge international traffic in passengers, cargo and mail in Iceland on the following route:

Bangkok — Calcutta — Karachi — Beirut — London — Reykjavik — Points in Canada — Points in U.S.A., in both directions.

2. Airlines of Iceland authorized under the present Agreement are accorded rights of transit and non-traffic stop in the territory of Thailand as well as the right

to pick up and discharge international traffic in passengers, cargo and mail in Thailand on the following route:

Reykjavik — Stavanger — Hamburg — Geneva — Rome — Athens — Cairo — Abadan — Karachi — Calcutta — Bangkok — Hong Kong — Tokyo, in both directions.

3. Any or all points of the routes, specified in this Annex, may at the option of the airline(s) be omitted on any or all flights.

Samkvæmt 15. grein samningsins gekk hann í gildi við undirritun.
Hann hefir ekki verið birtur eða auglýstur.

TÚNÍS

Nr. 302.

Með erindum, dags. 20. júní og 19. júlí 1957, hafa sendiherrar Íslands og Túnis í Washington gert samkomulag um afnám vegabréfsáritana fyrir borgara annars landsins, sem ferðast vilja til hins, enda sé ekki um launaða atvinnu eða lengri dvöl en þriggja mánaða að ræða, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 4, dags. 31. janúar 1958.

TYRKLAND

Nr. 303.

Með erindum, dags. 28. júní 1955 hafa sendiherrar Íslands og Tyrklands í París gert samkomulag um afnám vegabréfsáritana fyrir borgara annars landsins, sem ferðast vilja til hins, enda sé ekki um launaða atvinnu eða lengri dvöl en þriggja mánaða að ræða, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 61, dags. 15. júlí 1955.

UNGVERJALAND

Nr. 304. *Kaupmannahöfn, 14. marz 1887.*

Verzlunar- og siglingasamningur.

Traité de commerce et de navigation.

1. gr.

Skip hinna tignu semjenda eiga hvor um sig jafnlega að njóta hinnar sömu meðferðar sem þjóðflaggið nýtur í öllu því, er skip og farm áhrærir, bæði í Austurríki-Ungarn og í konungsríkinu Danmörku (Ísland er þar talið með og Færeyjar).

2. gr.

Hinir tignu semjendur ábyrgjast hvor öðrum, að þegnar þeirra skuli jafnrjettis njóta á við þegna þeirrar þjóðar, er beztum kjörum á að sæta, bæði að því er áhrærir innflutninga, útflutninga og gegnumflutninga og yfir höfuð allt, er að verzlun lýtur,

og að því er kemur til siglinga, reksturs verzlunar og iðnaðar og gjalda, er á honum hvíla. Hafi því einhverri annari þjóð verið veitt, eður hún síðar öðlast linun í innflutningstollum í löndum annars hvors hinna tignu semjenda, eða þaraðlútandi hlunnindi, einkaleyfi, frelsi, undanþágur eða undantekningar, þá skulu þegnar hinnar þjóðarinnar jafnskjótt öðlast sama rjett endurgjaldslaust.

Frá þessari ákvörðun eru þó undan skildar strandsiglingarnar og fiskiveiðarnar, þær skipar hvor þjóðin hjer eptir sem hingað til fyrir um með sjerstökum lögum sínum.

3. gr.

Krafan um jafnrjetti á við þjóð þá, er beztum kjörum á að sæta, nær heldur eigi yfir:

1. Þau hlunnindi, er veitt hafa verið eða veitt kunna verða nágrannaríkjum til þess að ljetta fyrir verzlunarviðskiptum á landamærunum, nje heldur til þeirrar linunar í tollgreiðslum eða undanþágna frá þeim, er aðeins er veitt á tilteknum landamærum eða íbúum einstakra hjeraða.

2. Þær skyldur, sem annar hvor hinna tignu semjenda hafa tekizt á hendur með því að fara inn í tollsamband milli annara þjóða, er þegar er á komið, eða síðar kemst á.

4. gr.

Ákvæði 1. og 2. greinar hafa ekki gildi á hinum vestindisku eyjum Dana nje á Grænlandi. Grænlenzka verzlun og siglingar áskilur ríkið sjer.

5. gr.

Hinum tignu semjendum er heimilt að skipa hvor hjá öðrum í bæjum og hjeruðum aðalfulltrúa, fulltrúa, varafulltrúa og erindreka; en rjett er að hvor áskilji sjer að taka undan staði í ríki sínu, þar er eigi megi vera þesskonar embættismenn; en þessar undantekningar má hann þó eigi gjöra, nema þær komi jafnt fram við allar aðrar þjóðir. Allir fulltrúar og erindrekar hinna tignu semjenda skulu í hvors annars ríkjum, að því er rjettindi snertir, undanþágur og einkaleyfi, njóta jafnrjettis á við samsvarandi embættismenn með sömu tign þeirrar þjóðar, er mestra hlunninda nýtur.

6. gr.

Heimilt er hvorum semjenda að segja samningi þessum slitið, hvenær sem er; samningurinn öðlast gildi, þegar er skipzt hefur verið á fullgildingum, og fellur úr gildi 12 mánuðum síðar en honum var upp sagt.

7. gr.

Samning þenna skal fullgilda, og skal skipzt á fullgildingum í Kaupmannahöfn, svo fljótt, sem auðið er.

Gefið út í Kaupmannahöfn í tvennu lagi, 14. marz 1887.

O. D. Rosenörn-Lehn. Frankenstein.

Samningur þessi var gerður við hina „keisara- og konunglegu stjórn Austurríkis-Ungarns“ en gildir nú aðeins við Ungverjaland, þar eð gerður hefir verið verzlunar- og siglingasamningur við Austurríki (Nr. 127).

Samningur þessi var birtur með auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 36, dags. 30. desember 1887.

Nr. 305. *Búdapest, 6. marz 1953.*

Viðskiptasamningur.

Vereinbarung über den Warenverkehr.

Í því skyni að koma reglu á og auka vöruviðskipti milli lýðveldisins Íslands og ungverska Alþýðulýðveldisins hafa fulltrúar ríkisstjórna beggja landanna að loknum samningaumleitunum, sem fram fóru í Budapest dagana 26. febrúar til 6. marz 1953, gert samkomulag það, sem hér fer á eftir:

I.

Hlutaðeigandi stjórnvöld beggja landa skulu veita nauðsynleg útflutnings- og innflutningsleyfi, varðandi vörur þær, sem í hjálögðum vörulistum „A" (útflutningur frá Íslandi) og „B" (útflutningur frá Ungverjalandi), greinir, allt að því magni og verðmæti, sem þar greinir.

II.

Magn það og verðmæti, sem í listunum „A" og „B" greinir, gilda á tímabili því, sem samkomulag þetta nær til.

III.

Báðar ríkisstjórnir skulu með velvild athuga tillögur um hækkun kvóta þeirra, sem í listunum „A" og „B" greinir, svo og tillögur um inn- og útflutning vara, sem ekki er getið í vörulistunum.

IV.

Greiðslur þær, sem leiðir af vöruskiptunum, skulu fara fram samkvæmt ákvæðum greiðslusamnings þess, sem undirritaður hefur verið í dag. Greiðslusamningurinn er óaðskiljanlegur hluti þessa samkomulags.

V.

Samkomulag þetta gengur í gildi við staðfestingu beggja ríkisstjórnanna, og gildir frá 1. marz 1953 í eitt ár. Samkomulagið skal samt framkvæmast til bráðabirgða frá 1. marz 1953.

Ríkisstjórnirnar skulu tilkynna hvor annari staðfestingu sína um hendur sendiráða sinna í Prag.

VI.

Nú gera samkomulagsaðiljar enga nýja ákvörðun um gagnkvæm vöruskipti áður en gildistími þessa samkomulags er liðinn, og framlengjast ákvæði þessa samkomulags þá sjálfkrafa um 6 mánaða skeið.

Gert í Budapest í tveim eintökum á þýzku hinn 6. marz 1953.

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands: Pétur Thorsteinsson.

F. h. ungverska Alþýðulýðveldisins: György Gerö.

VÖRULISTI „A“

Útflutningur frá Íslandi til Ungverjalands.

	Magn	Smálestir Verðmæti í 1000 ísl. kr.
1. Ull		P.M.
2. Óverkaðar gærur, skinn og húðir		250
3. Kindagarnir		250
4. Fiskimjöl	300	
5. Fiskilýsi, hvallýsi		275
6. Meðalalýsi		25
7. Hraðfryst fiskflök, þar af söltuð síld fyrir allt að 100 000 ísl. kr.		3 800

VÖRULISTI „B“

Útflutningur frá Ungverjalandi til Íslands.

	Verðmæti í 1000 ísl. kr.
1. Verkfæri og smávörur úr járni, þar með taldar læsingar, lásar, málmleggingar, naglar og vírnet	500
2. Rafmagnsvörur, þar með taldir varahlutir í útvarpstæki og símatæki	160
3. Ýmsar vélar og tæki, þar með taldar dráttarvélar, hreyflar o. fl.	230
4. Reiðhjól og varahlutir	120
5. Álnavara	1 400
6. Tilbúinn fatnaður, þar með talinn nærfatnaður, þrjónles og vefnaðarvörur	550
7. Smávarningur	230
8. Efnavörur og lyfjavörur	180
9. Jurtaolía	300
10. Ýmsar matvörur, svo sem niðursoðnir ávextir og grænmeti, marmelaði, hunang, kex, deigvörur, paprika, baunir, tómatamauk o. fl.	550
11. Vín og brennd vín (einnig vínandi)	70
12. Malt	250
13. Búsáhöld (litlar heimilisvélar, eldhúsvogir, emal-ílát, skjólur, könnur o. fl.)	180
14. Ýmsar vörur, svo sem burstar og burstavörur, sápa og snyrtivörur, leðurvörur, sjónglerjavörur, gúmvarningur og gúmskór, skrifstofuvarningur, „Herender“-postulín, glúkose	600

Bréf frá formanni ungversku samninganefndarinnar til formanns íslenzku samninganefndarinnar.

FORMAÐUR UNGVERSKU SAMNINGANEFNDARINNAR

Búdapest, 6. marz 1953.

Herra formaður,

Ég viðurkenni móttöku bréfs yðar, dags. í dag, sem hljóðar þannig:

„Í samningaviðræðunum dagana 26. febrúar til 6. marz 1953 var gert eftirfarandi samkomulag:

a. Báðar ríkisstjórnir fallast á, að auk vara sem upprunnar eru í Ungverjalandi eða á Íslandi, megi einnig afhenda vörur frá þriðja landi milli Ungverjalands og Íslands. Hlutaðeigandi stjórnvöld beggja ríkisstjórna skulu með velvild athuga umsóknir um leyfi til slíkra viðskipta. Afreikna skal slík viðskipti yfir ungversk-íslenzka clearingreikninginn.

b. Einkavöruskipti mega fara fram utan ramma ungversk-íslenzka vöruskiptasamkomulagsins, sem gert var í dag. Umsóknir um leyfi til slíkra afhendinga skulu hlutaðeigandi stjórnvöld athuga með góðvild, jafnvel þó svo standi á, að umræddar vörur komi frá þriðja landi.
c. Með samþykki íslenzkra stjórnvalda hverju sinni má endurútflytja íslenzk fiskflök frá Ungverjalandi."

Ég leyfi mér að tilkynna yður, að ég er samþykkur þessu.
Leyfið mér, herra formaður, að votta yður sérstaka virðingu mína.

Virðingarfyllst

György Gerö
formaður ungversku samninganefndarinnar.

Hr. Pétur Thorsteinsson,
formaður íslenzku samninganefndarinnar.

Ofangreindur samningur var birtur sem fylgiskjal I. og II. með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 53, dags. 10. september 1953.

Nr. 306. *Búdapest, 6. marz 1953.*

Greiðslusamningur.

Abkommen über den Zahlungsverkehr.

SAMNINGUR

um greiðslufyrirkomulag milli lýðveldisins Íslands og ungverska Alþýðulýðveldisins.

Ríkisstjórn lýðveldisins Íslands annars vegar og ríkisstjórn ungverska Alþýðulýðveldisins hins vegar hafa orðið ásáttar um það, sem hér fer á eftir, í því skyni að koma reglu á greiðslur milli beggja landanna.

1. gr.

Greiðslur á andvirði vara, sem fluttar eru frá Íslandi til Ungverjalands, svo og greiðslur á andvirði vara, sem fluttar eru til Íslands frá Ungverjalandi, svo og aðrar greiðslur milli landanna, skulu fara fram í íslenzkum krónum samkvæmt gildandi ákvæðum íslenzkra og ungverskra gjaldeyrisreglugerða. Greiðslur á báða bóga skulu fara yfir hinn vaxta- og konstnaðarlausa „clearing"-reikning, sem Landsbanki Íslands mun opna á nafni Þjóðbanka Ungverjalands.

2. gr.

Greiðslur, sem samkvæmt 1. gr. eiga að fara yfir „clearing"-reikninginn, auk greiðslna fyrir vöruafhendingar, eru þessar:
a. Greiðslur á aukakostnaði í sambandi við hin gagnkvæmu vöruviðskipti;
b. greiðslur fyrir ýmsa þjónustu, ferða- og dvalarkostnað;
c. greiðslur fyrir farmgjöld á sjó, fljótum og í lofti, ef flutningar fara fram með skipum eða flugvélum annars hvors landsins;
d. aðrar greiðslur að svo miklu leyti sem um semst milli Landsbanka Íslands og Þjóðbanka Ungverjalands.

3. gr.

Inn- og útborganir á Íslandi og í Ungverjalandi fara fram í eigin mynt hlutaðeigandi lands.

Umreikningur íslenzkrar krónu í forint og forints í íslenzkar krónur, fer fram samkvæmt opinberu gengi ungverska þjóðbankans, sem ákveðið er með tilliti til gullgildis myntanna beggja.

Kröfur, sem tilteknar eru í öðrum myntum en íslenzkum krónum eða forint, skal umreikna á grundvelli gullgildis hlutaðeigandi myntar.

4. gr.

Landsbanki Íslands mun greiða samkvæmt greiðslufyrirmælum ungverska þjóðbankans, allt að ísl. kr. 1 500 000.00, einnig þótt sá síðarnefndi eigi ekki næga inneign á „clearing"-reikningnum.

Á sama hátt mun Þjóðbanki Ungverjalands annast forint-greiðslur samkvæmt fyrirmælum Landsbanka Íslands til ungverskra móttakenda að upphæð allt að jafnvirði ísl. kr. 1 500 000.00, einnig þótt eigi sé fyrir hendi næg inneign á „clearing"-reikningnum.

5. gr.

Nú verður yfirdráttur hjá ungverska þjóðbankanum eða Landsbanka Íslands umfram yfirdráttarheimild þá, sem ráð er gert fyrir í 4. gr. þessa samnings, og ber þá þeim banka, sem hinum skuldar, að jafna mismuninn við lok þess mánaðar, sem mismunurinn myndaðist í. Hefur þá sá bankinn, sem skuldar, rétt til að inna greiðsluna af hendi annað hvort með endanlegri eða bráðabirgða yfirfærslu frjáls gjaldeyris, eða með yfirfærslu á öðrum gjaldeyri, sem samkomulag kann að nást um við þann bankann, sem kröfuna á. Slíkar bráðbirgðagreiðslur skulu vera vaxtalausar, og við endurgreiðslu þeirra skal miða við sama gengi og þegar greiðslan fór fram.

6. gr.

Verði mismunur á „clearing"-reikningnum í hag öðrum hvorum samningsaðila þegar samningur þessi fellur úr gildi, skal jafna hann innan 6 mánaða með vörum. Verði samt slík krafa eigi greidd með vörum innan 6 mánaða frá því að samningur þessi fellur úr gildi, skal hún greidd í frjálsum gjaldeyri samkvæmt vali þess banka sem kröfuna á, innan eins mánaðar í viðbót.

7. gr.

Hlutaðeigandi bankar skulu koma sér saman um nauðsynlegar tæknilegar ráðstafanir varðandi framkvæmd gagnkvæmra greiðslna. Einkum skulu þeir koma sér saman um fyrirkomulag innborgana og greiðslufyrirmæla, og enn fremur varðandi stofnun bankaábyrgða. Samkomulag er um það, sem meginreglu, að hvað snertir bankaábyrgðir, sem stofnaðar verða á báða bóga, skulu bókanir á „clearing"-reikninginn fyrst fara fram, er útborgun hefur átt sér stað.

8. gr.

Samkomulag þetta er óaðskiljanlegur hluti viðskiptasamkomulags þess, sem undirritað hefur verið í dag. Gengur það í gildi jafn snemma viðskiptasamkomulaginu og gildir jafn lengi.

Búdapest, 6. marz 1953.

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands:
Pétur Thorsteinsson.

F. h. Ungverska alþýðulýðveldisins:
György Gerö.

Greiðslusamningur þessi var birtur sem fylgiskjal III. með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 53, dags. 10. september 1953.

SAMBANDSLÝÐVELDIÐ ÞÝZKALAND

Nr. 307. *Berlín, 14. júní 1881.*

Samningur viðvíkjandi framsali strokumanna af kaupskipum.

Vereinbarung über die Auslieferung von Deserteuren der Handelsmarine.

Þegar sjómaður strýkur af skipi, er tilheyrir einhverjum þegni annars af ríkjum þeim, er samning þennan gjöra, í höfn, er liggur í landi hins ríkisins, eða í eignum þess eða nýlendum, skulu yfirvöldin í þessari höfn, þessu landi, eign eða nýlendu, ef skipstjóri eða verzlunarfulltrúi þess lands, er skip það tilheyrir, er strokumaður var frá krefst þess, vera skyld, að veita alla þá aðstoð, er í þeirra valdi stendur, till þess að hepta slíka strokumenn og flytja þá aptur á skip.

Stjórnunum hefir komið saman um, að framanritaðar ákvarðanir verði eigi heimfærðar til þegna þess lands, þar sem strokið hefir fram farið.

Hinir tignu málspartar áskilja sjer hvor fyrir sig rjett til, að fella samning þennan úr gildi á þann hátt, að segja honum slitið með eins árs fyrirvara.

Samningur þessi fær gildi frá 1sta september 1881.

Samið í Berlín i tveimur frumritum þann 14. júní 1881.

Quaade. Limburg Stirum.

Samningur þessi gekk í gildi 1. september 1881 og var birtur með auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 7, dags. 20. júlí 1881.

Þýzka utanríkisráðuneytið hefur í erindi sínu, dags. 6. janúar 1964, bent á að í vissum tilfellum geti ákvæði samnings þessa rekizt á við ákvæði í stjórnarskrá Sambandslýðveldisins, gr. 16 og 104, og komi þau þá að sjálfsögðu ekki til framkvæmda.

Nr. 308. *Kapmannahöfn, 5. febrúar 1891.*

Samningur um afnám frádráttarréttar.

Übereinkommen über die Aufhebung des Abschosses und Abfahrtgeldes.

Article I.

Les droits connus sous le nom de gabella hereditaria (Afdragsret) et census emigrationis (Udførselsafgift) ne seront plus exigés ni perçus à l'avenir lorsqu'en cas de succession, donation, émigration ou autres il y aura lieu à une translation de biens de l'Empire d'Allemagne dans le Royaume de Danemark ou de celui-ci dans l'Empire d'Allemagne, toutes les impositions de cette nature étant abolies entre les deux pays à l'exception de celles qui, soit à raison de droit de succession, de vente ou d'autres, seraient acquittées dans le cas même où les biens resteraient dans le pays en question.

Article II.

Cette disposition s'étend non seulement aux droits et impositions du genre indiqué, qui font partie des revenus publics, mais encore à ceux qui, jusqu' à présent, pourraient avoir été levés par quelques particuliers, communes ou corporations.

Article III.

La présente convention est applicable non seulement à toutes les successions à échoir à l'avenir, mais à toutes les translations de biens en général où l'exportation n'a pas encore été effectuée.

Article IV.

Comme cette convention ne s'applique qu'aux biens et à leur libre exportation, toutes les lois relatives aux émigrants eux-mêmes et au service militaire restent en pleine vigueur dans les deux pays, et les Gouvernements contractants ne sont nullement restreints par la présente convention dans leur future législation à ce sujet.

Article V.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées le plus tôt que faire se pourra. Elle entrera en vigueur à dater du jour, où les ratifications auront été échangées.

Fait, en double, à Copenhague le 5 Février 1891.

O. D. Rosenörn-Lehn. Brincken.

Samningur þessi kemur í staðinn fyrir fjölda samninga um afnám frádráttarréttar við ýms þýzk smáríki, en þó danska stjórnin hafi látið birta þá var þessi samningur ekki birtur á Íslandi.

Berlin, 18. ágúst, 18. september og 2. nóvember 1891.

Nr. 309.

Erindaskipti um kostnað við framsal sakamanna.

Notenwechsel über die Kosten bei der Auslieferung von Rechtsbrechern.

I.

Erindi utanríkisráðuneytis Þýzkalands til sendifulltrúa Danmerkur.

Auswärtiges Amt. Berlin, le 18 Août 1891.

Monsieur le Chargé d'Affaires.

Par sa lettre du 4 Décembre[1]) dr., concernant les frais d'extradition, Monsieur de Vind a bien voulu informer ce Département que le Gouvernement Danois désirerait voir établir un principe fixe à suivre dans le règlement des frais en question non seulement en ce qui concerne les extraditions de criminels entre la Prusse et le Danemark, mais aussi entre ce dernier pays et les états de l'Empire d'Allemagne en général. Les gouvernements des États Confédérés de l'Empire, avec lesquels je n'ai pas manqué d'entrer en correspondance à ce sujet, sont prêts à appliquer vis-à-vis du Danemark, à titre de réciprocité et avec les réserves ci-dessous indiquées, le système en vertu duquel les frais d'extradition seraient à payer par le pays requis.

1) Ekki þótti ástæða til að birta erindi þetta.

D'après ce principe, les frais occasionnés en Allemagne par la recherche, l'arrestation et la détention ainsi que le transport jusqu'à la frontière Allemande ou jusqu'au port d'embarquement, d' un fugitif réclamé par le Danemark incomberaient aux Gouvernements des États confédérés de l'Empire, lesquels supporteraient ces dépenses dans les limites de leurs territoires respectifs. D'autre part, les frais auxquels auraient donné lieu la recherche, l'arrestation et la détention ainsi que le transport jusqu'à la frontière Danoise ou jusqu'au port d'embarquement, d'un individu dont l'extradition aurait été accordée à l'Allemagne de la part du Danemark, resteraient à la charge de ce dernier pays, qui renoncerait à toute réclamation ayant pour but le remboursement des dépenses de cette nature.

Toutefois, il est bien entendu que le transport par mer et l'extradition par voie de transit s'effectueront aux frais du Gouvernement réclamant, et que par conséquent le pays requis serait autorisé à réclamer les sommes déboursées pour le transport à partir du port d'embarquement d'un extradé ainsi que les dépenses du transit à travers son territoire d'un malfaiteur livré à l'autre pays par un Gouvernement tiers.

En Vous priant de vouloir bien porter ces propositions à la connaissance de Votre Gouvernement et me faire savoir, si celui-ci se trouve disposé à y adhérer, je profite etc.

Rotenhan.

à
Monsieur de Vedel,
Chargé d'Affaires de Danemark.

II.

Erindi danska sendifulltrúans til utanríkisráðuneytis Þýzkalands.

Légation de Danemark.

Berlin, le 18 Septembre 1891.

Monsieur le Baron.

Par ordre de Son Excellence M. le Baron de Rosenørn-Lehn j'ai l'honneur de Vous informer que mon Gouvernement accepte les propositions contenues dans Votre note du 18 du mois dernier concernant le règlement des frais d'extradition.

Par conséquent le Gouvernement Danois appliquera vis-à-vis des États confédérés de l'Empire Allemand à titre de réciprocité, le système en vertu duquel les frais d'extradition sont à payer par le pays requis, excepté toutefois le transport par mer et l'extradition par voie de transit qui devront s'effectuer aux frais du pays requérant.

Conformément à ce principe les frais occasionnés en Danemark par la recherche, l'arrestation et la détention d'un fugitif réclamé par l'Allemagne ainsi que par son transport à la frontière Danoise ou au port d'embarquement Danois restent à la charge du Gouvernement Danois, tandis qu'il se réserve le droit de réclamer les sommes déboursées pour son transport à partir du port d'embarquement, de même que les dépenses du transit à travers son territoire d'un malfaiteur livré à l'Allemagne par un Gouvernement tiers.

D'autre part il résulte de Vos propositions, que les frais auxquels auraient donné lieu en Allemagne la recherche, l'arrestation et la détention ainsi que le transport jusqu'à la frontière Allemande ou jusqu'au port d'embarquement d'un individu, dont l'extradition aurait été accordée au Danemark par l'Allemagne, incomberont aux Gouvernements des Etats confédérés de l'Empire, qui supporteront ces dépenses dans les limites de leurs territoires, tandis que le droit leur reste réservé de demander le remboursement de leurs déboursés pour le transport à partir du port d'embarquement d'un individu extradé par l'Allemagne au Danemark, ainsi que de réclamer les

dépenses du transit à travers le territoire Allemand d'un malfaiteur livré au Danemark par un Gouvernement tiers.

En Vous priant, Monsieur le Baron, de vouloir bien m'accuser la réception de cette lettre, je saisis l'occasion de Vous renouveler l'assurance de ma haute considération.

A. Vedel.

Monsieur le Baron de Rotenhan,
Sous-secrétaire d'Etat au Département Impérial
des Affaires Etrangères d'Allemagne.

III.

Erindi utanríkisráðuneytis Þýzkalands til danska sendiherrans.

Auswärtiges Amt.

Berlin le 2 Novembre 1891.

Monsieur le Ministre.

En réponse à la lettre que M. de Vedel a bien voulu m'adresser, le 18 Septembre dernier, au sujet du règlement des frais en matière d'extradition entre l'Allemagne et le Danemark, j'ai l'honneur de Vous faire savoir que la rédaction des propositions y contenues répond parfaitement au sens de celles qui ont été faites dans ma lettre du 18 Août dernier. Aux termes des lettres précitées, l'accord peut donc être considéré comme établi sur cette question entre les deux pays.

Agréez, Monsieur le Ministre, etc.

Rotenhan.

A
Monsieur de Vind.
Envoyé extraordinaire et
Ministre plénipotentiaire
de S. M. le Roi de Danemark.

Erindi um þetta mál voru alls 5, og eru þau fyrstu tvö dags. 8. október og 4. desember 1890, en þeim er sleppt hér því allt það sem máli skiptir kemur fram í þessum þremur.
Erindi þessi hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 310. *Berlín, 2. og 7. nóvember 1912.*

Samkomulag um framsal manna sem viljandi hafa ollið meiðslum.

Vereinbarung über die Auslieferung von Personen, die sich der vorsätzlichen Körperverletzung schuldig gemacht haben.

I.

Erindi sendiherra Dana til þýzka utanríkisráðuneytisins.

Légation de Danemark. Berlin, le 2 novembre 1912.

Monsieur le Secrétaire d'Etat,

Suivant les ordres reçus j'ai l'honneur d'informer Votre Excellence du désir du Gouvernement du Roi de conclure avec le Gouvernement Impérial d'Allemagne un accord assurant sur la base de la réciprocité l'extradition entre le Danemark et l'Empire Allemand de personnes coupables de blessures et coups volontaires lorsqu'il y a un élément d'aggravation selon le droit de l'une ou de l'autre partie.

Je suis en mêmes temps autorisé à présenter à Votre Excellence au nom de mon Gouvernement la déclaration suivante dans l'attente de recevoir de la part de Votre Excellence une déclaration analogue:

Entre le Royaume de Danemark et l'Empire Allemand l'extradition réciproque a lieu de personnes coupables de blessures et coups volontaires lorsqu'il y a un élément d'aggravation selon le droit de l'une ou de l'autre partie.

Avec l'assentiment du Gouvernement Impérial l'accord entrerait en vigueur sans formalités ultérieures à partir du jour où une note contenant la déclaration analogue aura été reçue par cette Légation de la part du Département Impérial des Affaires Etrangères.

Veuillez agréer, Monsieur le Secrétaire d'Etat, les assurances de ma très haute considération.

C. Moltke.

Son Excellence
Monsieur de Kiderlen-Waechter,
Secrétaire d'Etat au Département Impérial
des Affaires Etrangères d'Allemagne.

II.

Erindi þýzka utanríkisráðuneytisins til sendiherra Dana.

Auswärtiges Amt. Berlin, le 7 novembre 1912.

Monsieur le Comte,

En réponse à la lettre que Vous avez bien voulu adresser à ce Département, le 2 novembre, j'ai l'honneur de Vous faire savoir que le Gouvernement Impérial consent à la proposition faite par Votre Gouvernement au sujet de l'extradition de personnes coupables de blessures et coups volontaires. Le Département des Affaires Etrangères informera donc les autorités allemandes, que à partir de la réception de cette lettre par la Légation Royale,

entre l'Empire Allemand et le Royaume de Danemark l'extradition réciproque a lieu de personnes coupables de blessures et coups volontaires lorsqu'il y a un élément d'aggravation selon le droit de l'une ou de l'autre partie.

Agréez, Monsieur le Comte, les assurances de ma haute considération.

Zimmermann.

A
Monsieur le Comte Moltke,
Ministre de Danemark.

Erindaskipti þessi hafa ekki verið birt á Íslandi.

Nr. 311.

Frankfurt am Main, 19. desember 1950.

Bráðabirgða verzlunar- og siglingasamningur.

Vorläufiger Handels- und Schiffahrtsvertrag.

Með það fyrir augum að efla svo sem framast er unnt verzlun og siglingar milli lýðveldisins Íslands og sambandslýðveldisins Þýzkalands hafa ríkisstjórnir beggja landanna gert með sér eftirfarandi samning:

1. gr.

Samningsaðiljarnir munu leitast við að koma á eðlilegu verzlunarsambandi og efla vöru- og þjónustuskipti sín á milli.

2. gr.

Hvor samningsaðilja mun veita hinum beztu kjör. Öll hlunnindi, ívilnanir eða undanþágur, sem annar samningsaðiljanna veitir, að því er snertir vörur, sem fluttar eru inn frá einhverju öðru landi, eða fluttar eru út til einhvers annars lands, skulu einnig gilda um allar sams konar vörur, sem fluttar eru inn frá landssvæði hins samningsaðiljans eða fluttar út þangað. Þetta skal gilda um tolla, skatta og sérhver önnur gjöld, sem lögð eru á í sambandi við inn- eða útflutninginn.

Skip undir fána annars samningsaðiljanna skulu í höfnum hins samningsaðiljans njóta jafn góðrar meðferðar varðandi skatta, álögur og gjöld, og þjónustu, sem veitt er skipum frá hvaða öðru landi sem er.

3. gr.

Fulltrúar beggja ríkisstjórnanna munu hittast með vissu millibili til að athuga þróun verzlunar og siglinga milli landanna.

4. gr.

Samningur þessi tekur gildi við undirskrift fulltrúa beggja ríkisstjórnanna. Hann gildir til 31. marz 1951 og framlengist síðan sjálfkrafa um eitt ár í senn, ef honum er ekki sagt upp af öðrum hvorum samningsaðiljanum með þriggja mánaða fyrirvara. Ef slík uppsögn er ekki fyrir hendi muni ofangreindir fulltrúar hittast svo fljótt sem verða má, til þess að semja um frekari framkvæmd vöru- og þjónustuskiptanna.

Gjört í Frankfurt a. M. hinn 19. desember 1950 í tveimur eintökum.

Undirskrift fyrir ríkisstjórn lýðveldisins Íslands:
Vilhjálmur Finsen.

Undirskrift fyrir ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýzkalands:
v. Maltzan.

Samningur þessi var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 89, dags. 8. nóvember 1951.

Nr. 312.

Bonn, 14. september 1951 og Hamborg, 25. apríl 1952.

Erindaskipti um dánartilkynningar.

Notenwechsel über den Austausch von Sterbefallsmitteilungen.

I.

Erindi þýzka utanríkisráðuneytisins til aðalræðismanns Íslands.

Auswärtiges Amt
530-02 -IIIa 4011/51

Bonn, den 14. Sept. 1951.

An das
Isländische Generalkonsulat
Hamburg — 36
Neuer Jungfernstieg 16

Betr.: Austausch von Sterbefallmitteilungen.

Das Auswärtige Amt beehrt sich, das Isländische Generalkonsulat in folgender Angelegenheit um seine gefällige Vermittlung zu bitten:

Die Vorschrift im § 304 der Dienstanweisung für die Standesbeamten und ihre Aufsichtsbehörden verpflichtet den deutschen Staatsbeamten, die ausländischen Konsulate von dem Ableben ihrer Staatsangehörigen zu benachrichtigen. Nachdem inzwischen zahlreiche ausländische Staaten diplomatische oder konsularische Vertretungen im Gebiete der Bundesrepublik Deutschland eingerichtet haben, sind die Standesbeamten angewiesen worden, die obenerwähnten Benachrichtigungen durch unmittelbare Übersendung einer Sterbeurkunde an die betreffende ausländische Vertretung wieder aufzunehmen.

Das Auswärtige Amt beehrt sich hierdurch, dem Isländischen Generalkonsulat hiervon Kenntnis zu geben und es zu bitten, die anderen in der Bundesrepublik Deutschland von der Regierung seines Staates unterhaltenen Konsulate davon in Kenntnis zu setzen. Gleichzeitig beehrt sich das Auswärtige Amt, das Isländische Generalkonsulat zu bitten, bei seiner Regierung die Anwendung eines entsprechenden Verfahrens anzuregen. Es darf dazu bemerkt werden, dass der Austausch von Sterbefallmitteilungen in dieser Art dem bis 1939 angewandten Verfahren entspricht.

Das Auswärtige Amt wäre dem Isländischen Generalkonsulat für eine Mitteilung in dieser Angelegenheit zu gegebener Zeit dankbar und benutzt diese Gelegenheit, dem Isländischen Generalkonsulat seine vorzügliche Hochachtung zum Ausdruck zu bringen.

Im Auftrag:

v. Nostiz

II.

Erindi aðalræðismanns Íslands til þýzka utanríkisráðuneytisins.

Isländisches Generalkonsulat
für Deutschland

Hamburg, 25. April 1952.

An das
Auswärtige Amt

Bonn / Rhein

Aktenzeichen: 530—02 IIIa 4011/51
Betrifft: Austausch von Sterbefallmitteilungen.

Das Generalkonsulat arlaubt sich, auf das Schreiben des Auswärtigen Amtes vom 14. September 1951 zurückzukommen und ergebenst mitzuteilen, dasz seitens der zuständigen isländischen Behörde Masznahmen veranlaszt worden sind, in Zukunft Sterbefälle deutscher Staatsangehöriger in Island — über das isländische Auszenministerium bzw. das Generalkonsulat in Hamburg — dem Auswärtigen Amt in Bonn mitzuteilen.

Hiermit wird der ausgesprochene Wunsch des Auswärtigen Amtes erfüllt.

Ich benutze diese Gelegenheit zur Versicherung meiner ausgezeichneten Hochachtung.

Vilh. Finsen.

Erindaskipti þessi hafa ekki verið birt.

Nr. 313.

Bonn, 20. mai 1954.

Viðskiptasamningur.

Handelsabkommen.

Artikel 1.

Die Regierung der Bundesrepublik Deutschland wird auf die Einfuhr der Waren, die ihren Ursprung im Gebiet der Republik Island haben, die Liberalisierungsmassnahmen anwenden, die im Rahmen der Organisation für Europäische Wirtschaftliche Zusammenarbeit getroffen sind oder getroffen werden. Mit Rücksicht darauf, dass die isländischen Liberalisierungsmassnahmen auf Grund der Empfehlungen der genannten Organisation den derzeitigen besonderen wirtschaftlichen Verhältnissen der Republik Island angepasst sind, die eine liberalisierte Einfuhr nur in beschränkten Umfange erlauben, werden die zuständigen isländischen Stellen auf die Einfuhr von Waren, die ihren Ursprung im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland haben, die Massnahmen anwenden, die von der Organisation für Europäische Wirtschaftliche Zusammenarbeit gebilligt worden sind.

Artikel 2.

Die zuständigen Stellen der Bundesrepublik Deutschland werden die Einfuhr der Waren, die ihren Ursprung und ihre Herkunft im Gebiet der Republik Island haben und die in der beiliegenden Liste I aufgeführt sind, mindestens bis zur Höhe der in dieser Liste angegebenen Werte oder Mengen genehmigen.

Artikel 3.

Die zuständigen Stellen der Republik Island werden bei Eröffnung von Bezugsmöglichkeiten für Waren aus den Mitgliedsländern der Europäischen Zahlungsunion und des Dollar-Raums die Bundesrepublik Deutschland gegenüber den genannten Ländern nicht benachteiligen.

Artikel 4.

Die zuständigen Stellen der Repblik Island werden für Waren, die in der beiliegenden Liste II aufgeführt sind, die Ausfuhr mindestens bis zur Höhe der angegebenen Werte oder Mengen genehmigen.

Artikel 5.

Der Zahlungsverkehr zwischen der Bundesrepublik Deutschland und der Republik Island wird nach den Bestimmungen des in Kraft befindlichen Zahlungsabkommens zwischen der Regierung der Bundesrepublik Deutschland und der Regierung des Vereinigten Königreiches von Grossbritannien und Nordirland abgewickelt.

Artikel 6.

Die Hohen Vertragschliessenden Teile können auf Grund dieses Abkommens die Lieferung und die Bezahlung gemäss den Bestimmungen des vorstehenden Artikels 5 genehmigen:

von Waren, die in einem dritten Lande erzeugt sind und in das Gebiet eines von ihnen befördert werden; von Waren, die im Gebiet eines von ihnen erzeugt sind und in ein drittes Land befördert werden.

Diese Genehmigungen, die der Zustimmung der zuständigen Stellen beider Länder

bedürfen, können auch dann erteilt werden, wenn die in Rede stehenden Waren das Gebiet eines der Hohen Vertragschliessenden Teile nicht berühren.

Artikel 7.

Die Hohen Vertragschliessenden Teile behalten sich das Recht vor, die Einfuhr gewisser Waren erforderlichenfalls von der Vorlage eines Ursprungszeugnisses abhängig zu machen.

Artikel 8.

Die Hohen Vertragschliessenden Teile werden einen Gemischten Regierungsausschuss bestimmen, der auf Antrag eines von ihnen zusammentreten wird, um die Durchführung dieses Abkommens zu überwachen, es während seiner Gültigkeit den Empfehlungen des Rates der Organisation für Europäische Wirtschaftliche Zusammenarbeit und den Massnahmen zur Liberalisierung des Warenverkehrs anzupassen und alle zur Förderung des Handels zwischen der Bundesrepublik Deutschland und der Republik Island geeigneten Massnahmen zu ergreifen.

Artikel 9.

Dieses Abkommen gilt auch für das Land Berlin, sofern nicht die Regierung der Bundesrepublik Deutschland gegenüber der Regierung der Republik Island innerhalb von drei Monaten nach Inkrafttreten des Abkommens eine gegenteilige Erklärung abgibt.

Artikel 10.

Dieses Abkommen tritt mit Wirkung von 1. Juli 1954 in Kraft und ist jeweils am Ende eines Halbjahres mit einer Frist von drei Monaten, jedoch nicht vor dem 30. Juni 1955, kündbar.

Geschehen zu Bonn am 20. Mai 1954 in zwei Ausfertigungen in deutscher Sprache.

Für die Regierung Republik Island:

Vilh. Finsen.

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland:

Dr. Otto Stahlmann.

Ofangreint viðskiptasamkomulag hefir ekki verið birt, en undirritun þess var kunngerð með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 89, dags. 9. desember 1955.

Samningnum fylgdi viðbótarbókun um vörulista til eins árs og bréfaskipti milli formanna samninganefndanna, en það gekk allt úr gildi eftir ár. Síðan voru gerðir nýir vörulistar árlega til ársins 1958, þegar þýzka stjórnin neitaði að framlengja þá vegna fiskveiðadeilunnar.

Nr. 314. *Bonn, 12. ágúst 1959.*

Loftferðasamningur.

Abkommen über den Luftverkehr.

1. gr.

1) Í samningi þessum hafa eftirtalin orð þá merkingu er nú skal greina nema annað sé tekið fram í samningnum.

a) Hugtakið „flugmálayfirvöld“ merkir, að því er Ísland snertir, flugmála-

Artikel 1

1) Im Sinne dieses Abkommens bedeuten, soweit sich aus dessen Wortlaut nichts anderes ergibt.

a) „Luftfahrtbehörde“, in bezug auf die Bundesrepublik Deutschland den

ráðherra, og að því er Sambandslýðveldið Þýzkaland snertir, samgöngumálaráðherra Sambandslýðveldisins, eða, að því er báða aðila snertir, hvern þann aðila eða stofnun, sem hafa umboð til framkvæmda;

b) Hugtakið „tilnefnt félag" merkir flugfélag, sem annað samningsríkið tilkynnir hinu samningsríkinu skriflega, í samræmi við 3. gr. þessa samnings, að sé flugfélag það sem eigi að annast millilandaflug á leiðum samkvæmt 2. lið 2. gr. samnings þessa.

2) Hugtökin „landssvæði", „flugrekstur", „millilandaflug" og „viðkoma án flutningsréttinda" skulu, að því er samning þennan varðar, hafa sömu merkingu og tekið er fram í 2. gr. og 96. gr. í alþjóðasamningum um flugmál frá 7. desember 1944.

Bundesminister für Verkehr, in bezug auf die Republik Island den Luftfahrtminister order in beiden Fällen jede andere Person oder Stelle, die zur Ausübung der diesen obliegenden Aufgaben ermächtigt ist;

b) „Bezeichnetes Unternehmen" ein Luftverkehrsunternehmen, das ein Vertragstaat dem anderen Vertragstaat nach Artikel 3 schriftlich als das Unternehmen benannt hat, das den internationalen Fluglinienverkehr auf den nach Artikel 2 Absatz 2 festgelegten Fluglinien betreiben soll.

2) Die Begriffe „Hoheitsgebiet", „Fluglinienverkehr", „internationaler Fluglinienverkehr" und „Landung zu nichtgewerblichen Zwecken" haben für die Anwendung dieses Abkommens die in Artikel 2 und 96 des Abkommens über die internationale Zivilluftfahrt vom 7. Dezember 1944 festgelegte Bedeutung.

2. gr.

1) Hvort samningsríki um sig heimilar hinu samningsríkinu að veita tilnefndum flugfélögum í millilandaflugi,

réttindi til flugs yfir landssvæði þess á flugleiðum samkvæmt 2. lið þessarar greinar án viðkomu;
réttindi til viðkomu á landssvæði þess án flutningsréttinda;
réttindi til þess í atvinnuskyni að taka og skila farþegum, pósti og/eða farmi á stöðvum þeim innan landssvæðis þess, sem greindar eru í flugleiðum samkvæmt 2. lið þessarar greinar.

2) Flugleiðir, sem heimilar eru tilnefndum flugfélögum hinna tveggja samningsríkja í millilandaflugi, skulu tilgreindar í flugáætlun, sem samið verður um með erindaskiptum.

Artikel 2

1) Jeder Vertragstaat gewährt dem anderen Vertragstaat zur Durchführung des internationalen Fluglinienverkehrs durch die bezeichneten Unternehmen auf den nach Absatz 2 festgelegten Linien

das Recht, sein Hoheitsgebiet ohne Landung zu überfliegen,
das Recht, in seinem Hoheitsgebiet zu nichtgewerblichen Zwecken zu landen und
das Recht, an den Punkten in seinem Hoheitsgebiet, die in den festgelegten Linien aufgeführt sind, zu landen, um Fluggäste, Post und/oder Fracht gewerblich aufzunehmen und abzusetzen.

2) Die Linien, auf welchen die bezeichneten Unternehmen der beiden Vertragstaaten den internationalen Fluglinienverkehr zu betreiben berechtigt sind, werden in einem Fluglinienplan festgelegt, der durch Notenwechsel zu vereinbaren ist.

3. gr.

1) Millilandaflug á flugleiðum samkvæmt 2. lið 2. gr. þessa samnings má hefja hvenær sem er, að því tilskyldu,

a) að samningsríki það, sem öðlast hefur þann rétt sem 1. liður 2. gr. veitir, hefur tilkynni skriflega flugfélag eða félög, og
b) að samningsríki það sem réttindi þessi veitir, hefur leyft hinu tilnefnda flugfélagi eða félögum að hefja flugrekstur.

2) Samningsríki það, sem réttindi þessi veitir skal, enda sé fullnægt ákvæðum 3. og 4. liða þessarar greinar, og í samræmi við þann skilning sem fram kemur í 9. gr. þessa samnings, veita tafarlaust leyfi til millilandaflugs.

3) Hvort samningsríki getur krafizt þess af tilnefndu flugfélagi hins samningsríkisins, að það sýni fram á að það sé fært um að fullnægja þeim kröfum, sem gerðar eru í lögum og reglugerðum fyrrnefnds ríkis um rekstur millilandaflugs.

4) Hvoru samningsríkinu um sig er heimilt að taka aftur þau réttindi, sem gert er ráð fyrir í 2. gr. þessa samnings, og veitt hafa verið tilnefndu flugfélagi hins ríkisins, ef félagið getur ekki fært nægar sönnur að því, eftir að þess hefur verið farið á leit, að verulegar eignarhluti í því og raunveruleg stjórn þess sé í höndum ríkisborgara eða fyrirtækja hins samningsríkisins eða innan ríkisins sjálfs.

4. gr.

1) Hvort samningsríki um sig má afturkalla eða takmarka með hvers konar skilyrðum leyfi það, sem það hefur veitt samkvæmt 2. lið 3. gr., ef tilnefnt flugfélag fullnægir ekki ákvæðum laga og reglugerða þess samningsríkisins, sem veitt hefur réttindin, eða brýtur ákvæði þessa samnings eða fullnægir ekki þeim skuldbindingum, sem af honum leiða. Hið sama

Artikel 3

1) Mit dem Betrieb des internationalen Fluglinienverkehrs auf den nach Artikel 2 Absatz 2 festgelegten Linien kann jederzeit begonnen werden, wenn

a) der Vertragstaat, dem die in Artikel 2 Absatz 1 genannten Rechte gewährt sind, ein oder mehrere Uternehmen schriftlich bezeichnet hat, und
b) der Vertragstaat, der die Rechte gewährt, dem oder den bezeichneten Unternehmen die Genehmigung erteilt hat, den Fluglinienverkehr zu eröffnen.

2) Der Vertragstaat, der die Rechte gewährt, wird vorbehaltlich der Bestimmungen der Absätze 3 und 4 und vorbehaltlich der Verständigung nach Artikel 9 die Genehmigung zum Betrieb des internationalen Fluglinienverkehrs unverzüglich erteilen.

3) Jeder Vertragstaat kann von einem bezeichneten Unternehmen des anderen Vertragstaates den Nachweis verlangen, dass es in der Lage ist, den Erfordernissen zu entsprechen, die durch die Gesetze und Vorschriften des erstgenannten Staates für die Durchführung des internationalen Luftverkehrs vorgeschrieben sind.

4) Jeder Vertragstaat kann einem bezeichneten Unternehmen des anderen Vertragstaates die Ausübung der in Artikel 2 gewährten Rechte verweigern, wenn das Unternehmen nicht in der Lage ist, auf Verlangen den Nachweis zu erbringen, dass ein wesentlicher Teil des Eigentums an dem Unternehmen und seine tatsächliche Kontrolle Staatsangehörigen oder Körperschaften des anderen Vertragstaates oder diesem selbst zustehen.

Artikel 4

1) Jeder Vertragstaat kann die nach Artikel 3 Absatz 2 erteilte Genehmigung widerrufen oder durch Auflagen einschränken, wenn ein bezeichnetes Unternehmen die Gesetze und Vorschriften des die Rechte gewährenden Vertragstaates oder die Bestimmungen dieses Abkommens nicht befolgt oder die daraus sich ergebenden Verpflichtungen nicht erfüllt.

gildir ef sönnun skortir samkvæmt 4. lið 3. gr. Eigi skal þó samningsríki heimilt að notfæra sér slík réttindi nema að undangengnum viðræðum samkvæmt 13. gr., nema svo standi á, að fyrirvaralaust bann við frekari starfsemi eða skilyrði sem sett eru, séu nauðsynleg til að forðast frekari brot á lögum og reglugerðum.

2) Hvoru samningsríkinu um sig er heimilt að tilnefna annað flugfélag í stað þess, sem áður var tilnefnt, enda sé það gert með skriflegri tilkynningu til hins samningsríkisins. Nýtur hið nýja félag sömu réttinda og ber sömu skyldur og hið fyrra.

5. gr.

Gjöld þau, er annað samningsríkið gerir tilnefndum loftförum hins samningsríkisins að greiða fyrir afnot flugvalla og annarar þjónustu vegna loftferða, skulu eigi vera hærri en það gerir innlendum loftförum, sem notuð eru í slíku millilandaflugi, að greiða.

6. gr.

1) Hvort samningsríki um sig veitir tilnefndu félagi hins samningsríkisins ívilnun frá gjöldum af loftförum, sem eingöngu eru notuð til áætlunarflugs milli landa sem hér segir:

1. Loftför þau, er tilnefnt flugfélag annars samningsríkisins notar til aðflugs til landssvæðis hins samningsríkisins, brottflugs þaðan eða flugferða um, svo og venjulegur útbúnaður og varahlutir, sem eru í loftförum þessum, skulu undanþegin tollum og öðrum gjöldum, sem lögð eru á vörur vegna innflutnings, útflutnings eða umflutnings.

2. Varahlutir og annar útbúnaður, sem í hóflegu magni

Das gleiche gilt, wenn der Nachweis nach Artikel 3 Absatz 4 nicht erbracht wird. Von diesem Recht wird jeder Vertragstaat nur nach einer Konsultation nach Artikel 13 Gebrauch machen, es sei denn, dass zur Vermeidung weitrer Verstösse gegen Gesetze oder Vorschriften eine sofortige Einstellung des Betriebes oder sofortige Auflagen erforderlich sind.

2) Jeder Vertragstaat hat das Recht, durch schriftliche Mitteilung an den anderen Vertragstaat ein bezeichnetes Unternehmen durch ein anderes zu ersetzen. Das neu bezeichnete Unternehmen geniesst die gleichen Rechte und unterliegt den gleichen Verpflichtungen wie das Unternehmen, an dessen Stelle es getreten ist.

Artikel 5

Die Gebühren, die in jedem Vertragstaat für die Benutzung der Flughäfen und anderer Luftfahrteinrichtungen durch die Luftfahrzeuge eines bezeichneten Unternehmens des anderen Vertragstaates erhoben werden dürfen nicht höher sein als die Gebühren, die für inländische Luftfahrzeuge in ähnlichem internationalen Fluglinienverkehr erhoben werden.

Artikel 6

1) Die Vertragstaaten gewähren hinsichtlich der Luftfahrzeuge, die von einem bezeichneten Unternehmen des anderen Vertragstaates ausschliesslich im internationalen Fluglinienverkehr verwendet werden, die folgenden Abgabenvergünstigungen:

1. Die von einem bezeichneten Unternehmen des einen Vertragstaates verwendeten Luftfahrzeuge, die in das Hoheitsgebiet des anderen Vertragstaates einfliegen und aus ihm wieder ausfliegen oder es durchfliegen, einschliesslich der an Bord befindlichen üblichen Ausrüstungsgegenstände und Ersatzteile bleiben frei von Zöllen und sonstigen bei der Ein-, Aus- und Durchfuhr von Waren erhobenen Abgaben.
2. Ersatzteile und Ausrüstungsgegenstände, die in angemessenen Mengen

a) tekinn er úr loftförum þeim sem um ræðir í 1. lið hér að framan eða á annan hátt lagður á land til geymslu undir tolleftirliti í landi hins samningsríkisins, eða

b) fluttur er inn í hitt samningsríkið og geymdur þar undir tolleftirliti handa slíkum loftförum,

skal undanþeginn gjöldum þeim, er í 1. lið hér að framan greinir, ef honum er annað hvort komið fyrir eða á annan hátt tekinn um borð í loftfarið undir tolleftirliti eða á annan hátt fluttur aftur út af landssvæði hins samningsríkisins.

Sama undanþágu frá gjöldum nær einnig til varahluta og annars útbúnaðar, sem fluttur er úr tilsvarandi geymsla annarra flugfélaga og komið fyrir í eða á annan hátt tekinn um borð í nefnd loftför undir tolleftirliti.

3. Rekstursnauðsynjar flugfara sem fluttar eru til landssvæðis hins samningsríkisins um borð í loftförum þeim, sem í 1. lið greinir skulu undanþegnar tollum og öðrum gjöldum, sem lögð eru á vörur vegna innfutnings, útflutnings og umflutnings, ef þær eru notaðar í flugvélinni, og gildir þetta einnig um sérhvert flug milli staða innan landssvæðis þess samningsríkis. Rekstursnauðsynjar flugfara, sem með tolleftirlit er tekið í flugför tilnefnds flugfélags í landi hins samningsaðilans, og sem notað er í millilandaflugi flugfélagsins, njóta, hvað varðar tolla, eða önnur gjöld, sem innheimt eru við innflutning, útflutning eða umflutning þessara nauðsynja, svo og hvað varðar sérstök neyzlugjöld, sömu kjara, og þeirra, sem gilda fyrir innlend flugfélög, eða flugfélag þeirra ríkja, er njóta beztu kjara. Ef samningsríki, sem fylgir þessari megin reglu, hvað varðar ofangreindar vörur, og við ofangreind skilyrði, losar ekki hinn samningsaðilann undan innflutnings-

a) aus den in Nummer 1 genannten Luftfahrzeugen im Hoheitsgebiet des anderen Vertragstaates unter Zollüberwachung ausgebaut oder sonst von Bord gebracht und dort gelagert werden, oder

b) für diese Luftfahrzeuge in das Gebiet des anderen Vertragstaates unter Zollüberwachung eingeführt und dort gelagert werden,

bleiben frei von den in Nummer 1 bezeichneten Abgaben, wenn sie unter Zollüberwachung in die genannten Luftfahrzeuge eingebaut oder sonst an Bord genommen werden oder aus dem Gebiet dieses Vertragstaates auf andere Weise wieder ausgeführt werden.

Die gleiche Abgabenbefreiung wird für solche Ersatzteile und Ausrüstungsgegenstände gewährt, die unter Zollüberwachung aus entsprechenden Lagern anderer Luftfahrtunternehmen entnommen und in die genannten Luftfahrzeuge eingebaut oder sonst an Bord genommen werden.

3. Luftfahrtbetriebsstoffe, die an Bord der in Nummer 1 genannten Luftfahrzeuge in das Hoheitsgebiet des anderen Vertragstaates eingebracht werden, bleiben frei von Zöllen und sonstigen bei der Ein-, Aus- und Durchfuhr von Waren erhobenen Abgaben, wenne sie an Bord dieser Luftfahrzeuge verbraucht werden, und zwar auch auf dem Teil der Flüge, der zwischen Orten im Hoheitsgebiet dieses Vertragstaates stattfindet. Für Luftfahrtbetriebsstoffe, die unter Zollüberwachung im Hoheitsgebiet des anderen Vertragstaates an Bord von Luftfahrzeugen eines bezeichneten Unternehmens genommen werden und im internationalen Fluglinienverkehr Verwendung finden, wird hinsichtlich der Zölle, der sonstigen bei der Einfuhr, Ausfuhr oder Durchfuhr von diesen Waren erhobenen Abgaben sowie hinsichtlich besonderer Verbrauchsabgaben die gleiche Behandlung gewährt, die ein inländisches Luftfahrtunternehmen oder ein Luft-

gjöldum eða sérstökum neyzlugjöldum hefur einnig hitt ríkið rétt til að krefjast innflutningsgjalda eða sérstakra neyzlugjalda, af þeim rekstursnauðsynjum, sem flugför tilnefnds flugfélags hins aðilans taka í landi hans.

fahrtunternehmen einer meistbegünstigen Nation geniesst. Sollte ein Vertragstaat in Anwendung dieses Grundsatzes für die genannten Waren unter den genannten Voraussetzungen keine Befreiung von den Eingangsabgaben oder von besonderen Verbrauchsabgaben gewähren, hat auch der andere Staat das Recht, für die in seinem Hoheitsgebiet an Bord von Luftfahrzeugen eines bezeichneten Unternehmens des anderen Vertragstaates genommenen Luftfahrtbetriebsstoffe Eingangsabgaben oder besondere Verbrauchsabgaben zu erheben.

4. Matarföng og neyzluvörur, sem að eru flutt í loftförum þeim er greinir í 1. lið og ætluð eru farþegum og áhöfn, skulu á landssvæði hins samningsríkisins undanþegin öllum tollum og öðrum gjöldum á vörum, sem annars er krafizt vegna innflutnings, útflutnings og umflutnings, að því er tekur til tafarlausrar neyzlu um borð í farinu, enda sé það undir stöðugu tolleftirliti, ef millilending á sér stað.

4. Die an Bord der in Nummer 1 genannten Luftfahrzeuge eingebrachten Nahrungs- und Genussmittel, die zum Verbrauch durch die Fluggäste und Besatzungsmitglieder bestimmt sind, dürfen im Hoheitsgebiet des anderen Vertragstaates frei von Zöllen und sonstigen bei der Ein-, Aus- und Durchfuhr von Waren erhobenen Abgaben zum alsbaldigen Verbrauch an Bord ausgegeben werden, soweit die Luftfahrzeuge bei Zwischenlandungen ständig zollamtlich überwacht werden können.

2) Að svo miklu leyti, sem vörur þær, sem getur í 1. lið, eru undanþegnar gjöldum, eru þær einnig undanþegnar hvers konar viðskiptabönnum og hömlum á innflutningi, útflutningi og umflutningi sem annars væru gildandi.

2) Soweit für die in Absatz 1 genannten Waren Abgaben nicht erhoben werden, unterliegen sie nicht den sonst für sie geltenden wirtschaftlichen Ein-, Aus- und Durchfuhrverboten und -beschränkungen.

7. gr.

1) Tilnefnd félög hvors samningsaðila um sig skulu hafa sanngjarna og jafna aðstöðu til flugreksturs sem gert er ráð fyrir í 2. lið 2. gr. samnings þessa.

Artikel 7

1) Den bezeichneten Unternehmen jedes Vertragstaates ist in billiger und gleicher Weise Gelegenheit zu geben, den Betrieb auf jeder der nach Artikel 2 Absatz 2 festgelegten Linien durchzuführen.

2) Í rekstri áætlunarflugs þess milli landa, sem gert er ráð fyrir í 2. lið 2. gr. samnings þessa, skal tilnefnt félag samningsríkis taka tillit til hagsmuna tilnefnds félags hins samningsríkisins, þannig að eigi sé óhæfilega íþyngt þeirri þjónustu,

2) Bei dem Betrieb des internationalen Fluglinienverkehrs auf den nach Artikel 2 Absatz 2 festgelegten Linien hat ein bezeichnetes Unternehmen eines Vertragstaates auf die Interessen eines bezeichneten Unternehmens des anderen Ver-

sem slík félög bjóða á sömu leiðum eða á hluta þeirra.

3) Við rekstur áætlunarflugs milli landa, sem gert er ráð fyrir á flugleiðum samkvæmt 2. lið 2. gr. samnings þessa, skal fyrst og fremst miðað við það að nægileg flutningsgeta sé fyrir hendi til þess að annast fyrirsjáanlega flutningsþörf til og frá landssvæði samningsríkis þess, er tilnefnt hefur félagið. Rétti slíkra félaga til flutninga milli þeirra staða, á flugleið samkvæmt 2. lið 2. gr. samnings þessa og eru á landssvæði hins samningsríkisins, og þriðja ríkis, skal beitt í þeim tilgangi að efla reglubundna þróun loftflutninga landa í milli, og skal þá gert ráð fyrir því að flutningsgeta sé miðuð við:

a) flutningsþörf til og frá landssvæði samningsríkis þess, er tilnefnt hefur flugfélagið,

b) flutningsþörf landssvæðis þess, sem um er flogið, og skal þá tillit tekið til áætlunarflugs á þeim stað og í því héraði, og

c) þörf fyrir hagkvæmum rekstursgrundvelli langleiðaflugs.

8. gr.

1) Hin tilnefndu flugfélög skulu í síðasta lagi mánuði áður en flugrekstur hefst á leiðum þeim, sem gert er ráð fyrir í 2. lið 2. gr. samnings þessa, skýra flugmálastjórnum beggja samningsríkja frá eðli rekstrar, flugvélategundum, sem ætlunin er að nota og flugáætlunum. Sama gildir um síðari breytingar.

2) Sé þess óskað, er flugmálastjórnum samningsríkjanna skylt að láta hvor annarri í té allar venjulegar tölulegar og aðrar skýrslur um tilnefnd félög að svo miklu leyti, sem með sanngirni er hægt að krefjast þeirra við endurskoðun flutningsgetu sérhvers flugfélags tilnefndu af hinu samningsríkinu, á þeim flugleiðum

tragstaates Rücksicht zu nehmen, damit der ganz oder teilweise auf den gleichen Linien von diesem Unternehmen betriebene Fluglinienverkehr nicht ungebührlich beeinträchtigt wird.

3) Der internationale Fluglinienverkehr auf den nach Artikel 2 Absatz 2 festgelegten Linien soll vor allem dazu dienen, ein Beförderungsangebot bereit zu stellen, das der voraussehbaren Verkehrsnachfrage nach und von dem Hoheitsgebiet des Vertragstaates entspricht, der das Unternehmen bezeichnet hat. Das Recht dieses Unternehmens, Beförderungen zwischen den nach Artikel 2 Absatz 2 festgelegten, im anderen Vertragstaat gelegenen Punkten einer Linie und Punkten in dritten Staaten auszuführen, ist im Interesse einer geordneten Entwicklung des internationalen Luftverkehrs so auszuüben, dass das Beförderungsangebot angepasst ist.

a) an die Nachfrage nach Verkehrsmöglichkeiten von und nach dem Hoheitsgebiet des Vertragstaates, der das Unternehmen bezeichnet hat,

b) an die in den durchflogenen Gebieten bestehende Verkehrsnachfrage unter Berücksichtigung der örtlichen und regionalen Linien,

c) an die Erfordernisse eines wirtschaftlichen Betriebes der Fluglinien des Durchgangsverkehrs.

Artikel 8

1) Die bezeichneten Unternehmen teilen den Luftfahrtbehörden beider Vertragstaaten spätestens einen Monat vor Beginn des Betriebes auf den nach Artikel 2 Absatz 2 festgelegten Linien die Art des Betriebes, die vorgesehenen Flugzeugmuster und die Flugpläne mit. Das gleiche gilt für spätere Änderungen.

2) Die Luftfahrtbehörde des einen Vertragstaates wird der Luftfahrtbehörde des anderen Vertragstaates auf deren Ersuchen alle regelmässigen oder sonstigen statistischen Unterlagen der bezeichneten Unternehmen übermitteln, die billigerweise angefordert werden können, um das auf den nach Artikel 2 Absatz 2

sem gert er ráð fyrir í 2. lið 2. gr. samnings þessa. Þessar skýrslur skulu hafa að geyma allar þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til þess að ákveða magn það, sem flutt er, hvaðan slíkur flutningur kemur og hvert hann er fluttur.

9. gr.

1) Ákveða skal gjöld fyrir farþega og farm, á flugleiðum þeim, sem gert er ráð fyrir í 2. lið 2. gr. samnings þessa, með tilliti til allra aðstæðna, svo sem rekstrarkostnaðar, hæfilegs ágóða, sérstakra aðstæðna á hinum ýmsu leiðum, svo og gjaldskráa annarra flugfélaga, sem flugþjónustu reka á sömu leiðum eða hluta þeirra. Við ákvörðun gjaldanna, skulu höfð í huga þau ákvæði þessarar greinar er á eftir fara.

2) Gjöldin á hverri flugleið skulu ákveðin með samningum milli hinna tilnefndu flugfélaga, ef því verður við komið. Skulu hin tilnefndu flugfélög í þessu efni laga sig eftir þeirri aðferð, sem alþjóðaloftflutningasambandið (IATA) notar við að ákveða gjaldskrá, eða, ef því verður við komið, semja beint um gjöldin sín á milli, eftir að leitað hefur verið álits flugfélaga annarra ríkja, sem flutning stunda á sömu leiðum eða hluta þeirra.

3) Gjaldskrár þær, sem á þennan hátt hefur verið samið um, skulu lagðar fyrir flugmálastjórnir beggja samningsríkjanna til samþykktar eigi síðar en mánuði áður en áætlað er þær komi til framkvæmda. Stytta má þennan frest, ef sérstaklega stendur á og flugmálastjórnirnar fallast á það.

4) Nú koma tilnefnd flugfélög sér eigi saman, svo sem ráð er fyrir gert í 2. lið þessarar greinar, eða ef annað samningsríkjanna vill eigi viðurkenna gjaldskrá,

festgelegten Linien von einem bezeichneten Unternehmen des erstgenannten Vertragstaates bereitgestellte Beförderungsangebot zu überprüfen. Dies Unterlagen haben alle Angaben zu enthalten, die zur Feststellung des Umfangs sowie der Herkunft und Bestimmung des Verkehrs erforderlich sind.

Artikel 9

1) Die Tarife, die auf den nach Artikel 2 Absatz 2 festgelegten Linien für Fluggäste und Fracht anzuwenden sind, werden unter Berücksichtigung aller Umstände, wie der Kosten des Betriebes, eines angemessenen Gewinns, der besonderen Gegebenheiten der verschiedenen Linien und der von anderen Unternehmen, welche die gleiche Linie ganz oder teilweise betreiben, angewendeten Tarife festgesetzt. Bei der Festsetzung soll nach den Bestimmungen der folgenden Absätze verfahren werden.

2) Die Tarife werden, wenn möglich, für jede Linie durch Vereinbarung der beteiligten bezeichneten Unternehmen festgesetzt. Hierbei sollen sich die bezeichneten Unternehmen nach den Beschlüssen richten, die auf Grund des Tariffestsetzungsverfahrens des Internationalen Luftverkehrsverbandes (IATA) angewendet werden können, oder die bezeichneten Unternehmen sollen sich nach einer Beratung mit den Luftverkehrstunternehmen dritter Staaten, welche die gleiche Linie ganz oder teilweise betreiben, wenn möglich unmittelbar untereinander verständigen.

3) Die auf diese Weise festgesetzten Tarife werden den Luftfahrtbehörden beider Vertragstaaten spätestens einen Monat vor dem in Aussicht genommenen Inkrafttreten der Tarife zur Genehmigung vorgelegt. Dieser Zeitraum kann in besonderen Fällen verkürzt werden, wenn die Luftfahrtbehörden damit einverstanden sind.

4) Kommt zwischen den bezeichneten Unternehmen eine Einigung nach Absatz 2 nicht zustande oder erklärt sich ein Vertragstaat mit den ihm nach Absatz 3

sem fram hefur verið lögð til samþykkis þess samkvæmt 3. lið, og skulu þá flugmálastjórnir beggja samningsríkjanna ákveða gjaldskrá með gagnkvæmu samkomulagi fyrir leiðir þær eða hluta þeirra, sem samningur hefur eigi náðst um.

5) Nú næst eigi samkomulag milli flugmálastjórna beggja samningsríkja samkvæmt ákvæðum 4. liðs þessarar greinar og skal þá fara eftir ákvæðum 14. gr. samnings þessa. Á meðan beðið er eftir úrskurði gerðardóms, getur samningsríki það, er eigi var samþykkt gjöldunum krafizt þess, að hitt ríkið haldi áfram að miða við sömu gjöld og áður giltu.

zur Genehmigung vorgelegten Tarifen nicht einverstanden, so sollen die Luftfahrtbehörden der beiden Vertragstaaten die Tarife derjenigen Linien und Linienteile, für die eine Übereinstimmung nicht zustande gekommen ist, durch Vereinbarung festsetzen.

5) Kommt zwischen den Luftfahrtbehörden der beiden Vertragstaaten eine Vereinbarung nach Absatz 4 nicht zustande, so findet, Artikel 14 Anwendung. Solange der Schiedsspruch nicht ergangen ist, hat der Vertragstaat, der sich mit einem Tarif nicht einverstanden erklärt, das Recht, von dem anderen Vertragstaat die Aufrechterhaltung der vorher in Kraft befindlichen Tarife zu verlangen.

10. gr.

Nú gengur í gildi alþjóðaloftflutningasamningur, sem samþykktur hefur verið af báðum samningsríkunum, og skulu þá ákvæði þess samnings hafa gildi umfram ákvæði þessa samnings, ef á milli ber. Ef viðræður fara fram til þess að ákvarða að hve miklu leyti ákvæði alþjóðasamnings afnemi, breyti eða bæti við þennan samning, skulu þær fara fram samkvæmt ákvæðum 13. gr.

Artikel 10

Tritt ein von beiden Vertragstaaten angenommenes allgemeines mehrseitiges Luftverkehrsabkommen in Kraft, so gehen dessen Bestimmungen vor. Erörterungen über die Feststellung, inwieweit ein mehrseitiges Abkommen dieses Abkommen aufhebt, ändert oder argänzt, finden nach Artikel 13 dieses Abkommens statt.

11. gr.

Hverju því félagi, sem annaðhvort samningsríkjanna hefur tilnefnt, skal heimilt að hafa eigin starfsmenn til þess að annast viðskipti þess á flugvöllum hins samningsríkisins og í þeim borgum þess þar sem það óskar að hafa eigið umboð. Ef tilnefnt félag kemur ekki á fót eigin afgreiðslukerfi á flugvöllum hins samningsríkisins, ber því ef því verður við komið, að láta starfsmenn flugvallarins eða tilnefnds flugfélags hins samningsríkisins, annast þau störf.

Artikel 11

Jedes bezeichnete Unternehmen eines Vertragstaates darf in den Flughäfen des anderen Vertragstaates und in den Städten des anderen Vertragstaates, in denen es eine eigene Vertretung zu unterhalten beabsichtigt, sein eigenes Personal für seine Geschäfte unterhalten und beschäftigen. Wenn ein bezeichnetes Unternehmen von einer eigenen Organisation in den Flughäfen des anderen Vertragstaates absieht, soll es nach Möglichkeit die in Betracht kommenden Arbeiten durch das Personal der Flughäfen oder eines bezeichneten Unternehmens des anderen Vertragstaates ausführen lassen.

12. gr.

Flugmálayfirvöld samningsríkjanna skulu eftir þörfum skiptast á skoðunum

Artikel 12

Zwischen den Luftfahrtbehörden der Vertragstaaten findet nach Bedarf ein

í því skyni að tryggja nána samvinnu og skilning á framkvæmd samnings þessa og túlkun hans.

13. gr.

Hvort samningsríkja um sig getur hvenær sem er farið fram á viðræður um breytingar á samningi þessum eða flugleiðaáætlun. Hið sama skal gilda um viðræður varðandi túlkun og framkvæmd þessa samnings, ef annað samningsríkið telur að viðræður samkvæmt 12. gr. hafi ekki borið árangur. Slíkar viðræður skulu hefjast innan 60 daga frá þeim degi er tilmæli um þær bárust.

14. gr.

1) Rísi ágreiningur út af túlkun eða framkvæmd samnings þessa og ekki reynist unnt að ná samkomulagi í samræmi við 13. gr. þessa samnings, skal hann lagður fyrir gerðardóm ef annaðhvort samningsríkja æskir þess.

2) Gerðardóminn skall hverju sinni skipa þannig, að hvort samningsríki um sig tilnefni einn fulltrúa; hinir tveir fulltrúar skulu síðan koma sér saman um ríkisborgara þriðja ríkis sem formann dómsins. Hafi fulltrúar eigi verið tilnefndir innan tveggja mánaða, og formaður innan þriggja mánuða frá því að tilkynning annars hvors samningsríkisins barst með beiðni um gerðardóm, getur hvort samningsríkjanna um sig, ef ekki hefur náðst samkomulag um annað, farið þess á leit að forseti ráðs alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO) annist nauðsynlega tilnefningu. Ef forseti er ríkisborgari annars hvors samningsríkjanna eða getur af öðrum ástæðum ekki annast þetta starf, skal varamaður hans sjá um nauðsynlegar tilnefningar.

3) Í gerðardóminum ræður afl atkvæða. Úrskurður hans er bindandi. Hvort samningsríkjanna um sig skal greiða kostnað fulltrúa síns. Öðrum kostnaði skulu samningsríkin skipta með sér að jöfnu.

Meinungsaustausch statt, um eine enge Zusammenarbeit und eine Verständigung in allen die Anwendung und Auslegung dieses Abkommens berührenden Angelegenheiten herbeizuführen.

Artikel 13

Zur Erörterung der Änderungen dieses Abkommen oder des Fluglinienplans kann ein Vertragstaat jederzeit eine Konsultation beantragen. Das gleiche gilt für die Erörterung der Auslegung und Anwendung des Abkommens wenn ein Meinungsaustausch nach Artikel 12 nach Ansicht eines Vertragstaates ohne Erfolg geblieben ist. Die Konsultation beginnt innerhalb einer Frist von 60 Tagen nach Eingang des Antrags.

Artikel 14

1) Soweit eine Meinungsverschiedenheit über die Anwendung oder Auslegung dieses Abkommens nicht nach Artikel 13 beigelegt werden kann, ist sie auf Antrag eines Vertragstaates einem Schiedsgericht zu unterbreiten.

2) Das Schiedsgericht wird von Fall zu Fall in der Weise gebildet, dass jeder Vertragstaat ein Mitglied bestellt und diese sich auf den Angehörigen eines dritten Staates als Obmann einigen. Werden die Mitglieder nicht innerhalb von zwei Monaten, der Obmann nicht innerhalb von drei Monaten bestellt, nachdem ein Vertragstaat seine Absicht, das Schiedsgericht anzurufen, bekanntgegeben hat, kann in Ermangelung einer anderen Vereinbarung jeder Vestragstaat den Präsidenten des Rates der ICAO bitten, die erforderlichen Ernennungen vorzunehmen. Für den Fall, dass der Präsident die Staatsangehörigkeit eines der beiden Vertragstaaten besitz oder aus anderem Grunde verhindert ist, soll sein Stellvertreter im Amt die erforderlichen Ernennungen vornehmen.

3) Das Schiedsgericht entscheidet mit Stimmenmehrheit. Die Entscheidungen sind bindend. Jeder Vertragstaat trägt die Kosten seines Mitgliedes. Die übrigen Kosten werden von beiden Vertragstaaten

Að öðru leyti ákveður gerðardómurinn dómsköp sín.

15. gr.

Samning þennan, sérhverja breytingu á honum og erindaskipti samkvæmt 2. lið 2. gr. skal senda alþjóðaflugmálastofnuninni til skrásetningar.

16. gr.

1) Samningur þessi skall fullgiltur. Skipzt skal á fullgildingarskjölum eins fljótt og auðið er í Reykjavík.

2) Samningur þessi gengur í gildi einum mánuði eftir að skipzt hefur verið á fullgildingarskjölum.

3) Hvort samningsríkjanna um sig getur hvenær sem er sagt samningi þessum upp. Samningurinn fellur úr gildi einu ári eftir að slík uppsögn hefur borizt hinu samningsríkinu.

Gert í Bonn, 12. ágúst 1959, í tveim eintökum á íslenzku og þýzku, og eru báðir textar jafngildir.

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands:

Helgi P. Briem.

Fyrir hönd Sambandslýðveldisins Þýzkalands:

v. Merkatz.

zu gleichen Teilen getragen. Im übrigen regelt das Schiedsgericht sein Verfahren selbst.

Artikel 15

Dieses Abkommen, alle seine Änderungen und jeder Notenaustausch nach Artikel 2 Absatz 2 werden der Internationalen Zivilluftfahrt-Organisation zur Registrierung mitgeteilt.

Artikel 16

1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifizierung. Die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich in Reykjavik ausgetauscht.

2) Das Abkommen tritt einen Monat nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

3) Jeder Vertragstaat kann dieses Abkommen jederzeit kündigen. Das Abkommen tritt ein Jahr nach Eingang der Kündigung bei dem anderen Vertragstaat ausser Kraft.

Geschehen zu Bonn am 12. August 1959 in zwei Urschriften, jede in deutscher und isländischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermassen verbindlich ist.

Für die Bundesrepublik Deutschland:

v. Merkatz.

Für die Republik Island:

Helgi P. Briem.

Við undirritun samningsins voru eftirfarandi erindi afhent:

I.

Bonn, den 12. August 1959.

Exzellenz!

Ich beehre mich, auf Artikel 2 des am 12. August 1959 in Bonn unterzeichneten Abkommens zwischen der Bundesrepublik Deutschland und der Republik Island über den Luftverkehr Bezug zu nehmen. In den Verhandlungen, die im Zusammenhang mit dem vorgenannten Abkommen geführt worden sind, ist Einverständnis darüber erzielt worden, dass der Fluglinienverkehr auf den in nachstehendem Fluglinienplan festgelegten Linien durchgeführt werden kann:

Fluglinienplan:

I. Fluglinien, die von den seitens der Bundesrepublik Deutschland bezeichneten Unternehmen betrieben werden:
   1) Von Punkten in der Bundesrepublik Deutschland über Zwischenlandepunkte
      in Dänemark,
      in Schweden,
      in Norwegen
      nach Reykjavik oder Keflavik.
   2) Von Punkten in der Bundesrepublik Deutschland über einen Zwischenlandepunkt in Grossbritannien nach Reykjavik oder Keflavik.

II. Fluglinien, die von den seitens der Republik Island bezeichneten Unternehmen betrieben werden:
   1) Von Punkten in der Republik Island über Zwischenlandepunkte
      in Norwegen,
      in Schweden,
      in Dänemark
      nach Hamburg oder Düsseldorf.
   2) Von Punkten in der Republik Island über Glasgow, Kopenhagen nach Hamburg oder Düsseldorf, jedoch ohne Verkehrsrechte zwischen Glasgow und Hamburg oder Düsseldorf, falls Kopenhagen angeflogen wird.

Die bezeichneten Unternehmen können einen oder mehrere Zwischenlandepunke auslassen unter der Voraussetzung, dass der Ausgangspunkt einer Linie sich im Gebiet des Vertragspartners befindet, welcher das Unternehmen bezeichnet hat. Die Auslassungen sind vorher in den Flugplänen der bezeichneten Unternehmen zu veröffentlichen.

Ich habe die Ehre, Ihnen zur Kenntnis zu bringen, dass sich die Regierung der Bundesrepublik Deutschland mit dem vorstehenden Fluglinienplan einverstanden erklärt. Ich wäre Ihnen dankbar, wenn Sie mich wissen liessen, ob die Regierung der Republik Island diesen Fluglinienplan ebenfalls billigt. Bejahendenfalls werden diese Note und Ihre Antwort als Übereinkunft zwischen unseren Regierungen angesehen werden.

Genehmigen Sie, Exzellenz, die erneute Versicherung meiner ausgezeichnetsten Hochachtung.

von Merkatz

Seiner Exzellenz
Herrn Dr. H. P. Briem
Ausserordentlicher und bevollmächtigter
Botschafter der Republik Island
Bonn.

II.

Bad Godesberg, 12. ágúst 1959.

Háttvirti ráðherra.

Ég leyfi mér að viðurkenna móttöku á erindi yðar, dags. 12. ágúst, svohljóðandi:

„Ég leyfi mér að vísa til 2. greinar samnings um loftferðir milli Sambandslýðveldisins Þýzkalands og lýðveldisins Íslands, sem undirritaður var í Bonn 12. ágúst. Í samningsviðræðunum, sem fram fóru í sambandi við áðurnefndan samning, náðist samkomulag um, að hefja megi flugrekstur á þeim flugleiðum, sem tilgreindar eru í eftirfarandi flugáætlun:

Flugáætlun:

I. Flugleiðir, sem heimilar eru tilnefndum flugfélögum Sambandslýðveldisins Þýzkalands eru:
   1) frá stöðvum í Sambandslýðveldinu Þýzkalandi með viðkomu
      í Danmörku,
      í Svíþjóð,
      í Noregi
      til Reykjavíkur eða Keflavíkur.
   2) Frá stöðvum í Sambandslýðveldinu Þýzkalandi með einni viðkomu í Stóra-Bretlandi til Reykjavíkur eða Keflavíkur.

II. Flugleiðir, sem heimilar eru tilnefndum flugfélögum lýðveldisins Íslands eru:
   1) Frá stöðvum í lýðveldinu Íslandi með viðkomu
      í Noregi,
      í Svíþjóð,
      í Danmörku
      til Hamborgar eða Düsseldorf.
   2) Frá stöðvum í lýðveldinu Íslandi með viðkomu í Glasgow, Kaupmannahöfn, til Hamborgar eða Düsseldorf, þó án flutningsréttinda milli Glasgow og Hamborgar eða Düsseldorf, ef flogið er um Kaupmannahöfn.

Tilnefndum flugfélögum er heimilt að fella úr eina eða fleiri viðkomustöðvar að því tilskildu, að leið hefjist á landssvæði þess samningsaðila, sem tilnefnt hefur flugfélag. Niðurfellinguna skal tilkynna fyrirfram í ferðaáætlun hins tilnefnda flugfélags.

Ég leyfi mér að skýra yður frá því, að ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýzkalands er samþykk framangreindri flugáætlun. Væri ég yður þakklátur, ef þér létuð mig vita, hvort ríkisstjórn lýðveldisins Íslands getur einnig fallizt á þessa flugáætlun. Sé svo, verður litið á þetta erindi og svar yðar sem samkomulag milli ríkisstjórna okkar".

Ég leyfi mér að skýra yður, háttvirti ráðherra, frá því, að ríkisstjórn lýðveldisins Íslands er samþykk efni erindis yðar. Verður því litið á erindi yðar og þetta svarerindi sem samkomulag milli ríkisstjórna okkar.

Ég leyfi mér að votta yður, háttvirti ráðherra, sérstaka virðingu mína.

Helgi P. Briem.

Háttvirtur ráðherra
málefna sambandsráðs og hinna einstöku ríkja
herra Dr. Hans-Joachim von Merkatz,
Bonn.

Skipzt var á staðfestingarskrám vegna samnings þessa hinn 5. desember 1960, og gekk samningurinn í gildi mánuð síðar, eða 5. janúar 1961.

Samningurinn var birtur með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 22, dags. 22. marz 1961.

Nr. 315. *Reykjavík, 19. júlí 1961.*

Samkomulag um viðurkenningu Sambandslýðveldisins á 12 mílna fiskveiðilögsögu við Ísland.

Vereinbarung über die Frage der Fischereizone in den Gewässern von Island.

I.

Erindi utanríkisráðherra Íslands til sendiherra Þýzkalands.

UTANRÍKISRÁÐUNEYTIÐ
hinn 19. júlí 1961.

Háttvirti sendiherra!

Ég leyfi mér að vísa til viðræðna, sem nýlega hafa farið fram í Bonn. Með tilliti til þessara viðræðna er ríkisstjórn Íslands reiðubúin að gera eftirfarandi samkomulag við ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýzkaland:

1. Ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýzkalands falli frá mótmælum sínum gegn tólf mílna fiskveiðilögsögu umhverfis Ísland, sem mæld er frá grunnlínum samkvæmt 2. gr. hér á eftir, og er þá eingöngu átt við fiskveiðilögsögu.
2. Grunnlínur þær, sem miðað er við í 1. gr., verða hinar sömu og ákveðnar eru í reglugerð nr. 70 30. júní 1958 með þeim breytingum, að grunnlínur verða dregnar milli eftirfarandi punkta:

   A. Grunnlínpunktur 1 (Horn) til grunnlínupunktar 5 (Ásbúðarrif).
   B. Grunnlínupunktur 12 (Langanes) til grunnlínupunktar 16 (Glettinganes).
   C. Grunnlínupunktur 51 (Geirfugladrangur) til grunnlínupunktar 42 (Skálasnagi).

II.

Erindi sendiherra Þýzkalands til utanríkisráðherra Íslands.

DER BOTSCHAFTER DER
BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND
Reykjavík, den 19. Juli 1961.

Exzellenz!

Ich beehre mich, den Empfang Ihrer Note vom 19. Juli 1961 zu bestätigen, die in deutscher Sprache wie folgt lautet:

„Ich beehre mich, auf die Besprechungen Bezug zu nehmen, die kürzlich in Bonn stattgefunden haben. Im Hinblick auf diese Besprechungen ist die Regierung der Republik Island bereit, folgende Regelung mit der Regierung der Bundesrepublik Deutschland zu treffen:

1. Die Regierung der Bundesrepublik Deutschland erhebt künftig keine Einwendungen gegen eine Zwölf-Meilen-Fischereizone um Island, gemessen von den im Nummer 2 angegebenen Basislinien, die ausschliesslich die Abgrenzung der genannten Zone betreffen.
2. Die Basislinien, die zu dem in Nummer 1 erwähnten Zweck verwendet werden, sind diejenigen, die in der isländischen Verordnung Nr. 70 vom 30. Juni 1958 festgelegt sind, jedoch abgeändert durch Verwendung der zwischen folgenden Punkten gezogenen Basislinien:

   A. Punkt 1 (Horn) bis Punkt 5 (Ásbúðarrif).
   B. Punkt 12 (Langanes) bis Punkt 16 (Glettinganes).
   C. Punkt 51 (Geirfugladrangur) bis Punkt 42 (Skálasnagi).

D. Grunnlínupunktur 35 (Geirfuglasker) til grunnlínupunktar 39 (Eldeyjardrangur).

Þessar breytingar taki þegar gildi.

3. Til 10. marz 1964 mun ríkisstjórn Íslands ekki hindra, að skip, sem skrásett eru í Sambandslýðveldinu Þýzkalandi, stundi veiðar á svæði því milli sex og tólf mílna innan fiskveiðilögsögu, sem um getur í 1. og 2. gr., á eftirgreindum svæðum og tímum:

a) Horn (grunnlínupunktur 1) — Langanes (grunnlínupunktur 12) (júní til september).

b) Langanes (grunnlínupunktur 12) — Glettinganes (grunnlínupunktur 16) (maí til desember).

c) Glettinganes (grunnlínupunktur 16) — Setusker (grunnlínupunktur 20) (janúar til apríl og júlí til ágúst).

d) Setusker (grunnlínupunktur 20) — Meðallandssandur I (grunnlínupunktur 30) (marz til júlí).

e) Meðallandssandur I (grunnlínupunktur 30) — 20° v.l. (apríl til ágúst).

f) 20° v.l. — Geirfugladrangur (grunnlínupunktur 51) (marz til maí).

g) Geirfugladrangur (grunnlínupunktur 51) — Bjargtangar (grunnlínupunktur 43) (marz til maí).

4. Til þess tíma, sem nefndur er í 3. gr., er þó skipum, sem skráð eru í Sambandslýðveldinu Þýzkalandi, óheimilt að stunda veiðar á svæðinu milli sex og tólf mílna innan fiskveiðilögsögunnar, sem um getur í 1. og 2. gr., á eftirgreindum svæðum:

a) milli 63°37′ n.br. og 64°13′ n.br. (Faxaflói).

b) Milli 64°40′ n.br. og 64°52′ n.br. (Snæfellsnes).

c) Milli 65° n.br. og 65°20′ n.br. (Breiðafjörður).

D. Punkt 35 (Geirfuglasker) bis Punkt 39 (Eldeyjardrangur).

Diese Änderungen treten sofort in Kraft.

3. Bis zum 10. März 1964 erhebt die Republik Island keine Einwendungen gegen das Fischen von in der Bundesrepublik Deutschland registrierten Schiffen innerhalb der äusseren sechs Meilen der in den Nummern 1 und 2 erwähnten Fischereizone, und zwar innerhalb folgender Bereiche während der angegebenen Zeiträume:

a) Horn (Punkt 1) — Langanes (Punkt 12) (Juni bis September).

b) Langanes (Punkt 12) — Glettinganes (Punkt 16) (Mai bis Dezember).

c) Glettinganes (Punkt 16) — Setusker (Punkt 20) (Januar bis April und Juli bis August).

d) Setusker (Punkt 20) — Meðallandssandur I (Punkt 30) (März bis Juli).

e) Meðallandssandur I (Punkt 30) — 20° westlicher Länge (April bis August).

f) 20° westlicher Länge — Geirfugladrangur (Punkt 51) (März bis Mai).

g) Geirfugladrangur (Punkt 51) — Bjargtangar (Punkt 43) (März bis Mai).

4. Bis zu dem in Nummer 3 genannten Zeitpunkt dürfen jedoch in der Bundesrepublik Deutschland registrierte Schiffe innerhalb der äusseren sechs Meilen der in den Nummern 1 und 2 erwähnten Fischereizone in den folgenden Bereichen nicht fischen:

a) Zwischen 63°37′ nördlicher Breite und 64°13′ nördlicher Breite (Faxaflói).

b) Zwischen 64°40′ nördlicher Breite und 64°52′ nördlicher Breite (Snæfellsnes).

c) Zwischen 65° nördlicher Breite und 65°20′ nördlicher Breite (Breiðafjörður).

d) Milli Bjargtanga (grunnlínupunktur 43) og Horns (grunnlínupunktur 1).

e) Á svæði, sem takmarkast af línum, sem dregnar eru frá suðurodda Grímseyjar til grunnlínupunkta 6 og 8.

f) Milli 14°58′ v.l. og 15°32′ v.l. (Mýrabugt).

g) Milli 16°12′ v.l. og 16°46′ v.l. (Ingólfshöfði).

5. Ríkisstjórn Íslands mun halda áfram að vinna að framkvæmd ályktunar Alþingis frá 5. maí 1959 varðandi útfærslu fiskveiðilögsögunnar við Ísland, en mun tilkynna ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýzkalands slíka útfærslu með sex mánaða fyrirvara, og rísi ágreiningur um slíka útfærslu, skal honum, ef annarhvor aðili óskar, skotið til Alþjóðadómstólsins.

6. Samkomulag þetta tekur einnig til Berlínar, enda gefi ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýzkalands ríkisstjórn lýðveldisins Íslands ekki yfirlýsingu um hið gagnstæða innan þriggja mánaða eftir að samkomulag þetta tekur gildi.

7. Ríkisstjórn Íslands mun skrásetja samkomulag þetta hjá framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna samkvæmt 102. gr. í stofnskrá Sameinuðu þjóðanna.

Ef ríkisstjórn Sambandslýðveldisins Þýzkalands lýsir sig samþykka framangreindum tillögum, leyfi ég mér að leggja til, að orðsending þessi og svar yðar við henni skoðist sem samkomulag milli ríkisstjórna okkar, er gangi þegar í gildi.

d) Zwischen Bjargtangar (Punkt 43) und Horn (Punkt 1).

e) Vor der Hauptlandmasse in dem Gebiet, das begrenzt wird durch Linien vom südlichsten Punkt von Grímsey nach den Basispunkten 6 und 8.

f) Zwischen 14°58′ westlicher Länge und 15°32′ westlicher Länge (Mýrabugt).

g) Zwischen 16°12′ westlicher Länge und 16°46′ westlicher Länge (Ingólfshöfði).

5. Die Regierung der Republik Island wird auch künftig auf die Durchführung der Entschliessung des Althings vom 5. Mai 1959 betreffend Erweiterung der Fischereihoheit Islands hinarbeiten. Sie wird aber der Regierung der Bundesrepublik Deutschland eine derartige Erweiterung sechs Monate im voraus mitteilen; im Falle eines Streites im Zusammenhang mit einer derartigen Erweiterung wird die Angelegenheit auf Antrag einer der beiden Parteien dem Internationalen Gerichtshof vorgelegt werden.

6. Diese Vereinbarung gilt auch für das Land Berlin, sofern nicht die Regierung der Bundesrepublik Deutschland gegenüber der Regierung der Republik Island innerhalb von drei Monaten nach Inkrafttreten dieser Vereinbarung eine gegenteilige Erklärung abgibt.

7. Die Regierung der Republik Island wird diese Regelung gemäss Artikel 102 der Satzung der Vereinten Nationen bei dem Generalsekretär der Vereinten Nationen registrieren.

Falls sich die Regierung der Bundesrepublik Deutschland mit den vorstehenden Vorschlägen einverstanden erklärt, beehre ich mich vorzuschlagen, dass diese Note und die entsprechende Antwortnote Eurer Exzellenz eine Vereinbarung zwischen unseren beiden Regierungen bilden sollen, die sogleich in Kraft tritt."

Ich beehre mich, Ihnen zu erklären, dass in dem Bestreben, der besonderen Bedeutung, die der Küstenfischerei für die isländische Wirtschaft zukommt, Rechnung zu tragen, die Regierung der Bundesrepublik Deutschland mit der in Ihrer Note vorgesehenen Regelung einverstanden ist, und dass Ihre Note und diese Antwort darauf eine Vereinbarung zwischen unseren beiden Regierungen bilden, die sogleich in Kraft tritt, wobei die Regierung der Bundesrepublik Deutschland feststellt, dass diese Vereinbarung nicht Rechte, die ihr nach Völkerrecht gegenüber dritten Staaten zustehen, präjudiziert.

Ég leyfi mér að votta yður, háttvirti sendiherra, sérstaka virðingu mína.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Genehmigen Sie, Exzellenz, den Ausdruck meiner ausgezeichnetsten Hochachtung.

Hans-R. Hirschfeld.

Herra sendiherra H.-R. Hirschfeld,
sendiráði Sambandslýðveldisins Þýzkalands,
Reykjavík.

Seiner Exzellenz
Herrn Guðmundur Í. Guðmundsson.
Aussenminister der Republik Island
Reykjavík.

Ofangreind erindaskipti voru birt með auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 78, dags. 19. júlí 1961.

Nr. 316.

Með erindaskiptum, dags. 29. maí og 14. september 1956 milli sendiráðs Sambandslýðveldisins Þýzkland og utanríkisráðuneytisins var gert samkomulag um að falla frá kröfum um vegabréf fyrir flugmenn og starfsmenn flugfélaga, sem hafa hér örstutta dvöl, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 55, dags. 10. júlí 1958.

Nr. 317.

Með erindaskiptum dags. 21. júní og 14. september 1956, var gert samkomulag milli sendiráðs Sambandslýðveldisins Þýzkalands og utanríkisráðuneytisins, um afnám vegabréfsáritana milli landanna, enda sé ekki um dvöl í atvinnuskyni að ræða er fari fram úr þremur mánuðum.

Þurfi áritun á vegabréf skal hún veitt ókeypis.

Enn fremur var með erindaskiptum, dags. 31. marz og 9. apríl 1958, gert samkomulag um að afnám vegabréfsáritana skuli einnig taka til Berlínar, segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 55, dags. 10. júlí 1958.

SÖGULEGIR SAMNINGAR

A. *Þingvöllum 1262 og 1263.*

Gamli sáttmáli.

"Það er sammæli bænda fyrir norðan land og sunnan,

1. að þeir játa ævinlegan skatt herra Hákoni konungi og Magnúsi konungi, land og þegna, með svörnum eiði, tuttugu álnir hver sá maður, sem þingfararkaupi á að gegna. Þetta fé skulu saman færa hreppstjórar og til skips og fá í hendur konungs umboðsmanni og vera þá úr ábyrgð um það fé.
2. Hér í mót skal konungur láta oss ná friði og íslenzkum lögum.
3. Skulu sex skip ganga af Noregi til Íslands tvö sumur hin næstu, en þaðan í frá sem konungi og hinum beztu bændum landsins þykir hentast landinu.
4. Erfðir skulu upp gefast í Noregi fyrir íslenzkum mönnum, hversu lengi sem þær hafa staðið, þegar réttir arfar koma til eða þeirra umboðsmenn.
5. Landaurar skulu uppgefast.
6. Slíkan rétt skulu íslenzkir menn hafa í Noregi sem þá, er þeir hafa beztan haft, og þér hafið sjálfur boðið á yðrum bréfum og að halda friði yfir oss, svo sem guð gefur yður framast afl til.
7. Jarlinn viljum vér yfir oss hafa, meðan hann heldur trúnað við yður, en frið við oss.
8. Skulum vér og vorir arfar halda allan trúnað við yður, meðan þér og yðrir arfar halda við oss þessa sáttargjörð, en lausir, ef hún rýfst, að beztu manna yfirsýn".

Þegnanna eiður:

„Til þess legg eg hönd á helga bók, og því skýt eg til guðs, að eg sver Hákoni konungi og Magnúsi land og þegna og ævinlegan skatt með slíkri skipan sem nú erum vér ásáttir orðnir og máldagabréf þar um gert vottar.

Guð sé mér svo hollur sem ég satt segi, gramur ef ég lýg."

Gamli sáttmáli er einhliða yfirlýsing að formi til, en vísar til bréfa Noregskonungs, sem nú eru týnd.

Þar sem margar gerðir eru til að Gamla sáttmála, en engin eldri en frá síðari hluta 16. aldar, er ekki ástæða til að fylgja neinni þeirra stafrétt, enda geta menn séð þær í Fornbréfasafninu. Bætt hefur verið við tölum á greinar til hægðarauka.

Prof. Jón Jóhannesson telur að rétt muni að nefna þennan sáttmála Gizurarsáttmála, en þar sem hann hefir í margar aldir verið nefndur Gamli sáttmáli, er því nafni haldið hér.

B. *Kiel, 14. janúar 1814.*

Friðarsamningur milli Danakonungs og Svíakonungs.

Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté le Roi de Suède, également animés du désir de faire succéder les avantages de la paix aux calamités de la guerre qui a malheureusement éclaté entre eux, et de rétablir l'union et la bonne intelligence entre leurs états respectifs sur des bases qui doivent en assurer à jamais la durée, ont pour cet effet nommé et autorisé des plénipotentiaires, savoir: Sa Majesté le Roi de Dane-

mark, le Sieur Edmund de Bourke etc., et Sa Majesté le Roi de Suède, le Sieur Gustave Baron de Wetterstedt, chancelier de la cour, etc.; lesquels, après l'échange de leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Il y aura à l'avenir paix, amitié et bonne intelligence entre Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté le Roi de Suède. Les hautes parties contractantes apporteront la plus grande attention à maintenir une parfaite harmonie entre elles, leurs états et sujets, et éviteront soigneusement tout ce qui pourrait altérer l'union si heureusement rétablie.

Article 2.

Sa Majesté le Roi de Suède ayant manifesté la résolution invariable de ne point séparer ses intérêts de ceux de ses alliés et Sa Majesté Danoise désirant de donner, en faveur de ses sujets, au bénéfice de la paix toute l'étendue possible, et ayant reçu, à la demande de Son Altesse Royale le Prince Royal de Suède, des cours de Russie et de Prusse des assurances officielles sur leurs dispositions à rétablir avec celle de Copenhague les anciennes relations de paix et d'amitié, telles qu'elles existaient avant la rupture, elle promet et s'engage de la manière la plus formelle et la plus obligatoire à ne rien négliger de ce qui de son côté peut conduire à la prompte conclusion de la paix entre elle et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies et Sa Majesté le Roi de Prusse. Sa Majesté le Roi de Suède promet d'employer ses bons offices auprès de ses alliés, pour que cette œuvre salutaire soit achevée le plus tôt possible.

Article 3.

Sa Majesté le Roi de Danemark, pour donner une preuve évidente de son désir de renouer les relations les plus intimes avec les augustes alliés de Sa Majesté le Roi de Suède, et dans la ferme persuasion de trouver les mêmes dispositions de leur part à rétablir promptement la paix telle qu'elle existait avant la rupture, promet d'accéder formellement et activement à la cause commune contre Sa Majesté l'Empereur des Français, de déclarer la guerre à ce souverain, et de joindre à cet effet un corps déterminé de troupes Danoises à l'armée combinée du Nord de l'Allemagne sous les ordres de Son Altesse Royale le Prince Royal de Suède, le tout de la manière et par suite des stipulations qui sont plus particulièrement énoncées dans le traité de paix signé aujourd'hui entre Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté le Roi du royaume uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande.

Article 4.

Sa Majesté le Roi de Danemark, tant pour lui que pour ses successeurs au trône et au royaume de Danemark, renonce irrévocablement et à perpétuité, en faveur de Sa Majesté le Roi de Suède et de ses successeurs au trône et au royaume de Suède, à tous ses droits et titres sur le royaume de Norvège, savoir les évêchés et bailliages ci-après spécifiés, ceux de Christiansand, de Bergenhuus, d'Aggerhuus et de Trondhjem avec le Nordland et le Finmarken jusqu'aux frontières de l'empire de Russie.

Ces évêchés, bailliages et provinces, embrassant la totalité du royaume de Norvège avec tous les habitants, villes, ports, forteresses, villages et îles sur toutes les côtes de ce royaume, ainsi que les dépendances — la Grönlande, les îles de Færö et l'Islande non comprises — de même que les prérogatives, droits et émoluments, appartiendront désormais en toute propriété et souveraineté à Sa Majesté le Roi de Suède et formeront un royaume réuni à celui de Suède.

Pour cet effet Sa Majesté le Roi de Danemark promet et s'engage de la manière la plus solennelle et la plus obligatoire, tant pour lui que pour ses successeurs et

pour tout le royaume de Danemark, à ne jamais former aucune prétention directe ou indirecte sur le royaume de Norvège ou aucun de ses évéchés, bailliages, îles et territoires, dont tous les habitants sont par la présente, et en vertu de la dite renonciation, dégagés de l'hommage et du serment de fidélité qu'ils ont prêtés au Roi et à la couronne de Danemark.

Article 5.

Sa Majesté le Roi de Suède s'engage de la manière la plus formelle et la plus obligatoire à conserver aux habitants du royaume de Norvège et de ses dépendances la jouissance de leurs lois, immunités, droits, libertés et privilèges, tels qu'ils existent actuellement.

Article 6.

Le montant entier des dettes de la monarchie Danoise étant affecté autant au royaume de Norvège qu'aux autres parties de l'état, Sa Majesté le Roi de Suède, en sa qualité de souverain du royaume de Norvège, s'impose l'obligation d'en prendre à sa charge une partie proportionnée à la poulation et aux ressources de la Norvège relativement à la population et aux ressources du Danemark.

Par la dette publique est entendue tant celle contractée par le gouvernement Danois à l'étranger, que dans l'intérieur de ses propres états. Cette dernière consiste en obligations Royales et d'état et dans la masse des billets de banque et autres papiers représentatifs émis par l'autorité Royale, qui se trouvent actuellement en circulation dans les deux royaumes.

Le montant exact de ces dettes au premier Janvier dix-huit-cent-quatorze sera déterminé par des commissaires que les deux gouvernements nommeront à cet effet, pour en faire une juste répartition, basée sur la population et les ressources respectives de la Norvège et du Danemark. Ces commissaires se réuniront à Copenhague dans l'espace d'un mois après l'échange des ratifications du présent traité, et termineront leur travail aussitôt que possible, et au plus tard dans le courant de cette année. Il est toutefois entendu que Sa Majesté le Roi de Suède, en sa qualité de souverain du royaume de Norvège, ne participera à la garantie d'autres dettes que de celles ci-dessus énoncées, qui appartiennent au royaume de Danemark en général, et à l'acquittement desquelles toutes les parties de ce royaume avant la cession de la Norvège devaient concourir.

Article 7.

Sa Majesté le Roi de Suède, tant pour lui que pour ses successeurs au trône et au royaume de Suède, renonce irrévocablement et à perpétuité, en faveur de Sa Majesté le Roi de Danemark et de ses successeurs au trône et au royaume de Danemark, à lous ses droits et titres sur le duché de la Poméranie Suédoise et la principauté de l'ile de Rugen.

Ces provinces avec tous les habitants, villes, ports, forteresses, villages et îles, ainsi que les dépendances, prérogatives, droits et émoluments, appartiendront désormais en toute propriété et souveraineté au royaume de Danemark et lui restent incorporées.

Pour cet effet Sa Majesté le Roi de Suède promet et s'engage de la manière la plus solennelle et la plus obligatoire, tant pour lui que pour ses successeurs et pour tout le royaume de Suède, à ne jamais former aucune prétention directe ou indirecte sur les dites provinces, îles et territoires, dont tous les habitants sont, par la présente et en vertu de la dite renonciation dégagés de l'hommage et du serment de fidélité qu'ils ont prêtés au Roi et à la couronne de Suède.

Article 8.

Sa Majesté le Roi de Danemark s'engage de la manière la plus formelle et la plus obligatoire à conserver aux habitants de la Poméranie Suédoise et de l'île de Rugen avec leurs dépendances la jouissance de leurs lois, immunités, droits, libertés et privilèges, tels qu'ils existent actuellement et sont consignés dans les actes constitutionnels des années dix-huit-cent-dix et dix-huit-cent-onze. Le papier-monnaie de Suède n'ayant jamais eté introduit dans la Proméranie Suédoise. Sa Majesté le Roi de Danemark s'engage à n'apporter aucun changement au système monétaire du pays sans le concours et l'assentiment des états.

Article 9.

Sa Majesté le Roi de Suède s'étant engagé par l'article six du traite d'alliance avec le Roi du royaume uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, conclu à Stockholm le trois Mars dix-huitcent-treize, à accorder pendant la durée de vingt ans, à compter de l'échange des ratifications du dit traité, aux sujets de Sa Majesté Britannique le droit d'entrepôt dans le port de Stralsund, pour toutes les denrées, productions et marchandises, soit de la Grande-Bretagne, soit de ses colonies, chargées sur des bâtiments Suédois ou Britanniques, moyennant un droit d'entrepôt, pour toutes les denrées et marchandises indistinctement, d'un pour cent ad valorem pour l'entrée, et du méme montant pour la sortie, Sa Majesté le Roi de Danemark promet de remplir, en sa nouvelle qualité de souverain de la Poméranie Suédoise, la dite stipulation et de la renouveler dans le traité à conclure entre le Danemark et le Grande-Bretagne, en substituant aux bâtiments Suédois ceux du Danemark.

Article 10.

Les dettes publiques contractées par la chambre Royale de la Poméranie restent à la charge de Sa Majesté le Roi de Danemark comme souverain de ce duché, qui garantit toutes les stipulations y relatives, d'après la teneur des obligations et aux termes de leur échéance.

Article 11.

Sa Majesté le Roi de Danemark reconnaît les donations faites par Sa Majesté le Roi de Suède jusqu'à ce jour en domaines ou revenus dans la Poméranie Suédoise et l'ile de Rugen, montant à une somme annuelle de quarante-trois mille écus courants de Poméranie, et s'oblige à maintenir les donataires dans la pleine et paisible possession des biens, droits et revenus à eux donnés, de sorte qu'ils en puissent librement jouir et disposer, en percevoir et exporter les produits, les vendre et aliéner, en exporter pareillement la valeur, le tout sans trouble ni empêchement, et sans être assujettis à aucun droit de vente, mutation, détraction ou autres semblables, sous quelque nom qu'ils puissent exister. Il est toutefois entendu entre les deux hautes parties contractantes, que toutes les stipulations de l'article 20 ci-après, touchant la vente dans l'espace de six ans des propriétés particulières, appartenant aux individus qui désirent quitter les états de l'une ou de l'autre puissance ,sont de même appliquées par la présente à ceux des donataires dans la Promérante et dans l'île de Rugen qui n'y seraient point établis; ceux-ci conserveront leurs donations comme toutes autres propriétés particulières.

Article 12.

Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté le Roi de Suède s'engagent réciproquement de la manière la plus formelle à ne jamais détourner de leur destination primitive des fonds affectés à des objets de bienfaisance ou d'utilité publique dans les pays qu'ils ont acquis en vertu du présent traité, savoir le royaume de Norvège et le duché de la Poméranie Suédoise avec leurs dépendances respectives.

Sa Majesté le Roi de Suède promet, par suite de cet engagement général, de conserver l'université fondée en Norvège, de même que Sa Majesté le Roi de Danemark s'engage à conserver l'université de Greifswald.

Les appointements des fonctionnaires pubics, tant en Norvège qu'en Poméranie, tomberont à la charge de la puissance acquérante, à dater du premier jour du quartier où l'occupation de l'un ou l'autre pays aura été effectuée..

Les deux hautes parties contractantes conserveront aux pensionnaires établis en Norvège ou en Poméranie les pensions qui leur auront été accordées par leur ancien gouvernement, sans défalcation ou innovation quelconque.

Article 13.

Sa Majesté le Roi de Suède voulant, en tant qu'il dépend de lui, contribuer à faire obtenir à Sa Majesté le Roi de Danemark des indemnités pour la cession du royaume de Norvège, et Sa Majesté Suédoise venant de donner une preuve évidente de ces sentiments par la cession de la Poméranie Suédoise et de l'île de Rugen, s'engage à employer auprès de ses alliés ses bons offices et les moyens en son pouvoir pour procurer en outre, à la paix générale, à Sa Majesté le Roi de Danemark des indemnités convenables pour le royaume de Norvège.

Article 14.

Aussitôt après la signature du présent traité, on en transmettra immédiatement et avec célérité l'avis aux généraux et aux armées respectives, et les hostilités cesseront entièrement de part et d'autre tant sur terre que sur mer. Celles qui se seraient commises dans l'intervalle, seront considérées comme non avenues et ne pourront porter aucune atteinte à ce traité. On se restituera fidélement tout ce qui pourrait avoir été pris et conquis entre temps de part et d'autre.

Article 15.

Il est convenu d'une manière formelle entre les deux hautes parties contractantes, que dès la signature du présent traité toutes contributions, payements d'argent, réquisitions, livraisons ou fournitures, de quelque nature qu'elles soient, cesseront, et que celles qui peuvent avoir été ordonnées précédemment à cette époque, ne seront point exigées. Il est également convenu que toutes les propriétés qui ont éte séquestrées dans les provinces occupées par l'armée du Nord de l'Allemagne, seront rendues à leurs propriétaires.

Sont toutefois exceptés les navires appartenant à des sujets de Sa Majesté le Roi de Suède et de ses alliés, qui auront été repris dans les ports des duchés de Slesvig et de Holstein, et qui resteront à leurs propriétaires susmentionnés, lesquels pourront en disposer librement et à leur gré.

Il sera nommé des commissaires de part et d'autre qui, munis des pleins-pouvoirs respectifs des deux hautes parties contractantes, seront chargés, immédiatement après la signature du présent traité, de la remise et de la réception des places fortes et des pays cédés des deux côtés, en vertu des articles précédents 4 et 7, ainsi que de l'évacuation des possessions de Sa Majesté Danoise occupées par l'armée combinée du Nord de l'Allemagne. Ces commissaires conviendront à l'amiable de tous les objets qui ne peuvent point être spécialement énoncés ici.

Il est toutefois entendu entre les deux hautes parties contractantes, comme règles fondamentales et invariables de la gestion et des attributions des dits commissaires:

1) Que le duché de Slesvig, y compris la place de Frederiksort, sera évacué par les troupes alliées immédiatement après la signature du présent traité.

2) Que les troupes alliées commenceront dès lors à évacuer successivement le duché de Holstein, à l'exception de celles appartenant au corps de blocus devant Hambourg, de sorte qu'immédiatement après l'échange des ratifications du présent traité, tout le duché sera évacué par les troupes alliées et remis à celles de Sa Majesté le Roi de Danemark.
3) Que la place de Gluckstadt sera évacuée et remise aux troupes de Sa Majesté le Roi de Danemark immédiatement après l'échange des ratifications de ce souverain au présent traité contre les ratifications provisoires de Son Altesse Royale le Prince Royal de Suède, en attendant celles de Sa Majesté le Roi de Suède.
4) Que, par suite des relations d'amitié rétablies entre les deux puissances, les troupes Suédoises qui resteront dans le duché de Holstein jusqu'à l'époque de son évacuation, payeront comptant pendant cet intervalle toutes leurs subsistances, d'après une convention particulière à conclure à cet effet avec les autorités Danoises. Elle ne pourront toutefois pas se refuser à prêter toute aide et assistance aux troupes et à fournir à leurs besoins, tout comme celles-ci ne pourront faire aucune réquisition directe aux habitants, de quelque nature que ce soit.
5) Qu'immédiatement après la signature du présent traité les troupes Suédoises entreront en Norvège et occuperont les places fortes qui s'y trouvent. Sa Majesté le Roi de Danemark s'engage à donner les ordres nécessaires à cet effet de la manière plus spécialement énoncée dans l'article suivant.
6) Que la Poméranie Suédoise et l'ile de Rugen seront évacuées par les troupes Suédoises et remises à celles de Sa Majesté le Roi de Danemark, quand les forteresses de Frederiksbald et de Kongsvinger, de Frederikstad et d'Aggerhuus en Norvège auront été occupées par les troupes Suédoises.

Article 16.

Afin de faciliter l'exécution de l'article précédent, Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté le Roi de Suède s'engagent réciproquement de la manière la plus obligatoire à adresser dès la signature du présent traité des proclamations aux habitants des pays cédés des deux côtés, qui les instruisent du changement qui s'est opéré dans leur situation, les délient de leur serment de fidélité et les invitent à recevoir avec tranquillité les troupes de leurs nouveaux souverains qui entreront sur leur territoire. Les deux hautes parties contractantes donneront en même temps les ordres nécessaires aux autorités respectives, tant militaires que civiles, pour la remise des forteresses et places fortes, arsenaux ou autres établissements militaires, de quelque nom et qualité que ce soit, ainsi que pour celle des propriétés et appartenances de la couronne sans exception aucune, et de manière que le pays cédé passe tranquillement et totalement sous la domination du nouveau souverain. Les hautes parties contractantes rappelleront immédiatement des pays cédés leurs gouverneurs généraux et autres fonctionnaires publics non indigènes qui ne se décideraient pas à rester sous la nouvelle domination, et prendront en général les mesures les plus propres et dépendantes d'elles, pour prévenir tout délai dans l'exécution et toute infraction quelconque aux stipulations du présent traité.

Article 17.

Les prisonniers de guerre seront respectivement mis en liberté, sans exception quelconque, et sans avoir égard à la différence du nombre; ils seront délivrés en masse, dans le plus court délai possible, sur un ou plusieurs points convenables des frontières respectives, et ils obtiendront toutes les facilités que le rétablissement du

bon voisinage comporte, de la part du gouvernement du pays où ils ont été détenus, lequel supportera les frais de leur transport jusqu'à l'endroit où l'échange se fera. Les deux gouvernements se rendent responsables du payement des dettes que les prisonniers de guerre ont pu contracter dans les lieux de leur détention; les comptes en seront respectivement rendus dans l'espace de deux mois après la signature du présent traité de paix, et seront payés aussitôt que faire se pourra.

Article 18.

Le séquestre dont les biens et propriétés des sujets respectifs des deux souverains auront été frappés, de même que l'embargo mis sur leurs navires dans les différents ports des deux pays, lors de la déclaration de guerre, seront levés, dès que le présent traité aura été ratifié.

Les prétentions des sujets respectifs dont la poursuite devant les tribunaux a été suspendue par la rupture, reprendront leur libre cours dès le même moment.

Article 19.

Sa Majesté le Roi de Suède renonce en faveur de Sa Majesté Danoise à toutes les réclamations pour les navires et chargements Suédois, capturés par les corsaires Danois depuis l'époque de la paix de Jönköping jusqu'à celle du commencement de la guerre actuelle.

Article 20.

Les Norvégiens qui se trouvent actuellement en Danemark, et vice versa les Danois en Norvège, ainsi que les Poméraniens qui se trouvent en Suède, tout comme les Suédois en Poméranie, auront pleine liberté de retourner dans leur patrie et de disposer de leurs meubles ou immeubles, sans payer aucun droit de sortie ou autre imposition quelconque établie sur cet objet.

Les sujets des deux hautes puissances établis dans l'un des deux pays, savoir en Norvège ou en Danemark, auront pleine liberté de s'établir dans l'autre pendant l'espace de six ans, à dater du jour de l'échange des ratifications du présent traité, et seront tenus de vendre ou d'aliéner pendant le dit espace leurs biens à quelque sujet de la puissance dont ils désirent de quitter les domaines.

Il est de même réservé aux sujets des deux parties contractantes établis dans l'un des deux pays, savoir en Suède ou en Poméranie, avec l'ile de Rugen, de s'établir dans l'autre pendant le même espace de temps et aux mêmes conditions que ci-dessus.

Les biens de ceux qui à l'expiration du dit terme n'auront pas rempli cette disposition, seront vendus aux enchères publiques par autorité de justice, pour en être le produit délivré aux propriétaires.

Il sera loisible à tous de faire, durant les six années fixées ci-dessus, tel usage qu'ils voudront de leurs propriétés, dont la paisible jouissance leur est formellement assurée et garantie.

Ils pourront, de même que leurs agents, passer librement d'un état à l'autre pour administrer leurs affaires, sans qu'il soit pour cela porté la moindre atteinte à leur qualité de sujets de l'une ou de l'autre puissance.

Article 21.

Les titres domainiaux, archives et autres documents publics et particuliers, les plans et cartes de forteresses, villes et pays dévolus par le présent traité à Sa Majesté le Roi de Danemark et à Sa Majesté le Roi de Suède, y compris les cartes et papiers qui appartiennent au bureau d'arpentage, seront rendus des deux côtés sans exception aucune par les autorités publiques Danoises et Suédoises, dans l'espace de six mois ou, si cela est reconnu impossible, au plus tard dans un an.

Article 22.

Les dettes tant publiques que particulières, contractées par des Poméraniens en Suède, et vice versa par des Suédois en Poméranie, ainsi que par des Norvégiens en Danemark et par des Danois en Norvège, devront être acquittées aux termes et conditions stipulées.

Article 23.

Les pays réunis en vertu du présent traité au royaume de Danemark et à celui de Suède, étant liés avec leurs anciennes mères- patries par des relations commerciales qu'une longue habitude, le voisinage et les besoins respectifs ont rendues presqu'indispensables, les hautes parties contractantes, jalouses de conserver à leurs sujets ces moyens d'utilité réciproque, sont convenues de procéder sans délai à la conclusion d'un traité de commerce entre les deux pays. En attendant, les deux hautes parties contractantes sont tombées d'accord de conserver pendant la durée d'un an, à compter de l'échange des ratifications du présent traité, les relations de commerce actuellement subsistantes entre la Norvège et le Danemark, et la Poméranie et la Suède.

Article 24.

Les effets, de quelque nature ou dénomination que ce soit, appartenant à l'armée Suédoise, actuellement sur le continent, et qui se trouvent dans la Poméranie Suédoise ou dans l'ile de Rugen, pourront librement être transportés en Suède, sans qu'aucun droit de sortie ou autre puisse être exigé ou prélevé. L'artillerie et les effets militaires appartenant à la forteresse de Stralsund et aux points fortifiés en Poméranie et dans l'ile de Rugen, seront conservés dans leur état actuel pour être remis à Sa Majesté Danoise. Les bâtiments de guerre appartenant à la marine Danoise ou Suédoise, ainsi que les paquebots pourront être retirés sans empêchement de Norvège et de la Poméranie, aussitôt que la saison le permettra. Il est de même convenu entre les deux hautes parties contractantes, que pendant la durée de la présente guerre jusqu'au retour de l'armée Suédoise du continent en Suède, la communication par la Poméranie et l'ile de Rugen restera tonjours ouverte pour malles, courriers, troupes, convois et transports militaires de toute espèce, Sa Majesté Suédoise s'engageant dans ce cas à payer tous les frais que pourront occasionner ces passages.

Article 25.

L'article six du traité de Jönköping relativement au cours des postes est aboli, la réciprocité ayant cessé par la cession de la Norvège à la Suède.

Article 26.

Chaque employé en Norvège, soit Danois, soit Norvégien, obtiendra sans difficulté sa démission, s'il la sollicite dans le terme d'un an après la ratification du présent traité. Cet article est également applicable aux Norvégiens employés en Danemark, et ils ne seront exposés à aucune espèce de vexation ou reproche pour l'avoir sollicitée.

Les stipulations du présent article sont de même applicables aux employés en Poméranie, soit Suédois, soit Poméraniens.

Article 27.

Les traités de paix conclus entre les prédécesseurs de Leurs Majestés Danoise et Suédoise, notamment celui de Copenhague du vingt- sept Mai mil-six-cent-soixante, et ceux signés à Stockholm le trois Juin et à Frederiksbourg le trois Juillet mil-sept-cent-vingt, ainsi que le traité de Jönköping du dix Décembre dix-huit-cent-neuf, sont rappelés par le présent article et rétablis en pleine vigueur dans toutes leurs teneurs

et clauses, en tant que celles-ci ne sont point contraires aux stipulations contenues dans les articles du traité actuel.

Article 28.

Les ratifications du présent traité seront échangées à Copenhague dans l'espace de quatre semaines à dater du jour de la signature, ou plus tôt, si faire se peut.

Edmund Bourke. G. Baron de Wetterstedt.

Fjórða greinin í samningi þessum virðist hafa verið fullsamin þegar Bourke, fulltrúi Danakonungs, bætti inn í hana orðum þeim, sem eru milli þankastrika, en með þeim voru ákveðin örlög Íslands í meira en öld. Í bréfi frá Wetterstedt, fulltrúa Svíakonungs til L. von Engeström utanríkisráðherra Svía, dagsett 16. janúar 1814 segir:

„Malgré que l'Islande, la Groenlande et les îles de Ferröe n'ont jamais appartenu à la Norvège, Mr. de Bourke a desiré, et je n'ai pas cru devoir me refuser, qu'on en fit une mention spéciale dans l'Art. 4 du Traité." þ. e. "Þó að Ísland, Grænland og Færeyjar hafi aldrei verið eign Noregs, óskaði herra Bourke, að þeirra væri sérstaklega getið í 4. grein samningsins, og taldi ég mér ekki bera skyldu til að neita um það." (Y. Nielsen: Kielerfreden, Christiania 1886, bls. 51).

C. *Kaupmannahöfn, 30. nóvember 1918.*

Sambandssamningur við Dani.

Dansk-íslenzk sambandslög.

I.

1. gr.

Danmörk og Ísland eru frjáls og fullvalda ríki, í sambandi um einn og sama konung og um samning þann, er felst í þessum sambandslögum. — Nöfn beggja ríkjanna eru tekin í heiti konungs.

2. gr.

Skipun konungserfða er sú, er segir í 1. og 2. gr. konungserfðalaga frá 31. júlí 1853. Konungserfðum má ekki breyta, nema samþykki beggja ríkjanna komi til.

3. gr.

Ákvæði þau, er gilda nú í Danmörku um trúarbrögð konungs og lögræði, svo og um meðferð konungsvalds þegar konungur er sjúkur, ólögráða eða staddur utan beggja ríkjanna, skulu einnig gilda á Íslandi.

4. gr.

Konungur getur ekki verið þjóðhöfðingi í öðrum löndum án samþykkis Ríkisþings Danmerkur og Alþingis Íslands.

5. gr.

Hvort ríki fyrir sig setur ákvæði um greiðslu af ríkisfé til konungs og konungsættar.

II.

6. gr.

Danskir ríkisborgarar njóta að öllu leyti sama réttar á Íslandi sem íslenzkir ríkisborgarar fæddir þar, og gagnkvæmt. — Ríkisborgarar hvors lands eru undanþegnir herskyldu í hinu. — Bæði danskir og íslenzkir ríkisborgarar hafa að jöfnu, hvar sem þeir eru búsettir, frjálsa heimild til fiskiveiða innan landhelgi hvors ríkis. — Dönsk skip njóta á Íslandi sömu réttinda sem íslenzk skip, og gagnkvæmt. — Danskar og íslenzkar afurðir og afrek skulu gagnkvæmlega eigi að neinu leyti sæta óhagkvæmari kjörum en nokkurs annars lands.

III.

7. gr.

Danmörk fer með utanríkismál Íslands í umboði þess. — Í utanríkisstjórnarráðinu skal skipa eftir ósk íslenzku stjórnarinnar og í samráði við hana trúnaðarmann, er hafi þekkingu á íslenzkum högum, til þess að starfa að íslenzkum málum. — Nú er einhversstaðar enginn sendiherra eða sendiræðismaður, og skal þá skipa hann eftir ósk íslenzku stjórnarinnar og í samráði við hana, enda greiði Ísland kostnaðinn. Með sömu skilyrðum skal skipa ráðunauta með þekkingu á íslenzkum högum við sendisveitir og ræðismannaembætti þau, sem nú eru. Ef stjórn Íslands kýs að senda úr landi sendimenn á sinn kostnað, til þess að semja um sérstök íslenzk málefni, má það verða í samráði við utanríkisráðherra. — Samningar þeir, sem þegar eru gerðir milli Danmerkur og annarra ríkja og birtir, og Ísland varða, gilda og þar. Ríkjasamningar þeir, sem Danmörk gerir eftir að sambandslög þessi hafa náð staðfestingu, skuldbinda ekki Ísland, nema samþykki réttra íslenzkra stjórnvalda komi til.

8. gr.

Danmörk hefir á hendi gæzlu fiskiveiða í íslenzkri landhelgi undir dönskum fána, þar til Ísland kynni að ákveða að taka hana í sínar hendur, að öllu eða nokkru leyti, á sinn kostnað.

9. gr.

Myntskipun sú, sem hingað til hefir gilt í báðum ríkjunum, skal vera áfram í gildi meðan myntsamband Norðurlanda helzt. — Ef Ísland kynni að óska að stofna eigin peningasláttu, verður að semja við Svíþjóð og Noreg um það, hvort mynt sú, sem slegin er á Íslandi, skuli vera viðurkenndur löglegur gjaldeyrir í þessum löndum.

10. gr.

Hæstiréttur Danmerkur hefir á hendi æðsta dómsvald í íslenzkum málum, þar til Ísland kynni að ákveða að stofna æðsta dómstól í landinu sjálfu. En þangað til skal skipa Íslending í eitt dómarasæti í hæstarétti, og kemur það ákvæði til framkvæmda, þegar sæti losnar næst í dóminum.

11. gr.

Að því leyti, sem ekki er ákveðið að framan um hlutdeild Íslands í kostnaði þeim, sem leiðir af meðferð mála þeirra, sem ræðir um í þessum kafla, skal hún ákveðin eftir samningi milli stjórna beggja landa.

IV.

12. gr.

Öðrum málum en þeim, sem að framan eru nefnd, en varða bæði Danmörku og Ísland, svo sem samgöngumálum, verzlunar- og tollmálum, siglingum, póstmálum, síma- og loftskeytasambandi, dómgæzlu, máli og vigt og fjárhagsmálum, skal skipa með samningum, gerðum af þar til bærum stjórnvöldum beggja ríkja.

13. gr.

Fjárhæð sú, að upphæð 60000 kr., sem ríkissjóður Danmerkur hefir undanfarið árlega greitt Íslandi, og kostnaður ríkissjóðs Danmerkur af skrifstofu stjórnarráðs Íslands í Kaupmannahöfn, fellur niður. — Sömuleiðis eru afnumin forréttindi íslenzkra námsmanna til hlunninda við Kaupmannahafnarháskóla.

14. gr.

Ríkissjóður Danmerkur greiðir 2 milljónir króna, og skal stofna af þeim tvo sjóði, hvorn að upphæð 1 milljón króna, í því skyni að efla andlegt samband milli Danmerkur og Íslands, styðja íslenzkar vísindarannsóknir og aðra vísindastarfsemi og styrkja íslenzka námsmenn. Annar þessara sjóða er lagður til háskólans í Reykjavík, en hinn til háskólans í Kaupmannahöfn. — Nánari fyrirmæli um stjórn og starfsemi sjóðanna setur konungur eftir tillögum stjórnar hvors lands, að fengnu áliti háskóla þess.

15. gr.

Hvort land fyrir sig ákveður, hvernig hagsmuna þess sjálfs og þegna þess skuli nánar gætt í hinu landinu.

V.

16. gr.

Stofna skal dansk-íslenzka ráðgjafarnefnd, sem í eru að minnsta kosti 6 menn, annar helmingur kosinn af Ríkisþingi Danmerkur og hinn helmingurinn af Alþingi Íslands. — Sérhvert lagafrumvarp, sem varðar nánari meðferð mála þeirra, er um ræðir í sambandslögum þessum, og lagafrumvörp um sérmál annars hvors ríkisins, sem einnig varða hitt ríkið og stöðu og réttindi þegna þess, skal hlutaðeigandi stjórnarráð leggja fyrir nefndina til álita áður en þau eru lögð fyrir Ríkisþing eða Alþingi, nema það sé sérstaklega miklum vandkvæðum bundið. Nefndinni ber að gera tillögur um breytingar á þeim frumvarpsákvæðum, sem hún telur koma í bága við hagsmuni annars hvors ríkisins eða þegna þess. — Nefndin hefir enn fremur það hlutverk, annaðhvort eftir tilmælum stjórnanna eða af eigin hvötum, að undirbúa samning lagafrumvarpa, er miða að samvinnu milli ríkjanna og samræmi í löggjöf þeirra, og að taka þátt í samvinnu um sameiginlega löggjöf á Norðurlöndum. — Nánari fyrirmæli um tilhögun og starfsemi nefndarinnar setur konungur eftir tillögum frá stjórnum beggja landa.

17. gr.

Nú rís ágreiningur um skilning á ákvæðum sambandslaga þessara, sem stjórnirnar geta ekki jafnað með sér, og skal þá skjóta málinu til gerðardóms 4 manna, og kýs æðsti dómstóll hvors lands sinn helming þeirra hvor. Gerðardómur þessi sker úr ágreiningnum, og ræður afl atkvæða. Ef atkvæði eru jöfn, skulu úrslitin falin oddamanni, sem sænska og norska stjórnin á víxl eru beðnar að skipa.

VI.

18. gr.

Eftir árslok 1940 getur Ríkisþing og Alþingi hvort fyrir sig hvenær sem er krafist, að byrjað verði á samningum um endurskoðun laga þessara. — Nú er nýr samningur ekki gerður innan 3 ára frá því að krafan kom fram, og getur þá Ríkisþingið eða Alþingi hvort fyrir sig samþykkt, að samningur sá, sem felst í þessum lögum, sé úr gildi felldur. Til þess að ályktun þessi sé gild, verða að minnsta kosti ⅔ þingmanna annaðhvort í hvorri deild Ríkisþingsins eða í sameinuðu Alþingi að hafa greitt atkvæði með henni, og hún síðan vera samþykkt við atkvæðagreiðslu kjósenda þeirra, sem atkvæðisrétt hafa við almennar kosningar til löggjafarþings landsins. Ef það kemur í ljós við slíka atkvæðagreiðslu, að ¾ atkvæðisbærra kjósenda að minnsta kosti hafi tekið þátt í atkvæðagreiðslunni og að minnsta kosti ¾ greiddra atkvæða hafi verið með samningsslitum, þá er samningurinn fallinn úr gildi.

VII.

19. gr.

Danmörk tilkynnir erlendum ríkjum, að hún samkvæmt efni þessara sambandslaga hafi viðurkennt Ísland fullvalda ríki, og tilkynnir jafnframt, að Ísland lýsi yfir ævarandi hlutleysi sínu og að það hafi engan gunnfána.

20. gr.

Sambandslög þessi ganga í gildi 1. desember 1918.

Með sambandssamningnum viðurkenna Danir, það sem Íslendingar höfðu haldið fram frá því sjálfstæðisbaráttan byrjaði, að Ísland væri frjálst og fullvalda ríki, því auðvitað hafði það aldrei tapað sjálfstæði sínu, þó bændur hafi játað Hákoni konungi og Magnúsi konungi ævinlegan skatt, anda hafa mörg lýðveldi játazt konungi, án þess að nokkrum manni dytti í huga að halda fram að konungsríki væri ekki jafn fullvalda og frjálst, sem lýðveldi.

Þar sem samningurinn fjallar einnig um sameiginlegan konung landanna, þótti það kurteisisskylda við hann að láta hann undirskrifa samninginn og þá hafa hann í formi laga, en auðvitað hafa allir millirikjasamningar lagagildi.

D.

Reykjavík og Washington, 1. júlí 1941.

Orðsendingar varðandi hervernd Íslands með amerískum liðsafla.

Exchange of Messages relating to the Defence of Iceland by United States Forces.

I.

Orðsending forsætisráðherra Íslands til forseta Bandaríkja Ameríku.

Í samtali þ. 24. júní skýrði brezki sendiherrann frá því, að þörf væri fyrir brezka herliðið á Íslandi annars staðar. Jafnframt lagði hann áherzlu á, hve afar mikilvægt það væri, að Ísland væri nægilega vel varið. Hann dró einnig athygli að yfirlýsingu forseta Bandaríkjanna

Text of the message from the Icelandic Prime Minister to the President of the United States of America.

In a conversation on June 24th the British Minister explained that the British Forces in Iceland are required elsewhere. At the same time he stressed the immense importance of the adequate defence of Iceland. He also called attention to the declaration of the President

þess efnis, að hann yrði að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja öryggi þjóða þeirra, sem á vesturhvelinu eru — og væri ein af þeim ráðstöfunum sú að veita aðstoð til að verja Ísland — og að forsetinn sé því reiðubúinn til að senda hingað tafarlaust herlið, frá Bandaríkjunum til að auka og koma síðar í stað brezka hersins hér. En að hann áliti, að hann geti ekki farið þessa leið, nema samkvæmt tilmælum íslenzku ríkisstjórnarinnar.

Eftir vandlega íhugun á öllum aðstæðum og með tilliti til núverandi ástands, fellst íslenzka ríkisstjórnin á, að þessi ráðstöfun sé í samræmi við hagsmuni Íslands og er þess vegna reiðubúin til að fela Bandaríkjunum vernd Íslands með eftirfarandi skilyrðum:

(1) Bandaríkin skuldbinda sig til að hverfa burt af Íslandi með allan herafla sinn á landi, í lofti og á sjó, undireins og núverandi ófriði er lokið.

(2) Bandaríkin skuldbinda sig enn fremur til að viðurkenna algert frelsi og fullvaldi Íslands og að beita öllum áhrifum sínum við þau ríki, er standa að friðarsamningunum, að loknum núverandi ófriði, til þess, að friðarsamningarnir viðurkenni einnig algert frelsi og fullveldi Íslands.

(3) Bandaríkin lofa að hlutast ekki til um stjórn Íslands, hvorki meðan herafli þeirra er í landinu né síðar.

(4) Bandaríkin skuldbinda sig til að haga vörnum landsins þannig, að þær veiti íbúum þess eins mikið öryggi og frekast er unnt, og að þeir verði fyrir sem minnstum truflunum af völdum hernaðaraðgerða, og séu þær gerðar í samráði við íslenzk stjórnarvöld að svo miklu leyti, sem mögulegt er. Vegna fólksfæðar Íslands og hættu þeirrar, sem þjóðinni stafar þar af leiðandi af návist fjölmenns herafla, verður einnig að gæta þess vandlega, að einungis úrvalslið verði sent hingað. Hernaðaryfirvöld-

of the United States to the effect that he must take all necessary measures to ensure the safety of the Western Hemisphere — one of which measures is to assist in the defence of Iceland — and that the President is, therefore, prepared to send here immediately United States troops to supplement and eventually to replace the British Force here. But that he does not consider that he can take this course except at the invitation of the Icelandic Government.

After careful consideration of all the circumstances, the Icelandic Government, in view of the present state of affairs, admit that this measure is in accordance with the interest of Iceland, and therefore are ready to entrust the protection of Iceland to the United States on the following conditions: —

(1) The United States promise to withdraw with all their military forces, land, air and sea, from Iceland immediately on the conclusion of the present war.

(2) The United States further promise to recognize the absolute independance and sovereignty of Iceland and to exercise their best efforts with those Powers which will negotiate the peace treaty at the conclusion of the present war in order that such treaty shall likewise recognize the absolute independance and sovereignty of Iceland.

(3) The United States promise not to interfere with the Government of Iceland, neither while their armed forces remain in this country nor afterwards.

(4) The United States promise to organise the defence of the country in such a way as to ensure the greatest possible safety for the inhabitants themselves and so that they suffer the minimum of disturbance from military activities; these activities being carried out in consultation with the Icelandic authorities in so far as is possible. Also, because of the small population of Iceland and the consequent danger to the nation from the presence of a numerous army, great care must be taken that only

um ætti einnig að vera gefin fyrirmæli um að hafa í huga, að Íslendingar hafa ekki vanizt vopnaburði öldum saman og að þeir eru með öllu óvanir heraga, og skal umgengni herliðsins gagnvart íbúum landsins hagað í samræmi við það.

(5) Bandaríkin taka að sér varnir landsins, Íslandi að kostnaðarlausu, og lofa að bæta hvert það tjón, sem íbúarnir verða fyrir af völdum hernaðaraðgerða þeirra.

(6) Bandaríkin skuldbinda sig til að styðja að hagsmunum Íslands á allan hátt, sem í þeirra valdi stendur, þar með talið að sjá landinu fyrir nægum nauðsynjavörum, tryggja nauðsynlegar siglingr til landsins og frá því og að gera í öðru tilliti hagstæða verzlunar- og viðskiptasamninga við það.

(7) Íslenzka ríkisstjórnin væntir þess, að yfirlýsing sú, sem forseti Bandaríkjanna gefur í þessu sambandi, verði í samræmi við þessar forsendur af hálfu Íslands, og þætti ríkisstjórninni það mikils virði að vera gefið tækifæri til að kynna sér orðalag yfirlýsingar þessarar, áður en hún er gefin opinberlega.

(8) Af hálfu Íslands er það talið sjálfsagt, að ef Bandaríkin takast á hendur varnir landsins, þá hljóti þær að verða eins öflugar og nauðsyn getur frekast krafizt, og einkum er þess vænzt, að þegar í upphafi verði, að svo miklu leyti sem unnt er, gerðar ráðstafanir til að forðast allar sérstakar hættur í sambandi við skiptin. Íslenzka ríkisstjórnin leggur sérstaka áherzlu á, að nægar flugvélar séu til varnar, hvar sem þörf krefur og hægt er að koma þeim við, jafnskjótt og ákvörðun er tekin um, að Bandaríkin takist á hendur varnir landsins.

Þessi ákvörðun er tekin af Íslands hálfu sem algerlega frjálst og fullvalda ríkis, og það er álitið sjálfsagt, að Bandaríkin viðurkenni þegar frá upphafi þessa réttarstöðu Íslands, enda skiptist bæði

picked troops are sent here. The military authorities should also be instructed to keep in mind that the Icelanders have been unarmed for centuries and are entirely unaccustomed to military discipline, and the conduct of the troops towards the inhabitants of the country should be ordered accordingly.

(5) The United States undertake the defence of the country without expense to Iceland and promise to compensate for all damage occasioned to the inhabitants by their military activities.

(6) The United States promise to further the interests of Iceland in every way in their power, including that of supplying the country with sufficient necessities, of securing the necessary shipping to and from the country and of making in other respects favourable commercial and trade agreements with it.

(7) The Icelandic Government expects that the declaration made by the President of the United States in this connection will be in agreement with these premises on the part of Iceland and the Government would much appreciate its being given an opportunity of being cognizant with the wording of this declaration before it is published.

(8) On the part of Iceland it is considered obvious that if the United States undertake the defence of the country it must be strong enough to meet every eventuality, and particularly in the beginning it is expected that, in so far as possible, efforts will be made to prevent any special danger in connection with the change-over. The Icelandic Government lays especial stress on there being sufficient aeroplanes for defensive purposes wherever they are required and they can be used, as soon as the decision is made for the United States to undertake the defence of the country.

This decision is made on the part of Iceland as an absolutely free and sovereign State, and it is considered as a matter of course that the United States will from the beginning recognize this

ríkin strax á diplomatiskum sendimönnum.

legal status of the country, both States immediately exchanging diplomatic representatives.

II.

Orðsending forseta Bandaríkjanna í Ameríku til forsætisráðherra Íslands.

Ég hef tekið á móti orðsendingu yðar, þar sem þér tilkynnið mér, að íslenzka ríkisstjórnin fallist á, eftir að hafa íhugað vandlega allar aðstæður og að með tilliti til núverandi ástands sé það í samræmi við hagsmuni Íslands, að sendar séu þangað Bandaríkjahersveitir til aukningar og síðar til að koma í stað brezka herliðsins, sem þar er nú, og að íslenzka ríkisstjórnin sé þess vegna reiðubúin að fela Bandaríkjunum varnir Íslands með eftirfarandi skilyrðum:

[Hér er sleppt úr kafla, sem er tekinn orðréttur upp úr erindinu næst á undan.]

Þér takið enn fremur fram, að þessi ákvörðun sé tekin af Íslands hálfu sem algerlega frjáls og fullvalda ríkis, og að það sé álitið sjálfsagt, að Bandaríkin viðurkenni þegar frá upphafi réttarstöðu Íslands, enda skiptist bæði ríkin strax á diplomatiskum sendimönnum.

Mér er það ánægja að staðfesta hér með við yður, að skilyrði þau, sem sett eru fram í orðsendingu yðar, er ég hef nú móttekið, eru fyllilega aðgengileg fyrir ríkisstjórn Bandaríkjanna og að skilyrða þessara mun verða gætt í viðskiptunum milli Bandaríkjanna og Íslands. Ég vil enn fremur taka það fram, að mér mun verða ánægja að fara fram á samþykki Samveldaþingsins (Congress) til þess, að skipzt verði á diplomatiskum sendimönnum milli landa okkar.

Það er yfirlýst stefna ríkisstjórnar Bandaríkjanna að ganga í lið með öðrum þjóðum á vesturhveli jarðar til að verja nýja heiminn gegn hvers konar

Text of the message from the President of the United States of America to the Icelandic Prime Minister.

I have received your message in which you have informed me that after careful consideration of all the circumstances, the Icelandic Government, in view of the present state of affairs, admits that the sending to Iceland of United States troops to supplement and eventually to replace the present British Force there would be in accordance with the interest of Iceland, and that therefore the Icelandic Government is ready to entrust the protection of Iceland to the United States on the following considerations: —

You further state that this decision is made on the part of Iceland as an absolutely free and sovereign State and that it is considered as a matter of course that the United States will from the beginning recognize the legal status of Iceland, both States immediately exchanging diplomatic representatives.

I take pleasure in confirming to you hereby that the conditions set forth in your communication now under acknowledgment are fully acceptable to the United States Government, and that these conditions will be observed in the relations between the United States and Iceland. I may further say that it will give me pleasure to request of Congress its agreement in order that diplomatic representatives may be exchanged between our two countries.

It is the announced policy of the United States Government to undertake to join with other nations of the Western Hemisphere in the defence of the New

árásartilraunum. Það er skoðun þessarar ríkisstjórnar, að það sé mikilvægt, að varðveitt sé frelsi og sjálfstæði Íslands, vegna þess, að hernám Íslands af hálfu ríkis, sem sýnt hefur, að það hefur á stefnuskrá sinni augljós áform um að ná heimsyfirráðum og þar með einnig yfirráðum yfir þjóðum nýja heimsins, mundi strax beinlínis ógna öryggi allra þjóða á vesturhvelinu.

Það er af þessari ástæðu, að ríkisstjórn Bandaríkjanna mun, samkvæmt orðsendingu yðar, strax senda herafla til að auka og síðar koma í stað brezka herliðsins, sem þar er nú.

Þær ráðstafanir, sem þannig eru gerðar af hálfu ríkisstjórnar Bandaríkjanna, eru gerðar með fullri viðurkenningu á fullveldi og sjálfstæði Íslands og með þeim fulla skilningi, að ameríska herlið eða sjóher, sem sendur er til Íslands, skuli ekki á nokkurn hinn minnsta hátt hlutast til um innanlandsmálefni íslenzku þjóðarinnar, og enn fremur með þeim skilningi, að strax og núverandi hættuástandi í milliríkjaviðskiptum er lokið, skuli allur slíkur herafli og sjóher látinn hverfa á brott þaðan, svo að íslenzka þjóðin og ríkisstjórn hennar ráði algerlega yfir sínu eigin landi.

Íslenzka þjóðin skipar virðulegan sess meðal lýðræðisríkja heimsins, þar sem frjálsræði og einstaklingsfrelsi á sér sögulegar minningar, sem eru meira en þúsund ára gamlar. Það er því enn þá betur viðeigandi, að um leið og ríkisstjórn Bandaríkjanna tekst á hendur að gera þessa ráðstöfun til að varðveita frelsi og öryggi lýðræðisríkjanna í nýja heiminum, skuli hún jafnframt, samkvæmt orðsendingu yðar, verða þess heiðurs aðnjótandi að eiga á þennan hátt samvinnu við ríkisstjórn yðar um varnir hins sögulega lýðræðisríkis, Íslands.

Ég sendi þessa orðsendingu til ríkisstjórna allra hinna þjóðanna á vesturhvelinu, svo að þær fái vitneskju um, hvað um er að vera.

World against any attempt at aggression. In the opinion of this Government, it is imperative that the integrity and independence of Iceland should be preserved because of the fact that any occupation of Iceland by a Power, whose only too clearly apparent plans for world conquest include the domination of the people of the New World, would at once directly menace the security of the entire Western Hemisphere.

It is for that reason, that, in response to your message, the United States Government will send immediately troops to supplement and eventually to replace the British forces now there.

The steps so taken by the United States Government are taken in full recognition of the sovereignty and independence of Iceland and with the clear understanding that the American military or naval forces sent to Iceland will in no wise interfere in the slightest degree with the internal and domestic affairs of the Icelandic people; and with the further understanding that immediately upon the termination of the present international emergency, all such military and naval forces will be at once withdrawn, leaving the people of Iceland and their Government in full sovereign control of their own territory.

The people of Iceland hold a proud position amongst the democracies of the world, with a historical tradition of freedom and of individual liberty which is more than one thousand years old. It is therefore all the more appropriate that in response to your message the United States Government, while undertaking this defensive measure for the preservation of the independance and security of the democracies of the New World, should at the same time be afforded the privilege of co-operating in this manner with your Government in the defence of the historical democracy of Iceland.

I am communicating this message, for their information, to the Governments of all the other nations of the Western Hemisphere.

III.

Orðsending frá forsætisráðherra Íslands til brezka sendiherrans í Reykjavík.

Íslenzka ríkisstjórnin vill, fyrir hönd Íslands, setja fram eftirfarandi skilmála að því er snertir Bretland:

Bretland lofar að viðurkenna algert frelsi og fullveldi Íslands og að sjá til þess, að ekki verði gengið á rétt þess í friðarsamningunum né á nokkurn annan hátt að ófriðnum loknum.

Bretland lofar að hverfa burtu héðan af landinu með allan herafla sinn jafnskjótt og flutningi Bandaríkjaliðsins er svo langt komið, að hernaðarlegur styrkur þess er nægilegur til að verja landið, enda verði vörnum landsins þannig hagað á meðan á skiptunum stendur, að þær verði aldrei minni en þær eru nú.

Að því er snertir verzlunar- og viðskiptasamband Bretlands og Íslands, þá þiggur ríkisstjórn Íslands þakksamlega það boð brezku ríkisstjórnarinnar, að hún muni ekki draga úr, heldur fremur auka stuðning sinn við viðskipti Íslands jafnframt því, sem hún muni styðja hagsmuni þess að öðru leyti. Íslenzka ríkisstjórnin vill um leið vekja athygli á því, að hinar breyttu aðstæður hljóti óhjákvæmilega að leiða til endurskoðunar á brezk-íslenzka viðskiptasamningnum og að breytt verði ýmsum skuldbindingum af Íslands hálfu samkvæmt þessum samningi, einkum greinunum um eftirlit með innflutningi og gjaldeyri.

Það eru ákveðin tilmæli íslenzku ríkisstjórnarinnar, að ríkisstjórn Bretlands láti undireins lausa og sendi heim til Íslands alla þá íslenzka ríkisborgara, sem eru í haldi í Bretlandi, teknir hafa verið höndum og fluttir þangað.

Í öðru tilliti er það álitið sjálfsagt, að Bretland breyti ekki að neinu leyti yfirlýsingu þeirri um frelsi og fullveldi Íslands, sem það hefur þegar gefið, og að

Text of the message from the Icelandic Prime Minister to the British Minister in Reykjavík.

The Icelandic Government wishes to make reservations on behalf of Iceland as to the following on the part of Great Britain:

Great Britain promises to recognise the absolute independence and sovereignty of Iceland and to provide that it shall not be encroached upon by the terms of the peace treaty nor in any other way at the conclusion of the war.

Great Britain promises to withdraw from this country all her armed forces as soon as the transport of the United States forces is so far advanced that their military strength is sufficient for the defence of the country, the defences of the country while the exchange is being effected never to be less than they are now.

With regard to the trade and commerce between Great Britain and Iceland, the Icelandic Government appreciate and accept the promise of the British Government that they will not lessen but rather increase their efforts to support the trade of Iceland and to further its interests in other respects. At the same time the Icelandic Government would draw attention to the fact that the changed position must inevitably lead to revision of the Anglo-Icelandic trade agreement and the cancellation of various obligations on the part of Iceland in accordance with this agreement, in particular of the clauses concerning control of imports and currency.

It is the firm request of the Icelandic Government that the British Government shall immediately set at liberty and send to Iceland all those Icelandic citizens who are in custody in Great Britain, have been arrested and removed there.

In other respects it is considered obvious that Great Britain will not in any way alter the declaration of recognition of the independence and sovereignty of

bæði ríkin haldi áfram að skiptast á diplomatiskum sendimönnum, enda álítur íslenzka ríkisstjórnin það bezt, að þeir sendimenn, sem nú eru, verði látnir vera áfram að svo stöddu.

Iceland which it has already given, and that the two states will continue to exchange diplomatic representatives, indeed the Icelandic Government would consider it best if, for the time being, the same representatives should be retained as at present.

Orðsending frá brezka sendiherranum í Reykjavík til forsætisráðherra Íslands.

8. júlí 1941.

Herra forsætisráðherra.

Þegar ég ræddi við yður þann 24. júní um það, að Bandaríki Ameríku tækju að sér varnir Íslands, svöruðuð þér mér því, að samþykki íslenzku ríkisstjórnarinnar væri háð eftirfarandi skilmálum að því er snertir Bretland:

[Hér er sleppt úr kafla, sem er tekinn orðréttur upp úr erindinu næst á undan.]

Ég hef þegar skýrt yður munnlega frá, samkvæmt fyrirlagi ríkisstjórnar minnar, að hún samþykkir þessa skilmála, og mér er ánægja að staðfesta þetta bréflega hér með.

Kveðjuorð.

Text of the message from the British Minister in Reykjavík to the Icelandic Prime Minister.

July 8th 1941.

My dear Prime Minister,

In reply to the verbal communication which I made to you on June 24th on the subject of the United States of America assuming the protection of Iceland, you informed me that the agreement of the Icelandic Government would be given subject to the following reservations on the part of Great Britain: —

I have already informed you verbally on the instructions of my Government that they accept these conditions, and I now have the pleasure to confirm this in writing.

Believe me, my dear Prime Minister

Yours very sincerely

C. Howard Smith.

Á fyrra aukaþingi 1941 (57. löggjafarþingi) var samþykkt tillaga til þingsályktunar á fundi í sameinuðu þingi þann 10. júlí „um að Bandaríkjum Norður-Ameríku sé falin hervernd Íslands, meðan núverandi styrjöld stendur".

Með tillögunni voru lögð fram 4 fylgiskjöl:

I. Orðsending forsætisráðherra Íslands til forseta Bandaríkja Ameríku.
II. Orðsending frá forsætisráðherra Íslands til brezka sendiherrans í Reykjavík.
III. Orðsending forseta Bandaríkjanna í Ameríku til forsætisráðherra Íslands.
IV. Orðsending brezka sendiherrans til forsætisráðherra Íslands.

Hér er orðsending nr. III sett fram fyrir orðsendingu nr. II.

Þrjár fyrstu orðsendingarnar virðast hafa verið dagsettar 1. júlí, skv. ræðu forsætisráðherra Hermanns Jónassonar, (Alþingistíðindi dálkur 26) en síðasta orðsendingin er dags. 8. júlí.

Í orðsendingunum er talað um 24. júní sem þann dag, sem brezki sendiherrann hafi vakið mál á því að Bandaríki Ameríku tækju að sér hervarnir Íslands. Í ræðu sinni segir forsætisráðherrann að samtölin hafi átt sér stað 27. og 28. júní. Þess skal getið hér að er sá, er bjó þetta samningasafn undir prentun var í Portúgal 1941—1942, hitti hann í boði þar brezkan ráðherra, sem

síðar varð, úr sendinefnda Breta hjá Bandaríkjamönnum. Kvaðst hann hafa verið einn af þeim, sem fór fram á það við forseta Bandaríkjanna, að land hans tæki að sér hervarnir Íslands, en það var 7. maí 1941. Virðist það koma vel heim að Bandaríkin, sem þá voru hlutlaus hafi þurft 7 vikna undirbúning til að senda flotadeild til Íslands.

Ofannefndar orðsendingar voru aðeins prentaðar í Alþingistíðindunum, en forsætisráðherra gaf út auglýsingu nr. 101, dags. 15. júlí, til að kunngera það, að „Á fundi ríkissráðs þann 10. júlí 1941 staðfesti ríkisstjóri Íslands þingsályktun gerða sama daga um, að Bandaríkjum Norður-Ameríku sé falin hervernd Íslands, meðan núverandi styrjöld stendur."

Það er nokkur símskeytastíll á þessum orðsendingum. Ástæðan mun vera sú, að brezka sendiráðið í Reykjavík, tók að sér að senda þær og notaði þá dulmálslykil sinn til öyrggis.

E. *Reykjavík, 7. október 1946.*

Erindaskipti um niðurfelling herverndarsamningsins við Bandaríki Ameríku frá 1941 o. fl.

Exhange of Notes Terminating the Defence Agreement of 1 July 1941 and Providing for Interim use of Keflavik Airport.

Háttvirti sendiherra.

Ég leyfi mér að vísa til erindis yðar nr. 616, dags. 19. september 1946, þar sem stungið er upp á samkomulagi um niðurfelling herverndarsamningsins frá 1. júlí 1941, heimkvaðningu þess herliðs Bandaríkjanna, sem nú er á Íslandi, og framtíðarafnot Keflavíkurflugvallarins.

Í samræmi við frekari umræður, sem fram hafa farið milli fulltrúa ríkisstjórnar Íslands og fulltrúa ríkisstjórnar Bandaríkja Ameríku, leyfi ég mér að stinga upp á, að uppkasti því að samningi milli beggja ríkisstjórnanna, sem fram var sett í framangreindu erindi yðar, verði breytt og orðist þannig:

1. Ríkisstjórn Íslands og ríkisstjórn Bandaríkjanna fallast á, að herverndarsamningurinn, sem gerður var 1. júlí 1941, skuli niður falla, og falli hann úr gildi með gildistöku samnings þessa.

2. Flugvallarhverfið við Keflavík og flugvellirnir, sem hér eftir nefnast flug-

Excellency:

I have the honor to acknowledge the receipt of Your Excellency's note of today's date in the following terms:

"I have the honour to refer to Your Excellency's note nr. 616 dated September 19, 1946, proposing certain arrangements with regard to the termination of the defense agreement of July 1, 1941, the withdrawal of the United States Armed Forces now in Iceland, and the future use of the Keflavik airport.

"In accordance with further conversations that have taken place between representatives of the Government of Iceland and representatives of the Government of the United States I have the honour to suggest that the proposals for an agreement between the two Governments, set forth in Your Excellency's note above mentioned be amended to read as follows:

1. The Government of Iceland and the Government of the United States agree to the abrogation of the defense agreement of July 1, 1941, which shall terminate upon the coming into force of the present agreement.

2. The Keflavík area and the airfields, hereinafter referred to as the airport, and

völlurinn, ásamt öllum óhreyfanlegum mannvirkjum, er Bandaríkin hafa reist þar og talin verða upp í sameiginlegri skrá, er íslenzk og bandarísk yfirvöld skulu gera samtímis afhendingu flugvallarins, skulu afhent íslenzku stjórninni. Skal flugvöllurinn þá verða skýlaus eign íslenzka ríkisins, samkvæmt þeim skuldbindingum, er Bandaríkin hafa áður tekizt á hendur þar að lútandi.

3. Stjórn Bandaríkjanna mun svo fljótt sem auðið er flytja á brott það herlið og sjólið Bandaríkjanna, sem nú er í Reykjavík, og innan 180 daga frá gildistöku samnings þessa mun hún smátt og smátt flytja á brott allt herlið og sjólið Bandaríkjanna, sem nú er á Íslandi.

4. Flugförum þeim, sem rekin eru af Bandaríkjastjórn eða á hennar vegum í sambandi við framkvæmd þeirrar skyldu, er Bandaríkin hafa tekizt á hendur, að hafa á hendi herstjórn og eftirlit í Þýzkalandi, skulu áfram heimil afnot af Keflavíkurflugvellinum. Í þessu skyni skal stjórn Bandaríkjanna heimilt að halda uppi á flugvellinum á eigin kostnað, beinlínis eða á eigin ábyrgð, þeirri starfsemi, þeim tækjum og því starfsliði, sem nauðsynlegt kann að vera til slíkra afnota. Taka skal tillit til sérstöðu slíkra flugfara og áhafna þeirra að því er varðar tolla, landvistarleyfi og önnur formsatriði. Engin lendingargjöld skal greiða af slíkum flugförum.

5. Hvorki ákvæðin í næstu grein á undan né nein önnur ákvæði í samningi þessum raska fullveldisrétti né úrslita yfirráðum lýðveldisins Íslands varðandi umráð og rekstur flugvallarins, mannvirkjagerð eða athafnir þar.

6. Í sambandi við rekstur flugvallarins munu Bandaríkin þjálfa íslenzka starfsmenn í tækni flugvallarekstrar, svo að Ísland geti í vaxandi mæli tekið að sér rekstur flugvallarins.

7. Ríkisstjórn Íslands setur, að höfðu samráði við ríkisstjórn Bandaríkjanna,

the immovable installations constructed thereon by the United States which will be listed in a joint Icelandic-United States inventory to be prepared concurrently with the transfer of the airport, will be transferred to the Government of Iceland. The airport shall then become the undisputed property of the Icelandic State in fulfilment of the undertakings of the Government of the United States with respect thereto.

3. The Government of the United States will withdraw as promptly as possible United States military and naval personnel now in the city of Reykjavík and during a period of 180 days commencing upon the coming into force of the present agreement will progressively withdraw all United States military and naval personnel now in Iceland.

4. The Keflavík airport will continue to be available for use by aircraft operated by or on behalf of the Government of the United States in connection with the fulfilment of United States obligations to maintain control agencies in Germany. To this end the Government of the United States shall have the right to and may, at its expense, maintain at the airport either directly or under its responsibility the services, facilities and personnel necessary to such use. The special character of these aircraft and their personnel will be respected as far as customs, immigration and other formalities are concerned. No landing fees shall be charged such aircraft.

5. Neither the stipulations in the foregoing paragraph nor any other stipulations in this agreement shall impair the sovereign rights or the ultimate authority of the Republic of Iceland with regard to the control and operation of the airport or any construction or activities there.

6. In connection with the operation of the airport the United States will train Icelandic personnel in airport techniques to enable Iceland to assume progressively the operation of the airport.

7. The Government of Iceland after having consulted the Government of the

reglur um rekstur, öryggi og því líkt, er varðar not allra flugfara af flugvellinum.

8. Stjórnir Íslands og Bandaríkjanna koma sér saman um grundvöll, er báðar geti við unað, að sanngjarnri skiptingu sín á milli á kostnaði þeim, er af viðhaldi og rekstri flugvallarins stafar, þó þannig, að hvorugri ríkisstjórninni skuli skylt að leggja í nokkurn þann kostnað af viðhaldi og rekstri flugvallarins, sem hún telur sér ekki nauðsynlegan vegna eigin þarfa.

9. Eigi skal leggja neina tolla eða önnur gjöld á efni það, útbúnað, nauðsynjar eða vörur, sem inn er flutt til afnota fyrir stjórn Bandaríkjanna eða umboðsmenn hennar samkvæmt þessum samningi eða til afnota fyrir starfslið það, sem dvelur á Íslandi vegna starfa, sem leiðir af framkvæmd samnings þessa. Útflutningsgjalda skal heldur eigi krefjast af útflutningi téðra vara.

10. Eigi skal leggja tekjuskatt á þær tekjur þess starfsliðs Bandaríkjanna, sem á Íslandi dvelur við störf, er leiðir af framkvæmd samnings þessa, er koma frá aðilum utan Íslands.

11. Þegar samningi þessum lýkur, skal stjórn Bandaríkjanna heimilt að flytja af flugvellinum öll hreyfanleg mannvirki og útbúnað, sem þau eða umboðsmenn þeirra hafa látið gera eða lagt til eftir gildistöku samnings þessa, nema svo semjist, að ríkisstjórn Íslands kaupi mannvirki þessi og útbúnað.

12. Samningur þessi skal gilda á meðan á stjórn Bandaríkjanna hvílir sú skuldbinding að halda uppi herstjórn og eftirliti í Þýzkalandi; þó má hvor stjórnin um sig hvenær sem er, eftir að fimm ár eru liðin frá gildistöku samnings þessa, fara fram á endurskoðun hans. Skulu þá stjórnirnar hefja viðræður svo fljótt sem auðið er. Leiði slíkar viðræður eigi til samkomulags innan sex mánaða frá því að fyrst kom fram beiðni um endurskoð-

United States will place in effect operational, safety, and similar rules to govern use of the airport by all aircraft.

8. The Government of Iceland and the Government of the United States will determine a mutually satisfactory formula for the equitable distribution between them of the cost of maintenance and operation of the airport, provided, however, that neither Government shall be obligated to incur any expense with regard to the maintenance and operation of the airport which it does not deem necessary to meet its own needs.

9. No duty or other taxes shall be charged on material, equipment, supplies or goods imported for the use of the Government of the United States, or its agents, under the agreement or for the use of personnel in Iceland by reason of employment pursuant to the agreement. No export tax shall be charged on the removal of such articles.

10. No personnel of the United States resident on the territory of Iceland by reason of employment pursuant to the agreement shall be liable to pay income tax on income derived from sources outside of Iceland.

11. Upon the termination of the present agreement the Government of the United States shall have the right to remove from the airport all movable installations and equipment which have been constructed or provided by the United States or its agents after the date of the agreement unless by agreement such installations and equipment are bought by the Government of Iceland.

12. The agreement shall continue in effect until the obligations of the Government of the United States to maintain control agencies in Germany shall have been fulfilled; provided, however, that at any time after the lapse of five years from the coming into force of the present agreement, either Government may propose a review of the agreement. In such case the two Governments shall consult as soon as possible. If no agreement is

un, er hvorri stjórninni um sig heimilt, hvenær sem er að þeim tíma liðnum, að tilkynna skriflega þá fyrirætlun sína að segja upp samningnum. Skal samningurinn þá falla úr gildi tólf mánuðum eftir dagsetningu slíkrar uppsagnar.

Ef ríkisstjórn Bandaríkjanna fellst á breytingar þær, er að framan greinir, skal staðfesting yðar á því, ásamt þessu erindi, skoðast sem samningur milli ríkisstjórnanna um þessi mál.

Ég leyfi mér, háttvirti sendiherra, að votta yður sérstaka virðingu mína.

Ólafur Thors.

reached as a result of such consultation within a period of six months from the date of original notification, either Government may at any time thereafter give notice in writing of intention to denounce the agreement which shall then terminate twelve months from the date of such notice.

Should the Government of the United States accept the amended wording set forth above, the affirmative reply of Your Excellency shall constitute, together with this note, the agreement of the two Governments in these matters."

I have the honor to inform Your Excellency that the Government of the United States accepts the agreement set out in Your Excellency's note quoted above.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

Louis G. Dreyfus jr.

Samkvæmt heimild í ályktun Alþingis, hinn 5. október 1946, og að fenginni heimild forseta Íslands á ríkisráðsfundi hinn 7. október s. á., hefir með erindum forsætis- og utanríkisráðherra Íslands og sendiherra Bandaríkja Ameríku í Reykjavík, dags. 7. október s. á., verið gerður samningur um niðurfelling herverndarsamningsins frá 1941 o. fl., segir í auglýsingu utanríkisráðuneytisins nr. 87, dags. 11. október 1946, sem birti erindaskipti þessi.

Í 1. gr. laga nr. 95 dags. 28. des. 1946 segir:

„Meðan samningur sá, er undirritaður var fyrir Íslands hönd hinn 7. október 1946 við Bandaríki Ameríku um niðurfelling herverndarsamningsins frá 1941 o. fl., er í gildi, skulu ákvæði hans, er varða aðflutningsjöld, útflutningsgjöld, tekjuskatt, afnotarétt fasteigna og önnur atriði, sem sérstaklega er rætt um í samningnum og varða íslenzka löggjöf, hafa lagagildi hér á landi."

Skrár

Bls.

I. Alþjóðasamningar og samningar við fleiri ríki en eitt 1359
II. Samningar við einstök ríki 1380
III. Sögulegir samningar 1395
IV. Efnisflokkar 1396
V. Atriðisorð 1408
VI. Aldursröð samninga 1417
VII. Um birtingu samninganna 1436
Helztu heimildarrit og skammstafanir þeirra 15

Heiti samninga á ensku

I. International Conventions 1421
II. Bilateral Treaties 1426
III. Historical Treaties 1435

I.

Alþjóðasamningar

og samningar við fleiri en eitt ríki.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
1	16.4.1856	Yfirlýsing um nokkur undirstöðuatriði sjóhernaður á stríðstímum ..... Aðildarríki: Argentína, Austurríki, Belgía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Chile, Danmörk, Ecuador, Frakkland, Grikkland, Guatemala, Haiti, Holland, Ísland, Japan, Mexíkó, Noregur, Perú, Portúgal, Rússland, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Tyrkland, Úrúguay, Þýzka sambandið og ýms þýzk smáríki.	17
2	20.3.1883	Samningur um vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar .... Aðildarríki: Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bretland, Ceylon, Danmörk, Egyptaland, Finnland, Frakkland, Grikkland, Haiti, Holland, Indonesía, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Kanada, Líbanon, Liechtenstein, Luxemborg, Marokkó, Mexíkó, Mónakó, Noregur, Nýja Sjáland, Portúgal, Rhodesía og Nyasaland, San Marínó, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Sýrland, Tanganyika, Tanger, Túnis, Tyrkland, Vatíkanríkið og Þýzkaland.	17
3	14.3.1884	Samningur um vernd á hraðfréttaþráðum, er lagðir eru neðansævar ..... Aðildarríki: Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Bretland, Costa Rica, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, El Salvador, Frakkland, Grikkland, Guatemala, Holland, Indónesía, Ísland, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kanada, Luxemborg, Marokkó, Noregur, Nýja Sjáland, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Rússland, Spánn, Suður-Afríka, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Túnis, Tyrkland, Ungverjaland, Úrúguay og Þýzkaland.	37
4	1.12.1886 og 23.3.1887	Yfirlýsing til að skýra orð í 2. og 4. grein samningsins dags. 14. marz 1884 um verndun hraðfréttaþráða .... Aðildarríki: Sömu og að samningi nr. 3.	40
5	5.7.1890	Samningur um alþjóðastofnun til að gefa út tollalög .. Aðildarríki: Albanía, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Bólivía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Chile, Columbía, Costa Rica, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Egyptaland, Eistland, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Grikkland, Haiti, Holland, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Jórdanía, Júgóslavía, Kanada, Kína, Kongó, Kúba, Lettland, Libanon, Líbýa, Litháen, Luxemborg, Malajaríkin, Marokkó, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Panama,	40

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		Perú, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Saudi Arabía, Sovétríkin, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Sýrland, Thailand, Tékkóslóvakía, Túnis, Tyrkland, Ungverjaland, Úrúguay, Venezúela, Vietnam og Þýzkaland.	
6	16.12.1949	Bókun um breytingar á samningi, undirrituðum í Brussel, 5. júlí 1890, um að koma á fót alþjóðastofnun til að gefa út tollalög, og reglugerð um framkvæmd samnings þess, sem kemur á fót alþjóðaskrifstofu til að gefa út tollalög, ásamt fundargerð um undirskrift ..... Aðildarríki: Sömu og að samningi nr. 5.	44
7	2.12.1902	Erindaskipti um stofnun Alþjóða hafrannsóknarráðsins, milli utanríkisráðuneytisins í Kaupmannahöfn annars vegar og utanríkisráðuneytanna í Hollandi, Rússlandi (Finnlandi), Bretlandi, Svíþjóð og Noregi og Þýzkalandi hins vegar ..... Aðildarríki: Belgía, Bretland, Danmörk, Finnland, Frakkland, Holland, Írland, Ísland, Ítalía, Noregur, Pólland, Portúgal, Sovétríkin, Spánn, Svíþjóð og Þýzkaland.	49
8	18.5.1904	Samkomulag um ráðstafanir til að koma í veg fyrir svonefnda hvíta þrælasölu ..... Aðildarríki: Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Ceylon, Chile, Danmörk, Egyptaland, Eistland, Finnland, Frakkland, Ghana, Holland, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kanada, Kína, Kúba, Kýpur, Líbanon, Litháen, Luxemborg, Malajaríkin, Marokkó, Mexíkó, Mónakó, Niger, Nigería, Noregur, Nýja Sjáland, Pólland, Portúgal, Sierra Leone, Sovétríkin, Spánn, Súdan, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Thailand, Túnis, Tyrkland, Ungverjaland, Úrúguay og Þýzkaland.	51
9	17.7.1905	Samningur um einkamálaréttarfarsákvæði ..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Danmörk, Frakkland, Holland, Ísland, Ítalía, Luxemborg, Noregur, Portúgal, Rúmenía, Rússland, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Ungverjaland og Þýzkaland.	53
10	6.7.1906	Sáttmáli til að bæta kjör særðra manna og sjúkra í herþjónustu á styrjaldartímum ..... Aðildarríki: Afghanistan, Albanía, Ástralía, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Chile, Colombía, Costa Rica, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Egyptaland, Eistland, El Salvador, Finnland, Frakkland, Grikkland, Guatemala, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Írland, Ísland, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kanada, Kúba, Lettland, Litháen, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Paraguay, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Rússland, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Thailand, Tyrkland, Ungverjaland, Úrúguay, Venzúela og Þýzkaland.	59
11	18.10.1907	Sáttmáli um friðsamlega lausn deilumála milli ríkja .. Aðildarríki: Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, El Salvador, Eþíópía,	65

Nr	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Guatemala, Haiti, Holland, Ísland, Japan, Kína, Kúba, Laos, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Panama, Paraguay, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Sovétríkin, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Thailand, Tékkóslóvakía, Ungverjaland og Þýzkaland.	
12	18.10.1907	Sáttmáli um takmarkanir á valdbeitingu til að innheimta skuldir ..... Aðildarríki: Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Bretland, Ceylon, Danmörk, El Salvador, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Guatemala, Haiti, Holland, Indland, Írland, Ísland, Japan, Kanada, Kína, Laos, Líbería, Nicaragúa, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Portúgal, Sovétríkin, Spánn, Suður-Afríka, Ungverjaland og Þýzkaland.	79
13	18.10.1907	Sáttmáli um upphaf stríðs ..... Aðildarríki: Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Ceylon, Danmörk, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Guatemala, Haiti, Holland, Indland, Írland, Ísland, Japan, Kanada, Kína, Laos, Líbería, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Sovétríkin, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Thailand, Ungverjaland og Þýzkaland.	81
14	18.10.1907	Sáttmáli um reglur og venjur stríðs á landi ..... Aðildarríki: Ástralía, Austurríki, Bandaríkin, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Ceylon, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Guatemala, Haiti, Holland, Indland, Írland, Ísland, Japan, Kanada, Kína, Kúba, Laos, Líbería, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Sovétríkin, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Thailand, Ungverjaland og Þýzkaland.	82
15	18.10.1907	Sáttmáli um réttindi og skyldur hlutlausra ríkja og ríkisborgara þeirra í stríði á landi..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bandaríki Ameríku, Bólivía, Brasilía, Danmörk, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Guatemala, Haiti, Holland, Ísland, Japan, Kína, Kúba, Laos, Líbería, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Panama, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Sovétríkin, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Thailand, Ungverjaland og Þýzkaland.	92
16	18.10.1907	Sáttmáli um hverja deild skal gera kaupskipum óvinaríkis er stríð hefst ..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Brasilía, Danmörk, El Salvador, Eþíópía, Finnland, Guatemala, Haiti, Holland, Ísland, Japan, Kína, Kúba, Líbería, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Panama, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Sovétríkin, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Thailand, Ungverjaland og Þýzkaland.	96
17	18.10.1907	Sáttmáli varðandi breytingu á kaupskipum í herskip .. Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Brasilía, Bretland, Ceylon, Danmörk, El Salvador, Eþíópía, Finnland, Frakkland, Guatemala,	98

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		Haiti, Holland, Indland, Írland, Ísland, Japan, Kanada, Kína, Laos, Líbería, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Sovétríkin, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Thailand, Ungverjaland og Þýzkaland.	
18	18.10.1907	Sáttmáli um lagningu neðansjávar-dufla, er springa við árekstur ..... Aðildarríki: Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Bretland, Ceylon, Danmörk, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Guatemala, Haiti, Holland, Indland, Írland, Ísland, Japan, Kanada, Kína, Laos, Líbería, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Rúmenía, Suður-Afríka, Sviss, Thailand, Ungverjaland og Þýzkaland.	99
19	18.10.1907	Sáttmáli um stórskotaárás frá herskipum í stríði ..... Aðildarríki: Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Ceylon, Danmörk, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Guatemala, Haiti, Holland, Indland, Írland, Ísland, Japan, Kanada, Kína, Kúba, Laos, Líbería, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Sovétríkin, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Thailand, Ungverjaland og Þýzkaland.	102
20	18.10.1907	Sáttmáli um að nota reglur Genfar-sáttmálans í sjóhernaði ..... Aðildarríki: Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Danmörk, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Guatemala, Haiti, Holland, Ísland, Ítalía, Japan, Kína, Kúba, Laos, Lettland, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Panama, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Sovétríkin, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Thailand, Ungverjaland og Þýzkaland.	104
21	18.10.1907	Sáttmáli um vissar takmarkanir á framkvæmd hertökuréttarins í sjóhernaði ..... Aðildarríki: Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Ceylon, Danmörk, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Guatemala, Haiti, Holland, Indland, Írland, Ísland, Japan, Kanada, Kína, Laos, Líbería, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Thailand, Ungverjaland og Þýzkaland.	109
22	18.10.1907	Sáttmáli um réttindi og skyldur hlutlausra ríkja, þegar stríð er háð til sjós ..... Aðildarríki: Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Danmörk, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Guatemala, Haiti, Holland, Ísland, Japan, Kína, Laos, Líbería, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Panama, Portúgal, Rúmenía, Sovétríkin, Sviss, Svíþjóð, Thailand, Ungverjaland og Þýzkaland.	112

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
23	4.5.1910	Samkomulag um ráðstafanir gegn birtingu klámsmíða .. Aðildarríki: Afganistan, Albanía, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Ceylon, Cólombía, Danmörk, Egyptaland, El Salvador, Eistland, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Guatemala, Haiti, Holland, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ítalía, Japan, Jórdanía, Júgóslavía, Kambódja, Kanada, Kína, Kúba, Kýpur, Lettland, Luxemborg, Malajaríkin, Marokkó, Mexíkó, Mónakó, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Paraguay, Pólland, Portúgal, Rúmenía, San Marínó, Sierra Leone, Sovétríkin, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Tékkóslóvakía, Thailand, Tyrkland, Ungverjaland og Þýzkaland.	116
24	4.5.1949	Bókun með breytingum á samkomulagi um ráðstafanir til að koma í veg fyrir birtingu klámsmíða, sem undirritað var í París, 4. maí 1910 ..... Aðildarríki: Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bretland, Ceylon, Danmörk, Egyptaland, Finnland, Frakkland, Ghana, Haiti, Holland, Indland, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ítalía, Jórdanía, Júgóslavía, Kambódja, Kanada, Kína, Luxemborg, Malajaríkin, Mexíkó, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Rúmenía, Sovétríkin, Suður-Afríka, Sviss, Tékkóslóvakía og Tyrkland.	118
25	23.1.1912	Samningur um ópíum ..... Aðildarríki: Afghanistan, Albanía, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Ceylon, Chile, Cólombía, Costa Rica, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Egyptaland, El Salvador, Eistland, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Guatemala, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Jemen, Jórdanía, Júgóslavía, Kambódja, Kamerún, Kanada, Kína, Kúba, Kýpur, Laos, Lettland, Líbanon, Líbería, Liechtenstein, Litháen, Luxemborg, Malajaríkin, Marokkó, Mexíkó, Mónakó, Nicaragúa, Niger, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Paraguay, Perú, Pólland, Portúgal, Rúmenía, San Marínó, Saudi Arabía, Sierra Leone, Spánn, Sovétríkin, Súdan, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Sýrland, Tékkóslóvakía, Thailand, Túnis, Tyrkland, Úkraine, Ungverjaland, Úrúguay, Venzúela, Vietnam og Þýzkaland.	120
26	28.11.1919	Samþykkt nr. 2 varandi atvinnuleysi ..... Aðildarríki: Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Austurríki, Belgía, Bretland, Burma, Chile, Cólombía, Danmörk, Finnland, Frakkland, Grikkland, Holland, Írland, Ísland, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Luxemborg, Marokkó, Nicaragúa, Noregur, Nýja Sjáland, Pólland, Rúmenía, Spánn, Súdan, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Sýrland, Tyrkland, Ungverjaland, Úrúguay, Venezúela og Þýzkaland.	126
27	11.11.1921	Samþykkt nr. 15 um lágmarksaldur kyndara og kolamokara ..... Aðildarríki: Argentína, Ástralía, Belgía, Bretland, Búlgaría,	130

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		Burma, Ceylon, Chile, Cólombía, Danmörk, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Holland, Hvíta-Rússland, Indland, Írland, Ísland, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kanada, Kína, Kúba, Kýpur, Luxemborg, Marokkó, Nicaragúa, Nigería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Pólland, Rúmenía, Sierra Leone, Sovétríkin, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Tyrkland, Ukraine, Ungverjaland, Úrúguay og Þýzkaland.	
28	12.11.1921	Samþykkt nr. 11 um félagafrelsi landbúnaðarverkafólks Aðildarríki: Albanía, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Belgía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Ceylon, Chad, Chile, Cólombía, Dahomey, Danmörk, Efri Volta, Fílabeinsströndin, Finnland, Frakkland, Gabon, Grikkland, Guínea, Holland, Hvíta-Rússland, Indland, Írland, Ísland, Ítalía, Júgóslavía, Kamerún, Kína, Kongó (Brazzaville), Kongó (Leopoldville), Luxemborg, Malagasy, Malajaríkin, Malí, Máretanía, Marokkó, Mexíkó, Mið-Afríku lýðveldið, Nicaragúa, Niger, Nigería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Perú, Pólland, Rúmenía, Senegal, Sovétríkin, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Sýrland, Tékkóslóvakía, Tógó, Túnis, Úkraine, Úrúguay, Venzúela og Þýzkaland.	133
29	1.12.1924	Samningur um aðstöðu sjómanna á kaupskipum til að fá læknishjálp við kynsjúkdómum ..... Aðildarríki: Alsír, Ástralía, Belgía, Brasilía, Bretland, Ceylon, Chile, Danmörk, Finnland, Frakkland, Grikkland, Guínea, Holland, Indland, Írak, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Júgóslavía, Kambódja, Kamerún, Kanada, Kongó, Kýpur, Madagaskar, Malajaríkin, Marokkó, Mónakó, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Pólland, Rúmenía, Spánn, Svíþjóð, Tyrkland, Vietnam og Þýzkaland.	136
30	28.1.1926	Samningur um haffæri skipa og skipsbúnað ..... Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Holland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	137
31	11.6.1928	Samkomulag um breytingu á orðalagi 1., 3. og 6. grein samnings, dags. 28. janúar 1926 um haffæri skipa og skipsbúnað ..... Aðildarríki: Sömu ríki, sem að aðalsamningnum nr. 30.	140
32	24.4.1926	Alþjóðasamningur um bifreiðaumferð ..... Það er nokkuð á huldu hver eru aðildarríki þessa samnings. Svo sem segir í 11. grein hans er Frakkland gæzluríki hans, en í fylgiskjali með erindi franska utanríkisráðuneytisins, dags. 19. marz 1963 eru aðeins talin 11 aðildarríki, og sérstaklega tekið fram að Ísland sé ekki aðili hans. Mun rétt að telja öll þau ríki, sem nefnd eru á bls. 149 og 150 aðildarríki samnings þessa, en flest ríki í heiminum eru aðilar að hinum nýja samningi, sem var undirskrifaður í Genf, 19. september 1949, en að honum hefur Ísland ekki gerst aðili.	141
33	2.6.1928	Alþjóðasáttmáli til verndar bókmenntum og listaverkum Aðildarríki: Ástralía, Austurríki, Belgía, Brasilía, Bretland,	153

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		Búlgaría, Ceylon, Dahomey, Danmörk, Fílabeinsströndin, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Grikkland, Holland, Indland, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kanada, Líbanon, Liechtenstein, Luxemborg, Marokkó, Mónakó, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Sýrland, Tékkóslóvakía, Thailand, Túnis, Tyrkland, Ungverjaland, Vatíkanríkið og Þýzkaland.	
34	27.8.1928	Sáttmáli um að fyrirdæma stríð til að skera úr deilum milli ríkja ..... Aðildarríki: Afghanistan, Albanía, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Chile, Cólombía, Costa Ríca, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Egyptaland, Eistland, Eþíópía, Finnland, Frakkland, Grikkland, Guatemala, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kanada, Kína, Kúba, Lettland, Líbería, Litháen, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Nýja Sjáland, Panama, Paraguay, Perú, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Saudí-Arabía, Sovétríkin, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Thailand, Tyrkland, Ungverjaland, Venzúela og Þýzkaland.	160
35	12.10.1929	Samningur um samræmingu nokkurra reglna varðandi loftflutninga milli landa ..... Aðildarríki: Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Ceylon, Danmörk (Grænland undanskilið), Eþíópía, Filippseyjar, Frakkland (ásamt nýlendum sínum), Ghana, Grikkland, Holland, Indland, Indónesía, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kanada, Kongó (Brazzaville), Kýpur, Laos, Lettland, Líbería, Liechtenstein, Luxemborg, Malajaríkin, Marokkó, Mexíkó, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Sierra Leone, Sovétríkin, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Ungverjaland, Venzúela, Vietnam og Þýzkaland.	161
36	28.9.1955	Bókun um breytingar á samningi um samræmingu nokkurra reglna varðandi loftflutninga milli landa, er undirritaður var í Varsjá, 12. október 1929 ..... Aðildarríki: Ástralía, Dahomey, Danmörk, Egyptaland, El Salvador, Fílabeinsströndin, Frakkland, Holland, Hvíta-Rússland, Írland, Ísland, Ítalía, Júgóslavía, Kamerún, Kongó (Brazzaville), Laos, Luxemborg, Malagasy, Mexíkó, Níger, Noregur, Pakistan, Pólland, Rúmenía, Sovétríkin, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Ukraine, Ungverjaland, Venezúela og Þýzkaland.	177
37	28.6.1930	Samþykkt nr. 29 um nauðungarvinnu eða skylduvinnu Aðildarríki: Albanía, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Belgía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Ceylon, Chad, Chile, Costa Ríca, Dahomey, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Efri Volta, El Salvador, Fílabeinsströndin, Finnland, Frakkland, Gabon, Ghana, Grikkland, Guinea, Haiti, Holland, Hondúras, Hvíta-Rússland, Indland, Indónesía,	188

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kamerún, Kongó (Brazzaville), Kongó (Leopoldville), Kúba, Kýpur, Líbería, Líbýa, Malagasy, Malajaríkin, Malí, Máretanía, Marokkó, Mexíkó, Mið-Afríku lýðveldið, Nicaragúa, Níger, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Perú, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Senegal, Sierra Leone, Sómalía, Sovétríkin, Spánn, Súdan, Sviss, Svíþjóð, Sýrland, Tékkóslóvakía, Tógó, Ukraine, Venzúela, Vietnam og Þýzkaland.	
38	5.7.1930	Alþjóðasáttmáli um hleðslumerki skipa ..... Aðildarríki: Argentína, Ástralía, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Chile, Costa Ríka, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Egyptaland, Eistland, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Indónesía, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kambódja, Kanada, Kína, Kúba, Kórea, Kúwait, Lettland, Líbería, Malajaríkin, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Perú, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Sovétríkin, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Thailand, Tyrkland, Ungverjaland, Úrúguay, Venezúela, Vietnam og Þýzkaland.	203
39	6.2.1931	Samningur um alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð; með lokabókun ..... Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	211
40	26.3.1953	Samningur um breyting á samningi frá 6. febrúar 1931, um alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð ..... Aðildarríki eru þau sömu og að aðalsamningnum nr. 39.	215
41	10.2.1931	Samningur um innheimtu meðlaga ..... Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	216
42	1.4.1953	Samkomulag um breyting á samningi frá 10. febrúar 1931, um innheimtu meðlaga ..... Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	217
43	1.4 til 6.5.1931	Samningur um að eftirsenda eða áframsenda símskeyti án aukagjalds ..... Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	219
44	16.3.1932	Samningur um viðurkenningu dóma og fullnægju þeirra Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	219
45	7.11.1933	Samningur um gjaldþrotaskipti ..... Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	222
46	19.11.1934	Samningur um erfðir og skipti á dánarbúum ..... Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	225
47	24.10.1936	Samþykkt nr. 58, um lágmarksaldur barna við sjómennsku (Endurskoðuð 1936) ..... Aðildarríki: Albanía, Argentína, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Búlgaría, Ceylon, Danmörk, Frakkland, Ghana, Guate-	231

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		mala, Holland, Hvíta-Rússland, Írak, Ísland, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kanada, Kúba, Líbería, Mexíkó, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Sierra Leone, Sovétríkin, Sviss, Svíþjóð, Tyrkland, Úkraine og Úrúguay.	
48	27.5.1938	Yfirlýsing Norðurlanda um samstæð hlutleysisákvæði .. Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	234
49	7.12.1944	Samþykkt um alþjóðaflugmál ..... Aðildarríki: Afghanistan, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Burma, Ceylon, Chile, Cólombía, Costa Rica, Dahomey, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, El Salvador, Eþíópía, Fílabeinsströndin, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Guatemala, Guinea, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Jórdanía, Júgóslavía, Kambódja, Kamerún, Kanada, Kína, Kongó (Leopoldville), Kórea, Kúba, Kúwait, Kýpur, Laos, Líbanon, Líbería, Líbýa, Luxemborg, Malajaríkin, Malí, Marokkó, Mexíkó, Mið-Afríku lýðveldið, Nepal, Nicaragúa, Níger, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Paraguay, Perú, Pólland, Portúgal, Senegal, Sierra Leone, Spánn, Súdan, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Sýrland, Tékkóslóvakía, Thailand, Túnis, Tyrkland, Úrúguay, Venezúela, Vietnam og Þýzkaland.	238
50	14.6.1954	Bókun um breytingar á samningi frá 7. desember 1944 um alþjóðaflugmál ..... Aðildarríki: Afganistan, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Burma, Ceylon, Costa Rica, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Eþíópía, Fílabeinsströndin, Filippseyjar, Finnland, Ghana, Grikkland, Guatemala, Guinea, Holland, Hondúras, Indland, Indónesía, Írak, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kanada, Kína, Kórea, Laos, Líbýa, Luxemborg, Malajaríkin, Malí, Marokkó, Mexíkó, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Perú, Portúgal, Senegal, Spánn, Súdan, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Sýrland, Tékkóslóvakía, Thailand, Túnis, Tyrkland, Venezúela, Vietnam og Þýzkaland.	260
51	7.12.1944	Alþjóðasamningur um viðkomuréttindi flugfara ..... Aðildarríki: Afghanistan, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Bretland, Ceylon, Costa Ríka, Danmörk, Egyptaland, El Salvador, Eþíópía, Fílabeinsströndin, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Grikkland, Guatemala, Holland, Hondúras, Indland, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Japan, Jórdanía, Kamerún, Kanada, Kúba, Kórea, Kúwait, Kýpur, Líbería, Luxemborg, Malajaríkin, Marokkó, Mexíkó, Nicaragúa, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Paraguay, Pólland, Portúgal, Senegal, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Thailand, Tyrkland, Venezúela og Þýzkaland.	261

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
52	26.6.1945	Sáttmáli hinna Sameinuðu þjóða og samþykktir Milliríkjadómstólsins ..... Aðildarríki: Afghanistan, Albanía, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Ceylon, Chad, Chile, Cólombía, Costa Ríka, Dahomey, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Efri Volta, El Salvador, Eþíópía, Fílabeinsströndin, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Gabon, Ghana, Grikkland, Guatemala, Guinea, Haiti, Holland, Hondúras, Hvíta-Rússland, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Jemen, Jórdanía, Júgóslavía, Kambódja, Kamerún, Kanada, Kína, Kongó (Brazzaville), Kongó (Leopoldville), Kúba, Kýpur, Laos, Líbanon, Líbería, Líbýa, Luxemborg, Madagaskar, Malajaríkin, Malí, Máritanía, Marokkó, Mexíkó, Mið-Afríku lýðveldið, Mongólía, Nepal, Nicaragúa, Níger, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Paraguay, Perú, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Saudí Arabía, Senegal, Sierra Leone, Sómalía, Sovétríkin, Spánn, Suður-Afríka, Súdan, Svíþjóð, Sýrland, Tanganyika, Tékkóslóvakía, Thailand, Tógó, Túnis, Tyrkland, Ukraine, Ungverjaland, Úrúguay og Venezúela. Svo sem segir í 93. grein sáttmálans, eru allir meðlimir Sameinuðu þjóðanna, einnig aðilar að Alþjóðadómstólnum. Þrjú ríki, sem ekki eru meðlimir Sameinuðu þjóðanna, hafa gerst aðilar að Alþjóðadómstólnum, með þeim skilyrðum, sem allsherjarþingið hefur ákveðið og eru það þessi: Liechtenstein, San Marínó, Sviss. Eftirtalin ríki hafa skuldbundið sig til að hlíta lögsögn Alþjóðadómstólsins, skv. 36. grein samþykkta hans, en flest þeirra með einhverjum fyrirvara: Ástralía, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bretland, Cólombía, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Egyptaland, El Salvador, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Ísrael, Japan, Kambódja, Kanada, Kína, Líbería, Liechtenstein, Luxemborg, Mexíkó, Nicaragúa, Noregur, Nýja Sjáland. Pakistan, Panama, Paraguay, Portúgal, Suður-Afríka, Súdan, Sviss, Svíþjóð, Tyrkland og Úrúgay.	263
53	16.10.1945	Stofnskrá Matvæla- og landbúnaðarstofnunar hinna Sameinuðu þjóða ..... Aðildarríki: Afghanistan, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Burma, Ceylon, Chad, Chile, Cólumbía, Costa Ríca, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Gabon, Ghana, Grikkland, Gúatemala, Guinea, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Jemen, Jórdanía, Júgóslavía, Kambódja, Kamerún, Kanada, Kórea, Kúba, Kýpur, Laos, Líbanon, Líbería, Líbýa, Luxemborg, Madagascar, Malaja-	316

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		ríkin, Malí, Marokkó, Mexíkó, Nepal, Nicaragúa, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Paraguay, Perú, Pólland, Portúgal, Rhodesía og Nyasaland, Saudi Arabía, Senegal, Sómalía, Spánn, Suður-Afríka, Súdan, Sviss, Svíþjóð, Thailand, Tógó, Túnis, Tyrkland, Úrúguay, Venzúela, Vietnam og Þýzkaland.	
54	27.12.1945	Samkomulag um samþykktir Alþjóðagjaldeyrissjóðsins Aðildarríki: Afghanistan, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Burma, Ceylon, Chile, Cólombía, Costa Ríca, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Guatemala, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Jórdanía, Júgóslavía, Kanada, Kína, Kórea, Kúba, Kýpur, Laos, Líbanon, Libýa, Luxemborg, Malajaríkin, Marokkó, Mexíkó, Nepal, Nicaragúa, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Paraguay, Perú, Portúgal, Saúdí Arabía, Spánn, Súdan, Suður-Afríka, Svíþjóð, Sýrland, Thailand, Túnis, Tyrkland, Úrúguay, Venzúela, Vietnam og Þýzkaland.	326
55	27.12.1945	Samkomulag um samþykktir Alþjóðabanka til endurbyggingar og nýbyggingar ..... Aðildarríki: Afghanistan, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Burma, Ceylon, Chile, Cólombía, Costa Ríca, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Guatemala, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Jórdanía, Júgóslavía, Kanada, Kína, Kórea, Kýpur, Laos, Líbanon, Libýa, Luxemborg, Malajaríkin, Marokkó, Mexíkó, Nepal, Nicaragúa, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Paraguay, Perú, Portúgal, Saúdí Arabía, Spánn, Suður-Afríka, Súdan, Svíþjóð, Sýrland, Thailand, Túnis, Tyrkland, Úrúguay, Venezúela, Vietnam og Þýzkaland.	352
56	13.2.1946	Samningur um réttindi og griðhelgi Sameinuðu þjóðanna Aðildarríki: Afghanistan, Albanía, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Chile, Costa Ríca, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, El Salvador, Eþíópía, Filabeinsströndin, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Guatemala, Haiti, Holland, Hondúras, Hvíta-Rússland, Indland, Írak, Íran, Ísland, Ísrael, Ítalía, Jórdanía, Júgóslavía, Kamerún, Kanada, Kúba, Laos, Líbanon, Líbería, Libýa, Luxemborg, Malajaríkin, Marokkó, Nicaragúa, Níger, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Paraguay, Pólland, Rúmenía, Sovétríkin, Svíþjóð, Sýrland, Tékkóslóvakía, Thailand, Túnis, Tyrkland, Úkraine og Ungverjaland.	372
57	5.4.1946	Samningur um möskvastærð fiskinetja og lágmarksstærðir fisktegunda, ásamt ákvæðum viðbætis við samninginn dags. 2. apríl 1953 ..... Aðildarríki: Belgía, Bretland, Danmörk, Frakkland, Holland, Írland, Ísland, Noregur, Pólland, Portúgal, Sovétríkin, Spánn, Svíþjóð og Þýzkaland.	382

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
58	6.5.1960	Ýmsar breytingar á samningi um möskvastærð fiskinetja og lágmarksstærðir fisktegunda, dags. 5. apríl 1946	387
		Aðildarríki eru þau sömu og að aðalsamningnum nr. 57.	
59	22.7.1946	Stofnskrá Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar	389
		Aðildarríki: Afghanistan, Albanía, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Ceylon, Chad, Chile, Cólombía, Costa Ríca, Dahomey, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Efri Volta, El Salvador, Eþíópía, Fílabeinsströndin, Filippseyjar, Frakkland, Gabon, Ghana, Grikkland, Guatemala, Guínea, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Jemen, Jórdanía, Júgóslavía, Kambódja, Kamerún, Kanada, Kína, Kongó (Brazzaville), Kongó (Leopoldville), Kórea, Kúba, Kúwait, Kýpur, Laos, Líbanon, Líbería, Líbýa, Luxemborg, Madagaskar, Malajaríkin, Malí, Máretanía, Marokkó, Mexíkó, Mið-Afríku lýðveldið, Mónakó, Nepal, Nicaragúa, Níger, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Paraguay, Perú, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Saúdí Arabía, Sierra Leone, Sómalía, Sovétríkin, Spánn, Súdan, Suður-Afríka, Suður-Rhódesía, Sviss, Svíþjóð, Sýrland, Tékkóslóvakía, Thailand, Tógó, Túnis, Tyrkland, Úrúgay, Venezúela, Vietnam og Þýzkaland.	
60	9.10.1946	Gerð um breytingar á stofnskrá Alþjóðavinnumálastofnunarinnar	401
		Aðildarríki: Afghanistan, Albanía, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Ceylon, Chad, Chile, Cólombía, Costa Ríca, Dahomey, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Efri Volta, El Salvador, Eþíópía, Fílabeinsströndin, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Gabon, Ghana, Grikkland, Guatemala, Guínea, Haiti, Holland, Hondúras, Hvíta-Rússland, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Jórdanía, Júgóslavía, Kamerún, Kanada, Kína, Kongó (Brazzaville), Kongó (Leopoldville), Kúba, Kýpur, Líbanon, Líbería, Líbýa, Luxemborg, Madagaskar, Malajaríkin, Malí, Mið-Afríku lýðveldið, Marokkó, Mexíkó, Nicaragúa, Níger, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Paraguay, Perú, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Senegal, Sierra Leone, Sómalía, Sovétríkin, Spánn, Súdan, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Thailand, Tógó, Túnis, Tyrkland, Úkraine, Ungverjaland, Úrúguay, Venezúela, Vietnam og Þýzkaland.	
61	25.6.1953	Gerð um breytingar á stofnskrá Alþjóðavinnumálastofnunarinnar	430
		Aðildarríki eru þau sömu og að aðalsamningnum nr. 60.	
62	2.12.1946	Alþjóðasáttmáli um skipan hvalveiða	432
		Aðildarríki: Argentína, Ástralía, Bandaríki Ameríku, Brasilía, Bretland, Danmörk, Frakkland, Ísland, Japan, Kanada, Mexíkó, Noregur, Nýja Sjáland, Panama, Sovétríkin, Suður-Afríka og Svíþjóð.	

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
63	19.11.1956	Bókun við alþjóðasáttmála um skipan hvalveiða, sem undirritaður var í Washington, 2. desember 1946 .... Aðildarríki eru þau sömu og að aðalsamningnum nr. 62, nema Noregur.	436
64		Fylgiskjal með alþjóðasáttmála um skipan hvalveiða, 1946, með breytingum, sem gerðar hafa verið til loka 13. fundar, haldinn í London 1961 ..... Aðildarríki eru þau sömu og að aðalsamningnum nr. 62, en mörg þeirra hafa gert fyrirvara, sem gerð er grein fyrir neðanmáls.	437
65	10.6.1947	Samningur um samræmda aðferð við skipamælingar .. Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Frakkland, Holland, Ísland, Ísrael, Kambódja, Noregur, Pólland, Svíþjóð og Þýzkaland.	444
66	11.10.1947	Samningur um Alþjóðaveðurfræðistofnun ..... Aðildarríki: Afghanistan, Albanía, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Ceylon, Chad, Chile, Costa Ríca, Dahomey, Danmörk að meðtöldu Grænlandi, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Efri Volta, El Salvador, Eþíópía, Fílabeinsströndin, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Gabon, Ghana, Grikkland, Guatemala, Guinea, Haiti, Holland, Hondúras, Hong Kong, Hvíta-Rússland, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Jórdanía, Júgóslavía, Kambódja, Kamerún, Kanada, Kína, Kongó (Brazzaville), Kongó (Leopoldville), Kórea, Kúba, Laos, Libanon, Líbýa, Luxemborg, Madagascar, Malajaríkin, Malí, Máritíus, Marokkó, Mexíkó, Mið-Afríku lýðveldið, Nicaragúa, Níger, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Paraguay, Perú, Pólland, Portúgal, Rhodesía og Nyasaland, Rúmenía, Saúdí Arabía, Senegal, Singapore, Sovétríkin, Spánn, Súdan, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Thailand, Tógó, Túnis, Tyrkland, Ungverjaland, Úkraine, Úrúguay, Venezúela, Vietnam og Þýzkaland. Þess skal getið, að svo til öll ríki í heiminum eru aðilar að þessum samningi. Bretland, Frakkland, Portúgal og fleiri ríki hafa því undirritað samninginn vegna allra verndarríkja sinni og nýlendna, en mörg þessara verndarríkja og nýlendna hafa síðan orðið fullvalda ríki. Samræmis vegna er þeim hér sleppt, nema næsta nágranna Íslands: Grænlandi.	452
67	6.3.1948	Samþykkt um Alþjóðasiglingamálastofnunina ..... Aðildarríki: Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bretland, Búlgaría, Burma, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Fílabeinsströndin, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Indónesía, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kambódja, Kamerún, Kanada, Kína, Kúwait, Líbería, Madagaskar, Máretanía, Mexíkó, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Pólland, Senegal, Sovétríkin, Sviss, Svíþjóð, Tyrkland og Þýzkaland. Aukaaðilar, skv. 9. gr. eru: Nígería og Sarawak ásamt Norður-Borneo.	461

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
68	10.6.1948	Samningur um öryggi mannslífa á hafinu ..... Aðildarríki: Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Chad, Chile, Dahomey, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Efri Volta, Fílabeinsströndin, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Gabon, Ghana, Grikkland, Guinea, Haiti, Holland, Indland, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kambódja, Kamerún, Kanada, Kongó (Brazzaville), Kórea, Kúba, Kúwait, Líbería, Madagaskar, Malajaríkin, Malí, Máretanía, Marokkó, Mið-Afríku lýðveldið, Mónakó, Nicaragúa, Níger, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Senegal, Sómalía, Sovétríkin, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Tógó, Tyrkland, Ungverjaland, Úrúguay, Venezúela, Vietnam og Þýzkaland.	480
69	10.6.1948	Alþjóðlegar reglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó Aðildarríki: Argentína, Ástralía, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Chile, Cólombía, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Egyptaland, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Haiti, Holland, Indland, Írak, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kanada, Kína, Kúba, Líbería, Mexíkó, Mónakó, Nicaragúa, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Perú, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Sovétríkin, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Thailand, Tyrkland, Ungverjaland, Úrúguay, Venezúela, Vietnam og Þýzkaland.	485
70	9.7.1948	Samþykkt um félagafrelsi og verndun þess ..... Aðildarríki: Albanía, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Austurríki, Belgía, Bretland, Búlgaría, Burma, Chad, Cólombía, Costa Rico, Dahomey, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Efri Volta, Fílabeinsströndin, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Gabon, Guatemala, Guinea, Holland, Hondúras, Hvíta-Rússland, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Júgóslavía, Kamerún, Kúba, Kúwait, Luxemborg, Malagasy, Malí, Máretanía, Mexíkó, Mið-Afríku lýðveldið, Níger, Nígería, Noregur, Pakistan, Panama, Perú, Pólland, Rúmenía, Senegal, Sierra Leone, Sovétríkin, Svíþjóð, Sýrland, Tógó, Túnis, Úkraine, Ungverjaland, Úrúguay og Þýzkaland.	499
71	17.9.1948	Samningur um radíóþjónustu fyrir skip ..... Aðildarríki: Belgía, Bretland, Danmörk, Frakkland, Grikkland, Holland, Írland, Ísland, Ítalía, Marokkó, Mónakó, Noregur, Svíþjóð, og Túnis.	504
72	9.12.1948	Sáttmáli um ráðstafanir gegn og refsingum fyrir hópmorð ..... Aðildarríki: Afghanistan, Albanía, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Belgía, Brasilía, Búlgaría, Burma, Ceylon, Chile, Cólombía, Costa Rica, Danmörk, Ecuador, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Guatemala, Haiti, Hondúras, Hvíta-Rússland, Indland, Írak, Íran, Ísland, Ísrael, Ítalía, Jórdanía, Júgóslavía, Kambódja, Kanada, Kína, Kórea, Kúba, Laos, Líbanon, Líbería, Marokkó,	504

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		Mexíkó, Mónakó, Nicaragúa, Noregur, Pakistan, Panama, Perú, Pólland, Rúmenía, Saúdi Arabía, Sovétríkin, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Túnis, Tyrkland, Úkraine, Ungverjaland, Venezúela, Vietnam og Þýzkaland.	
73	8.2.1949	Alþjóðasamningur um fiskveiðar í norð-vestur hluta Atlantshafs ..... Aðildarríki: Bandaríki Ameríku, Bretland, Danmörk, Frakkland, Ísland, Ítalía, Kanada, Noregur, Pólland, Portúgal, Sovétríkin, Spánn og Þýzkaland.	507
74	25.6.1956	Bókun við alþjóðasamning um fiskveiðar í norð-vestur hluta Atlantshafs, sem undirritaður var í Washington, 8. febrúar 1949 ..... Aðildarríki eru þau sömu sem að aðalsamningnum, nr. 73, nema Pólland undiritaði ekki bókunina.	514
75	4.4.1949	Norður-Atlantshafssamningur ..... Aðildarríki: Bandaríki Ameríku, Belgía, Bretland, Danmörk, Frakkland, Grikkland, Holland, Ísland, Ítalía, Kanada, Luxemborg, Noregur, Portúgal, Tyrkland og Þýzkaland.	515
76	22.10.1951	Bókun við Norður-Atlantshafssamninginn varðandi þátttöku Grikklands og Tyrklands ..... Aðildarríki: Bandaríki Ameríku, Belgía, Bretland, Danmörk, Frakkland, Holland, Ísland, Ítalía, Kanada, Luxemborg, Noregur og Portúgal.	519
77	23.10.1954	Bókun við Norður-Atlantshafssamninginn um aðild Sambandslýðveldisins Þýzkaland ..... Aðildarríki: Bandaríki Ameríku, Belgía, Bretland, Danmörk, Frakkland, Grikkland, Holland, Ísland, Ítalía, Kanada, Luxemborg, Noregur, Portúgal og Tyrkland.	521
78	20.9.1951	Samkomulag varðandi réttarstöðu Norður-Atlantshafsbandalagsins, fulltrúa hjá því og starfslið þess ..... Aðildarríki: Bandaríki Ameríku, Belgía, Bretland, Danmörk, Frakkland, Grikkland, Holland, Ísland, Ítalía, Kanada, Luxemborg, Noregur, Portúgal, Tyrkland og Þýzkaland.	523
79	5.5.1949	Stofnskrá Evrópuráðsins ..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bretland, Danmörk, Frakkland, Grikkland, Holland, Írland, Ísland, Ítalía, Kýpur, Luxemborg, Noregur, Svíþjóð, Tyrkland og Þýzkaland.	529
80	22.5.1951	Breytingar á stofnskrá Evrópuráðsins ..... Aðildarríki eru öll þau sömu sem að aðalsamningum nr. 79.	543
81	18.12.1951	Breyting á stofnskrá Evrópuráðsins ..... Aðildarríki eru öll þau sömu sem að aðalsamningum nr. 79.	544
82	4.5.1953	Breyting á stofnskrá Evrópuráðsins ..... Aðildarríki eru öll þau sömu sem að aðalsamningum nr. 79.	544

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
83	2.9.1949	Samningur um réttindi og griðhelgi Evrópuráðsins .... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bretland, Danmörk, Grikkland, Holland, Ísland, Ítalía, Luxemborg, Noregur, Svíþjóð, Tyrkland og Þýzkaland.	545
84	6.11.1952	Bókun til viðbótar samningi um réttindi og griðhelgi Evrópuráðsins ..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bretland, Danmörk, Grikkland, Holland, Ísland, Ítalía, Luxemborg, Noregur, Svíþjóð, Tyrkland, og Þýzkaland.	549
85	15.12.1956	Önnur bókun til viðbótar samningi um réttindi og griðhelgi Evrópuráðsins ..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bretland, Danmörk, Grikkland, Holland, Ísland, Ítalía, Luxemborg, Noregur, Svíþjóð, Tyrkland, og Þýzkaland.	551
86	1.7.1949	Samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 98, um beitingu grundvallarreglna um réttinn til að stofna félög og semja sameiginlega ..... Aðildarríki: Albanía, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Austurríki, Belgía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Chad, Costa Rica, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Fílabeinsströndin, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Gabon, Ghana, Guatemala, Guinea, Haiti, Hondúras, Hvíta-Rússland, Indónesía, Írland, Ísland, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kúba, Luxemborg, Malajaríkin, Marokkó, Nígería, Noregur, Pakistan, Pólland, Rúmenía, Senegal, Sierra Leone, Sovétríkin, Súdan, Svíþjóð, Sýrland, Túnis, Tyrkland, Ukraine, Ungverjaland, Úrúguay og Þýzkaland.	553
87	18.10.1950	Samþykkt um fuglaverndun ..... Aðildarríki: Belgía, Holland, Ísland, Spánn og Sviss. Í samningnum er ekki sagt hve mörg ríki þurfi að gerast aðilar hans til þess að hann gangi í gildi. Er því vafi á hvort hann sé genginn í gildi.	556
88	4.11.1950 og 20.3.1952	Sáttmáli um verndun mannréttinda og mannfrelsis ásamt viðbótarbókun ..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bretland, Danmörk, Grikkland, Holland, Írland, Ísland, Ítalía, Luxemborg, Noregur, Svíþjóð, Tyrkland og Þýzkaland.	559
89	29.6.1951	Samþykkt nr. 100 um jöfn laun karla og kvenna fyrir jafn verðmæt störf ..... Aðildarríki: Albanía, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Austurríki, Belgía, Brasilía, Búlgaría, Costa Rica, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Fílabeinsströndin, Filippseyjar, Frakkland, Gabon, Guatemala, Haiti, Hondúras, Hvíta-Rússland, Indland, Indónesía, Ísland, Ítalía, Júgóslavía, Kína, Kúba, Mexíkó, Noregur, Panama, Perú, Pólland, Rúmenía, Sovétríkin, Sýrland, Tékkóslóvakía, Úkraine, Ungverjaland og Þýzkaland.	581
90	28.7.1951	Samningur um réttarstöðu flóttamanna ..... Aðildarríki: Argentína, Ástralía, Austurríki, Belgía, Brasilía, Bret-	586

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		land, Cólombía, Danmörk, Ecuador, Fílabeinsströndin, Frakkland, Grikkland, Holland, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Júgóslavía, Kamerún, Liechtenstein, Luxemborg, Marokkó, Mónakó, Níger, Noregur, Nýja Sjáland, Portúgal, Sviss, Svíþjóð, Túnis, Vatíkan ríkið og Þýzkaland.	
91	18.1. til 25.7.1952	Samningur um fjarskipti milli Norðurlanda ..... Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	616
92	29.2. til 18.7.1952	Samningur um talsímaviðskipti ..... Aðildarríki: Ísland við Danmörku, Finnland, Noreg og Svíþjóð.	616
93	17.5. til 10.12.1952	Starfsreglur Norðurlandaráðs ..... Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	617
94	28.6.1952	Samþykkt nr. 102 um lágmark félagslegs öryggis ..... Aðildarríki: Belgía, Bretland, Danmörk, Grikkland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Júgóslavía, Mexíkó, Noregur, Perú, Svíþjóð og Þýzkaland.	618
95	30.6.1952	Samningur Evrópuríkja um skiptingu mjög hárra öldutíðna fyrir útvarp ..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bretland, Danmörk, Finnland, Frakkland, Grikkland, Holland, Írland, Ísland, Ítalía, Júgóslavía, Luxemborg, Mónakó, Noregur, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Tyrkland, Vatíkan ríkið og Þýzkaland.	660
96	14.7.1952	Norðurlandasamningur um skyldu til að veita aftur viðtöku ólöglega innfluttum útlendingum ..... Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	660
97	28.8.1952	Bókun varðandi aðstöðu alþjóðlegra hernaðarbækistöðva, sem stofnað hefur verið til samkvæmt Norður-Atlantshafssamningnum ..... Aðildarríki: Bandaríki Ameríku, Belgía, Danmörk, Frakkland, Grikkland, Holland, Ísland, Ítalía, Luxemborg, Noregur, Portúgal og Tyrkland.	661
98	6.9.1952	Samningur um höfundarrétt ..... Aðildarríki: Andorra, Argentína, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Bretland, Chíle, Costa Ríca, Danmörk, Ecuador, Filippseyjar, Frakkland, Ghana, Haiti, Indland, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Kambódja, Kanada, Kúba, Laos, Líbanon, Líbería, Liechtenstein, Luxemborg, Mexíkó, Mónakó, Nicaragúa, Nígería, Pakistan, Paraguay, Portúgal, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Vatíkan ríkið og Þýzkaland.	666
99	31.3.1953	Samningur um pólitíska réttarstöðu kvenna ..... Aðildarríki: Albanía, Argentína, Austurríki, Búlgaría, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Grikkland, Guatemala, Haiti, Hvíta-Rússland, Indland, Indónesía, Ísland, Ísrael, Japan, Júgóslavía, Kanada, Kína, Kórea, Kúba, Líbanon, Nicaragúa, Noregur, Pakistan, Pólland, Rúmenía, Sovétríkin, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Thailand, Tyrkland, Úkraine, Ungverjaland og Úrúguay.	674

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
100	11.12.1953	Samningur um jafngildi prófskírteina til aðgangs að háskólum ..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bretland, Danmörk, Frakkland, Grikkland, Holland, Írland, Ísland, Ítalía, Luxemborg, Noregur, Svíþjóð, Tyrkland og Þýzkaland.	676
101	11.12.1953	Stofnskrá Evrópunefndar til varnar gin- og klaufaveiki Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bretland, Danmörk, Grikkland, Holland, Írland, Ísland, Ítalía, Júgóslavía, Luxemborg, Noregur, Portúgal, Sviss og Tyrkland.	677
102	22.5.1954	Bókun um að leysa Norðurlandabúa undan skyldu til að hafa í höndum vegabréf og dvalarleyfi við dvöl í öðru norrænu landi en heimalandinu ..... Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	684
103	19.12.1954	Menningarsáttmáli Evrópuráðsins ..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bretland, Danmörk, Frakkland, Grikkland, Holland, Írland, Ísland, Ítalía, Luxemborg, Noregur, Svíþjóð, Tyrkland og Þýzkaland.	685
104	25.5.1955	Samkomulag um Alþjóða lánastofnun ..... Aðildarríki: Afghanistan, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Burma, Ceylon, Chile, Cólumbía, Costa Rica, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Guatemala, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Jórdanía, Kanada, Líbanon, Líbýa, Luxemborg, Malajaríkin, Mexíkó, Nicaragúa, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Paraguay, Perú, Spánn, Súdan, Suður-Afríka, Svíþjóð, Thailand, Tyrkland, Venezúela og Þýzkaland.	687
105	22.6.1955	Samkomulag milli aðildarríkja Norður-Atlantshafssamningsins varðandi samvinnu um upplýsingar um kjarnorku ..... Aðildarríki: Bandaríki Ameríku, Belgía, Bretland, Danmörk, Frakkland, Grikkland, Holland, Ísland, Ítalía, Kanada, Luxemborg, Noregur, Portúgal, Tyrkland og Þýzkaland.	699
106	5.8.1955	Gjaldeyrissamningur Evrópu ..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bretland, Danmörk, Frakkland, Grikkland, Holland, Ísland, Ítalía, Luxemborg, Noregur, Portúgal, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Tyrkland og Þýzkaland.	702
107	15.9.1955	Norðurlandasamningur um félagslegt öryggi ..... Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	724
108	30.4.1956	Samningur um viðskiptaréttindi óreglubundnar flugþjónustu í Evrópu ..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bretland, Danmörk, Finnland, Frakkland, Grikkland, Holland, Írland, Ísland, Ítalía, Luxemborg, Noregur, Portúgal, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Tyrkland og Þýzkaland.	750

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
109	25.9.1956	Samkomulag um sameiginlega greiðslu kostnaðar á tiltekinni flugþjónustu á Íslandi ..... Aðildarríki: Ástralía, Bandaríki Ameríku, Bretland, Danmörk, Holland, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Kanada, Noregur, Sviss, Svíþjóð og Þýzkaland. Aðildarríki að V. gr. eru sömu ríki, að Ástralíu og Írlandi undanteknum, en við bættust: Belgía og Frakkland.	754
110	25.9.1956	Samkomulag um sameiginlega greiðslu kostnaðar á tiltekinni flugþjónustu á Grænlandi og Færeyjum ..... Aðildarríki: Ástralía, Bandaríki Ameríku, Bretland, Danmörk, Holland, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Kanada, Noregur, Sviss, Svíþjóð og Þýzkaland. Aðildarríki að V. gr. eru þau sömu, en bættust við: Belgía og Frakkland.	762
111	26.10.1956	Stofnskrá Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar ..... Aðildarríki: Afghanistan, Albanía, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Ceylon, Chile, Cólombía, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, El Salvador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Guatemala, Haiti, Holland, Hondúras, Hvíta-Rússland, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Júgóslavía, Kambódía, Kanada, Kína, Kongó (Leopoldville), Kórea, Kúba, Líbanon, Luxemborg, Malí, Marokkó, Mexíkó, Mónakó, Nicaragúa, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Paraguay, Perú, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Senegal, Sovétríkin, Spánn, Súdan, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Thailand, Túnis, Tyrkland, Úkraine, Ungverjaland, Vatíkan ríkið, Venezúela, Vietnam og Þýzkaland.	763
112	21.11.1956	Samningur um tæknilega aðstoð milli Íslands og Sameinuðu þjóðanna og stofnana þeirra ..... Aðilar: Ísland á aðra hlið og á hina hlið: Alþjóða fjarskiptisambandið, Alþjóða flugmálastofnunin, Alþjóða heilbrigðismálastofnunin, Alþjóða veðurfræðistofnunin, Alþjóða vinnumálastofnunin, Matvæla- og landbúnaðarstofnun hinna Sameinuðu þjóða, Menntamála-, vísinda- og menningarmálastofnun hinna Sameinuðu þjóða og Sameinuðu þjóðirnar.	777
113	19.12.1956	Norðurlandasamningur um flutning milli sjúkrasamlaga og um sjúkrahjálp vegna dvalar um stundarsakir .... Aðildarríki: Danmörk, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	781
114	25.6.1957	Samþykkt nr. 105 um afnám nauðungarvinnu ..... Aðildarríki: Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Belgía, Bretland, Chad, Costa Rica, Dahomey, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, El Salvador, Fílabeinsströndin, Filippseyjar, Finnland, Gabon, Ghana, Grikkland, Guatemala, Guinea, Haiti, Holland, Hondúras, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Jórdanía, Kanada, Kína, Kúba, Kúwait, Kýpur, Líbýa, Malajaríkin, Mexíkó, Nígería, Noregur, Pakistan, Perú, Pólland, Portúgal, Senegal, Sierra Leone, Sómalía, Sviss, Svíþjóð, Sýrland, Túnis, Tyrkland og Þýzkaland.	784

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
115	3.10.1957	Alþjóðapóstsamningur, ásamt 5 aukasamningum um póstmál ..... Aðildarríki: Afghanistan, Albanía, Alsír, Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bólivía, Brasilía, Bretland, Búlgaría, Burma, Ceylon, Chile, Cólombía, Costa Rica, Dahomey, Danmörk, Dóminíkanska lýðveldið, Ecuador, El Salvador, Eþíópía, Filabeinsströndin, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Ghana, Grikkland, Guatemala, Guinea, Haiti, Holland, Hondúras, Hvíta-Rússland, Indland, Indónesía, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Jemen, Jórdanía, Júgóslavía, Kambódja, Kamerún, Kanada, Kína, Kongó (Brazzaville), Kongó (Leopoldville), Kórea, Kúba, Kúwait, Kýpur, Laos, Líbanon, Líbería, Líbýa, Luxemborg, Madagaskar, Malajaríkin, Malí, Marokkó, Mexíkó, Mið-Afríku lýðveldið, Mónakó, Nepal, Nicaragúa, Níger, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Panama, Paraguay, Perú, Pólland, Portúgal, Rúmenía, San Marínó, Saúdí Arabía, Sómalía, Sovétríkin, Spánn, Súdan, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Tékkóslóvakía, Thailand, Túnis, Tyrkland, Úkraine, Ungverjaland, Úrúguay, Vatíkan ríkið, Venzúela, Vietnam og Þýzkaland. Svo til öll ríki í heiminum eru aðilar að Alþjóðapóstsamningnum og hafa nýlenduríki því undirritað samninginn fyrir nýlendur sínar, verndarríki og gæzluríki.	788
116	24.1.1959	Samningur um fiskveiðar á norðausturhluta Atlantshafs Aðildarríki: Belgía, Bretland, Danmörk, Holland, Ísland, Noregur, Pólland, Sovétríkin, Spánn og Svíþjóð.	789
117	6.—24.4.1959	Alþjóðasamningur um hveiti ..... Aðildarríki: Arabíska sambandslýðveldið, Argentína, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bretland, Costa Rica, Dóminíkanska lýðveldið, El Salvador, Filippseyjar, Frakkland, Guatemala, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Indónesía, Írland, Ísland, Ísrael, Japan, Kanada, Kórea, Kúba, Mexíkó, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Panama, Perú, Portúgal, Rhódesía og Nyasaland, Saúdí Arabía, Sierra Leone, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Vatíkan ríkið, Venzúela og Þýzkaland.	803
118	26.6.1959	Samningur um Evrópusamráð pósts og síma ..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bretland, Danmörk, Finnland, Frakkland, Grikkland, Holland, Írland, Ísland, Ítalía, Luxemborg, Noregur, Portúgal, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Tyrkland og Þýzkaland.	828
119	8.9.1959	Norðurlandasamningur um reglur varðandi viðurkenningu á iðgjalda- og starfstíma fyrir þá menn, sem tryggðir eru gegn atvinnuleysi og flytja milli ríkja .. Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	828
120	30.11.1959 til 2.3.1960	Samningur um nýjan sæsíma frá Skotlandi til Íslands og frá Íslandi til Kanada ..... Aðilar: Bretland, Danmörk, Ísland, Kanada og Store Nordiske Telegrafselskab.	831

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
121	21.12.1959	Alþjóða-fjarskiptasamningur ..... Aðildarríki: Arabíska sambandslýðveldið, Bandaríki Ameríku, Bretland, Búlgaría, Chad, Dahomey, Danmörk, Fílabeinsströndin, Finnland, Gabon, Guinea, Haiti, Holland, Hvíta-Rússland, Ísland, Ísrael, Japan, Júgóslavía, Kína, Kongó (Leopoldville), Kórea, Kýpur, Líbanon, Madagaskar, Malajaríkin, Marokkó, Mið-Afríku lýðveldið, Mónakó, Nígería, Noregur, Nýja Sjáland, Pakistan, Paraguay, Rhódesía og Nyasaland, Saúdí Arabía, Senegal, Sovétríkin, Spánn, Suður-Afríka, Sviss, Svíþjóð, Tógó, Túnis, Úkraine, Ungverjaland og Vietnam.	832
122	29.1.1960	Samningur um Hina alþjóðlegu framfarastofnun ..... Aðildarríki: Afghanistan, Arabíska sambandslýðveldið, Ástralía, Austurríki, Bandaríki Ameríku, Bólivía, Bretland, Ceylon, Chile, Cólombía, Costa Rica, Danmörk, Ecuador, Eþíópía, Filippseyjar, Finnland, Frakkland, Ghana, Guatemala, Haiti, Holland, Hondúras, Indland, Írak, Íran, Írland, Ísland, Ísrael, Ítalía, Japan, Jórdanía, Júgóslavía, Kanada, Kína, Kórea, Líbýa, Malajaríkin, Marokkó, Mexíkó, Nicaragúa, Nígería, Noregur, Pakistan, Panama, Paraguay, Perú, Saúdí Arabía, Spánn, Súdan, Suður-Afríka, Svíþjóð, Thailand, Túnis, Tyrkland, Vietnam og Þýzkaland.	832
123	15.—28.3.1960	Samningur um Norrænt póstsamband ..... Aðildarríki: Danmörk, Finnland, Ísland, Noregur og Svíþjóð.	862
124	14.12.1960	Samningur um Efnahagssamvinnu- og framfarastofnunina ..... Aðildarríki: Austurríki, Bandaríki Ameríku, Belgía, Bretland, Danmörk, Frakkland, Grikkland, Holland, Írland, Ísland, Kanada, Noregur, Portúgal, Spánn, Sviss, Svíþjóð, Tyrkland og Þýzkaland Aukaaðilar með tilliti til bókunar um skilning á 15. grein (sjá bls. 871): Ítalía og Luxemborg.	862
125	29.12.1959	Bókun um viðskipti og greiðslur milli Finnlands og nokkurra Evrópuríkja ..... Aðildarríki: Austurríki, Belgía, Bretland, Danmörk, Finnland, Frakkland, Holland, Ísland, Ítalía, Luxemborg, Noregur, Portúgal, Spánn, Sviss, Svíþjóð og Þýzkaland.	874

II.

Samningar við einstök ríki.

Stjarna við númer samnings þýðir að staðfesting liggi fyrir frá gagnaðila, um að það telji samninginn í gildi við Ísland.

Heimildar er getið innan sviga á eftir heiti samnings, en aðeins á aðalstað. Ef samningurinn hefur verið prentaður er vísað til þess staðar sem heimildar, enda þótt notað hafi verið frumrit úr skjalasafni utanríkisráðuneytisins, og vísað til þess að samningurinn hafi verið prentaður erlendis ef það hefur verið gert.

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
		Ástralía.	
		High Commission for Australia staðfesti það í erindum til sendiráðs Íslands í London, dags. 14. júní, 11. okt. og 18. nóv. 1963, að neðangreindir samningar væru í gildi milli Ástralíu og Íslands:	
*126	13.11.1952	Samningur um beztu kjör ..... (Frumrit í utanríkisráðuneytinu).	879
*179	14.6.1869	Yfirlýsing um undanþágu frá nauðungarlánum og herþjónustu	1023
*180	31.3.1873	Samningur um framsal sakamanna	1023
*181	25.11.1937	Samkomulag um að framsalssamningur dags. 31. marz 1873 skuli ná til vissra nýlendna og landssvæða	1028
*182	25.10.1938	Viðbótarsamningur við samning um framsal sakamanna, dags. 31. marz 1873	1030
*184	21.6.1881	Samningur um framsal strokumanna af kaupskipum	1033
*188	22.3.1937	Sáttmáli um gerðardóm	1043
		Austurríki.	
		Utanríkisráðuneytið í Vínarborg staðfesti það með erindum dags. 30. apríl 1963 (Z1. 12.644-VR/63) og 3. marz 1964 (Z1. 15.949-VR/63) að neðangreindir samningar væru í gildi milli Austurríkis og Íslands:	
*127	6.4.1928	Verzlunar- og siglingasamningur ..... (Stjt. A. nr. 69/1929 og LNTS 1929 nr. 1980).	881
*128	30.4/2.6.1830	Yfirlýsingar um afnám frádráttarréttar ..... (D. Tr. II B nr. 47).	885
*129	1.5.1954	Yfirlýsingar um afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 15/1959).	885

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
		Bandaríki Ameríku. Hér greindir samningar eru allir taldir gilandi við Ísland í ársriti utanríkisráðuneytis Bandaríkjanna: Treaties in Force on January 1st 1962. Þar er þó getið nokkurra fleiri samninga um kaup á landbúnaðarvörum, en ástæða þykir til að prenta hér.	
*130	6.1.1902	Samningur um framsal sakamanna ..... (D. Tr. VI nr. 6. og TS 405).	885
*131	6.11.1905	Viðbótarsamningur við samning um framsal sakamanna dags. 6. jan. 1902 ..... (D. Tr. VI nr. 53 og TS. 449).	889
*132	17.4.1914	Samningur um friðsamlega lausn deilumála ..... (D. Tr. VII nr. 105 og TS 608).	890
*133	24.10./28.10./ 5.12.1922	Samningur um gagnkvæma undanþágu útgerðarfyrirtækja frá tekjuskatti ..... (LNTS 1931 nr. 2649).	891
*134	19./21.6.1926	Samkomulag um ókeypis áritanir á vegabréf ferðamanna (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	893
*135	23.6./5.7.1928	Samningur um póstávísanaviðskipti ..... (Stjt. A. 78/1928).	894
*136	15.5.1930	Gerðardómssamningur ..... (Stjt. A. 75/1931; TS 828 og LNTS 1930 nr. 2503).	895
*137	11.10./31.10. 1938	Samningur um póstbögglaviðskipti ..... (Stjt. A. 8/1939 og 53 Stat. 2006).	896
*138	21.11.1941	Samningur um láns og leiguhjálp, vegna varna Íslands .. (UNTS 124/179).	897
*139	17.8.1942	Samningur um skipti á opinberum ritum ..... (Stjt. A. nr. 84/1942 og UNTS 24/163).	899
*140	27.8.1943	Viðskiptasamningur ..... (Stjt. A. nr. 73/1943 og UNTS 29/317).	903
*141	5./6.3.1956	Breyting á viðskiptasamningi, dags. 27. ágúst 1943 ..... (UNTS 270/205).	917
*142	27.1.1945	Loftflutningasamningur ..... (Stjt. A. nr. 51/1945 og UNTS 122/293).	918
*143	27.1./11.4.1945	Samningur um flutninga á íslenzkum farþegum og pósti með flugvélum ..... (UNTS 16/241).	923
*144	3.7.1948	Samningur um efnahagssamvinnu ..... (Stjt. A. nr. 62/1948 og UNTS 20/141).	925
*145	7.2.1950	Breytingar á samningi um efnahagssamvinnu, dags. 3. júlí 1948, með erindaskiptum ..... (UNTS 79/280).	941
*146	23.2.1951	Breytingar á samningi um efnahagssamvinnu, dags. 3. júlí 1948 ..... (UNTS 148/398).	943

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
*147	9.10.1952/ 1.10.1953	Breytingar á samningi um efnahagssamvinnu, dags. 3. júlí 1948, með erindaskiptum ..... (UNTS 223/316).	944
*148	5.5.1951	Varnarsamningur á grundvelli Norður-Atlantshafssamningsins ..... (Stjt. A. nr. 64/1951 og UNTS 205/173).	946
*149	8.5.1951	Viðbætir (við varnarsamning á grundvelli Norður-Atlantshafssamningsins) um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess ..... (Stjt. A. nr. 110/1951 og UNTS 205/180).	949
*150	7./8.1.1952	Erindaskipti um gagnkvæmt öryggi ..... (UNTS 180/183).	956
*151	5./18.3.1952	Samningur um undanþágu frá opinberum gjöldum á greiðslur Bandaríkjanna vegna sameiginlegra varna .. (177 UNTS 263).	958
*152	4.10./10.12. 1954	Samningur um að Ísland kaupi vissan herbúnað, tæki og þjónustu ..... (237 UNTS 191).	959
*153	11./20.7.1955	Samningur um skráningu öldutíðna fyrir útvarp vegna varnarliðsins á Íslandi ..... (256 UNTS 245).	961
*154	4.6.1956	Samkomulag um að gildistími áritana á vegabréf vissra ferðamanna, sem ekki teljast útflytjendur, skuli verða framlengdur ..... (275 UNTS 189).	961
*155	23.11.1956	Samningur um greiðslu á kröfum íslenzkra vátryggingarfélaga ..... (281 UNTS 361).	962
*156	6.12.1956	Samningur um dvöl varnarliðs á Íslandi, um að umræður um endurskoðun á varnarsamningnum frá 1951 verði látnar niður falla, og um að stofna íslenzka varnarmálanefnd ..... (265 UNTS 261).	964
*157	23.2.1957	Samningur um greiðslu kostnaðar af ýmsum menningarskiptum ..... (Stjt. A. nr. 12/1957 og 283 UNTS 73).	966
*158	2.10./27.11. 1958	Breyting á samningi um greiðslu kostnaðar af ýmsum menningarskiptum, dags. 23. febrúar 1957 ..... (340 UNTS 392).	973
*159	23.6.1959	Samningur um sérstaka efnahagsaðstoð ..... (354 UNTS 3).	975
*160	30.12.1960	Samningur um fjárveitingu til styrktar verðfestingaráætlun Íslands ..... (TIAS 4647).	977
*161	7.4.1961	Samningur um kaup á umframbirgðum af landbúnaðarvörum ..... (406 UNTS 5850 TIAS 4723).	979

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
*162	3.5./14.9.1961	Samningur um að loka reikningi vegna samnings um kaup á umframbirgðum af landbúnaðarvörum, dags. 11. apríl 1957 ..... (TIAS 4860).	983
		Meðal sögulegra samninga við Bandaríkin eru:	
D	1.7.1941	Orðsendingar varðandi hervernd Íslands með amerískum liðsafla	1346
E	7.10.1946	Erindaskipti um niðurfellingu herverndarsamningsins við Bandaríki Ameríku frá 1941 o. fl.	1353
		Belgía. Í erindi sendiráðs Belgíu í París til sendiráðs Íslands þar, dags. 6. maí 1963 (No. 4150 P.1.) er staðfest að neðantaldir samningar séu í gildi.	
*163	25.3.1876	Samningur um framsal sakamanna ..... (D. Tr. III nr. 72).	984
*164	18.6.1895	Verzlunar- og siglingasamningur ..... (Stjt. A. nr. 17/1898).	989
*165	26.4.1905	Samningur um gerð ..... (Stjt. A. nr. 39/1912).	993
*166	26.8.1909	Samningur um ræðismenn ..... (D. Tr. VII nr. 22).	995
*167	21.12.1928	Samningur til að forðast tvísköttun á tekjum siglingafyrirtækja landanna ..... (LNTS 1930 nr. 2493).	1000
*168	26.1./21.3. 1834	Yfirlýsingar um afnám frádráttarréttar ..... (D. Tr. II B. nr. 56).	1000
*169	20.11./5.12. 1947	Samkomulag um afnám vegabréfsáritana ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1000
		Bólivía.	
170	9.11.1931	Verzlunarsamningur ..... (Stjt. A. 24/1934 og LNTS 1934 nr. 3388).	1001
		Brasilía.	
171	27.11.1911	Samningur um gerðardóm ..... (D. Tr. VII nr. 65).	1002
172	30.7.1936	Verzlunar- og siglingasamningur ..... (Stjt. A. 111/1936).	1003
173	10.5.1956	Viðskiptasamkomulag ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1005
174	5.2.1839	Samningur um afnám frádráttarréttar ..... (Lovsamling f. Island XI, bls. 320).	1006

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
		Bretland. Sendiráð Íslands í London bað utanríkisráðið í London með erindi dags. 21. ágúst 1962, að staðfesta það, að samningi þeim, sem skráðar voru í erindinu, hafi verið í gildi milli Íslands og Bretlands í árslok 1961. Í svar-erindi utanríkisráðuneytisins, dags. 16. október 1962 (No. L 2241/23) er sagt að fella beri af skránni yfirlýsingu dags. 7. febrúar 1810, sem hér er nr. 178, og vísast til greinargerðar við hana. Varðandi aðra samninga er sá varnagli sleginn, að „it is not possible to define the exact status of each item mentioned". En 30. júní 1964 var sendiráðunautur Eiríkur Bendikz boðaður til viðtals í utanríkisráðuneytinu og skýrt frá því að ríkisstjórnin viðurkenndi. að samningar þeir, sem hér eru prentaðir sem nr. 175 til 184, að báðum meðtöldum, að undantekinni yfirlýsingu nr. 178, giltu milli Íslands og Bretlands. Um seinni samninga, orkar ekki tvímælis, þar sem þeir eru gerðir í nafni Íslands, og Íslendingar gátu fylgst með þeim.	
*175	13.2.1660–61	Friðar- og verzlunarsamningur ..... (D. H. S. bls. 45).	1006
*176	11.7.1670	Friðar- og verzlunarsamningur ..... (D. H. S. bls. 49).	1012
*177	9.5.1912	Bókun varðandi breytingar á samningunum frá 13. febr. 1660—61 og 11. júlí 1670 ..... (D. H. S. bls. 64).	1021
178	7.2.1810	Yfirlýsing í ríkisráði um grið og réttarstöðu Íslendinga o. fl. ..... (The London Gazette, nr. 16340, 1810).	1021
*179	14.6.1869	Yfirlýsing um undanþágu frá nauðungarlánum og herþjónustu ..... (D. Tr. III nr. 41).	1023
*180	31.3.1873	Samningur um framsal sakamanna ..... (D. Tr. IV, nr. 18).	1023
*181	25.11.1937	Samkomulag um að framsalssamningur, dags. 31. marz 1873, skuli ná til vissra nýlendna og landssvæða ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1028
*182	25.10.1938	Viðbótarsamningur við samning um framsal sakamanna, dags. 31. marz 1873 ..... (Stjt. A. 43/1939 og LNTS 1939, nr. 4635).	1030
*183	11.4.1877	Samkomulag um meðferð á eignum látinna sjómanna .. (D. Tr. III nr. 74).	1032
*184	21.6.1881	Samningur um framsal strokumanna af kaupskipum .. (Stjt. A. nr. 8/1881).	1033
*185	13.10./30.9. 1921	Samningur um póstávísanaviðskipti ..... (Stjt. A. nr. 82/1921 og LNTS 1922, nr. 234).	1034

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
*186	27.4.1928	Samningur um gagnkvæma undanþágu frá tekjuskatti af hagnaði af skipaútgerð ..... (Stjt. A. nr. 4/1930 og LNTS 1928, nr. 1831).	1034
*187	19.5.1933	Viðskiptasamkomulag ..... (Stjt. A. nr. 106/1933 og LNTS 1934, nr. 3319).	1036
*188	22.3.1937	Sáttmáli um gerðardóm ..... (Stjt. A. nr. 14/1937).	1043
*189	29.1.1942	Samkomulag um gjaldeyrismál ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1046
*190	12.10.1944	Samkomulag um afhendingu Reykjavíkurflugvallar til Íslendinga ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1049
*191	4.7.1946	Samningur um afhendingu Reykjavíkurflugvallar til Íslendinga ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1050
*192	26.5.1950	Loftflutningasamningur ..... (Stjt. A. nr. 7/1951).	1052
*193	9.2.1961	Samkomulag um að viðurkenna brezk ferðamannaskilríki (UNTS nr. 5728. Bd. 398).	1062
*194	11.3.1961	Samkomulag um lausn fiskveiðideilunnar við Breta .... (Stjt. A. nr. 4/1961 og UNTS nr. 5710. Bd. 397).	1064
*195	20.6.1947 o. fl. dags.	Samkomulag um afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 81/1948 og UNTS 1948, nr. 161).	1069
		Meðal sögulegra samninga er:	
B	1.7.1941	Orðsendingar varðandi hervernd Íslands með ameríska liðsafla	1351
		Ceylon.	
		Í erindi The Ceylon High Commission, dags. 13. nóv. 1963 (POL. 305) til sendiráðs Íslands í London, segir að stjórn Ceylon telji samninga þá sem hér er taldir í gildi milli Ceylon og Íslands:	
*175	13.2.1660–61	Friðar- og verzlunarsamningur	1006
*176	11.7.1670	Friðar- og verzlunarsamningur	1012
*180	31.3.1873	Samningur um framsal sakamanna	1023
*182	25.10.1938	Viðbótarsamningur við samning um framsal sakamanna, dags. 31. marz 1873	1030
*184	21.6.1881	Samningur um framsal strokumanna af kaupskipum	1033
*188	22.3.1937	Sáttmáli um gerðardóm	1043
		Chíle.	
196	4.2.1899	Verzlunar- og siglingasamningur ..... (D. Tr. V nr. 83).	1070
197	30.11.1905	Viðbótargreinar við verzlunar- og siglingasamning, dags. 4. febrúar 1899 ..... (D. Tr. V nr. 83).	1071

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
		Danmörk.	
		Í erindi utanríkisráðuneytis Danmerkur til sendiráðs Íslands þar, dags. 20. marz 1963 (J. no. 99. T. Island) er viðurkennt að neðantaldir samningar séu í gildi milli Danmerkur og Íslands.	
*198	15.10.1927	Samningur um gagnkvæma afhendingu úr söfnum á bókum og skjölum ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1072
*199	27.6.1930	Samningur um aðferðina við úrlausn deilumála ..... (Stjt. A. nr. 78/1931 og LNTS 1931 nr. 2717).	1073
*200	18.5.1934	Samkomulag um hversu vissar ræðismannagerðir, er varða siglingar ríkjanna, skuli framkvæmdar ..... (Stjt. A. nr. 31/1934).	1077
*201	24.1.1939	Samningur til að komast hjá tvísköttun af tekjum og eignum ..... (Stjt. A. nr. 4/1939).	1080
*202	9.9.1946	Bókun um ráðstafanir í sambandi við skilnað Íslands og Danmerkur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1084
*203	4.6.1948	Viðskiptasamningur ..... (Stjt. A. nr. 68/1948).	1087
*204	22.3.1950	Loftferðasamningur ..... (Stjt. A. nr. 84/1950).	1089
*205	10.10.1955	Samningur um undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs ..... (Stjt. A. nr. 71/1955).	1097
*206	1.8.1961	Samkomulag um aðstöðu Færeyinga til handfæraveiða við Ísland ..... (Stjt. A. nr. 81/1961).	1099
		Meðal sögulegra samninga er:	
C	30.11.1918	Sambandssamningurinn við Dani	1343
		Finnland.	
207	21.12.1923	Verzlunar- og siglingasamningur ..... (Stjt. A. nr. 70/1929 og LNTS 1924 nr. 676).	1100
208	27.6.1930	Samningur um lausn deilumála með friðsamlegum hætti (Stjt. A. nr. 5/1932 og LNTS 1936 nr. 3873).	1107
209	10.3.1960	Loftferðasamningur ..... (Stjt. A. nr. 68/1961).	1112
210	17.7.1950	Samkomulag um afnám vegabréfsáritunar ..... (Stjt. A. nr. 81/1950).	1115
		Frakkland.	
		Sendiráð Íslands í París sneri sér til utanríkisráðuneytisins þar og lagði fram skrá yfir samninga þá, sem taldir eru hér á eftir í gildi við Frakkland.	

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
		Í svarerindi utanríkisráðuneytisins, dags. 25. sept. 1962, eru þessir samningar ekki beint nefndir, en bent er á 5 samninga, sem Frakkar hafa gert við Dani á árunum 1922 til 1936, og ekki eru taldir á skrá Íslands. Benti sendiráðið á, að þessir samningar hafi ekki verið gerðir í nafni Íslands og féllst utanríkisráðuneytið á að það væri rétt. Staðfesti það síðan að það hefði ekkert við skrá Íslands að athuga með erindi dags. 14. maí 1964. (No. 77/SGL).	
*211	23.8.1742	Samningur um verzlun, siglingar og búsetu ..... (D. H. S. T. bls. 181).	1115
*212	28.3.1877	Samningur um framsal sakamanna ..... (D. Tr. III nr. 73).	1120
*213	1.4.1886	Samningur um framsölu á eftirlátnum fjármunum og ógoldnu kaupi sjómanna ..... (Stjt. A. nr. 15/1886).	1124
*214	9.8.1911	Samningur um skuldbundna gerð ..... (Stjt. A. nr. 48/1912).	1126
*215	14.4.1926	Samkomulag snertandi upprunaskírteini ..... (Stjt. A. nr. 84/1929 LNTS 1926 nr. 1169).	1128
*216	6.12.1951	Samningur um viðskipti og greiðslur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1130
*217	5.5.1961	Erindaskipti um framlengingu viðskiptasamningsins .... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1133
*218	5./7.6.1947	Afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 100/1947).	1135
		Grikkland.	
219	28.1.1930	Verzlunar- og siglingasamningur ..... (Stjt. A. nr. 77/1931 og LNTS 1931 nr. 2731).	1135
220	14.5.1955	Afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 62/1955).	1136
		Haiti.	
221	21.10.1937	Verzlunarsamningur ..... (Stjt. A. nr. 106/1938).	1137
		Holland.	
		Í erindi utanríkisráðuneytisins í Haag til sendiráðs Íslands, dags. 20. maí 1963 (TRAD 63899), er staðfest að utanríkisráðuneytið telji eftirtalda samninga í gildi milli Hollands og Íslands, en gerir fyrirvara um samning nr. 222, sbr. greinargerð við hann.	
*222	15.6.1701	Samningur um vináttu, gott samlyndi og verzlun .... (D. H. S. T. bls. 315).	1138
*223	10.7.1817	Yfirlýsing um að samningurinn frá 1701 haldist í gildi og nái nú einnig til suður-fylkja Hollands ..... (D. H. S. T. bls. 337).	1145

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
*224	24./27.12.1861	Samningur um undanþágu frá herþjónustu ..... (Samningur þessi hefur ekki verið birtur, en danska utanríkisráðuneytið lét í té afrit af honum vegna þessa samningasafns).	1146
*225	18.1.1894	Samningur um framsal sakamanna ..... (Stjt. A. nr. 11/1896).	1147
*226	2.7.1895	Viðaukasamningur um að samningur 18. janúar 1894 um framsal sakamanna, skuli einnig ná til hinna dönsku og hollensku nýlendna ..... (Stjt. A. nr. 12/1896).	1152
*227	12.2.1904	Samningur um skuldbundna gerð ..... (Stjt. A. nr. 37/1912).	1153
*228	22.3.1950	Loftflutningasamningur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1154
*229	11.4.1825	Afnám frádráttarréttar ..... (D. Tr. II. B. nr. 33).	1157
*230	24.11.1949	Afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 106/1949).	1157
		Indland.	
		Í erindi High Commission of India til sendiráðs Íslands í London, dags. 20.nóv. 1963 (Pol. 43—13.1) er tilkynnt að stjórn Indlands telji eftirfarandi samninga í gildi milli Indlands og Íslands.	
*175	13.2.1660–61	Friðar- og verzlunarsamningur	1006
*180	31.3.1873	Samningur um framsal sakamanna	1023
*182	25.10.1938	Viðbótarsamningur við samning um framsal sakamanna, dags. 31. marz 1873	1030
*184	21.6.1881	Samningur um framsal strokumanna af kaupskipum ..	1033
		Íran.	
231	15.7.1950	Vináttusamningur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1157
		Írland.	
232	2.12.1950	Viðskiptasamningur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1159
233	19./20.5.1949	Afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 65/1949).	1160
		Ísrael.	
234	19.10.1960	Viðskiptasamningur og greiðslusamningur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1161
235	29.12.1955	Afnám gjalds fyrir vegabréfsáritanir ..... (Stjt. A. nr. 98/1955).	1162

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
		Ítalía.	
		Þann 30. ágúst 1963 afhenti ambassador Ítalíu erindi í utanríkisráðuneytinu varðandi samninga við Ísland, og er staðfest að eftirfarandi samningar séu í gildi milli Ítalíu og Íslands:	
*236	1.5.1864	Verzlunar- og siglingasamningur ..... (D. Tr. III nr. 2).	1162
*237	17.9.1902	Viðaukagrein við verzlunar- og siglingasamning, dags. 1. maí 1864 ..... (Stjt. A. nr. 48/1902).	1166
*238	19.7.1873	Samningur um framsal sakamanna ..... (D. Tr. III nr. 58).	1166
*239	25.6.1883	Samningur um að veita fátækum þegnum gjafsókn í málum ..... (Stjt. A. nr. 19/1883).	1170
*240	20.6.1889	Samningur um afhendingu dánarvottorða ..... (Stjt. A. nr. 35/1890).	1171
*241	7.11.1891	Samningur um gagnkvæmt afnám frádráttarréttarins .. (D. Tr. V. nr. 11).	1171
*242	16.12.1905	Samningur um skuldbundna gerð ..... (Stjt. A. nr. 43/1912).	1172
*243	18.7.1907	Yfirlýsing um gagnkvæma viðurkenningu á mælibréfum skipa ..... (D. Tr. VI. nr. 92).	1173
*244	8./10.8.1950	Afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 82/1950).	1174
		Kanada.	
		Með erindi sendiherra Kanada til utanríkisráðuneytisins, dags. 6. febrúar 1950 (EJG/AH), staðfestir hann fyrir hönd stjórnar Kanada að eftirfarandi samningar séu í gildi milli Kanada og Íslands:	
*175	13.2.1660–61	Friðar- og verzlunarsamningur	1006
*176	11.7.1670	Friðar- og verzlunarsamningur	1012
*179	14.6.1869	Yfirlýsing um undanþágu frá nauðungarlánum og herþjónustu	1023
*180	31.3.1873	Samningur um framsal sakamanna	1023
*184	21.6.1881	Samningur um framsal strokumanna af kaupskipum ..	1033
*188	22.3.1937	Sáttmáli um gerðardóm	1043
*245	18.6./2.8.1928	Samningur um póstávísanaviðskipti ..... (Stjt. A. nr. 79/1928).	1174
		Kúba.	
246	3.10.1955	Viðskiptasamningur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1175
		Líbería.	
247	21.5.1860	Vináttu-, verzlunar og siglingasamningur ..... (D. Tr. II. B. nr. 168).	1177

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
		Luxemborg.	
		Með erindi utanríkisráðuneytisins í Luxemborg til sendiráðs Íslands í París, dags. 12. apríl 1963, er staðfest að neðantaldir samningar séu í gildi milli Luxemborg og Íslands:	
*248	8.4.1879	Samningur um framsal sakamanna ..... (D. Tr. III. nr. 81).	1180
*249	23.10.1952	Loftflutningasamningur ..... (Stjt. A. nr. 67/1953).	1185
*250	1.3.1951	Afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 54/1951).	1191
		Malajaríkin.	1191
251	15./16.4.1958	Afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 46/1959).	
		Mónakó.	
252	26.3.1952	Afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 10/1954).	1192
		Noregur.	
		Neðantaldir samningar hafa verið viðurkenndir í gildi milli Noregs og Íslands, skv. erindi norska utanríkisráðuneytisins, dags. 26. janúar 1963:	
*253	2.11.1826	Verzlunar- og siglingasamningur ..... (D. H. S. T. bls. 349).	1192
*254	13.6.1856	Yfirlýsing um gagnkvæm réttindi skipa ..... (D. H. S. T. bls. 355).	1195
*255.	16.4.1858	Yfirlýsing varðandi strandferðir ..... (D. H. S. T. bls. 357).	1196
*256	23.5./24.6. 1903	Erindaskipti um orðuveitingar ..... (Erindaskipti þessi hafa ekki verið birt í Danmörku, en danska utanríkisráðuneytið lét í té ljósrit af þeim, vegna samningasafns þessa).	1197
*257	1.12.1909	Samningur um framsal sakamanna ..... (D. Tr. VII. nr. 30).	1198
*258	30.11.1928	Samkomulag um að taka sjóferðaskýrslur og senda þær áfram ..... (Stjt. A. nr. 3/1929 og LNTS 1928 nr. 1873).	1202
*259	27.6.1930	Samningur um lausn deilumála með friðsamlegum hætti (Stjt. A. nr. 6/1932 og LNTS 1932 nr. 2900).	1203
*260	14.7.1951	Loftferðasamningur ..... (Stjt. A. nr. 81/1951).	1207
*261	17.9.1955	Samningur um gagnkvæma undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs ..... (Stjt. A. nr. 70/1955).	1214

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
		Nýja Sjáland.	
		Í erindi New Zealand High Commission til sendiráðs Íslands í London, dags. 5. des. 1963 (B 14/6) er staðfest í nafni stjórnar Nýja Sjálands að eftirtaldir 5 samningar séu í gildi milli Nýja Sjálands og Íslands:	
*179	14.6.1869	Yfirlýsing um undanþágu frá nauðungarlánum og herþjónustu	1023
*180	31.3.1873	Samningur um framsal sakamanna	1023
*182	25.10.1938	Viðbótarsamningur við samning um framsal sakamanna, dags. 31. marz 1873	1030
*184	21.6.1881	Samningur um framsal strokumanna af kaupskipum ..	1033
*188	22.3.1937	Sáttmáli um gerðardóm	1043
		Pólland.	
262	22.3.1924	Verzlunar- og siglingasamningur ..... (Stjt. A. nr. 73/1929 og LNTS 1924 nr. 779).	1215
263	18.11.1949	Vöruskiptasamningur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1220
264	1.10.1960	Greiðslusamningur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1222
265	29.9.1961	Bókun um vöruskipti ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1224
		Portúgal.	
		Í bréfi sendiráðs Íslands í London nr. 696, dags. 23. nóv. 1962, skýrir það frá, að utanríkisráðuneyti Portúgal hafi staðfest að eftirtaldir þrír samningar séu í gildi við Ísland:	
*266	14.3.1896	Yfirlýsing um verzlunar- og siglingamál ..... (Stjt. A. nr. 11/1898).	1227
*267	20.3.1907	Samningur um skuldbundna gerð ..... (Stjt. A. nr. 44/1912).	1228
*268	9.4./9.5.1923	Erindaskipti um verzlunarviðskipti ..... (LNTS 1923, nr. 429).	1229
		Rúmenía.	
		Utanríkisráðuneytið í Búkarest staðfesti það með erindi dags, 2. ágúst 1962 (Nr. 64.587), að eftirtaldir samningar væru í gildi við Ísland:	
*269	8.5.1931	Verzlunar- og siglingasamningur ..... (Stjt. A. nr. 80/1931 og LNTS 1932 nr. 2901).	1230
*270	13.4.1954	Bókun um viðræður um viðskipti ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1232
*271	13.4.1954	Greiðslusamningur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1233
*272	20.11.1956	Viðbótarbókun við bókun dags. 13. apríl 1954 ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1235

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
		San Marínó.	
273	17./23.12.1953	Afnám vegabréfsáritana	1236
		Sovétríkin.	
		Í erindi utanríkisráðuneytisins í Moskvu, dags. 28. júlí 1962, er staðfest að samningur nr. 274 sé í gildi.	
*274	25.5.1927	Samkomulag snertandi verzlunar- og siglingaviðskipti .. (Stjt. A. nr. 77/1929. LNTS 1927 nr. 1483, en svarbréf Litvinovs er í skjalasafni utanríkisráðuneytisins).	1236
275	1.8.1953	Viðskipta- og greiðslusamningur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1238
276	23.1.1960	Bókun um gagnkvæmar vöruafgreiðslur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1241
277	14.3.1960	Samkomulag um gagnkvæma niðurfellingu gjalda fyrir ræðismannsstörf ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1242
278	25.4.1961	Samningur um menningar-, vísinda- og tæknisamvinnu .. (Stjt. A. nr. 72/1961).	1244
		Spánn.	
		Í bréfi sendiráðs Íslands í London, nr. 190, dags. 22. marz 1963, segir að utanríkisráðuneytið í Madríd hafi staðfest það með símskeyti að neðangreindir samningar séu í gildi milli Spánar og Íslands:	
*279	12.10.1889	Samningur um framsal sakamanna ..... (Stjt. A. nr. 33/1890).	1245
*280	23.7.1923	Verzlunar- og siglingasamningur ..... (Stjt. A. nr. 63/1924).	1250
*281	26.8.1929	Samningur um sátt, dóms- og gerðarskipan ..... (Stjt. A. nr. 78/1930 og LNTS 1930 nr. 2388).	1251
*282	29.6./16.7. 1934	Viðskiptasamningur ..... (Stjt. A. nr. 66/1934).	1257
*283	29.11.1960	Viðskiptasamkomulag ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1260
*284	30.6.1959	Afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 59/1959).	1261
		Suður-Afríka.	
		Skv. bréfi utanríkisráðuneytisins í Kaupmannahöfn, dags. 24. maí 1963, viðurkenndi stjórn Suður-Afríku í erindi til utanríkisráðuneytisins, dags. 18. maí 1928, að neðangreindir tveir samningar séu í gildi milli Suður-Afríku og Danmerkur, og munu þeir þá einnig vera í gildi gagnvart Íslandi.	
175	13.2.1660–61	Friðar- og verzlunarsamningur	1006
176	11.7.1670	Friðar- og verzlunarsamningur	1012

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
		Sviss.	
		Utanríkisráðuneytið í Bern staðfesti það með erindi, dags. 3. apríl 1963, (Nr. S.B. 14.21 Isl O) að samningur nr. 285, sé í gildi við Ísland.	
*285	10.2.1875	Vináttu-, verzlunar- og búsetusamningur ..... (D. Tr. III. nr. 67).	1262
286	22.5.1875	Viðaukagrein við vináttu-, verzlunar- og búsetusamning, dags. 10. febrúar 1875 ..... (D. Tr. III. nr. 67).	1264
287	10.12.1827	Afnám frádráttarréttar ..... (D. Tr. II. B. nr. 42).	1264
288	23./25.2.1948	Afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 12/1948).	1264
		Svíþjóð.	
		Í erindi sendiráðs Íslands í Stokkhólmi, nr. 16. dags. 25. janúar 1963, er skýrt frá því að tveir embættismenn utanríkisráðuneytisins, sem var falið að fjalla um samninga við Ísland, hafi verið sammála um að þeir samningar, sem hér eru taldir, væru í gildi milli Íslands og Svíþjóðar. Hins vegar virtust þeir telja ýmsa fleiri samninga í gildi og vildu athuga það mál nánar. Meðal Norðurlandasamninga var helzt um myntsambandið að ræða, en af tvíhliða samningum ýmsir samningar sem við töldum að gæti eingöngu átt við Danmörku, vegna legu landanna. Einnig var hér um að ræða nokkra samninga, sem ekki hafa stoð í íslenzkum lögum, svo sem um rétt diplomatiskra fulltrúa og ræðismanna til að gefa saman hjón, o. fl.	
*253	2.11.1826	Verzlunar- og siglingasamningur	1192
*254	13.6.1856	Yfirlýsing um gagnkvæm réttindi skipa	1195
*255	16.4.1858	Yfirlýsing varðandi strandferðir	1196
*256	23.5./24.6. 1903	Erindaskipti um orðuveitingar	1197
*289	24.2./26.7. 1904	Erindaskipti um sendingu dánarvottorða og annarra vottorða ..... (D. Tr. VI. nr. 38).	1265
*290	9.7./13.7.1923	Erindaskipti um gagnkvæmar tilkynningar varðandi geðveikissjúklinga ..... (LNTS 1923 nr. 461).	1267
*291	27.6.1930	Samningur um lausn deilumála með friðsamlegum hætti (Stjt. A. nr. 7/1932 og LNTS 1932 nr. 2907).	1270
*292	8.9.1937	Samkomulag til þess að komast hjá tvísköttun á tekjum og eignum ..... (Stjt. A. nr. 36/1938 og LNTS 1938 nr. 4346).	1274
*293	19.6.1947	Samkomulag um viðskipti ..... (Stjt. A. nr. 99/1947).	1275

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
*294	17.9.1955	Samningur um undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs ..... (Stjt. A. nr. 69/1955).	1278 1280
*295	12.5.1960	Loftferðasamningur ..... (Stjt. A. nr. 23/1961).	1285
*296	30.6.1961	Bókun um viðskipti ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	
		Tékkóslóvakía.	
297	8.5.1924	Samkomulag um afstöðu landanna í verzlunar- og siglingamálum ..... (Stjt. A. nr. 76/1929, en erindi dr. Benes er í skjalasafni utanríkisráðuneytisins og birt í LNTS 1926 nr. 1125).	1286
298	16.11.1960	Viðskiptasamningur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1290
299	16.11.1960	Greiðslusamningur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1296
300	9.8.1961	Bókun um vöruskipti ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1298
		Thailand.	
301	22.1.1957	Loftferðasamningur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1300
		Túnis.	
302	20.6./19.7. 1957	Afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 4/1958).	1304
		Tyrkland.	
303	28.6.1955	Afnám vegabréfsáritana ..... Stjt. A. nr. 61/1955).	1304
		Ungverjaland.	
304	14.3.1887	Verzlunar- og siglingasamningur ..... (Stjt. A. nr. 36/1887).	1305
305	6.3.1953	Viðskiptasamningur ..... (Stjt. A. nr. 53/1953).	1306
306	6.3.1953	Greiðslusamningur ..... (Stjt. A. nr. 53/1953).	1308
		Sambandslýðveldið Þýzkaland. Utanríkisráðuneytið í Bonn staðfesti það í erindi, dags. 6. janúar 1964 (Nr. V. 1—83.25/1—94.11), að neðangreindir samningar séu í gildi milli Sambandslýðveldisins og Íslands:	
*307	14.6.1881	Samningur viðvíkjandi framsali strokumanna af kaupskipum ..... (Stjt. A. nr. 7/1881).	1310

Nr.	Dagsetning	Ríki	Bls.
*308	5.2.1891	Samningur um afnám frádráttarréttar ..... (D. Tr. V. nr. 1).	1310
*309	18.8./18.9./ 2.11.1891	Erindaskipti um kostnað við framsal sakamanna ..... (D. Tr. V. nr. 10).	1311
*310	2./7.11.1912	Samkomulag um framsal manna sem viljandi hafa ollið meiðslum ..... (D. Tr. VII. nr. 81).	1313
311	19.12.1950	Bráðabirgða verzlunar- og siglingasamningur ..... (Stjt. A. nr. 89/1951).	1314
312	14.9.1951/ 25.4.1952	Erindaskipti um dánartilkynningar ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1315
313	20.5.1954	Viðskiptasamningur ..... (Skjalasafn utanríkisráðuneytisins).	1317
314	12.8.1959	Loftferðasamningur ..... (Stjt. A. nr. 22/1961 og UNTS nr. 5921. Bd. 411).	1318
315	19.7.1961	Samkomulag um viðurkenningu Sambandslýðveldisins á 12 mílna fiskveiðilögsögu við Ísland ..... (Stjt. A. nr. 78/1961 og UNTS nr. 5877. Bd. 409).	1331
316	29.5./ 14.9.1956	Samkomulag um að falla frá kröfu um að flugmenn hafi vegabréf ..... (Stjt. A. nr. 55/1958).	1334
317	21.6./14.9. 1956	Afnám vegabréfsáritana ..... (Stjt. A. nr. 55/1958).	1334

III.

Sögulegir samningar.

Nr.			Bls.
A	1262 og 1263	Gamli sáttmáli ..... (Fornbréfasafn I, nr. 152).	1335
B	14.1.1814	Friðarsamningur milli Danakonungs og Svíakonungs. (Kielarsamningur) ..... (D. Tr. II. A. nr. 24).	1335
C	30.11.1918	Sambandslagasamningur við Dani ..... (Stjt. A. nr. 39/1918).	1343
D	1.7.1941	Orðsendingar varðandi varnir Íslands með amerískum liðsafla ..... (Skjalasafn forsætisráðuneytisins og UNTS 1948 nr. 71).	1346
E	7.10.1946	Erindaskipti um niðurfellingu herverndarsamningsins við Bandaríki Ameríku frá 1941 o. fl. ..... (Stjt. A. nr. 87/1946 og UNTS 1948 nr. 184).	1353

IV.

Efnisflokkar.

Sjá einnig skrá um atriðisorð, því hér eru ekki taldir allir samningar.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		Bankar og Lánsstofnanir.	
55	27.12.1945	Samkomulag um samþykktir Alþjóðabanka til endurbyggingar og nýbyggingar	352
104	25.5.1955	Samkomulag um Alþjóða lánsstofnun	687
106	5.8.1955	Gjaldeyrissamningur Evrópu	702
		Börn og Barnavernd, sjá einnig Félagsmál.	
27	11.11.1921	Samþykkt nr. 15 um lágmarksaldur kyndara og kolamokara	130
47	24.10.1936	Samningur nr. 58 um lágmarksaldur barna við sjómennsku	231
		Deilumál og lausn þeirra, sjá einnig Dóma og gerðardóma.	
11	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um friðsamlega lausn deilumála milli ríkja	65
34	27.8.1928	Alþjóðasáttmáli um að fyrirdæma stríð til að skera úr deilum milli ríkja	160
52	26.6.1945	Sáttmáli hinna Sameinuðu þjóða og samþykktir Milliríkjadómstólsins	263
132	17.4.1914	Samningur við Bandaríki Ameríku um friðsamlega lausn deilumála	890
194	11.3.1961	Samkomulag um lausn fiskveiðideilunnar við Breta	1064
199	27.6.1930	Samningur við Danmörku um aðferðina við úrlausn deilumála	1073
208	27.6.1930	Samningur við Finnland um lausn deilumála með friðsamlegum hætti	1107
259	27.6.1930	Samningur við Noreg um lausn deilumála með friðsamlegum hætti	1203
291	27.6.1930	Samningur við Svíþjóð um lausn deilumála með friðsamlegum hætti	1270
		Dómar og Dómsmál, sjá einnig Gerðardómar.	
9	17.7.1905	Alþjóðasamningur um einkamálaréttarfarsákvæði	53
41	10.2.1931	Norðurlandasamningur um innheimtu meðlaga	216
42	1.4.1953	Norðurlandasamkomulag um breyting á samningi frá 10. febrúar 1931 um innheimtu meðlaga	217

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
44	16.3.1932	Norðurlandasamningur um viðurkenningu dóma og fullnægju þeirra	219
45	7.11.1933	Norðurlandasamningur um gjaldþrotaskipti	222
46	19.11.1934	Norðurlandasamningur um erfðir og skipti á dánarbúum	225
88	4.11.1950 og 20.3.1952	Alþjóðasáttmáli um verndun mannréttinda og mannfrelsis, ásamt viðbótarbókun	559
		Efnahagsaðstoð og Efnahagssamvinna.	
122	29.1.1960	Alþjóðasamningur um Hina alþjóðlegu framfarastofnun	832
124	14.12.1960	Alþjóðasamningur um Efnahagssamvinnu- og framfarastofnunina	862
144	3.7.1948	Samningur við Bandaríki Ameríku um efnahagssamvinnu	925
145	7.2.1950	Breytingar á samningi við Bandaríki Ameríku um efnahagssamvinnu, dags. 3. júlí 1948	941
146	23.2.1951	Breytingar á samningi við Bandaríki Ameríku um efnahagssamvinnu, dags. 3. júlí 1948	943
147	9.10.1952 og 1.10.1953	Breytingar á samningi við Bandaríki Ameríku um efnahagssamvinnu, dags. 3. júlí 1948	944
159	23.6.1959	Samningur við Bandaríki Ameríku um sérstaka efnahagsaðstoð	975
160	30.12.1960	Samningur við Bandaríki Ameríku um fjárveitingu til styrktar verðfestingaráætlun Íslands	977
		Evrópuráðið.	
79	5.5.1949	Stofnskrá Evrópuráðsins	529
80	22.5.1951	Breytingar á stofnskrá Evrópuráðsins	543
81	18.12.1951	Breyting á stofnskrá Evrópuráðsins	544
82	4.5.1953	Breyting á stofnskrá Evrópuráðsins	544
83	2.9.1949	Evrópusamningur um réttindi og griðhelgi Evrópuráðsins	545
84	6.11.1952	Bókun til viðbótar samningi um réttindi og griðhelgi Evrópuráðsins	549
85	15.12.1956	Önnur bókun til viðbótar samningi um réttindi og griðhelgi Evrópuráðsins	551
		Félagsmál, sjá einnig Verkalýðsmál.	
94	28.6.1952	Alþjóðasamþykkt nr. 102 um lágmark félagslegs öryggis	618
107	15.9.1955	Norðurlandasamningur um félagslegt öryggi	724
113	19.12.1956	Norðurlandasamningur um flutning milli sjúkrasamlaga og um sjúkrahjálp vegna dvalar um stundarsakir	781
119	8.9.1959	Norðurlandasamningur um reglur varðandi viðurkenningu á iðgjalda- og starfstíma fyrir þá menn, sem tryggðir eru gegn atvinnuleysi og flytja milli ríkja	
		Fiskveiðar.	
7	2.12.1902	Erindaskipti um stofnun Alþjóða hafrannsóknarráðs	49
57	5.4.1946	Alþjóðasamningur um möskvastærð fiskinetja og lágmarksstærðir fisktegunda, ásamt ákvæðum viðbætis við samninginn dags. 2. apríl 1953	382

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
58	6.5.1960	Ýmsar breytingar á samningi um möskvastærð fiskinetja og lágmarksstærðir fisktegunda, dags. 5. apríl 1946 ..	387
73	8.2.1949	Alþjóðasamningur um fiskveiðar í norð-vesturhluta Atlantshafs	507
74	25.6.1956	Bókun við alþjóðasamning um fiskveiðar í norð-vesturhluta Atlantshafs, sem undirritaður var í Washington 8. febrúar 1949	514
116	24.1.1959	Alþjóðasamningur um fiskveiðar í norð-austurhluta Atlantshafs	789
194	11.3.1961	Samkomulag um lausn fiskveiðideilunnar við Breta	1064
315	19.7.1961	Samkomulag um viðurkenningu Sambandslýðveldisins Þýzkaland á 12 mílna fiskveiðilögsögu við Ísland ..	1331
		Flugmál, sjá einnig Loftferðasamninga.	
35	12.10.1929	Alþjóðasamningur um samræmingu nokkurra reglna varðandi loftflutninga milli landa (Varsjársamningur)	161
36	28.9.1955	Bókun um breytingar á samningi um samræmingu nokkurra reglna varðandi loftflutninga milli landa, er undirritaður var í Varsjá, 12. október 1929	177
49	7.12.1944	Samþykkt um alþjóðaflugmál	238
50	14.6.1954	Bókun um breytingar á samningi frá 7. desember 1944 um alþjóðaflugmál	260
51	7.12.1944	Alþjóðasamningur um viðkomuréttindi flugfara	261
108	30.4.1956	Alþjóðasamningur um viðskiptaréttindi óreglubundnar flugþjónustu í Evrópu	750
109	25.9.1956	Alþjóðasamkomulag um sameiginlega greiðslu kostnaðar á tiltekinni flugþjónustu á Íslandi	754
110	25.9.1956	Alþjóðasamkomulag um greiðslu kostnaðar á tiltekinni flugþjónustu á Grænlandi og Færeyjum	762
		Framsal sakamanna.	
130	6.1.1902	Samningur við Bandaríki Ameríku um framsal sakamanna	885
131	6.11.1905	Viðbótarsamningur við Bandaríki Ameríku um framsal sakamanna, dags. 6. janúar 1902	889
163	25.3.1876	Samningur við Belgíu um framsal sakamanna	984
180	31.3.1873	Samningur við Bretland um framsal sakamanna ..... Samningur þessi gildir einnig við Ástralíu, Ceylon, Indland og Nýja Sjáland.	1023
181	25.11.1937	Samkomulag um að framsalssamningur dags. 31. marz 1873 skuli ná til vissra nýlendna og landssvæða .... Samningur þessi gildir einnig í Ástralíu og Ceylon.	1028
182	25.10.1938	Viðbótarsamningur við samning um framsal sakamanna, dags. 31. marz 1873 ..... Samningur þessi gildir einnig við Ástralíu, Ceylon, Indland og Nýja Sjáland.	1030
212	28.3.1877	Samningur við Frakkland um framsal sakamanna	1120

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
225	18.1.1894	Samningur við Holland um framsal sakamanna	1147
226	2.7.1895	Viðaukasamningur um að samningur 18. janúar 1894 um framsal sakamanna við Holland, skuli einnig ná til hinna dönsku og hollenzku nýlendna	1152
238	19.7.1873	Samningur við Ítalíu um framsal sakamanna	1166
248	8.4.1879	Samningur við Luxemborg um framsal sakamanna	1180
257	1.12.1909	Samningur við Noreg um framsal sakamanna	1198
279	12.10.1889	Samningur við Spán um framsal sakamanna	1245
309	18.8./18.9./ 2.11.1891	Samningur við Þýzkaland um kostnað við framsal sakamanna	1311
310	2./7.11.1912	Samkomulag við Þýzkaland um framsal manna sem viljandi hafa ollið meiðslum	1313
		Gerðardómar, sjá einnig Deilumál og lausn þeirra. Dómar og dómsmál.	
11	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um friðsamlega lausn deilumála milli ríkja	65
136	15.5.1930	Gerðardómssamningur við Bandaríki Ameríku	895
165	26.4.1905	Samningur um gerð við Belgíu	993
171	27.11.1911	Samningur um gerðardóm við Brasilíu	1002
188	22.3.1937	Sáttmáli um gerðardóm við Bretland ..... Sáttmáli þessi gildir einnig við Ástralíu, Ceylon og Nýja Sjáland.	1043
214	9.8.1911	Samningur við Frakkland um skuldbundna gerð	1126
227	12.2.1904	Samningur við Holland um skuldbundna gerð	1153
242	16.12.1905	Samningur við Ítalíu um skuldbundna gerð	1172
267	20.3.1907	Samningur við Portúgal um skuldbundna gerð	1228
281	26.8.1929	Samningur við Spán um sátt, dóms- og gerðarskipun ..	1251
		Gjaldeyrismál.	
54	27.12.1945	Alþjóðasamkomulag um samþykktir Alþjóðagjaldeyrissjóðsins	326
106	5.8.1955	Gjaldeyrissamningur Evrópu	702
122	29.1.1960	Samningur um Hina alþjóðlegu framfarastofnun	832
160	30.12.1960	Samningur við Bandaríki Ameríku um fjárveitingu til styrktar verðfestingaráætlun Íslands	977
189	29.1.1942	Samkomulag við Bretland um gjaldeyrismál	1046
		Heilbrigðismál.	
10	6.7.1906	Alþjóðasáttmáli til að bæta kjör særðra manna og sjúkra í herþjónustu á styrjaldartímum	59
25	23.1.1912	Alþjóðasamningur um ópíum	120
29	1.12.1924	Alþjóðasamningur um aðstöðu sjómanna á kaupskipum til að fá læknishjálp við kynsjúkdómum	136
59	22.7.1946	Stofnskrá Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar	389
94	28.6.1952	Alþjóðasamþykkt nr. 102 um lágmark félagslegs öryggis	618
107	15.9.1955	Norðurlandasamningur um félagslegt öryggi	724

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
113	19.12.1956	Norðurlandasamningur um flutning milli sjúkrasamlaga og um sjúkrahjálp vegna dvalar um stundarsakir	781
290	9./13.7.1923	Erindaskipti við Svíþjóð um gagnkvæmar tilkynningar varðandi geðveikissjúklinga	1267
		Herskip, sjá einnig Ófriðarráðstafanir.	
17	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli varðandi breytingu á kaupskipum í herskip	98
18	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um lagningu neðansjávardufla, er springa við árekstur	99
19	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um stórskotaárás frá herskipum í stríði	102
20	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um að nota reglur Genfar-sáttmálans í sjóhernaði	104
21	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um vissar takmarkanir á framkvæmd hertökuréttarins í sjóhernaði	109
22	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um réttindi og skyldur hlutlausra ríkja, þegar stríð er háð til sjós	112
		Hervernd Íslands.	
97	28.8.1952	Bókun varðandi aðstöðu alþjóðlegra hernaðarbækistöðva, sem stofnað hefur verið til samkvæmt Norður-Atlantshafssamningnum	661
148	5.5.1951	Varnarsamningur við Bandaríki Ameríku á grundvelli Norður-Atlantshafssamningsins	946
149	8.5.1951	Viðbætir (við varnarsamning á grundvelli Norður-Atlantshafssamningsins) um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess	949
150	7./8.1.1952	Erindaskipti við Bandaríki Ameríku um gagnkvæmt öryggi	956
D	1.7.1941	Orðsendingar til forseta Bandaríkjanna og forsætisráðherra Breta varðandi varnir Íslands með amerískum liðsafla	1346
E	7.10.1946	Erindaskipti um niðurfellingu herverndarsamningsins við Bandaríki Ameríku frá 1941 o. fl.	1353
		Hlutleysi.	
13	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um upphaf stríðs	81
15	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um réttindi og skyldur hlutlausra ríkja og ríkisborgara þeirra í stríði á landi	92
22	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um réttindi og skyldur hlutlausra ríkja, þegar stríð er háð til sjós	112
48	27.5.1938	Yfirlýsing Norðurlanda um samstæð hlutleysisákvæði ..	234
C	30.11.1918	Sambandssamningur við Dani	1343
		Höfundarréttindi.	
2	20.2.1883	Alþjóðasamningur um vernd eignarréttar á sviði iðnaðar	17
33	2.6.1928	Alþjóðasáttmáli til verndar bókmenntum og listaverkum	153
98	6.9.1952	Alþjóðasamningur um höfundarrétt	666

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		Jafnrétti.	
88	4.11.1950 og 20.3.1952	Alþjóðasáttmáli um verndun mannréttinda og mannfrelsis, ásamt viðbótarbókun	559
89	29.6.1951	Alþjóðasamþykkt nr. 100 um jöfn laun karla og kvenna fyrir jafnverðmæt störf	581
90	28.7.1951	Alþjóðasamningur um réttarstöðu flóttamanna	586
94	28.6.1952	Alþjóðasamþykkt nr. 102 um lágmark félagslegs öryggis	618
99	31.3.1953	Alþjóðasamningur um pólitíska réttarstöðu kvenna	674
		Kjarnorka.	
105	22.6.1955	Samkomulag milli aðildarríkja Norður-Atlantshafssamningsins varðandi samvinnu um upplýsingar um kjarnorku	699
111	26.10.1956	Stofnskrá Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar	763
		Loftferðasamningar, sjá einnig flugmál.	
142	27.1.1945	Loftflutningasamningur við Bandaríki Ameríku	918
143	27.1./11.4. 1945	Samningur við Bandaríki Ameríku um flutning á íslenzkum farþegum og pósti með flugvélum	923
192	26.5.1950	Loftflutningasamningur við Bretland	1052
204	22.3.1950	Loftferðasamningur við Danmörku	1089
209	10.3.1960	Loftferðasamningur við Finnland	1112
228	22.3.1950	Loftflutningasamningur við Holland	1154
249	23.10.1952	Loftflutningasamningur við Luxemborg	1185
260	14.7.1951	Loftferðasamningur við Noreg	1207
295	12.5.1960	Loftferðasamningur við Sviþjóð	1280
301	22.1.1957	Loftferðasamningur við Thailand	1300
314	12.8.1959	Loftferðasamningur við Þýzkaland	1318
		Menningarmál.	
33	2.6.1928	Alþjóðasáttmáli til verndar bókmenntum og listaverkum	153
98	6.9.1952	Alþjóðasamningur um höfundarétt	666
100	11.12.1963	Evrópusamningur um jafngildi prófskírteina til aðgangs að háskólum	676
103	19.12.1954	Menningarsáttmáli Evrópu	685
139	17.8.1942	Samningur við Bandaríki Ameríku um skipti á opinberum ritum	899
157	23.2.1957	Samningur við Bandaríki Ameríku um greiðslu kostnaðar af ýmsum menningarskiptum	966
158	2.10./27.11. 1958	Breyting á samningi við Bandaríki Ameríku um greiðslu kostnaðar af ýmsum menningarskiptum, dags. 23. febrúar 1957	973
198	15.10.1927	Samningur við Danmörku um gagnkvæma afhendingu úr söfnum á bókum og skjölum	1072
278	25.4.1961	Samningur við Sovétríkin um menningar-, vísinda- og tæknisamvinnu	1244

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		Norður-Atlantshafssamningurinn.	
75	4.4.1949	Norður-Atlantshafssamningurinn	515
76	22.10.1951	Bókun við Norður-Atlantshafssamninginn varðandi þátttöku Grikklands og Tyrklands	519
77	23.10.1954	Bókun um Norður-Atlantshafssamninginn um aðild Sambandslýðveldisins Þýzkaland	521
78	20.9.1951	Samkomulag varðandi réttarstöðu Norður-Atlantshafsbandalagsins, fulltrúa hjá því og starfslið þess	523
97	28.8.1952	Bókun varðandi aðstöðu alþjóðlegra hernaðarbækistöðva, sem stofnað hefur verið til samkvæmt Norður-Atlantshafssamningnum	661
105	22.6.1955	Samkomulag milli aðildarríkja Norður-Atlantshafssamningsins varðandi samvinnu um upplýsingar um kjarnorku	699
148	5.5.1951	Varnarsamningur við Bandaríki Ameríku á grundvelli Norður-Atlantshafssamningsins	946
149	8.5.1951	Viðbætir (við varnarsamning á grundvelli Norður-Atlantshafssamningsins) um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess	949
		Ófriðarráðstafanir, sjá einnig Deilumál, Gerðardómar, Hlutleysi.	
1	16.4.1856	Alþjóðayfirlýsing um nokkur undirstöðuatriði sjóhernaðar á stríðstímum	17
10	6.7.1906	Alþjóðasáttmáli til að bæta kjör særðra og sjúkra manna í herþjónustu á styrjaldartímum	59
11	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um friðsamlega lausn deilumála milli ríkja	65
13	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um upphaf stríðs	81
14	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um reglur og venjur stríðs á landi	82
15	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um réttindi og skyldur hlutlausra ríkja og ríkisborgara þeirra í stríði á landi	92
16	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um hverja deild skal gera kaupskipum óvinaríkis er stríð hefst	96
17	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli varðandi breytingu á kaupskipum í herskip	98
18	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um lagningu neðansjávardufla, er springa við árekstur	99
19	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um stórskotaárás frá herskipum í stríði	102
20	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um að nota reglur Genfarsáttmálans í sjóhernaði	104
21	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um vissar takmarkanir á framkvæmd hertökuréttarins í sjóhernaði	109
22	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um réttindi og skyldur hlutlausra ríkja, þegar stríð er háð til sjós	112
34	27.8.1928	Alþjóðasáttmáli til að fyrirdæma stríð til að skera úr deilum milli ríkja	160
52	26.6.1945	Sáttmáli Hinna sameinuðu þjóða	263

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
		Réttarstaða.	
56	13.2.1946	Alþjóðasamningur um réttindi og griðhelgi Sameinuðu þjóðanna	372
78	20.9.1951	Samkomulag varðandi réttarstöðu Norður-Atlantshafsbandalagsins, fulltrúa hjá því og starfslið þess	523
83	2.9.1949	Samningur um réttindi og griðhelgi Evrópuráðsins	545
84	6.11.1952	Bókun til viðbótar samningi um réttindi og griðhelgi Evrópuráðsins	549
85	15.12.1956	Önnur bókun til viðbótar samningi um réttindi og griðhelgi Evrópuráðsins	551
149	8.5.1951	Viðbætir (við varnarsamning á grundvelli Norður-Atlantshafssamningsins) um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess	944
178	7.2.1810	Yfirlýsing í ríkisráði Bretlands um grið og réttarstöðu Íslendinga o. fl.	1021
202	9.9.1946	Bókun um ráðstafanir í sambandi við skilnað Íslands og Danmerkur	1084
206	1.8.1961	Samkomulag við Dani um aðstöðu Færeyinga til handfæraveiða við Ísland	1099
		Sjómenn.	
29	1.12.1924	Alþjóðasamningur um aðstöðu sjómanna á kaupskipum til að fá læknishjálp við kynsjúkdómum	136
47	24.10.1936	Alþjóðasamningur nr. 58 um lágmarksaldur barna við sjómennsku	231
27	11.11.1921	Alþjóðasamþykkt nr. 15 um lágmarksaldur kyndara og kolamokara	130
183	11.4.1877	Samkomulag við Breta um meðferð á eignum látinna sjómanna	1032
184	21.6.1881	Samningur við Breta um framsal strokumanna af kaupskipum Aðilar að þessum samningi eru einnig Ástralía, Ceylon, Indland og Nýja Sjáland.	1033
213	1.4.1886	Samningur við Frakkland um framsölu á eftirlátnum fjármunum og ógoldnu kaupi sjómanna	1124
307	14.6.1881	Samningur við Þýzkaland viðvíkjandi framsali strokumanna af kaupskipum	1310
		Skattar.	
133	24. og 28.10./ 5.12.1922	Samningur við Bandaríki Ameríku um gagnkvæma undanþágu útgerðarfyrirtækja frá tekjuskatti	891
151	5./18.3.1952	Samningur um undanþágu frá opinberum gjöldum á greiðslur Bandaríkjanna vegna sameiginlegra varna	958
167	21.12.1928	Samningur við Belgíu til að forðast tvísköttun á tekjum siglingafyrirtækja landanna	1000
186	27.4.1928	Samningur við Bretland um gagnkvæma undanþágu frá tekjuskatti af hagnaði af skipaútgerð	1034

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
201	24.1.1939	Samningur við Danmörku til að komast hjá tvísköttun af tekjum og eignum	1080
205	10.10.1955	Samningur við Danmörku um undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs	1097
261	17.9.1955	Samningur við Noreg um gagnkvæma undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs	1214
292	8.9.1937	Samkomulag við Svíþjóð til að komast hjá tvísköttun á tekjum og eignum	1274
294	17.9.1955	Samningur við Svíþjóð um undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs	1278
		Skip og siglingar.	
1	16.4.1856	Alþjóðayfirlýsing um nokkur undirstöðuatriði sjóhernaðar á stríðstímum	17
16	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um hverja deild skal gera kaupskipum óvinaríkis er stríð hefst	96
17	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli varðandi breytingu á kaupskipum í herskip	98
21	18.10.1907	Alþjóðasáttmáli um vissar takmarkanir á framkvæmd hertökuréttarins í sjóhernaði	109
30	28.1.1926	Samningur um haffæri skipa og skipsbúnað	137
31	11.7.1928	Samkomulag um breytingu á orðalagi 1., 3. og 6. greinar samnings, dags. 28. janúar 1926, um haffæri skipa og skipsbúnað	140
38	5.7.1930	Alþjóðasáttmáli um hleðslumerki skipa	203
65	10.6.1947	Samningur um samræmda aðferð við skipamælingar	444
67	6.3.1948	Samþykkt um Alþjóðasiglingamálastofnun	461
68	10.6.1948	Alþjóðasamningur um öryggi mannslífa á hafinu	480
69	10.6.1948	Alþjóðlegar reglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó	485
200	18.5.1934	Samkomulag við Danmörku um hversu vissar ræðismannagerðir, er varða siglingar ríkjanna skuli framkvæmdar	1077
254	13.6.1856	Yfirlýsing gagnvart Noregi og Svíþjóð um gagnkvæm réttindi skipa	1195
255	16.4.1858	Yfirlýsing gagnvart Noregi og Svíþjóð varðandi strandferðir	1196
258	30.11.1928	Samkomulag við Noreg um að taka sjóferðaskýrslur	1202
		Vegabréf, sjá einnig Vegabréfsáritanir, Afnám.	
102	22.5.1954	Bókun um að leysa Norðurlandabúa undan skyldu til að hafa í höndum vegabréf og dvalarleyfi við dvöl í öðru norrænu landi en heimalandinu	684
134	19./24.6.1926	Samkomulag við Bandaríki Ameríku um ókeypis áritanir á vegabréf ferðamanna	893
154	4.6.1956	Samkomulag við Bandaríki Ameríku um að gildistími áritana á vegabréf vissra ferðamanna, sem ekki teljast útflytjendur, skuli verða framlengdur	961

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
193	9.2.1961	Samkomulag um að viðurkenna brezk ferðamannaskilríki	1062
235	29.12.1955	Samkomulag við Ísrael um að fella niður gjald fyrir áritanir á vegabréf	1162
316	29.5./14.9. 1956	Erindaskipti við Sambandslýðveldið Þýzkaland um að falla frá kröfum um vegabréf fyrir flugmenn og starfsmenn flugfélaga, sem hafa hér örstutta dvöl	1334
		Vegabréfsáritanir, Afnám.	
129		Austurríki	885
169		Belgía	1000
195		Bretland og fleiri lönd	1069
210		Finnland	1115
218		Frakkland	1135
220		Grikkland	1136
230		Holland	1157
233		Írland	1160
244		Ítalía	1174
250		Luxemborg	1191
251		Malajaríkin	1191
252		Mónakó	1192
273		San Marínó	1236
284		Spánn	1261
288		Sviss	1264
302		Túnis	1300
303		Tyrkland	1300
317		Þýzkaland	1334
		Verkalýðsmál.	
26	28.11.1919	Alþjóðasamþykkt nr. 2 varðandi atvinnuleysi	126
27	11.11.1921	Alþjóðasamþykkt nr. 15 um lágmarksaldur kyndara og kolamokara	130
28	12.11.1921	Alþjóðasamþykkt nr. 11 um félagafrelsi landbúnaðarverkafólks	133
37	28.6.1930	Alþjóðasamþykkt nr. 29 um nauðungarvinnu eða skylduvinnu	188
47	24.10.1936	Alþjóðasamningur nr. 58 um lágmarksaldur barna við sjómennsku	231
60	9.10.1946	Gerð um breytingar á stofnskrá Alþjóðavinnumálastofnunarinnar	401
61	25.6.1953	Gerð um breytingar á stofnskrá Alþjóðavinnumálastofnunarinnar	430
70	9.7.1948	Alþjóðasamþykkt nr. 87 um félagafrelsi og verndun þess	499
86	1.7.1949	Alþjóðasamþykkt nr. 98 um beitingu grundvallarreglna um réttinn til að stofna félög og semja sameiginlega	553
89	29.6.1951	Alþjóðasamþykkt nr. 100 um jöfn laun karla og kvenna fyrir jafn verðmæt störf	581
94	28.6.1952	Alþjóðasamþykkt nr. 102 um lágmark félagslegs öryggis	618

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
107	15.9.1955	Norðurlandasamningur um félagslegt öryggi	724
113	19.12.1956	Norðurlandasamningur um flutning milli sjúkrasamlaga og um sjúkrahjálp vegna dvalar um stundarsakir	781
114	25.6.1957	Alþjóðasamþykkt nr. 105 um afnám nauðungarvinnu	784
119	8.9.1959	Norðurlandasamningur um reglur varðandi viðurkenningu á iðgjalda og starfstíma fyrir þá menn, sem tryggðir eru gegn atvinnuleysi og flytja milli ríkja	828
		Verzlunarsamningar.	
126	13.11.1952	Ástralía. Samningur um beztu kjör	879
127	6.4.1928	Austurríki. Verzlunar- og siglingasamningur	881
140	27.8.1943	Bandaríki Ameríku. Viðskiptasamningur	903
141	5./6.3.1956	— — Breyting á viðskiptasamningi, dags. 27. ágúst 1943	917
164	18.6.1895	Belgía. Verzlunar- og siglingasamningur	989
170	9.11.1931	Bólivía. Verzlunarsamningur	1001
172	30.7.1936	Brasilía. Verzlunar- og siglingasamningur	1003
173	10.5.1956	— Viðskiptasamkomulag	1005
175	13.2.1660-61	Bretland. Friðar- og verzlunarsamningur	1006
176	11.7.1670	— Friðar- og verzlunarsamningur	1012
177	9.5.1912	— Bókun varðandi breytingar á samningnum frá 13. febrúar 1660—61 og 11. júlí 1670	1021
187	19.5.1933	— Viðskiptasamkomulag	1036
175	13.2.1660-61	Ceylon. Friðar- og verzlunarsamningur	1006
176	11.7.1670	— Friðar- og verzlunarsamningur	1012
196	4.2.1899	Chíle. Verzlunar- og siglingasamningur	1070
197	30.11.1905	— Viðbótargreinar við verzlunar- og siglingasamning, dags. 4. febrúar 1899	1071
203	4.6.1948	Danmörk. Viðskiptasamningur	1087
207	21.12.1923	Finnland. Verzlunar- og siglingasamningur	1100
211	23.8.1742	Frakkland. Samningur um verzlun, siglingar og búsetu	1115
216	6.12.1951	— Samningur um viðskipti og greiðslur	1130
217	5.5.1961	— Erindaskipti um framlengingu viðskiptasamningsins	1133
219	28.1.1930	Grikkland. Verzlunar- og siglingasamningur	1135
221	21.10.1937	Haiti. Verzlunarsamningur	1137
222	15.6.1701	Holland. Samningur um vináttu, gott samlyndi og verzlun	1138
223	10.7.1817	— Yfirlýsing um að samningurinn frá 1701 haldist í gildi og nái nú einnig til suðurfylkja Hollands	1145
175	13.2.1660-61	Indland. Friðar- og verzlunarsamningur	1006
232	2.12.1950	Írland. Viðskiptasamningur	1159
234	19.10.1960	Ísrael. Viðskiptasamningur og greiðslusamningur	1161
236	1.5.1864	Ítalía. Verzlunar- og siglingasamningur	1162
237	17.9.1902	— Viðaukagrein við verzlunar- og siglingasamning, dags. 1. maí 1864	1166
175	13.2.1660-61	Kanada. Friðar- og verzlunarsamningur	1006
176	11.7.1670	— Friðar- og verzlunarsamningur	1012
246	3.10.1955	Kúba. Viðskiptasamningur	1175
247	21.5.1860	Líbería. Vináttu-, verzlunar- og siglingasamningur	1177

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Bls.
253	2.11.1826	Noregur. Verzlunar- og siglingasamningur	1192
262	22.3.1924	Pólland. Verzlunar- og siglingasamningur	1215
263	18.11.1949	— Vöruskiptasamningur	1220
264	1.10.1960	— Greiðslusamningur	1222
265	29.9.1961	— Bókun um vöruskipti	1224
266	14.3.1896	Portúgal. Yfirlýsing um verzlunar- og siglingamál	1227
268	9.4./9.5.1923	— Erindaskipti um verzlunarviðskipti	1229
269	8.5.1931	Rúmenía. Verzlunar- og siglingasamningur	1230
270	13.4.1954	— Bókun um viðræður um viðskipti	1232
271	13.4.1954	— Greiðslusamningur	1233
272	20.11.1956	— Viðbótarbókun við bókun dags. 13. apríl 1954	1235
274	25.5.1927	Sovétríkin. Samkomulag snertandi verzlunar- og siglingaviðskipti	1236
275	1.8.1953	— Viðskipta- og greiðslusamningur	1238
276	23.1.1960	— Bókun um gagnkvæmar vöruafgreiðslur	1241
280	23.7.1923	Spánn. Verzlunar- og siglingasamningur	1250
282	29.6./16.7. 1934	— Viðskiptasamningur	1260
283	29.11.1960	— Viðskiptasamkomulag	1260
175	13.2.1660-61	Suður-Afríka. Friðar- og verzlunarsamningur	1006
176	11.7.1670	— Friðar- og verzlunarsamningur	1012
285	10.2.1875	Sviss. Vináttu-, verzlunar- og búsetusamningur	1262
286	22.5.1875	— Viðaukagrein við vináttu-, verzlunar- og búsetusamning, dags. 10. febrúar 1875	1264
253	2.11.1826	Svíþjóð. Verzlunar- og siglingasamningur	1192
293	19.6.1947	— Samkomulag um viðskipti	1275
296	30.6.1961	— Bókun um viðskipti	1285
297	8.5.1924	Tékkóslóvakía. Samkomulag um afstöðu landanna í verzlunar- og siglingamálum	1286
298	16.11.1960	— Viðskiptasamningur	1290
299	16.11.1960	— Greiðslusamningur	1296
300	9.8.1961	— Bókun um vöruskipti	1298
304	14.3.1887	Ungverjaland. Verzlunar- og siglingasamningur	1305
305	6.3.1953	— Viðskiptasamningur	1306
306	6.3.1953	— Greiðslusamningur	1308
311	19.12.1950	Þýzkaland. Bráðabirgða verzlunar- og siglingasamningur	1314
313	20.5.1954	— Viðskiptasamningur	1317

V.

Atriðisorð.

Vísað er til númers samnings.
Tilvísun með breyttu letri vísar til Efnisflokka hér að framan.

A.

AEA, sjá **Atomic Energy Agency**, 111.
Ábyrgð loftflutningafyrirtækis, 35, 36.
Aðför eftir dómi, 44.
Aðstaða Færeyinga, 206.
Aðstoð á efnahagssviði, sjá **Efnahagssamvinna.**
Aðstoð, tæknileg, 112.
Advisory committee on price equivalents, 117.
Afhending Reykjavíkurflugvallar, 190, 191.
Afhending á bókum og skjölum úr dönskum söfnum, 198.
Afnám áritana á vegabréf, sjá **Vegabréfsáritanir.**
Afnám frádráttarréttar, sjá **Frádráttarréttur.**
Allsherjarþing Sameinuðu þjóðanna, 52.
Alþjóðabanki, 55.
Alþjóðadómstóll Sameinuðu þjóðanna, 52.
Alþjóðafjarskiptasamband, 121.
Alþjóðaflugmálastofnun, 49, 51.
Alþjóðaframfarastofnunin, 122.
Alþjóðagerðardómstóll í Haag, 11.
Alþjóðagjaldeyrissjóður, 54.
Alþjóðahafrannsóknarráð, 7.
Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin, 59.
Alþjóðakjarnorkumálastofnunin, 111.
Alþjóðalánastofnun, 104.
Alþjóðasamband til verndar bókmenntum og listaverkum, 33.
Alþjóðasamvinna í fjárhags- og félagsmálum, 52.
Alþjóðasiglingamálastofnun, 67, 68.
Alþjóðaskrifstofa til verndar eignarrétti á sviði iðnaðar, 2.
Aljóðastofnun til að gefa út tollalög, 5, 6.
Alþjóðaveðurfræðistofnun, 66.
Alþjóðavinnumálastofnunin, stofnskrá, 60, 61.
Alþjóðavinnumálastofnunin, samþykktir, sjá **Verkalýðsmál.**
Alþjóðlegar reglur til að koma í veg fyrir árekstur skipa, 69.
Alþjóðlegt bifreiðaskírteini, 32.
Alþjóðlegt mælingabréf skipa, 65.
Alþjóðlegt ökuleyfi, 32.
Amerískur liðsafli til verndar Íslandi, D.
Árás á annað ríki, 52.
Árekstur, reglur til að koma í veg fyrir — skipa, 69.
Árekstur, á tundurdufl, 18.
Arfleiðsluskrá, 46.
Arfleifð, 46.
Arfleifð, meðferð á eignum látinna sjómanna (Bretland), 183.
Arfleifð, meðferð á eignum látinna sjómanna (Frakkland), 213.
Arfleifð, Norðurlandasamningur um erfðir og skipti á dánarbúum, 46.
Áritanir, sjá **Vegabréfsáritanir.**
Atlantshaf, sjá **Norður-Atlantshafssamningur**, 75.
Atlantshaf, sjá **Fiskveiðar.**
Atvinnugreinar, flokkun, 94.
Atvinnuleysi, Alþjóðasamningur um —, 26.
Atvinnuleysi, Norðurlandasamningur um —, 119.
Atvinnuleysisbætur, 94, 107, 119.
Atvinnusjúkdómar, 107.
Atvinnuslysabætur, 94, 107.

B.

BIS, Bank for International Settlements.
Bágstaddir, hjálp, 107.

Banki, sjá **Bankar og lánsstofnanir.**
Bann við að fljúga yfir landssvæði, 49.
Bannvörur í stríði, 1.
Barnastyrkir, 94, 107.
Barnsburður, Styrkveiting vegna —, 107.
Bernarsáttmáli, 33.
Beztu kjör, sjá **Verzlunarsamningar.**
Bifreiðaumferð, Alþjóðasamningur, 32.
Blaðamenn hjá stríðsaðilum, 14.
Bókmenntir, Alþs. til verndar —, 33.
Brauðkorn, 117.
Bréf og póstsendingar á stríðstímum, 14.
Bréf —, Friðhelgi, 88.
Briand-Kellogg sáttmáli, 34.
Brottvísun flóttamanna, 90.
Burtför skips, hindruð, 31.
Burtför skips, á stríðstímum, 16, 17, 22.
Búseta erlendra manna, 211, 269, 285, 286, 297.
Byggingalist, 33.
Bækur, afhending bóka og skjala úr dönskum söfnum, 198.
Bætur, 94, 107.
Börn og barnavernd.
Börn, lágmarksaldur við vinnu, 27, 47.
Börn, styrkir vegna, 94, 107.

C.

CE, Council of Europe, 79, 80, 81, 82.
CEPT, Conference européenne de poste et telecommunications, 118.
CIEM, Conseil Permanente international pour l'exploration de la mer, 7.
Copyright, 33, 98.
Cour permanente d'arbitrage, 11.

D.

Dansk-íslenzkur sambandssamningur, C.
Dánarbú, Norðurlandasamningur, 46.
Dánarbú, sjómanna (Bretland), 183.
Dánarbú, sjómanna (Frakkland), 213.
Dánarvottorð, sjá **Vottorð,** 240, 289, 312.
Deilumál, sjá **Deilumál og lausn þeirra.**
Deilumál, sjá **Fiskveiðideila,** 194, 315.
Deilumál, sjá **Gerðardómur.**
Deyfilyf, ópíum, 25.
Dómar og dómsmál.
Dómskipan, sjá **Gerðardómar.**
Dómstóll, Mannréttinda —, 88.
Dómstóll, Milliríkja — Sameinuðu þjóðanna, 52.
Dufl, 3. Tundurdufl, 18.
Dvalarleyfi, Norðurlandasamningur um —, 102.
Dýraverndun, 87.

E.

EAEC, European Atomic Energy Community, 124.
ECAC, European Civil Aviation Conference, 108.
ECE, Economic Commission for Europe.
ECSC, European Coal and Steel Community, 124.
EEC, European Economic Community, 124.
EMA, European Monetary Agreement, 106.
EPU, European Payments Union, 106.
Efnahagsaðstoð, Sérstök — Bandaríkjanna, 159.
Efnahagsaðstoð til styrktar verðfestingaráætlun, 160.
Efnahagssamvinna, Alþjóðasamn. um efnahagssamvinnu- og framfarastofnunina, 124.
Efnahagssamvinna, Alþjóðasamn. um Hina alþjóðlegu framfarastofnun, 122.
Efnahagssamvinna við Bandaríkin, 144, 145, 146 og 147.
Eftirlifendabætur, 94, 107.
Eftirlit með haffæri skipa, 30, 31.
Eignarréttindi höfunda, 33, 98.
Eignarréttindi á sviði iðnaðar, 2. Sjá einnig Formála bls. 11.
Eigur látinna sjómanna, (Bretland) 183, (Frakkland) 213.
Einkaleyfi, 2. Sjá einnig Formála bls. 11.
Einkamálaréttarfarsákvæði, Alþ.samn., 9.
Einkamálaréttarfarsákvæði, Nl.samn. um hjúskap, ættleiðingu og lögráð, 39, 40.
Einkaréttur höfunda, 33, 98.
Einkasölur, 140.
Ekkjulífeyrir, 107.
Eldsneyti skipa, 22, 48.
Ellilífeyrir, 94, 107.
Erfðir, Norðurlandasamningur um erfðir og skipti, 46.
Evrópuráðið.
Evrópuráðssamningar, Verndun mannréttinnda, 88.

Evrópuráðssamningar, Jafngildi prófskírteina, 100.
Evrópuráðssamningar, Menningarsáttmáli, 103.

F.

FAO, Food and Agriculture Organization of the UN, 53.
Fáni, verndar skip og farm, 1.
Farangursskírteini flugfarþega, 35, 36.
Farmiðar flugfarþega, 35, 36.
Farmskírteini flugfélaga, 35, 36.
Farsóttir, 49.
Farþegar, Samningur um flutning á farþegum og pósti, 143.
Félagafrelsi landbúnaðarverkafólks, 28.
Félagafrelsi, Samþykkt um verndun þess, 70.
Félagslegt öryggi, lágmark, 94, 107.
Félagsmál.
Félög, réttur til að stofna — og semja sameiginlega, 86.
Ferðabréf Sameinuðu þjóðanna, 56.
Ferðaskírteini flóttamanna, 90.
Ferðamannaskilríki, brezk, 193.
Finnland, Viðskipti milli — og nokkurra Evrópuríkja, 125.
Firmanafn, vernd, 2.
Fiskinet, Samningur um möskvastærð —, 57, 58.
Fiskiskip, undantekin hertöku, 21.
Fiskstofnar, vernd, 57, 58, 73, 74, 116.
Fiskveiðar.
Fiskveiðideila, lausn, 194, 315.
Fiskveiðilögsaga, 194, 315.
Fjármál, Gjaldeyrissamningur Evrópu, 106.
Fjármál, Hin alþjóðlega framfarastofnun, 122.
Fjarskipti, 91, 92, 120, 121. Sjá Formála á bls. 8.
Fjárveiting Bandaríkja til styrktar verðfestingaraætlun, 160.
Fjölskyldubætur, 94.
Flokkunarfélög skipa, 30.
Flóttamenn, Samningur um réttarstöðu —, 90.
Flugfarþegar, 35, 36.
Flugmál.
Flugrekstur, ágóði af —, sjá **Skattar.**
Flugsamningar, sjá **Loftferðasamningar.**
Flugvöllur, Afhending Keflavíkur — E, 148.
Flugvöllur, Afhending Reykjavíkur —, 190, 191.
Flugþjónusta, 108, 109, 110.
Flutningar milli ríkja, atvinnuleysistrygging, 119.
Foreldravald, 39.
Forgangsréttur vegna einkaleyfa, 2.
Frádráttarréttur, Afnám — Austurríki, 128.
Frádráttarréttur, Afnám — Belgía, 168.
Frádráttarréttur, Afnám — Brasilía, 175.
Frádráttarréttur, Afnám — Holland, 229.
Frádráttarréttur, Afnám — Ítalía, 241.
Frádráttarréttur, Afnám — Noregur, 253.
Frádráttarréttur, Afnám — Sviss, 287.
Frádráttarréttur, Afnám — Svíþjóð, 253.
Frádráttarréttur, Afnám — Þýzkaland, 308.
Framboð til þings, 99.
Framfarastofnun, Samningur um Hina alþjóðlegu —, 122.
Framfarastofnun, Samningur um Efnahags- og framfarastofnunina, 124.
Framfærsluskylda, 39.
Framsal sakamanna.
Framsal strokumanna af kaupskipum, 184, 307.
Frelsi, mannfrelsi, 88.
Frelsi til að mynda félög, landbúnaðarverkafólk, 28.
Fréttaþræðir, 3, 4.
Friðarsaminngar við Svía, B.
Friðhelgi bréfa, 88.
Friðhelgi einkalífs, 88.
Friðsamleg lausn deilumála, sjá **Deilumál. — Gerðardómar.**
Fuglavernd, 87.
Fullnægja dóma, 41, 42, 44, 46.
Fulltrúar hjá Evrópuráðinu, 83, 84, 85.
Fulltrúar hjá Norður-Atlantshafsbandalaginu, 78.
Fulltrúar hjá Sameinuðu þjóðunum, réttarstaða, 56.
Fundafrelsi, 88.
Færeyingar, aðstaða til handfæraveiða, 206.

G.

Gamli sáttmáli, A.
Geðveikisjúklingar, tilkynningarskylda, 290.
Genfarsáttmáli, 10, 20. Sjá einnig Formála á bls. 10.
Gerðardómar.
Gin- og klaufaveiki, 101.
Gjafsókn, 9, 239.
Gjaldeyrismál.
Gjaldeyrissamningur Evrópu, 106.
Gjaldeyrissjóður, Samþykktir alþjóða —, 54.
Gjaldmiðill, 122.
Gjaldþrotaskipti, 45.
Gjöld, sjá **Skattar.**
Gjöld, Niðurfelling — fyrir ræðismannsstörf, 277.
Glæpamenn, sjá **Framsal sakamanna.**
Glæpsamlegt athæfi, Ásökun um — —, 88.
Greiðslur til Finnlands, 125.
Greiðslusamningur, Pólland, 264.
Greiðslusamningur, Rúmenía, 271.
Greiðslusamningur, Tékkóslóvakía, 300.
Greiðslusamningur, Ungverjaland, 306.
Grið Íslands, 178.
Griðafáni, 14.
Griðhelgi Evrópuráðsins, 83, 84, 85.
Griðhelgi NATO, 78.
Griðhelgi Sameinuðu þjóðanna, 56.
Grikkland, þátttaka í NATO, 76.
Gæzlumenn í stríði, 15.
Gæzluverndarkerfi Sameinuðu þjóðanna, 52, 12.—13. kafli.

H.

Haag-dómstóll, 132, 214, 242, 267, 281, sjá einnig **Gerðardómar.**
Haag-sáttmálar, 11 til 22.
Haf, Öryggi á —, 68.
Haffæri skipa, 30, 31.
Hafnbann, 1.
Hafnsögumenn, 48.
Hafrannsóknarráðið, 7.
Handrit, afhending, 202.
Handtaka, 88.
Háskólar, Aðgangur að —, 100.
Heiðursmerki, 256.
Heilbrigðismál.
Heilbrigðismálastofnunin, alþjóðlega, 59.
Heimaland flóttamanna, 90.
Heimili, friðhelgi —, 88.
Her Bandaríkjanna, 148, 149.
Herbúnaður, Kaup á — og tækjum, 152.
Herfangar, 10.
Herlið í haldi hjá hlutlausu ríki, 15.
Hernaðarbækistöðvar NATO, 97.
Hernám, hertaka, 1, 14.
Heroin, 25.
Herskylda, Undanþága frá —, Ástralía, 179.
Herskylda, Undanþága frá —, Bretland, 179.
Herskylda, Undanþága frá — Holland, 224.
Herskylda, Undanþága frá —, Nýja Sjáland, 179.
Herskip.
Herstjórn á ófriðarsvæði, 14.
Hertekin skip í hlutlausri landhelgi, 22, 48.
Hertökuréttur, vissar takmarkanir á —, 21.
Hervernd Íslands.
Hjónaskilnaður, 39, 40.
Hjónavígsla, 39.
Hjúkrunarlið, 10, 20.
Hjúskapur, 39, 40.
Hjúskapur, réttur til —, 88.
Hleðslumerki skipa, 38.
Hlutleysi.
Hópmorð, 72.
Hvalveiðar, 62, 63, 64.
Hveiti, 117.
Hvít þrælasala, 8.
Höfundarréttindi, 2, 33, 98.

I.

IAEA, International Atomic Energy Agency, 111.
IBRD, International Bank for Reconstruction and Development, 104.
ICAO, International Civil Aviation Organization, 49, 51, 109, 110, 112, 314.
ICJ, International Court of Justice, 52.
IDA, International Development Association, 122.
IFC, International Finance Corporation, 104.

ILO, International Labor Organisation, 60, 61.
IMCO, Intergovernmental Maritime Consultative Organization, 67.
IMF, International Monetary Fund, 54.
Interbank, International Bank for Reconstruction and Development, 104.
IPU, International Parliamentary Union (ekki samningur).
ITU, International Telecommunications Union, 121.
IWC, International Whaling Convention, 62, 63, 64.
IWA, International Wheat Agreement, 117.
Iðgjaldatími vegna atvinnuleysistryggginga, 119.
Iðnaður, eignarréttindi, 2.
Innheimta meðlaga, 41, 42.
Innheimta skulda, valdbeiting, 12.
Innlendur gjaldmiðill, sjá **Efnahagssamvinna.**

J.

Jafnrétti.
Jafn verðmæt störf, laun fyrir — karla og kvenna, 89.

K.

Kafbátar, 48.
Kaup á herbúnaði og tækjum, 138, 151 (Bandaríkin).
Kaup, jafnt — karla og kvenna, 89.
Kaup, ógoldið kaup sjómanna, 183 (Bretland), 213 (Frakkland).
Kaup, á umframbirgðum af landbúnaðarvörum, 161, 162 (Bandaríkin).
Kaupmálar hjóna, 39.
Kaupskip, breyting í herskip, 17.
Kaupskip, framsal strokumanna, 184, 307.
Kaupskip, kynsjúkdómar sjómanna á —, 29.
Kaupskip, í upphafi ófriðar, 16.
Kellogg-sáttmálinn, 34.
Kielarsamningur, B.
Kjarnorka, 105, 111.
Kjör, Beztu kjör, sjá **Verzlunarsamninga.**
Kjör særðra og sjúkra í herþjónustu, 10.
Kjörbörn, 46.
Klámrit, 23, 24.
Klaufaveiki, Gin- og —, 101.
Kokain, 25.
Kolamokarar, lágmarksaldur, 27.
Konsúlar, 31, 166, 200, 277.
Konur, hvít þrælasala, 8.
Konur, jöfn laun við karla, 89.
Konur, pólitísk réttarstaða, 99.
Korn, 117.
Kosningaréttur, mannréttindi, 88.
Kosningar kvenna, 99.
Kröfur vátryggingafélaga, 155.
Kvikmyndir, höfundarréttur, 2, 33.
Kyndarar, lágmarksaldur, 27.
Kynsjúkdómar, 29.

L.

Lágmark félagslegs öryggis, 94.
Lágmarksaldur barna við sjómennsku, 47.
Lágmarksaldur kyndara og kolamokara, 27.
Lágmarksstærðir fiska, 57, 58.
Laissez-Passer, Sameinuðu þjóðanna, 56.
Lán, innheimta, 12.
Lán, Gjaldeyrissamningur, 106.
Lán, Nauðungarlán, 179.
Lánastofnun, Alþjóðleg, 104.
Landamæraumferð, 140, 298.
Landbúnaðarstofnun Sameinuðu þjóðanna, 53.
Landbúnaðarverkafólk, félagafrelsi, 28.
Landbúnaðarvörur, kaup á umframbirgðum, 161, 162.
Landhelgi, sjá **Fiskveiðilögsaga,** 194, 315.
Landhelgi, hertaka skipa í —, 22, 48.
Láns- og leiguhjálp, 138.
Lánssamningar, sjá Formála, bls. 8.
Látinn, eigur — sjómanna, 183 (Bretland), 213 (Frakkland).
Látinn, meðferð á líkum — hermanna, 20.
Laun, jöfn — karla og kvenna, 89.
Lausn deilumála, sjá **Deilumál, sjá Gerðardómur.**
Leynileg atkvæðagreiðsla, mannréttindi, 88.
Listaverk, Alþjóðasamningur til verndar, 33, 98.
Ljósbendingar og merki á sjó, 69.
Ljósmyndir, höfundarréttur, 33.
Loftferðasamningar, Loftflutningasamningar.
Loftför, hlutleysisákvæði, 48.

Loftsiglinganefnd, 49.
Loftskeytastöðvar skipa, 15, 22, 48.
Lýsing með hjónaefnum, 39, 40.
Læknar í herþjónustu, 10, 20.
Læknishjálp, vegna kynsjúkdóma, 29.
Læknishjálp, sjúkratrygging, 94, 107.
Lögfræðileg aðstoð talin mannréttindi, 88.
Lögráð, 39, 40, 46.
Lögvernd höfundarréttar, 2, 33, 98.

M.

Málamiðlun milli ríkja, 11.
Málverk, vernd höfundarréttar, 33.
Manngreinarálit, 88.
Mannslíf, öryggi á hafinu, 68.
Mannréttindadómstóll, 88.
Mannréttindi, verndun, 52, 88.
Mansal, hvít þrælasala, 8.
Matvæla- og landbúnaðarstofnun Sameinuðu þjóðanna (FAO), stofnskrá, 53, 101, 112.
Meðlög, fyrirframgreiðsla, 107.
Meðlög, innheimta, 41, 42.
Meiðsli, viljandi, 310.
Menningarmál, 103.
Menntun, mannréttindi, 88.
Milliríkjadómstóll Sameinuðu þjóðanna, 52.
Morfín, 25.
Mæðrastyrkur, 94, 107.
Mælibréf skipa, 65, 243, sjá Formála á bls. 8.
Möskvastærð, 57, 58, 116, sjá **Fiskveiðar.**

N.

NATO, North Atlantic Treaty Organization, 75, 76, 77, 78, 97, 105.
NEAFC, North-East Atlantic Fisheries Commission, 116.
Nauðungarsamningar, 45.
Nauðungarlán, 179.
Nauðungarvinna, 37, 114.
Neðansjávarsími, 3, 4.
Neðansjávartundurdufl, 18.
Net fiskimanna, möskvastærð, 57, 58, 116.
Niðurfelling herverndarsamningsins frá 1941, E.
Njósnarar í stríði, 14.
Norður-Atlantshafssamningur, 75, 76, 77.
Norð-austurhluti Atlantshafs, Samningur um fiskveiðar á — —, 116.
Norð-vesturhluti Atlantshafs, Samningur um fiskveiðar á — —, 73, 74.
Norðurlandaráð, Starfsreglur, 93.
Norrænt póstsamband, 123.
Nýbyggingar, Alþjóðabanki til endurbyggignar og —, 55.

O.

OECD, Organization for Economic Cooperation and Development, 106, 124.
OEEC, Organization for European Economic Cooperation, 101, 106, 124.
Ófriðarráðstafanir.
Ofsóknir flóttamanna, 90.
Óhlutdrægni dómstóla, 88.
Ókeypis lögfræðileg aðstoð, 88.
Ókeypis réttarsókn, 9.
Opinber gjöld, sjá **Skattar.**
Opinber rit, skipti á — —, 139.
Opinbert eftirlit með skipum, 30, 31.
Ópíum, 25.
Opnar borgir, — óvarðar borgir í stríði, 14. 19.
Orðuveitingar, 256.
Óreglubundin flugþjónusta, Viðskiptaréttindi — —, 108.
Óréttmætir verzlunarhættir, 2.
Ósiðleg rit, 23, 24.
Oslósamningur, 65, sjá Formála á bls. 8.

P.

Panamaskurðarsvæðið, 140.
Parísarsambandið, 2.
Parísarsamþykktin, 1.
Pólitísk réttarstaða kvenna, 99.
Póstávísanaviðskipti, 135, 185.
Póstbögglaviðskipti, 137.
Póstsamband, norrænt, 123.
Póstsamningur, alþjóða, 115, sjá Formála bls. 8.
Póstsamningur, Evrópusamráð pósts og síma, 118.
Póstur, flutningur á —, 143, 14.
Póstur, friðhelgur, 21.
Prestar, friðhelgi í stríði, 20.
Proklama, 46.
Prófskírteini, Samningur um jafngildi —, 100.
Pyndingar, 88.

R.

Radíóþjónusta fyrir skip, 71.
Rán í stríði, 14.
Rannsóknarnefnd, alþjóðleg, 11.
Rauði krossinn, 10, 20.
Refsingar fyrir hópmorð, 72.
Reglur og venjur stríðs, 14, 20.
Réttarfarsákvæði, 9, sjá **Dómar.**
Réttarskjöl, 9.
Réttarstaða flóttamanna, 90.
Réttarstaða flutningaliðs særðra manna í stríði, 10.
Réttarstaða Færeyinga, 202, 206.
Réttarstaða hjúkrunarliðs í stríði, 10.
Réttarstaða lækna í stríði, 10.
Réttur til að stofna félög landbúnaðarverkafólks, 28.
Réttur til að stofna félög verkafólks, 86.
Reykjavíkurflugvöllur, Afhending —, 190, 191.
Ríkisborgarar hlutlausra ríkja, 15.
Ríkisfangslausir menn, 90.
Ríkistákn, vernd, 2.
Ritsími í stríði, 15.
Ræðismenn, Samningur um — við Belgíu, 165.
Ræðismenn, framkvæmd — gerðar, Danmörk, 200.
Ræðismenn, Haffæri skipa, 31.
Ræðismenn, niðurfelling gjalda, Sovétríkin, 277.

S.

Sakamenn, sjá **Framsal.**
Sambandssamningur við Dani, C.
Sameinuðu þjóðirnar, Samn. um réttindi og griðhelgi —, 56.
Sameinuðu þjóðirnar, Sáttmáli hinna — 52.
Sameinuðu þjóðirnar, Samn. um tæknilega aðstoð —, 112.
Samkeppni, óréttmæt, 2.
Samkomufrelsi og mannréttindi, 88.
Samningsréttur verkalýðsfélaga, 86.
Sátt, sjá **Gerðardómur,** sjá **Deilumál.**
Sáttaumleitanir í stríði, 14.
Sáttmáli, Gamli —, A.
Saurlifnaður, Hvít þrælasala, 8.
Sektir hernaðaraðila, 14.
Sérfræðingar á vegum Sam. þjóðanna, 56, 112.
Siglingafyrirtæki, sjá **Skattar.**
Siglingamálastofnunin, Alþjóðlega —, 67, 68.
Siglingamerki, 69.
Siglingasamningar, sjá **Verzlunar- og siglingasamningar,** sjá **Formála,** bls. 8.
Sími, Norðurlandasamn. um að áframsenda símskeyti, 43.
Sími, Samningur um Evrópusamráð pósts og síma, 118.
Sími, Samningur um sæsíma, 120.
Sími, Vernd fyrir sæsíma, 3, 4.
Sími, Norðurlandasamn. um talsímaviðskipti, 92.
Sjávarrannsóknir, 7.
Sjóferðaskýrslur, 200, 258, sjá **Skip.**
Sjóhernaður, Framkvæmd hertökuréttarins í —, 22.
Sjóhernaður, Reglur Genfarsáttmálans í —, 20.
Sjóhernaður, Réttindi og skyldur hlutlausra ríkja í, — 22.
Sjóhernaður, Bann við víkingaskipum, 1.
Sjómennska, Lágmarksaldur barna við —, 27, 47.
Sjóréttur, í stríði, 1.
Sjúkdómar, smiðandi, 59, 88, 29, 49.
Sjúkir menn í herþjónustu, 10.
Sjúklingar, 107.
Sjúkrabætur, 94, 107.
Sjúkraflutningur, 10, 94, 107, 113.
Sjúkrahús, 10, 20, 48.
Sjúkrasamlög, flutningur milli —, 113.
Skaðabótakröfur gegn ríki, 88.
Skaðabótakröfur gegn flugfélögum, 35, 36.
Skattar, sjá **Frádráttarréttur.**
Skattar, mannréttindamál, 88.
Skattar, til herstjórnar, 14.
Skemdarstarfsemi, 3, 4, 310.
Skilnaður hjóna, 39, 40.
Skilnaður Íslands og Danmerkur, C, 202.
Skipamælingar, 65.
Skipatökudómstóll, 48.
Skipaútgerð, undanþága frá sköttum, 133, 167, 186, 205, 261, 294.
Skipbrotsmenn, 20.
Skipsbúnaður, 30, 31.
Skipsstrand, 200.
Skiptaráðandi, 45.
Skipti á dánarbúum, 46.
Skipti, Gjaldþrotaskipti, 45.

Skipti á opinberum ritum, 139.
Skjaldarmerki, 2.
Skjöl, afhending úr söfnum, 198.
Skjöl flugfara, 49.
Skólar, jafngildi prófskírteina, 100.
Skólaskip, 47.
Skrásetning milliríkjasamninga, 52, 16. kafli.
Skrásetningarnúmer bifreiða, 32.
Skrásetningarnúmer hermanna, 14, 20.
Skrásetningarnúmer vörumerkja, 2.
Skuldir, innheimta með valdbeitingu, 12, 114.
Skylduvinna, 37, 114.
Skyldur hlutlausra ríkja, 15, 22, 48.
Skýrsla um líðan sjúklinga og særðra manna, 20.
Slysabætur, 94, 107.
Spítalar á stríðstímum, 10, 20, 48.
Spítalaskip, 20.
Sprengidufl, 18.
Starfshæfni, skert, 107.
Starfslið Evrópuráðs, réttarstaða, 83, 84.
Starfslið NATO, réttarstaða, 78.
Starfslið Sameinuðu þjóðanna, 56, 112.
Starfstími vegna atvinnuleysistrygginga, 119.
Sterlingsvæði, 119.
Stimplar, 2.
Stórskotaárásir í stríði, 14, 18.
Strandferðir, 255.
Stríðsaðilar, 10, 13, 14, 16, 17, 20, 21, 22.
Stríðsfangar, 10, 14, 20.
Stríðsglæpir, 90.
Stríðstímar, 10.
Stríðsyfirlýsing, 13.
Strokumenn af kaupskipum, 184, 307.
Stúdentspróf, Jafngildi prófskírteina, 100.
Störf, Jöfn laun fyrir sömu —, 89.
Svefnlyf, 25.
Sæsími, 3, 4, 120.
Særðir og sjúkir í herþjónustu, 10, 14.
Söfn, Afhending úr —, 198.

T.

TAB, Technical Assistance Board, 112.
Takmarkanir á valdbeitingu, 12, 14.
Talsímaviðskipti Norðurlanda, 92.
Talsími í stríði, 15, 92.
Teikningar, vernd, 33.
Tekjuskattur, sjá **Skattar.**
Tilkynningar, sjá **Vottorð.**
Tjón, v. loftflutnings, 35, 36.
Tollalög, 5, 6, sjá **Verzlunarsamninga.**
Tónverk, vernd, 33.
Trúfrelsi, 88, 90.
Trúnaðarmál, 90.
Tryggingar, 94, 107, 113, 114.
Túlkun, ókeypis, 88.
Tundurdufl, tundurskeyti, 18.
Tvísköttun, Belgía, 167.
Tvísköttun, Danmörk, 201.
Tvísköttun, Svíþjóð, 294.
Tyrkland, aðild að NATO, 76.
Tæki, kaup á —, 138, 152.
Tæknileg aðstoð, 112.
Tæknilegir samningar, sjá **Formála,** bls. 8.
Tæknisamvinna við Sovétríkin, 278.

U.

UN, UNO, United Nations, 52.
UNESCO, United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation, 97. 112.
UNHCR, United Nations High Commissioner for Refugees, 90.
UNICEF, United Nations International Children's Emergency Fund.
UPU, Universal Postal Union, 115.
Umboðssalar, sjá **Verzlunarsamninga.**
Umferð, 32.
Umframbirgðir af landbúnaðarvörum, 161, 162.
Umsátur í stríði, 14.
Undanþágur, sjá **Herþjónustu,** sjá **Skattar.**
Unglingar, lágmarksaldur við sjómennsku, 27, 47.
Uppfinningar, 2.
Uppgjöf í stríði, 14.
Upphaf stríðs, 13, 16.
Upplýsingar, rangar, 2.
Upprunaheiti, 2.
Upprunaskírteini, 2, 215.
Uppreisn, Uppþot, 88.
Úrvinnsluiðnaður, 2.
Útboð, 95, 140.
Útflytjendur, sjá **Vegabréf,** 154.
Útför látinna hermanna, 20.
Útlendingar, jafnrétti, 94.
Útlendingar, ólöglega innfluttir, 96.
Útlendingar, pólitísk starfsemi, 88.

Útvarp, 95, 153.
Útvarpsstöð í stríði, 15, 22.

V.

Valdbeiting við innheimtu skulda, 12.
Varðhald, óréttmætt, 88.
Varnarlið, 148, 151, 153, 156.
Varnarmálanefnd, 156.
Varnarsamningur, 148, 156, D, E.
Varnarlausar borgir, 14, 18.
Varnir gegn gin- og klaufaveiki, 101.
Varsjársamningur, 35, 36.
Vátryggingarfélög, 155.
Veðurfræðistofnunin, Alþjóðlega —, 66.
Vegabréf.
Vegabréfaskylda afnumin við Norðurlönd, 102.
Veiðar, sjá **Fiskveiðar.**
Veikindi, Sjúkratryggingar, 113.
Venjur stríðs, 14.
Verðfestingaráætlun, 160.
Vernd eignarréttar á sviði iðnaðar, 2.
Vernd einkaleyfa, 2.
Vernd félagafrelsis, 70.
Vernd höfundarréttar, 33, 98.
Vernd mannréttinda og mannfrelsis, 88.
Verndun mannorðs, 88.
Verndun fiskistofna, 57, 58, 73, 74, 116.
Verndun fugla, 87.
Verndun hvala, 62, 63, 64.
Verzlunarsamningar.
Viðkomuréttur flugfara, 51.
Viðskiptaréttindi óreglubundinnar flugþjónustu, 108.
Viðurkenning dóma, 44, 46.
Víkingaskip, 1, 48.
Vináttusamningur, Holland, 222.
Vináttusamningur, Íran, 231.
Vináttusamningur, Líbería, 247.
Vináttusamningur, Sviss, 285, 286.
Vinna, nauðungarvinna, 37, 114.
Vinnumálastofnun, Alþjóða —, stofnskrá, 60, 61, sjá **Verkalýðsmál.**
Vinnuveitendafélög, 89.
Vísindasamvinna, Samningur við Sovétríkin, 278.
Vitni, 88.
Vopnahlé, 14.
Vottorð, Bifreiðaskírteini, 32.
Vottorð, Dánarvottorð, Ítalía, 240.
Vottorð, Dánarvottorð, Svíþjóð, 289.
Vottorð, Dánarvottorð, Þýzkaland, 312.
Vottorð, Hleðsluskírteini skipa, 38.
Vörumerki, 2.
Vörur eign hlutlausra, 1, 22.

WHO, World Health Organization, 59.
WMO, World Meterological Organization, 66.

Þ.

Þjóðarréttur, 1, 10, 88, 199 8. gr., 259 8. gr.
Þjóðernisskírteini, 200.
Þjónusta, nauðungarvinna, 37, 152.
Þokumerki, 69.
Þrælasala, hvít, 8.
Þrældómur, 88, 114.
Þvingunarráðstafanir gegn árásarríki, 52.
Þvingunarvinna, 37, 88, 114.
Þýðingar, 33.
Þýzkaland, aðild að NATO, 77.

Æ.

Ættleiðing, 39, 40.

Ö.

Ökuleyfi, alþjóðlegt, 32.
Öldutíðni, 95, 153.
Örorkubætur, 94, 107.
Öryggi, Norðurlandasam. um félagslegt —, 107, 119.
Öryggi Íslands, 148, 150.
Öryggi, Lágmark félagslegs —, 94.
Öryggi mannslífa á hafinu, 67, 68, 69.
Öryggisráð Sameinuðu þjóðanna, 52.

VI.

Aldursröð samninga.

Ár	Dagur. Mán.	Samnnr.	
1262—63		A	
1660—61	13.2	175	
—	—	187	tilv.
1670	11.7	176	
—	—	187	tilv.
1701	15.6	222	
1742	23.8	211	
1810	7.2	178	
1814	14.1	B	
1817	10.7	223	
1825	11.4	229	
1826	2.11	253	
1827	10.12	287	
1830	30.4	128	
1830	2.6	128	
1834	26.1	168	
1834	21.3	168	
1839	5.2	174	
1856	16.4	1	
1856	13.6	254	
1858	16.4	255	
1860	21.5	247	
1861	24./27.12	224	
1864	1.5	236	
1869	14.6	179	
1873	31.3	180	
—	19.7	238	
1875	10.2	285	
—	22.5	286	
1876	25.3	163	
1877	28.3	212	
—	11.4	183	
1879	8.4	248	
1881	14.6	307	
—	21.6	184	
1883	20.3	2	
—	25.6	239	
1884	14.3	3	
1886	1.4	213	
—	1.12	4	
1887	14.3	304	
—	23.3	4	
1889	20.6	240	
—	12.10	279	
1890	5.7	5	
1891	5.2	308	
—	18.8, (18.9, 2.11)	309	
—	7.11	241	
1894	18.1	225	
1895	18.6	164	
—	2.7	226	
1896	14.3	266	
1899	4.2	196	
—	15./23.6	7	
—	29.7	20	25. gr. tilv.
1900	14.12	2	grg.
1901	6./11.5	7	
1902	6.1	130	
—	22./25.7	7	
—	17.9	237	
—	2.12	7	
1903	23.5/24.6	256	
1904	12.2	227	
—	24.2/26.7	289	
—	18.5	8	
1905	26.4	165	
—	17.7	9	
—	26.7	289	
—	6.11	131	
—	30.11	197	
—	16.12	242	
1906	6.7	10	
1907	20.3	267	
—	18.7	243	
—	18.10	11—22	
1908	13.11	33	
1909	26.8	166	
—	1.12	257	
1910	4.5	23	
1911	9.8	214	
—	27.11	171	
1912	23.1	25	
—	9.5	177	
—	—	187	tilv.

År	Dagur. Mán.	Samnnr.	
1912	2. og 7.11	310	
1914	20.1	30	2. gr. tilv.
—	17.4	132	
1918	30.11	C	
1919	11.4	60	grg.
—	13.10	49	80. gr. tilv.
—	28.11	26	
1921	30.9 og 13.10	185	
—	11.11	27	
—	12.11	28	
1922	24.–28.10 og 5.12	133	
1923	9.4 og 9.5	268	
—	9.–13.7	290	
—	23.7	280	
—	21.12	207	
1924	22.3	262	
—	8.5	298	
—	1.12	29	
1925	6.11	2	grg.
1926	28.1	30	
—	14.4	215	
—	24.4	32	
—	19.–24.6	134	
1927	25.5	274	
—	15.10	198	
1928	20.2	49	80. gr. tilv.
—	6.4	127	
—	24.4	186	
—	2.6	33	
—	11.6	31	
—	18.6 og 2.8	245	
—	23.6 og 5.7	135	
—	27.8	34	
—	30.10	258	
—	21.12	167	
1929	26.8	281	
—	12.10	35	
1930	28.1	219	
—	15.5	136	
—	27.6	199	
—	27.6	208	
—	27.6	259	
—	27.6	291	
—	28.6	37	
—	5.7	38	
1931	6.2	39	
—	10.2	41	
—	1., 10., 14. og 24.4	43	
—	6.5	43	
—	8.5	269	
1931	9.11	170	
1932	16.3	44	
1933	19.5	187	
—	7.11	45	
1934	18.5	200	
—	2.6	2	grg.
—	29.6 og 16.7	282	
—	19.11	46	
1936	30.7	172	
—	24.10	47	
1937	22.3	188	
—	8.6	62	
—	8.9	292	
—	21.10	221	
—	25.11	181	
1938	27.5	48	
—	24.6	62	grg.
—	11.–31.10	137	
—	25.10	182	
1939	24.1	201	
1941	1.7	D	
—	21.11	138	
1942	29.1	189	
—	17.8	139	
1943	27.8	140	
1944	12.10	190	
—	7.12	49	
—	7.12	51	
1945	27.1	142	
—	27.1 og 11.4	143	
—	26.6	52	
—	16.10	53	
—	26.11	62	grg.
—	27.11	54	
—	27.11	55	
1946	13.2	56	
—	5.4	57	
—	4.7	191	
—	22.7	59	
—	9.9	202	tilv.
—	7.10	E	
—	7.10	148	6. gr. tilv.
—	9.10	60	
—	2.12	62	
1947	5.6	218	
—	19.6	65	
—	19.6	293	
—	20.6	195	
—	11.10	66	
—	20.11 og 5.12	169	

Ár	Dagur. Mán.	Samnnr.	
1948	23.–25.2	288	
—	6.3	67	
—	4.6	203	
—	10.6	68	
—	10.6	69	
—	3.7	144	
—	9.7	70	
—	24.7	59	grg.
—	17.9	71	
—	9.12	72	
1949	8.2	73	
—	4.4	49	
—	4.5	24	
—	5.5	79	
—	19.–20.5	233	
—	30.6	59	grg.
—	1.7	86	
—	2.9	83	
—	18.11	263	
—	24.11	230	
—	16.12	6	
1950	7.2	145	
—	22.3	204	
—	22.3	228	
—	26.5	192	
—	15.7	231	
—	17.7	210	
—	8.–10.8	244	
—	18.10	87	
—	4.11	88	
—	2.12	232	
—	19.12	311	
1951	23.2	146	
—	1.3	250	
—	5.5	148	
—	8.5	149	
—	21.5	59	grg.
—	22.5	80	
—	29.6	89	
—	14.7	260	
—	28.7	90	
—	14.9	312	
—	20.9	78	
—	22.10	76	
—	6.12	216	
—	18.12	81	
1952	7./8.1	150	
—	18.1	91	
—	29.2	92	
—	5./18.3	151	

Ár	Dagur. Mán.	Samnnr.	
1952	20.3	88	
—	21.3	92	
—	26.3	252	
—	25.4	312	
—	17.5	93	
—	7.6	93	
—	25.6	93	
—	28.6	94	
—	30.6	95	
—	14.7	96	
—	18.7	92	
—	25.7	91	
—	28.8	97	
—	6.9	98	
—	9.10	147	
—	23.10	249	
—	6.11	84	
—	13.11	126	
—	19.11	68	grg.
—	10.12	93	
1953	6.3	305	
—	6.3	306	
—	26.3	40	
—	31.3	99	
—	1.4	42	
—	2.4	57	
—	4.5	82	
—	25.6	61	
—	1.8	275	
—	1.10	147	
—	11.12	100	
—	11.12	101	
—	17./23.12	273	
1954	13.4	270	
—	13.4	271	
—	20.5	313	
—	22.5	102	
—	14.6	50	
—	4.10	152	
—	23.10	77	
—	10.12	152	
—	19.12	103	
1955	14.5	220	
—	25.5	104	
—	26.5	59	grg.
—	22.6	105	
—	28.6	303	
—	11./20.7	153	
—	5.8	106	
—	15.9	107	

Ár	Dagur. Mán.	Samnnr.
1955	17.9	294
—	17.9	261
—	28.9	36
—	3.10	246
—	10.10	205
—	11.10	102
—	2.12	93
—	29.12	235
1956	5./6.3	141
—	30.4	108
—	10.5	173
—	21.5	59 grg.
—	23.5	59 grg.
—	29.5	316
—	4.6	154
—	21.6	317
—	25.6	74
—	14.9	316
—	14.9	317
—	25.9	109
—	25.9	110
—	26.10	111
—	19.11	63
—	20.11	272
—	21.11	112
—	23.11	155
—	6.12	156
—	15.12	85
—	19.12	113
1957	21.1	297
—	23.2	157
—	20.6	302
—	25.6	114
—	19.7	302
—	3.10	115
—	30.5	93
1958	27.6	106 grg.
—	2.10	158
—	27.11	158
1959	24.1	116
—	6.4	117
—	15./16.4	251
—	24.4	117
—	1.5	129

Ár	Dagur. Mán.	Samnnr.
1959	23.6	159
—	26.6	118
—	30.6	284
—	20.7	106 grg.
—	12.8	314
—	8.9	119
—	30.11	120
—	18.12	106 grg.
—	21.12	121
—	29.12	125
1960	15.1	106 grg.
—	19.1	120
—	23.1	276
—	29.1	122
—	2.3	120
—	10.3	209
—	14.3	277
—	15./28.3	123
—	3./6.5	58
—	12.5	295
—	19.5	59 grg.
—	17.6	68 grg.
—	19.7	106 grg.
—	1.10	264
—	19.10	234
—	16.11	299
—	16.11	300
—	29.11	283
—	14.12	124
—	30.12	160
1961	9.2	193
—	11.3	194
—	7.4	161
—	25.4	278
—	3.5	162
—	5.5	217
—	30.6	296
—	19.7	315
—	1.8	206
—	9.8	301
—	14.9	162
—	29.9	265
—	12.12	106 grg.

Heiti samninga á ensku.

I. International Conventions.

No.	Date		Page
1	16.4.1856	Convention on the Legal Status of Merchant-Men	17
2	20.3.1883	Convention on Protection of Industrial Property	17
3	14.3.1884	Convention on the Protection of Submarine Cables	37
4	1.12.1886 and 23.3.1887	Declaration Relating to the Convention on the Protection of Submarine Cables	40
5	5.7.1890	Convention for the Creation of an International Union for the Publication of Customs Tariffs	40
6	16.12.1949	Protocol amending International Convention of July 5th 1890 on Creation of an International Union for the Publication of Customs Tariffs	44
7	2.12.1902	Exchange of Notes regarding the Establishing of the International Council for the Exploration of the Sea ..	49
8	18.5.1904	Agreement on the Suppression of the White Slave Traffic	51
9	17.7.1905	International Convention on Civil Procedure	53
10	6.7.1906	Convention for the Amelioration of the Condition of Soldiers Wounded and Sick in Armies in the Field ..	59
11	18.10.1907	Convention for the Pacific Settlement of International Disputes	65
12	18.10.1907	Convention respecting the Limitations of the Employment of Force for the Recovery of Contract Debts	79
13	18.10.1907	Convention relative to the Opening of Hostilities	81
14	18.10.1907	Convention respecting the Laws and Customs of War on Land	82
15	18.10.1907	Convention respecting the Rights and Duties of Neutral Powers and Persons in Case of War on Land	92
16	18.10.1907	Convention relative to the Status of Enemy Merchant Ships at the Outbreak of Hostilities	96
17	18.10.1907	Convention relative to the Conversion of Merchant Ships into Warships	98
18	18.10.1907	Convention relative to the Laying of Automatic Submarine Contact Mines	99
19	18.10.1907	Convention respecting the Bombardment by Navel Forces in Time of War	102
20	18.10.1907	Convention for the Adaptation of the Principles of the Geneva Convention to Naval War	104
21	18.10.1907	Convention relative to Certain Restrictions with regard to the Exercise of the Right of Capture en Naval War	109

No.	Date		Page
22	18.10.1907	Convention concerning the Rights and Duties of Neutral Powers in Naval War	112
23	4.5.1910	Agreement for the Suppression of the Circulation of Obscene Publications	116
24	4.5.1949	Protocol amending the Agreement for the Circulation of Obscene Publications, signed on May 4th 1910	118
25	23.1.1912	Internationai Opium Convention	120
26	28.11.1919	ILO Convention (No. 2) Concerning Unemployment	126
27	11.11.1921	ILO Convention (No. 15) Fixing the Minimum Age for the Admission of young Persons to Employment as Trimmers and Stokers	130
28	12.11.1921	ILO Convention (No. 11) concerning the Rights of Association and Combination of Agricultural Workers	133
29	1.12.1924	Agreement concerning Facilities to be given to Merchant Seamen for the Treatment of Venereal Diseases	136
30	28.1.1926	Nordic Convention respecting the Seaworthiness of Ships and their Equipment	137
31	11.6.1928	Declaration regarding Changes in the Wording of Articles 1, 3 and 6 of the Convention of 28th of January 1926	140
32	24.4.1926	International Convention on Motor Traffic	141
33	2.6.1928	Convention for the International Protection of Literary and Artistic Works	153
34	27.8.1928	Treaty providing for the Renunciation of War as an Instrument of National Policy	160
35	12.10.1929	Convention for the Unification of Certain Rules regarding International Carriage by Air	161
36	28.9.1955	Protocol to amend the Convention for the Unification of Certain Rules regarding International Carriage by Air, of 12th of October 1929	177
37	28.6.1930	ILO Convention (No. 29) concerning Forced and Compulsory Labour	188
38	5.7.1930	International Load Line Convention	203
39	6.2.1931	Convention between Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden concerning Certain Provisions of Private International Law regarding Marriage, Adoption and Guardianship	211
40	26.3.1953	Agreement concerning Changes in the Convention of 6th of February 1931	215
41	10.2.1931	Nordic Convention regarding the Collection of Maintenance Allowances	216
42	1.4.1953	Agreement concerning Changes in the Convention of 10th of February 1931 regarding Collection of Maintenance Allowances	217
43	1.4. to 6.5. 1931	Nordic Postal Agreement regarding Forwarding of Telegrams	219

No.	Date		Page
44	16.3.1932	Nordic Agreement concerning the Recognition and Enforcement of Judgments	219
45	7.11.1933	Nordic Agreement on Bankruptcy	222
46	19.11.1934	Nordic Agreement concerning Inheritance and Succession	225
47	24.10.1936	ILO Convention (No. 58) Fixing the Minimum Age for the Admission of Children to Employment at Sea	231
48	27.5.1938	Nordic Declaration concerning Similar Rules of Neutrality	234
49	7.12.1944	Convention on International Civil Aviation	238
50	14.6.1954	Protocol relating to Amendments to the Convention on International Civil Aviation	260
51	7.12.1944	International Air Services Transit Agreement	261
52	26.6.1945	Charter of the United Nations	263
53	16.10.1945	Constitution of the Food and Agriculture Organization	316
54	27.12.1945	Articles of Agreement of the International Monetary Fund	326
55	27.12.1945	Articles of Agreement of the International Bank for Reconstruction and Development	352
56	13.2.1946	Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations	372
57	5.4.1946	Convention for the Regulation of the Meshes of Fishing Nets and the Size Limits of Fish	382
58	6.5.1960	Agreements on Amendments of the Convention for the Regulation of the Meshes of Fishing Nets and the Size Limits of Fish	387
59	22.7.1946	Constitution of the World Health Organization	389
60	9.10.1946	Instrument for the Amendment of the Constitution of the International Labour Organization	401
61	25.6.1953	Instrument for the Amendment of the Constitution of the International Labour Organization	430
62	2.12.1946	International Convention for the Regulation of Whaling	432
63	19.11.1956	Protocol to the International Convention for the Regulation of Whaling, signed 2nd December 1946	436
64		Schedule to the International Whaling Convention 1946	437
65	10.6.1947	Convention on a Uniform System of Tonnage Measurements of Ships	444
66	11.10.1947	Convention of the World Meteorological Organization	452
67	6.3.1948	Convention on the Intergovernmental Maritime Consultative Organization	461
68	10.6.1948	International Convention for the Safety of Life at Sea	480
69	10.6.1948	International Regulations for Preventing Collisions at Sea	485
70	9.7.1948	ILO Convention (No. 87) concerning Freedom of Association and Protecton of the Right to Organise	499
71	17.9.1948	European Regional Convention for the Maritime Mobile Radio Service	504
72	9.12.1948	Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide	504

No.	Date		Page
73	8.2.1949	International Convention for the North-West Atlantic Fisheries	507
74	25.6.1956	Protocol to the International Convention for the North-West Atlantic Fisheries, of February 8th 1949	514
75	4.4.1949	North-Atlantic Treaty	515
76	22.10.1951	Protocol to the North-Atlantic Treaty on the Accession of Greece and Turkey	519
77	23.10.1954	Protocol to the North-Atlantic Treaty on the Accession of the Federal Republic of Germany	521
78	20.9.1951	Agreement on the Status of the North-Atlantic Treaty Organisation, National Representatives and International Staff	523
79	5.5.1949	Statute of the Council of Europe	529
80	22.5.1951	Amendments to the Statute of the Council of Europe	543
81	18.12.1951	Amendment to the Statute of the Council of Europe	544
82	4.5.1953	Amendment of the Statute of the Council of Europe	544
83	2.9.1949	General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe	545
84	6.11.1952	Protocol to the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe	549
85	15.12.1956	Second Protocol to the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe	551
86	1.7.1949	ILO Convention (No. 98) concerning the Application of the Principles of the Right to Organise and to Bargain Collectively	553
87	18.10.1950	Convention for Bird Preservation	556
88	4.11.1950 and 20.3.1952	Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, and Protocol (20th March 1952)	559
89	29.6.1951	ILO Convention (No. 100) concerning Equal Remuneration for Men and Women Workers for Work of Equal Value	581
90	28.7.1951	Convention relating to the Status of Refugees	586
91	18.1.1952	Nordic Agreement about Telecommunications	616
92	29.2.1952	Nordic Agreement about Telephone-Communications	616
93	17.5.1952	Statutes of the Nordic Council	617
94	28.6.1952	ILO Convention (No. 102) concerning Minimum Standards of Social Security	618
95	30.6.1952	European Broadcasting Agreement	660
96	14.7.1952	Nordic Agreement concerning Readmittance of Aliens who have Illegally Entered the Territory	660
97	28.8.1952	Protocol on the Status of International Military Headquarters Set up Pursuant to the North Atlantic Treaty	661
98	6.9.1952	Universal Copyright Convention	666
99	31.3.1953	Convention on the Political Rights of Women	674
100	11.12.1953	European Convention on the Equivalence of Diplomas Leading to Admission to Universities	676

No.	Date		Page
101	11.12.1953	Constitution of the European Commission for the Control of Foot-and-Mouth Disease	677
102	22.5.1954	Nordic Protocol regarding Exemption of Naturals from the Obligation to have a Passport while Resident in another Nordic Country	684
103	19.12.1954	European Cultural Convention	685
104	25.5.1955	Articles of Agreement on the International Finance Corporation	687
105	22.6.1955	Agreement between the Parties of the North-Atlantic Treaty for Cooperation Regarding Atomic Information	699
106	5.8.1955	European Monetary Agreement	702
107	15.9.1955	Nordic Agreement on Social Security with Protocol	724
108	30.4.1956	Multilateral Agreement on Commercial Rights of Non-Scheduled Air Services in Europe	750
109	25.9.1956	Agreement on the Joint Financing of Certain Air Navigation Services in Iceland	754
110	25.9.1956	Agreement on the Joint Financing of Certain Air Navigation Services in Greenland and the Faroe Islands	762
111	26.10.1956	Statute of the International Atomic Energy Agency	763
112	21.11.1956	Agreement concerning Technical Assistance beetween Iceland and the United Nations and its Organizations	777
113	19.12.1956	Nordic Agreement concerning Transfer between Health Insurance Societies, and on Health Insurance Benefits of Travellers	781
114	25.6.1957	ILO Convention (No. 105) concerning the Abolition of Forced Labour	784
115	3.10.1957	Universal Postal Convention and 5 Postal Agreements	788
116	24.1.1959	The North-East Atlantic Fisheries Convention	789
117	6.–24.4.1959	International Wheat Agreement	803
118	26.6.1959	Conference of European Post and Telegraph Administrations	828
119	8.9.1959	Nordic Agreement on Rules for Crediting Insurance Premiums and Work Periods of those Insured against Unemployment, who move between Different Countries	828
120	30.11.1959 –2.3.1960	Agreement between Iceland and the United Kingdom, Denmark and the Great Northern Telegraph Company, regarding the Laying and the Upkeep of a Submarine Cable between these Countries	831
121	21.12.1959	International Telecommunication Convention	832
122	29.1.1960	Articles of Agreement of the International Development Association	832
123	15.—28.3.1960	Agreement on a Nordic Postal Union	862
124	14.12.1960	Convention on the Organization for Economic Cooperation and Development	862
125	29.12.1959	Protocol concerning the Arrangement of Multilateral Trade and Payments with Finland and certain European Countries	874

II. Bilateral Treaties.

No.	Date	State	Page
		Australia.	
126	13.11.1952	Most-favoured Nation Agreement	879
179	14.6.1869	Declaration respecting Exemption from Forced Loans and Compulsory Military Service	1023
180	31.3.1873	Convention regarding Fugitives from Justice being Delivered up	1023
181	25.10.1937	Extension of Extradition Treaty of 31st of March 1873 to certain Colonies etc.	1028
182	25.10.1938	Supplementary Convention to Extradition Treaty of 31st of March 1873	1030
184	21.6.1881	Treaty on Extradition of Merchant Seamen Deserters	1033
188	22.3.1937	Convention on Arbitration	1043
		Austria.	
127	6.4.1928	Treaty of Commerce and Navigation	881
128	30.4/2.6.1830	Declaration regarding Abolition of Deduction Taxes	885
129	1.5.1954	Exchange of Notes regarding Abolition of Visa Requirements	885
		Belgium.	
163	25.3.1876	Treaty for the Extradition of Fugitives from Justice	984
164	18.6.1895	Treaty of Commerce and Navigation	989
165	26.4.1905	Treaty of Arbitration	993
166	26.8.1909	Consular Convention	995
167	21.12.1928	Convention for the Exemption from Double Taxation of Profits accruing from the Business of Shipping	1000
168	26.1./21.3. 1834	Declaration regarding Abolition of Deduction Taxes	1000
169	20.11./5.12. 1947	Exchange of Notes regarding Abolition of Visa Requirements	1000
		Bolivia.	
170	9.11.1931	Treaty of Commerce	1001
		Brazil.	
171	27.11.1911	Treaty of Arbitration	1002
172	30.7.1936	Treaty of Commerce and Navigation	1003
173	10.5.1956	Commercial Agreement	1005
174	5.2.1839	Treaty regarding Abolition of Deduction Taxes	1006
		Canada.	
175	13.2.1660–61	Treaty of Peace and Commerce	1006
176	11.7.1670	Treaty of Peace and Commerce	1012
179	14.6.1869	Declaration respecting Exemption from Forced Loans and Compulsory Military Service	1023

No.	Date	State	Page
180	31.3.1873	Convention regarding Fugitives from Justice being Delivered up	1023
184	21.6.1881	Treaty on Extradition of Merchant Seamen Deserters	1033
188	22.3.1937	Convention on Arbitration	1043
245	18.6./2.8.1928	Convention for the Exchange of Money Orders	1174
		Ceylon.	
175	13.2.1660–61	Treaty of Peace and Commerce	1006
176	11.7.1670	Treaty of Peace and Commerce	1012
180	31.3.1869	Convention regarding Fugitives from Justice being Delivered up	1023
182	25.10.1938	Supplementary Convention to Extradition Treaty of 31st of March 1873	1030
184	21.6.1881	Treaty on Extradition of Merchant Seamen Deserters	1033
188	22.3.1937	Convention on Arbitration	1043
		Chile.	
196	4.2.1899	Treaty of Commerce and Navigation	1070
197	30.11.1905	Additional Articles to the Treaty of Commerce and Navigation signed on the 4th of February 1899	1071
		Cuba.	
246	3.10.1955	Treaty of Commerce	1175
		Czechoslovakia.	
297	8.5.1924	Exchange of Notes respecting Commerce and Navigation	1286
298	16.11.1960	Trade Agreement	1290
299	16.11.1960	Payments Agreement	1296
300	9.8.1961	Protocol on the Exchange of Goods	1298
		Denmark.	
198	15.10.1927	Agreement on the Mutual Exchange of Archives	1072
199	27.6.1930	Agreement regarding the Pacific Settlement of Disputes	1073
200	18.8.1934	Agreement on certain Consular Functions with regard to Ships	1077
201	24.1.1939	Agreement for the Exemption from Double Taxation of Income and Property	1080
202	9.9.1946	Protocol regarding certain Arrangements in Connection with the Separation of Iceland and Denmark	1084
203	4.6.1948	Trade Agreement	1087
204	22.3.1950	Air Transport Agreement	1089
205	10.10.1955	Agreement on Exemption from Taxation of Profits arising from Shipping and Air Transport	1097
206	1.8.1961	Agreement on the Admission of Faeroe-Islanders to Fish with Hand-Line in Icelandic Waters	1099

No.	Date	State	Page
		Finland.	
207	21.12.1923	Treaty of Commerce and Navigation	1100
208	27.6.1930	Agreement regarding the Pacific Settlement of Disputes	1107
209	10.3.1960	Air Transport Agreement	1112
210	17.7.1950	Exchange of Notes regarding Abolition of Visa Requirements	1115
		France.	
211	23.8.1742	Treaty of Commerce, Navigation and Establishment	1115
212	28.3.1877	Treaty of Extradition of Criminals	1120
213	1.4.1886	Declaration regarding Payment of Wages due to Deceased Seamen	1124
214	9.8.1911	Convention on Mandatory Arbitration	1126
215	14.4.1926	Agreement with regard to the System of Certificates of Origin and Consular Invoices	1127
216	6.12.1951	Treaty of Commerce and Payments	1130
217	5.5.1961	Exchange of Notes regarding Commerce	1133
218	5./7.6.1947	Exchange of Notes regarding Abolition of Visa Requirements	1135
		Germany: Federal Republic of	
307	14.6.1881	Treaty on Extradition of Merchant Seamen Deserters	1310
308	5.2.1891	Treaty regarding Abolition of Deduction Taxes	1311
309	18.8./18.9./2.11.1891	Exchange of Notes regarding the Expenses in Connection with Extradition of Criminals	1312
310	2./7.11.1912	Agreement on the Extradition of Persons who have caused Injury with Malicious Intent	1314
311	19.12.1950	Provisional Commerce and Navigation Agreement	1315
312	14.9.1951/25.4.1952	Exchange of Notes regarding Death Certificates	1316
313	20.5.1954	Commercial Treaty	1318
314	12.8.1959	Air Transport Agreement	1320
315	19.7.1961	Treaty on the Acceptance of the 12 Miles Fishery Limit in Icelandic Waters	1332
316	29.5./14.9.1956	Exchange of Notes about the Freeing of Aircraft Personel from the Duty to carry Passports during a very short Stay in Iceland	1335
317	21.6./14.9.1956	Exchange of Notes regarding the Abolition of Visa Requirements for Travellers from the Federal Republic and Berlin	1335
		Greece.	
219	28.1.1930	Treaty of Commerce and Navigation	1135
220	14.5.1955	Exchange of Notes regarding Abolition of Visa Requirements	1136

No.	Date	State	Page
		Haiti.	
221	21.10.1937	Treaty of Commerce	1137
		Hungary.	
304	14.3.1887	Treaty of Commerce and Navigation	1304
305	6.3.1953	Trade Agreement	1306
306	6.3.1953	Payments Agreement	1308
		India.	
175	13.2.1660–61	Treaty of Peace and Commerce	1006
180	31.3.1873	Convention regarding Fugitives from Justice being Delivered up	1023
182	25.10.1938	Supplementary Convention to Extradition Treaty of 31st of March 1873	1030
184	21.6.1881	Treaty on Extradition of Merchant Seamen Deserters	1033
		Iran.	
231	15.7.1950	Treaty of Friendship	1158
		Ireland.	
232	2.12.1950	Trade Agreement	1159
233	19./20.5.1949	Exchange of Notes regarding Abolition of Visa Requirements	1160
		Israel.	
234	19.10.1960	Agreement on Trade and Payments	1161
235	29.12.1955	Agreement on the waiving of Fees for Visa	1162
		Italy	
236	1.5.1864	Treaty of Commerce and Navigation	1162
237	17.9.1902	Additional Article to the Treaty of Commerce and Navigation concluded on 1st of May 1864	1166
238	19.7.1873	Extradition Treaty	1166
239	25.6.1883	Agreement to grant poor Subjects Juridical Assistance free of Costs	1170
240	20.6.1889	Declaration on the Mutual Issuing of Death Certificates	1171
241	7.11.1891	Treaty regarding the Mutual Abolition of Deduction Taxes	1171
242	16.12.1905	Convention on Mandatory Arbitration	1172
243	18.7.1907	Agreement concerning the Reciprocal Recognition of Tonnage Certificates	1173
244	8./10.8.1950	Exchange of Notes regarding the Abolition of Visa Requirement	1174
		Liberia.	
247	21.5.1860	Treaty of Amity, Commerce and Navigation	1177

No.	Date	State	Page
		Luxemburg.	
248	8.4.1879	Treaty of Extradition	1180
249	22.10.1952	Air Transport Agreement	1185
250	1.3.1951	Exchange of Notes regarding the Abolition of Visa Requirement	1191
		Federation of Malaya.	
251	15./16.4.1958	Exchange of Notes regarding the Abolition of Visa Requirement	1191
		Monaco.	
252	26.3.1952	Exchange of Notes regarding the Abolition of Visa Requirement	1192
		Netherlands.	
222	15.6.1701	Treaty of Friendship, Mutual Understanding and Commerce	1138
223	10.7.1817	Declaration to the Effect that the Treaty of 1701 remains in Force and is Extended to the Southern Provinces of the Netherlands	1145
224	24./27.12.1861	Declarations regarding Exemption from Military Duty	1146
225	18.1.1894	Extradition Treaty	1147
226	2.7.1895	Supplementary Agreement to the Extradition Treaty of January 18th, 1894, concerning its Extension to the Danish and Dutch Colonies	1152
227	12.2.1904	Convention on Mandatory Arbitration	1153
228	22.3.1950	Air Transport Agreement	1154
229	11.4.1825	Treaty regarding Abolition of Deduction Taxes	1157
230	24.11.1949	Agreement regarding the Abolition of Visa Requirement	1157
		New Zealand.	
179	14.6.1869	Declaration respecting Exemption from Forced Loans and Compulsory Military Service	1023
180	31.3.1873	Convention regarding Fugitives from Justice being Delivered up	1023
182	25.10.1938	Supplementary Convention to Extradition Treaty of 31st of March 1873	1030
184	21.6.1881	Treaty on Extradition of Merchant Seamen Deserters	1033
188	22.3.1937	Convention on Arbitration	1043
		Norway.	
253	2.11.1826	Treaty of Commerce and Navigation	1192
254	13.6.1856	Declaration respecting Reciprocity in the Treatment of Ships	1195
255	16.4.1858	Declaration regarding Cabotage	1196
256	23.5./24.6. 1903	Exchange of Notes regarding the Method of Conferring Orders	1197

No.	Date	State	Page
257	1.12.1909	Treaty on Extradition of Criminals	1198
258	30.11.1928	Agreement regarding the Preparation and Forwarding of Maritime Reports	1202
259	27.6.1930	Agreement regarding the Pacific Settlement of Disputes	1203
260	14.7.1951	Air Transport Agreement	1207
261	17.9.1955	Agreement on Exemption from Taxation of Profits arising from Shipping and Air Transport	1214
		Poland.	
262	22.3.1924	Treaty of Commerce and Navigation	1215
263	18.11.1949	Trade Agreement	1220
264	1.10.1960	Payments Agreement	1222
265	29.9.1961	Protocol concerning the Exchange of Goods	1224
		Portugal.	
266	14.3.1896	Declaration regarding Commerce and Navigation	1227
267	20.3.1907	Convention on Mandatory Arbitration	1228
268	9.4./9.5.1923	Exchange of Notes regarding Trade Relations	1229
		Rumania.	
269	8.5.1931	Treaty of Commerce and Navigation	1230
270	13.4.1954	Protocol on the Arrangement of Trade	1232
271	13.4.1954	Payments Agreement	1233
272	20.11.1956	Additional Protocol to the Protocol concluded on April 13th 1954	1235
		San Marino.	
273	17./23.12.1953	Exchange of Notes regarding the Abolition of Visa Requirement	1236
		South Africa.	
175	13.2.1660–61	Treaty of Peace and Commerce	1006
176	11.7.1670	Treaty of Peace and Commerce	1012
		Spain.	
279	12.10.1889	Treaty on Extradition of Criminals	1245
280	23.7.1923	Treaty of Commerce and Navigation	1250
281	26.8.1929	Treaty of Conciliation, Judicial Settlement and Arbitration	1251
282	29.6./16.7. 1934	Commercial Treaty	1257
283	29.11.1960	Trade Agreement	1260
284	30.6.1959	Exchange of Notes regarding the Abolition of Visa Requirement	1261

No.	Date	State	Page
		Sweden.	
253	2.11.1826	Treaty of Commerce and Navigation	1192
254	13.6.1856	Declaration respecting Reciprocity in the Treatment of Ships	1195
255	16.4.1858	Declaration regarding Cabotage	1196
256	23.5./24.6. 1903	Exchange of Notes regarding the Method of Conferring Orders	1197
289	24.2./26.7. 1904	Exchange of Notes regarding the Mutual Issuance of Death Certificates and other Certificates	1265
290	9.7./13.7.1923	Exchange of Notes with regard to Persons of Unsound Mind	1267
291	27.6.1930	Agreement regarding the Pacific Settlement of Disputes	1270
292	8.9.1937	Agreement for the Exemption from Double Taxation of Income and Property	1274
293	19.6.1947	Protocol regarding Trade	1275
294	17.9.1955	Agreement on Exemption from Taxation of Profits arising from Shipping and Air Transport	1278
295	12.5.1960	Air Transport Agreement	1280
296	30.6.1961	Protocol regarding Trade	1286
		Switzerland.	
285	10.2.1875	Treaty of Friendship, Commerce and Establishment	1262
286	22.5.1875	Additional Article to the Treaty of Friendship, Commerce and Establishment concluded on 10th of February 1875	1264
287	10.12.1827	Treaty regarding Abolition of Deduction Taxes	1264
288	23./25.2.1948	Agreement regarding the Abolition of Visa Requirement	1264
		Thailand.	
301	22.1.1957	Agreement relating to Air Transport Services	1300
		Tunisia.	
302	20.6./19.7. 1957	Exchange of Notes regarding the Abolition of Visa Requirement	1304
		Turkey.	
303	28.6.1955	Exchange of Notes regarding the Abolition of Visa Requirement	1304
		Union of Soviet Socialistic Republics.	
274	25.5.1927	Agreement relating to Commerce and Navigation	1236
275	1.8.1953	Agreement on Trade and Payments	1238
276	23.1.1960	Protocol on the reciprocal Delivery of Goods	1241
277	14.3.1960	Agreement on the Reciprocal Rescinding of Consular Fees	1242
278	25.4.1961	Agreement on Cooperation in the Fields of Culture, Science and Technology	1244

No.	Date	State	Page
		United Kingdom.	
175	13.2.1660–61	Treaty of Peace and Commerce	1006
176	11.7.1670	Treaty of Peace and Commerce	1012
177	9.5.1912	Protocol Modifying the Treaties of 13th of February 1660—61 and 11th of July 1670	1021
178	7.2.1810	Order in Council deciding that the Inhabitants of Iceland shall be Exempted from Attack and Hostillity and be considered as Stranger Friends	1021
179	14.6.1869	Declaration respecting Exemption from Forced Loans and Compulsory Military Service	1023
180	31.3.1873	Convention regarding Fugitives from Justice being Delivered up	1023
181	25.11.1937	Extension of Extradition Treaty of 31st of March 1873 to certain Colonies etc.	1028
182	25.10.1938	Supplementary Convention to Extradition Treaty of 31st of March 1873	1030
183	11.4.1877	Agreement regarding the Disposal of the Estates of Deceased Seamen	1032
184	21.6.1881	Treaty on Extradition of Merchant Seamen Deserters	1033
185	13.10./30.9. 1921	Money Order Agreement	1034
186	27.4.1928	Agreement concerning Exemption of Shipping Profits from Income Tax	1034
187	19.5.1933	Agreement on Trade and Commerce	1036
188	22.3.1937	Convention on Arbitration	1043
189	29.1.1942	Financial Arrangement	1046
190	12.10.1944	Agreement concerning the Reversion of the Reykjavik Airfield to the Icelandic Government	1049
191	4.7.1946	Agreement on the Transfer of Reykjavik Airfield to the Icelandic Government	1050
192	26.5.1950	Agreement relating to certain Air Transport Services	1052
193	9.2.1961	Agreement concerning the Acceptance of the British Visitor's Passport	1062
194	11.3.1961	Agreement on the Settlement of the Fisheries Dispute with the British	1064
195	20.6.1947	Exchange of Notes regarding the Abolition of Visa Requirements, with additional Notes	1069
		United States of America.	
130	6.1.1902	Treaty for the Extradition of Fugitives from Justice	885
131	6.11.1905	Supplementary Treaty for the Extradition of Fugitives from Justice	889
132	17.4.1914	Treaty to Advance the Cause of General Peace	890
133	24.10./28.10./ 5.12.1922	Agreement relating to Relief from Double Income Tax from Shipping Profits	891
134	19./21.6.1926	Arrangement relating to the Waiver of Passport Visas for Non-Immigrants	893

No.	Date	State	Page
135	23.6./5.7.1928	Money Order Convention	894
136	15.5.1930	Treaty of Arbitration	895
137	11.10./31.10. 1938	Agreement concerning the Exchange of Parcel Post	896
138	21.11.1941	Agreement relating to Lend-Lease Aid for the Defence of Iceland	897
139	17.8.1942	Agreement relating to the Exchange of official Publications	899
140	27.8.1943	Trade Agreement	902
141	5./6.3.1956	Amendment to the Trade Agreement of August 27, 1943	917
142	27.1.1945	Agreement relating to Air Transport Services	918
143	27.1./11.4.1945	Agreement relating to Transportation by Air of Icelandic Passengers and Mail	923
144	3.7.1948	Economic Cooperation Agreement	925
145	7.2.1950	Exchange of Notes Amending the Economic Cooperation Agreement signed on 3 July, 1948	941
146	23.2.1951	Exchange of Notes Amending the Economic Cooperation Agreement signed on 3 July 1948	943
147	9.10.1952/ 1.10.1953	Exchange of Notes Amending the Economic Cooperation Agreement signed on 3 July 1948	944
148	5.5.1951	Defense Agreement Pursuant to the North Atlantic Treaty	946
149	8.5.1951	Annex (to the Defense Agreement pursuant to the North Atlantic Treaty) on the Status of United States Personnel and Property	949
150	7./8.1.1952	Exchange of Notes relating to Mutual Security	956
151	5./18.3.1952	Agreement relating to Relief from Taxation of United States Expenditures in Iceland for Common Defense	958
152	4.10./10.12. 1954	Agreement relating to the Purchase of certain Military Equipment, Materials and Services by Iceland	959
153	11./20.7.1955	Agreement relating to the Registration with the International Frequency Registration Board of Radio Frequencies for the use of the Iceland Defense Force	961
154	4.6.1956	Agreement relating to the Reciprocal Extension of Validity Periods of Visas for Certain Non-Immigrants	961
155	23.11.1956	Agreement regarding the Settlement of Claims of Icelandic Insurance Companies	962
156	6.12.1956	Agreement relating to the Presence of Defense Forces in Iceland, Discontinuing the Discussion for the Revision of the 1951 Defense Agreement and Setting up an Iceland Defense Standing Group	964
157	23.2.1957	Agreements for Financing Certain Educationel Exchange Programs	966
158	2.10./27.11. 1958	Amendment to the Agreement for Financing Certain Educational Exchange Programs, signed on 23 February 1957	973
159	23.6.1959	Agreement relating to Special Economic Assistance	975

No.	Date	State	Page
160	30.12.1960	Agreement providing for an Assistance Grant in Support of Iceland's Economic Stabilization Program	977
161	7.4.1961	Surplus Agricultural Commodities Agreement	979
162	3.5./14.9.1961	Agreement concerning the Close-out of the Collection Account of the Agricultural Commodities Agreement of April 11, 1957	983

III. Historical Treaties.

No.	Date		Page
A	1262 and 1263	The Old Pact (between the Icelanders and the King of Norway Hakon Hakonarson)	1335
B	14.1.1814	Peace Treaty between the King of Denmark and the King of Sweden	1335
C	30.11.1918	Union Treaty with Denmark	1343
D	1.7.1941	Exchange of Messages relating to the Defence of Iceland by United States Forces	1346
E	7.10.1946	Exchange of Notes Terminating the Defence Agreement of July 1, 1941 and Providing for Interim use of Keflavik Airport	1353

VII.

Um birtingu samninganna.

Með auglýsingu utanríkisráðuneytisins í C-deild Stjórnartíðindanna, nr. 15, dags. 15. nóvember 1963 var tilkynnt að þeir 57 alþjóðasamningar, sem þar voru taldir (sjá Formála bl. 13 í fyrra bindi þessa safns) skyldu teljast birtir að lögum, með útkomu þess rits.

Með auglýsingu þess nr. 7, dags. 1. september 1964, var tilkynnt að 92 samningar við einstök ríki, skyldu teljast birtir að lögum með útkomu seinna bindis af samningasafni þessu.

Samningar þessir eru númer: 126, 130, 131, 132, 133, 134, 138, 141, 143, 145, 146, 147, 150, 151, 152, 154, 155, 156, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 166, 167, 171, 173, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 183, 189, 190, 191, 193, 196, 197, 198, 202, 211, 212, 216, 217, 222, 223, 224, 228, 231, 232, 234, 236, 238, 241, 243, 246, 247, 248, 253, 254, 255, 256, 257, 263, 264, 265, 268, 270, 271, 272, 275, 276, 277, 283, 285, 286, 289, 290, 296, 298, 299, 300, 301, 308, 309, 310, 312, 313.